

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

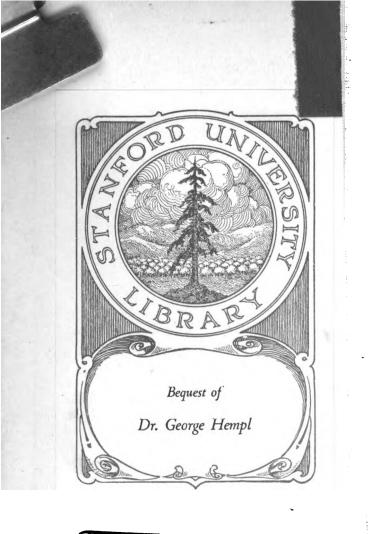
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

Homer. Odessy

Homer

Clarendon Press Series

HOMER ODYSSEY I—XII

MERRY

Aondon HENRY FROWDE

OXFORD UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE

7 PATERNOSTER ROW

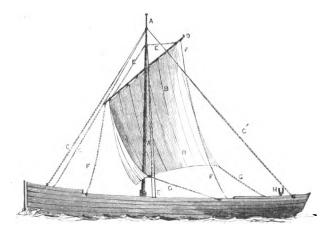

Fig. 1. RIGGING OF HOMERIC SHIP.

A.—Mast (ἰστός). B.—Sail (ἰστίον). CC.—Forestays (πρότονοι, Od. 2, 42ξ). C'.—Backstay (ἐπίτονος, Od. 12, 42ξ). D.—Yard (ἐπίκριον, Od. 5, 254). EE.— Halllards (κάλοι, Od. 5, 26ο, cp. 2, 426). FF.—Braces (ὑπόραι, Od. 5, 26ο). G.G.—Sheets (πόδες, Od. 5, 26ο). H.—Mast-crutch (ἰστοδόκη, II.1,434). II.1,434).

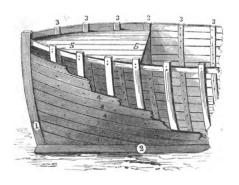

Fig 2. SKETCH OF PORTION OF HULL.

1. στείρη. 2. τρόπις. 3, 3. σταμίνες. 4, 4. ἐπηγκενίδες. 5, 5. ἴκρια (deck), the plur, used because there is a corresponding deck at the stern.

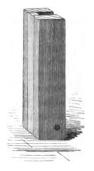

Fig. 3. μεσόδμη or mast-box (drawn on a larger scale), Od. 2, 424, cp. Od. 19, 37.

Clarendon Press Series

Homerus.

HOMER

ODYSSEY, BOOKS I-XII

WITH INTRODUCTION, NOTES, ETC.

RV

W. W. MERRY, M.A.

Fellow and Lecturer of Lincoln College, Oxford

TWENTY-FOURTH THOUSAND

@xford

AT THE CLARENDON PRESS

M DCCC LXXXII

[All rights reserved]

Digitized by Google

883.1 Rima

472978

YZAZÁRÍ GZOTMATÓ

PREFACE.

THE editing of the first half of the Odyssey was undertaken for the Clarendon Press Series by the late James Riddell, M.A., Fellow and Tutor of Balliol, a task peculiarly appropriate to his fine taste and intuitive appreciation of Greek scholarship.

That work was cut short by his early death, when he had written a commentary on some five books. In preparing this volume for School use I have been glad to consult his admirable notes, but they belong properly to the larger edition of the Odyssey, which is intended to appear later in the Clarendon Series in our joint names.

The present text follows in the main the readings of the critical edition of La Roche (Teubner, Leips. 1867), but it differs considerably from it in accentuation and orthography. It will be noticed that instead of such combinations as οὖτις, οὖπω, ὄστις, ἐπειδὴ, the older and uncombined forms οὖ τις, οὖ πω, ὄς τις, ἐπεὶ δὴ, are invariably written. Where the two elements of a diphthong are to be pronounced separately, the breathing is placed over the first letter, as ἐυπλόκαμος, ἀυτμὴ, instead of writing the word with the mark of diaeresis, as εὖπλόκαμος, αὖτμή.

The form in which the Homeric Question is briefly stated in the Introduction is adapted from a short pamphlet by Dr. Thomaszewski (Culm, 1869). In the preparation of the notes, Nitzsch's Commentary has been an invaluable assistance. The edition of Ameis and the new issue of Crusius' Commentary have also furnished much useful matter.

In writing notes for School-books it is hard to decide how much to say and how much to leave unsaid. The Editor is content to hope that the present volume may be some help towards the intelligent study of the most delightful of Greek books.

W. W. M.

Oxford, 1870.

CONTENTS.

										PAGE
Introduction		, .	•	•		•	•		•	x
Plan of Odyssey	, Bo	oks	I—2	XII.				•		xix
ODYSSEY, Bo	ok I			•						1
,	, I	I.							•	16
٠ ,	, I	II.		•	•	•				31
,	, I	v.		٠.	•	•				48
,	, v	7.	•			•			•	77
1	, ,	7I.	•		•	•				94
3	, 1	711.			•	•			•	106
,	, · v	7111			•		•			118
	, I	X.		•						138
,	, X	ζ.	•					•	•	157
,	, Х	α.	•	•					•	177
,	, 3	ΣII.	•		•	•		•	•	199
Sketch of Principal Homeric Forms						•			•	215
The Metre of	Hon	ner		•	•					224
Homeric Synta	х.			•	•					226
Notes			_			_		_		227

INTRODUCTION.

THERE are some eight existing biographies of Homer, but all equally destitute of historical value. One of them claims to be by Herodotus, and another by Plutarch, but the earliest of them cannot date much before the Christian era, whilst most of them belong to a still later period.

Between the earliest and latest dates assigned to Homer there is a difference of more than 400 years—viz. from the middle of the eleventh to the latter half of the seventh century B.C. Herodotus would put him some 400 years before his own time (cp. Hdt. 2. 53 Ἡσίοδον γὰρ καὶ Ὅμηρον ἡλικίην τετρακοσίοισι ἔτεσι δοκέω μεν πρεσβυτέρους γενέσθαι καὶ οὐ πλείοσι), which would bring the date to the middle of the ninth century B.C.

Equally great is the uncertainty about the poet's birthplace, as the epigram expresses it.

έπτὰ πόλεις διερίζουσιν περὶ ρίζαν 'Ομήρου, Σμύρνα, 'Ρόδος, Κολόφων, Σαλαμὶν, "Ιος, "Αργος, 'Αθῆναι.

The Salamis here mentioned is in Cyprus. The names of other places were from time to time substituted in this list, till there were not less than twenty claimants for the honour.

The list of cities, and the order in which they occur, possibly point to the direction in which Epic poetry spread through Asia Minor and Greece.

In modern times the very existence of Homer, as the single author of Iliad and Odyssey, has been denied. The two poems have been regarded as a conglomeration of a number of separate lays by separate composers, and the name "O $\mu\eta\rho\sigma$ s has been rendered uniter," or compiler, (from $\delta\mu\sigma\bar{\nu}$ and $d\rho\omega$,) or interpreted as representing some fictitious personage whom the Homeridae (or guilds of Epic poets and reciters) claimed as their founder;

just as the Eumolpidae referred to a mythical Eumolpus, from whom they derived their position and their name.

The discussion of these points in their various bearings forms the so-called Homeric Question, the chief stimulus to which, in modern days, was given by the publication of the 'Prolegomena ad Homerum' (1795), by F. A. Wolf, Professor of Philology in Halle.

The position which he sought to establish may be thus represented:—

- § 1. The Homeric poems were not originally composed in the complete and elaborate form in which we now possess them, for,
 - (A) They are too extensive to have been composed and transmitted without the use of writing, which only came into vogue with the introduction of prose composition.
 - (B) There was no inducement to a poet to compose such extensive works, unless he could have readers as well as hearers.
 - (c) Before the time of Peisistratus these poems did not exist as a whole.
 - (D) There are many traces of later interpolations and of the piecing together of different parts, and many contradictions and inconsistencies.
- § 2. Both poems were probably formed out of short popular lays, each of which dealt only with a single action or adventure. These lays were communicated by oral transmission only, and were recited to the accompaniment of the lyre (κιθαρή). By and by, these lays were combined into groups, more or less comprehensive, and, long afterwards, were united by one man (called, in virtue of his task, Homerus) into a complete whole, which was first committed to writing by Peisistratus. In process of time the text was emended by the so-called, Diasceuastae, and finally fixed by Aristarchus the Grammarian of Alexandria, in the present form.

These views of F. A Wolf were taken up and pushed still

further by Professor Lachmann, of Berlin, who applied them to the examination of the Iliad. He professed to detect in the poems sixteen (or reckoning in the last two books, eighteen) separate lays, by different authors and without any mutual connection. Each lay, originally complete in itself, was afterwards expanded, till after many years of oral transmission (greatly facilitated by the work of the Homeridae and other guilds of poets and reciters) the whole was thrown into its present shape by the recension of Peisistratus.

This view is a distinct advance upon that of Wolf. It simply drops the notion of a Homer altogether, and regards the separate portions of the poem not as so many popular lays, but as distinct compositions of different poets. A new theory was propounded by Grote in his History of Greece. Like a house, the original plan of which is gradually extended by subsequent additions, the Iliad is regarded by him as consisting of an earlier Achilleis (to which belong libb. 1, 8, 11-22; the 23rd and 24th being later), and an Iliad proper, consisting of libb, 2-7, and 10. Both these portions seem to him as the work of the same generation, the latter being somewhat later, and possibly by a different author. The ninth book is a later composition. Modern criticism has dealt similarly with the Odyssey, and professes not only to detect many interpolations and discrepancies in the text, but to find in it two distinct Epic poems woven more or less closely together, viz. a Telemachia and an Odysseia (vid. Die Telemachie, Hennings, Leips. 1858).

But as the 'Homeric Question' implies discussion and controversy, we are prepared to find a strong party of scholars on the other side, supporting the view of the unity of authorship, if not of the personal existence of Homer. They would answer the positions laid down by Wolf as follows. They reply to—

§ 1. (A) There were many persons in classic times who knew the Homeric poems by heart, as Niceratus (Xenoph. Symp. 3. 5), and the Greeks of Olbia on the Pontus (Dio. Chrys. 33). The poems of the Icelandic Skalds have been preserved for more than 200 years by oral transmission; and the songs of the national bards of the

- Kalmuck Tatars sometimes last a whole day long. When writing was an uncommon art, memory was far stronger ($\mu\nu\dot{\eta}\mu\eta$ $\mu\rho\nu\sigma\rho\dot{\mu}\dot{\eta}\tau\omega\rho$, Aesch. P. V. 461), but it is at least open to doubt whether Wolf's view of the late introduction of writing into Greece is not overstated.
- (B) Such poems offered sufficient inducement to bring vast audiences together, who could listen and applaud with delight and without weariness.
- (c) This statement is directly denied. An Iliad existed as a whole before the First Olympiad (776 B.C.) The arrangements made by Solon for the recitations at the Panathenaea presuppose a certain definite form of Iliad and Odyssey. The task of Peisistratus was restoration, not creation. He did not produce a combination that had not existed previously, but he settled it anew after it had been disturbed by the uncertainties of oral transmission. His was not so much a literary as a political act.
- (D) Contradictions and discrepancies may tell as much for the poet as against him. We accept them in Virgil, Dante, and Shakespeare, although the works of these poets were all written down from the very first. The poet is carried away by his own thought; he cannot descend to all the minutiae of detail. But while it is impossible to regard the Homeric poems as a mosaic work, however perfect the joints, it is likely enough that in course of transmission many lines or whole scenes may have crept into the text or have been designedly interpolated.

The claimants for unity of authorship answer thus to—

§ 2. The Greek tragedians and Plato were strangely deceived in accepting as a poetic whole this mechanical combination of various lays; and those moderns who parade their long list of discrepancies forget to assign due importance to the remarkable uniformity and consistency that run through the various characters of the poems. It is not denied that Homer is indebted to tradition and to existing songs for many of the adventures of his heroes and for the general sketch of their characters: but to use this material and weave it into a harmonious Epic is the highest task of genius.

That it is necessary to assign a different author to Iliad and Odvssev was the decision of some of the older critics, e.g. Xenon and Hellanicus, circ. 100 B.C. Those who supported this view were called Χωρίζοντες or 'separaters.' They based it upon various differences, both in matter and in language, between the poems; and the list of these has been largely extended by modern critics. Among the most evident we may mention that in the Iliad (18. 382) the wife of Hephaestus is Charis, in the Odyssey she appears (8. 274) as Aphrodite. Neleus in the Odyssey has three, in the Iliad twelve sons. Neoptolemus is but a child in the Iliad, a young warrior in the Odyssey. Dioscuri are mortals in the Iliad; in the Odyssey they are deified. The Gods of the Iliad live on the Mysian Olympus, the sovereignty of Zeus is hardly acknowledged. In the Odyssey the Gods live in a supramundane region and Zeus is unquestioned arbiter. In the two poems the state of society is different. The Iliad represents the feudal system in its strictest form: in the Odyssey the kings consult their people in a parliament, and the great chieftains, such as Menelaus, are not only fighting men. but merchants. As to differences between the language of the two poems, it may be said that there is a far greater number of abstract words in the Odyssey, and that the same word has not always the same meaning in the two poems. But in attempting to establish any argument from the language, it would be necessary to take in the whole question of the place of composition, and the probable changes which the text may have undergone at the hands of the early critics and editors.

It is likely enough that Epic poetry developed itself from the songs of the priests when celebrating their rites; as, for example, the Pierians in Thrace had their mythic poets, Orpheus, Linus, Thamyris, Musaeus, whose hymns are still quoted or alluded to. At any rate, there can be no doubt that the Iliad and Odyssey do

not present themselves to us as first attempts in Epic poetry; their finish and perfection point to the climax rather than to the commencement of art. This view is corroborated by the allusion in the Homeric poems to other bards, such as Phemius in Ithaca, and Demodocus at the Phaeacian court, besides those mentioned in Od. 3. 267 and 4. 17; by the allusions to the adventures of heroes and heroines, which must have been recorded in other Epics, and which were evidently familiar to the hearers of the Homeric poems. A vast mass of these Epic legends, on the story of Thebes, the fate of Troy, and many other popular tales, were collected by the Alexandrian critics, and the collection The Greek tragedians found most of was called ἐπικὸς κύκλος. the subjects of their dramas in the poems of the Epic Cycle. They must have been of varying merit; some, no doubt, fit to compare with Iliad and Odyssey; others, of later date, mere imitations of earlier Epic, composed to fill up some gap in the continuity of the whole story. Such an author must Horace's Scriptor cyclicus (A. P. 136) have been. The Trojan legend is completed in eight epics,

- Τὰ Κύπρια (ἔπη) by Stasinus. The poem began with the first cause of the Trojan war, the apple of Discord flung down at the banquet that celebrated the nuptials of Peleus and Thetis; and the story is continued up to the beginning of
- 2. The Iliad.
- 3. Aldionis, by Arctinus, narrates the appearance on the scene of war of Penthesilea, who came to help the Trojans and was slain by Achilles. It also records the prowess and death of Memnon, chieftain of the Aethiopians and son of Eos.
- Ἰλιὰς μικρὰ, by Lesches, tells of the glories of Odysseus, and begins with the contest between him and Ajax for the possession of the arms of Achilles.
- Ἰλίου πέρσις, by Arctinus, describes the fall and sack of Troy, the wooden horse, the sacrifice of Polyxena, &c.
- Nόστοι, by Agias of Troezen, recount the adventures of the Greek chieftains on the bomeward voyage from Troy.
- 7. The Odyssey.

 Τηλεγόνεια, by Eugammon, narrates the death of Odysseus through the misadventure of Telegonus, his son by Circe.

The Homeric poems were recited by Rhapsodists, whose name seems to refer not to the joining together of separate songs, but to the even flow of the Epic Hexameter, unbroken by stanza or antistrophe. Cp. Hesiod. Fragm. έν νεαροῖς υμνοις ράψαντες ἀοιδήν. In later times, they wore a distinguishing costume, viz. a long flowing cloke of crimson when they were reciting from the Iliad; of blue, when they declaimed the Odyssey. The κιθαρή or φόρμιγξ, an instrument of four strings, was used for the accompaniment, which consisted in a prelude (ἀναβολή), a few chords struck during the recitative, as we should now call the vocal part, and a tune again at the end of the As much uncertainty was introduced into the performance. text by the Rhapsodists, and the order of events was lost by careless recitation, each Rhapsodist perhaps knowing only one or two divisions of the poems (called ραψωδίαι), Solon ordered that the Rhapsodists should recite ἐξ ὑποβολῆς, which seems to mean, 'according to cue, or hint,' thereby keeping the proper sequence of the story; not, for example, to recite the aproveía of Diomed after the death of Hector. Hipparchus, son of Peisistratus, similarly enjoined the recital of the poems without break at the Panathenaea, and if one Rhapsodist was unequal to the task, another should be ready to take up the recitation where the first left off (ἐξ ὑπολήψεως).

The recension of the text made by Peisistratus, in which he doubtless accommodated the language more or less to the familiar forms in use in his time, was the basis of all future recensions, though the original was lost during the Persian war. Many different editions ($i\kappa\delta\delta\sigma\epsilon\iota s$) were produced; some, the work of individual scholars ($ai\kappa\alpha r$ $ar\delta\rho a$), others, the publications of cities where Epic poetry was the fashion ($ai\kappa\alpha r$ $ar\delta\lambda\epsilon\iota s$). But the text had been greatly disturbed by capricious interpolaters and emenders ($\delta\iota\alpha\sigma\kappa\epsilon\nu\alpha\sigma\tau a$), and the aim of the Alexandrian critics was as far as possible to reproduce the text of the Peisistratidean recension. Such a critical edition was called $\delta\iota\delta\rho\theta\omega\sigma\iota s$. The library founded at Alexandria by Ptolemy Soter (283 B.C.).

and enlarged by his son, was said to contain 400,000 books. The most famous of the librarians were, Zenodotus, to whom we owe the present division into books of Iliad and Odyssey, Aristophanes of Byzantium, and Aristarchus from Samothrace. mentioned scholar, the most famous name in Homeric criticism, prepared first an edition of Homer with a commentary (ὑπόμνημα); then he composed dissertations on special points (συγγράμματα), and again edited both Iliad and Odyssey. On the margin of both editions were the critical marks (σημεία), the use of which Aristarchus had learned from his master Aristophanes of By-The obelus -> denoted a spurious line; the astericus X pointed out that the line was repeated elsewhere; the two marks together showed that such a repetition was erroneous. The $\delta i \pi \lambda \hat{\eta} \kappa a \theta a \rho \hat{a} > \text{implied that the verse had been discussed by}$ him elsewhere, or explained by the light of some other passage; the διπλη περιεστιγμένη > expressed dissent from the reading of Zenodotus: the antisigma) denoted that the order of the lines was inverted.

The so-called Scholia are mainly excerpts from Homeric treatises by Herodian, Nicanor, Didymus, and Aristonicus, and the last of the commentators is Eustathius, bishop of Thessalonica, in the twelfth century, whose voluminous παρεκβολαὶ εἰς τὴν ὑμήρου Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσσειαν we still possess.

PLAN OF ODYSSEY.

BOOKS I-XII.

In the tenth year after the taking of Troy, and the twentieth after his first departure from home, we find Odysseus still far from Ithaca, completing the seventh year of his detention in the isle of Ogygia in the far west, where Calypso, who had rescued him from shipwreck in the third year of his wanderings, still keeps him against his will. Meanwhile, in Ithaca, the faithful Penelope is beset by importunate suitors who devour the substance of the absent Odysseus: and the young Telemachus is an unwilling but helpless witness of their insolence. At this point, Athena, the constant protectress of Odysseus, protests at the council of the Gods, in the absence of Poseidon, against such injustice done to her hero. It is decided to despatch Hermes the messenger, to bid Calypso dismiss her prisoner-guest and send him on his voyage home. Athena, taking the form of Mentes, an old friend of Odysseus, goes to Ithaca, where she counsels Telemachus to turn the suitors out of his house, and to visit Nestor and Menelaus in hope of hearing tidings of his lost father. (B. II) Next day Telemachus summons an assembly and issues his orders to the suitors, who treat him with brutal contempt, and refuse his request for a ship to carry him to Nestor's home at Pylos. But Athena, this time in the person of Mentor, procures one for him and gets together a crew. Only the old nurse Eurycleia is entrusted with the secret, and at night Telemachus starts, accompanied by Mentor, for Pylos, which he reaches next day, (B. III) and finds Nestor and all his household engaged in a solemn sacrifice to Poseidon. Nestor, recognising in Mentor the goddess Athena, as she suddenly disappears from the banquet, pours a libation in her honour, and next morning makes a splendid sacrifice. Nestor tells Telemachus all he knows, but it is little to the purpose, so he sends his guest on to

Menelaus in Sparta, and gives him his youngest son Peisistratus for a companion. The next night sees them at Pherae at the house of Diocles, and the second evening brings them to Sparta, where they find Menelaus celebrating the marriages of his son and daughter (B. IV). Menelaus had not long reached his own home, having spent eight years in wandering after the fall of Troy, visiting Phoenicia and Egypt. Helen recognises Telemachus from his likeness to his father, the mention of whose name calls up so many sad memories that all are dissolved in tears till Helen calms them with some soothing opiate. Next day Telemachus brings news of his lost father from Menelaus, who tells him the revelation made to him by Proteus, that Odysseus is detained in the isle of Ogygia. Telemachus determines to return home at once, and rejects the invitation to a longer stay: but without describing his further movements, the story suddenly transports the reader to Ithaca, where the suitors have discovered that Telemachus is gone, and are plotting to waylay him on his return. Their design is betrayed by Medon to Penelope, who is heartbroken by the news; but Athena comforts and reassures her in visions of the night. Meanwhile the suitors place their ship near the isle of Asteris to intercept Telemachus.

At the opening of B. V we find a second assembly of the Gods, in which Athena again presses her request that Zeus should send Hermes to Calypso's home in Ogygia.

This is now performed, and Calypso dismisses Odysseus and furnishes with provisions the raft which he had built. On the eighteenth day after his departure from Ogygia he sights the land of the Phaeacians, when Poseidon spies him, raises a tempest, and wrecks his boat; but Odysseus is saved by swimming, thanks to the magical scarf which Ino Leucothea gives him.

For two days and two nights he is adrift, and then he finds a landing-place in the estuary of a river, and lies down to sleep in the shelter of a wood. Next morning (B. VI), Nausicaa, daughter of the Phaeacian king, in obedience to a vision, goes with her maidens to wash the linen of the household in the river. Odys-

seus is awoke by the voices of the maidens, and presents himself as a suppliant to Nausicaa, who gives him raiment, and directs him how to find her father's palace, and how to seek relief from Odysseus (B. VII) enters the palace unseen, by her mother. the aid of Athena, and marvels at the splendour of the house and gardens. Then he makes his way to the queen, and the mist which had concealed him melts off, and he stands revealed before all present. He is welcomed; and Arete the queen listens to the story of his shipwreck and his meeting with her daughter Nausicaa. Next day (B. VIII) Alcinous calls an assembly, in which it is resolved to send Odysseus safely home. At the games which follow, Odysseus astounds all the spectators by his strength and skill in throwing the quoit. Demodocus the bard sings to them of the loves of Ares and Aphrodite, and then changes his subject to the story of the wooden horse of Troy. Odysseus is melted to tears by these bygone memories; and when Alcinous notices his distress and asks him who he is, he discloses his name and parentage (B. IX) and begins the story of his adventures. The conflict with the Ciconians; the visit to the Lotophagi; the destruction of the cruel Polyphemus, the visit to Aeolus (B. X) and its disastrous result; the destruction of his fleet by the Laestrygonian giants, are all recounted in order. Then he tells of his visit to Circe's isle, of his restoration of the comrades whom the witch had turned to swine, and of his preparation for a voyage to the realm of Hades. (B. XI) Arrived there he invokes the dead; learns of his coming fortunes from Teiresias, holds converse with his mother, and sees the forms of departed heroes and noble dames, and witnesses the punishment of Tityus, Tantalus, and Sisyphus. Then in terror he hastily sets sail again for Circe's isle (B. XII), and leaving her once more he escapes the Sirens, and lands on the Thrinacian isle, where are the sacred herds of Helios. The comrades of Odysseus are reckless enough to kill these for their own use, and for their impiety they are all destroyed in a tempest sent by Zeus. Odysseus alone escapes, and reaches the isle of Calypso. This concludes his narrative; after which he embarks on board a Phaeacian ship and is taken safe to Ithaca.

The division of the poem into days is as follows (see 'Fäsi Einleitung,' p. 35):—

rst day. Council of the Gods. Visit of Athena to Ithaca.

B. I.

2nd " Calling of the assembly in Ithaca. Departure of Telemachus. B. II.

3rd " Visit to Pylos. B. III, 1-403.

4th ,, Sacrifice at Pylos. Departure for Sparta. Arrival at Pherae. B. III, 404-490.

5th ,, Visit to Sparta, and welcome at the house of Menelaus. B. III, 491—IV, 305.

6th " Sojourn in Sparta. Return of the scene to Ithaca; and plot of suitors against Telemachus. B. IV, 306-624, and again 625-846.

7th ,, Second council of the Gods. Despatch of Hermes to Calypso. B. V, 1-227.

8th-11th Building of the raft. B. V, 228-262.

12th-28th Departure of Odysseus from Ogygia and continuance of his voyage for seventeen days. B. V, 263-278.

29th-31st The Phaeacian mountains come in sight (B. V, 279).

Storm and shipwreck, and two days and nights drifting on the sea. On the twentieth day after he first sets sail he lands on the coast of Scheria, and seeks the shelter of the wood (B. V, 34, 317-390—VI, 170). During the night Athena appears to Nausicaa in a dream. B. VI, 13-40.

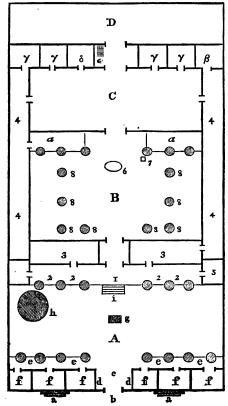
32nd day. Meeting of Nausicaa and Odysseus. His entrance into the palace of Alcinous. B. VI, 48-VII, 344.

33rd , Second day spent in Scheria. Banquet. Games. Story of Odysseus, lasting late into the night. B. VIII, 1—XIII, 17.

The remainder of the poem occupies seven days.

GROUND PLAN OF HOMERIC HOUSE.

Mainly from H. Rumps, De Ædibus Homerick, p. ii. (Gissen, 1848.)

A.—COURT YARD (αὐλή). a. ξεστοὶ λίθοι (Od. 3, 406. Nitzsch ad loc. cp. Od. 16, 343 foll. 17, 530). b, c. Door and entrance (πρόθυρα αὐλῆς, Od. 1, 103). d. Walls at each side of entrance (ἐνώπια, Od. 4, 42). e. Verandah of court yard (αἴθουσα, Od. 3, 493, cp. 18, 102). f. Stalls for horses or cattle (cp. Od. 17, 298). g. Altar of Zevs Έρκεῖος (Od. 22, 334). h. Rotunda (θόλος, Od. 22, 442). l. Steps to πρόδομος.

B.—Hall (μέγαρον). 1. Entrance to house (πρόθυρα, Od. 8, 304). 2. Verandah of house (αίθουσα, Od. 3, 399). 3. Rooms opening to side passages. Perhaps bath rooms. 4. Side passages (λαύρη, Od. 22, 128). 5. Chamber of Telemachus (Od. 1, 426). 6. Hearth (ἐσχάρη, Od. 6, 305). 7. Place where the Wassail-bowl stood (κρητήρ, Od. 22, 341). 8. Pillars (κίονες, Od. 1, 127; 6, 307).

C.—Women's Quarters. a. Gallery raised on pillars, the spaces between which are the μεσόδμαι of Od. 19, 37. β. Armoury (Od. 19, 17). γ. Chambers (Od. 6, 15) δ. Chamber of Odysseus (Od. 23, 178 foll.). ε. Stairs (Od. 1, 330).

D.-BACK YARD (Epkos).

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Α.

Θεῶν ἀγορά. 'Αθηνᾶς παραίνεσις πρὸς Τηλέμαχον.

Invocation of the Muse.

"Ανδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, δε μάλα πολλὰ πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε' πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω, πολλὰ δ' δ' ἐν πόντω πάθεν ἄλγεα δυ κατὰ θυμὸν, ἀρνύμενος ἥν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἐταίρων. 5 ἀλλ' οὐδ' ὡς ἔτάρους ἐρρύσατο, ἱέμενός περ' αὐτῶν γὰρ σφετέρησιν ἀτασθαλίησιν ὅλοντο, νήπιοι, οἰ κατὰ βοῦς Ὑπερίονος Ἡελίοιο ἤσθιον' αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ. τῶν ἁμόθεν γε, θεὰ, θύγατερ Διὸς, εἰπὲ καὶ ἡμῖν. 10

The detention of Odysseus in Calypso's isle.

Ένθ' ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον αἰπὺν ὅλεθρον, οἴκοι ἔσαν, πόλεμόν τε πεφευγότες ἢδὲ θάλασσαν τὸν δ' οἴου, νόστου κεχρημένον ἢδὲ γυναικὸς, νύμφη πότνι' ἔρυκε Καλυψὼ, δῖα θεάων, ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι. ἀλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἢλθε περιπλομένων ἐνιαυτῶν, τῷ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἶκόνδε νέεσθαι εἰς Ἰθάκην, οὐδ' ἔνθα πεφυγμένος ἢεν ἀέθλων, καὶ μετὰ οἶσι φίλοισι. θεοὶ δ' ἐλέαιρον ἄπαντες

1.5

20

25

30

35

40

45

νόσφι Ποσειδάωνος δ δ' ασπερχές μενέαινεν αντιθέφ 'Οδυσήι πάρος ήν γαΐαν ικέσθαι.

Athena, in Poseidon's absence, claims the protection of Zeus for Odysseus.

'Αλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἐόντας, Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν, οἱ μὲν δυσομένου 'Υπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος, ἀντιόων ταύρων τε καὶ ἀρνειῶν ἑκατόμβης. ἔνθ' δ γε τέρπετο δαιτὶ παρήμενος οἱ δὲ δὴ ἄλλοι Ζηνὸς ἐνὶ μεγάροισιν 'Ολυμπίου ἀθρόοι ἦσαν. τοῦσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγίσθοιο, τόν ρ' 'Αγαμεμνονίδης τηλεκλυτὸς ἔκταν' 'Ορέστης τοῦ δ γ' ἐπιμνησθεὶς ἔπε' ἀθανάτοισι μετηύδα·

"Ω πόποι, οἶον δή νυ θεοὺς βροτοὶ αἰτιόωνται. ἐξ ἡμέων γάρ φασι κάκ' ἔμμεναι οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ σφῆσιν ἀτασθαλίησιν ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσιν, ὡς καὶ νῦν Αἴγισθος ὑπὲρ μόρον 'Ατρείδαο γῆμ' ἄλοχον μυηστὴν, τὸν δ' ἔκτανε νοστήσαντα, εἰδὼς αἰπὸν ὅλεθρον ἐπεὶ πρό οἱ εἴπομεν ἡμεῖς, 'Ερμείαν πέμψαντες, ἐύσκοπον ἀργειφόντην, μήτ' αὐτὸν κτείνειν μήτε μνάασθαι ἄκοιτιν ἐκ γὰρ 'Ορέσταο τίσις ἔσσεται 'Ατρείδαο, ὁππότ' ἀν ἡβήση τε καὶ ῆς ἱμείρεται αἴης. ὡς ἔφαθ 'Ερμείας, ἀλλ' οὐ φρένας Αἰγίσθοιο πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέων νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀπέτισε.'

Τον δ' ημείβετ' έπειτα θεὰ γλαυκῶπις 'Αθήνη'
ω πάτερ ημέτερε Κρονίδη, υπατε κρειόντων,
καὶ λίην κεῖνός γε ἐοικότι κεῖται ὀλέθρω
ως ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος ὅτις τοιαῦτά γε ρέζοι.
ἀλλά μοι ἀμφ' 'Οδυσῆι δαίφρονι δαίεται ἢτορ,
δυσμόρω, δς δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχει

νήσω ἐν ἀμφιρύτη, ὅθι τ' ὀμφαλός ἐστι θαλάσσης. 50 νῆσος δενδρήεσσα, θεὰ δ' ἐν δώματα ναίει,
"Ατλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὅς τε θαλάσσης πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς μακρὰς, αὶ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσι. τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερύκει, 55 αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἰμυλίοισι λόγοισι θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς, ἱέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρώσκοντα νοῆσαι ἢς γαίης, θανέειν ἱμείρεται. οὐδέ νυ σοί περ ἐντρέπεται φίλον ἢτορ, Ὀλύμπιε. οὕ νύ τ' Ὀδυσσεὺς 60 ᾿Αργείων παρὰ νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ βέζων Τροίη ἐν εὐρείη; τί νύ οἱ τόσον ἀδύσαο, Ζεῦ;'

Την δ' απαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς. τέκυον έμον, ποιόν σε έπος φύγεν έρκος οδόντων. πως αν έπειτ' 'Οδυσήος εγω θείοιο λαθοίμην, δς περί μεν νόον έστι βροτών, περί δ' ίρα θεοίσιν άθανάτοισιν έδωκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν έχουσιν: άλλα Ποσειδάων γαιήργος ασκελές αλέν Κύκλωπος κεχόλωται, δυ δφθαλμοῦ αλάωσευ, αυτίθεου Πολύφημου, δου κράτος έστὶ μέγιστου πασιν Κυκλώπεσσι Θόωσα δέ μιν τέκε νύμφη, Φόρκυνος θυγάτηρ, άλδς άτρυγέτοιο μέδοντος, έν σπέσσι γλαφυροίσι Ποσειδάωνι μιγείσα. έκ του δη 'Οδυσηα Ποσειδάων ένοσίχθων ού τι κατακτείνει, πλάζει δ' άπὸ πατρίδος αίης. άλλ' άγεθ', ήμεις οίδε περιφραζώμεθα πάντες νόστον, δπως έλθησι. Ποσειδάων δε μεθήσει ου χόλου ου μεν γάρ τι δυνήσεται αντία πάντων άθανάτων άξκητι θεών ξριδαινέμεν οίος.

Τον δ' ημείβετ' έπειτα θεὰ γλαυκῶπις 'Αθήνη'
δ πάτερ ημέτερε Κρονίδη, υπατε κρειόντων,

80

65

70

75

85

90

95

100

105

110

εὶ μὲν δὴ νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσι, νοστῆσαι 'Οδυσῆα δαίφρονα ὅνδε δόμονδε, 'Ερμείαν μὲν ἔπειτα, διάκτορον ἀργειφόντην, νῆσον ἐς 'Ωγυγίην ὀτρύνομεν, ὄφρα τάχιστα Νύμφη ἐυπλοκάμω είπη νημερτέα βουλὴν, νόστον 'Οδυσσῆος ταλασίφρονος, ὡς κε νέηται. αὐτὰρ ἐγὼν 'Ιθάκην ἐσελεύσομαι, ὄφρα οἱ υἱὸν μᾶλλον ἐποτρύνω, καί οἱ μένος ἐν φρεσὶ θείω, εἰς ἀγορὴν καλέσαντα κάρη κομόωντας 'Αχαιοὺς πῶσι μυηστήρεσσιν ἀπειπέμεν, οἴ τέ οἱ αἰεὶ μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς. πέμψω δ' ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα, νόστον πευσόμενον πατρὸς φίλου, ἤν που ἀκούση, ἡδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχησιν.'

Athena appears to Telemachus in Ithaca, assuming the person of Mentes.

*Ως είποῦσ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα, άμβρόσια, χρύσεια, τά μιν φέρον ήμεν εφ' ύγρην ηδ' έπ' ἀπείρονα γαίαν άμα πνοιής ἀνέμοιο. Γεΐλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέι χαλκῷ, βριθύ, μέγα, στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν ηρώων, τοισίν τε κοτέσσεται δβριμοπάτρη.] βη δε κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀίξασα, στή δ' 'Ιθάκης ενὶ δήμω επὶ προθύροις 'Οδυσήος, οὐδοῦ ἐπ' αὐλείου παλάμη δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος, είδομένη ξείνω, Ταφίων ἡγήτορι, Μέντη. ευρε δ' άρα μνηστήρας αγήνορας. οι μεν έπειτα πεσσοίσι προπάροιθε θυράων θυμον έτερπον, ημενοι εν ρινοίσι βοών, οθς έκτανον αὐτοί. κήρυκες δ' αὐτοῖσι καὶ ὀτρηροὶ θεράποντες οί μεν άρ' οίνον έμισγον ενί κρητήρσι και ύδωρ. οί δ' αὖτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας

125

135

140

νίζον καὶ πρότιθεν, τοὶ δὲ κρέα πολλὰ δατεῦντο.

Την δὲ πολὺ πρῶτος ίδε Τηλέμαχος θεοειδης, ηστο γὰρ ἐν μυηστήρσι φίλον τετιημένος ήτορ, σσσόμενος πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσὶν, εἴ ποθεν ἐλθὼν 115 μυηστήρων τῶν μὲν σκέδασιν κατὰ δώματα θείη, τιμὴν δ' αὐτὸς ἔχοι καὶ κτήμασιν οἶσιν ἀνάσσοι. τὰ φρονέων, μυηστήρσι μεθήμενος, εἴσιδ' ᾿Αθήνην. βῆ δ' ἰθὺς προθύροιο, νεμεσσήθη δ' ἐνὶ θυμῷ ξεῖνον δηθὰ θύρησιν ἐφεστάμεν' ἐγγύθι δὲ στὰς 120 χεῖρ' ἔλε δεξιτερὴν καὶ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος, καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

' Χαιρε, ξείνε, παρ' ἄμμι φιλήσεαι αὐτὰρ ἔπειτα δείπνου πασσάμενος μυθήσεαι ὅττεό σε χρή.'

*Ως είπων ἡγείθ', ἡ δ' ἔσπετο Παλλάς 'Αθήνη. οί δ' ὅτε δή ρ' ἔντοσθεν ἔσαν δόμου ὑψηλοῖο. έγχος μέν δ' έστησε φέρων πρός κίονα μακρήν δουροδόκης έντοσθεν ευξόου, ένθα περ άλλα έγχε' 'Οδυσσήος ταλασίφρονος ίστατο πολλά, αὐτὴν δ' ἐς θρόνον εἶσεν ἄγων, ὑπὸ λίτα πετάσσας, καλου δαιδάλεου ύπο δε θρηνυς ποσίν ήεν. πάρ δ' αὐτὸς κλισμὸν θέτο ποικίλου, ἔκτοθεν ἄλλων μνηστήρων, μη ξείνος ανιηθείς δρυμαγδώ δείπνω άδήσειεν, ύπερφιάλοισι μετελθών, ηδ' ίνα μιν περί πατρός αποιχομένοιο ξροιτο. χέρνιβα δ' άμφίπολος προχόω ἐπέχευε φέρουσα καλή χρυσείη, ύπερ αργυρέοιο λέβητος, νίψασθαι παρά δε ξεστήν ετάνυσσε τράπεζαν. σίτον δ' αίδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα, είδατα πόλλ' επιθείσα, χαριζομένη παρεόντων δαιτρός δε κρειών πίνακας παρέθηκεν άείρας παντοίων, παρά δέ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα κηρυξ δ' αὐτοῖσιν θάμ' ἐπώχετο οἰνοχοεύων.

Digitized by Google

The suitors in the palace of Odysseus.

Ές δ' ήλθον μνηστήρες ἀγήνορες. οἱ μὰν ἔπειτα εξείης εζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε. 145 τοῖσι δὲ κήρυκες μὰν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν, σῖτον δὲ δμωαὶ παρενήνεον ἐν κανέοισι, κοῦροι δὲ κρητήρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο. οἱ δ' ἐπ' ὀνεἰαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον. αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο 150 μνηστήρες, τοῖσιν μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμήλει, μολπή τ' ὀρχηστύς τε' τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός. κῆρυξ δ' ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέα θῆκε Φημίω, ὅς ρ' ἤειδε παρὰ μνηστήρσιν ἀνάγκη. 155

Telemachus converses with Athena, and enquires about his father.

αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιν 'Αθήνην, ἄγχι σχῶν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι·

' Ξεινε φίλ', ή καί μοι νεμεσήσεαι όττι κεν είπω; τούτοισιν μέν ταθτα μέλει, κίθαρις καὶ ἀοιδὴ, ρει', επει αλλότριου βίστου υήποινου έδουσιυ, r ha ανέρος οδ δή που λεύκ' δστέα πύθεται όμβρω κείμεν' επ' ήπείρου, ή είν άλι κύμα κυλίνδει. εὶ κεῖνόν γ' Ἰθάκηνδε ίδοίατο νοστήσαντα, πάντες κ' άρησαίατ' έλαφρότεροι πόδας είναι η άφνειότεροι χρυσοιό τε έσθητός τε. 165 νῦν δ' ὁ μὲν ὡς ἀπόλωλε κακὸν μόρον, οὐδέ τις ἡμῖν θαλπωρή, εί πέρ τις επιχθονίων ανθρώπων φησιν έλεύσεσθαι τοῦ δ' ώλετο νόστιμον ήμαρ. άλλ' ἄγε μοι τόδε είπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον τίς πόθεν είς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ήδε τοκῆες; 170 όπποίης τ' έπὶ νηὸς ἀφίκεο' πῶς δέ σε ναθται ήγαγου είς 'Ιθάκηυ; τίνες ξμμεναι εύχετόωντο;

ου μεν γάρ τι σε πεζον διομαι ενθάδ' ικέσθαι.
και μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ,
ἢὲ νέον μεθέπεις, ἢ καὶ πατρώιός ἐσσι
ξεῖνος, ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἀνέρες ἡμέτερον δῶ
ἄλλοι, ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐπίστροφος ἢν ἀνθρώπων.'

175

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις 'Αθήνη' τοιγάρ εγώ τοι ταθτα μάλ' άτρεκέως άγορεύσω, Μέντης 'Αγχιάλοιο δαίφρονος εύχομαι είναι 180 υίδς, απάρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ανάσσω. νῦν δ' ώδε ξὺν νηὶ κατήλυθον ήδ' έτάροισι, πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοθρόονς ἀνθρώπους. ές Τεμέσην μετά χαλκόν, άγω δ' αίθωνα σίδηρον. νηθς δέ μοι ήδ' ξστηκεν έπ' άγροθ νόσφι πόληος, 185 εν λιμένι 'Ρείθρφ, ύπο Νηίφ ύλήεντι. ξείνοι δ' άλλήλων πατρώιοι εύχόμεθ' είναι έξ ἀρχης, εί πέρ τε γέρουτ' είρηαι ἐπελθων Λαέρτην ήρωα, τον οὐκέτι φασί πόλινδε έρχεσθ', άλλ' ἀπάνευθεν ἐπ' ἀγροῦ πήματα πάσχειν 190 γρηλ συν αμφιπόλφ, η οί βρωσίν τε πόσιν τε παρτιθεῖ, εὖτ' ἄν μιν κάματος κατὰ γυῖα λάβησιν έρπύζουτ' ανα γουνον αλωής οίνοπέδοιο. νῦν δ' ήλθον δη γάρ μιν έφαντ' επιδήμιον είναι, σον πατέρ' αλλά νυ τόν γε θεοί βλάπτουσι κελεύθου. ού γάρ πω τέθνηκεν έπὶ χθονὶ δίος 'Οδυσσεύς, 196 άλλ' έτι που ζωδς κατερύκεται εθρέι πόντω, νήσω εν αμφιρύτη, χαλεποί δέ μιν ανδρες έχουσιν, άγριοι, οί που κείνου ξρυκανόωσ' αξκουτα. αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μαντεύσομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ 200 **δθάνατοι βάλλουσι καὶ ώς τελέεσθαι δίω**, ούτε τι μάντις έων ούτ' οίωνων σάφα είδως. ού τοι έτι δηρόν γε φίλης από πατρίδος αίης

έσσεται, οὐδ' εἴ πέρ τε σιδήρεα δέσματ' έχησι

205

215

230

φράσσεται ως κε νέηται, έπεὶ πολυμήχανός έστιν. άλλ' άγε μοι τόδε είπε και άτρεκέως κατάλεξον, εί δη έξ αὐτοῖο τόσος παῖς είς 'Οδυσηος. αίνως γάρ κεφαλήν τε καί δμματα καλά ξοικας κείνω, επεί θαμά τοιον εμισγόμεθ' άλλήλοισι, πρίν γε τὸν ἐς Τροίην ἀναβήμεναι, ἔνθα περ ἄλλοι 'Αργείων οι άριστοι έβαν κοίλης επί νηνσίν έκ τοῦ δ' οὖτ' 'Οδυσηα έγων ίδον οὖτ' έμε κείνος.'

Την δ' αῦ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὕδα• 'τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω. μήτηρ μέν τ' έμέ φησι τοῦ έμμεναι, αὐτὰρ έγώ γε ούκ οίδ' οὐ γάρ πώ τις έὸν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω. ώς δη εγώ γ' όφελον μάκαρός νύ τευ έμμεναι υίδς άνέρος, δυ κτεάτεσσιν ξοίς έπι γήρας έτετμε. υθυ δ' δς αποτμότατος γένετο θυητών ανθρώπων, τοῦ μ' ἔκ φασι γενέσθαι, ἐπεὶ σύ με τοῦτ' ἐρεείνεις.' 220

Athena complains of the presence of the suitors.

Τον δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις 'Αθήνη' ' οὐ μέν τοι γενεήν γε θεοί νώνυμνον δπίσσω θηκαν, έπει σέ γε τοιον εγείνατο Πηνελόπεια. άλλ' άγε μοι τόδε είπε καὶ άτρεκέως κατάλεξου. τίς δαίς, τίς δε δμιλος δδ' έπλετο; τίπτε δε σε χρεώ; είλαπίνη ή γάμος: έπει ούκ έρανος τάδε γ' έστίν. ως τε μοι ύβρίζοντες ύπερφιάλως δοκέουσι δαίνυσθαι κατά δώμα. νεμεσσήσαιτό κεν άνηρ αίσχεα πόλλ' δροων, ός τις πινυτός γε μετέλθοι.

Την δ' αῦ Τηλέμαχος πεπνυμένος αντίοι ηύδα. 'ξειν', ἐπεὶ αρ δη ταῦτά μ' ἀνείρεαι ήδε μεταλλᾶς, μέλλεν μέν ποτε οίκος δδ' άφνειδς καὶ άμύμων έμμεναι, όφρ' έτι κείνος άνηρ επιδήμιος ήεν υῦν δ' ἐτέρως ἐβόλοντο θεοί κακὰ μητιόωντες.

οί κείνου μεν διστον εποίησαν περί πάντων 235 ανθρώπων, έπει ού κε θανόντι περ ώδ' ακαχοίμην, εὶ μετὰ οίς ετάροισι δάμη Τρώων ενὶ δήμω, η φίλων εν χερσίν, επεί πόλεμον τολύπευσε. τω κέν οι τύμβον μεν εποίησαν Παναχαιοί, ηδέ κε καὶ ῷ παιδὶ μέγα κλέος ήρατ' οπίσσω. 240 νῦν δέ μιν ἀκλειῶς ἄρπυιαι ἀνηρείψαντο. οίχετ' ἄιστος, ἄπυστος, έμοι δ' όδύνας τε γόους τε κάλλιπεν οὐδ' ἔτι κεῖνον οδυρόμενος στεναχίζω οίου, έπει νύ μοι άλλα θεοί κακά κήδε έτευξαν. όσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι, 245 Δουλιχίω τε Σάμη τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθω, ήδ' δσσοι κραναήν 'Ιθάκην κάτα κοιρανέουσι, τόσσοι μητέρ' έμην μνώνται, τρύχουσι δε οίκον. ή δ' οὖτ' ἀρνεῖται στυγερον γάμον οὖτε τελευτὴν ποιήσαι δύναται τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες 250 οίκον έμου τάχα δή με διαβραίσουσι και αὐτόν. Τὸν δ' ἐπαλαστήσασα προσηύδα Παλλὰς 'Αθήνη' ' & πόποι, ή δη πολλον αποιχομένου 'Οδυσηος δεύη, δ κε μνηστήρσιν αναιδέσι χείρας έφείη. εί γὰρ νῦν ἐλθὼν δόμου ἐν πρώτησι θύρησι 255 σταίη, έχων πήληκα καὶ άσπίδα καὶ δύο δοῦρε, τοίος εων οίον μιν εγω τα πρωτ' ενόησα οίκω εν ήμετερω πίνοντά τε τερπόμενόν τε, έξ 'Εφύρης ανιόντα παρ' Ίλου Μερμερίδαο. ώχετο γάρ καὶ κείσε θοής έπὶ νηὸς 'Οδυσσεύς 260 φάρμακον ανδροφόνον διζήμενος, όφρα οι είη loùs χρίεσθαι χαλκήρεας· άλλ' ὁ μὲν οὖ οἰ δώκεν, έπεί ρα θεούς νεμεσίζετο αίεν εόντας,

άλλα πατήρ οι δωκεν έμός φιλέεσκε γαρ αινως. τοιος έων μνηστήρσιν όμιλήσειεν 'Οδυσσεύς'

πάντες κ' ωκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.

bids Telemachus dismiss them,

ἀλλ' ή τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,

ἤ κεν νοστήσας ἀποτίσεται, ἢε καὶ οὐκὶ,

οἶσιν ἐνὶ μεγάροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα

ὅππως κε μνηστήρας ἀπώσεαι ἐκ μεγάροιο.

εἰ δ' ἄγε νῦν ξυνίει καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων αὕριον εἰς ἀγορὴν καλέσας ἤρωας 'Αχαιοὺς μῦθον πέφραδε πᾶσι, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἔστων.

μνηστήρας μὲν ἐπὶ σφέτερα σκίδνασθαι ἄνωχθι,

μητέρα δ', εἴ οἱ θυμὸς ἐφορμᾶται γαμέεσθαι,

ἀψ ἴτω ἐς μέγαρον πατρὸς μέγα δυναμένοιο·

οἱ δὲ γάμον τεύξουσι καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα

πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἔπεσθαι.

and counsels him to set out in search of his father. σοί δ' αὐτῷ πυκινῶς ὑποθήσομαι, αἴ κε πίθηαι. υη αρσας ερέτησιν εείκοσιν, η τις αρίστη, έρχεο πευσόμενος πατρός δην οιχομένοιο, ην τίς τοι είπησι βροτών, η όσσαν ακούσης έκ Διδς, ή τε μάλιστα φέρει κλέος ανθρώποισι. πρώτα μέν ές Πύλον έλθε και είρεο Νέστορα δίον. κείθεν δε Σπάρτηνδε παρά ξανθόν Μενέλαον δς γὰρ δεύτατος ἦλθεν 'Αχαιῶν χαλκοχιτώνων. εὶ μέν κεν πατρός βίστον καὶ νόστον ἀκούσης, η τ' αν τρυχόμενός περ έτι τλαίης ενιαυτόν εί δέ κε τεθνηώτος ἀκούσης μηδ' έτ' εόντος, νοστήσας δη έπειτα φίλην ές πατρίδα γαίαν σημά τέ οἱ χεῦαι καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερείξαι πολλά μάλ', δσσα έοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δοῦναι. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ ταῦτα τελευτήσης τε καὶ ἔρξης, φράζεσθαι δη έπειτα κατά φρένα και κατά θυμόν δππως κε μνηστήρας ένὶ μεγάροισι τεοίσι κτείνης ήε δόλφ ή άμφαδόν οὐδέ τι σε χρή

270

275

280

285

290

300

305

310

315

320

νηπιάας δχέειν, έπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἐσσί.

ἢ οὐκ ἀίεις οἷον κλέος ἔλλαβε δῖος 'Ορέστης
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφονῆα,
Αἴγισθον δολόμητιν, ὅ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα;
καὶ σὺ, φίλος, μάλα γάρ σ' ὁρόω καλόν τε μέγαν τε,
ἄλκιμος ἔσσ', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπη.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα θοὴν κατελεύσομαι ἤδη
ἢδ' ἐτάρους, οἱ πού με μάλ' ἀσχαλόωσι μένοντες·
σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων.'

Τὴν δ' αῦ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὕδα 'ξεῖν', ἢ τοι μὲν ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις, ὅς τε πατὴρ ῷ παιδὶ, καὶ οῦ ποτε λήσομαι αὐτῶν. ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο, ὄφρα λοεσσάμενός τε τεταρπόμενός τε φίλον κῆρ, δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίῃς, χαίρων ἐνὶ θυμῷ, τιμῆεν, μάλα καλὸν, ὅ τοι κειμήλιον ἔσται ἐξ ἐμεῦ, οῖα φίλοι ξεῖνοι ξείνοισι διδοῦσι.'

Τον δ' ήμείβετ' έπειτα θεὰ γλαυκῶπις 'Αθήνη' 'μή μ' έτι νῦν κατέρυκε, λιλαιόμενόν περ όδοῖο. δῶρον δ' ὅττι κέ μοι δοῦναι φίλον ἢτορ ἀνώγῃ, αὖτις ἀνερχομένφ δόμεναι οἶκόνδε φέρεσθαι, καὶ μάλα καλὸν ἐλών. σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς.'

The goddess vanishes.

'Η μεν άρ' ως είπουσ' απέβη γλαυκωπις 'Αθήνη, όρνις δ' ως ανοπαία διέπτατο τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ θῆκε μένος καὶ θάρσος, υπέμνησέν τέ ε πατρὸς μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν. ὁ δε φρεσὶν ἢσι νοήσας θάμβησεν κατὰ θυμόν δίσατο γὰρ θεὸν είναι. αὐτίκα δε μνηστῆρας ἐπψχετο ἰσόθεος φώς.

The song of Phemius attracts Penelope. Τοῖσι δ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτὸς, οἱ δὲ σιωπῆ

εΐατ' ἀκούοντες ο δ δ' 'Αχαιῶν νόστον ἄειδε λυγρὸν, δν ἐκ Τροίης ἐπετείλατο Παλλὰς 'Αθήνη.

Τοῦ δ' ὑπερωιόθεν φρεσὶ σύνθετο θέσπιν ἀοιδὴν κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια·
κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσετο οἷο δόμοιο, 330 οὐκ οἵη, ἄμα τῆ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἔποντο.
ἡ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν, στῆ ἡα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο, ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη. 335 δακρύσασα δ' ἔπειτα προσηύδα θεῖον ἀοιδόν·

' Φήμιε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια οἶδας, ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τά τε κλείουσιν ἀοιδοί' τῶν ἔν γέ σφιν ἄειδε παρήμενος, οἱ δὲ σιωπῆ οἶνον πινόντων' ταύτης δ' ἀποπαύε' ἀοιδῆς 340 λυγρῆς, ἥ τε μοι αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ τείρει, ἐπεί με μάλιστα καθίκετο πένθος ἄλαστον. τοίην γὰρ κεφαλὴν ποθέω μεμνημένη αἰεὶ ἀνδρὸς, τοῦ κλέος εὐρὸ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον "Αργος.'

Τὴν δ' αῦ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὕδα·
' μῆτερ ἐμὴ, τί τ' ἄρα φθονέεις ἐρίηρον ἀοιδὸν
τέρπειν ὅππῃ οἱ νόος ὅρνυται; οῦ νύ τ' ἀοιδοὶ
αἴτιοι, ἀλλά ποθι Ζεὺς αἴτιος, ὅς τε δίδωσιν
ἀνδράσιν ἀλφηστῆσιν, ὅπως ἐθέλησιν, ἐκάστω.
τούτω δ' οὐ νέμεσις Δαναῶν κακὸν οἶτον ἀείδειν·
τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι,
ἤ τις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται.
σοὶ δ' ἐπιτολμάτω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκούειν·
οὐ γὰρ 'Οδυσσεὺς οἶος ἀπώλεσε νόστιμον ἢμαρ
ἐν Τροίῃ, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι φῶτες ὅλοντο.
[ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε,
ἱστόν τ' ἢλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε

 ${}_{\text{Digitized by}}Google$

345

350

έργον ἐποίχεσθαι· μῦθος δ' ἄνδρεσσι μελήσει πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.]'

Ή μεν θαμβήσασα πάλιν οἶκόνδε βεβήκει 360 παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ. ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ κλαῖεν ἔπειτ' 'Οδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις 'Αθήνη.

Telemachus bids the suitors take their leave:

Μυηστήρες δ' δμάδησαν ανα μέγαρα σκιόεντα πάντες δ' ήρήσαντο παραί λεχέεσσι κλιθήναι. τοισι δε Τηλέμαχος πεπυυμένος ήρχετο μύθων

365

' Μητρός ἐμῆς μυηστήρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχουτες, νῦν μὲν δαινύμενοι τερπώμεθα, μηδὲ βοητὺς ἔστω, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ τοιοῦδ' οἶος ὅδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν. ἤῶθεν δ' ἀγορήνδε καθεζώμεσθα κιόντες πάντες, ἵν' ὑμῶν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποείπω, ἐξιέναι μεγάρων' ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας, ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους. εἰ δ' ὑμῶν δοκέει τόδε λωίτερον καὶ ἄμεινον ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἐνὸς βίστον νήποινον ὀλέσθαι, κείρετ' ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας, αἴ κέ ποθι Ζεὺς δῷσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι' νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὅλοισθε.'

375

370

νήποινοί κεν επειτα δόμων εντοσθεν δλοισθε.' 380 "Ως έφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες Τηλέμαχον θαύμαζον, δ θαρσαλέως ἀγόρευε.

Antinous retorts, and Eurymachus asks about their guest who had just gone.

Τὸν δ' αὖτ' 'Αντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός 'Τηλέμαχ', ἢ μάλα δή σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοὶ ὑψαγόρην τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν

μη σέ γε εν αμφιάλφ Ἰθάκη βασιλη α Κρονίων ποιήσειεν, ὅ τοι γενεή πατρώιόν εστιν.'

Τον δ' αὐ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὐδα ''Αντίνο', ἢ καί μοι νεμεσήσεαι ὅττι κεν εἴπω; καί κεν τοῦτ' ἐθέλοιμι Διός γε διδόντος ἀρέσθαι. ἢ φἢς τοῦτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι; οὐ μὲν γάρ τι καὶν βασιλευέμεν αἶψά τέ οἱ δῶ ἀφνειὸν πέλεται καὶ τιμηέστερος αὐτός. ἀλλ' ἢ τοι βασιλῆςς 'Αχαιῶν εἰσὶ καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ 'Ιθάκῃ, νέοι ἢδὲ παλαιοὶ, τῶν κέν τις τόδ' ἔχησιν, ἐπεὶ θάνε δῖος 'Οδυσσεύς αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἄναξ ἔσομ' ἡμετέροιο καὶ δμώων, οὕς μοι ληίσσατο δῖος 'Οδυσσεύς.

Τον δ' αὐτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ηὕδα· Τηλέμαχ', ἢ τοι ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται, 4 ὅς τις ἐν ἀμφιάλφ Ἰθάκη βασιλεύσει ᾿Αχαιῶν κτήματα δ' αὐτὸς ἔχοις καὶ δώμασι σοῖσιν ἀνάσσοις. μὴ γὰρ ὅ γ' ἔλθοι ἀνὴρ ὅς τίς σ' ἀἐκοντα βίηφι κτήματ' ἀπορβαίσει, Ἰθάκης ἔτι ναιετοώσης. ἀλλ' ἐθέλω σε, φέριστε, περὶ ξείνοιο ἐρέσθαι, ὁππόθεν οὖτος ἀνὴρ, ποίης δ' ἐξ εὕχεται εἶναι γαίης, ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα· ἢέ τιν ἀγγελίην πατρὸς φέρει ἐρχομένοιο, ἢ ἔὸν αὐτοῦ χρεῖος ἐελδόμενος τόδ' ἰκάνει; οἶον ἀναίξας ἄφαρ οἴχεται, οὐδ' ὑπέμεινε 4 γνώμεναι· οὐ μὲν γάρ τι κακῷ εἰς ὧπα ἐψκει.'

Τον δ' αὖ Τηλέμαχος πεπυυμένος ἀυτίον ηὕδα· Εὐρύμαχ', ἢ τοι νόστος ἀπώλετο πατρὸς ἐμοῖο· οὖτ' οὖν ἀγγελίῃ ἔτι πείθομαι, εἴ ποθεν ἔλθοι, οὖτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἥν τινα μήτηρ ἐς μέγαρον καλέσασα θεοπρόπον ἐξερέηται. ξεῖνος δ' οὖτος ἐμὸς πατρώιος ἐκ Τάφου ἐστὶ,

390

395

400

405

410

Μέντης δ' Αγχιάλοιο δαίφρονος εξίχεται είναι νίὸς, άτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσει.'

*Ως φάτο Τηλέμαχος, φρεσί δ' άθανάτην θεον έγνω.
οἱ δ' εἰς δρχηστύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν
τρεψάμενοι τέρποντο, μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἐλθεῖν.
τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἔσπερος ἢλθε'
δὴ τότε κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος.

Telemachus ponders all night on Athena's advice.

Τηλέμαχος δ', δθι οἱ θάλαμος περικαλλέος αὐλης 425 ύψηλὸς δέδμητο, περισκέπτω ενί χώρω, ένθ' έβη είς εὐνην πολλά φρεσί μερμηρίζων. τῷ δ' ἄρ' ἄμ' αίθομένας δαίδας φέρε κέδνα ίδυῖα Εὐρύκλει', *Ωπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο, τήν ποτε Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ξοίσι, 430 πρωθήβην έτ' ἐοῦσαν, ἐεικοσάβοια δ' ἔδωκεν, ίσα δέ μιν κεδυή αλόχω τίεν εν μεγάροισιν, εὐνη δ' οῦ ποτ' ξμικτο, χόλον δ' ἀλξεινε γυναικός. η οι αμ' αιθομένας δαίδας φέρε, και ε μάλιστα διιωάων φιλέεσκε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα. 435 **ὤιξεν δὲ θύρας θαλάμου πύκα ποιητοῖο,** έζετο δ' εν λέκτρφ, μαλακόν δ' έκδυνε χιτώνα. καί του μεν γραίης πυκιμηδέος έμβαλε χερσίν. ή μεν τον πτύξασα και ασκήσασα χιτώνα, πασσάλφ άγκρεμάσασα παρά τρητοίσι λέχεσσι, 440 βη δ' ζμεν εκ θαλάμοιο, θύρην δ' επέρυσσε κορώνη άργυρέη, έπὶ δὲ κληῖδ' ἐτάνυσσεν ἱμάντι. ένθ δ γε παννύχιος, κεκαλυμμένος olòs αώτω, βούλευε φρεσίν ήσιν όδον την πέφραδ' 'Αθήνη.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Β.

'Ιθακησίων άγορά. Τηλεμάχου άποδημία.

The meeting summoned by Telemachus.

Ήμος δ' ἢριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος Ἡὼς,
ἄρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφιν Ὀδυσσῆσς φίλος υίὸς,
εἴματα ἐσσάμενος, περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὅμφ,
ποσοὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
βὴ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῷ ἐναλίγκιος ἄντην.
εᾶιψα δὲ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε
κηρύσσειν ἀγορήνδε κάρη κομόωντας ᾿Αχαιούς.
οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἢγείροντο μάλ' ὧκα.
αὐτὰρ ἐπεί ρ' ἤγερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
βῆ ρ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν, παλάμη δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
το
οὐκ οῖος, ἄμα τῷ γε κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο.
θεσπεσίην δ' ἄρα τῷ γε χάριν κατέχευεν ᾿Αθήνη.
τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο
εἵςτο δ' ἐν πατρὸς θώκφ, εἶξαν δὲ γέροντες.

Speech of Aegyptius.

τοίσι δ' έπειθ' ήρως Αλγύπτιος ήρχ' άγορεύειν, δς δη γήραϊ κυφός έην καλ μυρία ήδη. καλ γάρ τοῦ φίλος υίὸς ἄμ' άντιθέφ 'Οδυσηι 'Ίλιον εἰς εὔπωλον έβη κοίλης ἐνὶ νηυσὶν, 'Αντιφος αλχμητής' τὸν δ' ἄγριος ἔκτανε Κύκλωψ

20

25

30

35

έν σπηι γλαφυρφ, πύματον δ' ωπλίσσατο δόρπον. τρεις δέ οι άλλοι έσαν, και δ μεν μνηστηρσιν δμίλει, Εὐρύνομος, δύο δ' αίεν έχον πατρωια έργα· άλλ' οὐδ' ως τοῦ λήθετ' όδυρόμενος και ἀχεύων. τοῦ ὅ γε δακρυχέων ἀγορήσατο και μετέειπε·

' Κέκλυτε δη νῦν μευ, ' Ιθακήσιοι, ὅττι κεν εἴπω' οὕτε ποθ' ἡμετέρη ἀγορη γένετ' οὕτε θόωκος ἐξ οῦ ' Οδυσσεὺς δῖος ἔβη κοίλης ἐνὶ νηυσί. νῦν δὲ τίς ὧδ' ἤγειρε; τίνα χρειὼ τόσον ἴκει ἠὲ νέων ἀνδρῶν, ἢ οἱ προγενέστεροί εἰσιν; ἤέ τιν' ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυεν ἐρχομένοιο, ἤν χ' ἡμῶν σάφα εἴποι, ὅτε πρότερός γε πύθοιτο; ἤέ τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκεται ἠδ' ἀγορεύει; ἐσθλός μοι δοκεῖ εἶναι, ὀνήμενος. εἴθε οἱ αὐτῷ Ζεὺς ἀγαθὸν τελέσειεν, ὅ τι φρεσὶν ἢσι μενοινᾳ.'

Answer of Telemachus, and his appeal to the people.

*Ως φάτο, χαίρε δε φήμη 'Οδυσσήος φίλος υίὸς, οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν ἦστο, μενοίνησεν δ' ἀγορεύειν, στή δε μέση ἀγορῆ σκήπτρον δε οἱ ἔμβαλε χειρὶ κῆρυξ Πεισήνωρ, πεπνυμένα μήδεα εἰδώς. πρῶτον ἔπειτα γέροντα καθαπτόμενος προσέειπεν

* Ω γέρον, οὐχ ἐκὰς οὖτος ἀνἢρ, τάχα δ' εἴσεαι αὐτὸς, δς λαὸν ἥγειρα μάλιστα δέ μ' ἄλγος ἰκάνει. 41 οὖτε τιν' ἀγγελίπν στρατοῦ ἔκλυον ἐρχομένοιο, ῆν χ' ὑμῶν σάφα εἴπω, ὅτε πρότερός γε πυθοίμην, οὖτε 1. δήμιον ἄλλο πιφαύσκομαι οὐδ' ἀγορεύω, ἀλλ ἔμὸν αὐτοῦ χρεῖος, ὅ μοι κακὸν ἔμπεσεν οἴκω, 45 δοιά τὸ μὲν πατέρ' ἐσθλὸν ἀπώλεσα, ὅς ποτ' ἐν ὑμῶν τοίσδεσσιν βασίλευε, πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν' νῦν δ' αὖ καὶ πολὸ μεῖζον, ὁ δὴ τάχα οἶκον ὅπαντα πάγχυ διαβὸαίσει, βίστον δ' ἀπὸ πάμπαν δλέσσει.

μητέρι μοι μυηστήρες ἐπέχραου οὐκ ἐθελούση, 50 των ανδρων φίλοι υίες οι ενθάδε γ' είσιν αριστοι, οι πατρός μεν ές οίκον απερρίγασι νέεσθαι 'Ικαρίου, ώς κ' αὐτὸς ἐεδνώσαιτο θύγατρα, δοίη δ' ω κ' εθέλοι καί οι κεχαρισμένος έλθοι. οί δ' είς ημέτερον πωλεύμενοι ήματα πάντα, 55 βούς ιερεύοντες και δις και πίονας αίγας. είλαπινάζουσιν πίνουσί τε αίθοπα οίνον μαψιδίως τὰ δὲ πολλά κατάνεται. οὐ γὰρ ἔπ' ἀνὴρ οίος 'Οδυσσεύς έσκεν, άρην από οίκου αμύναι. ήμεις δ' ού νύ τι τοιοι άμυνέμεν ή και έπειτα 60 λευγαλέοι τ' έσόμεσθα καὶ οὐ δεδαηκότες άλκήν, η τ' αν αμυναίμην, εί μοι δύναμίς γε παρείη. οὐ γὰρ ἔτ' ἀνσχετὰ ἔργα τετεύχαται, οὐδ' ἔτι καλῶς οίκος έμὸς διόλωλε νεμεσσήθητε καὶ αὐτοὶ, άλλους τ' αιδέσθητε περικτίονας ανθρώπους, 65 οι περιναιετάουσι θεών δ' ύποδείσατε μηνιν. μή τι μεταστρέψωσιν άγασσάμενοι κακά έργα. λίσσομαι ήμεν Ζηνος 'Ολυμπίου ήδε Θέμιστος, η τ' ανδρών αγοράς ημέν λύει ηδε καθίζει σχέσθε, φίλοι, καί μ' οΐον εάσατε πένθει λυγρώ 70 τείρεσθ', εὶ μή πού τι πατήρ έμὸς ἐσθλὸς 'Οδυσσεὺς δυσμενέων κάκ' έρεξεν ευκνήμιδας 'Αχαιούς, των μ' αποτινύμενοι κακα ρέζετε δυσμενέοντες, τούτους οτρύνοντες. έμοι δέ κε κέρδιον είη ύμέας εσθέμεναι κειμήλιά τε πρόβασίν τε. 75 εί χ' ύμεις γε φάγοιτε, τάχ' ἄν ποτε καὶ τίσις είη. τόφρα γὰρ αν κατὰ ἄστυ ποτιπτυσσοίμεθα μύθφ χρήματ' απαιτίζουτες, έως κ' από πάντα δοθείη. νῦν δέ μοι ἀπρήκτους ὀδύνας ἐμβάλλετε θυμφ. *Ως φάτο χωόμενος, ποτί δε σκηπτρου βάλε γαίη,

δάκρυ' ἀναπρήσας οίκτος δ' έλε λαὸν ἄπαντα.

ἔνθ ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν, οὐδέ τις ἔτλη Τηλέμαχον μύθοισιν ἀμείψασθαι χαλεποι̂σιν 'Αντίνοος δέ μιν οίος ἀμειβόμενος προσέειπε'

Antinous retorts, and blames Penelope.

` 'Τηλέμαχ' ύψαγόρη, μένος ἄσχετε, ποιον ἔειπες 85 ημέας αλσχύνων, εθέλοις δέ κε μώμον ανάψαι. σοί δ' ου τι μνηστήρες 'Αχαιών αίτιοί είσιν, άλλα φίλη μήτηρ, ή τοι περὶ κέρδεα οίδεν. ήδη γὰρ τρίτου ἐστὶυ ἔτος, τάχα δ' εἶσι τέταρτου, έξ ου απέμβει θυμον ενί στήθεσσιν 'Αχαιών. go πάντας μέν ρ' έλπει, καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἐκάστφ, άγγελίας προϊείσα νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινά. ή δε δύλον τόνδ' άλλον ενί φρεσί μερμήριξε στησαμένη μέγαν ίστον ενί μεγάροισιν υφαινε, λεπτὸν καὶ περίμετρον ἄφαρ δ' ἡμιν μετέειπε 95 κούροι, έμολ μνηστήρες, έπελ θάνε δίος 'Οδυσσεύς, μίμνετ' έπειγόμενοι τὸν έμὸν γάμον, είς δ κε φάρος έκτελέσω, μή μοι μεταμώνια νήματ' όληται, Λαέρτη ήρωι ταφήιου, είς ὅτε κέν μιν μοιρ' όλοη καθέλησι τανηλεγέος θανάτοιο. 100 μή τίς μοι κατά δήμον 'Αχαιιάδων νεμεσήση, αί κεν άτερ σπείρου κήται πολλά κτεατίσσας. ως έφαθ', ήμιν δ' αὐτ' ἐπεπείθετο θυμός ἀγήνωρ. ένθα καὶ ηματίη μεν υφαίνεσκεν μέγαν Ιστον, νύκτας δ' άλλύεσκεν, έπει δαίδας παραθείτο. 105 ώς τρίετες μεν έληθε δόλω καὶ έπειθεν 'Αχαιούς' άλλ' ὅτε τέτρατον ήλθεν ἔτος καὶ ἐπήλυθον ὧραι, καὶ τότε δή τις έειπε γυναικών, ή σάφα ήδη, καὶ τήν γ' άλλύουσαν έφεύρομεν άγλαὸν ίστόν. ως το μεν εξετέλεσσε και ούκ εθέλουσ' ύπ' ανάγκης. σοι δ' ώδε μυηστήρες ύποκρίνονται, ζυ' είδης

αὐτὸς σῷ θυμῷ, είδῶσι δὲ πάντες 'Αχαιοί. μητέρα σην απόπεμψον, ανωχθι δέ μιν γαμέεσθαι τῷ ὅτεῷ τε πατὴρ κέλεται καὶ ἀνδάνει αὐτῆ. εί δ' έτ' ανιήσει γε πολύν χρόνον υίας 'Αχαιών, 115 τὰ φρονέουσ' ἀνὰ θυμὸν α οί περί δῶκεν 'Αθήνη, έργα τ' επίστασθαι περικαλλέα και φρένας εσθλάς 🔊 κέρδεά θ', οί ού πώ τιν ἀκούομεν οὐδε παλαιών, τάων αὶ πάρος ἦσαν ἐυπλοκάμιδες 'Αχαιαί, Τυρώ τ' 'Αλκμήνη τε ευστέφανός τε Μυκήνη' 120 τάων ού τις δμοία νοήματα Πηνελοπείη ήδη αταρ μεν τουτό γ εναίσιμον ουκ ενόησε. τόφρα γὰρ οὖυ βίοτόν τε τεὸν καὶ κτήματ' ἔδονται, όφρα κε κείνη τοῦτον έχη νόον, ον τινά οι νῦν έν στήθεσσι τιθείσι θεοί. μέγα μέν κλέος αὐτή 125 ποιείτ', αὐτὰρ σοί γε ποθὴν πολέος βιότοιο. ήμεις δ' οὖτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν οὖτε πη ἄλλη, πρίν γ' αὐτὴν γήμασθαι 'Αχαιῶν ῷ κ' ἐθέλησι.'

Telemachus answers, and invokes the aid of Zeus.

Τον δ' αῦ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὕδα ''Αντίνο', οῦ πως ἔστι δόμων ἀέκουσαν ἀπῶσαι ἢ μ' ἔτεχ', ἢ μ' ἔθρεψε πατηρ δ' ἐμὸς ἄλλοθι γαίης, ζώει δ γ' ἢ τέθνηκε κακὸν δέ με πόλλ' ἀποτίνειν 'Ικαρίω, αἴ κ' αὐτὸς ἐκὼν ἀπὸ μητέρα πέμψω. ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι, ἄλλα δὲ δαίμων δώσει, ἐπεὶ μήτηρ στυγερὰς ἀρήσετ' ἐρινῦς οἴκου ἀπερχομένη υέμεσις δέ μοι ἐξ ἀνθρώπων ἔσσεται ὧς οὐ τοῦτον ἐγώ ποτε μῦθον ἐνίψω. ὑμέτερος δ' εἰ μὲν θυμὸς νεμεσίζεται αὐτῶν, ἔξιτέ μοι μεγάρων, ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους. εἰ δ' ὑμῦν δοκέει τόδε λωίτερον καὶ ἄμεινον

130

135

ξμμεναι, ανδρός ένδς βίστον νήποινον δλέσθαι, κείρετ' έγω δε θεούς επιβώσομαι αίεν εόντας, αι κέ ποθι Ζεύς δώσι παλίντιτα έργα γενέσθαι. νήποινοί κεν έπειτα δόμων έντοσθεν όλοισθε.

145

Zeus sends a favourable omen, which Halitherses interprets.

*Ως φάτο Τηλέμαχος, τῷ δ' αἰετὼ εὐρύοπα Ζεὺς ύψόθεν εκ κορυφής δρεος προέηκε πέτεσθαι. τω δ' έως μέν ρ' έπέτοντο μετά πνοιής ανέμοιο. πλησίω αλλήλοισι τιταινομένω πτερύγεσσιν άλλ' ότε δη μέσσην άγορην πολύφημον ικέσθην, 150 ξυθ' επιδινηθέντε τιναξάσθην πτερά πολλά, ές δ' ιδέτην πάντων κεφαλάς, δοσοντο δ' όλεθρον, δρυψαμένω δ' δυύχεσσι παρειάς άμφι τε δειράς δεξιω ήιξαν διά τ' οίκία καὶ πόλιν αὐτων. θάμβησαν δ' δρνιθας, έπεὶ ίδον δφθαλμοῖσιν 155 ωρμηναν δ' ανα θυμον α περ τελέεσθαι εμελλον. τοίσι δε και μετέειπε γέρων ήρως 'Αλιθέρσης Μαστορίδης· δ γάρ οίος δμηλικίην εκέκαστο δρνιθας γνώναι καὶ ἐναίσιμα μυθήσασθαι· δ σφιν ευφρονέων αγορήσατο και μετέειπε

160

' Κέκλυτε δη νθν μευ, 'Ιθακήσιοι, ὅττι κεν εἴπω' μνηστήρσιν δε μάλιστα πιφανσκόμενος τάδε είρω. τοίσιν γὰρ μέγα πημα κυλίνδεται οὐ γὰρ 'Οδυσσεὺς δην απάνευθε φίλων ων έσσεται, αλλά που ήδη έγγυς εων τοίσδεσσι φόνον και κήρα φυτεύει πάντεσσιν πολέσιν δε και άλλοισιν κακον έσται, οὶ νεμόμεσθ' 'Ιθάκην εὐδείελον. ἀλλὰ πολὺ πρὶν φραζώμεσθ' ώς κεν καταπαύσομεν οι δε και αυτοί παυέσθων και γάρ σφιν άφαρ τόδε λώιόν έστιν. ού γὰρ ἀπείρητος μαντεύομαι, ἀλλ' εὖ εἰδώς•

165

καὶ γὰρ κείνφ φημὶ τελευτηθήναι ἄπαυτα
ως οι ἐμυθεόμην, ὅτε "Ιλιον εἰσανέβαινον
᾿Αργεῖοι, μετὰ δέ σφιν ἔβη πολύμητις Ὁδυσσεύς.
φῆν κακὰ πολλὰ παθόντ, ὀλέσαυτ' ἄπο πάντας ἐταίρους
ἄγνωστον πάντεσσιν ἐεικοστῷ ἐνιαυτῷ
175
οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.'

Eurymachus replies scornfully.

Τον δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον πύδα: ω γέρον, εί δ' άγε νῦν μαντεύεο σοῖσι τέκεσσιν οίκαδ' ιων, μή πού τι κακον πάσχωσιν δπίσσω. ταῦτα δ' έγω σέο πολλον αμείνων μαντεύεσθαι. δρυιθες δέ τε πολλοί ύπ' αύγας ήελίοιο φοιτώσ', οὐδέ τε πάντες εναίσιμοι αὐτὰρ 'Οδυσσεύς ώλετο τηλ', ώς και συ καταφθίσθαι συν εκείνω ώφελες. οὐκ αν τόσσα θεοπροπέων αγόρευες, οὐδέ κε Τηλέμαχον κεχολωμένον ωδ ανιείης, σφ οίκφ δώρου ποτιδέγμενος, αί κε πόρησιν. άλλ' έκ τοι έρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον έσται αί κε νεώτερον ἄνδρα παλαιά τε πολλά τε είδως παρφάμενος επέεσσιν εποτρύνης χαλεπαίνειν, αὐτῷ μέν οἱ πρῶτον ἀνιηρέστερον ἔσται, [πρηξαι δ' έμπης ού τι δυνήσεται είνεκα τωνδε:] σοί δε, γέρου, θωην επιθήσομεν ην κ' ενί θυμώ τίνων ἀσχάλλης χαλεπον δέ τοι ἔσσεται ἄλγος. Τηλεμάχω δ' εν πασιν εγών υποθήσομαι αυτός μητέρ' έην ές πατρός ανωγέτω απονέεσθαι. οί δε γάμον τεύξουσι και άρτυνέουσιν ξεδνα πολλά μάλ', δοσα έοικε φίλης έπι παιδός έπεσθαι. ού γὰρ πρὶν παύσεσθαι δίομαι υΐας 'Αχαιών. μνηστύος άργαλέης, έπει ου τινα δείδιμεν έμπης. ούτ' ουν Τηλέμαχον, μάλα περ πολύμυθον ξόντα.

180

185

190

195

205

210

215

220

οὖτε θεοπροπίης ἐμπαζόμεθ', ἢν σὺ, γεραιὲ, μυθέαι ἀκράαντον, ἀπεχθάνεαι δ' ἔτι μᾶλλον. χρήματα δ' αὖτε κακῶς βεβρώσεται, σὐδέ ποτ' ἴσα ἔσσεται, ὄφρα κεν ἥ γε διατρίβησιν 'Αχαιοὺς δν γάμον' ἡμεῖς δ' αὖ ποτιδέγμενοι ἤματα πάντα εἴνεκα τῆς ἀρετῆς ἐριδαίνομεν, οὐδὲ μετ' ἄλλας ἐρχόμεθ', ἃς ἐπιεικὲς ὀπυιέμεν ἐστὶν ἐκάστω.'

Telemschus asks for a ship that he may seek his father.

Τον δ' αὐ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηύδα. *Εὐρύμαχ' ήδὲ καὶ ἄλλοι, ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοὶ, ταθτα μεν ούχ ύμεας έτι λίσσομαι ούδ' άγορεθω. ήδη γὰρ τὰ ἴσασι θεοί καὶ πάντες 'Αχαιοί. άλλ' άγε μοι δότε νηα θοην καὶ είκοσ' έταίρους, οί κέ μοι ένθα καὶ ένθα διαπρήσσωσι κέλευθον. είμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα, νόστον πευσόμενος πατρός δην οίχομένοιο, ην τίς μοι είπησι βροτών, η όσσαν ακούσω έκ Διὸς, ή τε μάλιστα φέρει κλέος ανθρώποισιν. εί μέν κεν πατρός βίστον και νόστον ακούσω, η τ' αν, τρυχόμενός περ, έτι τλαίην ενιαυτόν εί δέ κε τεθνηώτος ακούσω μηδ' έτ' εόντος, νοστήσας δη έπειτα φίλην ές πατρίδα γαίαν σημά τέ οι χεύω και έπι κτέρεα κτερείξω πολλά μάλ', όσσα ξοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δώσω.

Ή τοι ὅ γ' ὡς εἰπων κατ' ἄρ' ἔζετο, τοῖσι δ' ἀνέστη Μέντωρ, ὅς ρ' 'Οδυσῆσς ἀμύμονος ἢεν ἐταῖρος, 225 και οι ιων ἐν νηυσιν ἐπέτρεπεν οἶκον ἄπαντα, πείθεσθαι τε γέροντι καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν' ὅ σφιν ἐυφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε'

Mentor reprosches the people for disloyalty. κέκλυτε δη νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅττι κεν εἴπω· μή τις έτι πρόφρων άγανδς και ήπιος έστω 230 σκηπτούχος βασιλεύς, μηδέ φρεσίν αίσιμα είδως, άλλ' αίεὶ χαλεπός τ' είη καὶ αἴσυλα ρέζοι, ώς ού τις μέμνηται 'Οδυσσήσς θείσιο λαων, οίσιν ἄνασσε, πατήρ δ' ως ήπιος ήεν. άλλ' ή τοι μυηστήρας άγήνορας ου τι μεγαίρω 235 ξρδειν ξργα βίαια κακοβραφίησι νόοιο. σφάς γάρ παρθέμενοι κεφαλάς κατέδουσι βιαίως οίκου 'Οδυσσήσε, του δ' οὐκέτι φασί νέεσθαι. νῦν δ' ἄλλφ δήμφ νεμεσίζομαι, οίον ἄπαντες ησθ' ἄνεφ, ἀτὰρ οῦ τι καθαπτόμενοι ἐπέεσσι 240 παύρους μνηστήρας κατερύκετε πολλοί εόντες. Τον δ' Εὐηνορίδης Λειώκριτος αντίον ηύδα: ' Μέντορ αταρτηρέ, φρένας ήλεε, ποιον έειπες ημέας δτρύνων καταπαυέμεν. άργαλέον δε άνδράσι καὶ πλεόνεσσι μαχήσασθαι περί δαιτί. 245 εί περ γάρ κ' 'Οδυσεύς 'Ιθακήσιος αὐτὸς ἐπελθών δαινυμένους κατά δώμα έδν μνηστήρας άγαυούς εξελάσαι μεγάροιο μενοινήσει' ενί θυμώ, ού κέν οι κεχάροιτο γυνή, μάλα περ χατέουσα, έλθόντ', άλλά κεν αὐτοῦ ἀεικέα πότμον ἐπίσποι. 250 εί πλεόνεσσι μάχοιτο σύ δ' οὐ κατά μοιραν ξειπες. άλλ' ἄγε, λαοί μεν σκίδνασθ' επί έργα έκαστος, τούτω δ' δτρυνέει Μέντωρ όδον ήδ' Αλιθέρσης. οί τέ οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώιοί εἰσιν ἐταῖροι. άλλ', δίω, καὶ δηθὰ καθήμενος άγγελιάων 253 πεύσεται είν 'Ιθάκη, τελέει δ' όδον ου ποτε ταύτην.' *Ως ἄρ' ἐφώνησεν, λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.

*Ως ἄρ' ἐφώνησεν, λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.
οί μεν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὰ πρὸς δώμαθ' ἔκαστος,
μνηστήρες δ' ἐς δώματ' ἴσαν θείου 'Οδυσήος.

Athene appears in answer to Telemachus' prayer, Τηλέμαχος δ' ἀπάνευθε κιὼν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,

χείρας νιψάμενος πολιής άλος, εύχετ' 'Αθήνη' ' Κλῦθί μοι, δ χθιζὸς θεὸς ήλυθες ἡμέτερον δω καί μ' έν νηλ κέλευσας έπ' ήεροειδέα πόντον, νόστον πευσόμενον πατρός δην οίχομένοιο. ξρχεσθαι τὰ δὲ πάντα διατρίβουσιν 'Αχαιοί, μνηστήρες δε μάλιστα, κακώς ύπερηνορέοντες.

265

*Ως ἔφατ' εὐχόμενος, σχεδόθεν δέ οἱ ἢλθεν 'Αθήνη, Μέντορι είδομένη ήμεν δέμας ήδε και αὐδην, καί μιν φωνήσασ' έπεα πτερόεντα προσηύδα.

'Τηλέμαχ', οὐδ' ὅπιθεν κακὸς ἔσσεαι οὐδ' ἀνοήμων, 270 εί δή τοι σοῦ πατρὸς ἐνέστακται μένος ἡὺ. οίος κείνος έην τελέσαι έργον τε έπος τε. ού τοι έπειθ' άλίη όδὸς έσσεται οὐδ' ἀτέλεστος. εί δ' οὐ κείνου γ' ἐσσὶ γόνος καὶ Πηνελοπείης, ού σέ γ' έπειτα έολπα τελευτήσειν α μενοινάς. παθροι γάρ τοι παίδες δμοίοι πατρί πέλονται, οί πλέονες κακίους, παθροι δέ τε πατρός άρείους. άλλ' έπεὶ οὐδ' ὅπιθεν κακὸς ἔσσεαι οὐδ' ἀνοήμων, οὐδέ σε πάγχυ γε μῆτις 'Οδυσσῆος προλέλοιπεν, έλπωρή τοι έπειτα τελευτήσαι τάδε έργα. τῷ νῦν μνηστήρων μὲν ἔα βουλήν τε νόον τε άφραδέων, έπει ού τι νοήμονες ούδε δίκαιοι οὐδέ τι Ισασιν θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν. δς δή σφι σχεδόν έστιν, ἐπ' ήματι πάντας δλέσθαι. σοι δ' όδος ουκέτι δηρον απέσσεται ήν σύ μενοινάς.

275

280

285

and promises to accompany him.

τοίος γάρ τοι έταίρος έγω πατρωιός είμι, δς τοι νηα θοην στελέω και αμ' έψομαι αὐτός. άλλα συ μεν προς δώματ λων μνηστήρσιν δμίλει, δπλισσόν τ' ήια καὶ ἄγγεσιν ἄρσον ἄπαντα, οίνον έν αμφιφορεύσι, καὶ άλφιτα, μυελον ανδρών,

δέρμασιν εν πυκινοισιν εγώ δ' άνα δήμον εταίρους αιψ' εθελοντήρας συλλέξομαι. είσι δε νήες πολλαι εν άμφιάλω 'Ιθάκη, νέαι ήδε παλαιαί τάων μέν τοι εγών επιόψομαι ή τις άρίστη, ώκα δ' εφοπλίσσαντες ενήσομεν εὐρέι πόντω.'

*Ως φάτ' 'Αθηναίη, κούρη Διός' οὐδ' ἄρ' ἔτι δην Τηλέμαχος παρέμιμνεν, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν.

Telemachus makes a spirited answer to the taunts of Antinous;

295

300

305

310

315

320

βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα, φίλον τετιημένος ἦτορ, εὖρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας ἐν μεγάροισιν, αἶγας ἀνιεμένους σιάλους θ' εὕοντας ἐν αὐλῆ. 'Αντίνοος δ' ἰθὺς γελάσας κίε Τηλεμάχοιο' ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε'

' Τηλέμαχ' ύψαγόρη, μένος ἄσχετε, μή τί τοι ἄλλο ἐν στήθεσσι κακὸν μελέτω ἔργον τε ἔπος τε, ἀλλά μοι ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν, ὡς τὸ πάρος περ. ταῦτα δέ τοι μάλα πάντα τελευτήσουσιν 'Αχαιοὶ, νῆα καὶ ἐξαίτους ἐρέτας, ἵνα θᾶσσον ἵκηαι ἐς Πύλον ἠγαθέην μετ' ἀγανοῦ πατρὸς ἀκουήν.'

Τον δ' αῦ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὕδα ''Αντίνο', οῦ πως ἔστιν ὑπερφιάλοισι μεθ' ὑμῖν δαίνυσθαι τ' ἀκέοντα καὶ εὐφραίνεσθαι ἔκηλον. ἢ οὐχ ἄλις ὡς τὸ πάροιθεν ἐκείρετε πολλὰ καὶ ἐσθλὰ κτήματ' ἐμὰ, μνηστήρες, ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἢα; νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμὶ καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων πυνθάνομαι, καὶ δή μοι ἀέξεται ἔνδοθι θυμὸς, πειρήσω ὡς κ' ὕμμι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰήλω, ἢ ἐ Πύλονδ' ἐλθὼν, ἢ αὐτοῦ τῷδ' ἐνὶ δήμφ. εἶμι μὲν, οὐδ' ὰλίη ὁδὸς ἔσσεται ἢν ἀγορεύω, ἔμπορος οὐ γὰρ νηὸς ἐπήβολος οὐδ' ἐρετάων γίγνομαι' ὡς νύ που ὕμμιν ἐείσατο κέρδιον εἶναι.'

325

330

335

*Η ρ΄α, καὶ ἐκ χειρὸς χεῖρα σπάσατ' 'Αντινόοιο [ρ΄εῖα' μνηστῆρες δὲ δόμον κάτα δαῖτα πένοντο]. οἱ δ' ἐπελώβευον καὶ ἐκερτόμεον ἐπέεσσιν' ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων'

'H μάλα Τηλέμαχος φόνον ἡμῶν μερμηρίζει. ἤ τινας ἐκ Πύλου ἄξει ἀμύντορας ἡμαθόεντος, ἢ ὅ γε καὶ Σπάρτηθεν, ἐπεί νύ περ ἴεται αἰνῶς ἡὲ καὶ εἰς Ἐφύρην ἐθέλει, πίειραν ἄρουραν, ἐλθεῶν, ὄφρ' ἔνθεν θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνείκῃ, ἐν δὲ βάλῃ κρητῆρι καὶ ἡμέας πάντας ὀλέσσῃ.'

"Αλλος δ' αὖτ' εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων"

τίς δ' οἶδ' εἴ κε καὶ αὐτὸς ὶὼν κοίλης ἐπὶ νηὸς
τῆλε φίλων ἀπόληται ἀλώμενος ὡς περ 'Οδυσσεύς;
οὕτω κεν καὶ μᾶλλον ὀφέλλειεν πόνον ἄμμιν"
κτήματα γάρ κεν πάντα δασαίμεθα, οἰκία δ' αὖτε
τούτου μητέρι δοῦμεν ἔχειν ἢδ' ὅς τις ὀπυίοι.'

bids Eurycles make provision for his voyage,

Ως φάν ὁ δ' ὑψόροφον θάλαμον κατεβήσετο πατρὸς, εὐρὺν, ὅθι νητὸς χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἔκειτο ἐσθής τ' ἐν χηλοῖσιν ἄλις τ' εὐῶδες ἔλαιον* ἐν δὲ πίθοι οἴνοιο παλαιοῦ ἡδυπότοιο 340 ἔστασαν, ἄκρητον θεῖον ποτὸν ἐντὸς ἔχοντες, ἐξείης ποτὶ τοῖχον ἀρηρότες, εἴ ποτ' 'Οδυσσεὺς οἴκαδε νοστήσειε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας. κληισταὶ δ' ἔπεσαν σανίδες πυκινῶς ἀραρυῖαι, δικλίδες* ἐν δὲ γυνὴ ταμίη νύκτας τε καὶ ἢμαρ 345 ἔσχ', ἢ πάντ' ἐφύλασσε νόου πολυϊδρείησιν, Εὐρύκλει', ˚Ωπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο. τὴν τότε Τηλέμαχος προσέφη θάλαμόνδε καλέσσας*

' Maî', ἄγε δή μοι οίνον εν αμφιφορεῦσιν ἄφυσσον ήδὸν, ὅτις μετὰ τὸν λαρώτατος δν σὺ φυλάσσεις, 350

κείνου διομένη του κάμμορου, εἴ ποθευ ἔλθοι διογενης 'Οδυσεὺς θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας. δώδεκα δ' ἔμπλησον καὶ πώμασιν ἄρσον ἄπαντας. ἐν δέ μοι ἄλφιτα χεῦον ἐνρραφέεσσι δοροῦσιν εἴκοσι δ' ἔστω μέτρα μυληφάτου ἀλφίτου ἀκτῆς. αὐτη δ' οἴη ἴσθι τὰ δ' ἀθρόα πάντα τετύχθω ἐσπέριος γὰρ ἐγὼν αἰρήσομαι, ὁππότε κεν δη μήτηρ εἰς ὑπερῷ ἀναβῆ κοίτου τε μέδηται. εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα, νόστον πευσόμενος πατρὸς φίλου, ἤν που ἀκούσω.'

Ως φάτο, κώκυσεν δὲ φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια, καί ρ' όλοφυρομένη ἔπεα πτερόευτα προσηύδα

' Τίπτε δέ τοι, φίλε τέκνον, ενὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα ἔπλετο; πῆ δ' ἐθέλεις ἰέναι πολλὴν ἐπὶ γαῖαν μοῦνος ἐων ἀγαπητός; ὁ δ' ὥλετο τηλόθι πάτρης 365 διογενὴς 'Οδυσεὺς ἀλλογνωτφ ἐνὶ δήμφ. οἱ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι κακὰ φράσσονται ἀπίσσω, ώς κε δόλφ φθίης, τάδε δ' αὐτοὶ πάντα δάσονται. ἀλλὰ μέν' αὐθ' ἐπὶ σοῖσι καθήμενος οὐδέ τί σε χρὴ πόντον ἐπ' ἀτρύγετον κακὰ πάσχειν οὐδ' ἀλάλησθαι.' 370 and binds her to secresy.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὕδα ' θάρσει, μαῖ', ἐπεὶ οὔ τοι ἄνευ θεοῦ ῆδε γε βουλή. ἀλλ' ὅμοσον μὴ μητρὶ φίλη τάδε μυθήσασθαι, πρίν γ' ὅτ' ἀν ἐνδεκάτη τε δυωδεκάτη τε γένηται, ἢ αὐτὴν ποθέσαι καὶ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι, ὡς ἀν μὴ κλαίουσα κατὰ χρόα καλὸν ἰάπτη.'

*Ως ἄρ' ἔφη, γρηὺς δὲ θεῶν μέγαν ὅρκον ἀπώμνυ. αὐτὰρ ἐπεί ρ' ὅμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον, αὐτίκ' ἔπειτά οἱ οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσεν, ἐν δέ οἱ ἄλφιτα χεῦεν ἐνρραφέεσσι δοροῦσι. Τηλέμαχος δ' ἐς δώματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει.

Digitized by Google

355

360

375

Athena procures and mans a ship, and they set sail together.

"Ενθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις 'Αθήνη, Τηλεμάχω δ' εἰκυῖα κατὰ πτόλιν ῷχετο πάντη, και ρα ἐκάστω φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον, ἐσπερίους δ' ἐπὶ νῆα θοὴν ἀγέρεσθαι ἀνώγει. ἡ δ' αὖτε Φρονίοιο Νοήμονα φαίδιμον υίὸν ἤτεε νῆα θοήν ὁ δέ οἱ πρόφρων ὑπέδεκτο.

385

Δύσετό τ' ήέλιος σκιόωντό τε πάσαι άγυιαί και τότε νηα θοην άλαδ' είρυσε, πάντα δ' εν αὐτη ὅπλ' ετίθει, τά τε νηες εὐσσελμοι φορέουσι. στησε δ' επ' εσχατιη λιμένος, περι δ' εσθλοί εταιροι άθρόοι ήγερεθοντο' θεὰ δ' ὅτρυνεν ἕκαστον.

390

"Ενθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις 'Αθήνη, βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δώματ' 'Οδυσσῆος θείοιο' ἔνθα μνηστήρεσσιν ἐπὶ γλυκὰν ὕπνον ἔχευε, πλάζε δὲ πίνοντας, χειρῶν δ' ἔκβαλλε κύπελλα. οἱ δ' εὕδειν ὥρνυντο κατὰ πτόλιν, οἰδ' ἄρ' ἔτι δὴν εἴατ', ἐπεί σφισιν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν. αὐτὰρ Τηλέμαχον προσέφη γλαυκῶπις 'Αθήνη ἐκπροκαλεσσαμένη μεγάρων εὖ ναιεταόντων, Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἤδὲ καὶ αὐδήν' 'Τηλέμαχ', ἄδη μέν τοι ἐνκτώμιδες ἐταῖροι

395

' Τηλέμαχ', ήδη μέν τοι ἐυκυήμιδες ἐταῖροι εἴατ' ἐπήρετμοι, τὴν σὴν ποτιδέγμενοι ὁρμήν ἀλλ' ἴομεν, μὴ δηθὰ διατρίβωμεν όδοῖο.'

400

*Ως ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς 'Αθήνη καρπαλίμως' ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο. αὐτὰρ ἐπεί ρ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν, εὖρον ἔπειτ' ἐπὶ θινὶ κάρη κομόωντας ἐταίρους. τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ' ἱερὴ ໂς Τηλεμάχοιο'

405

' Δεῦτε, φίλοι, ἤια φερώμεθα· πάντα γὰρ ἤδη

άθρό' ἐνὶ μεγάρφ' μήτηρ δ' ἐμοὶ οῦ τι πέπυσται, οὐδ' ἄλλαι δμωαὶ, μία δ' οῖη μῦθον ἄκουσεν.'

Δε άρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἄμ' ξποντο. οί δ' άρα πάντα φέροντες ευσσέλμω επί νηί κάτθεσαν, ώς εκέλευσεν 'Οδυσσήσς φίλος υίός. αν δ' άρα Τηλέμαχος νηὸς βαιν', ήρχε δ' 'Αθήνη, υηλ δ' ενλ πρώμνη κατ' άρ' εζετο. άγχι δ' άρ' αὐτης ξζετο Τηλέμαχος τοι δε πρυμυήσι' έλυσαν, αν δε και αυτοί βάντες επί κληίσι καθίζου. τοίσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει γλαυκῶπις 'Αθήνη, άκραη Ζέφυρου, κελάδουτ' έπι οίνοπα πόντου, Τηλέμαχος δ' ετάροισιν εποτρύνας εκέλευσεν οπλων άπτεσθαι τοὶ δ' οτρύνοντος άκουσαν. ίστον δ' είλατινον κοίλης έντοσθε μεσόδμης στήσαν αείραντες, κατά δε προτόνοισιν έδησαν, έλκον δ' Ιστία λευκά ευστρέπτοισι βοεύσιν. έπρησεν δ' ἄνεμος μέσον ίστιον, άμφι δε κῦμα στείρη πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε νηδς Ιούσης. ή δ' έθεεν κατά κυμα διαπρήσσουσα κέλευθον. δησάμενοι δ' άρα δπλα θοήν ανά νήα μέλαιναν στήσαντο κρητήρας ξπιστεφέας οίνοιο. λείβου δ' άθαυάτοισι θεοίς αλειγενέτησιν, ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Διὸς γλαυκώπιδι κούρη. παννυχίη μέν ρ' ή γε καὶ ἡῶ πειρε κέλευθον.

415

420

425

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Γ.

Τὰ ἐν Πύλφ.

Athena and Telemachus arrive and are welcomed at Pylos.

Ἡέλιος δ' ἀνόρουσε, λιπων περικαλλέα λίμνην, οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον, ἵν' ἀθανάτοισι φαείνοι καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν' οἱ δὲ Πύλον, Νηλῆος ἐυκτίμενον πτολίεθρον, Γέον' τοὶ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον, ταύρους παμμέλανας, ἐνοσίχθονι κυανοχαίτη. ἐννέα δ' ἔδραι ἔσαν, πεντηκόσιοι δ' ἐν ἐκάστη εἴατο, καὶ προύχοντο ἐκάστοθι ἐννέα ταύρους. εὖθ' οἱ σπλάγχν' ἐπάσαντο, θεῷ δ', ἐπὶ μηρί' ἔκαιον, οἱ δ' ἰθὺς κατάγοντο, ἰδ' ἱστία νηὸς ἐίσης στεῖλαν ἀείραντες, τὴν δ' ὥρμισαν, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί' ἐκ δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἤρχε δ' Αθήνη. τὸν προτέρη προσέειπε θεὰ γλανκῶπις 'Αθήνη'

'Τηλέμαχ', οὐ μέν σε χρη ἔτ' αἰδοῦς οὐδ' ἠβαιόν τοὕνεκα γὰρ καὶ πόντον ἐπέπλως, ὄφρα πύθηαι πατρὸς, ὅπου κύθε γαῖα καὶ ὅν τινα πότμον ἐπέσπεν. ἀλλ' ἄγε νῦν ἰθὺς κίε Νέστορος ἱπποδάμοιο εἴδομεν ἥν τινα μῆτιν ἐνὶ στήθεσσι κέκευθε. λίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸς, ὅπως νημερτέα εἴπῃ· ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστί.' Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·

Digitized by Google

5

10

15

' Μέντορ, πῶς τ' ἄρ' ἴω πῶς τ' ἀρ προσπτύξομαι αὐτόν; οὐδέ τί πω μύθοισι πεπείρημαι πυκινοίσιν αἰδως δ' αὖ νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέεσθαι.'

25

30

35

45

50

Τον δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις 'Αθήνη'
' Τηλέμαχ', ἄλλα μεν αὐτος ενὶ φρεσὶ σῆσι νοήσεις,
ἄλλα δε καὶ δαίμων ὑποθήσεται οὐ γὰρ ὀίω
οὕ σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.'

"Ως ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς 'Αθήνη καρπαλίμως' ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο. ἰξον δ' ἐς Πυλίων ἀνδρῶν ἄγυρίν τε καὶ ἔδρας, ἔνθ' ἄρα Νέστωρ ἦστο σὰν υἰάσιν, ἀμφὶ δ' ἐταῖροι δαῖτ' ἐντυνόμενοι κρέατ' ὥπτων ἄλλα τ' ἔπειρον. οἱ δ' ὡς οὖν ξείνους ἴδον, ἀθρόοι ἦλθον ἄπαντες, χερσίν τ' ἠσπάζοντο καὶ ἐδριάασθαι ἄνωγον. πρῶτος Νεστορίδης Πεισίστρατος ἐγγύθεν ἐλθὼν ἀμφοτέρων ἔλε χεῖρα καὶ ἵδρυσεν παρὰ δαιτὶ κώεσιν ἐν μαλακοῖσιν, ἐπὶ ψαμάθοις ὰλίησι, πάρ τε κασιγνήτω Θρασυμήδεϊ καὶ πατέρι ὧ' δῶκε δ' ἄρα σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευε χρυσείω δέπαϊ δειδισκόμενος δὲ προσηύδα Παλλάδ' 'Αθηναίην, κούρην Διὸς αἰγιόχοιο'

' Εὔχεο νῦν, ὧ ξεῖνε, Ποσειδάωνι ἄνακτι' τοῦ γὰρ καὶ δαίτης ἢντήσατε δεῦρο μολόντες. αὐτὰρ ἐπὴν σπείσης τε καὶ εὔξεαι, ἢ θέμις ἐστὶ, δὸς καὶ τούτῳ ἔπειτα δέπας μελιηδέος οἴνου σπεῖσαι, ἐπεὶ καὶ τοῦτον ὀίομαι ἀθανάτοισιν εὕχεσθαι' πάντες δὲ θεῶν χατέονσ' ἄνθρωποι. ἀλλὰ νεώτερός ἐστιν, ὁμηλικίη δ' ἐμοὶ αὐτῷ' τοὔνεκα σοὶ προτέρῳ δώσω χρύσειον ἄλεισον.'

ΔΩς είπων εν χερσί τίθει δέπας ήδεος οἴνου χαιρε δ' 'Αθηναίη πεπνυμένω ανδρί δικαίω, οὕνεκά οἱ προτέρη δωκε χρύσειον ἄλεισον.

55

60

65

70 .

75

80

αὐτίκα δ' εὕχετο πολλά Ποσειδάωνι ἄνακτι.

' Κλῦθι, Ποσείδαον γαιήσχε, μηδε μεγήρης ήμιν εὐχομένοισι τελευτήσαι τάδε έργα. Νέστορι μεν πρώτιστα και υίάσι κῦδος ὅπαζε, αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδου χαρίεσσαν ἀμοιβὴν σύμπασιν Πυλίοισιν ἀγακλείτης ἐκατόμβης. δὸς δ' ἔτι Τηλέμαχον και ἐμὲ πρήξαντα νέεσθαι, οὕνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα θοῆ σὺν νηὶ μελαίνη.'

*Ως ἄρ' ἔπειτ' ήρατο καὶ αὐτὴ πάντα τελεύτα δῶκε δὲ Τηλεμάχῳ καλὸν δέπας ἀμφικύπελλον. ὡς δ' αὕτως ἠρατο 'Οδυσσῆος φίλος υἰός. οἱ δ' ἐπεὶ ὅπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο, μοίρας δασσάμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα. αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο, τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.

' Νῦν δὴ κάλλιόν ἐστι μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι ξείνους, οἴ τινές εἰσιν, ἐπεὶ τάρπησαν ἐδωδῆς. Τό ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα; ἢ τι κατὰ πρῆξιν ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε, οἴά τε ληιστῆρες, ὑπεὶρ ἄλα, τοί τ' ἀλόωνται ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;'

Telemachus explains to Nestor the reason of their journey.

Τον δ' αὐ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὕδα θαρσήσας αὐτὴ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ᾿Αθήνη θῆχ', ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο [ἦδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἔχησιν] ' ***Ο Νέσσος Νηλημάδη, μέρα τέδος ᾿Αναμόν

' Ω Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος 'Αχαιῶν, είρεαι ὁππόθεν εἰμέν έγὼ δέ κέ τοι καταλέξω. ἡμεῖς ἐξ 'Ιθάκης ὑπουηίου εἰλήλουθμεν' πρῆξις δ' ῆδ' ίδίη, οὐ δήμιος, ῆν ἀγορεύω. πατρὸς ἐμοῦ κλέος εὐρὸ μετέρχομαι, ῆν που ἀκούσω,

δίου 'Οδυσσήος ταλασίφρονος, δυ ποτέ φασι σύν σοι μαρνάμενον Τρώων πόλιν εξαλαπάξαι. 85 άλλους μεν γαρ πάντας, όσοι Τρωσίν πολέμιζον, πευθόμεθ', ήχι έκαστος ἀπώλετο λυγρου όλεθρου, κείνου δ' αθ και όλεθρου άπευθέα θηκε Κρονίων. ού γάρ τις δύναται σάφα είπεμεν όππόθ' όλωλεν, είθ' ο γ' επ' ηπείρου δάμη ανδράσι δυσμενέεσσιν, 90 είτε καὶ ἐν πελάγει μετὰ κύμασιν Αμφιτρίτης. τούν εκα νύν τὰ σὰ γούναθ' ἰκάνομαι, αἴ κ' ἐθέλησθα κείνου λυγρόν όλεθρον ενισπείν, εί που όπωπας δφθαλμοίσι τεοίσιν, η άλλου μύθον άκουσας πλαζομένου περί γάρ μιν διζυρον τέκε μήτηρ. 95 μηδέ τί μ' αιδόμενος μειλίσσεο μηδ' έλεαίρων, άλλ' εθ μοι κατάλεξον όπως ήντησας όπωπης. λίσσομαι, εί ποτέ τοι τι πατήρ έμος, έσθλος 'Οδυσσεύς, η έπος ηέ τι έργου υποστάς εξετέλεσσε 'δήμω ένι Τρώων, δθι πάσχετε πήματ' 'Αχαιοί' 100 τών νθν μοι μνήσαι, καί μοι νημερτές ένίσπες.

Nestor recounts the sufferings of the Greeks after the fall of Troy.

Του δ' ημείβετ' έπειτα Γερήνιος ίππότα Νέστωρ ' το φίλ', έπεί μ' ξμυησας διζύος, ην εν εκείνω δήμω ανέτλημεν μένος άσχετοι υίες 'Αχαιων, ημεν σσα ξύν υηυσίν επ' ηεροειδέα πόντον 105 πλαζόμενοι κατά ληίδ', όπη άρξειεν 'Αχιλλεύς, ηδ' όσα και περί άστυ μέγα Πριάμοιο άνακτος μαρνάμεθ' ενθα δ' έπειτα κατέκταθεν όσσοι άριστοι. ένθα μεν Αίας κειται 'Αρήιος, ένθα δ' 'Αχιλλεύς, ξυθα δε Πάτροκλος, θεόφιν μήστωρ ατάλαντος, 110 ένθα δ' εμός φίλος υίδς, άμα κρατερός και άμύμων, 'Αντίλοχος, περί μεν θείειν ταχύς ηδε μαχητής άλλα τε πόλλ' επὶ τοις πάθομεν κακά τίς κεν εκείνα

πάντα νε μυθήσαιτο καταθνητών ανθρώπων: ούδ' εί πεντάετές γε καὶ εξάετες παραμίμνων 115 έξερέοις όσα κείθι πάθον κακά δίοι 'Ayaιοί' πρίν κεν ανιηθείς σην πατρίδα γαΐαν ίκοιο. είνάετες γάρ σφιν κακά βάπτομεν αμφιέποντες παντοίοισι δόλοισι, μόγις δ' ἐτέλεσσε Κρονίων. ένθ' ού τίς ποτε μητιν δμοιωθήμεναι άντην I 20 ήθελ', έπεὶ μάλα πολλον ένίκα δίος 'Οδυσσεύς παντοίοισι δόλοισι, πατήρ τεός, εί έτεόν γε κείνου ἔκγονός ἐσσι' σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα. η τοι γαρ μυθοί γε εοικότες, ουδέ κε φαίης ανδρα νεώτερον ώδε ξοικότα μυθήσασθαι. 125 ένθ ή τοι είως μεν εγώ και δίος 'Οδυσσεύς ούτε ποτ' είν άγορη δίχ' εβάζομεν ούτ' ενί βουλη, άλλ' ένα θυμον έχοντε νόφ καὶ ἐπίφρονι βουλη φραζόμεθ 'Αργείοισιν ὅπως ὅχ' ἄριστα γένοιτο. αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν, 130 βημεν δ' εν νήεσσι, θεὸς δ' εκέδασσεν 'Αγαιούς. καὶ τότε δη Ζεὺς λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μήδετο νόστον 'Αργείοις, έπεὶ οῦ τι νοήμονες οὐδε δίκαιοι πάντες έσαν τω σφεων πολέες κακόν οίτον επέσπον μήνιος έξ όλοης γλαυκώπιδος δβριμοπάτρης, 135 η τ' έριν 'Ατρείδησι μετ' αμφοτέροισιν έθηκε. τω δε καλεσσαμένω άγορην ες πάντας 'Αχαιούς, μάψ, άτὰρ οὐ κατὰ κόσμου, ἐς ἠέλιου καταδύντα, οί δ' ήλθον οίνω βεβαρηότες υίες 'Αχαιών, μῦθον μυθείσθην, τοῦ είνεκα λαὸν ἄγειραν. 140 ένθ' ή τοι Μενέλαος ανώγει πάντας 'Αγαιούς νόστου μιμνήσκεσθαι έπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης, οὐδ' 'Αγαμέμνονι πάμπαν ξήνδανς' βούλετο γάρ ρα λαὸν ἐρυκακέειν, ρέξαι θ' ἱερὰς ἐκατόμβας, ώς του 'Αθηναίης δεινου χόλου εξακέσαιτο, 145

νήπιος, οὐδὲ τὸ ήδη, δ οὐ πείσεσθαι έμελλεν ού γάρ τ' αίψα θεών τρέπεται νόος αίξν ξόντων. ώς τω μέν χαλεποίσιν αμειβομένω επέεσσιν έστασαν οι δ' ανόρουσαν ευκνήμιδες 'Αχαιοί ηχη θεσπεσίη, δίχα δέ σφισιν ηνδανε βουλή. νύκτα μεν αέσαμεν χαλεπά φρεσιν δρμαίνοντες άλλήλοις έπὶ γὰρ Ζεὺς ήρτυε πημα κακοιο. ηωθεν δ' οι μεν νέας έλκομεν είς άλα διαν κτήματά τ' εντιθέμεσθα βαθυζώνους τε γυναίκας. ήμίσεες δ' άρα λαοί ερητύοντο μένοντες αδθι παρ' 'Ατρείδη 'Αγαμέμνονι, ποιμένι λαών' ήμίσεες δ' αναβάντες έλαύνομεν αι δε μάλ' ωκα έπλεον, εστόρεσεν δε θεός μεγακήτεα πόντον. ές Τένεδον δ' ελθόντες ερέξαμεν ίρα θεοίσιν, οίκαδε ίέμενοι Ζεύς δ' ού πω μήδετο νόστον, σχέτλιος, ός ρ' έριν ώρσε κακήν έπι δεύτερον αθτις. οί μεν αποστρέψαντες έβαν νέας αμφιελίσσας άμφ' 'Οδυσηα άνακτα δαίφρονα, ποικιλομήτην, αὖτις ἐπ' 'Ατρείδη 'Αγαμέμνονι ήρα φέροντες' αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηυσὶν ἀολλέσιν, αι μοι ξποντο, φεῦγου, ἐπεὶ γίγυωσκου δ δη κακὰ μήδετο δαίμων. φεῦγε δὲ Τυδέος υίὸς 'Αρήιος, ὧρσε δ' εταίρους. όψε δε δη μετά νωι κίε ξανθός Μενέλαος, έν Λέσβφ δ' έκιχεν δολιχον πλόον δρμαίνοντας, η καθύπερθε Χίοιο νεοίμεθα παιπαλοέσσης. νήσου έπι Ψυρίης, αὐτὴν ἐπ' ἀριστέρ' ἔχοντες, η ύπένερθε Χίοιο, παρ' ηνεμόεντα Μίμαντα. ητέομεν δε θεον φηναι τέρας αὐταρ ο γ' ημίν δείξε, καὶ ηνώγει πέλαγος μέσον είς Εὔβοιαν τέμνειν, όφρα τάχιστα ύπεκ κακότητα φύγοιμεν. ῶρτο δ' ἐπὶ λιγὺς οῦρος ἀήμεναι αί δὲ μάλ' ὧκα λεθυόεντα κέλευθα διέδραμον, ές δε Γεραιστόν

150

155

160

165

170

εννύχιαι κατάγοντο. Ποσειδάωνι δε ταύρων πολλ' έπὶ μῆρ' ἔθεμεν, πέλαγος μέγα μετρήσαντες τέτρατον ήμαρ ξην, ὅτ' ἐν Αργεϊ νῆας ἐίσας 180 Τυδείδεω έταροι Διομήδεος ίπποδάμοιο ίστασαν αὐτὰρ ἐγώ γε Πύλουδ' ἔχου, οὐδέ ποτ' ἔσβη ούρος, επειδή πρώτα θεός προέηκεν άηναι. δις ήλθον, φίλε τέκνον, ἀπευθής, οὐδέ τι οίδα κείνων, οι τ' εσάωθεν 'Αχαιών οι τ' απόλοντο. 185 οσσα δ' ενὶ μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισι πεύθομαι, ή θέμις έστλ, δαήσεαι, οὐδέ σε κεύσω. εὖ μὲν Μυρμιδόνας φάσ' ἐλθέμεν ἐγχεσιμώρους, οθς ἄγ' 'Αχιλληρος μεγαθύμου φαίδιμος υίὸς, εῦ δὲ Φιλοκτήτην, Ποιάντιον ἀγλαὸν υίόν. 190 πάντας δ' 'Ιδομενεύς Κρήτην είσήγαγ' έταίρους, οι φύγον έκ πολέμου, πόντος δέ οι ου τιν' άπηύρα. 'Ατρείδην δε και αυτοι ακούετε νόσφιν εόντες. ως τ' ήλθ' ως τ' Αίγισθος έμήσατο λυγρον όλεθρον. άλλ' ή τοι κείνος μέν ἐπισμυγερώς ἀπέτισεν, 195 ώς αγαθον και παίδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι άνδρὸς, ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐτίσατο πατροφονῆα, Αίγισθον δολόμητιν, δ οί πατέρα κλυτον έκτα. [καὶ σὺ, φίλος, μάλα γάρ σ' ὁρόω καλόν τε μέγαν τε, άλκιμος έσσ', Ίνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπη.]'

Telemachus despairs of the state of affairs in his home.

Τον δ' αὐ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὕδα·
'ὧ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος 'Αχαιῶν,
καὶ λίην κεῖνος μὲν ἐτίσατο, καί οἱ 'Αχαιοὶ
οἴσουσι κλέος εὐρὰ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
αὶ γὰρ ἐμοὶ τοσσήνδε θεοὶ δύναμιν περιθεῖεν,
τίσασθαι μνηστῆρας ὑπεοβασίης ἀλεγεινῆς,
οἴ τέ μοι ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.

άλλ' οὖ μοι τοιοῦτον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὅλβον, πατρί τ' ἐμῷ καὶ ἐμοί· νῦν δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης.'

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἵππότα Νέστωρ 'ὧ φίλ', ἐπειδὴ ταῦτά μ' ἀνέμνησας καὶ ἔειπες, φασὶ μνηστήρας σῆς μητέρος εἴνεκα πολλοὺς ἐν μεγάροις, ἀέκητι σέθεν, κακὰ μηχανάασθαι. εἰπέ μοι ἢὲ ἔκὼν ὑποδάμνασαι, ἢ σέ γε λαοὶ ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεοῦ ὀμφῷ. τίς δ' οἶδ' εἴ κέ ποτέ σφι βίας ἀποτίσεται ἐλθὼν, ἢ ὅ γε μοῦνος ἐὼν, ἢ καὶ σύμπαντες 'Αχαιοί; εἰ γάρ σ' ὡς ἐθέλοι φιλέειν γλανκῶπις 'Αθήνη ὡς τότ' 'Οδυσσῆος περικήδετο κυδαλίμοιο δήμφ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' 'Αχαιοί — οὐ γάρ πω ἴδον ὧδε θεοὺς ἀναφανδὰ φιλεῦντας ὡς κείνφ ἀναφανδὰ παρίστατο Παλλὰς 'Αθήνη — εἴ σ' οῦτως ἐθέλοι φιλέειν κήδοιτό τε θυμῷ, τῷ κέν τις κείνων γε καὶ ἐκλελάθοιτο γάμοιο.'

Τον δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὖδα ' ὧ γέρον, οὖ πω τοῦτο ἔπος τελέεσθαι ὀίω' λίην γὰρ μέγα εἶπες' ἄγη μ' ἔχει. οὐκ ἀν ἐμοί γε ἐλπομένφ τὰ γένοιτ', οὐδ' εἰ θεοὶ ὡς ἐθέλοιεν.'

Τον δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις 'Αθήνη'
'Τηλέμαχε, ποιόν σε ἔπος φύγεν ἔρκος ὀδόντων.
ρεῖα θεός γ' ἐθέλων και τηλόθεν ἄνδρα σαώσαι.
βουλοίμην δ' αν ἐγώ γε και ἄλγεα πολλὰ μογήσας
οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἢμαρ ἰδέσθαι,
ἢ ἐλθὼν ἀπολέσθαι ἐφέστιος, ὡς 'Αγαμέμνων
ὥλεθ' ὑπ' Αἰγίσθοιο δόλω καὶ ἢς ἀλόχοιο.
ἀλλ' ἢ τοι θάνατον μὲν ὁμοίιον οὐδὲ θεοί περ
καὶ φίλω ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκέμεν, ὁππότε κεν δὴ
μοῖρ' ὀλοὴ καθέλησι τανηλεγέος θανάτοιο.'

215

220

225

230

Nestor describes the murder of Agamemnon.

Την δ' αὐ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηύδα. ' Μέντορ, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα κηδόμενοί περ' 240 κείνφ δ' οὐκέτι νόστος ἐτήτυμος, ἀλλά οἱ ἦδη φράσσαντ' αθάνατοι θάνατον και Κήρα μέλαιναν. υῦν δ' ἐθέλω ἔπος ἄλλο μεταλλησαι καὶ ἐρέσθαι Νέστορ', ἐπεὶ περίοιδε δίκας ήδὲ φρόνιν ἄλλων τρίς γαρ δή μίν φασιν ανάξασθαι γένε' ανδρών, 245 ως τε μοι αθάνατος Ινδάλλεται είσοράασθαι. ω Νέστορ Νηληιάδη, σὰ δ' άληθες ενίσπες. πως έθαν' 'Ατρείδης ευρυκρείων 'Αγαμέμνων; ποῦ Μενέλαος ἔην; τίνα δ' αὐτῷ μήσατ' ὅλεθρον Αίγισθος δολόμητις, έπεὶ κτάνε πολλὸν ἀρείω; (Ο. 250 η οὐκ "Αργεος η εν 'Αχαιικοῦ, ἀλλά πη ἄλλη πλάζετ' έπ' ανθρώπους, δ δε θαρσήσας κατέπεφνε: Τον δ' ημείβετ' έπειτα Γερήνιος ίππότα Νέστωρ ' τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω. η τοι μεν τάδε καὐτὸς δίεαι, ως κεν ἐτύχθη, 255 εὶ ζωόντ' Αἴγισθον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτετμεν 'Ατρείδης Τροίηθεν ίων, ξανθός Μενέλαος. τῷ κέ οἱ οὐδὲ θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν, άλλ' άρα τόν γε κύνες τε καὶ οίωνοὶ κατέδαψαν κείμενον εν πεδίφ εκας "Αργεος, οὐδε κε τίς μιν 260 κλαῦσεν 'Αχαιιάδων' μάλα γὰρ μέγα μήσατο ἔργον. ήμεις μεν γαρ κειθι πολέας τελέοντες αέθλους ημεθ' δ δ' εύκηλος μυχώ Αργεος ίπποβότοιο πόλλ' 'Αγαμεμνονέην άλοχον θέλγεσκ' επέεσσιν. ή δ' ή τοι τὸ πρὶν μὲν ἀναίνετο ἔργον ἀεικὲς, 265 δια Κλυταιμνήστρη φρεσί γαρ κέχρητ' αγαθήσι. πὰρ δ' ἄρ' ἔην καὶ ἀοιδὸς ἀνὴρ, ῷ πόλλ' ἐπέτελλεν 'Ατρείδης Τροίηνδε κιών εξρυσθαι ακοιτιν. άλλ' ὅτε δή μιν μοῖρα θεῶν ἐπέδησε δαμῆναι,

270

275

280

285

290

295

300

δη τότε του μεν ἀοιδον ἄγων ες νησον ερήμην κάλλιπεν ολωνοίσιν έλωρ καλ κύρμα γενέσθαι, την δ' εθέλων εθέλουσαν ανήγαγεν δυδε δόμονδε. πολλά δε μηρί' έκης θεών ίσροις επί βωμοις, πολλά δ' άγάλματ' αυηψευ, υφάσματά τε χρυσόν τε, έκτελέσας μέγα έργου, δ οὖ ποτε έλπετο θυμφ. ήμεις μεν γαρ αμα πλέομεν Τροίηθεν Ιόντες, 'Ατρείδης καὶ έγὼ, φίλα εἰδότες ἀλλήλοισιν' άλλ' ὅτε Σούνιον ἱρὸν ἀφικόμεθ', ἄκρον 'Αθηνέων, ένθα κυβερνήτην Μενελάου Φοίβος 'Απόλλων οίς άγανοις βελέεσσιν έποιχόμενος κατέπεφνε, πηδάλιου μετά χερσί θεούσης νηὸς έχοντα, Φρόντιν 'Ονητορίδην, δς εκαίνυτο φῦλ' ανθρώπων νηα κυβερνήσαι, ὁπότε σπερχοίεν ἄελλαι. ως δ μεν ένθα κατέσχετ', επειγόμενός περ δδοίο, όφρ' ξταρου θάπτοι καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσειευ. άλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖνος, ὶων ἐπὶ οἴνοπα πόντον έν νηυσὶ γλαφυρήσι, Μαλειάων όρος αἰπὸ ίξε θέων, τότε δη στυγερην όδον ευρύοπα Zeùs έφράσατο, λιγέων δ' ανέμων έπ' αυτμένα χεῦε κύματά τε τροφόεντα πελώρια, Ισα δρεσσιν. ένθα διατμήξας τὰς μεν Κρήτη επέλασσεν, ηχι Κύδωνες έναιον Ίαρδάνου αμφί ρέεθρα. έστι δέ τις λισση αίπειά τε είς άλα πέτρη έσχατιη Γόρτυνος, εν ήεροειδέι πόντω, ξυθα Νότος μέγα κῦμα ποτὶ σκαιὸν ρίον ώθεῖ, ές Φαιστου, μικρός δε λίθος μέγα κυμ' αποέργει. αί μεν άρ' ένθ' ήλθον, σπουδή δ' ήλυξαν όλεθρον άνδρες, άταρ νήας γε ποτί σπιλάδεσσιν ξαξαν κύματ' άταρ τας πέντε νέας κυανοπρώρείους Αλγύπτω ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ. δις δ μεν ένθα πολύν βίστον και χρυσόν αγείρων

ήλατο ξὺν νηυσὶ κατ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους τόφρα δὲ ταῦτ' Αἴγισθος ἐμήσατο οἴκοθι λυγρά· ἔπτάετες δ' ἤνασσε πολυχρύσοιο Μυκήνης κτείνας 'Ατρείδην, δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῷ. 305 τῷ δέ οἱ ὀγδοάτῳ κακὸν ἤλυθε δῖος 'Ορέστης ἄψ ἀπ' 'Αθηνάων, κατὰ δ' ἔκτανε πατροφουῆα, Αἴγισθον δολόμητιν, ὅ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα. ἢ τοι τὸν κτείνας δαίνυ τάφον 'Αργείοισι μητρός τε στυγερῆς καὶ ἀνάλκιδος Αἰγισθοιο· 310 αὐτῆμαρ δέ οἱ ἤλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος, πολλὰ κτήματ' ἄγων, ὅσα οἱ νέες ἄχθος ἄειραν.

He bids Telemachus to visit Menelaus.

καὶ σὺ, φίλος, μὴ δηθὰ δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάλησο, κτήματά τε προλιπών ἄνδρας τ' έν σοῖσι δόμοισιν ούτω ύπερφιάλους, μή τοι κατά πάντα φάγωσι 315 κτήματα δασσάμενοι, σύ δε τηυσίην όδον έλθης. άλλ' ές μεν Μενέλαον έγω κέλομαι καὶ ἄνωγα έλθεῖν κεΐνος γὰρ νέον ἄλλοθεν εἰλήλουθεν, έκ των ανθρώπων δθεν ούκ έλποιτό γε θυμώ έλθέμεν, δυ τινα πρώτου αποσφήλωσιν αελλαι 320 ές πέλαγος μέγα τοιου, οθεν τέ περ οὐδ' οιωνοί αὐτόετες οἰχνεῦσιν, ἐπεὶ μέγα τε δεινόν τε. άλλ' ίθι νθν σύν νηί τε σή καὶ σοίς έτάροισιν εί δ' εθέλεις πεζός, πάρα τοι δίφρος τε καὶ ίπποι, παρ δέ τοι υίες έμοι, οί τοι πομπηες έσονται 325 ές Λακεδαίμονα δίαν, δθι ξανθός Μενέλαος. λίσσεσθαι δέ μιν αὐτός, ໃνα νημερτές ένίσπη. Ψεύδος δ' οὐκ ἐρέει μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.' *Ως έφατ', ήέλιος δ' ἄρ' έδυ και ἐπὶ κνέφας ήλθε. τοίσι δε και μετέειπε θεά γλαυκώπις 'Αθήνη' 330

Digitized by Google

Athena proposes that they should now take their leave.

' Ω γέρον, ἢ τοι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλεξας ἀλλ' ἄγε τάμνετε μὲν γλώσσας, κεράασθε δὲ οἶνον, ὄφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι σπείσαντες κοίτοιο μεδώμεθα τοῖο γὰρ ὥρη. ἤδη γὰρ φάος οἴχεθ' ὑπὸ ζόφον, οὐδὲ ἔοικε δηθὰ θεῶν ἐν δαιτὶ θαασσέμεν, ἀλλὰ νέεσθαι.'

"Η ρα Διὸς θυγάτηρ, τοὶ δ' ἔκλυου αὐδησάσης.
τοῖσι δὲ κήρυκες μὲυ ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαυ,
κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαυτο ποτοῖο,
υώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι:
340
γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλου, ἀνιστάμενοι δ' ἐπέλειβου.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ' ἔπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμὸς,
δὴ τότ' ᾿Αθηναίη καὶ Τηλέμαχος θεοειδὴς
ἄμφω ἱέσθην κοίλην ἐπὶ νῆα νέεσθαι.
Νέστωρ δ' αὖ κατέρυκε καθαπτόμενος ἐπέεσσι:

Nestor would fain keep them: so Telemachus remains.

' Ζεὺς τό γ' ἀλεξήσειε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ώς ὑμεῖς παρ' ἐμεῖο θοὴν ἐπὶ νῆα κίοιτε
ὥς τέ τευ ἢ παρὰ πάμπαν ἀνείμονος ἢὲ πενιχροῦ,
ῷ οὕ τι χλαῖναι καὶ ῥήγεα πόλλ' ἐνὶ οἴκῳ,
οὕτ' αὐτῷ μαλακῶς οὕτε ξείνοισιν ἐνεύδειν.
αὐτὰρ ἐμοὶ πάρα μὲν χλαῖναι καὶ ῥήγεα καλά.
οὕ θην δὴ τοῦδ' ἀνδρὸς 'Οδυσσῆος φίλος υἱὸς
νηὸς ἐπ' ἰκριόφιν καταλέξεται, ὄφρ' ἀν ἐγώ γε
ζώω, ἔπειτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λίπωνται,
ξείνους ξεινίζειν, ὅς τίς κ' ἐμὰ δώμαθ' ἴκηται.'

Τον δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις 'Αθήνη'
'εὖ δὴ ταῦτά γ' ἔφησθα, γέρου φίλε' σοὶ δὲ ἔοικε
Τηλέμαχου πείθεσθαι, ἐπεὶ πολὺ κάλλιου οὕτως.
ἀλλ' οὖτος μὲυ νῦυ σοι ἄμ' ἔψεται, ὄφρα κεν εὕδη

335

350

σοίσιν ένλ μεγάροισιν έγω δ' έπλ νήα μέλαιναν 360 είμ', ίνα θαρσύνω θ' έτάρους είπω τε έκαστα. οίος γάρ μετά τοίσι γεραίτερος εύχομαι είναι. οί δ' άλλοι φιλότητι νεώτεροι άνδρες ξπονται, πάντες δμηλικίη μεγαθύμου Τηλεμάχοιο. ένθα κε λεξαίμην κοίλη παρά νηὶ μελαίνη 365 νῦν ἀτὰρ ηῶθεν μετὰ Καύκωνας μεγαθύμους είμ', ένθα χρειός μοι δφέλλεται, ού τι νέον γε, οὐδ' δλίγον σὺ δὲ τοῦτον, ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δώμα, πέμψον σύν δίφρω τε καὶ νίξι δός δέ οἱ ίππους, οί τοι έλαφρότατοι θείειν καὶ κάρτος ἄριστοι.'

370

Athena vanishes: Nestor vows her an offering.

*Ωs ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλαυκῶπις 'Αθήνη φήνη είδομένη θάμβος δ' έλε πάντας ίδόντας, θαύμαζεν δ' δ γεραιός, ὅπως ἴδεν ὀφθαλμοῖσι Τηλεμάχου δ' έλε χειρα, έπος τ' έφατ' έκ τ' δυόμαζευ

⁶Ω φίλος, οῦ σε ἔολπα κακὸν καὶ ἄναλκιν ἔσεσθαι, εί δή τοι νέω ώδε θεοί πομπήες ξπονται. 376 οὐ μὲν γάρ τις ὅδ' ἄλλος 'Ολύμπια δώματ' ἐχόντων, άλλα Διος θυγάτηρ, κυδίστη τριτογένεια, ή τοι καὶ πατέρ' ἐσθλὸν ἐν 'Αργείοισιν ἐτίμα. άλλα, ανασσ', εληθι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλον, 380 αὐτῶ καὶ παίδεσσι καὶ αἰδοίη παρακοίτι σοί δ' αθ έγω ρέξω βουν ήνιν ευρυμέτωπον. άδμήτην, ην ού πω ύπὸ ζυγὸν ήγαγεν ἀνήρ* τήν τοι έγω ρέξω χρυσον κέρασιν περιχεύας.

*Ως ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς 'Αθήνη. τοίσιν δ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ, 386 υίάσι καὶ γαμβροῖσιν, ἐὰ πρὸς δώματα καλά. άλλ' ότε δώμαθ' Ικοντο άγακλυτά τοῖο ανακτος, έξείης έζουτο κατά κλισμούς τε θρόνους τε,

405

410

415

τοις δ' ό γέρων ελθουσιν ανά κρητήρα κέρασσεν οἴνου ήδυπότοιο, τὸν ένδεκάτω ενιαυτώ ωξεν ταμίη και ἀπό κρήδεμνον ελυσε τοῦ ὁ γέρων κρητήρα κεράσσατο, πολλά δ' 'Αθήνη εὕχετ' ἀποσπένδων, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο.'

Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ' ἔπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμὸς, 395 οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἔκαστος, τὸν δ' αὐτοῦ κοίμησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ, Τηλέμαχον, φίλον υἱὸν 'Οδυσσῆος θείοιο, τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰθούση ἐριδούπφ, πὰρ δ' ἄρ' ἐυμμελίην Πεισίστρατον, ὅρχαμον ἀνδρῶν, 400 ὅς οἱ ἔτ' ἤίθεος παίδων ἢν ἐν μεγάροισιν. αὐτὸς δ' αὖτε καθεῦδε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο, τῷ δ' ἄλοχος δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.

Next morning the offering is made.

"Ημος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος 'Ηὼς, ὥρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφι Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ, ἐκ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν, οῖ οἱ ἔσαν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων λευκοὶ, ἀποστίλβοντες ἀλείφατος οῖς ἔπι μὲν πρὶν Νηλεὺς ἴζεσκεν, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμεὶς "Αϊδόσδε βεβήκει, Νέστωρ αῦ τότ' ἐφῖζε Γερήνιος, οῦρος 'Αχαιῶν, σκῆπτρον ἔχων. περὶ δ' υῖες ἀολλέες ἠγερέθοντο ἐκ θαλάμων ἐλθόντες, 'Εχέφρων τε Στρατίος τε Περσεύς τ' "Αρητός τε καὶ ἀντίθεος Θρασυμήδης. τοῖσι δ' ἔπειθ' ἔκτος Πεισίστρατος ἤλυθεν ἤρως, πὰρ δ' ἄρα Τηλέμαχον θεοείκελον εἶσαν ἄγοντες. τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.

' Καρπαλίμως μοι, τέκνα φίλα, κρηήνατ' ἐέλδωρ, ὅφρ' ἢ τοι πρώτιστα θεῶν ἱλάσσομ' 'Αθήνην,

η μοι ἐναργὴς ἡλθε θεοῦ ἐς δαῖτα θάλειαν. 420 ἀλλ' ἄγ' ὁ μὲν πεδίονδ' ἐπὶ βοῦν ἴτω, ὅφρα τάχιστα ἔλθησιν, ἐλάση δὲ βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ· εῖς δ' ἐπὶ Τηλεμάχου μεγαθύμου νῆα μέλαιναν πάντας ἰὼν ἔτάρους ἀγέτω, λιπέτω δὲ δύ' οἴους· εῖς δ' αῦ χρυσοχόον Λαέρκεα δεῦρο κελέσθω 425 ἐλθεῖν, ὄφρα βοὸς χρυσὸν κέρασιν περιχεύη. οἱ δ' ἄλλοι μένετ' αὐτοῦ ἀολλέες, εἴπατε δ' εἴσω δμωῆσιν κατὰ δώματ' ἀγακλυτὰ δαῖτα πένεσθαι, ἔδρας τε ξύλα τ' ἀμφὶ καὶ ἀγλαὸν οἰσέμεν ὕδωρ.' Δς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐποίπνυον. ἡλθε μὲν ἃρ βοῦς

έκ πεδίου, ήλθον δε θοής παρά νηδς είσης Τηλεμάχου έταροι μεγαλήτορος, ήλθε δε χαλκεύς οπλ' εν χερσίν έχων χαλκήια, πείρατα τέχνης, ἄκμουά τε σφυράν τ' εὐποίητόν τε πυράγρην, οίσιν τε χρυσον ειργάζετο ήλθε δ' Αθήνη 435 ίρων αντιόωσα. γέρων δ' ίππηλάτα Νέστωρ χρυσον έδωχ' ο δ' έπειτα βοος κέρασιν περίχευεν ἀσκήσας, Ιν' ἄγαλμα θεὰ κεχάροιτο ίδοῦσα. βοῦν δ' ἀγέτην κεράων Στρατίος καὶ διος Ἐχέφρων. χέρνιβα δέ σφ' "Αρητος εν ανθεμόεντι λέβητι 440 ηλυθεν εκ θαλάμοιο φέρων, ετέρη δ' έχεν οὐλαs έν κανέφ πέλεκυν δε μενεπτόλεμος Θρασυμήδης δξὺν ἔχων ἐν χειρὶ παρίστατο, βοῦν ἐπικόψων. Περσεύς δ' άμνίον είχε γέρων δ' ίππηλάτα Νέστωρ χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε κατήρχετο, πολλά δ' 'Αθήνη 445 εύχετ' ἀπαρχόμενος, κεφαλής τρίχας έν πυρὶ βάλλων.

Αὐτὰρ ἐπεί ρ' εὕξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, αὐτίκα Νέστορος υίὸς, ὑπέρθυμος Θρασυμήδης, ἤλασεν ἄγχι στάς πέλεκυς δ' ἀπέκοψε τένοντας αὐχενίους, λῦσεν δὲ βοὸς μένος αἱ δ' ὀλόλυξαν 450

θυγατέρες τε νυοί τε καὶ αἰδοίη παράκοιτις Νέστορος, Εὐρυδίκη, πρέσβα Κλυμένοιο θυγατρῶν. οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης ἔσχον ἀτὰρ σφάξεν Πεισίστρατος, ὅρχαμος ἀνδρῶν. τῆς δ' ἐπεὶ ἐκ μέλαν αἶμα ῥύη, λίπε δ' ὀστέα θυμὸς, 455 αῖψ' ἄρα μιν διέχευαν, ἄφαρ δ' ἐκ μηρία τάμνον πάντα κατὰ μοῦραν, κατά τε κνίση ἐκάλυψαν δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ἀμοθέτησαν. καῖε δ' ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον λεῖβε' νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν. 460 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο, μίστυλλόν τ' ἄρα τἄλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῦσιν ἔπειραν, ὅπτων δ' ἀκροπόρους ὀβελοῦς ἐν χερσίν ἔχοντες.

Τόφρα δὲ Τηλέμαχου λοῦσευ καλὴ Πολυκάστη, Νέστορος ὁπλοτάτη θυγάτηρ Νηληιάδαο. 465 αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέυ τε καὶ ἔχρισευ λίπ' ἐλαίφ, ἀμφὶ δέ μιυ φᾶρος καλὸυ βάλευ ἢδὲ χιτῶνα, ἔκ ρ' ἀσαμίυθου βῆ δέμας ἀθαυάτοισιυ ὁμοῖος πὰρ δ' ὅ γε Νέστορ' ἰὼυ κατ' ἄρ' ἔζετο, ποιμένι λαῶυ.

Οί δ' ἐπεὶ ἄπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο, 47ο δαίνυνθ' ἐζόμενοι· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὅροντο οἶνον οἰνοχοεῦντες ἐνὶ χρυσέοις δεπάεσσιν. αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο, τοῖσι δὲ μύθων ἢρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·

Telemachus and Peisistratus set out for Sparta.

'Παίδες έμοὶ, ἄγε, Τηλεμάχφ καλλίτριχας ἵππους 475 (εύξαθ' ὑφ' ἄρματ' ἄγουτες, ἵνα πρήσσησιν ὁδοῖο.'

'Ως ἔφαθ', οι δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἢδ' ἐπίθοντο, καρπαλίμως δ' ἔζευξαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους. ἐν δὲ γυνὴ ταμίη σῖτον καὶ οἶνον ἔθηκεν ὄψα τε, οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες.

499

αν δ' άρα Τηλέμαχος περικαλλέα βήσετο δίφρον παρ δ' άρα Νεστορίδης Πεισίστρατος, όρχαμος ανδρών, ε'ς δίφρον τ' ανέβαινε καὶ ἡνία λάζετο χερσὶ, μάστιξεν δ' ελάαν, τω δ' οὐκ αέκοντε πετέσθην ε'ς πεδίον, λιπέτην δε Πύλου αἰπὸ πτολίεθρον.

485 οἱ δε πανημέριοι σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.

Δύσετό τ' ήέλιος σκιόωντό τε πάσαι άγνιαί ες Φηράς δ' Ικοντο Διοκλήος ποτί δώμα, υίεος 'Ορσιλόχοιο, τον 'Αλφειός τέκε παίδα. ενθα δε νύκτ' ἄεσαν, ὁ δε τοῖς πὰρ ξείνια θήκεν.

"Ημος δ' ηριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος 'Ηως,
εππους τ' εξεύγνυντ' ἀνά θ' ἄρματα ποικιλ' εβαινον
[εκ δ' ελασαν προθύροιο και αιθούσης εριδούπου]
μάστιξεν δ' ελάαν, τω δ' οὐκ ἀεκοντε πετέσθην.
εξον δ' ες πεδίον πυρηφόρον, ενθα δ' επειτα
ηνον δδόν τοιον γὰρ ὑπέκφερον ωκέες επποι.
δύσετό τ' ἡέλιος σκιόωντό τε πασαι ἀγνιαί.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ.

Τὰ ἐν Λακεδαίμονι.

Telemachus and his friend are welcomed by Menelaus.

Οἱ δ' ῖξον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν, πρὸς δ' ἄρα δώματ' ἔλων Μενελάου κυδαλίμοιο. τὸν δ' εὖρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἔτησιν εἰέος ἢδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος ῷ ἐνὶ οἴκῳ. την μὲν 'Αχιλλῆος ῥηξήνορος υἰέι πέμπεν' ἐν Τροίη γὰρ πρῶτον ὑπέσχετο καὶ κατένευσε δωσέμεναι, τοῖσιν δὲ θεοὶ γάμον ἐξετέλειον. τὴν ἄρ' ὅ γ' ἔνθ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι πέμπε νέεσθαι Μυρμιδόνων προτὶ ἄστυ περικλυτὸν, οἶσιν ἄνασσεν. υἰέι δὲ Σπάρτηθεν 'Αλέκτορος ἤγετο κούρην, ὅς οἱ τηλύγετος γένετο κρατερὸς Μεγαπένθης ἐκ δούλης' Ἑλένη δὲ θεοὶ γόνον οὐκέτ' ἔφαινον, ἐπεὶ δὴ τὸ πρῶτον ἐγείνατο παῖδ' ἐρατεινὴν, 'Ερμιόνην, ἡ εἶδος ἔχε χρυσέης 'Αφροδίτης.

Ως οι μεν δαίνυντο καθ' ύψερεφες μέγα δώμα γείτονες ήδε έται Μενελάου κυδαλίμοιο, τερπόμενοι μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θείος ἀοιδὸς φορμίζων* δοιὰ δε κυβιστητήρε κατ' αὐτοὺς μολπῆς ἐξάρχοντος ἐδίνευον κατὰ μέσσους.

Τω δ' αὖτ' ἐν προθύροισι δόμων αὐτώ τε καὶ ἵππω, 20 Τηλέμαχός θ' ἤρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υίὸς,

5

10

30

35

40

45

50

στήσαν δ δε προμολών ίδετο κρείων Έτεωνεὺς, δτρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο, βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων διὰ δώματα ποιμένι λαῶν, ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

' Ξείνω δή τινε τώδε, διοτρεφες ὧ Μενέλαε, ἄνδρε δύω, γενεῆ δε Διὸς μεγάλοιο ἔικτον. ἀλλ' εἴπ' ἤ σφωιν καταλύσομεν ἀκέας ἵππους, ἢ ἄλλον πέμπωμεν ἱκανέμεν, ὅς κε φιλήση.'

Τον δε μέγ' όχθήσας προσέφη ξανθός Μενέλαος
'οὐ μεν νήπιος ήσθα, Βοηθοίδη Ἐτεωνεῦ,
τὸ πρίν ἀτὰρ μεν νῦν γε πάις ὡς νήπια βάζεις.
ἢ μεν δὴ νῶι ξεινήια πολλὰ φαγόντε
ἄλλων ἀνθρώπων δεῦρ' ἰκόμεθ', αἴ κέ ποθι Ζεὺς
εξοπίσω περ παύση ὀιζύος. ἀλλὰ λύ' ἵππους
ξείνων, ἐς δ' αὐτοὺς προτέρω ἄγε θοινηθῆναι.'

*Ως φάθ', δ δὲ μεγάροιο διέσσυτο, κέκλετο δ' ἄλλους ότρηρούς θεράποντας άμα σπέσθαι έοι αὐτώ. οί δ' ໃππους μέν λύσαν ύπὸ ζυγοῦ ίδρώοντας, καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐφ' ἱππείησι κάπησι, πάρ δ' έβαλον ζειάς, ανά δε κρί λευκον έμιξαν, άρματα δ' έκλιναν πρός ένώπια παμφανόωντα, αὐτοὺς δ' εἰσῆγον θεῖον δόμον οἱ δὲ ἰδόντες θαύμαζον κατά δώμα διοτρεφέος βασιλήος. ως τε γαρ ήελίου αίγλη πέλεν ή σελήνης δώμα καθ' ύψερεφες Μενελάου κυδαλίμοιο. αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὁρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν, ές ρ' ασαμίνθους βάντες ευξέστας λούσαντο. τούς δ' έπεὶ οὖν δμωαὶ λοῦσαν καὶ χρίσαν έλαίω, άμφὶ δ' ἄρα χλαίνας ούλας βάλον ήδε χιτώνας, ές ρα θρόνους έζουτο παρ' Ατρείδην Μενέλαον. χέρνιβα δ' άμφίπολος προχόω επέχευε φέρουσα καλη χρυσείη, ύπερ αργυρέοιο λέβητος,

60

65

70

80

νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
[δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
παντοίων, παρὰ δέ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα.]
τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

' Σίτου θ' ἄπτεσθου καὶ χαίρετου. αὐτὰρ ἔπειτα δείπνου πασσαμένω εἰρησόμεθ' οἴ τινές ἐστου ἀνδρῶυ' οὐ γὰρ σφῷυ γε γένος ἀπόλωλε τοκήωυ, ἀλλ' ἀνδρῶυ γένος ἐστὲ διοτρεφέωυ βασιλήωυ σκηπτούχωυ, ἐπεὶ οὕ κε κακοὶ τοιούσδε τέκοιευ.'

*Ως φάτο, και σφιν νῶτα βοὸς παρὰ πίονα θῆκεν ὅπτ' ἐν χερσὶν ἐλὼν, τά ρά οἱ γέρα πάρθεσαν αὐτῷ. οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον. αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο, δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱὸν, ἄγχι σχὼν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι·

Telemachus admires the beauties of the palace.

' Φράζεο, Νεστορίδη, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ, χαλκοῦ τε στεροπὴν κὰδ δώματα ἠχήεντα, χρυσοῦ τ' ἠλέκτρου τε καὶ ἀργύρου ἠδ' ἐλέφαντος. Ζηνός που τοιήδε γ' 'Ολυμπίου ἔνδοθεν αὐλὴ, ὅσσα τάδ' ἄσπετα πολλά' σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.'

Τοῦ δ' ἀγορεύουτος ξύνετο ξαυθὸς Μενέλαος, και σφεας φωνήσας έπεα πτερόευτα προσηύδα:

Menelaus, in replying, mentions the name of Odysseus,

'Τέκνα φίλ', ή τοι Ζηνί βροτών οὐκ ἄν τις ἐρίζοι' ἀθάνατοι γὰρ τοῦ γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν' ἀνδρών δ' ή κέν τίς μοι ἐρίσσεται, ήὲ καὶ οὐκὶ,

κτήμασιν. ή γὰρ πολλά παθών καὶ πόλλ' ἐπαληθεὶς ηγαγόμην εν νηυσί καὶ ογδοάτω έτει ηλθον. Κύπρου Φοινίκην τε καὶ Αλγυπτίους ἐπαληθελς, Αλθίοπάς θ' ικόμην καλ Σιδονίους καλ Έρεμβούς καὶ Λιβύην, Ίνα τ' ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσι. 85 τρίς γὰρ τίκτει μήλα τελεσφόρου είς ενιαυτόυ. ένθα μεν ούτε άναξ επιδευής ούτε τι ποιμήν τυροῦ καὶ κρειών, οὐδὲ γλυκεροῖο γάλακτος, άλλ' αλεί παρέχουσιν έπηττανον γάλα θήσθαι. είος έγω περί κείνα πολύν βίστον συναγείρων 90 ηλώμην, τείως μοι άδελφεὸν άλλος έπεφνε λάθρη, ἀνωιστὶ, δόλφ οὐλομένης ἀλόχοιο· ως ού τοι χαίρων τοισδε κτεάτεσσιν ανάσσω. καὶ πατέρων τάδε μέλλετ' ακουέμεν, οι τινες ύμιν είσιν, επεί μάλα πόλλ' έπαθον, και απώλεσα οίκον 95 εῦ μάλα ναιετάοντα, κεχανδότα πολλά καὶ ἐσθλά. ων όφελον τριτάτην περ έχων εν δώμασι μοίραν. ναίειν, οί δ' ἄνδρες σόοι ἔμμεναι, οι τότ' όλοντο Τροίη εν ευρείη, εκας "Αργεος ιπποβότοιο. άλλ' έμπης πάντας μεν όδυρόμενος καὶ άχεύων 100 πολλάκις εν μεγάροισι καθήμενος ήμετέροισιν άλλοτε μέν τε γόφ φρένα τέρπομαι, άλλοτε δ' αὖτε παύομαι αλψηρός δε κόρος κρυεροίο γόοιο. των πάντων οὐ τόσσον δδύρομαι, ἀχνύμενός περ, ώς ένος, ός τέ μοι υπνον απεχθαίρει καὶ έδωδην 105 μυωομένω, έπεὶ οὖ τις 'Αχαιῶν τόσσ' ἐμόγησεν οσσ' 'Οδυσεύς εμόγησε καὶ ήρατο. τῷ δ' ἄρ' ἔμελλεν αὐτῷ κήδε' ἔσεσθαι, ἐμοὶ δ' ἄχος αἰὲν ἄλαστον κείνου, όπως δη δηρον αποίχεται, ούδε τι ίδμεν, ζώει ο γ' η τέθνηκεν, όδύρονται νύ που αὐτὸν 110 Λαέρτης θ' δ γέρων καὶ εχέφρων Πηνελόπεια Τηλέμαχός θ', δυ έλειπε υέου γεγαωτ' ενὶ οἴκω.

which makes Telemachus weep.

*Ως φάτο, τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ζμερον ὧρσε γόοιο, δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε πατρὸς ἀκούσας, χλαίναν πορφυρέην άντ' όφθαλμοιιν άνασχων άμφοτέρησιν χερσί. νόησε δέ μιν Μενέλαος, μερμήριξε δ' έπειτα κατά φρένα καὶ κατά θυμὸν ήξ μιν αὐτὸν πατρὸς ξάσειε μνησθηναι, η πρωτ' εξερέοιτο ξκαστά τε πειρήσαιτο.

Helen notices how like Telemachus is to Odysseus.

Είος ό ταθθ' Ερμαινε κατά φρένα και κατά θυμόν, 120 έκ δ' Έλένη θαλάμοιο θυώδεος ύψορόφοιο ήλυθεν, 'Αρτέμιδι χρυσηλακάτω είκυῖα. τῆ δ' ἄρ' ἄμ' 'Αδρήστη κλισίην εὖτυκτον ἔθηκεν, 'Αλκίππη δε τάπητα φέρεν μαλακοῦ ερίοιο, Φυλω δ' αργύρεον τάλαρον φέρε, τόν οι έδωκεν 'Αλκάνδρη, Πολύβοιο δάμαρ, δε έναι' ενί Θήβης Αλγυπτίης, δθι πλείστα δόμοις έν κτήματα κείται δε Μενελάφ δωκε δύ' άργυρέας ασαμίνθους, δοιούς δὲ τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα. χωρὶς δ' αὖθ' Ἑλένη ἄλοχος πόρε κάλλιμα δῶρα• χρυσέην τ' ήλακάτην τάλαρόν θ' ύπόκυκλον όπασσεν άργύρεον, χρυσώ δ' έπὶ χείλεα κεκράαντο. τόν βά οι αμφίπολος Φυλώ παρέθηκε φέρουσα νήματος ασκητοίο βεβυσμένον αυτάρ έπ' αυτώ ηλακάτη τετάνυστο Ιοδνεφές είρος έχουσα. έζετο δ' εν κλισμφ, ύπὸ δε θρήνυς ποσίν ήεν. αὐτίκα δ' ή γ' ἐπέεσσι πόσιν ἐρέεινεν ἔκαστα: ' Ιδμεν δη, Μενέλαε διοτρεφές, οι τινες οίδε

ανδρών εύχετόωνται ίκανέμεν ήμέτερον δώ; ψεύσομαι, ή έτυμον έρέω; κέλεται δέ με θυμός. ου γάρ πώ τινά φημι ἐοικότα ώδε ιδέσθαι

Digitized by Google

125

130

135

ούτ' άνδρ' ούτε γυναίκα, σέβας μ' έχει είσορόωσαν, ώς ὅδ' 'Οδυσσήος μεγαλήτορος υξι ἔοικε, Τηλεμάχω, τὸν ἔλειπε νέον γεγαωτ' ἐνὶ οἴκω κείνος άνηρ, ότ' έμειο κυνώπιδος είνεκ' 'Αγαιοί ήλθεθ' ύπο Τροίην, πόλεμον θρασύν δρμαίνοντες.

145 150

Την δ' απαμειβόμενος προσέφη ξανθός Μενέλαος. ' ούτω νύν καὶ έγω νοέω, γύναι, ως σὺ είσκεις κείνου γὰρ τοιοίδε πόδες τοιαίδε τε γείρες όφθαλμῶν τε βολαὶ κεφαλή τ' ἐφύπερθέ τε χαῖται. καὶ νῦν ή τοι έγω μεμνημένος άμφ' 'Οδυσηι μυθεόμην, δσα κείνος διζύσας εμόγησεν άμφ' έμοι, αὐτὰρ ὁ πικρὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον είβε, χλαίναν πορφυρέην ἄντ' όφθαλμοιιν άνασχών.

Peisistratus informs them who he and his friend are.

Τὸν δ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ηὖδα. ' 'Ατρείδη Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαών, κείνου μέν τοι δδ' υίδς ετήτυμου, ως αγορεύεις άλλα σαόφρων έστι, νεμεσσαται δ' ένι θυμώ ώδ' έλθων το πρώτον έπεσβολίας αναφαίνειν άντα σέθεν, τοῦ νῶι θεοῦ ὡς τερπόμεθ' αὐδῆ. 160 αὐτὰρ ἐμὲ προέηκε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ τῶ ἄμα πομπὸν ἔπεσθαι· ἐέλδετο γάρ σε ίδέσθαι, όφρα οἱ ή τι ἔπος ὑποθήσεαι ής τι ἔργον. πολλά γὰρ ἄλγε' ἔχει πατρὸς παις οἰχομένοιο έν μεγάροις, φ μη άλλοι αοσσητήρες έωσιν, ώς νθν Τηλεμάχω ὁ μεν οίχεται, οὐδέ οἱ ἄλλοι είσ' οί κεν κατά δήμον αλάλκοιεν κακότητα,

165

Old memories make them all weep.

Τον δ' απαμειβόμενος προσέφη ξανθός Μενέλαος. ' δι πόποι, ή μάλα κη φίλου ανέρος υίδς εμόν δω

Ικεθ', δς εἴνεκ' ἐμεῖο πολέας ἐμόγησεν ἀέθλους·
καί μιν ἔφην ἐλθόντα φιλησέμεν ἔξοχον ἄλλων
'Αργείων, εἰ νῶιν ὑπεὶρ ἄλα νόστον ἔδωκε
νηυσὶ θοῆσι γενέσθαι 'Ολύμπιος εὐρύοπα Ζεύς.
καί κέ οἱ "Αργεϊ νάσσα πόλιν καὶ δώματ' ἔτευξα,
εξ 'Ιθάκης ἀγαγὼν σὺν κτήμασι καὶ τέκεϊ ῷ
175
καὶ πᾶσιν λαοῖσι, μίαν πόλιν ἐξαλαπάξας,
αὶ περιναιετάουσιν, ἀνάσσονται δ' ἐμοὶ αὐτῷ.
καί κε θάμ'. ἐνθάδ' ἐόντες ἐμισγόμεθ'· οὐδέ κεν ἡμέας
ἄλλο διέκρινεν φιλέοντέ τε τερπομένω τε,
πρίν γ' ὅτε δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.
180
ἀλλὰ τὰ μέν που μέλλεν ἀγάσσεσθαι θεὸς αὐτὸς,
δς κεῖνον δύστηνον ἀνόστιμον οῖον ἔθηκεν.'

*Ως φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὧρσε γόοιο. κλαῖε μὲν 'Αργείη 'Ελένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα, κλαῖε δὲ Τηλέμαχός τε καὶ 'Ατρείδης Μενέλαος, οὐδ' ἄρα Νέστορος υἱδς ἀδακρύτω ἔχεν ὅσσε· μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος 'Αντιλόχοιο, τόν ρ' 'Ηοῦς ἔκτεινε φαεινῆς ἀγλαὸς υἱός. τοῦ ὅ γ' ἐπιμνησθεὶς ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·

''Ατρείδη, περὶ μέν σε βροτῶν πεπνυμένον εἶναι Νέστωρ φάσχ' ὁ γέρων, ὅτ' ἐπιμνησαίμεθα σεῖο [οἶσιν ἐνὶ μεγάροισι, καὶ ἀλλήλους ἐρέοιμεν], καὶ νῦν, εἴ τί που ἔστι, πίθοιό μοι· οὐ γὰρ ἐγώ γε τέρπομ' όδυρόμενος μεταδόρπιος, ἀλλὰ καὶ 'Ηὼς ἔσσεται ἠριγένεια· νεμεσσῶμαί γε μὲν οὐδὲν κλαίειν ὅς κε θάνησι βροτῶν καὶ πότμον ἐπίσπη. τοῦτό νυ καὶ γέρας οἶον ὀίζυροῖσι βροτοῖσι, κείρασθαί τε κόμην βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν. καὶ γὰρ ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεὸς, οὔ τι κάκιστος 'Αργείων· μέλλεις δὲ σὰ ἴδμεναι· οὰ γὰρ ἐγώ γε ἤντησ' οὐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι

185

σρı

195

225

230

'Αυτίλοχου, περί μεν θείειν ταχύν ήδε μαχητήν.' Τον δ' απαμειβόμενος προσέφη ξανθός Μενέλαος ' Το φίλ', έπεὶ τόσα είπες ὅσ' αν πεπνυμένος ἀνὴρ είποι και ρέξειε, και δε προγενέστερος είη. 205 τοίου γάρ καὶ πατρός, δ καὶ πεπνυμένα βάζεις. δεία δ' αρίγυωτος γόνος ανέρος φ τε Κρονίων όλβου επικλώση γαμέουτί τε γεινομένω τε, ώς νθν Νέστορι δώκε διαμπερές ήματα πάντα, αὐτὸν μὲν λιπαρῶς γηρασκέμεν ἐν μεγάροισιν, 210 υίξας αθ πινυτούς τε καὶ ξγχεσιν είναι άρίστους. ήμεις δε κλαυθμον μεν εάσομεν, δς πρίν ετύχθη, δόρπου δ' έξαθτις μνησώμεθα, χερσὶ δ' έφ' ύδωρ χευάντων. μύθοι δε καλ ήωθέν περ έσονται Τηλεμάχω καὶ έμοὶ διαειπέμεν άλλήλοισιν. 215

'Ως έφατ', 'Ασφαλίων δ' ἄρ' ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας έχευεν, ὀτρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο. οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.

Helen mixes an opiate in the wine,

Ένθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα αὐτίκ' ἄρ' εἰς οἶνον βάλε φάρμακον, ἔνθεν ἔπινον, νηπενθές τ' ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἀπάντων. δς τὸ καταβρόξειεν, ἐπὴν κρητῆρι μιγείη, οὔ κεν ἐφημέριός γε βάλοι κατὰ δάκρυ παρειῶν, οὐδ' εἴ οἱ κατατεθναίη μήτηρ τε πατήρ τε, οὐδ' εἴ οἱ προπάροιθεν ἀδελφεὸν ἢ φίλον υἱὸν χαλκῷ δηιόφεν, ὁ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῷτο. τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόεντα, ἐσθλὰ, τά οἱ Πολύδαμνα πόρεν, Θῶνος παράκοιτις, Αἰγυπτίη, τῇ πλεῖστα φέρει ζείδωρος ἄρουρα φάρμακα, πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρά·

λητρός δε έκαστος επιστάμενος περί πάντων ἀνθρώπων ἢ γὰρ Παιήονός είσι γενέθλης. αὐτὰρ ἐπεί ρ' ἐνέηκε κέλευσέ τε οἰνοχοῆσαι, ἐξαῦτις μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν

''Ατρείδη Μενέλαε διοτρεφες ήδε και οίδε ἀνδρῶν ἐσθλῶν παίδες· ἀτὰρ θεὸς ἄλλοτε ἄλλῳ Ζεὺς ἀγαθόν τε κακόν τε διδοῦ· δύναται γὰρ ἄπαντα· ἢ τοι νῦν δαίνυσθε καθήμενοι ἐν μεγάροισι καὶ μύθοις τέρπεσθε· ἐοικότα γὰρ καταλέξω.

and tells the tale of Odysseus in disguise.

πάντα μεν ούκ αν εγώ μυθήσομαι ούδ' δνομήνω, όσσοι 'Οδυσσήος ταλασίφρονός είσιν ἄεθλοι. άλλ' οίου τόδ' έρεξε καὶ έτλη καρτερός άνηρ δήμφ ένι Τρώων, δθί πάσχετε πήματ' 'Αχαιοί. αὐτόν μιν πληγήσιν ἀεικελίησι δαμάσσας, σπείρα κάκ' άμφ' ώμοισι βαλών, ολκήι έοικώς, ανδρών δυσμενέων κατέδυ πόλιν εὐρυάγυιαν άλλω δ' αὐτὸν φωτί κατακρύπτων ήκοκε δέκτη, δε οὐδεν τοίος έην επί νηυσίν 'Αχαιών. τῷ ἴκελος κατέδυ Τρώων πόλιν, οἱ δ' ἀβάκησαν πάντες έγω δέ μιν οίη ανέγνων τοιον έόμτα, καί μιν άνηρώτων δ δε κερδοσύνη άλεεινεν. άλλ' ὅτε δή μιν ἐγὼ λόεον καὶ χρίον ἐλαίω, άμφὶ δὲ εἵματα έσσα, καὶ ὤμοσα καρτερὸν ὅρκον μη μεν πριν 'Οδυσηα μετά Τρώεσσ' αναφηναι, πρίν γε τον ές νηάς τε θοας κλισίας τ' αφικέσθαι, καὶ τότε δή μοι πάντα νόον κατέλεξεν 'Αχαιών. πολλούς δε Τρώων κτείνας ταναήκει χαλκώ ηλθε μετ' 'Αργείους, κατά δε φρόνιν ήγαγε πολλήν ένθ' άλλαι Τρωαί λίγ' ἐκώκυον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ χαιρ', έπει ήδη μοι κραδίη τέτραπτο νέεσθαι

Digitized by Google

235

240

245

350

255

αψ οικόνδ', άτην δε μετέστενου, ην 'Αφροδίτη δωχ', ὅτε μ' ήγαγε κείσε φίλης ἀπό πατρίδος αίης, παιδά τ' ἐμην νοσφισσαμένην θάλαμόν τε πόσιν τε οῦ τευ δευόμενου, οῦτ' ὰρ φρένας οῦτε τι είδος.'

The story of the wooden horse.

Την δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος 265 ' ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γύναι, κατὰ μοῖραν ἔειπες. ήδη μεν πολέων εδάην βουλήν τε νόον τε άνδρων ήρωων, πολλην δ' έπελήλυθα γαίαν. άλλ' οὖ πω τοιοῦτον ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν οίον 'Οδυσσήος ταλασίφρονος έσκε φίλον κήρ. 270 οίου καὶ τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ ľππφ ἔνι ξεστῷ, ἵν' ἐνήμεθα πάντες ἄριστοι 'Αργείων Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες. ηλθες έπειτα σύ κεισε κελευσέμεναι δέ σ' έμελλε δαίμων, δε Τρώεσσιν έβούλετο κῦδος δρέξαι. 275 καί τοι Δηίφοβος θεοείκελος έσπετ' ιούση. τρίς δε περίστειξας κοίλου λόχου αμφαφόωσα, έκ δ' δνομακλήδην Δαναών δνόμαζες άρίστους, πάντων 'Αργείων φωνην ζσκουσ' αλόχοισιν. αὐτὰρ ἐγὼ καὶ Τυδείδης καὶ δῖος 'Οδυσσεὺς 280 ημενοι εν μεσσοισιν ακούσαμεν ώς εβόησας. νωι μεν αμφοτέρω μενεήναμεν δρμηθέντε η εξελθέμεναι, η ενδοθεν αίψ' ύπακουσαι άλλ' 'Οδυσεύς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ίεμένω περ. [ένθ' ἄλλοι μεν πάντες ἀκὴν έσαν υίες 'Αχαιων, 285 "Αυτικλος δε σε γ' οίος αμείψασθαι επέεσσιν ήθελεν άλλ' 'Οδυσεύς έπι μάστακα χερσί πίεζε νωλεμέως κρατερήσι, σάωσε δε πάντας 'Αχαιούς, τόφρα δ' έχ' όφρα σε νόσφιν ἀπήγαγε Παλλάς 'Αθήνη.]' Τον δ' αῦ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὕδα· 290

''Ατρείδη Μενέλαε διοτρεφες, όρχαμε λαων, ἄλγιον' οὐ γάρ οἴ τι τάδ' ήρκεσε λυγρον όλεθρον, οὐδ' εἴ οἱ κραδίη γε σιδηρέη ἔνδοθεν ἢεν. ἀλλ' ἄγετ' εἰς εὐνὴν τράπεθ' ἡμέας, όφρα καὶ ἤδη ὕπνφ ὕπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες.'

*Ως ἔφατ', 'Αργείη δ' Ἑλένη δμωῆσι κέλευσε δέμνι' ὑπ' αἰθούση θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας, χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὕλας καθύπερθεν ἔσασθαι. αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι, δέμνια δὲ στόρεσαν ἐκ δὲ ξείνους ἄγε κῆρυξ. οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο, Τηλέμαχός θ' ῆρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἰός 'Ατρείδης δὲ καθεῦδε μυχῷ δόμου ὑψηλοῦο, πὰρ δ' Ἑλένη τανύπεπλος ἐλέξατο, δῖα γυναικῶν.

Next day Telemachus tells Menelaus his troubles and asks for his guidance.

"Ημος δ' ήριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος 'Ηως, ὥρυυτ' ἄρ' ἐξ εὐυῆφι βοὴν ἀγαθὸς Μευέλαος εἴματα ἐσσάμενος, περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὥμφ, ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα, βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῷ ἐναλίγκιος ἄντην, Τηλεμάχῳ δὲ παρῖζεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·

' Τίπτε δέ σε χρειω δεῦρ' ἤγαγε, Τηλέμαχ' ἤρως, εs Λακεδαίμονα διαν, ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης; δήμιον, ἢ ίδιον; τόδε μοι νημερτὲς ἐνίσπες.'

Τον δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὖδα·
' ᾿Ατρείδη Μενέλαε διοτρεφες, ὅρχαμε λαῶν,
ἤλυθον, εἴ τινά μοι κληηδόνα πατρὸς ἐνίσποις.
ἐσθίεταί μοι οἶκος, ὅλωλε δὲ πίονα ἔργα,
δυσμενέων δ' ἀνδρῶν πλεῖος δόμος, οἴ τέ μοι αἰεὶ

295

305

300

310

μηλ' άδινα σφάζουσι και είλιποδας έλικας βούς, 320 μητρος έμης μνηστήρες υπέρβιον υβριν έχοντες. τούνεκα νύν τα σα γούναθ' ικάνομαι, αι κ' έθέλησθα κείνου λυγρον όλεθρον ένισπείν, εί που όπωπας όφθαλμοισι τεοίσιν, η άλλου μύθον άκουσας πλαζομένου περι γάρ μιν διζυρον τέκε μήτηρ. 325 μηδέ τι μ' αιδόμενος μειλίσσεο μηδ' έλεαίρων, άλλ' εῦ μοι κατάλεξον όπως ήντησας όπωπης. λίσσομαι, είποτέ τοι τι πατηρ έμος, έσθλος 'Οδυσσεύς, η έπος η έ τι έργον υποστάς έξετέλεσσε δήμφ ένι Τρώων, δθι πάσχετε πήματ' 'Αχαιοί' 330 τῶν νύν μοι μνήσαι, και μοι νημερτές ενίσπες.'

Menelaus predicts the destruction of the suitors,

Τον δε μέγ' οχθήσας προσέφη ξανθός Μενέλαος. ' δι πόποι, ή μάλα δη κρατερόφρονος ανδρός εν εύνη ήθελου εθνηθήναι ανάλκιδες αθτοί εδυτες. ώς δ' όπότ' εν ξυλόχω έλαφος κρατεροίο λέοντος 335 νεβρούς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνούς κυημούς εξερέησι καί άγκεα ποιήευτα βοσκομένη, ὁ δ' ἔπειτα έὴν εἰσήλυθεν εὐνὴν, άμφοτέροισι δε τοίσιν άεικέα πότμον εφήκεν, ως 'Οδυσεύς κείνοισιν αεικέα πότμον εφήσει. 340 αὶ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ 'Αθηναίη καὶ 'Απολλον, τοίος εων οίος ποτ' ενκτιμένη ενί Λέσβω έξ έριδος Φιλομηλείδη επάλαισεν αναστάς, κὰδ δ' ἔβαλε κρατερώς, κεχάρουτο δὲ πάυτες 'Αχαιοί, τοίος έων μνηστήρσιν δμιλήσειεν 'Οδυσσεύς' 345 πάντες κ' ωκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε. ταθτα δ' ά μ' είρωτᾶς καὶ λίσσεαι, οὐκ αν έγώ γε άλλα παρέξ είποιμι παρακλιδον, οὐδ' ἀπατήσω. άλλα τα μέν μοι έειπε γέρων άλιος νημερτής,

των οὐδέν τοι έγω κρύψω έπος οὐδ' ἐπικεύσω.

350

And tells the story of his own rescue by Eidothea.

Αἰγύπτφ μ' έτι δεῦρο θεοὶ μεμαῶτα νέεσθαι έσχου, έπεὶ οῦ σφιν έρεξα τεληέσσας έκατόμβας. [οί δ' αίεὶ βούλοντο θεοὶ μεμνησθαι έφετμέων.] υησος ἔπειτά τις ἔστι πολυκλύστω ἐνὶ πόντω Αλγύπτου προπάροιθε, Φάρου δέ ε κικλήσκουσι, τόσσον ἄνευθ' ὅσσον τε πανημερίη γλαφυρή νηῦς ηνυσεν, η λιγύς ουρος επιπνείησιν όπισθεν έν δε λιμην εύορμος, δθεν τ' από νηας είσας ές πόντον βάλλουσιν, άφυσσάμενοι μέλαν ύδωρ. ένθα μ' εείκοσιν ήματ' έχον θεοί, οὐδέ ποτ' οῦροι πνείοντες φαίνονθ' άλιαέες, οί βά τε νηών πομπήες γίγνονται έπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης. καί νύ κεν ήια πάντα κατέφθιτο καὶ μένε' ανδρών, εὶ μή τίς με θεων όλοφύρατο καί μ' ἐσάωσε, Πρωτέος ιφθίμου θυγάτηρ, άλίοιο γέρουτος, Είδοθέη τη γάρ ρα μάλιστά γε θυμον όρινα, η μ' οίφ ξρροντι συνήντετο νόσφιν εταίρων αλεί γὰρ περί νησον αλώμενοι ιχθυάασκον γυαμπτοις άγκίστροισιν, έτειρε δε γαστέρα λιμός. ή δ' έμεῦ ἄγχι στασα έπος φάτο φώνησέν τε υήπιός είς, ὧ ξείνε, λίην τόσον ήδε χαλίφρων, ηε έκων μεθίεις και τέρπεαι άλγεα πάσχων: ώς δη δήθ' ενί νήσφ ερύκεαι, οὐδέ τι τέκμωρ εύρέμεναι δύνασαι, μινύθει δέ τοι ήτορ εταίρων. ως έφατ', αὐτὰρ εγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον έκ μέν τοι ερέω, ή τις σύ πέρ εσσι θεάων, ώς έγω οῦ τι έκων κατερύκομαι, άλλά νυ μέλλω άθανάτους άλιτέσθαι, οἱ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν. άλλα σύ πέρ μοι είπε, θεοί δέ τε πάντα Ισασιν.

355

360

365

370

ός τίς μ' άθανάτων πεδάα καὶ έδησε κελεύθου, 380 νόστον θ', ως επί πόντον ελεύσομαι ιχθυόεντα. δς εφάμην, ή δ' αὐτίκ' άμείβετο δια θεάων. τοιγάρ έγώ τοι, ξείνε, μάλ' άτρεκέως άγορεύσω. πωλειταί τις δευρο γέρων άλιος νημερτής, άθάνατος Πρωτεύς Αιγύπτιος, δς τε θαλάσσης 385 πάσης βένθεα οίδε, Ποσειδάωνος ύποδμώς τον δέ τ' εμόν φασιν πατέρ' έμμεναι ήδε τεκέσθαι. τόν γ' εἴ πως σὺ δύναιο λοχησάμενος λελαβέσθαι, ος κέν τοι είπησιν όδον και μέτρα κελεύθου νόστον θ', ως έπὶ πόντον έλεύσεαι Ιχθυόεντα. 390 και δέ κέ τοι είπησι, διοτρεφές, αι κ' εθέλησθα, δττι τοι έν μεγάροισι κακόν τ' άγαθόν τε τέτυκται, οιχομένοιο σέθεν δολιχην όδον αργαλέην τε. ως έφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον. αὐτὴ νῦν φράζευ σὺ λόχον θείοιο γέροντος, 395 μή πώς με προϊδών ή προδαείς άλέηται. άργαλέος γάρ τ' έστὶ θεὸς βροτῷ ἀνδρὶ δαμῆναι. δις εφάμην, ή δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δία θεάων. τοιγάρ έγώ τοι, ξείνε, μάλ' ατρεκέως αγορεύσω. ημος δ' ηέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκη, 400 τημος ἄρ' έξ άλὸς είσι γέρων άλιος νημερτής πυοιή υπο Ζεφύροιο, μελαίνη φρικί καλυφθείς, έκ δ' έλθων κοιμάται ύπο σπέσσι γλαφυροίσιν. άμφὶ δέ μιν φῶκαι νέποδες καλης άλοσύδνης άθρόαι εύδουσιν, πολιής άλὸς έξαναδυσαι, 405 πικρου αποπυείουσαι αλός πολυβευθέος όδμήν. ένθα σ' έγων άγαγοῦσα αμ' ήοι φαινομένηφιν, εὐνάσω έξείης σὺ δ' ἐὺ κρίνασθαι ἐταίρους τρείς, οί τοι παρά νηυσίν έυσσέλμοισιν άριστοι. πάντα δέ τοι ἐρέω ολοφώια τοῖο γέροντος. 410 φώκας μεν τοι πρώτον αριθμήσει και έπεισιν

αὐτὰρ ἐπὴν πάσας πεμπάσσεται ήδὲ ίδηται. λέξεται έν μέσσησι, νομεύς ως πώεσι μήλων. τον μεν επην δη πρώτα κατευνηθέντα ίδησθε, καὶ τότ' ἔπειθ' ὑμιν μελέτω κάρτος τε βίη τε, 415 αδθι δ' έχειν μεμαώτα καὶ έσσύμενόν περ αλύξαι. πάντα δε γιγνόμενος πειρήσεται, δσσ' έπλ γαιαν έρπετα γίγνονται καὶ ὕδωρ καὶ θεσπιδαες πῦρο ύμεις δ' αστεμφέως έχέμεν μαλλόν τε πιέζειν. άλλ' ότε κεν δή σ' αὐτὸς ἀνείρηται ἐπέεσσι, 420 τοίος έων οδόν κε κατευνηθέντα ίδησθε. καὶ τότε δη σχέσθαι τε βίης λύσαι τε γέροντα, ήρως, είρεσθαι δε θεών δς τίς σε χαλέπτει, νόστον θ', ως έπι πόντον έλεύσεαι ιχθυόεντα. δς είποῦσ' ὑπὸ πόντον εδύσετο κυμαίνοντα. 425 αὐτὰρ ἐγων ἐπὶ νῆας, δθ' ἔστασαν ἐν ψαμάθοισιν, ήια πολλά δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι. αὐτὰρ ἐπεί ρ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ήδὲ θάλασσαν. δόρπου θ' δπλισάμεσθ', ἐπί τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ δη τότε κοιμήθημεν έπλ βηγμίνι θαλάσσης. 430 ημος δ' ηριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος 'Ηως, καὶ τότε δὴ παρὰ θίνα θαλάσσης εὐρυπόροιο ήια πολλά θεούς γουνούμενος αὐτάρ έταίρους τρείς άγου, οίσι μάλιστα πεποίθεα πάσαν έπ' ίθύν.

Τόφρα δ' ἄρ' ἥ γ' ὑποδῦσα θαλάσσης εὐρέα κόλπον, τέσσαρα φωκάων ἐκ πόντου δέρματ' ἔνεικε· 436 πάντα δ' ἔσαν νεόδαρτα· δόλον δ' ἐπεμήδετο πατρί. εὐνὰς δ' ἐν ψαμάθοισι διαγλάψασ' ὰλίησιν ἤστο μένουσ'· ἡμεῖς δὲ μάλα σχεδὸν ἤλθομεν αὐτῆς· ἐξείης δ' εὖνησε, βάλεν δ' ἐπὶ δέρμα ἐκάστῳ. 440 ἔνθα κεν αἰνότατος λόχος ἔπλετο· τεῖρε γὰρ αἰνῶς φωκάων ὰλιοτρεφέων ὀλοώτατος ὀδμή. τίς γάρ κ' εἰναλίφ παρὰ κήτεϊ κοιμηθείη;

450

455

460

465

470

άλλ' αὐτὴ ἐσάωσε καὶ ἐφράσατο μέγ' ὄνειαρ'
ἀμβροσίην ὑπὸ ρινα ἐκάστω θῆκε φέρουσα
ἡδὺ μάλα πνείουσαν, ὅλεσσε δὲ κήτεος όδμήν.
πασαν δ' ἠοίην μένομεν τετληότι θυμῷ'
φῶκαι δ' ἐξ ἀλὸς ἢλθον ἀολλέες. αὶ μὲν ἔπειτα
ἐξῆς εὐνάζοντο παρὰ ῥηγμινι θαλάσσης'
ἔνδιος δ' ὁ γέρων ἢλθ' ἐξ ἀλὸς, εῦρε δὲ φώκας
ζατρεφέας, πάσας δ' ἄρ' ἐπώχετο, λέκτο δ' ἀριθμόν
ἐν δ' ἡμέας πρώτους λέγε κήτεσιν, οὐδέ τι θυμῷ
ἀίσθη δόλον εἶναι' ἔπειτα δὲ λέκτο καὶ αὐτός.

Capture of Proteus.

ήμεις δε λάχοντες επεσσύμεθ', άμφι δε χειρας βάλλομευ οὐδ' ὁ γέρων δολίης ἐπελήθετο τέχνης, άλλ' ή τοι πρώτιστα λέων γένετ' ήυγένειος, αὐτὰρ ἔπειτα δράκων καὶ πόρδαλις ήδὲ μέγας σῦς. γίγνετο δ' ύγρον εδωρ και δένδρεον ύψιπέτηλον. ήμεις δ' αστεμφέως έχομεν τετληότι θυμφ. άλλ' ὅτε δή ρ' ἀνίαζ' ὁ γέρων όλοφώια είδως, καλ τότε δή μ' επέεσσιν ανειρόμενος προσέειπε τίς νύ τοι, 'Ατρέος υίε, θεών συμφράσσατο βουλάς, όφρα μ' έλοις άξκοντα λοχησάμενος; τέο σε χρή; ως έφατ', αὐτὰρ εγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον. οίσθα, γέρον, τί με ταῦτα παρατροπέων ἀγορεύεις; ώς δη δήθ' ενί νήσφ ερύκομαι, οὐδέ τι τέκμωρ εύρέμεναι δύναμαι, μινύθει δέ μοι ένδοθεν ήτορ. άλλα σύ πέρ μοι είπε, θεοί δέ τε πάντα Ισασιν, δς τίς μ' άθανάτων πεδάα καὶ έδησε κελεύθου, νόστον θ', ως ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα. δις εφάμην, δ δε μ' αὐτίκ' άμειβόμενος προσέειπεν άλλα μάλ' ώφελλες Διί τ' άλλοισιν τε θεοίσιν ρέξας ίερα κάλ' αναβαινέμεν, όφρα πάχιστα

Digitized by Google

480

485

490

495

500

σην ες πατρίδ' ίκοιο πλέων επί οίνοπα πόντον. ού γάρ τοι πρίν μοίρα φίλους τ' ιδέειν καὶ ἰκέσθαι οίκου ευκτίμενου και σηυ ές πατρίδα γαίαν, πρίν γ' ὅτ' αν Αλγύπτοιο, διιπετέος ποταμοῖο, αὖτις ὕδωρ ἔλθης ρέξης θ' ίερὰς ἐκατόμβας άθανάτοισι θεοίσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν έχουσι καὶ τότε τοι δώσουσιν όδον θεοί, ην συ μενοινας. ως έφατ', αὐτὰρ ἐμοί γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ, οῦνεκά μ' αὖτις ἄνωγεν ἐπ' ἢεροειδέα πόντον Αίγυπτόνδ' ιέναι, δολιχην όδον αργαλέην τε. άλλα και ως μιν έπεσσιν αμειβόμενος προσέειπου ταῦτα μὲν οὕτω δὴ τελέω, γέρον, ὡς σὰ κελεύεις. άλλ' ἄγε μοι τόδε είπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξου, η πάντες συν νηυσίν απήμονες ήλθον 'Αχαιοί, οθς Νέστωρ καὶ έγω λίπομεν Τροίηθεν ιόντες, ηέ τις ώλετ' ολέθρω άδευκέι ης έπι νηός. η ε φίλων εν χερσίν, επεί πόλεμον τολύπευσεν. ως εφάμην, ο δε μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν

Proteus reveals the fate of the Greek heroes.

'Ατρείδη, τί με ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τί σε χρη ἴδμεναι, οὐδὲ δαῆναι ἐμὸν νόον οὐδέ σέ φημι δὴν ἄκλαυτον ἔσεσθαι, ἐπεί κ' εὖ πάντα πύθηαι. πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν γε δάμεν, πολλοὶ δὲ λίποντο ἀρχοὶ δ' αὖ δύο μοῦνοι 'Αχαιῶν χαλκοχιτώνων ἐν νόστφ ἀπόλοντο μάχη δέ τε καὶ σὺ παρῆσθα. εἶs δ' ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρέι πόντφ. Αἴας μὲν μετὰ νηυσὶ δάμη δολιχηρέτμοισι. Γυρῆσίν μιν πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασσε πέτρησιν μεγάλησι, καὶ ἐξεσάωσε θαλάσσης καί νύ κεν ἔκφυγε κῆρα, καὶ ἐχθόμενός περ 'Αθήνη, εἰ μὴ ὑπερφίαλον ἔπος ἔκβαλε καὶ μέγ' ἀάσθη.

φη δ' αέκητι θεων φυγέειν μέγα λαιτμα θαλάσσης. τοῦ δὲ Ποσειδάων μεγάλ' ἔκλυεν αὐδήσαντος. 505 αὐτίκ' ἔπειτα τρίαιναν έλων χερσί στιβαρήσιν ήλασε Γυραίην πέτρην, από δ' έσχισεν αὐτήν καὶ τὸ μὲν αὐτόθι μεῖνε, τὸ δὲ τρύφος ἔμπεσε πόντω, τῷ ρ' Αἴας τὸ πρῶτον ἐφεζόμενος μέγ' ἀάσθη. τὸν δ' ἐφόρει κατὰ πόντον ἀπείρονα κυμαίνοντα. 510 [ως δ μεν ένθ' απόλωλεν, έπει πίεν άλμυρον ύδωρ.] σὸς δέ που ἔκφυγε κῆρας ἀδελφεὸς ἢδ' ὑπάλυξεν έν νηυσί γλαφυρήσι σάωσε δε πότνια "Ηρη. άλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε Μαλειάων ὅρος αἰπὸ *Έξεσθαι, τότε δή μιν ἀγαρπάξασα θύε*λλα 515 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρεν μεγάλα στενάχοντα, άγροῦ ἐπ' ἐσχατιὴν, ὅθι δώματα ναῖε Θυέστης τὸ πρίν, ἀτὰρ τότ' ἔναιε Θυεστιάδης Αἴγισθος. άλλ' ότε δη καὶ κείθεν εφαίνετο νόστος απήμων, άψ δὲ θεοί οῦρον στρέψαν, καὶ οἴκαδ' ἵκοντο, 520 η τοι δ μεν χαίρων επεβήσετο πατρίδος αίης, καὶ κύνει ἀπτόμενος ἡν πατρίδα πολλά δ' ἀπ' αὐτοῦ δάκρυα θερμά χέοντ', ἐπεὶ ἀσπασίως ίδε γαίαν. τὸν δ' ἄρ' ἀπὸ σκοπιῆς είδε σκοπὸς, ὅν ῥα καθείσεν Αίγισθος δολόμητις ἄγων, ὑπὸ δ' ἔσχετο μισθὸν 525 χρυσοῦ δοιὰ τάλαντα φύλασσε δ' δ γ' εἰς ἐνιαυτὸν, μή ε λάθοι παριών, μνήσαιτο δε θούριδος άλκης. βη δ' ζμεν άγγελέων πρός δώματα ποιμένι λαών. αὐτίκα δ' Αἴγισθος δολίην ἐφράσσατο τέχνην κρινάμενος κατά δήμον εείκοσι φώτας άρίστους 530 είσε λόχον, ετέρωθι δ' ανώγει δαίτα πένεσθαι. αὐτὰρ ὁ βῆ καλέων 'Αγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν, Ιπποισιν καὶ ὄχεσφιν, ἀεικέα μερμηρίζων. τὸν δ' οὐκ είδότ' ὅλεθρον ἀνήγαγε, καὶ κατέπεφνε δειπνίσσας, ως τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνη. 535

οὐδέ τις 'Ατρείδεω ἐτάρων λίπεθ' οι οι ἔποντο, οὐδέ τις Αλγίσθου, άλλ' ἔκταθεν ἐν μεγάροισιν. ως έφατ', αὐτὰρ έμοι γε κατεκλάσθη φίλον ήτορ, κλαίον δ' εν ψαμάθοισι καθήμενος, οὐδε νύ μοι κῆρ ήθελ' έτι ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ήελίοιο. 540 αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τε κορέσθην, δή τότε με προσέειπε γέρων άλιος νημερτής. μηκέτι, 'Ατρέος υίε, πολύν χρόνον άσκελες ούτω κλαί', ἐπεὶ οὐκ ἄνυσίν τινα δήομεν άλλα τάχιστα πείρα ὅπως κεν δη σην πατρίδα γαῖαν ἵκηαι. 545 η γάρ μιν ζωόν γε κιχήσεαι, ή κεν 'Ορέστης κτείνεν ύποφθάμενος σύ δέ κεν τάφου αντιβολήσαις. ως έφατ', αὐτὰρ ἐμοὶ κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ αὖτις ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀχνυμένω περ ἰάνθη• καί μιν φωνήσας έπεα πτερόεντα προσηύδων. 550 τούτους μεν δη οίδα συ δε τρίτον ανδρ' δνόμαζε, δς τις έτι ζωδς κατερύκεται εὐρέι πόντω [ήε θανών εθέλω δε καὶ ἀχνύμενός περ ἀκοῦσαι]. ως εφάμην, ο δε μ' αὐτίκ' άμειβόμενος προσέειπεν υίδο Λαέρτεω, Ίθάκη ένι οίκία ναίων 555 τον δ' ίδον εν νήσφ θαλερον κατά δάκρυ χέοντα, Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ή μιν ἀνάγκη ίσχει ό δ' οὐ δύναται ην πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι ου γάρ οι πάρα νηες επήρετμοι και εταιροι, οί κέν μιν πέμποιεν έπ' εύρέα νώτα θαλάσσης. 560 σοί δ' οὐ θέσφατόν έστι, διοτρεφές ω Μενέλαε, 'Αργει εν ίπποβότω θανέειν και πότμον επισπείν. άλλά σ' ες 'Ηλύσιον πεδίον καὶ πείρατα γαίης άθάνατοι πέμψουσιν, δθι ξανθός 'Ραδάμανθυς, τη περ δηίστη βιοτή πέλει ανθρώποισιν 565 οὐ νιφετὸς, οὕτ' τρ χειμών πολύς οὕτε ποτ' ὅμβρος, άλλ' αλεί Ζεφύροιο λιγύ πνείοντος άήτας

'Ωκεανδς ανίησιν αναψύχειν ανθρώπους, οῦνεκ' ἔχεις 'Ελένην καί σφιν γαμβρός Διός έσσι. &ς εἰπων ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα.

570

The story of the return of Menelaus.

αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄμ' ἀντιθέοις ἐτάροισιν ήια, πολλά δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι. αὐτὰρ ἐπεί ρ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ήδὲ θάλασσαν, δόρπον θ' δπλισάμεσθ', ἐπί τ' ήλυθεν αμβροσίη νύξο δη τότε κοιμήθημεν έπλ ρηγμίνι θαλάσσης. 575 ήμος δ' ήριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος 'Ηως, νηας μεν πάμπρωτον ερύσσαμεν είς άλα δίαν, έν δ' ίστους τιθέμεσθα και ίστια νηυσιν είσης. αν δε και αυτοί βάντες επί κληίσι καθίζον. έξης δ' έζόμενοι πολιην άλα τύπτον έρετμοις. 580 άψ δ' είς Αιγύπτοιο, διιπετέος ποταμοῖο, στήσα νέας, καὶ ἔρεξα τεληέσσας έκατόμβας, αὐτὰρ ἐπεὶ κατέπαυσα θεῶν χόλον αίὲν ἐόντων, χεῦ' 'Αγαμέμνονι τύμβον, ζυ' ἄσβεστον κλέος εζη. ταθτα τελευτήσας νεόμην, δίδοσαν δέ μοι οθρον 585 άθάνατοι, τοί μ' ὧκα φίλην ές πατρίδ' έπεμψαν. άλλ' άγε νθν επίμεινον ενί μεγάροισιν εμοίσιν, όφρα κεν ένδεκάτη τε δυωδεκάτη τε γένηται καὶ τότε σ' εὖ πέμψω, δώσω δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα τρεις ιππους και διφρον εύξοον αὐταρ επειτα 590 δώσω καλὸν ἄλεισον, Ίνα σπένδησθα θεοίσιν άθανάτοις, εμέθεν μεμνημένος ήματα πάντα.

Telemachus is unwilling to stay any longer.

Τον δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὕδα·
' ᾿Ατρείδη, μὴ δή με πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔρυκε.
καὶ γάρ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἐγὼ παρὰ σοί γ' ἀνεχοίμην

ήμενος, οὐδέ κέ μ' οἴκου ἔλοι πόθος οὐδὲ τοκήων αἰνῶς γὰρ μύθοισιν ἔπεσσί τε σοῖσιν ἀκούων τέρπομαι. ἀλλ' ἤδη μοι ἀνιάζουσιν ἐταῖροι ἐν Πύλφ ἠγαθέῃ· σὰ δέ με χρόνον ἐνθάδ' ἐρύκεις. δῶρον δ' ὅττι κέ μοι δοίης, κειμήλιον ἔστω· ἵππους δ' εἰς Ἰθάκην οὐκ ἄξομαι, ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ ἐνθάδε λείψω ἄγαλμα· σὰ γὰρ πεδίοιο ἀνάσσεις εὐρέος, ῷ ἔνι μὲν λωτὸς πολὰς, ἐν δὲ κύπειρον πυροί τε ζειαί τ' ἠδ' εὐρυφνὲς κρῖ λευκόν. ἐν δ' Ἰθάκη οὕτ' ὰρ δρόμοι εὐρέες οὕτε τι λειμών αἰγίβοτος, καὶ μᾶλλον ἐπήρατος ἱπποβότοιο. οὐ γάρ τις νήσων ἱππήλατος οὐδ' εὐλείμων, αἴ θ' ἀλὶ κεκλίαται· Ἰθάκη δέ τε καὶ περὶ πασέων.' Ως φάτο, μείδησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,

τις φατο, μεισησεν οε ροην αγασος Μιενελαος, χειρί τέ μιν κατέρεξεν έπος τ' έφατ' έκ τ' ονόμαζεν.

' Αίματός είς ἀγαθοῖο, φίλον τέκος, οί' ἀγορεύεις τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μεταστήσω δύναμαι γάρ. δώρων δ', ὅσσ' ἐν ἐμῷ οἴκῷ κειμήλια κεῖται δώσω δ κάλλιστον καὶ τιμηέστατόν ἐστι. δώσω τοι κρητήρα τετυγμένον ἀργύρεος δὲ ἔστιν ἄπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράανται ἔργον δ' Ἡφαίστοιο πόρεν δέ ἐ Φαίδιμος ήρως, Σιδονίων βασιλεὺς, ὅθ' ἐὸς δόμος ἀμφεκάλυψε κεῖσέ με νοστήσαντα τεἴν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσσαι.'

*Ως οι μεν τοιαυτα πρός άλλήλους άγόρευον, [δαιτυμόνες δ' ε'ς δώματ' ίσαν θείου βασιλήος. οι δ' ήγον μεν μήλα, φέρον δ' εὐήνορα οινου σιτον δε σφ' άλοχοι καλλικρήδεμνοι επεμπου. ώς οι μεν περι δειπνον ενι μεγάροισι πενουτο],

The scene changes to the palace of Odysseus.

μυηστήρες δὲ πάροιθεν 'Οδυσσήος μεγάροιο

 $\mathsf{Digitized}\,\mathsf{by}\,Google$

600

605

615

620

δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἱέντες, ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος, ὕβριν ἔχοντες. ᾿Αντίνοος δὲ καθῆστο καὶ Εὐρύμαχος θεοειδὴς, ἀρχοὶ μνηστήρων, ἀρετῆ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι. τοῖς δ' υἱὸς Φρονίοιο Νοήμων ἐγγύθεν ἐλθῶν ᾿Αντίνοον μύθοισιν ἀνειρόμενος προσέειπεν·

630

635

The departure of Telemachus is announced to the suitors.

''Αντίνο', ἢ ῥά τι ἴδμεν ἐνὶ φρεσὶν, ἢε καὶ οὐκὶ, ὅππότε Τηλέμαχος νεῖτ' ἐκ Πύλου ἢμαθόεντος; νῆά μοι οἴχετ' ἄγων· ἐμὲ δὲ χρεὼ γίγνεται αὐτῆς "Ηλιδ' ἐς εὐρύχορον διαβήμεναι, ἔνθα μοι ἵπποι δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἢμίονοι ταλαεργοὶ ἀδμῆτες· τῶν κέν τιν' ἐλασσάμενος δαμασαίμην.'

Ως ἔφαθ', οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον οὐ γὰρ ἔφαντο ἐς Πύλον οἴχεσθαι Νηλήιον, ἀλλά που αὐτοῦ ἀγρῶν ἢ μήλοισι παρέμμεναι, ἢὲ συβώτῃ. 640

Τον δ' αὖτ' 'Αντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος νίός
'νημερτές μοι ἔνισπε, πότ' ῷχετο καὶ τίνες αὐτῷ κοῦροι ἔποντ'; 'Ιθάκης ἐξαίρετοι, ἢ ἐοὶ αὐτοῦ
θῆτές τε δμῶές τε; δύναιτό κε καὶ τὸ τελέσσαι.
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
ἤ σε βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρα νῆα μέλαιναν,
ἦε ἐκών οἱ δῶκας, ἐπεὶ προσπτύξατο μύθῳ.'

650

645

Τον δ' νίος Φρονίοιο Νοήμων αυτίον ηύδα αυτός έκων οι δώκα τί κεν ρέξειε και άλλος, δππότ' ανήρ τοιούτος έχων μελεδήματα θυμφ αιτίζη; χαλεπόν κεν ανήνασθαι δόσιν είη. κούροι δ' οι κατά δήμον άριστεύουσι μεθ' ήμέας, οι οι έποντ' εν δ' άρχον εγώ βαίνοντ' ενόησα Μέντορα, ήε θεον, τῷ δ' αὐτῷ πάντα εψκει. άλλα τὸ θαυμάζω ϊδον ενθάδε Μέντορα διον

6<u>:</u>

χθιζον ύπηοιον. τότε δ' ξμβη νηὶ Πύλονδε.

'Ως ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς δώματα πατρὸς, τοισιν δ' ἀμφοτέροισιν ἀγάσσατο θυμὸς ἀγήνωρ. μνηστήρας δ' ἄμυδις κάθισαν καὶ παισαν ἀέθλων. τοισιν δ' 'Αντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υὶὸς [ἀχνύμενος: μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι πίμπλαντ', ὅσσε δὲ οὶ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην']

660

Antinous plots his destruction.

' Ω πόποι, ἢ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτελέσθη Τηλεμάχω, όδὸς ἢδε φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι. ἐκ τοσσωνδ' ἀέκητι νέος παῖς οἴχεται αὕτως, νῆα ἐρνσσάμενος, κρίνας τ' ἀνὰ δῆμον ἀρίστους. ἄρξει καὶ προτέρω κακὸν ἔμμεναι ἀλλά οἱ αὐτῷ Ζεὺς ὀλέσειε βίῃν, πρὶν ἡμῦν πῆμα φυτεῦσαι. ἀλλ' ἄγ' ἐμοὶ δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἐταίρους, ὄφρα μιν αὐτὸν ἰόντα λοχήσομαι ἢδὲ φυλάξω ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης, ὡς ἄν ἐπισμυγερῶς ναυτίλλεται εἴνεκα πατρός.'

670

665

Ως έφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἢδ' ἐκέλευον αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς 'Οδυσῆος.

Medon informs Penelope,

Οὐδ' ἄρα Πηνελόπεια πολύν χρόνον ἢεν ἄπυστος μύθων, οὖς μνηστῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδόμευον κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μέδων, δς ἐπεύθετο βουλὰς αὐλῆς ἐκτὸς ἐών οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον. βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων διὰ δώματα Πηνελοπείη τὸν δὲ κατ' οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια.

675

680

' Κῆρυξ, τίπτε δέ σε πρόεσαν μνηστήρες άγανοί; ἢ εἰπέμεναι δμωῆσιν 'Οδυσσήος θείοιο ἔργων παύσασθαι, σφίσι δ' αὐτοῖς δαῖτα πένεσθαι; μὴ μνηστεύσαντες μηδ' ἄλλοθ' δμιλήσαντες

Digitized by Google

695

700

ὕστατα καὶ πύματα νῦν ἐνθάδε δειπνήσειαν.
οὶ θάμ' ἀγειρόμενοι βίοτον κατακείρετε πολλὸν,
κτῆσιν Τηλεμάχοιο δαίφρονος οὐδέ τι πατρῶν
ὑμετέρων τὸ πρόσθεν ἀκούετε, παίδες ἐόντες,
οἶος 'Οδυσσεὺς ἔσκε μεθ' ὑμετέροισι τοκεῦσιν,
οὕτε τινὰ ῥέξας ἐξαίσιον οὕτε τι εἰπὼν
ἐν δήμῳ ἢ τ' ἐστὶ δίκη θείων βασιλήων
ἄλλον κ' ἐχθαίρησι βροτῶν, ἄλλον κε φιλοίη.
κεῖνος δ' οὕ ποτε πάμπαν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἐώργει.
ἀλλ' ὁ μὲν ὑμέτερος θυμὸς καὶ ἀεικέα ἔργα
φαίνεται, οὐδέ τίς ἐστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.'

Την δ' αὖτε προσέειπε Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς,
' αὶ γὰρ δη, βασίλεια, τόδε πλεῖστον κακὸν εἴη.
ἀλλὰ πολὸ μεῖζόν τε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλλο
μνηστήρες φράζονται, δ μη τελέσειε Κρονίων
Τηλέμαχον μεμάασι κατακτάμεν δξέι χαλκῷ
οἴκαδε νισσόμενον ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουὴν
ἐς Πύλον ἤγαθέην ἦδ' ἐς Λακεδαίμονα δῖαν.'

who is brokenhearted at the news.

^Ως φάτο, τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ, δὴν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε· τὰ δέ οἱ ὅσσε δακρυόφι πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή. 705 ὀψὲ δὲ δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβομένη προσέειπε·

' Κῆρυξ, τίπτε δέ μοι παῖς οἴχεται; οὐδέ τί μιν χρεὼ νηῶν ὡκυπόρων ἐπιβαινέμεν, αἴ θ' ἀλὸς ἵπποι ἀνδράσι γίγνονται, περόωσι δὲ πουλὺν ἐφ' ὑγρήν. ἢ ἵνα μηδ' ὄνομ' αὐτοῦ ἐν ἀνθρώποισι λίπηται;' 710

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Μέδων πεπνυμένα είδώς, ' οὖκ οἶδ' ἢ τίς μιν θεὸς ὤρορεν ἢε καὶ αὐτοῦ θυμὸς ἐφωρμήθη ἴμεν ἐς Πύλον, ὄφρα πύθηται πατρὸς ἑοῦ ἢ νόστον, ἢ ὄν τινα πότμον ἐπέσπεν.'

*Ως ἄρα φωνήσας ἀπέβη κατὰ δώμ' 'Οδυσῆος.

Digitized by Google

τὴν δ' ἄχος ἀμφεχύθη θυμοφθόρον, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη δίφρω ἐφέζεσθαι πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων, ἀλλ' ἄρ' ἐπ' οὐδοῦ ζζε πολυκμήτου θαλάμοιο οἴκτρ' δλοφυρομένη· περὶ δὲ δμωαὶ μινύριζον πᾶσαι, ὅσαι κατὰ δώματ' ἔσαν νέαι ἠδὲ παλαιαί. 720 τῆς δ' ἀδινὸν γοόωσα μετηύδα Πηνελόπεια·

'Κλθτε, φίλαι' περί γάρ μοι 'Ολύμπιος άλγε' έδωκεν έκ πασέων, δσσαι μοι δμοῦ τράφεν ήδ' έγενοντο, η πρίν μεν πόσιν εσθλον απώλεσα θυμολέοντα, παντοίης αρετήσι κεκασμένον έν Δαναοίσιν, 725 [έσθλον, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ελλάδα καὶ μέσον "Αργος.] υθυ αθ παίδ' αγαπητου αυηρείψαυτο θύελλαι άκλέα έκ μεγάρων, οὐδ' δρμηθέντος ἄκουσα. σχέτλιαι, οὐδ' ὑμεῖς περ ἐνὶ φρεσὶ θέσθε ἐκάστη έκ λεχέων μ' ανεγείραι, έπιστάμεναι σάφα θυμώ, 730 δππότε κείνος έβη κοίλην επί νηα μέλαιναν. εί γὰρ ἐγὼ πυθόμην ταύτην όδον δρμαίνοντα, τῷ κε μάλ' ή κεν ἔμεινε, καὶ ἐσσύμενός περ ὁδοῖο, ή κέ με τεθυηυίαν ένὶ μεγάροισιν έλειπεν. άλλά τις δτρηρώς Δολίον καλέσειε γέροντα, 735 δμω έμον δυ μοι έδωκε πατήρ έτι δεύρο κιούση, καί μοι κήπου έχει πολυδένδρεου, όφρα τάχιστα Λαέρτη τάδε πάντα παρεζόμενος καταλέξη, εί δή πού τινα κείνος ενί φρεσί μητιν ύφήνας εξελθών λαοίσιν δδύρεται, ο μεμάασιν 740 δυ καὶ 'Οδυσσήος φθίσαι γόνον αντιθέοιο.'

At Eurycleia's advice, she prays for help to Athena.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφός Εὐρύκλεια ' νύμφα φίλη, σὰ μὲν ἄρ με κατάκτανε νηλέι χαλκῷ, ἢ ἔα ἐν μεγάρῳ· μῦθον δέ τοι οἰκ ἐπικεύσω· ἤδε' ἐγὼ τάδε πάντα, πόρον δέ οἱ ὅσσ' ἐκέλευε,

σιτον και μέθυ ήδύ εμεῦ δ' Ελετο μέγαν δρκον μη πρίν σοι ερέειν, πρίν δωδεκάτην γε γενέσθαι η σ' αὐτην ποθέσαι καὶ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι, ώς αν μη κλαίουσα κατά χρόα καλόν ιάπτης. άλλ' ύδρηναμένη, καθαρά χροί είμαθ' έλοῦσα, 750 είς ύπερω αναβάσα σύν αμφιπόλοισι γυναιξίν εύχε' 'Αθηναίη κούρη Διὸς αλγιόχοιο' ή γάρ κέν μιν έπειτα καὶ ἐκ θανάτοιο σαώσαι. μηδε γέρουτα κάκου κεκακωμένου οὐ γὰρ δίω πάγχυ θεοίς μακάρεσσι γουην 'Αρκεισιάδαο 755 έχθέσθ', άλλ' έτι πού τις ἐπέσσεται δε κεν έχησι δώματά θ' ύψερεφέα καὶ απόπροθι πίουας αγρούς. *Ως φάτο, της δ' εύνησε γόον, σχέθε δ' όσσε γόοιο. ή δ' ύδρηναμένη, καθαρά χροί είμαθ' έλουσα, els ύπερφ' ανέβαινε σύν αμφιπόλοισι γυναιξίν, 760 έν δ' έθετ' οὐλοχύτας κανέφ, ήρᾶτο δ' 'Αθήνη' · Κλῦθί μευ, αλγιόχοιο Διὸς τέκος, ατρυτώνη, εί ποτέ τοι πολύμητις ένὶ μεγάροισιν 'Οδυσσεύς η βοδς η δίος κατά πίονα μηρί' έκης, των νθν μοι μνήσαι, καί μοι φίλον υξα σάωσον, 765 μυηστήρας δ' απάλαλκε κακώς ύπερηνορέοντας. *Ως είπουσ' δλόλυξε, θεὰ δέ οἱ ἔκλυεν ἀρῆς. μυηστήρες δ' δμάδησαν ανα μέγαρα σκιδεντα ώδε δέ τις είπεσκε νέων ύπερηνορεόντων « Η μάλα δη γάμον άμμι πολυμνήστη βασίλεια 770 άρτύει, οὐδέ τι οίδεν ő οί φόνος υδι τέτυκται. *Ως ἄρα τις είπεσκε, τὰ δ' οὐκ ἴσαν ώς ἐτέτυκτο. τοίσιν δ' 'Αντίνοος αγορήσατο και μετέειπε' • Δαιμόνιοι, μύθους μεν υπερφιάλους αλέασθε πάντας όμως, μή πού τις ἐπαγγείλησι καὶ είσω. 775 άλλ' άγε σιγή τοιον αναστάντες τελέωμεν

μύθον, δ δη και πάσιν ένι φρεσίν ήραρεν ήμιν.

The ambush laid to await Telemachus.

*Ως εἰπὼν ἐκρίνατ' ἐείκοσι φῶτας ἀρίστους, βὰν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης. νῆα μὲν οὖν πάμπρωτον ἁλὸς βένθοσδε ἔρυσσαν, ἐν δ' ἱστόν τε τίθεντο καὶ ἱστία νηὶ μελαίνη, ἠρτύναντο δ' ἐρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισι [πάντα κατὰ μοῖραν' ἀνά θ' ἱστία λευκὰ πέτασσαν'] τεύχεα δέ σφ' ἤνεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες. ὑψοῦ δ' ἐν νοτίφ τήν γ' ὥρμισαν, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί' ἔνθα δὲ δόρπον ἔλοντο, μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἐλθεῖν.

'Η δ' ὑπερωίω αὐθι περίφρων Πηνελόπεια κεῖτ' ἄρ' ἄσιτος, ἄπαστος ἐδητύος ἠδὲ ποτήτος, ὁρμαίνουσ' ἢ οἱ θάνατον φύγοι υἰὸς ἀμύμων, ἢ ὅ γ' ὑπὸ μνηστήρσιν ὑπερφιάλοισι δαμείη. ὅσσα δὲ μερμήριξε λέων ἀνδρῶν ἐν ὁμίλω δείσας, ὁππότε μιν δόλιον περὶ κύκλον ἄγωσι, τόσσα μιν ὁρμαίνουσαν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος εὖδε δ' ἀνακλινθεῦσα, λύθεν δέ οἱ ἄψεα πάντα.

Athena cheers Penelope by sending a dream.

"Ενθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις 'Αθήνη' εἴδωλον ποίησε, δέμας δ' ἤικτο γυναικὶ, 'Ιφθίμη, κούρη μεγαλήτορος 'Ικαρίοιο, τὴν Εὔμηλος ὅπυιε, Φερῆς ἔνι οἰκία ναίων. πέμπε δέ μιν πρὸς δώματ' 'Οδυσσῆος θείοιο, εἴως Πηνελόπειαν ὀδυρομένην, γοόωσαν, παύσειε κλαυθμοῖο γόοιό τε δακρυόεντος. ἐς θάλαμον δ' εἰσῆλθε παρὰ κληῖδος ἱμάντα, στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν' Επέλιο Πανελόπεια κλους σπονέμος ἔνους ἐκιπεν' Επέλιος Πανελόπεια κλους σπονέμος ἔνους ἐκιπεν' Επέλιος Πανελόπεια κλους σπονέμος ἔνους ἐκιπεν' Επέλιος Πανελόπεια κλους σπονέμος ἔνους ἐκιπεν' ἐκιδους ἔνους ἐκιπεν' ἐκιδους ἔνους ἐκιπεν' ἐκιδους ἔνους ἐκιπεν' ἐκιδους ἐκιπεν' ἐκιδους ἐκιπεν' ἐκιδους ἐκιδους

' Εύδεις, Πηνελόπεια, φίλον τετιημένη ήτορ; οὐ μέν σ' οὐδε εωσι θεοί ρεία ζωοντες

Digitized by Google

780

790

795

800

830

κλαίειν οὐδ' ἀκάχησθαι, ἐπεί ρ' ἔτι νόστιμός ἐστι σὸς παῖς οὐ μὲν γάρ τι θεοῖς ἀλιτήμενός ἐστι.'

Την δ' ημείβετ' έπειτα περίφρων Πηνελόπεια, ηδυ μάλα κνώσσουσ' εν ονειρείησι πύλησιν

'Τίπτε, κασιγνήτη, δεῦρ' ἤλυθες; οὖ τι πάρος γε 810 πωλέαι, ἐπεὶ μάλα πολλον ἀπόπροθι δώματα ναίεις. καί με κέλεαι παύσασθαι διζύος ήδ' δδυνάων πολλέων, αι μ' ερέθουσι κατά φρένα και κατά θυμόν, ή πρίν μεν πόσιν έσθλον απώλεσα θυμολέοντα, παντοίης αρετήσι κεκασμένον εν Δαναοίσιν, 815 [έσθλον, τοῦ κλέος εὐρὸ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον "Αργος.] υῦν αὖ παις άγαπητὸς ἔβη κοίλης ἐπὶ νηὸς, νήπιος, οὖτε πόνων εὖ εἰδως οὖτ' ἀγοράων. του δη έγω και μάλλον δδύρομαι ή περ έκείνου. τοῦ δ' ἀμφιτρομέω καὶ δείδια μή τι πάθησιν, 820 η δ γε των ενὶ δήμω, ζν' οίχεται, η ενὶ πόντω. δυσμενέες γαρ πολλοί έπ' αὐτῷ μηχανόωνται, ίέμενοι κτείναι, πρίν πατρίδα γαίαν ίκέσθαι.

Την δ' απαμειβόμενον προσέφη είδωλον αμαυρόν
θάρσει, μηδέ τι πάγχυ μετά φρεσί δείδιθι λίην
τοίη γάρ οι πομπός αμ' έρχεται, ην τε και αλλοι
ανέρες ηρήσαντο παρεστάμεναι, δύναται γαρ,
Παλλας 'Αθηναίη' σε δ' όδυρομένην έλεαίρει
η νῦν με προέηκε τε τάδε μυθήσασθαι.'

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·

εἰ μὲν δὴ θεός ἐσσι, θεοῖό τε ἔκλυες αὐδῆς,
εἰ δ' ἄγε μοι καὶ κεῖνον ὀιζυρὸν κατάλεξον,

ἤ που ἔτι ζώει καὶ ὁρᾳ φάος ἠελίοιο,

ἢ ἤδη τέθνηκε καὶ εἰν 'Αίδαο δόμοισι.'

Την δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἴδωλον ἀμαυρόν· 83 ' οὐ μέν τοι κεῖνόν γε διηνεκέως ἀγορεύσω, ζώει ὅ γ', ἢ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν.'

'Ως είπου σταθμοῖο παρὰ κληῖδα λιάσθη ἐς πυοιὰς ἀυέμωυ' ἡ δ' ἐξ ὕπυου ἀυόρουσε κούρη Ἰκαρίοιο' φίλου δέ οἱ ἦτορ ἰάυθη, ὥς οἱ ἐυαργὲς ὄνειρου ἐπέσσυτο υυκτὸς ἀμολγῷ.

840

The ship is stationed to intercept Telemachus.

Μυηστήρες δ' ἀναβάντες ἐπέπλεου ὑγρὰ κέλευθα, Τηλεμάχω φόνου αἰπὺυ ἐυὶ φρεσὶυ ὁρμαίνουτες. ἔστι δέ τις υῆσος μέσση ἀλὶ πετρήεσσα, μεσσηγὺς Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης, 'Αστερὶς, οὐ μεγάλη' λιμένες δ' ἔνι υαύλοχοι αὐτῆ ἀμφίδυμοι' τῆ τόυ γε μένου λοχόωντες 'Αχαιοί.

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ Ε.

'Οδυσσέως σχεδία.

Athena in Olympus complains of the hard fate of Odysseus.

'Hως δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο ώρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἢδὲ βροτοῖσιν' οἱ δὲ θεοὶ θῶκόνδε καθίζανον, ἐν δ' ἄρα τοῖσι Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, οῦ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον. τοῖσι δ' 'Αθηναίη λέγε κήδεα πόλλ' 'Οδυσῆος μνησαμένη' μέλε γάρ οἱ ἐων ἐν δωμασι νύμφης'

'Ζεῦ πάτερ ἢδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες, μή τις ἔτι πρόφρων ἀγανὸς καὶ ἤπιος ἔστω σκηπτοῦχος βασιλεὺς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδώς' ἀλλ' αἰεὶ χαλεπός τ' εἴη καὶ αἴσυλα ῥέζοι, ὡς οὖ τις μέμνηται 'Οδυσσῆος θείοιο λαῶν, οἶσιν ἄνασσε, πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἤεν. ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσω κεῖται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων, νύμφης ἐν μεγάροισι Καλνψοῦς, ἤ μιν ἀνάγκη ἴσχει' ὁ δ' οὐ δύναται ἢν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι' οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἐταῖροι, οῖ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης. νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀποκτεῖναι μεμάασιν οἴκαδε νισσόμενον' ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουὴν ἐς Πύλον ἢγαθέην ἢδ' ἐς Λακεδαίμονα δῖαν.'

5

10

15

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς
'τέκνον ἐμὸν, ποιόν σε ἔπος φύγεν ἔρκος όδόντων'
οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτὴ,
ὡς ἢ τοι κείνους 'Οδυσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών;
Τηλέμαχον δὲ σὰ πέμψον ἐπισταμένως, δύνασαι γὰρ,
ως κε μάλ' ἀσκηθὴς ἡν πατρίδα γαιαν ἵκηται,
μνηστῆρες δ' ἐν νηὶ παλιμπετὲς ἀπονέωνται.'

Zeus despatches Hermes to Calypso's isle.

"Η ρα, καὶ Ερμείαν, υίον φίλον, ἀντίον ηὖδα. ' Ερμεία συ γάρ αυτε τά τ' άλλα περ άγγελός έσσι νύμφη ευπλοκάμφ είπειν νημερτέα βουλην, νόστον 'Οδυσσήος ταλασίφρονος, ως κε νέηται οὖτε θεῶν πομπῆ οὖτε θνητῶν ἀνθρώπων άλλ' δ γ' επί σχεδίης πολυδέσμου πήματα πάσχων ήματί κ' είκοστφ Σχερίην έρίβωλον Ίκοιτο, Φαιήκων ες γαΐαν, οὶ ἀγχίθεοι γεγάασιν, οί κέν μιν περί κήρι θεον ώς τιμήσουσι, πέμψουσιν δ' έν νηὶ φίλην ές πατρίδα γαΐαν, χαλκόν τε χρυσόν τε άλις έσθητά τε δόντες, πόλλ', δσ' αν οὐδέ ποτε Τροίης εξήρατ' 'Οδυσσευς, εί περ απήμων ήλθε, λαχών από ληίδος αίσαν. ως γάρ οι μοιρ' έστι φίλους τ' ιδέειν και ικέσθαι οίκου ες ύψόροφου καὶ ερυ ες πατρίδα γαίαυ. *Ως έφατ', οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος ἀργειφόντης.

"Ως ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος ἀργειφόντης. αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα, ἀμβρόσια, χρύσεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν ἢδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἄμα πνοιῆς ἀνέμοιο. εἴλετο δὲ ῥάβδον, τῆ τ' ἀνδρῶν ὅμματα θέλγει ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει. τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς ἀργειφόντης. Πιερίην δ' ἐπιβὰς ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντω.

30

35

40

45

σεύατ' έπειτ' έπὶ κῦμα λάρφ ὄρνιθι ἐοικως, ος τε κατά δεινούς κόλπους άλδς ατρυγέτοιο λαθύς άγρώσσων πυκινά πτερά δεύεται άλμη. τῷ ἴκελος πολέεσσιν ὀχήσατο κύμασιν Ερμης. άλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ' ἐοῦσαν, 55 ένθ' εκ πόντου βàs loειδέος ήπειρόνδε ήιεν, όφρα μέγα σπέος ίκετο, τῷ ἔνι νύμφη ναίεν ευπλόκαμος την δ' ένδοθι τέτμεν εούσαν. πῦρ μὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν μέγα καίετο, τηλόθι δ' όδμὴ 🗸 κέδρου τ' εὐκεάτοιο θύου τ' ανα νησον οδώδει 60 δαιομένων ή δ' ένδον αοιδιάουσ' όπὶ καλή, ίστον εποιχομένη χρυσείη κερκίδ' υφαινεν. ύλη δὲ σπέος ἀμφὶ πεφύκει τηλεθόωσα, κλήθρη τ' αίγειρός τε καὶ εὐώδης κυπάρισσος. ένθα δέ τ' δρνιθες τανυσίπτεροι εὐνάζοντο, 65 σκῶπές τ' Ιρηκές τε τανύγλωσσοί τε κορῶναι είνάλιαι, τῆσίν τε θαλάσσια ἔργα μέμηλεν. ή δ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ σπείους γλαφυροῖο ήμερὶς ήβώωσα, τεθήλει δέθσταφυλησι κρήναι δ' έξείης πίσυρες ρέον ύδατι λευκώ, 70 πλησίαι άλλήλων τετραμμέναι άλλυδις άλλη. άμφὶ δὲ λειμώνες μαλακοί ἴου ήδὲ σελίνου θήλεον ένθα κ' έπειτα καὶ ἀθάνατός περ ἐπελθών θηήσαιτο ίδων και τερφθείη φρεσιν ήσιν. ένθα στας θηείτο διάκτορος αργειφόντης. 75 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα έῷ θηήσατο θυμῷ, αὐτίκ' ἄρ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλυθεν οὐδέ μιν ἄντην ηγνοίησεν ίδοῦσα Καλυψώ, δῖα θεάων, οὐ γάρ τ' ἀγνῶτες θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται άθάνατοι, οὐδ' εί τις ἀπόπροθι δώματα ναίει. 80 οὐδ' ἄρ' 'Οδυσσηα μεγαλήτορα ἔνδον ἔτετμεν, αλλ' δ γ' ἐπ' ἀκτης κλαῖε καθήμενος, ἔνθα πάρος περ,

90

95

δάκρυσι καὶ στοναχῆσι καὶ ἄλγεσι θυμὸχ ἐρέχθων [πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων]. 'Ερμείαν δ' ἐρέεινε Καλυψὼ, δια θεάων, ἐν θρόνφ ἱδρύσασα φαεινῷ, σιγαλόεντι'

' Τίπτε μοι, 'Ερμεία χρυσόρβαπι, εἰλήλουθας αἰδοιός τε φίλος τε; πάρος γε μὲν οὖ τι θαμίζεις. αὕδα ὅ τι φρονέεις' τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν, εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν. [ἀλλ' ἔπεο προτέρω, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω.]'

Δς ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε τράπεζαν ἀμβροσίης πλήσασα, κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν. αὐτὰρ ὁ πίνε καὶ ἢσθε διάκτορος ἀργειφόντης. αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῆ, καὶ τότε δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν*

He bids her to release Odysseus.

Είρωτᾶς μ' έλθόντα θεὰ θεόν αὐτὰρ έγώ τοι νημερτέως τὸν μῦθον ἐνισπήσω κέλεαι γάρ. Ζεύς έμέ γ' ηνώγει δεῦρ' ελθέμεν οὐκ εθέλοντα. τίς δ' αν έκων τοσσόνδε διαδράμοι άλμυρον ύδωρ 100 ἄσπετον; οὐδέ τις ἄγχι βροτών πόλις, οι τε θεοίσιν ίερά τε ρέζουσι καὶ έξαίτους έκατόμβας. άλλα μάλ' οῦ πως ἔστι Διὸς νόον αιγιόχοιο οὖτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὖθ' ἁλιῶσαι. φησί τοι ἄνδρα παρείναι διζυρώτατον ἄλλων, 105 των ανδρων οι άστυ πέρι Πριάμοιο μάχοντο εινάετες, δεκάτφ δε πόλιν πέρσαντες έβησαν οίκαδ' απάρ εν νόστω 'Αθηναίην αλίτοντο, . η σφιν έπωρο' ανεμόν τε κακόν και κύματα μακρά. [ένθ' ἄλλοι μέν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἐταῖροι. τον δ' άρα δευρ' άνεμός τε φέρων και κύμα πέλασσε.] τὸν νῦν σ' ηνώγει ἀποπεμπέμεν ὅττι τάχιστα.

οὖ γάρ οἱ τῆδ' αἶσα φίλων ἀπονόσφιν ὀλέσθαι, ἀλλ' ἔτι οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ιδέειν καὶ ἰκέσθαι οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.' 115 ^ΔΩς φάτο, ῥίγησεν δὲ Καλυψὼ, δῖα θεάων, καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Reluctantly the goddess consents.

* Σχέτλιοί ἐστε, θεοὶ, ζηλήμονες ἔξοχον ἄλλων, οί τε θεαις αγάασθε παρ' ανδράσιν εὐνάζεσθαι άμφαδίην, ήν τίς τε φίλον ποιήσετ' ακοίτην. 120 ως μεν ότ' 'Ωρίων' έλετο ροδοδάκτυλος 'Ηως, τόφρα οι ηγάασθε θεοί ρεία ζώοντες, έως μιν εν 'Ορτυγίη χρυσόθρονος "Αρτεμις άγνη οίς αγανοίς βελέεσσιν εποιχομένη κατέπεφνεν. δις δ' δπότ' 'Ιασίωνι ευπλόκαμος Δημήτηρ, 125 φ θυμφ είξασα, μίγη φιλότητι καὶ εὐνή νειφ ένι τριπόλφ ούδε δην ήεν άπυστος Ζεύς, δς μιν κατέπεφνε βαλών αργήτι κεραυνώ. ως δ' αὖ νῦν μοι ἀγασθε, θεοὶ, βροτὸν ἄνδρα παρείναι. του μεν εγών εσάωσα περί τρόπιος βεβαώτα 130 οίου, επεί οι νηα θοην αργητι κεραυνώ Ζεύς έλσας εκέασσε μέσω ενί οίνοπι πόντω. [ένθ' ἄλλοι μεν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἐταῖροι, τον δ' άρα δευρ' άνεμός τε φέρων και κυμα πέλασσε.] τον μεν εγώ φίλεον τε και έτρεφον, ήδε έφασκον 135 θήσειν άθάνατον καὶ άγήρων ήματα πάντα. άλλ' έπεὶ οῦ πως ἔστι Διὸς νόον αλγιόχοιο οὖτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὖθ' ἁλιῶσαι, έβρέτω, εί μιν κείνος έποτρύνει και ανώγει, πόντον ἐπ' ἀτρύγετον. πέμψω δέ μιν οὖ πη ἐγώ γε' 140 ου γάρ μοι πάρα νήες έπήρετμοι και έταιροι,

G

οί κέν μιν πέμποιεν επ' ευρέα νωτα θαλάσσης. αὐτάρ οἱ πρόφρων ὑποθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω, ως κε μάλ' ἀσκηθης ην πατρίδα γαΐαν ίκηται.

Την δ' αὐτε προσέειπε διάκτορος άργειφόντης. 'ουτω νυν απόπεμπε, Διος δ' εποπίζεο μηνιν, μή πώς τοι μετόπισθε κοτεσσάμενος χαλεπήνη. *Ως ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατύς ἀργειφόντης*

145

150

155

170

Calypso informs Odysseus, and bids him build a boat,

ή δ' έπ' 'Οδυσσηα μεγαλήτορα πότυια νύμφη ήι', ἐπεὶ δὴ Ζηνὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων. τὸν δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς εὖρε καθήμενον οὐδέ ποτ' ὅσσε δακρυόφιν τέρσοντο, κατείβετο δε γλυκύς αιων νόστον όδυρομένω, έπεὶ οὐκέτι ηνδανε νύμφη. άλλ' ή τοι νύκτας μεν λαύεσκεν καλ ανάγκη έν σπέσσι γλαφυροίσι παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθελούση. ήματα δ' εν πέτρησι καὶ ἠιόνεσσι καθίζων [δάκρυσι καὶ στοναχῆσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων] πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων. άγχοῦ δ' Ισταμένη προσεφώνεε δια θεάων

' Κάμμορε, μή μοι έτ' ενθάδ' δδύρεο, μηδέ τοι αίων 160 φθινέτω ήδη γάρ σε μάλα πρόφρασσ' αποπέμψω. άλλ' ἄγε δούρατα μακρά ταμών άρμό(εο χαλκώ ευρείαν σχεδίην άταρ Ικρια πήξαι έπ' αυτής ύψου, ως σε φέρησιν έπ' ήεροειδέα πόντον. αὐτὰρ ἐγὼ σῖτον καὶ ὕδωρ καὶ οῖνον ἐρυθρὸν 165 ένθήσω μενοεικέ, & κέν τοι λιμον ερύκοι, εξματά τ' ἀμφιέσω, πέμψω δέ τοι οῦρον ὅπισθεν, ως κε μάλ' άσκηθης σην πατρίδα γαίαν ίκηαι, αί κε θεοί γ' εθέλωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν έχουσιν. οί μευ φέρτεροί είσι νοῆσαί τε κρῆναί τε.

190

195

200

Ως φάτο, ρίγησεν δε πολύτλας δίος 'Οδυσσεύς, καί μιν φωνήσας έπεα πτερόευτα προσηύδα

"Αλλο τι δη σὺ, θεὰ, τόδε μήδεαι οὐδέ τι πομπην, η με κέλεαι σχεδίη περάαν μέγα λαῖτμα θαλάσσης, δεινόν τ' ἀργαλέον τε τὸ δ' οὐδ' ἐπὶ νῆες ἐῖσαι 175 ἀκύποροι περόωσιν, ἀγαλλόμεναι Διὸς οὕρῳ. οὐδ' ἄν ἐγὼν ἀέκητι σέθεν σχεδίης ἐπιβαίην, εἰ μή μοι τλαίης γε, θεὰ, μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι μή τί μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.'

*Ως φάτο, μείδησεν δὲ Καλυψὼ, δῖα θεάων, 180

*Ως φάτο, μείδησεν δὲ Καλυψὼ, δῖα θεάων, χειρί τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

'H δη άλιτρός γ' έσσὶ καὶ οὐκ ἀποφώλια είδως, οἶου δη του μῦθου ἐπεφράσθης ἀγορεῦσαι. ἔστω νῦυ τόδε γαῖα καὶ οὐραυὸς εὐρὺς ὕπερθε καὶ τὸ κατειβόμενου Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος ὅρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι, μή τί σοι αὐτῷ πῆμα κακὸυ βουλευσέμευ ἄλλο. ἀλλὰ τὰ μὲυ νοέω καὶ φράσσομαι, ἄσσ' ἀν ἐμοί περ αὐτῆ μηδοίμηυ, ὅτε με χρειὼ τόσου ἵκοι καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἐστὶυ ἐναίσιμος, οὐδέ μοι αὐτῆ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλεήμων.'

*Ως ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο δια θεάων καρπαλίμως δι ἔπειτα μετ' ἴχνια βαινε θεοιο.
Τέον δε σπείος γλαφυρον θεος ἠδε και ἀνὴρ, και ρ' ὁ μεν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη Ερμείας, νύμφη δ' ἐτίθει πάρα πασαν ἐδωδὴν, ἔσθειν και πίνειν, οια βροτοι ἄνδρες ἔδουσιν αὐτὴ δ' ἀντίον τζεν 'Οδυσσῆος θείοιο, τῆ δε παρ' ἀμβροσίην δμωαι και νέκταρ ἔθηκαν. οι δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἔτοιμα προκείμενα χειρας ταλλον. αὐτὰρ ἐπεὶ τόρπησαν ἐδητύος ἠδε ποτῆτος, τοις ἄρα μύθων ἦρχε Καλυψώ, δια θεάων

though she would fain keep him with her.

'Διογενες Λαερτιάδη, πολυμήχαν' 'Οδυσσεῦ, οὕτω δὴ οἶκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν αὐτίκα νῦν ἐθέλεις ἰέναι; σὰ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπης. 205 εἴ γε μὲν εἰδείης σῆσι φρεσὶν ὅσσα τοι αἶσα κήδε' ἀναπλῆσαι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι, ἐνθάδε κ' αὖθι μένων παρ' ἐμοὶ τόδε δῶμα φυλάσσοις ἀθάνατός τ' εἴης, ἱμειρόμενός περ ἰδέσθαι σὴν ἄλοχον, τῆς αἰὲν ἐέλδεαι ἤματα πάντα. 210 οὐ μέν θην κείνης γε χερείων εὕχομαι εἶναι, οὐ δέμας, οὐδὲ φυὴν, ἐπεὶ οὕ πως οὐδὲ ἔοικε θνητὰς ἀθανάτησι δέμας καὶ εἶδος ἐρίζειν.'

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις 'Οδυσσεύς' πότνα θεὰ, μή μοι τόδε χώεο' οίδα καὶ αὐτὸς 21 πάντα μάλ', οὕνεκα σεῖο περίφρων Πηνελόπεια εἶδος ἀκιδυοτέρη μέγεθός τ' εἰσάντα ἰδέσθαι' ἡ μὲν γὰρ βροτός ἐστι, σὰ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως. ἀλλὰ καὶ ὡς ἐθέλω καὶ ἐέλδομαι ἤματα πάντα οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἤμαρ ἰδέσθαι. 22 εἰ δ' αὖ τις ῥαίησι θεῶν ἐνὶ οἴνοπι πόντω, τλήσομαι ἐν στήθεσσιν ἔχων ταλαπενθέα θυμόν' ἤδη γὰρ μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα κύμασι καὶ πολέμω, μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.'

^Ως έφατ', ήέλιος δ' ἄρ' έδυ καὶ ἐπὶ κυέφας ήλθευ 225 ἐλθόντες δ' ἄρα τώ γε μυχῷ σπείους γλαφυροῦο τερπέσθην φιλότητι, παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.

The boat-building.

"Ημος δ' ηριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος 'Ηως, αὐτίχ' ὁ μὲν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ξυνυτ' 'Οδυσσεὺς, αὐτὴ δ' ἀργύφεον φάρος μέγα ξυνυτο νύμφη,

215

220

λεπτον και χαρίεν, περί δε ζώνην βάλετ' ίξυι καλην χρυσείην κεφαλή δ' εφύπερθε καλύπτρην καὶ τότ' 'Οδυσσηι μεγαλήτορι μήδετο πομπήν. δωκέν οι πέλεκυν μέγαν, άρμενον εν παλάμησι, χάλκεον, αμφοτέρωθεν ακαχμένον αὐτὰρ ἐν αὐτῷ 235 στειλειον περικαλλές ελάινον, εθ εναρηρός δώκε δ' έπειτα σκέπαρνον εύξοον ήρχε δ' όδοιο νήσου έπ' έσχατιῆς, ὅθι δένδρεα μακρά πεφύκει, κλήθρη τ' αἴγειρός τ', έλάτη τ' ήν οὐρανομήκης, αδα πάλαι, περίκηλα, τά οἱ πλώοιεν έλαφρως. 240 αὐτὰρ ἐπειδὴ δεῖξ' ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει, ή μεν έβη πρός δώμα Καλυψώ, δία θεάων, αὐτὰρ ὁ τάμνετο δοῦρα θοῶς δέ οἱ ἤνυτο ἔργον. είκοσι δ' έκβαλε πάντα, πελέκκησεν δ' άρα χαλκώ, Εέσσε δ' επισταμένως καὶ επὶ στάθμην ἴθυνεν. 245 τόφρα δ' ένεικε τέρετρα Καλυψώ, δια θεάων τέτρηνεν δ' άρα πάντα καὶ ῆρμοσεν ἀλλήλοισι, γόμφοισιν δ' άρα τήν γε καὶ άρμονίησιν άρασσεν. δσσον τίς τ' έδαφος νηδς τορνώσεται άνηρ φορτίδος εὐρείης, εὖ είδως τεκτοσυνάων, 250 τόσσον έπ' εὐρεῖαν σχεδίην ποιήσατ' 'Οδυσσεύς. ϊκρια δε στήσας, αραρών θαμέσι σταμίνεσσι, ποίει αταρ μακρήσιν έπηγκενίδεσσι τελεύτα. έν δ' ίστον ποίει και έπίκριον άρμενον αὐτώ. πρός δ' άρα πηδάλιου ποιήσατο, όφρ' ιθύνοι. 255 φράξε δέ μιν ρίπεσσι διαμπερές οισυίνησι κύματος είλαρ έμεν πολλην δ' έπεχεύατο ύλην. τόφρα δε φάρε ένεικε Καλυψώ, δια θεάων, ίστια ποιήσασθαι· δ δ' εῦ τεχνήσατο καὶ τά. έν δ' ύπέρας τε κάλους τε πόδας τ' ενέδησεν εν αυτή, 260 μοχλοΐσιν δ' άρα τήν γε κατείρυσεν είς άλα δίαν.

Odysseus starts from Ogygia.

Τέτρατον ήμαρ έην, καὶ τῷ τετέλεστο άπαντα. τῶ δ' ἄρα πέμπτω πέμπ' ἀπὸ νήσου δια Καλυψώ, εξματά τ' αμφιέσασα θυώδεα καὶ λούσασα. έν δέ οι ασκον έθηκε θεα μέλανος οίνοιο 265 του έτερου, έτερου δ' ύδατος μέγαυ, εν δε καί ήα κωρύκω· ἐν δέ οἱ ὄψα τίθει μενοεικέα πολλά· οῦρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρόν τε. γηθόσυνος δ' οὖρφ πέτασ' Ιστία δίος 'Οδυσσεύς. αὐτὰρ ὁ πηδαλίω ιθύνετο τεχνηέντως 270 ημενος οὐδέ οἱ υπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτε Πληιάδας τ' ἐσορῶντι καὶ όψὲ δύοντα Βοώτην "Αρκτου θ', ἡυ καὶ ἄμαξαυ ἐπίκλησιυ καλέουσιυ, η τ' αὐτοῦ στρέφεται καί τ' 'Ωρίωνα δοκεύει, οίη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρών 'Ωκεανοίο' 275 την γάρ δή μιν ἄνωγε Καλυψώ, δία θεάων, ποντοπορευέμεναι έπ' αριστερά χειρός έχοντα. έπτα δε και δέκα μεν πλέεν ήματα ποντοπορεύων. όκτωκαιδεκάτη δ' έφάνη όρεα σκιόεντα γαίης Φαιήκων, ὅθι τ' ἄγχιστον πέλεν αὐτῷ٠ 280 είσατο δ' ώς ὅτε ρινον ἐν ἠεροειδέι πόντω.

Poseidon sees him, raises a storm and wrecks him.

Τον δ' εξ Αιθιόπων ανιών κρείων ενοσίχθων τηλόθεν εκ Σολύμων όρεων ίδεν είσατο γάρ οι πόντον επιπλώων δ δ' εχώσατο κηρόθι μαλλον, κινήσας δε κάρη προτί δυ μυθήσατο θυμόν

285

300

305

310

"Ως εἰπων σύναγεν νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον χερσὶ τρίαιναν ἐλών" πάσας δ' ὀρόθυνεν ἀέλλας παντοίων ἀνέμων, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον" ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ. σὺν δ' Εὖρός τε Νότος τ' ἔπεσε Ζέφυρός τε δυσαὴς καὶ Βορέης αἰθρηγενέτης, μέγα κῦμα κυλίνδων. καὶ τότ' 'Οδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἢτορ, ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς δυ μεγαλήτορα θυμόν"

"Ω μοι έγὼ δειλὸς, τί νύ μοι μήκιστα γένηται; δείδω μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἶπεν, ἢ μ' ἔφατ' ἐν πόντῳ, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι, ἄλγε' ἀναπλήσειν" τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται, οἰοισιν νεφέεσσι περιστέφει οὐρανὸν εὐρὺν Ζεὺς, ἐτάραξε δὲ πόντον, ἐπισπέρχουσι δ' ἄελλαι παντοίων ἀνέμων. νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὅλεθρος. τρισμάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις, οὶ τότ' ὅλοντο Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, χάριν ᾿Ατρείδῃσι φέροντες. ὡς δὴ ἐγώ γ' ὅφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν ἤματι τῷ ὅτε μοι πλεῖστοι χαλκήρεα δοῦρα Τρῶες ἐπέρριψαν περὶ Πηλείωνι θανόντι. τῷ κ' ἔλαχον κτερέων, καί μεν κλέος ἢγον ᾿Αχαιοίν νῦν δὲ με λευγαλέφ θανάτφ εἴμαρτο ἀλῶναι."

*Ως ἄρα μιν εἰπόντ' ἔλασεν μέγα κῦμα κατ' ἄκρης, δεινὸν ἐπεσσύμενον, περὶ δὲ σχεδίην ἐλέλιξε.

τῆλε δ' ἀπὸ σχεδίης αὐτὸς πέσε, πηδάλιον δὲ 315 ἐκ χειρῶν προέηκε· μέσον δὲ οὶ ἱστὸν ἔαξε δεινὴ μισγομένων ἀνέμων ἐλθοῦσα θύελλα,

τηλοῦ δὲ σπεῖρον καὶ ἐπίκριον ἔμπεσε πόντῳ.

τὸν δ' ἄρ' ὑπόβρυχα θῆκε πολὺν χρόνον, οὐδ' ἐδυνάσθη αἴψα μάλ' ἀνσχεθέειν μεγάλου ὑπὸ κύματος ὁρμῆς· 320 εἴματα γάρ ρ' ἐβάρυνε, τά οἱ πόρε δῖα Καλυψώ.

δψὲ δὲ δή ρ' ἀνέδυ, στόματος δ' ἐξέπτυσεν ἄλμην

πικρην, η οἱ πολλη ἀπὸ κρατὸς κελάρυζεν.

ἀλλ' οὐδ' ὡς σχεδίης ἐπελήθετο, τειρόμενός περ,

ἀλλὰ μεθορμηθεὶς ἐνὶ κύμασιν ἐλλάβετ' αὐτῆς,

τὴν δ' ἐφόρει μέγα κῦμα κατὰ ῥόον ἔνθα καὶ ἔνθα.

ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης φορέησιν ἀκάνθας

ἄμ πεδίον, πυκιναὶ δὲ πρὸς ἀλλήλησιν ἔχονται,

ὡς τὴν ἃμ πέλαγος ἄνεμοι φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα.

ἄλλοτε μέν τε Νότος Βορέη προβάλεσκε φέρεσθαι,

ἄλλοτε δ' αὖτ' Εὖρος Ζεφύρφ εἶξασκε διώκειν.

Leucothea pities him, and gives him her wimple for a life-buoy.

Τον δε ίδεν Κάδμου θυγάτηρ, καλλίσφυρος 'Ινώ, Λευκοθέη, ή πρίν μεν έην βροτος αὐδήεσσα, νῦν δ' ἀλὸς ἐν πελάγεσσι θεών ἐξ ἔμμορε τιμῆς. ἤ ρ' 'Οδυσῆ' ἐλέησεν ἀλώμενον, ἄλγε' ἔχοντα' [αἰθυίη δ' εἰκυῖα ποτῆ ἀνεδύσετο λίμνης,] ἴζε δ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου εἶπέ τε μῦθον'

'Κάμμορε, τίπτε τοι δδε Ποσειδάων ἐνοσίχθων δδύσατ' ἐκπάγλως, ὅτι τοι κακὰ πολλὰ φυτεύει; οὐ μὲν δή σε καταφθίσει, μάλα περ μενεαίνων. ἀλλὰ μάλ' δδ' ἔρξαι, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν εἴματα ταῦτ' ἀποδὺς σχεδίην ἀνέμοισι φέρεσθαι κάλλιπ', ἀτὰρ χείρεσσι νέων ἐπιμαίεο νόστου γαίης Φαιήκων, ὅθι τοι μοῖρ' ἐστὶν ἀλύξαι. τῆ δὲ, τόδε κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τάνυσσαι ἄμβροτον' οὐδέ τί τοι παθέειν δέος οὐδ' ἀπολέσθαι. αὐτὰρ ἐπὴν χείρεσσιν ἐφάψεαι ἠπείροιο, ἄψ ἀπολυσάμενος βαλέειν εἰς οἴνοπα πόντον πολλὸν ἀπ' ἠπείρου, αὐτὸς δ' ἀπονόσφι τραπέσθαι.' Ως ἄρα φωνήσασα θεὰ κρήδεμνον ἔδωκεν,

335

340

αὐτὴ δ' αψ ἐς πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα αἰθυίῃ εἰκυῖα· μέλαν δέ ἐ κῦμα κάλυψεν. αὐτὰρ ὁ μερμήριξε πολύτλας δῖος 'Οδυσσεὺς, ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς δυ μεγαλήτορα θυμόν

355

"Ω μοι έγὼ, μή τίς μοι ὑφαίνησιν δόλον αὖτε ἀθανάτων, ὅ τέ με σχεδίης ἀποβῆναι ἀνώγει. ἀλλὰ μάλ' οὖ πω πείσομ', ἐπεὶ ἐκὰς ὀφθαλμοῖσι γαῖαν ἐγὼν ἰδόμην, ὅθι μοι φάτο φύξιμον εἶναι. ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξω, δοκέει δέ μοι εἶναι ἄριστον' ὄφρ' ὰν μέν κεν δούρατ' ἐν ἁρμονίησιν ἀρήρη, τόφρ' αὐτοῦ μενέω καὶ τλήσομαι ἄλγεα πάσχων' αὐτὰρ ἐπὴν δή μοι σχεδίην διὰ κῦμα τινάξη, νήξομ', ἐπεὶ οὐ μέν τι πάρα προνοῆσαι ἄμεινον.'

360

Είος ό ταῦθ ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν, 365 ὧρσε δ' ἐπὶ μέγα κῦμα Ποσειδάων ἐνοσίχθών, δεινόν τ' ἀργαλέον τε, κατηρεφὲς, ἤλασε δ' αὐτόν. ὡς δ' ἄνεμος ζαὴς ἤίων θημῶνα τινάξη καρφαλέων, τὰ μὲν ἄρ τε διεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη, ὡς τῆς δούρατα μακρὰ διεσκέδασ'. αὐτὰρ 'Οδυσσεὺς 370 ἀμφ' ἐνὶ δούρατι βαῖνε, κέληθ' ὡς ἵππον ἐλαύνων, εἴματα δ' ἐξαπέδυνε, τά οἱ πόρε δῖα Καλυψώ. αὐτίκα δὲ κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τάνυσσεν, αὐτὸς δὲ πρηνὴς ὰλὶ κάππεσε, χεῖρε πετάσσας, νηχέμεναι μεμαώς. τος δὲ κρείων ἐνοσίχθων, 375 κινήσας δὲ κάρη προτὶ δν μυθήσατο θυμόν.

' Οὕτω νῦν κακὰ πολλὰ παθὼν ἀλόω κατὰ πόντον, εἰς ὅ κεν ἀνθρώποισι διοτρεφέεσσι μιγήῃς' ἀλλ' οὐδ' ὥς σε ἔολπα ἀνόσσεσθαι κακότητος.'

380

*Ως ἄρα φωνήσας Ίμασεν καλλίτριχας ἵππους, Ικετο δ' εἰς Αἰγὰς, ὅθι οἱ κλυτὰ δώματ' ἔασιν.

Athena stills the storm.

Αὐτὰρ ᾿Αθηναίη, κούρη Διὸς, ἄλλ᾽ ἐνόησεν ἢ τοι τῶν ἄλλων ἀνέμων κατέδησε κελεύθους, παύσασθαι δ᾽ ἐκέλευσε καὶ εὐνηθῆναι ἄπαντας ἄρσε δ᾽ ἐπὶ κραιπνὸν Βορέην, πρὸ δὲ κύματ᾽ ἔαξεν, 385 ἔως ὅ γε Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μιγείη διογενὴς ᾿Οδυσεὺς, θάνατον καὶ Κῆρας ἀλύξας.

Odysseus sights land, but finds the coast too dangerous,

Ένθα δύω νύκτας δύο τ' ήματα κύματι πηγώ πλάζετο, πολλά δέ οἱ κραδίη προτιόσσετ' όλεθρον. άλλ' ότε δή τρίτον ήμαρ ευπλόκαμος τέλεσ' 'Ηως, καὶ τότ' ἔπειτ' ἄνεμος μεν ἐπαύσατο ήδε γαλήνη έπλετο νηνεμίη, ὁ δ' ἄρα σχεδον εἴσιδε γαῖαν δξυ μάλα προϊδών, μεγάλου υπό κύματος άρθείς. ώς δ' ὅτ' αν ἀσπάσιος βίστος παίδεσσι φανήη πατρός, δε εν νούσφ κήται κρατέρ' άλγεα πάσχων, δηρον τηκόμενος, στυγερος δέ οι έχραε δαίμων, άσπάσιον δ' ἄρα τόν γε θεοί κακότητος έλυσαν, ως 'Οδυση' ασπαστον έείσατο γαία και ύλη, υηχε δ' επειγόμενος ποσίν ηπείρου επιβηναι. άλλ' ότε τόσσον άπην όσσον τε γέγωνε βοήσας, και δη δούπον άκουσε ποτι σπιλάδεσσι θαλάσσης. ρόχθει γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο δεινον έρευγόμενον, είλυτο δε πάνθ' άλος άχνη. οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες νηῶν ὄχοι, οὐδ' ἐπιωγαὶ, άλλ' άκταὶ προβλήτες έσαν σπιλάδες τε πάγοι τε καὶ τότ' 'Οδυσσηρος λύτο γούνατα καὶ φίλον ήτορ, δχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς δυ μεγαλήτορα θυμόν "Ω μοι, έπει δη γαΐαν άελπέα δώκεν ιδέσθαι

 ${}_{\text{Digitized by}}Google$

390

395

400

430

435

Ζεύς, καὶ δη τόδε λαῖτμα διατμήξας ἐτέλεσσα, έκβασις ού πη φαίνεθ' άλὸς πολιοῖο θύρα(ε. 410 έκτοσθεν μεν γαρ πάγοι δξέες, άμφι δε κύμα βέβρυχεν δόθιον, λισση δ' αναδέδρομε πέτρη, άγχιβαθής δὲ θάλασσα, καὶ οὖ πως ἔστι πόδεσσι στήμεναι άμφοτέροισι καλ έκφυγέειν κακότητα. μή πώς μ' ἐκβαίνοντα βάλη λίθακι ποτὶ πέτρη 415 κῦμα μέγ' ἀρπάξαν μελέη δέ μοι ἔσσεται δρμή. εί δέ κ' έτι προτέρω παρανήξομαι, ήν που εφεύρω ηιόνας τε παραπλήγας λιμένας τε θαλάσσης, δείδω μή μ' έξαθτις αναρπάξασα θύελλα πόντον έπ' ιχθυόεντα φέρη βαρέα στενάχοντα, 420 ήέ τι μοι και κήτος ἐπισσεύη μέγα δαίμων έξ άλὸς, οιά τε πολλά τρέφει κλυτὸς 'Αμφιτρίτη' οίδα γὰρ ώς μοι δδώδυσται κλυτὸς ἐννοσίγαιος.

Είος δ ταθθ' ώρμαινε κατά φρένα καί κατά θυμόν, τόφρα δέ μιν μέγα κῦμα φέρε τρηχεῖαν ἐπ' ἀκτήν. ένθα κ' άπὸ ρινούς δρύφθη, σὺν δ' όστε' ἀράχθη, εί μη έπι φρεσι θήκε θεά γλαυκώπις 'Αθήνη' αμφοτέρησι δε χερσίν επεσσύμενος λάβε πέτρης, της έχετο στενάχων, είως μέγα κυμα παρηλθε. καλ τὸ μὲν ὡς ὑπάλυξε, παλιβρόθιον δέ μιν αὖτις πληξεν έπεσσύμενον, τηλού δέ μιν έμβαλε πόντω. ώς δ' ὅτε πουλύποδος θαλάμης εξελκομένοιο πρός κοτυληδονόφιν πυκιναί λάιγγες έχονται, ως του πρός πέτρησι θρασειάων από χειρων ρινοί ἀπέδρυφθεν τον δε μέγα κύμα κάλυψεν. ένθα κε δη δύστηνος ύπερ μόρον ώλετ' 'Οδυσσεύς, εί μη ἐπιφροσύνην δῶκε γλαυκῶπις 'Αθήνη. κύματος έξαναδύς, τά τ' έρεύγεται ήπειρόνδε, νηχε παρέξ, ές γαιαν δρώμενος, εί που έφεύροι ηιόνας τε παραπλήγας λιμένας τε θαλάσσης.

till he swims up the mouth of the river,

άλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο κατὰ στόμα καλλιρόοιο ξέε νέων, τῷ δή οἱ ἐείσατο χῶρος ἄριστος, λεῖος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο. ἔγνω δὲ προρέοντα καὶ εὖξατο δν κατὰ θυμόν

'Κλῦθι, ἄναξ, ὅτις ἐσσί' πολύλλιστον δέ σ' ἰκάνω, φεύγων ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνος ἐνιπάς. 446 αἰδοῖος μέν τ' ἐστὶ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν ἀνδρῶν ὅς τις ἵκηται ἀλώμενος, ὡς καὶ ἐγὼ νῦν σόν τε ῥόον σά τε γούναθ' ἰκάνω πολλὰ μογήσας. ἀλλ' ἐλέαιρε, ἄναξ' ἰκέτης δέ τοι εὕχομαι εἶναι.' 450

*Ως φάθ', ὁ δ' αὐτίκα παῦσεν εὸν ρόον, ἔσχε δὲ κῦμα, πρόσθε δέ οι ποίησε γαλήνην, τον δ' έσάωσεν ές ποταμοῦ προχοάς ὁ δ' ἄρ' ἄμφω γούνατ' ἔκαμψε χειράς τε στιβαράς άλλ γαρ δέδμητο φίλον κήρ. φόεε δε χρόα πάντα, θάλασσα δε κήκιε πολλή 455 αν στόμα τε ρίνας θ' δ δ' αρ' απνευστος και αναυδος κεῖτ' όλιγηπελέων, κάματος δέ μιν αίνδς ικανεν. άλλ' ὅτε δή ρ' ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμός ἀγέρθη, καὶ τότε δη κρήδεμνον ἀπὸ ξο λῦσε θεοίο. καὶ τὸ μὲν ἐς ποταμὸν ἁλιμυρήεντα μεθῆκεν, 460 άψ δ' έφερεν μέγα κῦμα κατὰ ρόου, αίψα δ' ἄρ' Ίνω δέξατο χερσί φίλησιν ό δ' έκ ποταμοίο λιασθείς σχοίνω ύπεκλίνθη, κύσε δε ζείδωρον άρουραν διθήσας δ' άρα είπε πρός δυ μεγαλήτορα θυμόν

"Ω μοι έγὼ, τι πάθω; τι νύ μοι μήκιστα γένηται; εὶ μέν κ' ἐν ποταμῷ δυσκηδέα νύκτα φυλάσσω, 466 μή μ' ἄμυδις στίβη τε κακὴ καὶ θῆλυς ἐέρση ἐξ ὀλιγηπελίης δαμάση κεκαφηότα θυμόν αὔρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνέει ἠῶθι πρό. εἰ δέ κεν ἐς κλιτὰν ἀναβὰς καὶ δάσκιον ὕλην 470

θάμνοις εν πυκινοῖσι καταδράθω, εἴ με μεθείη δίγος καὶ κάματος, γλυκερὸς δέ μοι ὕπνος ἐπέλθη, δείδω μὴ θήρεσσιν έλωρ καὶ κύρμα γένωμαι.'

where he lands; and makes a bed of leaves under a thicket.

Ως άρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον είναι βη δ' ίμεν είς ύλην την δε σχεδον ύδατος εύρεν 475 έν περιφαινομένω δοιούς δ' ἄρ' ὑπήλυθε θάμνους, ξξ δμόθεν πεφυώτας δ μεν φυλίης, δ δ' ελαίης. τοὺς μὲν ἄρ' οὖτ' ἀνέμων διάη μένος ὑγρὸν ἀέντων, ούτε ποτ' ηέλιος φαέθων ακτίσιν έβαλλεν, ούτ' όμβρος περάασκε διαμπερές ως άρα πυκυοί 480 άλλήλοισιν έφυν έπαμοιβαδίς ούς ύπ' 'Οδυσσεύς δύσετ'. άφαρ δ' εὐνην ἐπαμήσατο χερσὶ φίλησιν εὐρεῖαν φύλλων γὰρ ἔην χύσις ἦλιθα πολλὴ, οσσον τ' ήε δύω ήε τρείς ανδρας έρυσθαι **ωρη χειμερίη, εί και μάλα περ χαλεπαίνοι.** 485 την μεν ίδων γήθησε πολύτλας δίος 'Οδυσσεύς. έν δ' ἄρα μέσση λέκτο, χύσιν δ' ἐπεχεύατο φύλλων. ώς δ' ότε τις δαλον σποδιή ενέκρυψε μελαίνη άγρου έπ' έσχατιής, φ μη πάρα γείτονες άλλοι. σπέρμα πυρός σώζων, ΐνα μή ποθεν άλλοθεν αξή, 490 δs 'Οδυσεύς φύλλοισι καλύψατο· τῷ δ' ἄρ' 'Αθήνη ύπνον ἐπ' ὄμμασι χεῦ', ἵνα μιν παύσειε τάχιστα δυσπονέος καμάτοιο, φίλα βλέφαρ' αμφικαλύψας.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ζ.

'Οδυσσέως ἄφιξις είς Φαίακας.

Athena appears in a dream to Nausicaa.

*Ως δ μεν ένθα καθεύδε πολύτλας δίος 'Οδυσσεύς καὶ καμάτφ άρημένος· αὐτὰρ 'Αθήνη κή β' ές Φαιήκων ανδρών δημόν τε πόλιν τε, ιλ πρίν μέν ποτ' έναιον έν ευρυχόρφ Υπερείη, Ανχοῦ Κυκλώπων; ἀνδρῶν ὑπερηνορεόντων, ωί σφεας σινέσκοντο, βίηφι δε φέρτεροι ήσαν. ένθεν αναστήσας άγε Ναυσίθοος θεοειδής, είσεν δε Σχερίη, εκας ανδρών αλφηστάων, αμφὶ δὲ τεῖχος ἔλασσε πόλει, καὶ ἐδείματο οἴκους, καὶ νηοὺς ποίησε θεων, καὶ εδάσσατ' ἀρούρας. άλλ' ὁ μὲν ήδη κηρὶ δαμεὶς "Αϊδόσδε βεβήκει, 'Αλκίνοος δε τότ' ήρχε, θεων άπο μήδεα είδώς. τοῦ μὲν ἔβη πρὸς δώμα θεὰ γλαυκώπις 'Αθήνη, νόστον 'Οδυσσηι μεγαλήτορι μητιόωσα. Βη δ' Ιμεν ες θάλαμον πολυδαίδαλον, ώ ένι κούρη κοιματ' αθανάτησι φυήν και είδος δμοίη, Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος 'Αλκινόοιο, παρ δε δύ' αμφίπολοι, χαρίτων απο κάλλος έχουσαι, σταθμοιιν έκάτερθε θύραι δ' επέκειντο φαειναί. ή δ' ανέμου ώς πνοιή επέσσυτο δέμνια κούρης, στη δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλης, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,

10

15

35

40

45

50

είδομένη κούρη ναυσικλειτοίο Δύμαντος, η οι όμηλικίη μεν έην, κεχάριστο δε θυμφ. τῆ μιν ἐεισαμένη προσέφη γλαυκωπις 'Αθήνη'

' Ναυσικάα, τί νύ σ' ώδε μεθήμονα γείνατο μήτηρ; είματα μέν τοι κείται ακηδέα σιγαλόεντα, σοί δε γάμος σχεδόν έστιν, ίνα χρη καλά μεν αὐτην ξυνυσθαι, τὰ δὲ τοίσι παρασχείν οι κέ σ' ἄγωνται. έκ γάρ τοι τούτων φάτις ανθρώπους αναβαίνει έσθλη, χαίρουσιν δέ πατηρ καὶ πότνια μήτηρ. άλλ' ίομεν πλυνέουσαι αμ' ήοι φαινομένηφι καί τοι έγω συνέριθος αμ' έψομαι, όφρα τάχιστα έντύνεαι, έπεὶ οῦ τοι έτι δην παρθένος έσσεαι ήδη γάρ σε μνώνται αριστήςς κατά δήμον πάντων Φαιήκων, ὅθι τοι γένος ἐστὶ καὶ αὐτῆ. άλλ' ἄγ' ἐπότρυνον πατέρα κλυτὸν ἠῶθι πρὸ ημιόνους καὶ ἄμαξαν ἐφοπλίσαι, η κεν ἄγησι ζωστρά τε καὶ πέπλους καὶ ρήγεα σιγαλόευτα. καὶ δὲ σοὶ ὧδ' αὐτῆ πολὺ κάλλιον ἢὲ πόδεσσιν ξρχεσθαι· πολλον γαρ από πλυνοί είσι πόληος.

Ή μεν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις 'Αθήνη Οὔλυμπόνδ', ὅθι φασὶ θεῶν ἔδος ἀσφαλες αἰεὶ ἔμμεναι οὕτ' ἀνέμοισι τινάσσεται οὕτε ποτ' ὅμβρφ δεύεται οὕτε χιὼν ἐπιπίλυαται, ἀλλὰ μάλ' αἴθρη πέπταται ἀνέφελος, λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη τῷ ἔνι τέρπονται μάκαρες θεοὶ ἤματα πάντα. ἔνθ' ἀπέβη γλαυκῶπις, ἐπεὶ διεπέφραδε κούρη.

Nausicaa gets leave from her father and starts for the washing-tanks.

Αὐτίκα δ' 'Ηὼς ἢλθεν ἐύθρονος, ἢ μιν ἔγειρε Ναυσικάαν εὕπεπλον· ἄφαρ δ' ἀπεθαύμασ' ὅνειρον, βῆ δ' ἴμεναι κατὰ δώμαθ', ἵν' ἀγγείλειε τοκεῦσι,

 ${}_{\text{Digitized by}}Google$

πατρί φίλω και μητρί· κιχήσατο δ' ἔνδον ἐόντας. ἡ μὲν ἐπ' ἐσχάρῃ ἦστο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν, ἠλάκατα στρωφῶσ' ἀλιπόρφυρα· τῷ δὲ θύραζε ἐρχομένω ξύμβλητο μετὰ κλειτοὺς βασιλῆας ἐς βουλὴν, ἵνα μιν κάλεον Φαίηκες ἀγαυοί. ἡ δὲ μάλ' ἄγχι στᾶσα φίλον πατέρα προσέειπε·

'Πάππα φίλ', οὐκ αν δή μοι ἐφοπλίσσειας ἀπήνην ὑψηλὴν εὕκυκλον, ἵνα κλυτὰ εἵματ' ἄγωμαι ἐς ποταμὸν πλυνέουσα, τά μοι ῥερυπωμένα κεῖται; καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ ἔοικε μετὰ πρώτοισιν ἐόντα βουλὰς βουλεύειν καθαρὰ χροὶ εἵματ' ἔχοντα. πέντε δέ τοι φίλοι υἶες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν, οἱ δύ ἀπυίοντες, τρεῖς δ' ἡίθεοι θαλέθοντες οἱ δ' αἰεὶ ἐθέλουσι νεόπλυτα εἵματ' ἔχοντες ἐς χορὸν ἔρχεσθαι· τὰ δ' ἐμῆ φρενὶ πάντα μέμηλεν.'

'Ως έφατ'. αίδετο γὰρ θαλερον γάμον εξονομηναι

'Οὔτε τοι ἡμιόνων φθονέω, τέκος, οὔτε τευ ἄλλου. ἔρχευ' ἀτάρ τοι δμῶες ἐφοπλίσσουσιν ἀπήνην ὑψηλὴν εὔκυκλον, ὑπερτερίῃ ἀραρυῖαν.'

*Ως εἰπὼν δμώεσσιν ἐκέκλετο, τοὶ δ' ἐπίθοντο. οἱ μὲν ἄρ' ἐκτὸς ἄμαξαν ἐὐτροχον ἡμιονείην ὅπλεον, ἡμιόνους θ' ὅπαγον ζεῦξάν θ' ὑπ' ἀπήνη κούρη δ' ἐκ θαλάμοιο φέρεν ἐσθῆτα φαεινήν: καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐυξέστφ ἐπ' ἀπήνη, μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐτίθει μενοεικέ' ἐδωδὴν παντοίην, ἐν δ' ὄψα τίθει, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν ἀσκῷ ἐν αἰγείφ' κούρη δ' ἐπεβήσετ' ἀπήνης. δῶκεν δὲ χρυσέῃ ἐν ληκύθφ ὑγρὸν ἔλαιον, εἴως χυτλώσαιτο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν. ἡ δ' ἔλαβεν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα, μάστιξεν δ' ἐλάαν' καναχὴ δ' ἦν ἡμιόνοιιν'

55

60

70

75

go

95

100

105

αὶ δ' ἄμοτον τανύοντο, φέρον δ' ἐσθῆτα καὶ αὐτὴν, οὐκ οἴην, ἄμα τῆ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.

The washing of the linen and the ball-play.

Αὶ δ' ὅτε δὴ ποταμοίο ῥόον περικαλλέ' ἵκοντο, ένθ' ή τοι πλυνοί ήσαν έπηετανοί, πολύ δ' ύδωρ καλον ύπεκπρορέει μάλα περ ρυπόωντα καθήραι, ἔνθ' αί γ' ἡμιόνους μὲν ὑπεκπροέλυσαν ἀπήνης. καὶ τὰς μὲν σεῦαν ποταμόν πάρα δινήεντα τρώγειν άγρωστιν μελιηδέα ται δ άπο άπήνης είματα χερσίν έλοντο καὶ ἐσφόρεον μέλαν ὕδωρ, στειβον δ' εν βόθροισι θοώς έριδα προφέρουσαι. αὐτὰρ ἐπεὶ πλῦνάν τε κάθηράν τε βίχπα πάντα, έξείης πέτασαν παρά θιν' άλδς, ήχι μάλιστα λάιγγας ποτί χέρσον ἀποπλύνεσκε θάλασσα. αὶ δὲ λοεσσάμεναι καὶ χρισάμεναι λίπ' ἐλαίφ δείπνον έπειθ' είλοντο παρ' όχθησιν ποταμοίο, είματα δ' ήελίοιο μένον τερσήμεναι αὐγῆ. αὐτὰρ ἐπεὶ σίλου τάρφθεν δμωαί τε καὶ αὐτὴ, σφαίρη ταὶ δ' ἄρ' ἔπαιζον, ἀπὸ κρήδεμνα βαλοῦσαι τησι δε Ναυσικάα λευκώλενος ήρχετο μολπης. οίη δ' "Αρτεμις είσι κατ' ούρεος ιοχέαιρα, η κατά Τηθνετον περιμήκετον η Έρύμανθον, τερπομένη κάπροισι καὶ ἀκείης ἐλάφοισι τη δέ θ' άμα νύμφαι, κουραι Διὸς αἰγιόχοιο, άγρονόμοι παίζουσι γέγηθε δέ τε φρένα Λητώ. πασάων δ' υπέρ ή γε κάρη έχει ήδε μέτωπα, ρειά τ' άριγνώτη πέλεται, καλαὶ δέ τε πασαι· ώς ή γ' αμφιπόλοισι μετέπρεπε παρθένος αδμής.

Odysseus wakes at the cry of the maidens, 'Αλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πάλιν οἶκόνδε νέεσθαι

ζεύξασ' ἡμιόνους πτύξασά τε εἴματα καλὰ, ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις 'Αθήνη, ώς 'Οδυσεὺς ἔγροιτο, ἴδοι τ' εὐώπιδα κούρην, ή οἱ Φαιήκων ἀνδρῶν πόλιν ἡγήσαιτο. σφαῖραν ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμφίπολον βασίλεια ἀμφιπόλου μὲν ἄμαρτε, βαθείη δ' ἔμβαλε δίνη, αἱ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσαν. ὁ δ' ἔγρετο δῖος 'Οδυσσεὺς, ἐζόμενος δ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν

115

I 20

125

130

135

140

" Ω μοι έγω, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἰκάνω; ἢ ρ' οἴ γ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι, ἢε φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής; ὥς τέ με κουράων ἀμφήλυθε θῆλυς ἀυτὴ, νυμφάων, αὶ ἔχουσ' ὀρέων αἰπεινὰ κάρηνα καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεα ποιήεντα. ἢ νύ που ἀνθρώπων εἰμὶ σχεδὸν αὐδηέντων; ἀλλ' ἄγ', ἐγὼν αὐτὸς πειρήσομαι ἢδὲ ἴδωμαι.'

Ως είπων θάμνων ύπεδύσετο δίος 'Οδυσσεύς, έκ πυκινής δ' ύλης πτόρθον κλάσε χειβί παχείη φύλλων, ώς ρύσαιτο περί χροί μήδεα φωτός. βη δ' ζμεν ως τε λέων δρεσίτροφος, άλκὶ πεποιθώς, ος τ' είσ' ύόμενος καὶ ἀήμενος, εν δέ δί ὅσσε δαίεται αὐτὰρ ὁ βουσὶ μετέρχεται ἢ δίεσσιτ 🗥 🗥 η εν άγροτέρας ελάφους κέλεται δέ ε γαστήρ μήλων πειρήσουτα καί ές πυκινον δόμον έλθειν ως 'Οδυσεύς κούρησιν ευπλοκάμοισιν έμελλε μίξεσθαι, γυμνός περ εών χρειώ γαρ ικανε. σμερδαλέος δ' αὐτῆσι φάνη κεκακωμένος άλμη, τρέσσαν δ' ἄλλυδις ἄλλη ἐπ' ηιόνας προύχούσας οίη δ' 'Αλκινόου θυγάτηρ μένε' τη γαρ 'Αθήνη θάρπος ενί φρεσί θηκε και εκ δέος είλετο χυίων. στη δ' άντα σχομένη ό δε μερμήριξεν 'Οδυσσεύς, η γούνων λίσσοιτο λαβών εὐώπιδα κούρην,

η αὖτως ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μειλιχίοισι
λίσσοιτ', εὶ δείξειε πόλιν καὶ εἴματα δοίη.
ὡς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
λίσσεσθαι ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μειλιχίοισι,
μή οἱ γοῦνα λαβόντι χολώσαιτο φρένα κούρη.
αὐτίκα μειλίχιον καὶ κερδαλέον φάτο μῦθον*

145

and comes forward and addresses Nausicaa.

' Γουνοθμαί σε, ἄνασσα' θεός νύ τις, ή βροτός έσσι; εί μέν τις θεός έσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν, Αρτέμιδί σε έγώ γε, Διὸς κούρη μεγάλοιο, είδός τε μέγεθός τε φυήν τ' άγχιστα είσκω: εί δέ τίς έσσι βροτών, τοὶ έπὶ χθονὶ ναιετάουσι, τρισμάκαρες μέν σοί γε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ, τρισμάκαρες δε κασίγνητοι μάλα πού σφισι θυμός 155 αίεν ευφροσύνησιν ιαίνεται είνεκα σειο, λευσσόντων τοιόνδε θάλος χορον είσοιχνεῦσαν. κείνος δ' αὖ περὶ κῆρι μακάρτατος έξοχον ἄλλων. ος κέ σ' εξδυοισι βρίσας οικόνδ' αγάγηται. ου γάρ πω τοιουτον ίδον βροτον όφθαλμοισιν, 160 οὖτ' ἄνδρ' οὖτε γυναῖκα σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα. Δήλφ δή ποτε τοιον 'Απόλλωνος παρά βωμώ φοίνικος υέον έρνος ανερχόμενον ενόησα. ηλθον γὰρ καὶ κεῖσε, πολὺς δέ μοι έσπετο λαὸς την όδον η δη ξμελλεν έμοι κακά κήδε ξσεσθαι. 165 ως δ' αύτως καὶ κείνο ιδων ετεθήπεα θυμώ δην, έπει ού πω τοιον ανήλυθεν έκ δόρυ γαίης. ώς σε, γύναι, άγαμαί τε τέθηπά τε δείδιά τ' αίνως γούνων άψασθαι χαλεπόν δέ με πένθος ικάνει. χθιζος εεικοστώ φύγον ήματι οίνοπα πόντον 170 τόφρα δέ μ' αλεί κῦμ' ἐφόρει κραιπναί τε θύελλαι νήσου ἀπ' 'Ωγυγίης' νῦν δ' ἐνθάδε κάββαλε δαίμων,

όφρα τί που καὶ τῆδε πάθω κακόν οὐ γὰρ δίω παύσεσθ, ἀλλ' ἔτι πολλὰ θεοὶ τελέουσι πάροιθεν. ἀλλὰ, ἄνασσ', ἐλέαιρε gè γὰρ κακὰ πολλὰ μογήσας 175 ἐς πρώτην ἱκόμην, τῶν δ' ἄλλων οὕ τινα οἶδα ἀνθρώπων, οἱ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν. ἄστυ δέ μοι δεῖξον, δὸς δὲ ράκος ἀμφιβαλέσθαι, εἶ τί που εἴλυμα σπείρων ἔχες ἐνθάδ' ἰοῦσα. σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν ὅσα φρεσὶ σῆσι μενοινᾳς, 180 ἄνδρα τε καὶ οἶκον καὶ ὁμοφροσύνην ὀπάσειαν ἐσθλήν οὐ μὲν γὰρ τοῦ γε κρεῖσσον καὶ ἄρειον, ἢ ὅθ' ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἶκον ἔχητον ἀνὴρ ἢδὲ γυνή πόλλ' ἄλγεα δυσμενέεσσι, χάρματα δ' εὐμενέτησι μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί.' 185

She answers him kindly and supplies his wants.

Τὸν δ' αῦ Ναυσικάα λευκώλενος ἀντίον ηὕδα·
' ξεῖν', ἐπεὶ οὕτε κακῷ οὕτ' ἄφρονι φωτὶ ἔοικας,
Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει ὅλβον 'Ολύμπιος ἀνθρώποισιν,
ἐσθλοῖς ἢδὲ κακοῖσιν, ὅπως ἐθέλησιν, ἑκάστῳ·
καί που σοὶ τάδ' ἔδωκε, σὲ δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης.
νῦν δ', ἐπεὶ ἡμετέρην τε πόλιν καὶ γαῖαν ἰκάνεις,
οὕτ' οῦν ἐσθῆτος δευήσεαι οὕτε τευ ἄλλου,
ὧν ἐπέοιχ' ἰκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα.
ἄστυ δέ τοι δείξω, ἐρέω δέ τοι οὕνομα λαῶν.
Φαίηκες μὲν τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν,
εἰμὶ δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορος 'Αλκινόοιο,
τοῦ δ' ἐκ Φαιήκων ἔχεται κάρτος τε βίη τε.'

⁷Η ρ΄α, καὶ ἀμφιπόλοισιν ἐυπλοκάμοισι κέλευσε 'στῆτέ μοι, ἀμφίπολοι· πόσε φεύγετε φῶτα ἰδοῦσαι; ἢ μή πού τινα δυσμενέων φάσθ' ἔμμεναι ἀνδρῶν; οὐκ ἔσθ' οὖτος ἀνὴρ διερὸς βροτὸς, οὐδὲ γἐνηται, ὅς κεν Φαιήκων ἀνδρῶν ἐς γαῖαν ἴκηται

190

225

230

δηιοτήτα φέρων μάλα γάρ φίλοι άθανάτοισιν. ολκέομεν δ' απάνευθε πολυκλύστω ενλ πόντω, έσχατοι, οὐδέ τις ἄμμι βροτῶν ἐπιμίσγεται ἄλλος. 205 άλλ' όδε τις δύστηνος άλωμενος ενθάδ ικάνει, του νύν χρη κομέειν πρός γάρ Διός είσω απαντες ξείνοί τε πτωχοί τε, δόσις δ' όλίγη τε φίλη τε, άλλα δότ', αμφίπολοι, ξείνω βρωσίν τε πόσιν τε. λούσατέ τ' εν ποταμώ, δθ' επί σκέπας έστ' ανέμειο.

*Ως έφαθ', ai δ' έσταν τε καὶ ἀλλήλησι κέλευσον. καδ δ' άρ' 'Οδυσση' είσαν έπι σκέπας, ώς εκέλευσε Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος 'Αλκινόοιο' παρ δ' άρα οι φαρός τε χιτωνά τε είματ' έθηκαν, δωκαν δε χρυσέη εν ληκύθω ύγρον έλαιον, ήνωγον δ' άρα μιν λοθσθαι ποταμοίο ροήσι. δή ρα τότ' αμφιπόλοισι μετηύδα δίος 'Οδυσσεύς'

' 'Αμφίπολοι, στηθ' ουτω απόπροθεν, όφρ' εγώ αυτός άλμην ώμοιιν απολούσομαι, αμφί δ' ελαίφ χρίσομαι ή γαρ δηρον άπο χροός έστιν άλοιφή. 220 αντην δ' οὐκ αν εγώ γε λοέσσομαι αίδεομαι γαρ γυμνοῦσθαι κούρησιν ἐυπλοκάμοισι μετελθών.

*Ως έφαθ', αι δ' ἀπάνευθεν ζσαν, είπον δ' άρα κούρη. αὐτὰρ ὁ ἐκ ποταμοῦ χρόα νίζετο δίος 'Οδυσσεὺς άλμην, ή οί νωτα καὶ εὐρέας άμπεχεν ώμους. έκ κεφαλής δ' έσμηχεν άλὸς χυόον ατρυγέτοιο. αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα λοέσσατο καὶ λίπ' ἄλειψεν, άμφὶ δὲ είματα έσσαθ' ά οἱ πόρε παρθένος άδμης, τὸν μὲν 'Αθηναίη θῆκεν, Διὸς ἐκγεγαυῖα, μείζονά τ' είσιδέειν καὶ πάσσονα, κὰδ δὲ κάρητος ούλας ήκε κόμας, υακινθίνω άνθει όμοίας. ώς δ' ότε τις χρυσον περιχεύεται άργύρω άνηρ ίδρις, δυ "Ηφαιστος δέδαευ καὶ Παλλάς 'Αθήνη τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ έργα τελείει,

240

245

ως άρα τῷ κατέχευε χάριν κεφαλή τε καὶ ωμοις. εξετ' έπειτ' ἀπάνευθε κιων επί. θίνα θαλάσσης, κάλλει καὶ χάρισι στίλβεν θηείτο δε κούρη. δή ρα τότ' ἀμφιπόλοισιν ευπλοκάμοισι μετηύδα

'Κλῦτέ μευ, ἀμφίπολοι λευκώλενοι, ὅφρα τι εἴπω. οὐ πάντων ἀέκητι θεῶν, οὶ "Ολυμπον ἔχουσι, Φαιήκεσσ' ὅδ' ἀνὴρ ἐπιμίσγεται ἀντιθέοισι πρόσθεν μὲν γὰρ δή μοι ἀεικέλιος δέατ' εἶναι, νῦν ὰλ θεοῖσιν ἔοικε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὰν ἔχουσιν. αὶ γὰρ ἐμοὶ τοιόσδε πόσις κεκλημένος εἴη ἐνθάδε ναιετάων, καί οἱ ἄδοι αὐτόθι μίμνειν. ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνφ βρῶσίν τε πόσιν τε.'

'Ως έφαθ', αἱ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπίθοντο, πὰρ δ' ἄρ' 'Οδυσσῆι ἔθεσαν βρῶσίν τε πόσιν τε. ἢ τοι ὁ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος 'Οδυσσεὺς ἀρπαλέως' δηρὸν γὰρ ἐδητύος ἦεν ἄπαστος.

Αὐτὰρ Ναυσικάα λευκώλευος ἄλλ' ἐνόησεν' εξματ' ἄρα πτύξασα τίθει καλῆς ἐπ' ἀπήνης, (εῦξεν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας, αν δ' ἔβη αὐτή. ὅτρυνεν δ' 'Οδυσῆα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν'

Nausicaa brings Odysseus with her, but bids him enter the city alone.

"Όρσεο δὴ νῦν, ξεῖνε, πόλινδ' ἴμεν, ὅφρα σε πέμψω πατρὸς ἐμοῦ πρὸς δῶμα δαἰφρονος, ἔνθα σέ φημι 256 πάντων Φαιήκων εἰδησέμεν ὅσσοι ἄριστοι. ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρδειν· δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν· ὄφρ' ὰν μέν κ' ἀγροὺς ἴομεν καὶ ἔργ' ἀνθρώπων, τόφρα σὺν ἀμφιπόλοισι μεθ' ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν 260 καρπαλίμως ἔρχεσθαι· ἐγὰ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω. αὐτὰρ ἐπὴν πόλιος ἐπιβείομεν ἡν πέρι πύργος ὑψηλὸς, καλὸς δὲ λιμὴν ἐκάτερθε πόληος,

λεπτή δ' είσίθμη νήες δ' όδον αμφιέλισσαι ειρύαται πασιν γαρ επίστιον εστιν εκάστφ. 265 ένθα δέ τέ σφ' άγορη, καλον Ποσιδήιον αμφίς, ρυτοισιν λάεσσι κατωρυχέεσσ' άραρυια. ένθα δε νηών δπλα μελαινάων άλέγουσι, πείσματα καὶ σπείρα, καὶ ἀποξύνουσιν ἐρετμά. ού γὰρ Φαιήκεσσι μέλει βιὸς οὐδε φαρέτρη, 270 άλλ' ίστοι και έρετμα νεών και νήες έισαι, ήσιν αγαλλόμενοι πολιήν περόωσι θάλασσαν, των άλεείνω φημιν άδευκέα, μή τις δπίσσω μωμεύη μάλα δ' είσιν ύπερφίαλοι κατά δήμον. καί νύ τις ώδ' είπησι κακώτερος αντιβολήσας. 275 'τίς δ' όδε Ναυσικάς ξπεται καλός τε μέγας τε ξείνος; ποῦ δέ μιν εὖρε; πόσις νύ οἱ ἔσσεται αὐτῆ. η τινά που πλαγχθέντα κομίσσατο ης από νηὸς ανδρών τηλεδαπών, έπει ου τινες έγγύθεν είσίν ή τίς οι εὐξαμένη πολυάρητος θεὸς ήλθεν 280 οὐρανόθεν καταβάς, έξει δέ μιν ήματα πάντα. βέλτερου, εί καὐτή περ ἐποιχομένη πόσιν εὖρεν άλλοθεν ή γαρ τούσδε γ' ατιμάζει κατα δήμον Φαίηκας, τοί μιν μνώνται πολέες τε καὶ ἐσθλοί. ως έρεουσιν, έμοι δε κ' δνείδεα ταθτα γενοιτο. 285 καί δ' άλλη νεμεσώ, ή τις τοιαθτά γε βέζοι, η τ' διέκητι φίλων πατρός και μητρός εόντων ανδράσι μίσγηται πρίν γ' αμφάδιον γάμον έλθειν. ξείνε, σὺ δ' ὧδ' ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα τάχιστα πομπης καὶ νόστοιο τύχης παρὰ πατρὸς έμοιο. 290 δήεις άγλαὸν άλσος 'Αθήνης άγχι κελεύθου αλγείρων έν δε κρήνη νάει, άμφι δε λειμών. ένθα δὲ πατρὸς ἐμοῦ τέμενος τεθαλυῖά τ' ἀλωὴ, τόσσον ἀπὸ πτόλιος ὅσσον τε γέγωνε βοήσας. ένθα καθεζόμενος μείναι χρόνον, είς ο κεν ήμεις 295

άστυδε έλθωμεν καὶ ἰκώμεθα δώματα πατρός. αὐτὰρ ἐπὴν ἡμέας ἔλπη ποτὶ δώματ' ἀφῖχθαι, καὶ τότε Φαιήκων Ιμεν ές πόλιν ήδ' ερέεσθαι δώματα πατρός έμου μεγαλήτορος 'Αλκινόοιο. ρεια δ' αρίγνωτ' έστι και αν πάις ηγήσαιτο νήπιος οὐ μεν γάρ τι εοικότα τοῖσι τέτυκται δώματα Φαιήκων, οίος δόμος 'Αλκινόοιο ηρωος. άλλ' όπότ' άν σε δόμοι κεκύθωσι καὶ αὐλη, ῶκα μάλα μεγάροιο διελθέμεν, ὄφρ' αν ϊκηαι uητέρ' έμήν ἡ δ' ήσται έπ' έσχάρη έν πυρὸς αὐγῆ, ηλάκατα στρωφωσ' άλιπόρφυρα, θαθμα ίδέσθαι, κίουι κεκλιμένη δμωαί δέ οι είατ όπισθεν. ένθα δὲ πατρὸς ἐμοῖο θρόνος ποτικέκλιται αὐτῆ, τῷ ὅ γε οἰνοποτάζει ἐφήμενος ἀθάνατος ώς. τον παραμειψάμενος μητρός ποτί γούνασι χείρας βάλλειν ήμετέρης, ΐνα νόστιμον ήμαρ ίδηαι χαίρων καρπαλίμως, εί και μάλα τηλόθεν έσσί. [εί κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέησ' ενί θυμώ, έλπωρή τοι έπειτα φίλους τ' ιδέειν και ικέσθαι οίκου ευκτίμενου και σην ες πατρίδα γαίαν.]'

When they reach the city, Odysseus stops in the grove of Athena.

'Ως ἄρα φωνήσασ' ἵμασεν μάστιγι φαεινη
ημιόνους αὶ δ' ὧκα λίπον ποταμοῦο ρέεθρα.
αὶ δ' εὖ μὲν τρώχων, εὖ δὲ πλίσσοντο πόδεσσιν.
η δὲ μάλ' ἡνιόχευεν, ὅπως ἄμ' ἐποίατο πεζοὶ
ἀμφίπολοί τ' Ὀδυσεύς τε νόω δ' ἐπέβαλλεν ἱμάσθλην.
δύσετό τ' ἠέλιος, καὶ τοὶ κλυτὸν ἄλσος ἵκοντο
ἱρὸν 'Αθηναίης, ἵν' ἄρ' ἔζετο δῖος 'Οδυσσεύς.
αὐτίκ' ἔπειτ' ἠρᾶτο Διὸς κούρη μεγάλοιο
' Κλῦθί μευ, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη'

300

305

310~

νῦν δή πέρ μευ ἄκουσον, ἐπεὶ πάρος οὔ ποτ' ἄκουσας 325 ραιομένου, ὅτε μ' ἔρραιε κλυτὸς ἐννοσίγαιος. δός μὶ ἐς Φαίηκας φίλον ἐλθεῖν ἠδ' ἐλεεινόν.'

Δς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς 'Αθήνη' αὐτῷ δ' οὔ πω φαίνετ' ἐναντίη' αἴδετο γάρ ρα πατροκασίγνητον' δ δ' ἐπιζαφελῶς μενέαινεν 330 ἀντιθέφ 'Οδυσῆι πάρος ἢν γαῖαν ἰκέσθαι.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η.

'Οδυσσέως είσοδος πρός 'Αλκίνουν.

Nausicaa reaches her home.

*Ως δ μὲν ἔνθ ἠρᾶτο πολύτλας δῖος 'Οδυσσεὺς, κούρην δὲ προτὶ ἄστυ φέρεν μένος ἡμιόνοιιν. ἡ δ' ὅτε δὴ οῦ πατρὸς ἀγακλυτὰ δώμαθ' ἴκανε, στῆσεν ἄρ' ἐν προθύροισι, κασίγνητοι δέ μιν ἀμφὶς ἴσταντ' ἀθανάτοις ἐναλίγκιοι, οῖ ρ' ὑπ' ἀπήνης ἡμιόνους ἔλυον ἐσθῆτά τε ἔσφερον εἴσω. αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον ἐδυ ἤιε' δαῖε δέ οἱ πῦρ γρηὺς 'Απειραίη, θαλαμηπόλος Εὐρυμέδουσα, τήν ποτ' 'Απείρηθεν νέες ἤγαγον ἀμφιέλισσαι' 'Αλκινόφ δ' αὐτὴν γέρας ἔξελον, οὕνεκα πᾶσι Φαιήκεσσιν ἄνασσε, θεοῦ δ' ὡς δῆμος ἄκουεν' ἢ τρέφε Ναυσικάαν λευκώλενον ἐν μεγάροισιν. ἤ οἱ πῦρ ἀνέκαιε καὶ εἴσω δόρπον ἐκόσμει.

Odysseus is met by Athena in the form of a young girl.

Καὶ τότ' 'Οδυσσεὺς ὧρτο πόλινδ' ἴμεν' αὐτὰρ 'Αθήνη πολλην ήέρα χεῦε φίλα φρονέουσ' 'Οδυσηι, 15 μή τις Φαιήκων μεγαθύμων ἀντιβολήσας κερτομέοι τ' ἐπέεσσι καὶ ἐξερέοιθ' ὅτις εἴη. ἀλλ' ὅτε δη ἄρ' ἔμελλε πόλιν δύσεσθαι ἐραννην, ἔνθα οἱ ἀντεβόλησε θεὰ γλαυκῶπις 'Αθήνη

5

25

30

45

παρθενική εἰκυῖα νεήνιδι, κάλπιν έχούση.
στή δὲ πρόσθ' αὐτοῦ· ὁ δ' ἀνείρετο δίος 'Οδυσσεύς.

'*Ω τέκος, οὐκ ἄν μοι δόμον ἀνέρος ἡγήσαιο 'Αλκινόου, δε τοῖσδε μετ' ἀνθρώποισιν ἀνάσσει; καὶ γὰρ ἐγὰ ξεῖνος ταλαπείριος ἐνθάδ' ἰκάνω τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης τῷ οὔ τινα οἶδα ἀνθρώπων, οὰ τήνδε πόλιν καὶ ἔργα νέμονται.'

Τον δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις 'Αθήνη'
'τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμον ὅν με κελεύεις
δείξω, ἐπεί μοι πατρὸς ἀμύμονος ἐγγύθι ναίει.
ἀλλ' ἴθι σιγἢ τοῖον, ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω'
μηδέ τιν' ἀνθρώπων προτιόσσεο μηδ' ἐρέεινε.
οὐ γὰρ ξείνους οἴδε μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχονται,
οὐδ' ἀγαπαζόμενοι φιλέουσ' ὅς κ' ἄλλοθεν ἔλθη.
νηυσὶ θοῆσιν τοί γε πεποιθότες ἀκείησι
λαῖτμα μέγ' ἐκπερόωσιν, ἐπεί σφισι δῶκ' ἐνοσίχθων'
τῶν νέες ἀκεῖαι ὡσεὶ πτερὸν ἢὲ νόημα.'

*Ως ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς 'Αθήνη καρπαλίμως ό δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο. τὸν δ' ἄρα Φαίηκες ναυσικλυτοὶ οὐκ ἐνόησαν ἐρχόμενον κατὰ ἄστυ διὰ σφέας οὐ γὰρ 'Αθήνη εἴα ἐυπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, ἥ ῥά οἱ ἀχλὺν θεσπεσίην κατέχευε φίλα φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ. θαύμαζεν δ' 'Οδυσεὺς λιμένας καὶ νῆας ἐίσας αὐτῶν θ' ἡρώων ἀγορὰς καὶ τείχεα μακρὰ ὑψηλὰ, σκολόπεσσιν ἀρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι. ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀγακλυτὰ δώμαθ' ἴκοντο, τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις 'Αθήνη'

She directs him to the house of Alcinous.
'Οὖτος δή τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμος, ὅν με κελεύεις
πεφραδέμεν' δήεις δὲ διοτρεφέας βασιλῆας,

δαίτην δαινυμένους σύ δ' έσω κίε μηδέ τι θυμφ 50 τάρβει θαρσαλέος γὰρ ἀνηρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων έργοισιν τελέθει, εί καί ποθεν άλλοθεν έλθοι. δέσποιναν μέν πρώτα κιχήσεαι έν μεγάροισιν. 'Αρήτη δ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπώνυμον, ἐκ δὲ τοκήων των αὐτων οί περ τέκον 'Αλκίνοον βασιληα. 55 Ναυσίθοον μέν πρώτα Ποσειδάων ένοσίχθων γείνατο καὶ Περίβοια, γυναικών είδος άρίστη, όπλοτάτη θυγάτηρ μεγαλήτορος Εὐρυμέδουτος, δς ποθ' ἐπερθύμοισι Γιγάντεσσιν βασίλευεν. άλλ' ὁ μὲν ὥλεσε λαὸν ἀτάσθαλον, ὥλετο δ' αὐτὸς, τῆ δὲ Ποσειδάων ἐμίγη, καὶ ἐγείνατο παίδα Ναυσίθοον μεγάθυμον, δε εν Φαληξιν ανασσε Ναυσίθοος δ' ἔτεκεν 'Ρηξήνορά τ' 'Αλκίνοόν τε. τὸν μὲν ἄκουρον ἐόντα βάλ' ἀργυρότοξος ᾿Απόλλων υυμφίου ἐυ μεγάρω, μίαυ οἴηυ παίδα λιπόντα 65 'Αρήτην' την δ' 'Αλκίνοος ποιήσατ' ἄκοιτιν, καί μιν έτισ' ώς ου τις έπι χθουι τίεται άλλη, οσσαι νθν γε γυναϊκες θπ' ανδράσιν οίκον έχουσιν. ως κείνη περί κήρι τετίμηταί τε καί έστιν έκ τε φίλων παίδων έκ τ' αὐτοῦ 'Αλκινόοιο 70 καὶ λαῶν, οι μίν ρα θεὸν ώς εἰσορόωντες δειδέχαται μύθοισιν, ὅτε στείχησ' ἀνὰ ἄστυ. ού μεν γάρ τι νόου γε και αυτή δεύεται έσθλου. οίσιν τ' εθ φρονέησι και ανδράσι νείκεα λύει. εί κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέησ' ενί θυμφ, 75 έλπωρή τοι έπειτα φίλους τ' ιδέειν και ικέσθαι οίκου ες ύψοροφου και σηυ ες πατρίδα γαιαν.

Description of the palace and gardens of Alcinous.

*Ως ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλαυκῶπις 'Αθήνη πόντον ἐπ' ἀτρύγετον, λίπε δὲ Σχερίην ἐρατεινὴν,

85

90

95

100

105

110

ίκετο δ' ές Μαραθώνα καὶ εὐρυάγυιαν 'Αθήνην, δῦνε δ' Ἐρεχθηρος πυκινον δόμον. αὐτὰρ 'Οδυσσεύς 'Αλκινόου πρὸς δώματ' ἴε κλυτά· πολλὰ δέ οἱ κῆρ **δρμαιν' ίσταμένω, πρίν χάλκεον οὐδὸν ίκέσθαι.** ως τε γαρ ήελίου αίγλη πέλεν ήε σελήνης δώμα κάθ' ύψερεφες μεγαλήτορος 'Αλκινόοιο. χάλκεοι μεν γαρ τοίχοι εληλάδατ' ένθα καὶ ένθα, ές μυχὸν έξ οὐδοῦ, περί δὲ θριγκὸς κυάνοιο. χρύσειαι δε θύραι πυκινον δόμον εντος έεργον σταθμοί δ' αργύρεοι έν χαλκέφ έστασαν οὐδῷ. άργύρεον δ' εφ' ύπερθύριον, χρυσέη δε κορώνη. χρύσειοι δ' εκάτερθε και αργύρεοι κύνες ήσαν, οθς "Ηφαιστος έτευξεν ίδυίησι πραπίδεσσι δώμα φυλασσέμεναι μεγαλήτορος 'Αλκινόοιο, άθανάτους όντας καὶ άγήρως ήματα πάντα. έν δε θρόνοι περί τοῖχον ερηρέδατ' ένθα καὶ ένθα, ές μυχου έξ οὐδοῖο διαμπερές, ἔνθ' ἐνὶ πέπλοι λεπτοὶ εύννητοι βεβλήατο, έργα γυναικών. ένθα δε Φαιήκων ήγήτορες εδριόωντο πίνοντες καὶ ἔδοντες. ἐπηετανὸν γὰρ ἔχεσκον. χρύσειοι δ' ἄρα κοῦροι ἐυδμήτων ἐπὶ βωμῶν έστασαν αίθομένας δαΐδας μετά χερσίν έχοντες, φαίνοντες νύκτας κατά δώματα δαιτυμόνεσσι. πεντήκοντα δέ οί δμωαί κατά δώμα γυναίκες αί μεν άλετρεύουσι μύλης έπι μήλοπα καρπον, αί δ' ίστους υφόωσι και ηλάκατα στρωφώσιν ημεναι, οξά τε φύλλα μακεδνης αιγείροιο. καιροσέων δ' όθονέων απολείβεται ύγρον έλαιον. όσσον Φαίηκες περί πάντων ίδριες ανδρών νηα θοην ένὶ πόντω έλαυνέμεν, ως δε γυναικες ίστων τεχνήσσαι περί γάρ σφισι δωκεν 'Αθήνη έργα τ' επίστασθαι περικαλλέα καὶ φρένας εσθλάς.

ξκτοσθεν δ' αὐλης μέγας δρχατος ἄγχι θυράων τετράγυος περί δ' έρκος ελήλαται αμφοτέρωθεν. ένθα δε δένδρεα μακρά πεφύκασι τηλεθόωντα, όγχυαι καὶ ροιαὶ καὶ μηλέαι άγλαόκαρποι 115 συκέαι τε γλυκεραί και έλαιαι τηλεθόωσαι. τάων οὖ ποτε καρπὸς ἀπόλλυται οὐδ' ἀπολείπει χείματος οὐδε θέρευς, ἐπετήσιος άλλα μάλ' αἰεὶ Ζεφυρίη πνείουσα τὰ μεν φύει, ἄλλα δε πέσσει. όγχνη ἐπ' όγχνη γηράσκει, μηλον δ' ἐπὶ μήλω, 120 αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλή σταφυλή, σῦκον δ' ἐπὶ σύκφ. ένθα δέ οἱ πολύκαρπος άλωὴ ἐρρίζωται, της έτερον μεν θειλόπεδον λευρώ ενί χώρω τέρσεται ήελίω, έτέρας δ' άρα τε τρυγόωσιν, άλλας δε τραπέουσι πάροιθε δε τ' δμφακές είσιν 125 άνθος άφιείσαι, έτεραι δ' ύποπερκάζουσιν. ένθα δε κοσμηταί πρασιαί παρά νείατον δρχον παυτοΐαι πεφύασιν, έπηεταυδυ γανόωσαι. έν δε δύω κρηναι ή μέν τ' ανα κηπον απαντα σκίδυαται, ή δ' έτέρωθεν ύπ' αὐλης οὐδὸν Ίησι 130 πρός δόμου ύψηλου, όθευ ύδρεύουτο πολίται. τοι' ἄρ' ἐν 'Αλκινόοιο θεών ἔσαν ἀγλαὰ δώρα.

Odysseus appears in the midst and supplicates Arete.

Ένθα στὰς θηείτο πολύτλας δίος 'Οδυσσεύς. αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἑῷ θηήσατο θυμῷ, καρπαλίμως ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσετο δώματος εἴσω. εὖρε δὲ Φαιήκων ἡγήτορας ἠδὲ μέδοντας σπένδοντας δεπάεσσιν ἐυσκόπῳ ἀργειφόντη, ῷ πυμάτῳ σπένδεσκον, ὅτε μνησαίατο κοίτου. αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα πολύτλας δῖος 'Οδυσσεὺς, πολλὴν ἠέρ' ἔχων, ἥν οἱ περίχευεν 'Αθήνη, ὄφρ' ἵκετ' 'Αρήτην τε καὶ 'Αλκίνοον βασιλῆα.

135

150

155

. 160

165

170

άμφὶ δ' ἄρ' 'Αρήτης βάλε γούνασι χείρας 'Οδυσσεὺς, καὶ τότε δή ρ' αὐτοῖο πάλιν χύτο θέσφατος ἀήρ. οἱ δ' ἄνεφ ἐγένοντο δόμον κάτα φῶτα ἰδόντες, θαύμαζον δ' ὀρόωντες ' ὁ δὲ λιτάνευεν 'Οδυσσεύς' 'Αρήτη, θύγατερ 'Ρηξήνορος ἀντιθέοιο,

' 'Αρήτη, θύγατερ 'Ρηξήνορος ἀντιθέοιο, σόν τε πόσιν σά τε γούναθ' ἱκάνω πολλὰ μογήσας, τούσδε τε δαιτυμόνας, τοῦσιν θεοὶ ὅλβια δοῦεν ζωέμεναι, καὶ παισὶν ἐπιτρέψειεν ἔκαστος κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι γέρας θ' ὅ τι δῆμος ἔδωκεν. αὐτὰρ ἐμοὶ πομπὴν ὀτρύνετε πατρίδ' ἰκέσθαι θᾶσσον, ἐπεὶ δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχω.'

*Ως είπων κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσι πὰρ πυρί οι δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ. ἀψὲ δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἥρως 'Εχένηος, δς δὴ Φαιήκων ἀνδρων προγενέστερος ῆεν καὶ μύθοισι κέκαστο, παλαιά τε πολλά τε εἰδώς σφιν ἐυφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν

''Αλκίνο', οὐ μέν τοι τόδε κάλλιον οὐδὲ ἔοικε, ξείνον μὲν χαμαὶ ἦσθαι ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσιν' οίδε δὲ σὸν μῦθον ποτιδέγμενοι ἰσχανόωνται. ἀλλ' ἄγε δὴ ξείνον μὲν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου εἶσον ἀναστήσας, σὰ δὲ κηρύκεσσι κέλευσον οἶνον ἐπικρῆσαι, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνω σπείσομεν, ὅς θ' ἰκέτῃσιν ἄμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεί' δόρπον δὲ ξείνω ταμίη δότω ἔνδον ἐόντων.'

Alcinous raises him from the hearth and sets food before him,

Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσ' ἱερὸν μένος 'Αλκινόοιο, χειρὸς ἐλῶν 'Οδυσῆα δαίφρονα ποικιλομήτην ὅρσεν ἀπ' ἐσχαρόφιν καὶ ἐπὶ θρόνου εἶσε φαεινοῦ, νίὸν ἀναστήσας ἀγαπήνορα Λαοδάμαντα,

δς οι πλησίον ζε, μάλιστα δε μιν φιλέεσκε. χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόφ ἐπέχευε φέρουσα καλῆ χρυσείη, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος, νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν. σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα, εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων. αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος 'Οδυσσεύς' καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος 'Αλκινόοιο'

' Πουτόνοε, κρητήρα κερασσάμενος μέθυ νείμον πασιν ανα μέγαρον, ΐνα και Διι τερπικεραύνω σπείσομεν, ὅς θ' ἰκέτησιν ἄμ' αιδοίοισιν ὀπηδει.'

'Ως φάτο, Πουτόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα, νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενος δεπάεσσιν. αὐτὰρ ἐπεί σπεῖσάν τ' ἔπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμὸς, τοῖσιν δ' 'Αλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε.

promising on the morrow to see about his convoy home.

'Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες, ὅφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει. νῦν μὲν δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ' ἰόντες ἡῶθεν δὲ γέροντας ἐπὶ πλέονας καλέσαντες ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις ξεινίσσομεν ἠδὲ θεοῖσιν ρέξομεν ἱερὰ καλὰ, ἔπειτα δὲ καὶ περὶ πομπῆς μνησόμεθ', ὡς χ' ὁ ξεῖνος ἄνευθε πόνου καὶ ἀνίης πομπῆ ὑφ' ἡμετέρη ἡν πατρίδα γαῖαν ἴκηται χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐστὶ, μηδέ τι μεσσηγός γε κακὸν καὶ πῆμα πάθῃσι πρίν γε τὸν ῆς γαίης ἐπιβήμεναι' ἔνθα δ' ἔπειτα πείσεται ἄσσα οἱ αἶσα κατὰ κλῶθές τε βαρεῖαι γεινομένω νήσαντο λίνω, ὅτε μιν τέκε μήτηρ. εἰ δὲ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθεν, ἄλλο τι δὴ τόδ' ἔπειτα θεοὶ περιμηχανο ωνται.

Digitized by Google

175

180

185

190

195

αλελ γάρ τὸ πάρος γε θεοί φαίνονται έναργείς ήμιν, εὖτ' ἔρδωμεν ἀγακλειτὰς ἐκατόμβας, δαίνυνταί τε παρ' ἄμμι καθήμενοι ένθα περ ήμεις. εί δ' άρα τις καὶ μοῦνος ίων ξύμβληται όδίτης. ού τι κατακρύπτουσιν, ἐπεί σφισιν ἐγγύθεν εἰμὲν, ως περ Κύκλωπές τε καὶ άγρια φῦλα Γιγάντων.

205

210

215

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις 'Οδυσσεύς' ' 'Αλκίνο', ἄλλο τί μοι μελέτω φρεσίν' οὐ γὰρ έγώ γε άθανάτοισιν ξοικα, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ξχουσιν, οὐ δέμας οὐδὲ φυὴν, ἀλλὰ θνητοίσι βροτοίσιν ούς τινας ύμεις ίστε μάλιστ' όχεοντας διζύν άνθρώπων, τοίσίν κεν έν άλγεσιν Ισωσαίμην. καὶ δ' ἔτι κεν καὶ μᾶλλον ἐγὼ κακὰ μυθησαίμην, όσσα γε δη ξύμπαντα θεών ίστητι μόγησα. άλλ' έμε μεν δορπησαι εάσατε κηδόμενόν περ ού γάρ τι στυγερή έπι γαστέρι κύντερον άλλο ξπλετο, η τ' εκέλευσεν ξο μυήσασθαι ανάγκη καὶ μάλα τειρόμενον καὶ ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα, δs καὶ έγω πένθος μεν έχω φρεσίν, ή δε μάλ' αιεί έσθέμεναι κέλεται καὶ πινέμεν, ἐκ δέ με πάντων ληθάνει δσσ' έπαθον, καὶ ἐνιπλήσασθαι ἀνώγει. ύμεις δ' δτρύνεσθαι αμ' ηοι φαινομένηφιν, ως κ' έμε του δύστηνου έμης έπιβήσετε πάτρης, καί περ πολλά παθόντα· ιδόντα με και λίποι αιών κτήσιν έμην, δμώάς τε καὶ ύψερεφες μέγα δώμα.

220

225

Δε έφαθ', οι δ' άρα πάντες επήνεον ήδ' εκέλευον πεμπέμεναι τὸν ξείνου, ἐπεὶ κατὰ μοίραν ἔειπεν. αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ' ἔπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμὸς, οί μέν κακκείοντες έβαν ολκόνδε έκαστος, αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρφ ὑπελείπετο διος 'Οδυσσεὺς. παρ δέ οι 'Αρήτη τε και 'Αλκίνοος θεοειδής ησθην· αμφίπολοι δ' απεκόσμεον έντεα δαιτός,

το ισιν δ' Αρήτη λευκώλενος ήρχετο μύθων έγνω γὰρ φᾶρός τε χιτώνά τε είματ' ίδοῦσα καλά, τά δ' αὐτὴ τεῦξε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί καί μιν φωνήσασ' έπεα πτερόεντα προσηύδα•

235

241

245

250

255

260

Odysseus tells how he had come to Scheria.

' Ξείνε, τὸ μέν σε πρώτον έγων είρήσομαι αὐτή· τίς πόθεν είς ἀνδρών; τίς τοι τάδε είματ' έδωκεν; οὐ δὴ φῆς ἐπὶ πόντον ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκέσθαι;

Την δ' απαμειβόμενος προσέφη πολύμητις 'Οδυσσεύς' ' ἀργαλέον, βασίλεια, διηνεκέως ἀγορεῦσαι κήδε', έπεί μοι πολλά δόσαν θεοί οὐρανίωνες. τοῦτο δέ τοι ἐρέω δ μ' ἀνείρεαι ήδε μεταλλậς. 'Ωγυγίη τις νήσος ἀπόπροθεν είν ἁλὶ κεῖται, ένθα μεν "Ατλαντος θυγάτηρ, δολόεσσα Καλυψώ, ναίει ευπλόκαμος, δεινή θεός οὐδέ τις αὐτή μίσγεται οὖτε θεών οὖτε θνητών ἀνθρώπων. άλλ' έμε του δύστηνου εφέστιου ήγαγε δαίμων οίου, έπει μοι υηα θοην άργητι κεραυνώ Ζεύς έλσας εκέασσε μέσω ενί οίνοπι πόντω. [ένθ' ἄλλοι μεν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἐταῖροι, αὐτὰρ ἐγὼ τρόπιν ἀγκὰς ἐλὼν νεὸς ἀμφιελίσσης έννημαρ φερόμην δεκάτη δέ με νυκτί μελαίνη νήσον ες 'Ωγυγίην πέλασαν θεοί, ένθα Καλυψώ ναίει ευπλόκαμος, δεινή θεός, ή με λαβούσα ένδυκέως έφίλει τε καὶ ἔτρεφεν ήδὲ ἔφασκε θήσειν αθάνατον και αγήρων ήματα πάντα. άλλ' έμον ου ποτε θυμον ένι στήθεσσιν έπειθεν.] ένθα μεν επτάετες μένον έμπεδον, είματα δ' αιεί δάκρυσι δεύεσκου, τά μοι άμβροτα δώκε Καλυψώ. άλλ' ὅτε δη ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ηλθε. καὶ τότε δή μ' ἐκέλευσεν ἐποτρύνουσα νέεσθαι

Ζηνός ὑπ' ἀγγελίης, ἡ καὶ νόος ἐτράπετ' αὐτῆς. πέμπε δ' έπὶ σχεδίης πολυδέσμου, πολλά δ' έδωκε, σιτον και μέθυ ήδυ, και άμβροτα είματα έσσεν, 265 οθρον δε προέηκεν απήμονά τε λιαρόν τε. έπτα δε και δέκα μεν πλέον ήματα ποστοπορεύων, δκτωκαιδεκάτη δ' έφάνη δρεα σκιδεντα γαίης δμετέρης, γήθησε δέ μοι φίλον ήτορ δυσμόρφ ή γαρ ξμελλον έτι ξυνέσεσθαι διζυί 270 πολλή, τήν μοι ἐπῶρσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων, ος μοι εφορμήσας ανέμους κατέδησε κέλευθα, ώρινεν δε θάλασσαν αθέσφατον, οὐδέ τι κῦμα εία επί σχεδίης άδινα στενάχοντα φέρεσθαι. την μέν έπειτα θύελλα διεσκέδασ' αὐτὰρ έγώ γε 275 νηχόμενος τόδε λαιτμα διέτμαγον, όφρα με γαίη ύμετέρη επέλασσε φέρων άνεμός τε καὶ ύδωρ. ξυθα κέ μ' ἐκβαίνοντα βιήσατο κῦμ' ἐπὶ χέρσου, πέτρης πρός μεγάλησι βαλου και ατερπέι χώρφ. άλλ' ἀναχασσάμενος νήχον πάλιν, είος ἐπήλθον 280 ές ποταμόν, τη δή μοι ξείσατο χώρος άριστος, λείος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἢν ἀνέμοιο. έκ δ' έπεσον θυμηγερέων, έπὶ δ' άμβροσίη νὺξ ήλυθ' εγω δ' απάνευθε διιπετέος ποταμοίο έκβας εν θάμνοισι κατέδραθον, αμφί δε φύλλα **28**5 ηφυσάμην υπνον δε θεός κατ' απείρονα χεύεν. ένθα μέν έν φύλλοισι, φίλον τετιημένος ήτορ, εύδου παυυύχιος καὶ ἐπ' ἠῶ καὶ μέσου ἡμαρ. δύσετό τ' ήέλιος, καί με γλυκύς υπνος ανήκεν. άμφιπόλους δ' έπὶ θινὶ τεῆς ἐνόησα θυγατρός 290 παιζούσας, εν δ' αθτή έην είκυῖα θεήσι. την ικέτευσ' ή δ' ού τι νοήματος ήμβροτεν έσθλου, ώς οὐκ αν έλποιο νεώτερον αντιάσαντα ερξέμεν· αλεί γάρ τε νεώτεροι άφραδέουσι».

305

310

315

320

η μοι σιτον έδωκεν άλις ήδ' αίθοπα οίνου, καὶ λοῦσ' ἐν ποταμῷ, καί μοι τάδε εἵματ' ἔδωκε.

ταῦτά τοι ἀχνύμενός περ ἀληθείην κατέλεξα. Τὸν δ' αὖτ' 'Αλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε ' ξειν', ή τοι μεν τουτό γ' εναίσιμον ουκ ενόησε

παις έμη, οθνεκά σ' οθ τι μετ' άμφιπόλοισι γυναιξίν 300 ηγεν ες ημέτερον σύ δ' άρα πρώτην ικέτευσας.

Τον δ' απαμειβόμενος προσέφη πολύμητις 'Οδυσσεύς' ' ηρως, μή μοι τοῦνεκ' αμύνονα νείκεε κούρην ή μεν γάρ μ' εκέλευε σύν αμφιπόλοισιν ξπεσθαι άλλ' έγω οὐκ ἔθελου δείσας αλσχυνόμενός τε, μή πως καὶ σοὶ θυμὸς ἐπισκύσσαιτο ίδόντι δύσζηλοι γάρ τ' είμεν επί χθονί φῦλ' ἀνθρώπων.

Alcinous promises him his convoy for the morrow,

Τὸν δ' αὖτ' 'Αλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε ' ξείν', οὖ μοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ μαψιδίως κεχολώσθαι άμείνω δ' αίσιμα πάντα. αὶ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ 'Αθηναίη καὶ "Απολλον, τοίος έων οίός έσσι, τά τε φρονέων α τ' έγώ περ, παιδά τ' έμην έχέμεν και έμος γαμβρός καλέεσθαι αὖθι μένων οἶκον δέ τ' έγω καὶ κτήματα δοίην, εί κ' εθέλων γε μένοις άξκοντα δέ σ' ού τις ερύξει Φαιήκων μη τοῦτο φίλον Διὶ πατρὶ γένοιτο. πομπην δ' ές τόδ' έγω τεκμαίρομαι, όφρ' εὐ είδης, αύριον ές τημος δε σύ μεν δεδμημένος ύπνφ λέξεαι, οί δ' ελόωσι γαλήνην, όφρ' αν Ικηαι πατρίδα σην καὶ δώμα, καὶ εἴ πού τοι φίλον ἐστὶν, εί περ καὶ μάλα πολλου έκαστέρω έστ' Εὐβοίης, τήν περ τηλοτάτω φάσ' ξμμεναι οί μιν ίδοντο λαων ήμετέρων, δτε τε ξανθον 'Ραδάμανθυν ηγον εποψόμενον Τιτυον, Γαιήιον υίόν.

Digitized by Google

335

340

345

καὶ μὲν οἱ ἔνθ' ἦλθον, καὶ ἄτερ καμάτοιο τέλεσσαν ἤματι τῷ αὐτῷ καὶ ἀπήνυσαν οἴκαδ' ὀπίσσω. εἰδήσεις δὲ καὶ αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶν ὅσσον ἄρισται νῆες ἐμαὶ καὶ κοῦροι ἀναρρίπτειν ἄλα πηδῷ.'

'Ως φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας διος 'Οδυσσεύς, εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε'

' Ζεῦ πάτερ, αἴθ' ὅσα εἶπε τελευτήσειεν ἄπαντα 'Αλκίνοος' τοῦ μέν κεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν ἄσβεστον κλέος εἴη, ἐγὼ δέ κε πατρίδ' ἰκοίμην.'

and all retire for the night.

*Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον, κέκλετο δ' ᾿Αρήτη λευκώλενος ἀμφιπόλοισι δέμνι' ὑπ' αἰθούση θέμεναι καὶ ῥήγεα καλὰ πορφύρε ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας, χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὕλας καθύπερθεν ἔσασθαι. αἰ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι, ὅτρυνον ᾿Οδυσῆα παριστάμεναι ἐπέεσσιν ΄ ᾿Ορσο κέων, ῷ ξεῖνε πεποίηται δέ τοι εὐνή.' ὡς φάν τῷ δ' ἀσπαστὸν ἐείσατο κοιμηθῆναι. ὡς ὁ μὲν ἔνθα καθεῦδε πολύτλας δῖος ᾿Οδυσσεὺς τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν ὑπ' αἰθούση ἐριδούπῳ ᾿Αλκίνοος δ' ἄρα λέκτο μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο, πὰρ δὲ γυνὴ δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.

Digitized by Google

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Θ.

'Οδυσσέως σύστασις πρός Φαίακας.

Alcinous calls an assembly, and proposes to send Odysseus home.

"Ημος δ' ήριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος 'Ηὼς, ὥρνυτ' ἄρ' ἐξ εἰνῆς ἱερὸν μένος 'Αλκινόοιο, ἂν δ' ἄρα διογενὴς ὧρτο πτολίπορθος 'Οδυσσεύς. τοῖσιν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὸν μένος 'Αλκινόοιο Φαιήκων ἀγορήνδ', ἡ σφιν παρὰ νηυσὶ τέτυκτο. ἐλθόντες δὲ καθῖζον ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισι πλησίον ἡ δ' ἀνὰ ἄστυ μετψχετο Παλλὰς 'Αθήνη, εἰδομένη κήρυκι δαἰφρονος 'Αλκινόοιο, νόστον 'Οδυσσῆι μεγαλήτορι μητιόωσα, καί ρα ἐκάστω φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον' 'Λεῦτ' ἄνες Φανίκων ἐνότορος ἀλὸ μέδοντες

' Δεῦτ' ἄγε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες, εἰς ἀγορὴν ἰέναι, ὅφρα ξείνοιο πύθησθε, δς νέον 'Αλκινόοιο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα πόντον ἐπιπλαγχθεὶς, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.'

'Ως εἰποῦσ' ὅτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. καρπαλίμως δ' ἔμπληντο βροτῶν ἀγοραί τε καὶ ἔδραι ἀγρομένων πολλοὶ δ' ἄρα θηήσαντο ἰδόντες υἱὸν Λαέρταο δατφρονα. τῷ δ' ἄρ' 'Αθήνη θεσπεσίην κατέχευε χάριν κεφαλῆ τε καὶ ὅμοις, καί μιν μακρότερον καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι,

5

10

15

ως κεν Φαιήκεσσι φίλος πάντεσσι γένοιτο δεινός τ' αίδοιός τε, και εκτελέσειεν άέθλους πολλούς, τοὺς Φαίηκες επειρήσαντ' 'Οδυσήσς. αὐτὰρ ἐπεί ρ' ἤγερθεν όμηγερέες τ' εγένοντο, τοισιν δ' 'Αλκίνοος ἀγορήσατο και μετέειπε'

25

30

35

40

' Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ήδε μέδοντες, όφρ' είπω τά με θυμός ενί στήθεσσι κελεύει. ξείνος δδ', οὐκ οἶδ' ὅς τις, ἀλώμενος ἴκετ' ἐμὸν δῶ, ης πρός ησίων η έσπερίων ανθρώπων. πομπην δ' ότρύνει, και λίσσεται έμπεδον είναι. ήμεις δ', ώς τὸ πάρος περ, ἐποτρυνώμεθα πομπήν. οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος, ὅτις κ' ἐμὰ δώμαθ' ἵκηται, ενθάδ' δδυρόμενος δηρον μένει είνεκα πομπης. άλλ' άγε νηα μέλαιναν ερύσσομεν είς άλα δίαν πρωτόπλοον, κούρω δε δύω καὶ πεντήκοντα κρινάσθων κατά δήμον, όσοι πάρος είσιν άριστοι. δησάμενοι δ' εθ πάντες έπλ κληίσιν έρετμα έκβητ' αὐτὰρ ἔπειτα θοὴν ἀλεγύνετε δαῖτα ημέτερουδ' ελθόντες εγώ δ' εῦ πασι παρέξω. κούροισιν μέν ταθτ' έπιτέλλομαι αθτάρ οι άλλοι σκηπτούχοι βασιλήες έμα πρός δώματα καλά ξρχεσθ', όφρα ξείνον ενί μεγάροισι φιλέωμεν μηδέ τις άρνείσθω καλέσασθε δε θείον ἀοιδον, Δημόδοκου τῷ γάρ ῥα θεὸς περὶ δῶκευ ἀοιδὴν τέρπειν, ὅππη θυμὸς ἐποτρύνησιν ἀείδειν.

45

50

A ship is manned, and the chieftains meet at the palace.

*Ως ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἄμ' ἔπουτο σκηπτοῦχοι κῆρυξ δὲ μετώχετο θεῖου ἀοιδόυ. κούρω δὲ κριυθέντε δύω καὶ πεντήκοντα βήτην, ὡς ἐκέλευσ', ἐπὶ θῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτοιο. αὐτὰρ ἐπεί ρ' ἐπὶ νῆα κατήλυθου ἠδὲ θάλασσαν,

υῆα μὲν οι γε μέλαιναν άλὸς βένθοσδε ἔρυσσαν,
ἐν δ' ιστόν τ' ἐτιθεντο καὶ ιστία νηὶ μελαίνη,
ἢρτύναντο δ' ἐρετμὰ τροποις ἐν δερματίνοισι,
πάντα κατὰ μοιραν· ἀνά θ' ιστία λευκὰ πέτασσαν.
ὑψοῦ δ' ἐν νοτίφ τήν γ' ὥρμισαν· αὐτὰρ ἔπειτα 55
βάν ρ' ἴμεν 'Αλκινόοιο δαίφρονος ἐς μέγα δῶμα.
πλῆντο δ' ἄρ' αἴθουσαί τε καὶ ἔρκεα καὶ δόμοι ἀνδρῶν
[ἀγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρ' ἔσαν νέοι ἢδὲ παλαιοί].
τοισιν δ' 'Αλκίνοος δυοκαίδεκα μῆλ' ἱέρευσεν,
ὀκτὰ δ' ἀργιόδοντας ΰας, δύο δ' εἰλιποδας βοῦς· 60
τοὺς δέρον ἀμφί θ' ἔπον, τετύκοντό τε δαῖτ' ἐρατεινήν.

The bard Demodocus is brought in,

Κῆρυξ δ' ἐγγύθευ ἢλθευ ἄγων ἐρίηρου ἀοιδὸν, τὸν πέρι μοῦσ' ἐφίλησε, δίδου δ' ἀγαθόν τε κακόν τε ἀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἡδεῖαν ἀοιδήν, τῷ δ' ἄρα Πουτόνοος θῆκε θρόνου ἀργυρόηλου μέσσφ δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας. κάδ δ' ἐκ πασσαλόφι κρέμασεν φόρμιγγα λίγειαν αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ ἐπέφραδε χερσὶν ἐλέσθαι κῆρυξ' πὰρ δ' ἐτίθει κάνεον καλήν τε τράπεζαν, πὰρ δὲ δέπας οἴνοιο, πιεῖν ὅτε θυμὸς ἀνώγοι. οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον. αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

and sings of the strife of Odysseus and Achilles.

μοῦσ' ἄρ' ἀοιδον ἀνῆκεν ἀειδέμεναι κλέα ἀνδρῶν, οἴμης τῆς τότ' ἄρα κλέος οὐρανον εὐρον ἵκανε, νεῖκος 'Οδυσσῆος καὶ Πηλείδεω 'Αχιλῆος, ώς ποτε δηρίσαντο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλείη ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν, ἄναξ δ' ἀνδρῶν 'Αγαμέμνων

65

70

100

χαίρε νόφ, ὅτ' ἄριστοι 'Αχαιῶν δηριόωντο. ὡς γάρ οὶ χρείων μυθήσατο Φοίβος 'Απόλλων Πυθοί ἐν ἡγαθέῃ, ὅθ' ὑπέρβη λάινον οὐδὸν χρησόμενος τότε γάρ ῥα κυλίνδετο πήματος ἀρχὴ Τρωσί τε καὶ Δαναοίσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς.

The story moves Odysseus to tears.

Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός αὐτάρ 'Οδυσσεὺς πορφύρεον μέγα φάρος έλων χερσί στιβαρήσι κάκ κεφαλής εξρυσσε, κάλυψε δε καλά πρόσωπα. 85 αίδετο γὰρ Φαίηκας ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβων. η τοι ότε λήξειεν αείδων θείος αοιδός, δάκρυ' δμορξάμενος κεφαλής ἄπο φαρος έλεσκε καὶ δέπας αμφικύπελλον έλων σπείσασκε θεοίσιν αὐτὰρ ὅτ' τψ ἄρχοιτο καὶ ὀτρύνειαν ἀείδειν 90 Φαιήκων οἱ ἄριστοι, ἐπεὶ τέρποντ' ἐπέεσσιν, άψ 'Οδυσεύς κατά κράτα καλυψάμενος γοάασκεν. ένθ' άλλους μεν πάντας ελάνθανε δάκρυα λείβων, 'Αλκίνοος δέ μιν οίος ἐπεφράσατ' ήδ' ἐνόησεν ημενος άγχ' αὐτοῦ, βαρὸ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν. 95 αίλα δε Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα.

'Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδε μέδοντες'

ηδη μεν δαιτός κεκορήμεθα θυμον είσης
φόρμιγγός θ', ἡ δαιτί συνήορός εστι θαλείη'
νῦν δ' εξέλθωμεν καὶ ἀέθλων πειρηθώμεν
πάντων, ώς χ' ὁ ξεῖνος ενίσπη οῖσι φίλοισιν,
οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγιγνόμεθ' ἄλλων
πύξ τε παλαισμοσύνη τε καὶ ἄλμασιν ἠδε πόδεσσιν.'

The games.

•Ως ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο.

κάδ δ' έκ πασσαλόφι κρέμασεν φόρμιγγα λίγειαν, 105 Δημοδόκου δ' έλε χείρα καὶ έξαγεν ἐκ μεγάροιο κηρυξ ήρχε δε τώ αὐτην όδον ην περ οι άλλοι Φαιήκων οί άριστοι, αέθλια θαυμανέοντες. βαν δ' ζμεν είς αγορήν, αμα δ' ξσπετο πουλύς δμιλος, μυρίοι αν δ' Ισταντο νέοι πολλοί τε και έσθλοί. ῶρτο μὲν 'Ακρόνεώς τε καὶ 'Ωκύαλος καὶ 'Ελατρεύς Ναυτεύς τε Πρυμνεύς τε καὶ 'Αγχίαλος καὶ 'Ερετμεύς Ποντεύς τε Πρφρεύς τε, Θόων, 'Αναβησίνεώς τε Αμφίαλός θ', υίδς Πολυνήου Τεκτονίδαο αν δε και Ευρύαλος, βροτολοιγώ ίσος "Αρηι, 115 Ναυβολίδης, δε άριστος έην είδός τε δέμας τε πάντων Φαιήκων μετ' αμύμονα Λαοδάμαντα. αν δ' έσταν τρεις παιδες αμύμονος 'Αλκινόοιο, Λαοδάμας θ' Αλιός τε καὶ ἀντίθεος Κλυτόνηος. οί δ' ή τοι πρώτου μεν επειρήσαντο πόδεσσι. 120 τοισι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος οι δ' ἄμα πάντες καρπαλίμως επέτουτο κουίουτες πεδίοιο. των δε θέειν δχ' άριστος έην Κλυτόνηος αμύμων οσσον τ' εν νειώ οδρον πέλει ήμιόνοιιν, τόσσον ὑπεκπροθέων λαοὺς ἔκεθ', οἱ δ' ἐλίποντο. 125 οί δὲ παλαιμοσύνης άλεγεινης πειρήσαντο τῆ δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπεκαίνυτο πάντας ἀρίστους. άλματι δ' 'Αμφίαλος πάντων προφερέστατος ήεν' δίσκω δ' αὖ πάντων πολύ φέρτατος ἢεν 'Ελατρεύς, πὺξ δ' αὖ Λαοδάμας, ἀγαθὸς παῖς 'Αλκινόοιο. 130 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθησαν φρέν ἀέθλοις, τοις άρα Λαοδάμας μετέφη παις 'Αλκινόοιο' ' Δεῦτε, φίλοι, τὸν ξεῖνον ἐρώμεθα εἴ τιν' ἄεθλον

`Δεύτε, φίλοι, του ξείνου έρωμεθα εί τιν ἄεθλου οίδέ τε καὶ δεδάηκε· φυήν γε μεν οὐ κακός εστι, μηρούς τε κυήμας τε καὶ ἄμφω χείρας ὅπερθευ αὐχένα τε στιβαρὸν μέγα τε σθένος· οὐδέ τι ἥβης

δεύεται, άλλά κακοῖσι συνέββηκται πολέεσσιν.
οὐ γὰρ ἐγώ γέ τί φημι κακώτερον ἄλλο θαλάσσης ἄνδρα γε συγχεῦαι, εἰ καὶ μάλα καρτερὸς εἴη.'

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο φώνησέν τε Λαοδάμα, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες. αὐτὸς νῦν προκάλεσσαι ἰων καὶ πέφραδε μῦθον.'

Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσ' ἀγαθὸς παῖς 'Αλκινόοιο, στῆ ρ' ἐς μέσσον ὶὼν καὶ 'Οδυσσῆα προσέειπε'

Laodamas challenges Odysseus to the contest.

' Δεῦρ' ἄγε καὶ σὺ, ξεῖνε πάτερ, πείρησαι ἀέθλων, 145 εἴ τινά που δεδάηκας' ἔοικε δέ σ' ἴδμεν ἀέθλους. οὐ μὲν γὰρ μεῖζον κλέος ἀνέρος ὅφρα κεν ἢσιν, ἢ ὅ τι ποσσίν τε ῥέξη καὶ χερσὶν ἔῆσιν. ἀλλ' ἄγε πείρησαι, σκέδασον δ' ἀπὸ κήδεα θυμοῦ' σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται, ἀλλά τοι ἤδη 150 νηῦς τε κατείρυσται καὶ ἐπαρτέες εἰσὶν ἔταῖροι.'

Τον δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις 'Οδυσσεύς ' Λαοδάμα, τί με ταθτα κελεύετε κερτομέοντες; κήδεά μοι καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶν ἤ περ ἄεθλοι, δς πρὶν μὰν μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα, 155 νῦν δὲ μεθ' ὑμετέρη ἀγορῆ νόστοιο χατίζων ἤμαι, λισσόμενος βασιλῆά τε πάντα τε δῆμον.'

Euryalus taunts him for refusing.

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο νείκεσε τ' ἄντην'
ό οὐ γάρ σ' οὐδὲ, ξεῖνε, δαήμονι φωτὶ ἐίσκω
ἄθλων, οἶά τε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται,
160
ἀλλὰ τῷ ὅς θ' ἄμα νηὶ πολυκληῖδι θαμίζων,
ἀρχὸς ναυτάων οἴ τε πρηκτῆρες ἔασι,
φόρτου τε μνήμων καὶ ἐπίσκοπος ἦσιν ὁδαίων
κερδέων θ' ἀρπαλέων' οὐδ' ἀθλητῆρι ἔοικας.'

Odysseus, in wrath, starts up and hurls the disc beyond all the rest,

Τον δ' ἄρ' ὑπόδρα ιδων προσέφη πολύμητις 'Οδυσσεύς' ' ξειν', οὐ καλὸν ἔειπες· ἀτασθάλω ἀνδρὶ ἔοικας. 166 ούτως οὐ πάντεσσι θεοί χαρίεντα διδούσιν άνδράσιν, οὖτε φυὴν οὖτ' αρ φρένας οὖτ' αγορητύν. άλλος μέν γάρ τ' είδος ακιδυότερος πέλει ανηρ. άλλα θεός μορφην έπεσι στέφει, οι δέ τ' ές αὐτὸν 170 τερπόμενοι λεύσσουσιν δ δ' ασφαλέως αγορεύει αίδοι μειλιχίη, μετά δε πρέπει άγρομένοισιν, έρχόμενον δ' ανα άστυ θεον ως είσορόωσιν. άλλος δ' αὖ είδος μεν άλίγκιος άθανάτοισιν, άλλ' ου οι χάρις άμφιπεριστέφεται επέεσσιν, 175 ώς και σοι είδος μεν άριπρεπες, οὐδέ κεν άλλως οὐδὲ θεὸς τεύξειε, νόον δ' ἀποφώλιός ἐσσι. ώρινάς μοι θυμον ένλ στήθεσσι φίλοισιν είπων ου κατά κόσμον έγω δ' ου νηις αέθλων, ώς σύ γε μυθείαι, άλλ' έν πρώτοισιν όίω 180 έμμεναι, όφρ' ήβη τε πεποίθεα χερσί τ' έμησι. υῦν δ' ἔχομαι κακότητι καὶ ἄλγεσι' πολλά γὰρ ἔτλην, άνδρων τε πτολέμους άλεγεινά τε κύματα πείρων. άλλα και ως κακα πολλα παθών πειρήσομ' αέθλων θυμοδακής γάρ μυθος έπώτρυνας δέ με είπών. 185

"Η ρα καὶ αὐτῷ φάρει ἀναίξας λάβε δίσκον μείζονα καὶ πάχετον, στιβαρώτερον οὐκ ὀλίγον περ ἢ οἴφ Φαίηκες ἐδίσκεον ἀλλήλοισι.
τόν ρα περιστρέψας ἢκε στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς, βόμβησεν δὲ λίθος κατὰ δ' ἔπτηξαν ποτὶ γαίη Φαίηκες δολιχήρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες, λᾶος ὑπὸ ρίπῆς ὁ δ' ὑπέρπτατο σήματα πάντα ρίμφα θέων ἀπὸ χειρός ἔθηκε δὲ τέρματ' ᾿Αθήνη ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε

200

' Καί κ' άλαός τοι, ξείνε, διακρίνειε τὸ σῆμα ἀμφαφόων' ἐπεὶ οῦ τι μεμιγμένον ἐστὶν ὁμίλω, ἀλλὰ πολὺ πρῶτον' σὰ δὲ θάρσει τόνδε γ' ἄεθλον' οῦ τις Φαιήκων τόδε γ' ίξεται οὐδ' ὑπερήσει.'

*Ως φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας διος 'Οδυσσεὺς, χαίρων οὕνεχ' ἐταιρον ἐνηέα λεῦσσ' ἐν ἀγῶνι. καὶ τότε κουφότερον μετεφώνεε Φαιήκεσσι'

and in his turn challenges all the Phaescian youth.

'Τοῦτον νῦν ἀφίκεσθε, νέοι' τάχα δ' ὕστερον ἄλλον ήσειν η τοσσούτον όίομαι η έτι μασσον. των δ' άλλων ότινα κραδίη θυμός τε κελεύει. δευρ' άγε πειρηθήτω, ἐπεί μ' ἐχολώσατε λίην, 205 η πύξ η πάλη η καὶ ποσίν, οῦ τι μεγαίρω, πάντων Φαιήκων πλήν γ' αὐτοῦ Λαοδάμαντος. ξείνος γάρ μοι ὅδ' ἐστί τίς αν φιλέοντι μάχοιτο; ἄφρων δη κεινός γε και οὐτιδανὸς πέλει ἀνηρ, όστις ξεινοδόκω ξριδα προφέρηται αξθλων 210 δήμω εν άλλοδαπω. εο δ' αὐτοῦ πάντα κολούει. των δ' άλλων ου πέρ τιν' αναίνομαι ουδ' αθερίζω, άλλ' έθέλω ίδμεν καὶ πειρηθήμεναι ἄντην. πάντα γὰρ οὐ κακός είμι, μετ' ἀνδράσιν ὅσσοι ἄεθλοι. εθ μεν τόξον οίδα εύξοον άμφαφάασθαι 215 πρωτός κ' ἄνδρα βάλοιμι διστεύσας έν δμίλφ ανδρών δυσμενέων, εί και μάλα πολλοί έταιροι άγχι παρασταίεν και τοξαζοίατο φωτών. οίος δή με Φιλοκτήτης απεκαίνυτο τόξω δήμφ ένι Τρώων, ὅτε τοξαζοίμεθ' 'Αχαιοί. 220 των δ' άλλων εμέ φημι πολύ προφερέστερον είναι, όσσοι νθν βροτοί είσιν έπι χθονί σίτον έδοντες. ανδράσι δε προτέροισιν εριζέμεν οὐκ εθελήσω, ούθ' 'Ηρακληι ούτ' Εὐρύτφ Οίχαλιηι,

οί ρα και άθανάτοισιν έρίζεσκον περί τόξων. 225 τῷ ρ΄α καὶ αἶψ' ἔθανεν μέγας Εὔρυτος, οὐδ' ἐπὶ γῆρας ίκετ' ένὶ μεγάροισι χολωσάμενος γὰρ 'Απόλλων έκτανεν, οῦνεκά μιν προκαλίζετο τοξάζεσθαι. δουρί δ' ἀκοντίζω ὅσον οὐκ ἄλλος τις ὀιστώ. οίοισιν δείδοικα ποσίν μή τίς με παρέλθη 230 Φαιήκων λίην γὰρ ἀεικελίως ἐδαμάσθην κύμασιν έν πολλοίς, έπεὶ οὐ κομιδή κατά νήα η εν έπηετανός τῷ μοι φίλα γυῖα λέλυνται. *Ως έφαθ', οί δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ· 'Αλκίνοος δέ μιν οΐος αμειβόμενος προσέειπε. 235

Alcinous shows how well his people can dance.

' Ξεῖν', ἐπεὶ οὐκ ἀχάριστα μεθ' ἡμῖν ταῦτ' ἀγορεύεις, άλλ' έθέλεις άρετην σην φαινέμεν, ή τοι όπηδεί, χωόμενος ότι σ' ούτος ανήρ έν αγώνι παραστας νείκεσεν, ώς αν σην αρετην βροτός ου τις ονοιτο δστις επίσταιτο ήσι φρεσίν άρτια βάζειν άλλ' ἄγε νῦν ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα καὶ ἄλλφ είπης ήρώων, ὅτε κεν σοῖς ἐν μεγάροισι δαινύη παρά σῆ τ' άλόχω και σοίσι τέκεσσιν, ήμετέρης ἀρετής μεμνημένος, οἶα καὶ ἡμῖν Ζεὺς ἐπὶ ἔργα τίθησι διαμπερές έξέτι πατρών. οὐ γὰρ πυγμάχοι εἰμεν ἀμύμονες οὐδε παλαισταί, άλλα ποσί κραιπνώς θέομεν και νηυσίν άριστοι, αλεί δ' ήμιν δαίς τε φίλη κίθαρίς τε χοροί τε είματά τ' εξημοιβά λοετρά τε θερμά καὶ εὐναί. άλλ' άγε, Φαιήκων βητάρμονες όσσοι άριστοι, παίσατε, ως χ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπη οΐσι φίλοισιν, οικαδε νοστήσας, δσσον περιγιγνόμεθ' άλλων ναυτιλίη καὶ ποσσὶ καὶ ὀρχηστυῖ καὶ ἀοιδῆ. Δημοδόκφ δέ τις αίψα κιών φόρμιγγα λίγειαν

240

245

270

275

280

ολσέτω, ή που κείται εν ήμετέροισι δόμοισιν.

*Ως ἔφατ' 'Αλκίνοος θεοείκελος, ὧρτο δὲ κῆρυξ οἴσων φόρμιγγα γλαφυρὴν δόμου ἐκ βασιλῆος. αἰσυμνῆται δὲ κριτοὶ ἐυνέα πάντες ἀνέσταν δήμιοι, οἰ κατ' ἀγῶνας ἐὐ πρήσσεσκου ἔκαστα, λείηναν δὲ χορὸν, καλὸν δ' εἴρυναν ἀγῶνα. 260 κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἢλθε φέρων φόρμιγγα λίγειαν Δημοδόκφ' ὁ δ' ἔπειτα κί' ἐς μέσον' ἀμφὶ δὲ κοῦροι πρωθῆβαι ἴσταντο, δαήμονες ὀρχηθμοῖο, πέπληγον δὲ χορὸν θεῖον ποσίν. αὐτὰρ 'Οδυσσεὺς μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν, θαύμαζε δὲ θυμῷ.

Demodocus sings of the loves of Ares and Aphrodite.

Αὐτὰρ ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν άμφ' "Αρεος φιλότητος ευστεφάνου τ' 'Αφροδίτης, ώς τὰ πρώτα μίγησαν ἐν Ἡφαίστοιο δόμοισι λάθρη πολλα δ' έδωκε, λέχος δ' ήσχυνε και εὐνην "Ηφαίστοιο ἄνακτος" ἄφαρ δέ οι ἄγγελος ήλθεν "Ηλιος, ő σφ' ενόησε μιγαζομένους φιλότητι. "Ηφαιστος δ' ώς οθυ θυμαλγέα μθθου άκουσε. βη ρ' ιμεν ες χαλκεώνα, κακά φρεσί βυσσοδομεύων, έν δ' έθετ' άκμοθέτφ μέγαν άκμονα, κόπτε δε δεσμούς άρρήκτους άλύτους, όφρ' έμπεδον αθθι μένοιεν. αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε δόλον κεχολωμένος "Αρει, βη δ' ίμεν ες θάλαμον, όθι οι φίλα δέμνι' έκειτο, άμφὶ δ' ἄρ' ἐρμῖσιν χέε δέσματα κύκλφ ἁπάντη. πολλά δὲ καὶ καθύπερθε μελαθρόφιν έξεκέχυντο, ηύτ' αράχνια λεπτά, τά γ' ου κέ τις οὐδε ίδοιτο, οὐδὲ θεῶν μακάρων περί γὰρ δολόεντα τέτυκτο. αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα δόλον περὶ δέμνια χεῦεν, είσατ' ζμεν ές Λημνον, ευκτίμενον πτολίεθρον, η οί γαιάων πολύ φιλτάτη έστιν άπασέων.

290

295

300

305

310

315

οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε χρυσήνιος "Αρης,
ώς ἴδεν "Ηφαιστον κλυτοτέχνην νόσφι κιόντα:
βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα περικλυτοῦ 'Ηφαίστοιο,
ἰσχανόων φιλότητος ἐνστεφάνου Κυθερείης.
ἡ δὲ νέον παρὰ πατρὸς ἐρισθενέος Κρονίωνος
ἐρχομένη κατ' ἄρ' ἔζεθ'. ὁ δ' εἴσω δώματος ἤει,
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε.

' Δεῦρο, φίλη, λέκτρουδε τραπείομεν εὐνηθέντες· οὐ γὰρ ἔθ' Ήφαιστος μεταδήμιος, ἀλλά που ἤδη οἴχεται ἐς Λῆμνον μετὰ Σίντιας ἀγριοφώνους.'

*Ως φάτο, τῆ δ' ἀσπαστὸν ἐείσατο κοιμηθήναι.
τὰ δ' ἐς δέμνια βάντε κατέδραθον ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ
τεχνήεντες ἔχυντο πολύφρονος Ἡφαίστοιο,
οὐδέ τι κινῆσαι μελέων ἢν οὐδ' ἀναεῖραι.
καὶ τότε δὴ γίγνωσκον, ὅ τ' οὐκέτι φυκτὰ πέλοντο.
ἀγχίμολον δέ σφ' ἢλθε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις,
αὖτις ὑποστρέψας, πρὶν Λήμνου γαῖαν ἰκέσθαι.
'Ἡέλιος γάρ οἱ σκοπιὴν ἔχεν εἶπέ τε μῦθον.
[βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα, φίλον τετιημένος ἢτορ']
ἔστη δ' ἐν προθύροισι, χόλος δέ μιν ἄγριος ῆρει.
σμερδαλέον δ' ἐβόησε, γέγωνέ τε πᾶσι θεοῖσι.

' Ζεῦ πάτερ ἢδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες, δεῦθ', ἵνα ἔργα γελαστὰ καὶ οὐκ ἐπιεικτὰ ἴδησθε, ὡς ἐμὲ χωλὸν ἐόντα Διὸς θυγάτηρ 'Αφροδίτη αἰὲν ἀτιμάζει, φιλέει δ' ἀίδηλον "Αρηα, οὕνεχ' ὁ μὲν καλός τε καὶ ἀρτίπος, αὐτὰρ ἐγώ γε ἢπεδανὸς γενόμην ' ἀτὰρ οὕ τι μοι αἴτιος ἄλλος, ἀλλὰ τοκῆε δύω, τὼ μὴ γείνασθαι ὅφελλον. ἀλλ' ὅψεσθ', ἵνα τώ γε καθεύδετον ἐν φιλότητι, εἰς ἐμὰ δέμνια βάντες ' ἐγὼ δ' ὁρόων ἀκάχημαι. οὐ μέν σφεας ἔτ' ἔολπα μίνυνθά γε κειέμεν οὕτω, καὶ μάλα περ φιλέοντε ' τάχ' οὐκ ἐθελήσετον ἄμφω

Digitized by Google

εύδειν άλλά σφωε δόλος καὶ δεσμός ερύξει, εις δ κέ μοι μάλα πάντα πατήρ αποδώσει έεδνα, δσσα οἱ ἐγγυάλιξα κυνώπιδος είνεκα κούρης, ουνεκά οι καλή θυγάτηρ, άταρ οὐκ ἐχέθυμος.

320

*Ως έφαθ', οι δ' αγέροντο θεοί ποτί χαλκοβατές δω. ηλθε Ποσειδάων γαιήσχος, ήλθ' εριούνης Ερμείας, ήλθεν δε άναξ εκάεργος 'Απόλλων. θηλύτεραι δε θεαί μένον αίδοι οίκοι εκάστη. έσταν δ' έν προθύροισι θεοί, δωτήρες έάων άσβεστος δ' άρ' ενώρτο γέλως μακάρεσσι θεοίσι τέχνας είσορόωσι πολύφρονος 'Ηφαίστοιο. ώδε δέ τις είπεσκεν ίδων ές πλησίον άλλον

325

'Οὐκ ἀρετῷ κακὰ ἔργα' κιχάνει τοι βραδὺς ὠκὺν, ώς καὶ νῦν "Ηφαιστος ἐων βραδὺς είλεν "Αρηα, ῶκύτατόν περ ἐόντα θεῶν οὶ "Ολυμπον ἔχουσι χωλός έων, τέχνησι τό καλ μοιχάγρι' όφέλλει.

330

Δs οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον Ερμήν δε προσέειπεν ἄναξ, Διδς υίδς, 'Απόλλων'

335

' Ερμεία, Διὸς υίε, διάκτορε, δῶτορ εάων, η ρά κεν εν δεσμοις εθέλοις κρατεροισι πιεσθείς εύδειν εν λέκτροισι παρά χρυσέη 'Αφροδίτη;'

Τον δ' ημείβετ' έπειτα διάκτορος άργειφόντης ' αὶ γὰρ τοῦτο γένοιτο, ἄναξ ξκατηβόλ' "Απολλον. δεσμοί μέν τρίς τόσσοι άπείρονες άμφις έχοιεν, ύμεις δ' είσορόωτε θεοί πασαί τε θέαιναι, αὐτὰρ ἐγὼν εὕδοιμι παρὰ χρυσέη ᾿Αφροδίτη.'

340

*Ως έφατ', εν δε γέλως ὧρτ' άθανάτοισι θεοίσιν. οὐδὲ Ποσειδάωνα γέλως έχε, λίσσετο δ' αίελ "Ηφαιστον κλυτοεργόν ὅπως λύσειεν "Αρηα. καί μιν φωνήσας έπεα πτερόεντα προσηύδα.

345

' Λύσον' εγω δε τοι αὐτὸν ὑπίσχομαι, ως σὺ κελεύεις, τίσειν αίσιμα πάντα μετ' άθανάτοισι θεοίσι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις ' μή με, Ποσείδαον γαιήοχε, ταθτα κέλευε δειλαί τοι δειλών γε καὶ έγγύαι έγγυάασθαι. πως αν έγω σε δέοιμι μετ' αθανάτοισι θεοίσιν, εί κεν "Αρης οίχοιτο χρέος και δεσμόν αλύξας;"

350

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων• ' "Ηφαιστ', εί περ γάρ κεν "Αρης χρείος ὑπαλύξας οίχηται φεύγων, αὐτός τοι έγω τάδε τίσω.

355

Τον δ' ημείβετ' έπειτα περικλυτος αμφιγυήεις 'οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι.'

*Ως είπων δεσμον ανίει μένος 'Ηφαίστοιο. τω δ' έπει έκ δεσμοίο λύθεν, κρατερού περ ξόντος, 360 αὐτίκ' ἀναίξαντε ὁ μεν Θρήκηνδε βεβήκει, ή δ' άρα Κύπρου ίκανε φιλομμειδής 'Αφροδίτη, ές Πάφον ένθα δέ οι τέμενος βωμός τε θυήεις. ένθα δέ μιν χάριτες λοῦσαν καὶ χρίσαν έλαίφ άμβρότφ, οία θεούς έπενήνοθεν αίεν εόντας, άμφὶ δὲ είματα ἔσσαν ἐπήρατα, θαθμα ιδέσθαι.

365

Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός αὐτὰρ 'Οδυσσεὺς τέρπετ' ενί φρεσίν ήσιν ακούων ήδε και άλλοι Φαίηκες δολιχήρετμοι, ναυσίκλυτοι άνδρες.

Halius and Laodamas dance and throw the ball.

'Αλκίνοος δ' Αλιον καὶ Λαοδάμαντα κέλευσε μουνάξ δρχήσασθαι, επεί σφισιν ού τις έριζεν. οί δ' έπεὶ οὖν σφαίραν καλὴν μετὰ χερσὶν έλοντο, πορφυρέην, τήν σφιν Πόλυβος ποίησε δαίφρων, την έτερος ρίπτασκε ποτί νέφεα σκιόεντα ίδνωθείς δπίσω ό δ' άπό χθονός ύψόσ' άερθείς ρηιδίως μεθέλεσκε, πάρος ποσίν οῦδας ἰκέσθαι. αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σφαίρη ἀν' ιθὺν πειρήσαντο, ώρχείσθην δη έπειτα ποτί χθονί πουλυβοτείρη

370

ταρφέ ' ἀμειβομένω' κοῦροι δ' ἐπελήκεον ἄλλοι ἐστεῶτες κατ' ἀγῶνα, πολὺς δ' ὑπὸ κόμπος ὀρώρει. δὴ τότ' ἄρ' 'Αλκίνοον προσεφώνεε δῖος 'Οδυσσεύς' 38ο ' 'Αλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν, ἠμὲν ἀπείλησας βητάρμονας εἶναι ἀρίστους, ἀδ' ἄρ' ἐτοῖμα τέτυκτο' σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.' Δς φάτο, γήθησεν δ' ἱερὸν μένος 'Αλκινόοιο, 385 αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα'

Presents are made to Odysseus, which he stows in a box,

' Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ήδε μέδοντες δ ξείνος μάλα μοι δοκέει πεπνυμένος είναι. άλλ' άγε οἱ δώμεν ξεινήιον, ώς ἐπιεικές. δώδεκα γάρ κατά δήμον άριπρεπέες βασιλήες 390 άρχολ κραίνουσι, τρισκαιδέκατος δ' έγω αὐτός. των οί έκαστος φάρος ευπλυνές ήδε χιτωνα καλ χρυσοίο τάλαντον ένείκατε τιμήεντος. αίψα δὲ πάντα φέρωμεν ἀολλέεα, ὄφρ' ἐνὶ χερσὶ ξείνος έχων έπὶ δόρπον ζη χαίρων ένὶ θυμφ. 395 Ευρύαλος δέ ε αυτον αρεσσάσθω επέεσσι καὶ δώρφ, ἐπεὶ οὖ τι ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπεν. *Ως έφαθ', οι δ' άρα πάντες επήνεον ήδ' εκέλευον, δώρα δ' ἄρ' ολσέμεναι πρόεσαν κήρυκα έκαστος. τον δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο φώνησέν τε 400

''Αλκίνοε κρείου, πάντων ἀριδείκετε λαῶν, τοιγὰρ ἐγὰ τὸν ξείνον ἀρέσσομαι, ὡς σὰ κελεύεις. δώσω οἱ τόδ' ἄορ παγχάλκεον, ῷ ἔπι κώπη ἀργυρέη, κολεὸν δὲ νεοπρίστου ἐλέφαντος ἀμφιδεδίνηται πολέος δέ οἱ ἄξιον ἔσται.'

*Ως εὶπων ἐν χερσὶ τίθει ξίφος ἀργυρόηλου, καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόευτα προσηύδα.

'Χαιρε, πάτερ & ξεινε' έπος δ' εἴ πέρ τι βέβακται

δεινον, ἄφαρ το φέροιεν αναρπάξασαι ἄελλαι. σοί δὲ θεοί ἄλοχόν τ' ιδέειν και πατρίδ' ίκέσθαι δοίεν, έπει δη δηθά φίλων άπο πήματα πάσχεις.'

410

Τον δ' απαμειβόμενος προσέφη πολύμητις 'Οδυσσεύς' 'καὶ σὺ, φίλος, μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὅλβια δοῖεν, μηδέ τί τοι ξίφεός γε ποθή μετόπισθε γένοιτο τούτου, δ δή μοι δώκας, αρεσσάμενος επέεσσιν.

415

Η ρα καὶ ἀμφο ἄμοισι θέτο ξίφος ἀργυρόηλου. δύσετό τ' ήέλιος, καὶ τῷ κλυτὰ δῶρα παρήεν' καὶ τά γ' ès 'Αλκινόοιο φέρον κήρυκες άγαυοί' δεξάμενοι δ' ἄρα παίδες ἀμύμονος 'Αλκινόοιο μητρί παρ' αίδοίη έθεσαν περικαλλέα δώρα. τοίσιν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὸν μένος 'Αλκινόοιο, έλθόντες δε καθίζον εν ύψηλοίσι θρόνοισι. δή ρα τότ' 'Αρήτην προσέφη μένος 'Αλκινόοιο'

420

' Δεθρο, γύναι, φέρε χηλον αριπρεπέ', ή τις αρίστη έν δ' αὐτῆ θὲς φάρος ἐυπλυνὲς ήδὲ χιτώνα. άμφὶ δέ οἱ πυρὶ χαλκὸν ἰήνατε, θέρμετε δ' ὕδωρ, όφρα λοεσσάμενός τε ίδων τ' εθ κείμενα πάντα δώρα, τά οἱ Φαίηκες ἀμύμονες ἐνθάδ' ἔνεικαν, δαιτί τε τέρπηται καὶ ἀοιδῆς ὅμνον ἀκούων. καί οἱ ἐγὼ τόδ' ἄλεισον ἐμὸν περικαλλὲς ὀπάσσω, χρύσεου, όφρ' εμέθευ μεμνημένος ήματα πάντα σπένδη ένὶ μεγάρφ Διί τ' ἄλλωσίν τε θεοίσιν.

430

425

*Ως έφατ', 'Αρήτη δε μετά δμωῆσιν έειπεν άμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν ὅττι τάχιστα. αί δε λοετροχόον τρίποδ' ίστασαν εν πυρί κηλέφ, έν δ' ἄρ' ὕδωρ έχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον έλοῦσαι. γάστρην μεν τρίποδος πυρ αμφεπε, θέρμετο δ' υδωρ τόφρα δ' ἄρ' 'Αρήτη ξείνω περικαλλέα χηλον εξέφερεν θαλάμοιο, τίθει δ' ένλ κάλλιμα δώρα, έσθητα χρυσόν τε, τά οι Φαίηκες έδωκαν

έν δ' αὐτὴ φᾶρος θῆκεν καλόν τε χιτῶνα, καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

' Αὐτὸς νῦν ἴδε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλον, μή τίς τοι καθ' ὁδὸν δηλήσεται, ὁππότ' ἄν αὖτε εὕδησθα γλυκὸν ὕπνον ἰὼν ἐν νηὶ μελαίνη.'

445

Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε πολύτλας δίος 'Οδυσσεὺς, αὐτίκ' ἐπήρτυε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλε ποικίλον, ὄν ποτέ μιν δέδαε φρεσὶ πότνια Κίρκη,

then he bathes, and, after a kind word to Nausicaa, joins the banqueters.

αὐτόδιον δ' ἄρα μιν ταμίη λούσασθαι ἀνώγει ἔς ρ' ἀσάμινθον βάνθ' ο δ' ἄρ' ἀσπασίως ἴδε θυμῷ 450 θερμὰ λοέτρ', ἐπεὶ οὔ τι κομιζόμενός γε θάμιζεν, ἐπεὶ δὴ λίπε δῶμα Καλυψοῦς ἢυκόμοιο τόφρα δέ οἱ κομιδή γε θεῷ ῶς ἔμπεδος ἢεν. τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμωαὶ λοῦσαν καὶ χρῦσαν ἐλαίῳ, ἀμφὶ δέ μιν χλαῦναν καλὴν βάλον ἢδὲ χιτῶνα, 455 ἔκ ρ' ἀσαμίνθου βὰς ἄνδρας μέτα οἰνοποτῆρας ἤιε Ναυσικάα δὲ θεῶν ἄπο κάλλος ἔχουσα στῆ ρα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο, θαύμαζεν δ' 'Οδυσῆα ἐν ὀφθαλμοῦσιν ὁρῶσα, καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα. 460

' Χαιρε, ξειν', "να και ποτ' εων εν πατρίδι γαιη μνήση εμεύ, "στι μοι πρώτη ζωάγρι' δφέλλεις."

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις 'Οδυσσεύς'
'Ναυσικάα, θύγατερ μεγαλήτορος 'Αλκινόοιο,
σὕτω νῦν Ζεὺς θείη, ἐρίγδουπος πόσις Ἡρης, 465
οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἢμαρ ἰδέσθαι'
τῷ κέν τοι καὶ κείθι θεῷ ὡς εὐχετοώμην
αἰεὶ ἤματα πάντα' σὰ γάρ μ' ἐβιώσαο, κούρη.'
'Ἡ ῥα καὶ ἐς θρόνον ἶζε παρ' 'Αλκίνοον βασιλῆα,

475

480

485

495

οί δ' ήδη μοίρας τ' ένεμον κερόωντό τε οίνον. κηρυξ δ' εγγύθευ ηλθευ άγων ερίηρου αοιδού, Δημόδοκον λαοίσι τετιμένον είσε δ' ἄρ' αὐτὸν μέσσφ δαιτυμόνων, πρός κίονα μακρόν ερείσας. ' δη τότε κήρυκα προσέφη πολύμητις 'Οδυσσεύς, υώτου αποπροταμών, έπλ δε πλείον ελέλειπτο, άργιόδοντος ύὸς, θαλερή δ' ήν άμφὶς άλοιφή.

' Κῆρυξ, τῆ δὴ, τοῦτο πόρε κρέας, ὄφρα φάγησι, Δημοδόκφ, καί μιν προσπτύξομαι, αχνύμενός περ. πασι γαρ ανθρώποισιν έπιχθονίοισιν αοιδοί τιμής ξμμοροί είσι και αίδους, ουνεκ' άρα σφέας οίμας μοῦσ' ἐδίδαξε, φίλησε δὲ φῦλον ἀοιδών.'

*Ως ἄρ' ἔφη, κῆρυξ δὲ φέρων ἐν χερσίν ἔθηκεν ήρφ Δημοδόκφ' ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμφ. οί δ' έπ' δυείαθ' έτοιμα προκείμενα χείρας ζαλλου. αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο, δη τότε Δημόδοκον προσέφη πολύμητις 'Οδυσσεύς.

' Δημόδοκ', έξοχα δή σε βροτών αινίζομ' απάντων η σέ γε μοῦσ' ἐδίδαξε, Διὸς παῖς, η σέ γ' Απόλλων. λίην γαρ κατά κόσμον 'Αχαιών οίτον άείδεις, οσσ' έρξαν τ' έπαθόν τε καὶ οσσ' εμόγησαν 'Αχαιοί, 490 ως τε που η αυτός παρεων η άλλου ακούσας. άλλ' άγε δη μετάβηθι καὶ ίππου κόσμον άεισον δουρατέου, τὸν Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Αθήνη, ου ποτ' ές ἀκρόπολιν δόλον ήγαγε δίος 'Οδυσσεύς, ανδρών έμπλήσας οι ρ' Ίλιον έξαλάπαξαν. αί κεν δή μοι ταῦτα κατά μοῖραν καταλέξης, αὐτίκ' ἐγὼ πᾶσιν μυθήσομαι ἀνθρώποισιν ώς άρα τοι πρόφρων θεός ώπασε θέσπιν αοιδήν.

Demodocus sings of the 'wooden horse.' *Ως φάθ', ὁ δ' ὁρμηθεὶς θεοῦ ἤρχετο, φαῖνε δ' ἀοιδὴν,

ένθεν έλων ως οί μεν ενσσέλμων επί νηων 500 βάντες ἀπέπλειον, πῦρ ἐν κλισίησι βαλόντες, 'Αργείοι, τοὶ δ' ήδη άγακλυτὸν άμφ' 'Οδυσηα είατ' ενὶ Τρώων άγορη κεκαλυμμένοι ίππω. αὐτοὶ γάρ μιν Τρῶες ἐς ἀκρόπολιν ἐρύσαντο. ως ό μεν εστήκει, τοι δ' ακριτα πόλλ' αγόρευον 505 ημενοι άμφ' αὐτόν τρίχα δέ σφισιν ηνδανε βουλη, ήε διαπλήξαι κοίλου δόρυ νηλέι χαλκώ, η κατά πετράων βαλέειν ερύσαντας επ' ἄκρης, η εάαν μέγ άγαλμα θεών θελκτήριον είναι, τῆ περ δη καὶ ἔπειτα τελευτήσεσθαι ἔμελλευ. 510 αίσα γὰρ ἢν ἀπολέσθαι, ἐπὴν πόλις ἀμφικαλύψη δουράτεον μέγαν ίππον, δθ' είατο πάντες ἄριστοι 'Αργείων Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες. ήειδεν δ' ώς άστυ διέπραθον υίες 'Αχαιών ίππόθεν εκχύμενοι, κοίλον λόχον εκπρολιπόντες. 515 άλλον δ' άλλη άειδε πόλιν κεραϊζέμεν αλπην, αὐτὰρ 'Οδυσσηα προτί δώματα Δηιφόβοιο βήμεναι, ἠύτ' Αρηα, σὺν ἀντιθέφ Μενελάφ. κείθι δη αινότατον πόλεμον φάτο τολμήσαντα νικήσαι καὶ ἔπειτα διὰ μεγάθυμον 'Αθήνην. 520

Odysseus weeps at the story, and Alcinous bids the bard to cease,

Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός αὐτὰρ 'Οδυσσεὺς τήκετο, δάκρυ δ' ἔδευεν ὑπὸ βλεφάροισι παρειάς.
ὡς δὲ γυνὴ κλαίησι φίλον πόσιν ἀμφιπεσοῦσα,
ὄς τε ἔῆς πρόσθεν πόλιος λαῶν τε πέσησιν,
ἄστεϊ καὶ τεκέεσσιν ἀμύνων νηλεὲς ἢμαρ
525
ἡ μὲν τὸν θνήσκοντα καὶ ἀσπαίροντα ἰδοῦσα
ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγα κωκύει οἱ δέ τ' ὅπισθε
κόπτοντες δούρεσσι μετάφρενον ἢδὲ καὶ ὤμους

εἴρερον εἰσανάγουσι, πόνον τ' εχέμεν καὶ ὀιζύν τῆς δ' ελεεινοτάτω ἄχεϊ φθινύθουσι παρειαί: ως 'Οδυσεὺς ελεεινον ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβεν. ενθ' ἄλλους μεν πάντας ελάνθανε δάκρυα λείβων, 'Αλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ' ἢδ' ἐνόησεν. ἤμενος ἄγχ' αὐτοῦ, βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν. αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα.

535 540 €V.

545

555

530

'Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες, Δημόδοκος δ' ἤδη σχεθέτω φόρμιγγα λίγειαν' οὐ γάρ πως πάντεσσι χαριζόμενος τάδ' ἀείδει. ἐξ οῦ δορπέομέν τε καὶ ὤρορε θεῖος ἀοιδὸς, ἐκ τοῦδ' οὖ πω παύσατ' ὀιζυροῖο γόοιο ὁ ξεῖνος· μάλα πού μιν ἄχος φρένας ἀμφιβέβηκεν. ἀλλ' ἄγ' ὁ μὲν σχεθέτω, ἵν' ὁμῶς τερπώμεθα πάντες ξεινοδόκοι καὶ ξεῖνος, ἐπεὶ πολὰ κάλλιον οὕτως· εἴνεκα γὰρ ξείνοιο τάδ' αἰδοίοιο τέτνκται, πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τά οἱ δίδομεν φιλέοντες. ἀντὶ κασιγνήτου ξεῖνός θ' ἰκέτης τε τέτνκται ἀνέρι, ὅς τ' ὀλίγον περ ἐπιψαύη πραπίδεσσι. τῷ νῦν μηδὲ σὰ κεῦθε νοήμασι κερδαλέοισιν ὅττι κέ σ' εἴρωμαι· φάσθαι δέ σε κάλλιόν ἐστιν.

and questions Odysseus about himself.

είπ' ὄνομ' ὅττι σε κείθι κάλεον μήτηρ τε πατήρ τε, ἄλλοι θ' οἱ κατὰ ἄστυ καὶ οἱ περιναιετάουσιν. οὐ μὲν γάρ τις πάμπαν ἀνώνυμός ἐστ' ἀνθρώπων, οὐ κακὸς οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται, ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τίθενται, ἐπεί κε τέκωσι, τοκῆες. εἰπὲ δέ μοι γαιάν τε τεὴν δῆμόν τε πόλιν τε, ὄφρα σε τῆ πέμπωσι τιτυσκόμεναι φρεσὶ νῆες. οὐ γὰρ Φαιήκεσσι κυβερνητῆρες ἔασιν, οὐδέ τι πηδάλι' ἐστὶ, τά τ' ἄλλαι νῆες ἔχουσιν'

άλλ' αὐταὶ ἴσασι νοήματα καὶ φρένας ἀνδρῶν, καὶ πάντων ἴσασι πόλιας καὶ πίονας άγροὺς 560 ανθρώπων, και λαιτμα τάχισθ' άλος έκπερόωσιν ηέρι καὶ νεφέλη κεκαλυμμέναι οὐδέ ποτέ σφιν οὖτε τι πημανθήναι έπι δέος οὖτ' ἀπολέσθαι. άλλα τόδ' ως ποτε πατρός έγων είπόντος ακουσα Ναυσιθόου, δς έφασκε Ποσειδάων' αγάσασθαι 565 ήμιν, ουνεκα πομποι απήμονές είμεν απάντων. φη ποτε Φαιήκων ανδρών εὐεργέα νηα έκ πομπης ανιούσαν έν η εροειδέι πόντω ραισέμεναι, μέγα δ' ήμιν όρος πόλει αμφικαλύψειν, ως αγόρευ ό γέρων τα δέ κεν θεός ή τελέσειεν, 570 ή κ' ατέλεστ' είη, ως οι φίλον έπλετο θυμώ. άλλ' ἄγε μοι τόδε είπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον, όππη απεπλάγχθης τε καί ας τινας ίκεο χώρας άνθρώπων, αὐτούς τε πόλιάς τ' εὖ ναιετοώσας, ημέν όσοι χαλεποί τε καὶ ἄγριοι οὐδε δίκαιοι, 575 οί τε φιλόξεινοι, καί σφιν νόος έστι θεουδής. είπε δ' δ τι κλαίεις καὶ δδύρεαι ενδοθι θυμώ Αργείων Δαναών ήδ' Ίλίου οἶτον ακούων. τὸν δὲ θεοί μὲν τεῦξαν, ἐπεκλώσαντο δ' ὅλεθρον ανθρώποις, Ίνα ήσι καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδή. 580 η τίς τοι καὶ πηὸς ἀπέφθιτο Ἰλιόθι πρὸ έσθλὸς ἐων, γαμβρὸς η πενθερὸς, οί τε μάλιστα κήδιστοι τελέθουσι μεθ' αξμά τε καὶ γένος αὐτῶν: ή τίς που καὶ έταιρος ἀνήρ κεχαρισμένα είδως, έσθλός; έπεὶ οὐ μέν τι κασιγνήτοιο χερείων 585 γίγνεται δς κεν έταιρος εων πεπνυμένα είδη.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ι.

'Αλκίνου ἀπόλογοι. Κυκλώπεια.

Odysseus reveals his name and home.

Τον δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις 'Οδυσσεύς'
''Αλκίνοε κρείον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,

ή τοι μεν τόδε καλον ακουέμεν έστιν αοιδού τοιοῦδ' οίος ὅδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν. ου γάρ εγώ γε τι φημι τέλος χαριέστερον είναι η ότ' ευφροσύνη μεν έχη κάτα δημον άπαντα, * δαιτυμόνες δ' ανα δώματ' ακουάζωνται αοιδοῦ ημενοι έξείης, παρά δε πλήθωσι τράπεζαι σίτου καὶ κρειών, μέθυ δ' ἐκ κρητήρος ἀφύσσων οινοχόος φορέησι καὶ έγχειη δεπάεσσι τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἴδεται εἶναί. σοί δ' έμα κήδεα θυμός έπετράπετο στονόεντα είρεσθ', όφρ' έτι μάλλον όδυρόμενος στεναχίζω. τί πρωτόν τοι έπειτα, τί δ' ύστάτιον καταλέξω; κήδε' έπεί μοι πολλά δόσαν θεοί οὐρανίωνες. νθν δ' δνομα πρώτον μυθήσομαι, δφρα καὶ ύμεις είδετ', εγώ δ' αν έπειτα φυγών υπο νηλεες ήμαρ ύμιν ξείνος έω καὶ ἀπόπροθι δώματα ναίων. είμ' 'Οδυσεύς Λαερτιάδης, δς πασι δόλοισιν ανθρώποισι μέλω, καί μευ κλέος οὐρανὸν ἵκει. ναιετάω δ' 'Ιθάκην εὐδείελον' εν δ' όρος αὐτῆ, Νήριτον είνοσίφυλλον άριπρεπές άμφι δε νήσοι

5

10

πολλαί ναιετάουσι μάλα σχεδον άλλήλησι, Δουλίχιόν τε Σάμη τε καὶ ύλήεσσα Ζάκυνθος. αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ πανυπερτάτη είν άλὶ κείται 25 προς ζόφον, αι δέ τ' ἄνευθε προς ηω τ' ηέλιον τε, τρηχεί', άλλ' άγαθη κουροτρόφος ου τοι έγώ γε ης γαίης δύναμαι γλυκερώτερον άλλο ίδέσθαι. η μέν μ' αὐτόθ' ἔρυκε Καλυψώ, δία θεάων, [εν σπέσσι γλαφυροίσι, λιλαιομένη πόσιν είναι·] 30 δις δ' αύτως Κίρκη κατερήτυεν εν μεγάροισιν Αλαίη δολόεσσα, λιλαιομένη πόσιν είναι. άλλ' έμου ού ποτε θυμου ένι στήθεσσιν έπειθου. ως οὐδεν γλύκιον ής πατρίδος οὐδε τοκήων γίγυεται, εί περ καί τις απόπροθι πίουα οίκου 35 γαίη εν άλλοδαπη ναίει ἀπάνευθε τοκήων. εί δ' ἄγε τοι καὶ νόστον έμον πολυκηδέ ένίσπω, ου μοι Ζεύς εφέηκεν από Τροίηθεν ιόντι.

Story of the departure from Ilium: sack of Ismarus, and revenge of the Cicones.

Ἰλιόθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασσεν,
Ἰσμάρω ἔνθα δ' ἐγὼ πόλιν ἔπραθον, ὥλεσα δ' αὐτούς 40 ἐκ πόλιος δ' ἀλόχους καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες δασσάμεθ', ὡς μή τίς μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης. ἔνθ' ἢ τοι μὲν ἐγὼ διερῷ ποδὶ φευγέμεν ἡμέας ἡνώγεα, τοὶ δὲ μέγα νήπιοι οὐκ ἐπίθοντο. ἔνθα δὲ πολλὸν μὲν μέθυ πίνετο, πολλὰ δὲ μῆλα 45 ἔσφαζον παρὰ θῖνα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς. τόφρα δ' ἄρ' οἰχόμενοι Κίκονες Κικόνεσσι γεγώνευν, οἴ σφιν γείτονες ἢσαν ἄμα πλέονες καὶ ἀρείους ἤπειρον ναίοντες, ἐπιστάμενοι μὲν ἀφ' ἵππων ἀνδράσι μάρνασθαι καὶ ὅθι χρὴ πεζὸν ἐόντα. 50 ἢλθον ἔπειθ' ὅσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρη,

ή έριοι τότε δή ρα κακή Διος αΐσα παρέστη ήμιν αίνομόροισιν, εν άλγεα πολλά πάθοιμεν. στησάμενοι δ' εμάχοντο μάχην παρά νηυσι θοήσι, βάλλον δ' άλλήλους χαλκήρεσιν εγχείησιν. όφρα μεν ή ως ήν και άξετο ιερον ήμαρ, τόφρα δ' άλεξόμενοι μένομεν πλέονάς περ εόντας ήμος δ' ή έλιος μετενίσσετο βουλυτόνδε, και τότε δη Κίκονες κλίναν δαμάσαντες 'Αχαιούς. εξ δ' άφ' εκάστης νη ος ενκνήμιδες εταιροι ώλονθ' οι δ' άλλοι φύγομεν θάνατόν τε μόρον τε.

The North wind drives them on the coast of the Lotophagi.

*Ενθεν δε προτέρω πλέομεν ακαχήμενοι ήτορ, άσμενοι εκ θανάτοιο, φίλους δλέσαντες εταίρους. οὐδ' ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον ἀμφιέλισσαι, πρίν τινα των δειλων έτάρων τρίς ξκαστον άθσαι, οὶ θάνον ἐν πεδίφ Κικόνων ὅπο δηωθέντες. υηυσί δ' επώρσ' ἄνεμου Βορέην νεφεληγερέτα Ζεύς λαίλαπι θεσπεσίη, σύν δε νεφέεσσι κάλυψε γαίαν όμου και πόντον ορώρει δ' ουρανόθεν νύξ. αί μεν έπειτ' εφέροντ' επικάρσιαι, ίστία δέ σφιν τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διέσχισεν το ἀνέμοιο. καὶ τὰ μὲν ἐς νῆας κάθεμεν, δείσαντες ὅλεθρον, αὐτὰς δ' ἐσσυμένως προερύσσαμεν ἤπειρόνδε. ξυθα δύω νύκτας δύο τ' ήματα συνεχες alel κείμεθ', όμοῦ καμάτφ τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες. άλλ' ὅτε δη τρίτον ημαρ ἐυπλόκαμος τέλεσ' ηως, ίστους στησάμενοι ανά θ' ίστία λεύκ' ερύσαντες ημεθα τὰς δ' ἄνεμός τε κυβερνηταί τ' ἴθυνον. καί νύ κεν ασκηθής ίκόμην ές πατρίδα γαΐαν, άλλά με κῦμα ρόος τε περιγνάμπτοντα Μάλειαν

55

60

65

70

75

καλ Βορέης ἀπέωσε, παρέπλαγξεν δε Κυθήρων. "Ενθεν δ' εννήμαρ φερόμην όλοοις ανέμοισι πόντον επ' ιχθυόεντ' αὐτὰρ δεκάτη επέβημεν γαίης Λωτοφάγων, οί τ' άνθινον είδαρ έδουσιν. ένθα δ' επ' ηπείρου βημεν καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ, 85 αίψα δε δείπνον έλοντο θοής παρά νηυσίν εταίροι. αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τε πασσάμεθ' ήδε ποτήτος. δη τότ' έγων ετάρους προίειν πεύθεσθαι ζόντας οί τινες ανέρες είεν έπι χθονί σιτον έδοντες, ἄνδρε δύω κρίνας, τρίτατον κήρυχ' αμ' οπάσσας. 90 οί δ' αίψ' οιχόμενοι μίγεν ανδράσι Λωτοφάγοισιν οὐδ' ἄρα Λωτοφάγοι μήδουθ' ἐτάροισιν ὅλεθρον ήμετέροις, άλλά σφι δόσαν λωτοίο πάσασθαι. των δ' δς τις λωτοίο φάγοι μελιηδέα καρπον, οὐκέτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἤθελεν οὐδε νέεσθαι, 95 άλλ' αὐτοῦ βούλοντο μετ' ἀνδράσι Λωτοφάγοισι λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν νόστου τε λαθέσθαι. τούς μέν έγων έπι νηας άγον κλαιοντας ανάγκη, υηυσί δ' ενί γλαφυρήσιν ύπὸ ζυγά δήσα ερύσσας. αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἐταίρους 100 σπερχομένους νηών επιβαινέμεν ώκειάων, μή πώς τις λωτοίο φαγών νόστοιο λάθηται. οί δ' αίψ' είσβαινου καὶ ἐπὶ κληίσι καθίζου, έξης δ' εζόμενοι πολιην άλα τύπτον ερετμοίς.

They land on the uninhabited isle off the coast of the Cyclopes.

"Ευθευ δε προτέρω πλέομευ ἀκαχήμευοι ήτορ. Κυκλώπωυ δ' ε'ς γαίαυ ὑπερφιάλωυ ἀθεμίστων, ἱκόμεθ', οι ρ΄α θεοίσι πεποιθότες ἀθαυάτοισιυ οῦτε φυτεύουσιυ χερσίυ φυτου οῦτ' ἀρόωσιυ, ἀλλὰ τά γ' ἄσπαρτα καὶ ἀυήροτα πάυτα φύουται,

πυροί καὶ κριθαὶ ἢδ' ἄμπελοι, αἴ τε φέρουσιν οἶνον ἐριστάφυλον, και σφιν Διὸς ὅμβρος ἀέξει. τοῖσιν δ' οὕτ' ἀγοραὶ βουληφόροι οὕτε θέμιστες, ἀλλ' οἴ γ' ὑψηλῶν ὀρέων ναίουσι κάρηνα ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, θεμιστεύει δὲ ἔκαστος παίδων ἢδ' ἀλόχων, οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσι.

115-

IIO

Νησος έπειτα λάχεια παρέκ λιμένος τετάνυσται γαίης Κυκλώπων οὖτε σχεδον οὖτ' ἀποτηλοῦ, ύλήεσσ' εν δ' αίγες άπειρέσιαι γεγάασιν άγριαι οὐ μεν γὰρ πάτος ἀνθρώπων ἀπερύκει, οὐδέ μιν εἰσοιχνεῦσι κυνηγέται, οἴ τε καθ' ὕλην άλγεα πάσχουσιν κορυφάς δρέων εφέποντες. οὖτ' ἄρα ποίμνησιν καταΐσχεται οὖτ' ἀρότοισιν, άλλ' ή γ' ἄσπαρτος καὶ ἀνήροτος ήματα πάντα άνδρων χηρεύει, βόσκει δέ τε μηκάδας αίγας. ου γαρ Κυκλώπεσσι νέες πάρα μιλτοπάρηοι, οὐδ' ἄνδρες νηῶν ἔνι τέκτονες, οί κε κάμοιεν νηας ευσσέλμους, αί κεν τελέοιεν έκαστα άστε' ἐπ' ἀνθρώπων ἱκνεύμεναι, οἶά τε πολλὰ άνδρες ἐπ' ἀλλήλους νηυσίν περόωσι θάλασσαν. οί κέ σφιν και νήσον ξυκτιμένην ξκάμοντο. ού μεν γάρ τι κακή γε, φέροι δέ κεν δρια πάντα. έν μέν γὰρ λειμώνες άλὸς πολιοίο παρ' όχθας ύδρηλοὶ μαλακοί μάλα κ' ἄφθιτοι ἄμπελοι είεν. έν δ' ἄροσις λείη· μάλα κεν βαθύ λήιον αίεί εις ώρας αμφεν, έπει μάλα πίαρ ύπ' οδδας. έν δε λιμήν εύορμος, εν' ου χρεώ πείσματός έστιν, ούτ' ευνάς βαλέειν ούτε πρυμνήσι' ανάψαι, άλλ' ἐπικέλσαντας μείναι χρόνον είς δ κε ναυτέων θυμός ἐποτρύνη καὶ ἐπιπνεύσωσιν ἀῆται. αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος ρέει ἀγλαὸν ὕδωρ, κρήνη ύπὸ σπείους περὶ δ' αἴγειροι πεφύασιν.

I 20

125

130

135

ἔνθα κατεπλέομεν, καί τις θεδς ἡγεμόνενε

νύκτα δι' δρφναίην, οὐδὲ προὐφαίνετ' ἰδέσθαι*

ἀὴρ γὰρ παρὰ νηυσὶ βαθεῖ' ἦν, οὐδὲ σελήνη

οὐρανόθεν προὕφαινε, κατείχετο δὲ νεφέεσσιν.

145
ἔνθ' οὕ τις τὴν νῆσον ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῦσιν*

οὐδ' οὖν κύματα μακρὰ κυλινδόμενα προτὶ χέρσον

εἰσίδομεν, πρὶν νῆας ἐνσσέλμους ἐπικέλσαι.

κελσάσησι δὲ νηυσὶ καθείλομεν ἱστία πάντα,

ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης*

150
ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν 'Ηῶ δίαν.

Odysseus with twelve comrades sets out for the cave where the Cyclops lived.

Ήμος δ' ηριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος Ήως, νησον θαυμάζοντες εδινεόμεσθα κατ' αὐτήν. ώρσαν δε νύμφαι, κοθραι Διὸς αλγιόχοιο, αίγας δρεσκώους, ίνα δειπνήσειαν έταιροι. 155 αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ αίγανέας δολιχαύλους είλόμεθ' έκ νηών, διά δε τρίχα κοσμηθέντες βάλλομεν αίψα δ' έδωκε θεός μενοεικέα θήρην. νηες μέν μοι έποντο δυώδεκα, ές δε εκάστην εννέα λάγχανον αίγες εμοί δε δέκ' έξελον οίω. 160 δς τότε μεν πρόπαν ήμαρ ες ήελιον καταδύντα ημεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ. ου γάρ πω νηών εξέφθιτο οίνος ερυθρός, άλλ' ενέην πολλον γαρ εν αμφιφορεύσιν εκαστοι ηφύσαμεν Κικόνων ίερον πτολίεθρον έλόντες. 165 Κυκλώπων δ' ές γαίαν έλεύσσομεν έγγυς έόντων, καπνόν τ' αὐτῶν τε φθογγὴν δίων τε καὶ αἰγῶν. ημος δ' ήέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κυέφας ήλθε, δη τότε κοιμήθημεν έπι ρηγμίνι θαλάσσης. ήμος δ' ήριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος 'Hws. 170 καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔειπον "Αλλοι μὲν νῦν μίμνετ', ἐμοὶ ἐρίηρες ἐταῖροι αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηί τ' ἐμῷ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισιν ἐλθὼν τῶνδ' ἀνδρῶν πειρήσομαι, οἴ τινές εἰσιν, ἤ ρ' οῖ γ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι, ἢε φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.'

*Ως είπων ανα νηὸς έβην, εκέλευσα δ' έταίρους αὐτούς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι. οί δ' αίψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον, έξης δ' έζόμενοι πολιην άλα τύπτον έρετμοις. άλλ' ὅτε δη τὸν χῶρον ἀφικόμεθ' ἐγγὺς ἐόντα, ένθα δ' έπ' έσχατιή σπέος είδομεν, ἄγχι θαλάσσης, ύψηλου, δάφυησι κατηρεφές ένθα δε πολλά μηλ', διές τε καὶ αίγες ιαύεσκου περι δ' αὐλή ύψηλη δέδμητο κατωρυχέεσσι λίθοισι μακρήσίν τε πίτυσσιν ίδε δρυσίν ύψικόμοισιν. ένθα δ' ανηρ ενίαυε πελώριος, δς ρά τε μηλα οίος ποιμαίνεσκεν απόπροθεν οὐδε μετ' άλλους πωλείτ', άλλ' ἀπάνευθεν εων ἀθεμίστια ήδη. καὶ γὰρ θαῦμ' ἐτέτυκτο πελώριον, οὐδὲ ἐψκει άνδρί γε σιτοφάγω, άλλα ρίω ύλήεντι ύψηλων δρέων, δ τε φαίνεται οίον απ' άλλων.

Δὴ τότε τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἔταίρους αὐτοῦ πὰρ νηί τε μένειν καὶ νῆα ἔρυσθαι· αὐτὰρ ἐγὼ κρίνας ἔτάρων δυοκαίδεκ' ἀρίστους βῆν· ἀτὰρ αἴγεον ἀσκὸν ἔχον μέλανος οἴνοιο, ἡδέος, ὅν μοι ἔδωκε Μάρων, Εὐάνθεος υἱὸς, ἱρεὺς ᾿Απόλλωνος, δς Ἦσμαρον ἀμφιβεβήκει, οὕνεκά μιν σὺν παιδὶ περισχόμεθ' ἠδὲ γυναικὶ ἀζόμενοι· ϣκει γὰρ ἐν ἄλσεϊ δενδρήεντι Φοίβου ᾿Απόλλωνος. ὁ δέ μοι πόρεν ἀγλαὰ δῶρα· χρυσοῦ μέν μοι δῶκ' εὐεργέος ἔπτὰ τάλαντα,

175

180

185

190

195

δώκε δέ μοι κρητήρα πανάργυρον, αὐτὰρ ἔπειτα οίνον εν αμφιφορεύσι δυώδεκα πασιν αφύσσας ήδὺν ἀκηράσιον, θεῖον ποτόν οὐδέ τις αὐτὸν 205 ηείδη διώων οὐδ' ἀμφιπόλων ενὶ οἴκω, άλλ' αὐτὸς ἄλοχός τε φίλη ταμίη τε μί' οίη. τὸν δ' ὅτε πίνοιεν μελιηδέα οίνον ἐρυθρὸν, ... έν δέπας έμπλήσας ύδατος ανα είκοσι μέτρα γεθ', όδμη δ' ήδεία ἀπὸ κρητήρος όδώδει, 210 θεσπεσίη τότ' αν ού τοι αποσχέσθαι φίλον ήεν. τοῦ φέρου ἐμπλήσας ἀσκὸυ μέγαυ, ἐυ δὲ καὶ ἤια κωρύκω αὐτίκα γάρ μοι δίσατο θυμὸς ἀγήνωρ ανδρ' ἐπελεύσεσθαι μεγάλην ἐπιειμένον αλκὴν, αγριον, ούτε δίκας εὖ εἰδότα ούτε θέμιστας. 215-

They enter the cave and await his return.

Καρπαλίμως δ' είς ἄντρον ἀφικόμεθ', οὐδέ μιν ἔνδον ευρομεν, άλλ' ενόμενε νομόν κάτα πίονα μήλα. έλθόντες δ' είς άντρον έθηεύμεσθα εκαστα ταρσοί μέν τυρών βρίθον, στείνοντο δέ σηκοί άρνων ήδ' ερίφων διακεκριμέναι δε έκασται έρχατο, χωρίς μεν πρόγονοι, χωρίς δε μέτασσαι, χωρίς δ' αὖθ' έρσαι ναῖον δ' όμω ἄγγεα πάντα, γαυλοί τε σκαφίδες τε, τετυγμένα, τοῖς ἐνάμελγεν. ένθ' έμε μεν πρώτισθ' έταροι λίσσοντ' επέεσσι τυρών αινυμένους ιέναι πάλιν, αὐτὰρ ἔπειτα καρπαλίμως έπὶ νῆα θοὴν ἐρίφους τε καὶ ἄρνας σηκών έξελάσαντας έπιπλείν άλμυρον ύδωρ άλλ' έγω οὐ πιθόμην, ή τ' αν πολύ κέρδιον ήεν, όφρ' αὐτόν τε ἴδοιμι, καὶ εἴ μοι ξείνια δοίη. ουδ' ἄρ' ἔμελλ' ἐτάροισι φανείς ἐρατεινὸς ἔσεσθαι.

225

220

230

"Ενθα δὲ πῦρ κήαντες ἐθύσαμεν ήδὲ καὶ αὐτοὶ τυρών αλνύμενοι φάγομεν, μένομέν τέ μιν ένδον

ημενοι, είος επηλθε νέμων φέρε δ' δβριμον άχθος ύλης άζαλέης, ίνα οἱ ποτιδόρπιον είη. έντοσθεν δ' ἄντροιο βαλών δρυμαγδον έθηκεν 235 ήμεις δε δείσαντες απεσσύμεθ' ες μυχον αντρου. αὐτὰρ ο γ' εἰς εὐρὺ σπέος ήλασε πίονα μηλα, πάντα μάλ' ὅσσ' ἤμελγε, τὰ δ' ἄρσενα λεῖπε θύρηφιν, άρνειούς τε τράγους τε, βαθείης έκτοθεν αὐλης. αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας, 240 όβριμον οὐκ αν τόν γε δύω καὶ εἴκοσ' ἄμαξαι έσθλαὶ τετράκυκλοι ἀπ' οὕδεος ὀχλίσσειαν τόσσην ηλίβατον πέτρην ἐπέθηκε θύρησιν. έζόμενος δ' ήμελγεν δις καὶ μηκάδας αίγας, πάντα κατὰ μοιραν, και ὑπ' ἔμβρυον ἦκεν ἐκάστη. 245 αὐτίκα δ' ημισυ μεν θρέψας λευκοῖο γάλακτος πλεκτοίς εν ταλάροισιν αμησάμενος κατέθηκεν, ημισυ δ' αὖτ' ἔστησεν ἐν ἄγγεσιν, ὄφρα οἱ εἴη πίνειν αλνυμένω καί οἱ ποτιδόρπιον είη. αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ α ἔργα, 250 καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε καὶ εἴσιδεν, εἴρετο δ' ἡμέας

Cyclops puts questions which Odysseus parries.

' Ω ξείνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλείθ' ὑγρὰ κέλευθα; ἢ τι κατὰ πρῆξιν ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε οἶά τε ληιστῆρες ὑπεὶρ ἄλα, τοί τ' ἀλόωνται ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποΐσι φέροντες;' 255

'Ως έφαθ', ήμιν δ' αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ δεισάντων φθόγγον τε βαρὺν αὐτόν τε πέλωρον. ἀλλὰ καὶ ὧς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον

' Ήμεις τοι Τροίηθεν ἀποπλαγχθέντες 'Αχαιοὶ παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαιτμα θαλάσσης, οἴκαδε ιέμενοι, ἄλλην όδον, ἄλλα κέλευθα ἤλθομεν οὕτω που Ζεὺς ἤθελε μητίσασθαι. λαοὶ δ' 'Ατρείδεω 'Αγαμέμνονος εὐχόμεθ' εἶναι,

285

τοῦ δὴ νῦν γε μέγιστον ὑπουράνιον κλέος ἐστί·
τόσσην γὰρ διέπερσε πόλιν καὶ ἀπώλεσε λαοὺς
πολλούς· ἡμεῖς δ' αὖτε κιχανόμενοι τὰ σὰ γοῦνα
ἰκόμεθ', εἴ τι πόροις ξεινήιον ἠὲ καὶ ἄλλως
δοίης δωτίνην, ἥ τε ξείνων θέμις ἐστίν.
ἀλλ' αἰδεῖο, φέριστε, θεούς· ἰκέται δέ τοί εἰμεν.
Ζεὺς δ' ἐπιτιμήτωρ ἰκετάων τε ξείνων τε,
ξείνιος, δς ξείνοισιν ἄμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.'

ξείνιος, δε ξείνοισιν άμ' αίδοιοισιν όπηδει.'

Δε εφάμην, ό δε μ' αὐτικ' ἀμείβετο νηλεί θυμῷ
' νήπιός εἰς, ὧ ξεῖν', ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
ὅς με θεοὺς κέλεαι ἢ δειδίμεν ἢ ἀλέασθαι'
οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν
275
οὐδὲ θεῶν μακάρων, ἐπεὶ ἢ πολὺ φέρτεροί εἰμεν.
οὐδ' ἀν ἐγὼ Διὸς ἔχθος ἀλευάμενος πεφιδοίμην
οὕτε σεῦ οὕθ' ἐτάρων, εὶ μὴ θυμός με κελεύοι.

η που ἐπ' ἐσχατιῆς η καὶ σχεδὸν, ὄφρα δαείω.'
Δς φάτο πειράζων, ἐμὲ δ' οὐ λάθεν εἰδότα πολλὰ, ἀλλά μιν ἄψορρον προσέφην δολίοις ἐπέεσσι'

άλλά μοι είφ' όπη έσχες ιων εύεργέα νηα,

' Νέα μέν μοι κατέαξε Ποσειδάων ενοσίχθων, προς πέτρησι βαλων ύμης επί πείρασι γαίης, ἄκρη προσπελάσας ἄνεμος δ' εκ πόντου ενεικεν αὐτὰρ εγω σὺν τοισδε ὑπέκφυγον αἰπὺν ὅλεθρον.'

Cyclops devours six of the men, two at a time.

Odysseus plots revenge.

*Ως ἐφάμην, ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο νηλέι θυμῷ, ἀλλ' ὅ γ' ἀναίξας ἐτάροις ἐπὶ χεῖρας ἴαλλε, σὺν δὲ δύω μάρψας ὡς τε σκύλακας ποτὶ γαίη κόπτ' ἐκ δ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν. 290 τοὺς δὲ διὰ μελεϊστὶ ταμὼν ὧπλίσσατο δόρπον ἤσθιε δ' ὡς τε λέων ὀρεσίτροφος, οὐδ' ἀπέλειπεν,

300

305

310

315

320

έγκατά τε σάρκας τε καὶ ὀστέα μυελόεντα. ἡμεῖς δὲ κλαίοντες ἀνεσχέθομεν Διὶ χεῖρας, σχέτλια ἔργ' ὁρόωντες ἀμηχανίη δ' ἔχε θυμόν. αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μεγάλην ἐμπλήσατο νηδὺν ἀνδρόμεα κρέ' ἔδων καὶ ἐπ' ἄκρητον γάλα πίνων, κεῖτ' ἔντοσθ' ἄντροιο τανυσσάμενος διὰ μήλων. τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμὸν ἄσσον ὶὼν, ξίφος ὀξὰ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ, οὐτάμεναι πρὸς στῆθος, ὅθι φρένες ἡπαρ ἔχουσι, χείρ' ἐπιμασσάμενος ἔτερος δέ με θυμὸς ἔρυκεν. αὐτοῦ γάρ κε καὶ ἄμμες ἀπωλόμεθ' αἰπὸν ὅλεθρον οὐ γάρ κεν δυνάμεσθα θυράων ὑψηλάων χερσὶν ἀπώσασθαι λίθον ὅβριμον, ὁν προσέθηκεν. ὡς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν 'Ηῶ δῖαν.

Ήμος δ' ήριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος 'Ηως, καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε καὶ ἦμελγε κλυτὰ μῆλα, πάντα κατά μοιραν, και ύπ' ξμβρυον ήκεν εκάστη. αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ α ἔργα, σὺν δ' δ γε δη αὖτε δύω μάρψας ώπλίσσατο δείπνον. δειπνήσας δ' ἄντρου έξήλασε πίονα μηλα, ρηιδίως άφελων θυρεον μέγαν αὐτὰρ ἔπειτα αψ ἐπέθηχ', ώς εί τε φαρέτρη πωμ' ἐπιθείη. πολλή δε ροίζω πρός όρος τρέπε πίονα μήλα Κύκλωψ αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην κακὰ βυσσοδομεύων, εί πως τισαίμην, δοίη δέ μοι εύχος 'Αθήνη. ήδε δέ μοι κατά θυμον άρίστη φαίνετο βουλή. Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα βόπαλον παρά σηκώ, χλωρον έλαίνεον το μεν έκταμεν, όφρα φοροίη αὐανθέν. τὸ μὲν ἄμμες ἐίσκομεν εἰσορόωντες οσσου θ' ίστου υηος ξεικοσόροιο μελαίνης, φορτίδος εὐρείης, ή τ' ἐκπεράς μέγα λαῖτμα. τόσσον ξην μήκος, τόσσον πάχος είσοράασθαι.

τοῦ μεν όσον τ' όργυιαν εγών ἀπέκοψα παραστάς, 325 καὶ παρέθηχ' ετάροισιν, ἀποξύναι δ' ἐκέλευσα. οί δ' όμαλὸν ποίησαν έγω δ' έθόωσα παραστάς άκρον, άφαρ δε λαβών επυράκτεον εν πυρί κηλέφ. καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκα κατακρύψας ὑπὸ κόπρω, η ρα κατά σπείους κέχυτο μεγάλ' ήλιθα πολλή: 330 αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κλήρω πεπαλάσθαι ἄνωγον, ős τις τολμήσειεν έμοι σύν μοχλον αείρας τρίψαι ἐν ὀφθαλμῷ, ὅτε τὸν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι. οί δ' έλαχον τοὺς ἄν κε καὶ ἤθελον αὐτὸς ελέσθαι, τέσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην. 335 έσπέριος δ' ήλθεν καλλίτριχα μήλα νομεύων αὐτίκα δ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα, πάντα μάλ', οὐδέ τι λεῖπε βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς, . ή τι δισάμενος, ή καὶ θεὸς ως εκέλευσεν. αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας, 340 έζόμενος δ' ήμελγεν δις καὶ μηκάδας αίγας, πάντα κατά μοιραν, και ύπ' ξμβρυον ήκεν ξκάστη, αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα, σὺν δ' δ' γε δη αὖτε δύω μάρψας ώπλίσσατο δόρπον. καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων ἄγχι παραστὰς, 345 κισσύβιον μετά χερσίν έχων μέλανος οίνοιο.

Odysseus, having made Cyclops drunk, puts out his eye.

' Κύκλωψ, τῆ, πίε οἶνου, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα, ὅφρ' εἰδῆς οἶόν τι ποτὸν τόδε νηῦς ἐκεκεύθει ἡμετέρη· σοὶ δ' αὖ λοιβὴν φέρου, εἴ μ' ἐλεήσας οἴκαδε πέμψειας· σὰ δὲ μαίνεαι οὐκέτ' ἀνεκτῶς. 350 σχέτλιε, πῶς κέν τίς σε καὶ ὕστερον ἄλλος ἵκοιτο ἀνθρώπων πολέων; ἐπεὶ οὐ κατὰ μοῦραν ἔρεξας.'

Ως έφάμην, ὁ δὲ δέκτο καὶ ἔκπιεν ῆσατο δ' alvῶς ἡδὴ ποτὸν πίνων, καί μ' ἤτεε δεύτερον αὖτις*

' Δός μοι έτι πρόφρων, καί μοι τε ον ούνομα είπε 355 αὐτίκα νῦν, ἵνα τοι δῶ ξείνιον, ῷ κε σὰ χαίρης. καὶ γὰρ Κυκλώπεσσι φέρει ζείδωρος ἄρουρα οἶνον ἐριστάφυλον, καί σφιν Διος ὅμβρος ἀέξει ἀλλὰ τόδ ἀμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀπορρώς...

*Ως φάτ'· ἀτάρ οι αὖτις ἐγὼ πόρου αἴθοπα τοινο 360 τρις μὲυ ἔδωκα φέρωυ, τρις δ' ἔκπιευ ἀφραδίησιυ. αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωπα περι φρένας ἤλυθευ οἶνος, και τότε δή μιυ ἔπεσσι προσηύδων μειλιχίοισι.

'Κύκλωψ, εἰρωτᾶς μ' ὄνομα κλυτόν; αὐτὰρ ἐγώ τοι ἐξερέω· σὰ δέ μοι δὸς ξείνιον, ως περ ὑπέστης. 365 Οὖτις ἐμοί γ' ὄνομα· Οὖτιν δέ με κικλήσκουσι μήτηρ ἠδὲ πατὴρ ἠδ' ἄλλοι πάντες ἐταῖροι.'

*Ως εφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμείβετο νηλέι θυμώ. ' Οθτιν εγώ πύματον έδομαι μετά οις ετάροισι, τους δ' άλλους πρόσθεν το δέ τοι ξεινήιον έσται. 370 Η και ανακλινθείς πέσεν υπτιος, αὐταρ έπειτα κεῖτ' ἀποδοχμώσας παχὺν αὐχένα, κὰδ δέ μιν ὕπνος ήρει πανδαμάτωρ φάρυγος δ' εξέσσυτο οίνος ψωμοί τ' ανδρόμεοι ό δ' έρεύγετο οινοβαρείων. καὶ τότ' ἐγὼ τὸν μοχλὸν ὑπὸ σποδοῦ ἦλασα πολλῆς, 375 είως θερμαίνοιτο έπεσσί τε πάντας έταίρους θάρσυνον, μή τίς μοι ύποδδείσας αναδύη. άλλ' ὅτε δη τάχ' ὁ μοχλὸς ἐλάινος ἐν πυρί μέλλεν άψεσθαι, χλωρός περ έων, διεφαίνετο δ' αίνως, και τότ' εγων δάσσον φέρον εκ πυρός, αμφι δ' εταιροι 380 ϊσταντ'· αὐτὰρ θάρσος ἐνέπνευσεν μέγα δαίμων, οί μέν μοχλον έλόντες έλάινον, όξυν έπ' ἄκρφ, δφθαλμώ ενέρεισαν εγώ δ' εφύπερθεν δερθείς δίνεον, ώς ότε τις τρυπώ δόρυ νήιον άνηρ τρυπάνω, οι δέ τ' ένερθεν ύποσσείουσιν ιμάντι 385 άψάμενοι έκάτερθε, τὸ δὲ τρέχει ἐμμενὲς αἰεί

δις τοῦ ἐν ὄφθαλμῷ πυριήκεα μοχλὸν ἐλόντες δινέομεν, τὸν δ' αἷμα περίβρεε θερμὸν ἐόντα. πάντα δέ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύας εὖσεν ἀυτμὴ γλήνης καιομένης σφαραγεύντο δέ οι πυρι ρίζαι. 390 ώς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν ήὲ σκέπαρνον είν ύδατι ψυχρώ βάπτη μεγάλα ιάχοντα φαρμάσσων τὸ γὰρ αὖτε σιδήρου χε κράτος ἐστίν. ως του σίζ' όφθαλμος έλαϊνέφ περί μοχλώ. σμερδαλέον δε μέγ' φμωξεν, περί δ' ἴαχε πέτρη, 395 ήμεις δε δείσαντες απεσσύμεθ'. αὐτὰρ ὁ μοχλὸν έξέρνο' δφθαλμοίο πεφυρμένον αξματι πολλώ. τον μεν έπειτ' έρριψεν από έο χερσίν αλύων, αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας μεγάλ' ἤπυεν, οι ρά μιν ἀμφὶς ώκεον εν σπήεσσι διλάκριας ήνεμοέσσας. 400 οι δε βοής αιοντες εφοίτων άλλοθεν άλλος, ιστάμενοι δ' είροντο περί σπέος όττι έ κήδοι.

The trick of 'No-man.'

' Τίπτε τόσον, Πολύφημ', ἀρημένος ὧδ' ἐβόησας νύκτα δι' ἀμβροσίην, καὶ ἀύπνους ἄμμε τίθησθα; η μή τίς σευ μήλα βροτῶν ἀέκοντος ἐλαύνει; η μή τίς σ' αὐτὸν κτείνη δόλφ η βε βίηφιν;'

Τοὺς δ' αὖτ' ἐξ ἄντρου προσέφη κρατερὸς Πολύφημος. 'ὧ φίλοι, Οὖτίς με κτείνει δόλφ, οὐδὲ βίηφιν.'

Οἱ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρενον'
' εἰ μὲν δὴ μή τίς σε βιάζεται οἶον ἐόντα,
νοῦσόν γ' οὕ πως ἔστι Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι,
ἀλλὰ σύ γ' εὕχεο πατρὶ Ποσειδάωνι ἄνακτι.'

*Ως ἄρ' ἔφαν ἀπιόντες, ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ, ὡς ὄνομ' ἐξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μῆτις ἀμύμων.

Preparations for escape.

Κύκλωψ δε στενάχων τε καὶ ώδίνων όδύνησι,

415

χερσί ψηλαφόων, ἀπό μεν λίθον είλε θυράων, αὐτὸς δ' εἰνὶ θύρησι καθέζετο χεῖρε πετάσσας, εί τινά που μετ' δεσσι λάβοι στείχοντα θύραζε οῦτω γάρ πού μ' ἦλπετ' ἐνὶ φρεσὶ νήπιον είναι. αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ὅχ' ἄριστα γένοιτο, 420 εί τιν' εταίροισιν θανάτου λύσιν ήδ' εμοί αὐτώ εύρο (μην πάντας δε δόλους και μητιν υφαινον. ως τε περί ψυχής μέγα γάρ κακον έγγύθεν ήεν. ήδε δέ μοι κατά θυμον αρίστη φαίνετο βουλή. άρσενες διες ήσαν ευτρεφέες, δασύμαλλοι, 425 καλοί τε μεγάλοι τε, ιοδνεφές είρος έχοντες τοὺς ἀκέων συνέεργον ἐυστρεφέεσσι λύγοισι, της έπι Κύκλωψ εὖδε πέλωρ, ἀθεμίστια εἰδώς, σύντρεις αλνύμενος ό μεν εν μέσφ ανδρα φέρεσκε, τω δ' έτέρω έκατερθεν ίτην σώοντες έταιρους. 430 τρείς δε ξκαστον φωτ' διες φέρον αὐτὰρ εγώ γε, άρνειδς γάρ έην, μήλων όχ' άριστος άπάντων, τοῦ κατὰ νῶτα λαβών, λασίην ὑπὸ γαστέρ' ἐλυσθεὶς κείμην αὐτὰρ χερσὶν ἀώτου θεσπεσίοιο νωλεμέως στρεφθείς έχόμην τετληότι θυμώ. 435 ως τότε μέν στενάχοντες εμείναμεν 'Ηω δίαν.

"Ημος δ' ἠριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος 'Ηως, καὶ τότ' ἔπειτα νομόνδ' ἐξέσσυτο ἄρσενα μῆλα, θήλειαι δ' ἐμέμηκον ἀνήμελκτοι περὶ σηκούς οὔθατα γὰρ σφαραγεῦντο. ἄναξ δ' ὀδύνησι κακῆσι τειρόμενος πάντων ὀίων ἐπεμαίετο νῶτα ὀρθῶν ἐσταότων τὸ δὲ νήπιος οὐκ ἐνόησεν, ὥς οἱ ὑπ' εἰροπόκων ὀίων στέρνοισι δέδεντο. ὕστατος ἀρνειὸς μήλων ἔστειχε θύραζε, λάχνω στεινόμενος καὶ ἐμοὶ πυκινὰ φρονέοντι. τὸν δ' ἐπιμασσάμενος προσέφη κρατερὸς Πολύφημος.

Cyclops talks to his ram.

' Κριε πέπον, τί μοι ώδε διά σπέος έσσυο μήλων υστατος: ου τι πάρος γε λελειμμένος έρχεαι οιών, άλλα πολύ πρώτος νέμεαι τέρεν άνθεα ποίης μακρά βιβάς, πρώτος δέ βοάς ποταμών άφικάνεις, 450 πρώτος δὲ σταθμόνδε λιλαίεαι ἀπονέεσθαι ξσπέριος· νῦν αὖτε πανύστατος. ἢ σύ γ' ἄνακτος δφθαλμον ποθέεις, τον άνηρ κακός εξαλάωσε σὺν λυγροῖς ἐτάροισι, δαμασσάμενος φρένας οἴνω, Οὖτις, δυ οὖ πώ φημι πεφυγμένου εἶναι ὅλεθρου. εί δη δμοφρονέοις ποτιφωνήεις τε γένοιο είπειν δππη κείνος εμόν μένος ήλασκάζει τῷ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε διὰ σπέος ἄλλυδις ἄλλη θεινομένου βαίοιτο πρός οὖδεϊ, κὰδ δέ κ' ἐμὸν κῆρ λωφήσειε κακών, τά μοι οὐτιδανὸς πόρεν Οὖτις. *Ως είπων τον κριον από ξο πέμπε θύρα(ε.

Odysseus rescues his comrades, and they gain the shore.

έλθόντες δ' ήβαιὸν ἀπὸ σπείους τε καὶ αὐλῆς πρώτος ύπ' άρνειοῦ λυόμην, ύπέλυσα δ' έταίρους. καρπαλίμως δε τὰ μῆλα ταναύποδα, πίονα δημώ, πολλά περιτροπέουτες έλαύνομεν, όφρ' επί νηα ικόμεθ' · ασπάσιοι δε φίλοις ετάροισι φάνημεν, ολ φύγομεν θάνατον τούς δε στενάχοντο γοώντες. άλλ' έγω οὐκ εἴων, ἀνὰ δ' όφρύσι νεῦον ἐκάστω, κλαίειν άλλ' ἐκέλευσα θοῶς καλλίτριχα μῆλα πόλλ' εν νηὶ βαλόντας επιπλείν άλμυρον ύδωρ. οί δ' αίψ' είσβαινον και έπι κληίσι καθίζου. έξης δ' έζόμενοι πολιην άλα τύπτον έρετμοις. άλλ' ὅτε τόσσον ἀπην ὅσσον τε γέγωνε βοήσας, καί τότ' έγω Κύκλωπα προσηύδων κερτομίοισι ' Κύκλωψ, οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἐταίρους

Digitized by Google

455

460

465

έδμεναι εν σπηι γλαφυρώ κρατερηφι βίηφι. καὶ λίην σέ γ' ἔμελλε κιχήσεσθαι κακὰ ἔργα, σχέτλι', ἐπεὶ ξείνους οὐχ ἄζεο σῷ ἐνὶ οἴκφ έσθέμεναι τῷ σε Ζεὺς τίσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι. 476

485

490

Cyclops nearly crushes their ship twice with a huge crag.

*Ως ἐφάμην, ὁ δ' ἔπειτα χολώσατο κηρόθι μᾶλλον· 480 ήκε δ' αποβρήξας κορυφην όρεος μεγάλοιο, καδ δ' έβαλε προπάροιθε νεός κυανοπρώροιο Γτυτθον, εδεύησεν δ' οίήιον ἄκρον ίκεσθαι]. ξκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης· την δ' αίψ' ήπειρόνδε παλιβρόθιον φέρε κυμα, πλημυρίς έκ πόντοιο, θέμωσε δε χέρσον ίκέσθαι. αὐτὰρ ἐγὼ χείρεσσι λαβὼν περιμήκεα κοντὸν ωσα παρέξι έταροισι δ' εποτρύνας εκέλευσα έμβαλέειν κώπης, εν' ύπ' έκ κακότητα φύγοιμεν, κρατί κατανεύων οι δε προπεσόντες έρεσσον. άλλ' ότε δη δίς τόσσον άλα πρήσσοντες απημεν, καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων ἀμφὶ δ' ἐταῖροι μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·

' Σχέτλιε, τίπτ' εθέλεις ερεθιζέμεν άγριον άνδρα; δς καὶ νῦν πόντονδε βαλών βέλος ήγαγε νῆα 495 αὖτις ἐς ἤπειρον, καὶ δὴ φάμεν αὐτόθ' ὀλέσθαι. εί δε φθεγξαμένου τευ η αὐδήσαντος ἄκουσε, σύν κεν άραξ' ήμέων κεφαλάς και νήια δούρα μαρμάρφ δκριόεντι βαλών τόσσον γάρ ίησιν.

*Ως φάσαν, άλλ' οὐ πείθον εμόν μεγαλήτορα θυμόν 500 άλλά μιν ἄψοβρον προσέφην κεκοτηότι θυμώ.

' Κύκλωψ, αἴ κέν τίς σε καταθνητών ανθρώπων δφθαλμοῦ είρηται ἀεικελίην ἀλαωτὺν, φάσθαι 'Οδυσσήα πτολιπόρθιον έξαλαῶσαι, υίον Λαέρτεω, 'Ιθάκη ένι οικί' έχοντα.'

530

535

*Ως εφάμην, ὁ δέ μ' οἰμώξας ἡμείβετο μύθφ. 🕯 🖒 πόποι, ἢ μάλα δή με παλαίφατα θέσφαθ' ίκάνει. έσκε τις ενθάδε μάντις ανήρ ήύς τε μέγας τε, Τήλεμος Εύρυμίδης, δε μαντοσύνη εκέκαστο καί μαντευόμενος κατεγήρα Κυκλώπεσσιν 510 δς μοι έφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι δπίσσω, χειρών εξ 'Οδυσήος άμαρτήσεσθαι όπωπής. άλλ' αλεί τινα φώτα μέγαν καλ καλόν έδέγμην ενθάδ' ελεύσεσθαι, μεγάλην επιειμένον άλκήν. υῦν δέ μ' ἐων ὀλίγος τε καὶ οὐτιδανὸς καὶ ἄκικυς 515 όφθαλμοῦ ἀλάωσεν, ἐπεί μ' ἐδαμάσσατο οἴνφ. άλλ' άγε δεθρ', 'Οδυσεθ, ίνα τοι πάρ ξείνια θείω, πομπήν τ' ότρύνω δόμεναι κλυτον εννοσίγαιον τοῦ γὰρ ἐγὼ παῖς εἰμὶ, πατὴρ δ' ἐμὸς εὖχεται εἶναι. αὐτὸς δ', αἴ κ' ἐθέλησ', ἰήσεται, οὐδέ τις ἄλλος 520 ούτε θεών μακάρων ούτε θνητών ανθρώπων.

*Ως έφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον'
αἶ γὰρ δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνός σε δυναίμην
εὖνιν ποιήσας πέμψαι δόμον "Αϊδος εἶσω,
ως οὐκ ὀφθαλμόν γ' ἰήσεται οὐδ' ἐνοσίχθων.'

^Ως εφάμην, ό δ' έπειτα Ποσειδάωνι ἄνακτι εὖχετο, χειρ' δρέγων εις οὐρανὸν ἀστερόεντα·

'Κλῦθι, Ποσείδαον γαιήοχε, κυανοχαῖτα' εἰ ἐτεόν γε σός εἰμι, πατὴρ δ' ἐμὸς εὕχεαι εἶναι, δὸς μὴ 'Οδυσσῆα πτολιπόρθιον οἴκαδ' ἰκέσθαι [υἰὸν Λαέρτεω, 'Ιθάκῃ ἔνι οἰκι' ἔχοντα]. ἀλλ' εἴ οἱ μοῦρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι οἶκον ἐυκτίμενον καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαῖαν, ὀψὲ κακῶς ἔλθοι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἐταίρους, νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, εὕροι δ' ἐν πήματα οἴκω.'

*Ως έφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε κυανοχαίτης αὐτὰρ δ γ' ἐξαῦτις πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας

ηκ' επιδινήσας, επέρεισε δε Γν' ἀπέλεθρον,
κὰδ δ' ἔβαλεν μετόπισθε νεὸς κυανοπρώροιο
τυτθὸν, ἐδεύησεν δ' οἰήιον ἄκρον ἰκέσθαι.
ξελύσθη δε θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης
την δε πρόσω φέρε κῦμα, θέμωσε δε χέρσον ἰκέσθαι.

They rejoin their comrades and resume their voyage.

άλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθα περ ἄλλαι νηες εύσσελμοι μένον άθρόαι, άμφι δ' εταιροι εΐατ' όδυρόμενοι, ήμέας ποτιδέγμενοι αλελ, νηα μέν ένθ' ελθόντες εκέλσαμεν εν ψαμάθοισιν, έκ δὲ καὶ αὐτοὶ βημεν ἐπὶ ἡηγμινι θαλάσσης. μηλα δε Κύκλωπος γλαφυρης εκ νηδς ελόντες δασσάμεθ', ώς μή τίς μοι ατεμβόμενος κίοι ίσης. άρνειον δ' έμοι οίφ ενκνήμιδες έταιροι μήλων δαιομένων δόσαν έξοχα· τὸν δ' ἐπὶ θινὶ Ζηνί κελαινεφέι Κρονίδη, δε πάσιν ανάσσει, ρέξας μηρί' ἔκαιον' ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο ἱρῶν, άλλ' άρα μερμήριζεν ὅπως ἀπολοίατο πᾶσαι νηες εύσσελμοι καὶ έμοὶ ερίηρες εταιροι. ως τότε μεν πρόπαν ήμαρ ες ήελιον καταδύντα ημεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ήδύ. ημος δ' ηέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κυέφας ηλθε, δη τότε κοιμήθημεν έπὶ ρηγμινι θαλάσσης. ημος δ' ηριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος 'Ηως, δη τότ' έγων ετάροισιν εποτρύνας εκέλευσα αὐτούς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι. οί δ' αίψ' είσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον, έξης δ' έζόμενοι πολιην άλα τύπτον έρετμοις.

"Ενθεν δε προτέρω πλέομεν ακαχήμενοι ήτορ, ασμενοι εκ θανάτοιο, φίλους ολέσαντες εταίρους.

 ${}_{\text{Digitized by}}Google$

545

550

555

560

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Κ.

Τὰ περὶ Αἰόλου καὶ Λαιστρυγόνων καὶ Κίρκης.

The floating isle of Acolus.

Αλολίην δ' ές νησον αφικόμεθ' ένθα δ' έναιεν Αίολος 'Ιπποτάδης, φίλος αθανάτοισι θεοίσι, πλωτη ένι νήσω πασαν δέ τέ μιν πέρι τείχος χάλκεον άρρηκτον, λισση δ' αναδέδρομε πέτρη. τοῦ καὶ δώδεκα παίδες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν, έξ μεν θυγατέρες, εξ δ' υίέες ήβώοντες. ένθ' δ γε θυγατέρας πόρεν υίάσιν είναι άκοίτις. οί δ' αλεί παρά πατρί φίλω και μητέρι κεδυή δαίνυνται παρά δέ σφιν δνείατα μυρία κείται, κυισηεν δέ τε δώμα περιστεναχίζεται αὐλη ήματα νύκτας δ' αὖτε παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν εύδουσ' έν τε τάπησι καὶ έν τρητοίσι λέχεσσι. καὶ μὲν τῶν ἰκόμεσθα πόλιν καὶ δώματα καλά. μηνα δε πάντα φίλει με καὶ εξερέεινεν εκαστα, Ιλιον 'Αργείων τε νέας καὶ νόστον 'Αχαιων' αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα. άλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ ὁδὸν ἤτεον ἠδ' ἐκέλευον πεμπέμεν, οὐδέ τι κείνος ἀνήνατο, τεῦχε δὲ πομπήν. δώκε δέ μ' εκδείρας ασκου βοός ευνεώροιο,

5

10

The winds tied up in a bag.

20

25

30

45

ένθα δε βυκτάων ἀνέμων κατέδησε κέλευθα κείνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε Κρονίων,
ημεν πανέμεναι ηδ' ὀρνύμεν δυ κ' ἐθέλησι.
νηὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῆ κατέδει μέρμιθι φαεινῆ
ἀργυρέῃ, ἵνα μή τι παραπνεύση ὀλίγον περ'
αὐτὰρ ἐμοὶ πνοιὴν Ζεφύρου προέηκεν ἀῆναι,
ὄφρα φέροι νῆάς τε καὶ αὐτούς οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
ἐκτελέειν αὐτῶν γὰρ ἀπωλόμεθ' ἀφραδίησιν.

Έννημαρ μεν όμως πλέομεν νύκτας τε καὶ ήμαρ, τῆ δεκάτη δ' ήδη ἀνεφαίνετο πατρὶς ἄρουρα, καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλεύσσομεν ἐγγὺς ἐόντας. ἔνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλῦθε κεκμηῶτα αἰεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἐνώμων, οὐδέ τῳ ἄλλῳ δῶχ' ἐτάρων, ἵνα θᾶσσον ἱκοίμεθα πατρίδα γαῖαν οἱ δ' ἔταροι ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον, καί μ' ἔφασαν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον οἴκαδ' ἄγεσθαι, δῶρα παρ' Αἰόλου μεγαλήτορος Ἱπποτάδαο ἄδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον . ΄ * Ω πόποι, ὡς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν

"Ω πόποι, ως δδε πάσι φίλος καὶ τίμιός έστιν ἀνθρώποις, ὅτεών τε πόλιν καὶ γαῖαν ἵκηται. πολλὰ μὲν ἐκ Τροίης ἄγεται κειμήλια καλὰ ληίδος' ἡμεῖς δ' αὖτε ὁμὴν ὁδὸν ἐκτελέσαντες οἴκαδε νισσόμεθα κενεὰς σὺν χεῖρας ἔχοντες. καὶ νῦν οἱ τάδ' ἔδωκε χαριζόμενος φιλότητι Αἴολος. ἀλλ' ἄγε θᾶσσον ιδώμεθα ὅττι τάδ' ἐστὶν, ὅσσος τις χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἀσκῷ ἔνεστιν.' Δς ἔφασαν, βουλὴ δὲ κακὴ νίκησεν ἐταίρων'

The bag is opened by the crew, and the ship blown back to the isle.

άσκου μεν λθσαν, άνεμοι δ' εκ πάντες δρουσαν,

55

60

70

75

τοὺς δ' αἶψ' ἀρπάξασα φέρεν πόντονδε θύελλα κλαίοντας, γαίης ἄπο πατρίδος αὐτὰρ ἐγώ γε ἐγρόμενος κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμήριξα ἢὲ πεσῶν ἐκ νηὸς ἀποφθίμην ἐνὶ πόντω, ἢ ἀκέων τλαίην καὶ ἔτι ζωοῖσι μετείην. ἀλλ' ἔτλην καὶ ἔμεινα, καλυψάμενος δ' ἐνὶ νηὶ κείμην αἰ δ' ἐφέροντο κακῷ ἀνέμοιο θυέλλη αῦτις ἐπ' Αἰολίην νῆσον, στενάχοντο δ' ἐταῖροι.

"Ενθα δ' επ' ήπείρου βημεν και αφυσσάμεθ' ύδωρ, αίψα δε δείπνον έλοντο θοής παρά νηυσίν έταίροι. αὐτὰρ ἐπεί σίτοιό τε πασσάμεθ' ήδε ποτήτος, δὴ τότ' εγὼ κήρυκά τ' όπασσάμενος και εταίρον, βην εις Αιόλου κλυτὰ δώματα τὸν δ' εκίχανον δαινύμενον παρὰ ἡ τ' ἀλόχφ και οίσι τέκεσσιν. ελθόντες δ' ες δωμα παρὰ σταθμοισιν επ' οὐδοῦ εζόμεθ' οι δ' ἀνὰ θυμὸν εθάμβεον ἔκ τ' ερέοντο

'Πῶς ἦλθες, 'Οδυσεῦ; τίς τοι κακὸς ἔχραε δαίμων; ἢ μέν σ' ἐνδυκέως ἀπεπέμπομεν, ὄφρ' ἂν ἵκηαι 65 πατρίδα σὴν καὶ δῶμα, καὶ εἴ πού τοι φίλον ἐστίν.'

*Ως φάσαν αὐτὰρ ἐγὼ μετεφώνεον ἀχνύμενος κῆρ·
' ἄασάν μ' ἔταροί τε κακοὶ πρὸς τοῖσί τε ὕπνος
σχέτλιος. ἀλλ' ἀκέσασθε, φίλοι· δύναμις γὰρ ἐν ὑμῖν.'

Δε ξφάμην μαλακοισι καθαπτόμενος ξπέεσσιν.

"Ερρ' ἐκ νήσου θασσον, ἐλέγχιστε ζωόντων οὐ γάρ μοι θέμις ἐστὶ κομιζέμεν οὐδ' ἀποπέμπειν ἄνδρα τὸν ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθηται μακάρεσσιν. ἔρρ', ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἰκάνεις.

*Ως είπων ἀπέπεμπε δόμων βαρέα στενάχοντα. ἔνθεν δε προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἢτορ. τείρετο δ' ἀνδρων θυμὸς ὑπ' εἰρεσίης ἀλεγεινῆς ἡμετέρῃ ματίῃ, ἐπεὶ οὐκέτι φαίνετο πομπή.

 ${}_{\text{Digitized by}}Google$

The Laestrygones.

80

85

90

95

100

105

110

Εξήμαρ μεν δμως πλέομεν νύκτας τε καὶ ήμαρ. έβδομάτη δ' ικόμεσθα Λάμου αλπύ πτολίεθρου, Τηλέπυλου Λαιστρυγουίηυ, δθι ποιμένα ποιμήν ηπύει είσελάων, ὁ δέ τ' έξελάων ὑπακούει. ένθα κ' ἄυπνος ἀνὴρ δοιοὺς ἐξήρατο μισθοὺς, τον μεν βουκολέων, τον δ' άργυφα μήλα νομεύων έγγυς γάρ νυκτός τε καὶ ηματός είσι κέλευθοι. ένθ' έπεὶ ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλθομεν, δν πέρι πέτρη ηλίβατος τετύχηκε διαμπερές αμφοτέρωθεν, άκταὶ δὲ προβλητες ἐναντίαι ἀλλήλησιν έν στόματι προύχουσιν, άραιη δ' εἴσοδός έστιν, ένθ' οι γ' είσω πάντες έχον νέας αμφιελίσσας. αί μεν αρ' έντοσθεν λιμένος κοίλοιο δέδεντο πλησίαι οὐ μεν γάρ ποτ' ἀξξετο κῦμά γ' ἐν αὐτῷ, οὖτε μέγ' οὖτ' ὀλίγου, λευκὴ δ' ἦυ ἀμφὶ γαλήνη. αὐτὰρ ἐγὼν οίος σχέθον ἔξω νῆα μέλαιναν, αὐτοῦ ἐπ' ἐσχατιῆ, πέτρης ἐκ πείσματα δήσας. έστην δε σκοπιην ες παιπαλόεσσαν ανελθών. ένθα μέν ούτε βοών ούτ' ανδρών φαίνετο έργα, καπνον δ' οίον δρωμεν από χθονός αίσσοντα. δη τότ' έγων ετάρους προίειν πεύθεσθαι ζόντας οί τινες ανέρες είεν έπι χθονί σίτον έδοντες, ἄνδρε δύο κρίνας, τρίτατον κήρυχ' αμ' οπάσσας. οί δ' ισαν εκβάντες λείην όδον, ήπερ αμαξαι άστυδ' αφ' ύψηλων δρέων καταγίνεον ύλην. κούρη δὲ ξύμβληντο πρὸ ἄστεος ύδρευούση, · θυγατέρ' Ιφθίμη Λαιστρυγόνος 'Αντιφάταο. ή μεν ἄρ' ες κρήνην κατεβήσετο καλλιρέεθρον 'Αρτακίην' ἔνθεν γὰρ ὕδωρ προτὶ ἄστυ φέρεσκον' οί δὲ παριστάμενοι προσεφώνεον, ἔκ τ' ἐρέοντο ΄ δς τις τωνδ' είη βασιλεύς και οίσιν ανάσσοι.

ή δε μάλ' αὐτίκα πατρός επέφραδεν ύψερεφες δω. οί δ' ἐπεὶ εἰσῆλθον κλυτὰ δώματα, τὴν δὲ γυναῖκα εθρου δσην τ' όρεος κορυφήν, κατά δ' έστυγον αθτήν. ή δ' αίψ' εξ άγορης εκάλει κλυτου 'Αντιφατηα, δυ πόσιν, δε δη τοισιν εμήσατο λυγρον όλεθρον. 115 αὐτίχ' ένα μάρψας έτάρων ωπλίσσατο δείπνου. τω δε δύ' αίξαντε φυγή επί νήας ίκέσθην. αὐτὰρ ὁ τεθχε βοὴν διὰ ἄστεος οἱ δ' ἀίοντες φοίτων ζφθιμοι Λαιστρυγόνες ἄλλοθεν ἄλλος, μυρίοι, οὐκ ἄνδρεσσιν ἐοικότες, ἀλλὰ Γίγασιν. 120 οί ρ' από πετράων ανδραχθέσι χερμαδίοισι βάλλον άφαρ δε κακός κόναβος κατά νήας δρώρει άνδρων τ' όλλυμένων νηων θ' άμα άγνυμενάων. λχθυς δ' ως πείροντες απερπέα δαίτα φέροντο. όφρ' οι τους όλεκον λιμένος πολυβενθέος έντος, 125 τόφρα δ' έγω ξίφος δξυ έρυσσάμενος παρά μηροῦ τῷ ἀπὸ πείσματ' ἔκοψα νεὸς κυανοπρώροιο. αίψα δ' έμοις ετάροισιν εποτρύνας εκέλευσα έμβαλέειν κώπης, ζυ' ὑπ' ἐκ κακότητα φύγοιμεν οί δ' άλα πάντες ανέρριψαν, δείσαντες όλεθρον. 130 ασπασίως δ' ές πόντον επηρεφέας φύγε πέτρας νηθς έμή αὐτὰρ αἱ ἄλλαι ἀολλέες αὐτόθ ὅλοντο.

Aeses, the isle of Circe.

"Ενθεν δε προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἢτορ, ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες εταίρους. Αἰαίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ' · ἔνθα δ' ἔναιε Κίρκη ἐνπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα, αὐτοκασιγνήτη ὀλοόφρονος Αἰήταο ' ἄμφω δ' ἐκγεγάτην φαεσιμβρότου ' Ηελίοιο μητρός τ' ἐκ Πέρσης, τὴν ' Ωκεανὸς τέκε παΐδα. ἔνθα δ' ἐπ' ἀκτῆς νηὶ κατηγαγόμεσθα σιωπῆ

135

ναύλοχον ἐς λιμένα, καί τις θεὸς ἡγεμόνευεν. ἔνθα τότ' ἐκβάντες δύο τ' ἤματα καὶ δύο νύκτας κείμεθ', ὁμοῦ καμάτφ τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες. ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἤμαρ ἐνπλόκαμος τέλεσ' Ἡὼς, καὶ τότ' ἐγὼν ἐμὸν ἔγχος ἐλὼν καὶ φάσγανον ὀξὺ καρπαλίμως παρὰ νηὸς ἀνήιον ἐς περιωπὴν, εἴ πως ἔργα ἴδοιμι βροτῶν ἐνοπήν τε πυθοίμην. ἔστην δὲ σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν, καί μοι ἐείσατο καπνὸς ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης Κίρκης ἐν μεγάροισι διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην. μερμήριξα δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν ἐλθεῖν ἤδὲ πυθέσθαι, ἐπεὶ ἴδον αἴθοπα καπνόν. ὥδε δέ μοι φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι, πρῶτ' ἐλθόντ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης δεῖπνον ἔταίροισιν δόμεναι προέμεν τε πυθέσθαι.

Odysseus slays a huge stag as food for his crew.

άλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ῆα κιὼν νεὸς ἀμφιελίσσης, καὶ τότε τίς με θεῶν ὀλοφύρατο μοῦνον ἐόντα, ὅς ρά μοι ὑψίκερων ἔλαφον μέγαν εἰς ὁδὸν αὐτὴν ἤκεν ὁ μὲν ποταμόνδε κατήιεν ἐκ νομοῦ ὕλης πιόμενος ὁὴ γάρ μιν ἔχεν μένος ἠελίοιο.
τὸν δ' ἐγὼ ἐκβαίνοντα κατ' ἄκνηστιν μέσα νῶτα πλῆξα τὸ δ' ἀντικρὰ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε, κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίησι μακὼν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός. τῷ δ' ἐγὼ ἐμβαίνων δόρυ χάλκεον ἐξ ὼτειλῆς εἰρυσάμην τὸ μὲν αῦθι κατακλίνας ἐπὶ γαίη εἴασ' αὐτὰρ ἐγὼ σπασάμην ρῶπάς τε λύγους τε, πεῖσμα δ', ὅσον τ' ὄργυιαν, ἐυστρεφὲς ἀμφοτέρωθεν πλεξάμενος συνέδησα πόδας δεινοῖο πελώρου, βῆν δὲ καταλοφάδεια φέρων ἐπὶ νῆα μέλαιναν, ἔγχει ἐρειδόμενος, ἐπεὶ οὕ πως ἦεν ἐπ' ὥμου

145

150

155

160

165

185

200

χειρὶ φέρειν ετέρη μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν. κὰδ δ' ἔβαλον προπάροιθε νεὸς, ἀνέγειρα δ' ἐταίρους μελιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἔκαστον

' Ω φίλοι, σὖ γάρ πω καταδυσόμεθ', ἀχνύμενοί περ. εἰς 'Αίδαο δόμους, πρὶν μόρσιμον ἢμαρ ἐπέλθη. 175 ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἐν νηὶ θοῆ βρῶσίς τε πόσις τε, μνησόμεθα βρώμης μηδὲ τρυχώμεθα λιμῷ.'

*Ως ἐφάμην, οἱ δ' ὧκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο' ἐκ δὲ καλυψάμενοι παρὰ θῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτοιο θηήσαντ' ἔλαφον. μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἢεν. αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὁρώμενοι ὀφθαλμοῖσι, χεῖρας νιψάμενοι τεύχοντ' ἐρικυδέα δαῖτα. ὡς τότε μὲν πρόπαν ἢμαρ ἐς ἢέλιον καταδύντα ῆμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ' ἢμος δ' ἢέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἢλθε, δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης. ἢμος δ' ἢριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος 'Hὼς, καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔειπον'

' [Κέκλυτέ μευ μύθων, κακά περ πάσχοντες εταίροι]
ω φίλοι, σὐ γάρ τ' ΐδμεν ὅπη. ζόφος οὐδ' ὅπη ἡὼς, 190
οὐδ' ὅπη ἡέλιος φαεσίμβροτος εἶσ' ὑπὸ γαίαν
οὐδ' ὅπη ἀννεῖται· ἀλλὰ φραζώμεθα θᾶσσον
εἴ τις ἔτ' ἔσται μῆτις· ἐγὰ δ' οὐκ οἴομαι εἶναι.
εἶδον γὰρ σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν
νῆσον, τὴν πέρι πόντος ἀπείριτος ἐστεφάνωται·
195
αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ κεῖται· καπνὸν δ' ἐνὶ μέσση
ἔδρακον ὀφθαλμοῖσι διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.'

"Ως ἐφάμην, τοισιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ μνησαμένοις ἔργων Λαιστρυγόνος 'Αντιφάταο Κύκλωπός τε βίης μεγαλήτορος, ἀνδροφάγοιο. κλαιον δὲ λιγέως, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίγνετο μυρομένοισιν.

M 2

Eurylochus is sent forward with twenty-two men, who are turned into swine by Circe.

Αὐτὰρ ἐγὼ δίχα πάντας ἐυκνήμιδας ἑταίρους ηρίθμεον, άρχον δε μετ' άμφοτέροισιν όπασσα των μέν έγων ήρχον, των δ' Ευρύλοχος θεοειδής. κλήρους δ' εν κυνέη χαλκήρει πάλλομεν ωκα έκ δ' έθορε κλήρος μεγαλήτορος Ευρυλόχοιο. βη δ' ιέναι, αμα τῷ γε δύω και είκοσ' εταιροι κλαίουτες κατά δ' άμμε λίπου γοόωντας όπισθεν. εύρου δ' έν βήσσησι τετυγμένα δώματα Κίρκης ξεστοίσιν λάεσσι, περισκέπτω ενί χώρω. αμφί δέ μιν λύκοι ήσαν δρέστεροι ήδε λέοντες, τους αυτή κατέθελξευ, έπει κακά φάρμακ' έδωκευ. οὐδ' οί γ' ὧρμήθησαν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀλλ' ἄρα τοί γε ουρήσιν μακρήσι περισσαίνοντες ανέσταν. 215 ώς δ' ὅτ' αν άμφι ανακτα κύνες δαίτηθεν ιοντα σαίνωσ' αιεί γάρ τε φέρει μειλίγματα θυμοῦ. ως τους αμφι λύκοι κρατερώνυχες ήδε λέοντες σαίνον τοι δ' έδδεισαν, έπει ίδον αινά πέλωρα. έσταν δ' εν προθύροισι θεας καλλιπλοκάμοιο, 220 Κίρκης δ' ένδον άκουον άξιδούσης όπι καλή, ίστου εποιχομένης μέγαν άμβροτου, οία θεάων λεπτά τε και χαρίευτα και άγλαὰ έργα πέλουται. τοίσι δε μύθων ήρχε Πολίτης, όρχαμος ανδρών, δς μοι κήδιστος έτάρων ην κεδνότατός τε 225 ' Ω φίλοι, ένδον γάρ τις εποιχομένη μέγαν ίστον

καλου αοιδιάει, δάπεδου δ' απαυ αμφιμέμυκευ, η θεδς η γυνή αλλά φθεγγώμεθα θασσον, *Ως ἄρ' ἐφώνησεν, τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες. ή δ' αίψ' εξελθούσα θύρας ώιξε φαεινάς 230

καὶ κάλει οἱ δ' ἄμα πάντες ἀιδρείησιν ξποντο.

Εὐρύλοχος δ' ὑπέμεινεν, ὀισάμενος δόλον εἶναι.

εἶσεν δ' εἰσαγαγοῦσα κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,

ἐν δέ σφιν τυρόν τε καὶ ἄλφιτα καὶ μέλι χλωρὸν

οἴνω Πραμνείω ἐκύκα· ἀνέμισγε δὲ σίτω 235

φάρμακα λύγρ', ἵνα πάγχυ λαθοίατο πατρίδος αἴης.

αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, αὐτίκ' ἔπειτα

ράβδω πεπληγυῖα κατὰ συφεοῖσια ἐέργνυ.

οἱ δὲ συῶν μὲν ἔχον κεφαλὰς φωνήν τε τρίχας τε

καὶ δέμας, αὐτὰρ νοῦς ἢν ἔμπεδος ὡς τὸ πάρος περ. 240

ὡς οἱ μὲν κλαίοντες ἐέρχατο· τοῖσι δὲ Κίρκη

πάρ ρ' ἄκυλον βάλανόν τ' ἔβαλεν καρπόν τε κρανείης

ἔδμεναι, οἶα σύες χαμαιευνάδες αἰὲν ἔδουσιν.

Eurylochus brings the bad news to Odysseus.

Εὐρύλοχος δ' αψ ἢλθε θοὴν ἐπὶ νῆα μέλαιναν, ἀγγελίην ἐτάρων ἐρέων καὶ ἀδευκέα πότμον. οὐδέ τι ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος, ἱέμενός περ, κῆρ ἄχεϊ μεγάλω βεβολημένος ἐν δέ οἱ ὅσσε δακρυόφιν πίμπλαντο, γόον δ' ἀίετο θυμός. ἀλλ' ὅτε δή μιν πάντες ἀγασσάμεθ' ἐξερέοντες, καὶ τότε τῶν ἄλλων ἐτάρων κατέλεξεν ὅλεθρον

*Ως έφατ', αὐτὰρ εγώ περί μεν ξίφος άργυρόηλου

ωμοιιν βαλόμην, μέγα χάλκεον, άμφὶ δὲ τόξα·
τὸν δ' αψ ἡνώγεα αὐτὴν όδὸν ἡγήσασθαι.
αὐτὰρ δ γ' άμφοτέρῃσι λαβων ἐλλίσσετο γούνων
[καί μ' όλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα]·

]• 265 (π' αὐτοῦ•

' Μή μ' ἄγε κεῖσ' ἀέκοντα, διοτρεφες, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ οἶδα γὰρ ὡς οὕτ' αὐτὸς ἐλεύσεαι οὕτε τιν' ἄλλον ἄξεις σῶν ἐτάρων ἀλλὰ ξὺν τοίσδεσι θᾶσσον φεύγωμεν ἔτι γάρ κεν ἀλύξαιμεν κακὸν ἢμαρ.'

*Ως έφατ', αὐτὰρ έγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον 276 'Εὐρύλοχ', ἢ τοι μὲν σὰ μέν' αὐτοῦ τῷδ' ἐνὶ χώρφ ἔσθων καὶ πίνων, κοίλη παρὰ νηὶ μελαίνη· αὐτὰρ ἐγὼν εἶμι· κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.'

Odysseus goes alone to Circe's house.

"Ως είπων παρὰ νηὸς ἀνήιον ἠδὲ θαλάσσης.
ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλον ἰων ἱερὰς ἀνὰ βήσσας
275
Κίρκης ἵξεσθαι πολυφαρμάκου ἐς μέγα δωμα,
ἔνθα μοι Ἑρμείας χρυσόβραπις ἀντεβόλησεν
ἐρχομένω πρὸς δωμα, νεηνίη ἀνδρὶ ἐοικως,
πρωτον ὑπηνήτη, τοῦ περ χαριεστάτη ἤβη.
ἔν τ' ἄρα μοι φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε. 280

Hermes meets him and gives an antidote against Circe's spells.

'Πη δη αὖτ', ὧ δύστηνε, δι' ἄκριας ἔρχεαι οὖος, χώρου ἄιδρις ἐών; ἔταροι δέ τοι οὖδ' ἐνὶ Κίρκης ἔρχαται, ὥστε σύες, πυκινοὺς κευθμῶνας ἔχοντες. ἢ τοὺς λυσόμενος δεῦρ' ἔρχεαι; σὐδέ σέ φημι αὐτὸν νοστήσειν, μενέεις δὲ σύ γ' ἔνθα περ ἄλλοι. ἀλλ' ἄγε δή σε κακῶν ἐκλύσομαι ἢδὲ σαώσω· τῆ, τόδε φάρμακον ἐσθλὸν ἔχων ἐς δώματα Κίρκης ἔρχεν, ὅ κέν τοι κρατὸς ἀλάλκησιν κακὸν ἢμαρ.

Digitized by Google

315

πάντα δέ τοι ξρέω όλοφωια δήνεα Κίρκης. τεύξει τοι κυκεώ, βαλέει δ' έν φάρμακα σίτω 290 άλλ' οὐδ' ὡς θέλξαι σε δυνήσεται οὐ γὰρ ἐάσει φάρμακον ἐσθλὸν, ὅ τοι δώσω, ἐρέω δὲ ἔκαστα. δππότε κεν Κίρκη σ' ελάση περιμήκει ράβδω, δή τότε σὺ είφος δεῦ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ Κίρκη επαίξαι ως τε κτάμεναι μενεαίνων. 295 ή δέ σ' ύποδδείσασα κελήσεται εὐνηθηναι ένθα σὺ μηκέτ' έπειτ' ἀπανήνασθαι θεοῦ εὐνὴν, όφρα κέ τοι λύση θ' ετάρους αὐτόν τε κομίσση. άλλα κέλεσθαί μιν μακάρων μέγαν δρκον δμόσσαι μή τί τοι αὐτῶ πημα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο, 300 μή σ' απογυμνωθέντα κακον και ανήνορα θείη. *Ως ἄρα φωνήσας πόρε φάρμακον άργειφύντης

^ΔΩς ἄρα φωνήσας πόρε φάρμακου ἀργειφόντης ἐκ γαίης ἐρύσας, καί μοι φύσιν αὐτοῦ ἔδειξε. ῥίζη μὲν μέλαν ἔσκε, γάλακτι δὲ εἴκελον ἄνθος· μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί· χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν 305 ἀνδράσι γε θνητοῖσι· θεοὶ δέ τε πάντα δύνανται.

Έρμείας μεν έπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν "Ολυμπον νῆσον ἀν' ὑλήεσσαν, ἐγὼ δ' ἐς δώματα Κίρκης ἤια· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι. ἔστην δ' εἰνὶ θύρησι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο· ἔνθα στὸς ἐβόησα, θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς. ἡ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὥιξε φαεινὰς καὶ κάλει· αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ. εἶσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου, καλοῦ δαιδαλέον· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν· τεῦξε δέ μοι κυκεῶ χρυσέφ δέπα, ὅφρα πίοιμι, ἐν δέ τε φάρμακον ῆκε, κακὰ φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ. αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον οὐδέ μ' ἔθελξε, ῥάβδφ πεπληγυῖα ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Circe's spell fails.

"Ερχεο νῦν συφεόνδε, μετ' ἄλλων λέξο εταίρων.' 320 ως φάτ', εγω δ' ἄορ όξῦ ερυσσάμενος παρα μηροῦ Κίρκη επήιξα ως τε κτάμεναι μενεαίνων. ἡ δε μέγα Ιάχουσα ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων, καί μ' όλοφυρομένη επεα πτερόεντα προσηύδα.

'Τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες; θαῦμά μ' ἔχει ὡς οὕ τι πιὼν τάδε φάρμακ' ἐθέλχθης. 326 οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος ἀνὴρ τάδε φάρμακ' ἀνέτλη, ὅς κε πίη καὶ πρῶτον ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων.
[σοὶ δέ τις ἐν στήθεσσιν ἀκήλητος νόος ἐστίν.] ἢ σύ γ' 'Οδυσσεύς ἐσσι πολύτροπος, ὅν τε μοι αἰεὶ 330 φάσκεν ἐλεύσεσθαι χρυσόρβαπις ἀργειφόντης, ἐκ Τροίης ἀνιόντα θοῆ σὺν νηὶ μελαίνη. ἀλλ' ἄγε δὴ κολεῷ μὲν ἄορ θέο, νῶι δ' ἔπειτα εὐνῆς ἡμετέρης ἐπιβείομεν, ὄφρα μιγέντε εὐνῆς καὶ φιλότητι πεποίθομεν ἀλλήλοισιν.' 335

'Ως ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον' 'ὧ Κίρκη, πῶς γάρ με κέλεαι σοὶ ἤπιον εἶναι, ἤ μοι σῦς μὲν ἔθηκας ἐνὶ μεγάροισιν ἐταίρους, αὐτὸν δ' ἐνθάδ' ἔχουσα δολοφρονέουσα κελεύεις ἐς θάλαμόν τ' ἰέναι καὶ σῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς, ὄφρα με γυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θείης. οὐδ' ὰν ἐγώ γ' ἐθέλοιμι τεῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς, εἰ μή μοι τλαίης γε, θεὰ, μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι μή τί μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.'

*Ως εφάμην, ή δ' αὐτίκ' ἀπώμνυεν ὡς εκέλευον. αὐτὰρ ἐπεί ρ' ὅμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον, καὶ τότ' ἐγὼ Κίρκης ἐπέβην περικαλλέος εὐνῆς.

'Αμφίπολοι δ' ἄρα τέως μὲν ἐνὶ μεγάροισι πένοντο τέσσαρες, αι οι δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασι. γίγνονται δ' ἄρα ται γ' ἔκ τε κρηνέων ἀπό τ' ἀλσέων 350

340

έκ θ' ίερων ποταμών, οί τ' είς άλαδε προρέουσι. τάων ή μεν έβαλλε θρόνοις ένι ρήγεα καλά, πορφύρεα καθύπερθ', ὑπένερθε δὲ λίθ' ὑπέβαλλεν ή δ' ετέρη προπάροιθε θρόνων ετίταινε τραπέζας άργυρέας, έπὶ δέ σφι τίθει χρύσεια κάνεια. 355 ή δε τρίτη κρητήρι μελίφρονα οίνον εκίρνα ήδὺν ἐν ἀργυρέφ, νέμε δὲ χρύσεια κύπελλα• ή δε τετάρτη ύδωρ εφόρει και πύρ ανέκαιε αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ζέσσεν ὕδωρ ἐνὶ ἦνοπι χαλκῶ, 360 ές δ' ασάμινθον έσασα λό' έκ τρίποδος μεγάλοιο, θυμήρες κεράσασα κατά κρατός τε καὶ ώμων, όφρα μοι έκ κάματον θυμοφθόρον είλετο γυίων. αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίω, άμφὶ δέ με χλαιναν καλην βάλεν ήδε χιτώνα, 365 είσε δέ μ' είσαγαγούσα έπι θρόνου άργυροήλου. καλοῦ δαιδαλέου ύπο δε θρήνυς ποσίν ήεν [χέρνιβα δ' αμφίπολος προχόφ ἐπέχευε φέρουσα καλή, χρυσείη, ύπερ αργυρέοιο λέβητος, νίψασθαι παρά δε ξεστήν ετάνυσσε τράπεζαν. 370 σιτον δ' αίδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα, είδατα πόλλ' επιθείσα, χαριζομένη παρεόντων] έσθέμεναι δ' εκέλευεν' έμφ δ' οὐχ ήνδανε θυμφ, άλλ' ήμην άλλοφρονέων, κακά δ' όσσετο θυμός. Κίρκη δ' ώς ενόησεν εμ' ημενον οὐδ' επί σίτφ 375

Κίρκη δ' ως ενόησεν εμ' ήμενον οὐδ' επί σίτω χειρας ιάλλοντα, κρατερον δε με πένθος έχοντα, άγχι παρισταμένη έπεα πτερόεντα προσηύδα:

' Τίφθ' οὕτως, 'Οδυσεῦ, κατ' ἄρ' ἔζεαι ῖσος ἀναίδῳ, θυμὸν ἔδων, βρώμης δ' οὐχ ἄπτεαι οὐδὲ ποτῆτος; η τινά που δόλον ἄλλον ὀίεαι οὐδέ τί σε χρὴ 380 δειδίμεν ἤδη γάρ τοι ἀπώμοσα καρτερὸν ὅρκον.'

Δε έφατ', αὐτὰρ εγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον

⁶ ὧ Κίρκη, τίς γάρ κεν ἀνὴρ, δε ἐναίσιμος εἴη, πρὶν τλαίη πάσσασθαι ἐδητύος ἦδὲ ποτῆτος, πρὶν λύσασθ' ἐτάρους καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι; ἀλλ' εἰ δὴ πρόφρασσα πιεῖν φαγέμεν τε κελεύεις, λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω ἐρίηρας ἑταίρους.'

385

*Ως ἐφάμην, Κίρκη δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει ράβδον ἔχουσ' ἐν χειρὶ, θύρας δ' ἀνέφξε συφειοῦ, ἐκ δ' ἔλασεν σιάλοισιν ἐοικότας ἐννεώροισιν. οἱ μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐναντίοι, ἡ δὲ δι' αὐτῶν ἐρχομένη προσάλειφεν ἔκάστφ φάρμακον ἄλλο.

390

The comrades of Odysseus resume their human shape.

τῶν δ' ἐκ μὲν μελέων τρίχες ἔρρεον, ἃς πρὶν ἔφυσε φάρμακον οὐλόμενον, τό σφιν πόρε πότνια Κίρκη ἄνδρες δ' ᾶψ ἐγένοντο νεώτεροι ἢ πάρος ἦσαν καὶ πολὺ καλλίονες καὶ μείζονες εἰσοράασθαι. ἔγνωσαν δ' ἐμὲ κεῖνοι, ἔφυν τ' ἐν χερσὶν ἔκαστος. πᾶσιν δ' ἱμερόεις ὑπέδυ γόος, ἀμφὶ δὲ δῶμα σμερδαλέον κανάχιζε θεὰ δ' ἐΧέαιρε καὶ αὐτή. ἡ δέ μευ ἄγχι στᾶσα προσηύδα δῖα θεάων.

395

' Διογενες Λαερτιάδη, πολυμήχαν' 'Οδυσσεῦ, ἔρχεο νῦν ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῦνα θαλάσσης. νῆα μεν ἃρ πάμπρωτον ἐρύσσατε ἤπειρόνδε, κτήματα δ' ἐν σπήεσσι πελάσσατε ὅπλα τε πάντα· αὐτὸς δ' ἃψ ἰέναι καὶ ἄγειν ἐρίηρας ἑταίρους.' 400

405

Odysseus brings the rest of his comrades to Circe's palace.

*Ως ἔφατ', αὐτὰρ ἐμοί γ' ἐπεπείθετο θυμός ἀγήνωρ, βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης. εὖρον ἔπειτ' ἐπὶ νηὶ θοῆ ἐρίηρας ἐταίρους οἴκτρ' ὀλοφυρομένους, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντας.

ώς δ' ὅτ' ἀν ἄγραυλοι πόριες περὶ βοῦς ἀγελαίας, ἐλθούσας ἐς κόπρου, ἐπὴν βοτάνης κορέσωνται, πάσαι ἄμα σκαίρουσιν ἐναντίαι· οὐδ' ἔτι σηκοὶ ἴσχουσ', ἀλλ' ἀδινὸν μυκώμεναι ἀμφιθέουσι μητέρας· ὡς ἐμὲ κεῖνοι, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσι, δακρυόεντες ἔχυντο· δόκησε δ' ἄρα σφίσι θυμὸς ὡς ἔμεν ὡς εἰ πατρίδ' ἰκοίατο καὶ πόλιν αὐτὴν τρηχείης Ἰθάκης, ἵνα τ' ἔτραφεν ἢδ' ἐγένοντο· καί μ' ὀλοφυρόμενοι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

'Σολ μεν νοστήσαντι, διοτρεφες, ως εχάρημεν, ως εί τ' εις 'Ιθάκην άφικοίμεθα πατρίδα γαιαν' άλλ' άγε, των άλλων ετάρων κατάλεξον όλεθρον.'

*Ως έφαν, αὐτὰρ ἐγὼ προσέφην μαλακοῖς ἐπέεσσι 'νῆα μὲν ἄρ πάμπρωτον ἐρύσσομεν ὅπειρόνδε, κτήματα δὲ σπήεσσι πελάσσομεν ὅπλα τε πάντα αὐτοὶ δ' ὀτρύνεσθ', ἐμοὶ ἄμα πάντες ἔπεσθαι, ὄφρα ἴδηθ' ἐτάρους ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης πίνοντας καὶ ἔδοντας ἐπηετανὸν γὰρ ἔχουσιν.'

'Ως εφάμην, οι δ' ὧκα εμοῖς επέεσσι πίθουτο Εὐρύλοχος δε μοι οίος ερύκανε πάντας εταίρους [καί σφεας φωνήσας έπεα πτερόεντα προσηύδα]

'A δειλοὶ, πόσ' ἴμεν; τί κακῶν ἵμείρετε τούτων, Κίρκης ἐς μέγαρον καταβήμεναι, ἢ κεν ἄπαντας ἢ σῦς ἢὲ λύκους ποιήσεται ἢὲ λέοντας, οἴ κέν οἱ μέγα δῶμα φυλάσσοιμεν καὶ ἀνάγκῃ, ὥς περ Κύκλωψ ἔρξ', ὅτε οἱ μέσσαυλον ἵκοντο ἡμέτεροι ἔταροι, σὺν δ' ὁ θρασὺς εἴπετ' 'Οδυσσεύς' τούτου γὰρ καὶ κεῖνοι ἀτασθαλίῃσιν ὅλοντο.'

*Ως έφατ', αὐτὰρ ενώ γε μετὰ φρεσὶ μερμήριξα, σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ, τῷ οἱ ἀποτμήξας κεφαλὴν οὖδάσδε πελάσσαι, καὶ πηῷ περ ἐόντι μάλα σχεδόν ἀλλά μ' ἐταῖροι

410

415

420

425

430

435

Digitized by Google

μειλιχίοις επέεσσιν ερήτυον άλλοθεν άλλος·

' Διογενες, τοῦτον μεν εάσομεν, εί σὰ κελεύεις, αὐτοῦ πὰρ νηὶ τε μένειν καὶ νῆα ἔρυσθαι' ἡμῖν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὰ πρὸς δώματα Κίρκης.'

445

^Ως φάμενοι παρὰ νηὸς ἀνήιον ἠδὲ θαλάσσης.
οὐδὲ μὲν Εὐρύλοχος κοίλη παρὰ νηὶ λέλειπτο,
ἀλλ' ἔπετ' - ἔδδεισεν γὰρ ἐμὴν ἔκπαγλον ἐνιπήν.

450

Τόφρα δὲ τοὺς ἄλλους ἐτάρους ἐν δώμασι Κίρκη ἐνδυκέως λοῦσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίω, ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὕλας βάλεν ἢδὲ χιτῶνας δαινυμένους δ' εὖ πάντας ἐφεύρομεν ἐν μεγάροισιν. οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους εἶδον φράσσαντό τ' ἐσάντα, κλαῖον ὀδυρόμενοι, περὶ δὲ στεναχίζετο δῶμα. ἡ δέ μευ ἄγχι στᾶσα προσηύδα δῖα θεάων.

455

'[Διογενες Λαερτιάδη, πολυμήχαν' 'Οδυσσεῦ,] μηκέτι νῦν θαλερὸν γόον ὅρνυτε' οἶδα καὶ αὐτὴ ἡμὲν ὅσ' ἐν πόντφ πάθετ' ἄλγεα ἰχθυόεντι, ἢδ' ὅσ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου. ἀλλ' ἄγετ' ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον, εἰς ὅ κεν αὖτις θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι λάβητε, οἶον ὅτε πρώτιστον ἐλείπετε πατρίδα γαῖαν τρηχείης 'Ιθάκης' νῦν δ' ἀσκελέες καὶ ἄθυμοι, αἰὲν ἄλης χαλεπῆς μεμνημένοι' οὐδέ ποθ' ὑμῖν θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ, ἐπεὶ ἢ μάλα πολλὰ πέποσθε.'

460

ΔΩς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ. ἔνθα μὲν ἤματα πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν ἤμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ ἀλλ' ὅτε δή ρ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὧραι, [μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα μακρὰ τελέσθη,] καὶ τότε μ' ἐκκαλέσαντες ἔφαν ἐρίηρες ἐταῖροι.

465

470

' Δαιμόνι', ήδη νῦν μιμνήσκεο πατρίδος αἴης, εἴ τοι θέσφατόν ἐστι σαωθῆναι καὶ ἰκέσθαι

οίκου ευκτίμενου καὶ σὴν ες πατρίδα γαῖαν.

[Ω ε έφαν, αὐτὰρ ἐμοί γ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ. Ω ε τότε μὲν πρόπαν ἢμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα 476 ἢμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ. ἢμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἢλθεν, οἱ μὲν κοιμήσαντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.]

Αὐτὰρ ἐγὼ Κίρκης ἐπιβὰς περικαλλέος εὐνῆς γούνων ἐλλιτάνευσα, θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς [καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόευτα προσηύδων]

480

490

495

500

Odysseus is fain to depart, and Circe tells him of his voyage to the land of Hades.

' Ω Κίρκη, τέλεσόν μοι ὑπόσχεσιν ἥν περ ὑπέστης, οἴκαδε πεμψέμεναι' θυμὸς δέ μοι ἔσσυται ἤδη, ἠδ' ἄλλων ἐτάρων, οἴ μευ φθινύθουσι φίλον κῆρ 485 ἀμφ' ἔμ' ὀδυρόμενοι, ὅτε που σύ γε νόσφι γένηαι.'

*Ως ἐφάμην, ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων'

'Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' 'Οδυσσεῦ,
μηκέτι νῦν ἀέκοντες ἐμῷ ἐνὶ μίμνετε οἴκῳ'
ἀλλ' ἄλλην χρὴ πρῶτον ὁδὸν τελέσαι καὶ ἰκέσθαι
εἰς 'Αίδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
ψυχῆ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο,
μάντηος ἀλαοῦ, τοῦ τε φρένες ἔμπεδοί εἰσι'
τῷ καὶ τεθνηῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια
οἴῳ πεπνῦσθαι' τοὶ δὲ σκιαὶ ἀίσσουσιν.'

'Ως έφατ', αὐτὰρ ἐμοί γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ' κλαῖον δ' ἐν λεχέεσσι καθήμενος, οὐδέ τι θυμὸς ἤθελ' ἔτι ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο. αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τ' ἐκορέσθην, καὶ τότε δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον'

'*Ω Κίρκη, τίς γὰρ ταύτην όδον ἡγεμονεύσει; els "Αϊδος δ' οῦ πώ τις ἀφίκετο νηὶ μελαίνη.'

 $_{\text{Digitized by}}Google$

510

515

525

530

Ως εφάμην, ή δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δια θεάων ' Διογενές Λαερτιάδη, πολυμήχαν' 'Οδυσσεῦ, μή τί τοι ἡγεμόνος γε ποθὴ παρά νηὶ μελέσθω, ίστον δε στήσας ανά θ' ίστια λευκά πετάσσας ησθαι την δέ κέ τοι πυοιή Βορέαο φέρησιν. άλλ' όπότ' αν δη νηί δι' 'Ωκεανοίο περήσης, ένθ' άκτή τε λάχεια καὶ άλσεα Περσεφονείης, μακραί τ' αἴγειροι καὶ ὶτέαι ώλεσίκαρποι, νηα μέν αὐτοῦ κέλσαι ἐπ' 'Ωκεανῷ βαθυδίνη, αὐτὸς δ' εἰς 'Αίδεω ιέναι δόμον εὐρώεντα. ένθα μέν είς 'Αχέροντα Πυριφλεγέθων τε βέουσι Κώκυτός θ', δε δη Στυγός ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ, πέτρη τε ξύνεσίς τε δύω ποταμών εριδούπων ένθα δ' έπειθ', ήρως, χριμφθείς πέλας, ως σε κελεύω, βόθρον δρύξαι όσον τε πυγούσιον ένθα καὶ ένθα, άμφ' αὐτῷ δὲ χοὴν χεῖσθαι πᾶσιν νεκύεσσι, πρώτα μελικρήτω, μετέπειτα δε ήδει οίνω, τὸ τρίτου αὖθ' ὕδατι' ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ παλύνειν. 520 πολλά δε γουνοῦσθαι νεκύων αμενηνά κάρηνα, έλθων είς 'Ιθάκην στείραν βούν, ή τις άρίστη, ρέξειν εν μεγάροισι πυρήν τ' εμπλησέμεν εσθλών, Τειρεσίη δ' απάνευθεν διν ίερευσέμεν οίω παμμέλαν, δε μήλοισι μεταπρέπει υμετέροισιν. αὐτὰρ ἐπὴν εὐχῆσι λίση κλυτὰ ἔθνεα νεκρών, ένθ' διν αρνειον ρέζειν θηλύν τε μέλαιναν είς "Ερεβος στρέψας, αὐτὸς δ' ἀπονόσφι τοαπέσθαι ί έμενος ποταμοῖο ροάων Ενθα δε πολλαί ψυχαὶ ἐλεύσονται νεκύων κατατεθνηώτων. δη τότ' έπειθ' ετάροισιν εποτρύναι και ανώξαι μήλα, τὰ δὴ κατάκειτ' ἐσφαγμένα νηλέι χαλκῷ, δείραντας κατακήαι, επεύξασθαι δε θεοίσιν, **ι**φθίμφ τ' 'Αίδη καὶ ἐπαινῆ Περσεφονείη'

αὐτὸς δὲ ξίφος όξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ ἢσθαι, μηδὲ ἐᾶν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα αἴματος ἄσσον ἴμεν πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι. ἔνθα τοι αὐτίκα μάντις ἐλεύσεται, ὅρχαμε λαῶν, ὅς κέν τοι εἴπησιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.'

540

'Ως έφατ', αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν 'Ηώς. ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἴματα ἔσσεν' αὐτὴ δ' ἀργύφεον φᾶρος μέγα ἔννυτο νύμφη, λεπτὸν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ καλὴν χρυσείην, κεφαλῆ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην. αὐτὰρ ἐγὰ διὰ δώματ' ἰὰν ὥτρυνον ἐταίρους μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον'

545

' Μηκέτι νῦν εὕδοντες ἀωτεῖτε γλυκὺν ὕπνον,
ἀλλ' ἴομεν· δὴ γάρ μοι ἐπέφραδε πότνια Κίρκη.'

550

*Ως ἐφάμην, τοῦσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ. σὐδὲ μὲν οὐδ' ἔνθεν περ ἀπήμονας ἢγον ἑταίρους. Ἐλπήνωρ δέ τις ἔσκε νεώτατος, οὕτε τι λίην ἄλκιμος ἐν πολέμω οὕτε φρεσὶν ἢσιν ἀρηρῶς, δς μοι ἄνευθ' ἐτάρων ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης, ψύχεος ἱμείρων, κατελέξατο οἰνοβαρείων κινυμένων δ' ἐτάρων ὅμαδον καὶ δοῦπον ἀκούσας ἐξαπίνης ἀνόρουσε καὶ ἐκλάθετο φρεσὶν ἢσιν ἄψοβον καταβῆναι ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν, ἀλλὰ καταντικρὰ τέγεος πέσεν ἐκ δέ οἱ αἰχὴν ἀστραγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ' *Αϊδόσδε κατῆλθεν. ἐρχομένοισι δὲ τοῦσιν ἐγὼ μετὰ μῦθον ἔειπον **

555

' Φάσθε νύ που οἶκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν ἔρχεσθ' ἄλλην δ' ἡμὶν ὁδὸν τεκμήρατο Κίρκη εἰς ' Αίδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης, ψυχῆ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο.'

Δς ἐφάμην, τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,

560

έζόμενοι δὲ κατ' αὖθι γόων τίλλοντό τε χαίτας· άλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίγνετο μυρομένοισιν.

'Αλλ' ὅτε δή ρ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης ἤομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες, τόφρα δ' ἄρ' οἰχομένη Κίρκη παρὰ νηὶ μελαίνη ἀρνειὸν κατέδησεν ὅιν θῆλύν τε μέλαιναν, ρεῖα παρεξελθοῦσα τίς ἄν θεὸν οὐκ ἐθέλοντα ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτ' ἢ ἔνθ' ἢ ἔνθα κιόντα;

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ Λ.

Νέκυια.

The fair wind brings them to the Cimmerians' land.

Αὐτὰρ ἐπεί ρ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἤδὲ θάλασσαν, νῆα μὲν ἄρ πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἄλα δῖαν, ἐν δ' ἱστὸν τιθέμεσθα καὶ ἱστία νηὶ μελαίνη, ἐν δὲ τὰ μῆλα λαβόντες ἐβήσαμεν, ἄν δὲ καὶ αὐτοὶ βαίνομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες. ἡμῖν δ' αὖ μετόπισθε νεὸς κυανοπρώροιο ἴκμενον οὖρον ἵει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἐταῖρον, Κίρκη ἐυπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα. ἡμεῖς δ' ὅπλα ἔκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα ῆμεθα· τὴν δ' ἄνεμός τε κυβερνήτης τ' ἴθυνε. τῆς δὲ πανημερίης τέταθ' ἱστία ποντοπορούσης δύσετό τ' ἡέλιος, σκιόωντό τε πάσαι ἀγνιαί.

'Η δ' ἐς πείραθ' ἵκανε βαθυρρόου 'Ωκεανοῖο. ἔνθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε πόλις τε, ἠέρι καὶ νεφέλη κεκαλυμμένοι οὐδέ ποτ' αὐτοὺς 'Ηέλιος φαέθων καταδέρκεται ἀκτίνεσσιν, οὖθ' ὁπότ' ἀν στείχησι πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα, οὖθ' ὅτ' ἀν ἀψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτράπηται, ἀλλ' ἐπὶ νὺξ ὀλοὴ τέταται δειλοῖσι βροτοῖσι. νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν, ἐκ δὲ τὰ μῆλα εἰλόμεθ' · αὐτοὶ δ' αὖτε παρὰ ρόον 'Ωκεανοῖο ἤομεν, ὄφρ' ἐς χῶρον ἀφικόμεθ' δν φράσε Κίρκη.

5

10

15

The ghosts come up from Hades to drink the blood of the victims.

Ένθ' ίερήια μέν Περιμήδης Εὐρύλοχός τε έσχου· εγώ δ' ἄορ δξύ ερυσσάμενος παρά μηροῦ βόθρον όρυξ' όσσον τε πυγούσιον ένθα καὶ ένθα, 25 άμφ' αὐτῷ δὲ χοὴν χεόμην πᾶσιν νεκύεσσι, πρώτα μελικρήτω, μετέπειτα δε ήδει οίνω, τὸ τρίτου αθθ' ὕδατι: ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνον. πολλά δε γουνούμην νεκύων αμενηνά κάρηνα, έλθων είς 'Ιθάκην στείραν βούν, ή τις αρίστη, 30 ρέξειν εν μεγάροισι πυρήν τ' εμπλησέμεν εσθλών, Τειρεσίη δ' απάνευθεν διν ίερευσέμεν οίφ παμμέλαν, δε μήλοισι μεταπρέπει ήμετέροισι. τοὺς δ' ἐπεὶ εὐχωλῆσι λιτῆσί τε, ἔθνεα νεκρών, έλλισάμην, τὰ δὲ μῆλα λαβών ἀπεδειροτόμησα 35 ές βόθρου, ρέε δ' αίμα κελαινεφές αι δ' αγέρουτο ψυχαὶ ὑπ' ἐξ Ἐρέβευς νεκύων κατατεθνηώτων. Γυύμφαι τ' ήιθεοί τε πολύτλητοί τε γέρουτες παρθενικαί τ' αταλαί νεοπενθέα θυμόν έγουσαι πολλοί δ' οὐτάμενοι χαλκήρεσιν έγχείησιν, ανδρες αρηίφατοι βεβροτωμένα τεύχε' έχοντες. οὶ πολλοὶ περὶ βόθρον ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος θεσπεσίη ιαχή εμε δε χλωρον δέος ήρει.] δη τότ' έπειθ' ετάροισιν εποτρύνας εκέλευσα μήλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλέι χαλκῷ, 45 δείραντας κατακήαι, επεύξασθαι δε θεοίσιν. ιφθίμω τ' 'Αίδη και έπαινη Περσεφονείη' αὐτὸς δὲ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ ημην, οὐδ' εἴων νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα αίματος άσσον ίμεν, πρίν Τειρεσίαο πυθέσθαι. 50

60

65

70

75

80

The ghost of Elpenor.

Πρώτη δε ψυχὴ 'Ελπήνορος ἣλθεν εταίρου οὐ γάρ πω ετέθαπτο ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης' σῶμα γὰρ εν Κίρκης μεγάρφ κατελείπομεν ἡμεῖς ἄκλαυτον καὶ ἄθαπτον, ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἔπειγε. τὸν μὲν ἐγὰ δάκρυσα ἰδὰν ἐλέησά τε θυμῷ, καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων'

''Ελπηνορ, πως ηλθες ύπο ζόφου ηερόευτα; έφθης πεζος ιων η εγω συν νηι μελαίνη.'

*Ως ἐφάμην, ὁ δέ μ' οἰμώξας ἢμείβετο μύθω· ' [διογενές Λαερτιάδη, πολυμήχαν' 'Οδυσσεῦ,] ασέ με δαίμονος αίσα κακή και αθέσφατος οίνος· Κίρκης δ' εν μεγάρω καταλέγμενος οὐκ ενόησα άψορρου καταβήναι ίων ές κλίμακα μακρήν, άλλα καταντικρύ τέγεος πέσον έκ δέ μοι αὐχὴν αστραγάλων εάγη, ψυχὴ δ' "Αιδόσδε κατῆλθε. νῦν δέ σε τῶν ὅπιθεν γουνάζομαι, οὐ παρεόντων, πρός τ' αλόχου καὶ πατρὸς, δ σ' ἔτρεφε τυτθὸν εόντα, Τηλεμάχου θ', δυ μοῦνου ἐνὶ μεγάροισιυ ἔλειπες. οίδα γαρ ώς ενθένδε κιων δόμου εξ 'Αίδαο νήσον ές Αλαίην σχήσεις εὐεργέα νήα. ένθα σ' έπειτα, ἄναξ, κέλομαι μνήσασθαι έμεῖο. μή μ' ἄκλαυτου, ἄθαπτου, Ιων ὅπιθευ καταλείπειν, νοσφισθείς, μή τοί τι θεών μήνιμα γένωμαι, άλλά με κακκηαι σύν τεύχεσιν, άσσα μοί έστι, σημά τέ μοι γεθαι πολιής έπὶ θινὶ θαλάσσης. ανδρός δυστήνοιο, καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι· ταῦτά τέ μοι τελέσαι πῆξαί τ' ἐπὶ τύμβφ ἐρετμὸν, τῶ καὶ ζωὸς ἔρεσσον ἐων μετ' ἐμοῖς ἐτάροισιν.'

[°]Ως ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

'ταῦτά τοι, ὧ δύστηνε, τελευτήσω τε καὶ ἔρξω.'

Νῶι μὲν ὧς ἐπέεσσιν ἀμειβομένω στυγεροῖσιν

ημεθ', εγώ μεν ἄνευθεν εφ' αἵματι φάπγανον ἴσχων, εἴδωλον δ' ετέρωθεν εταίρου πόλλ' ἀγόρευεν.

*Ηλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ μητρὸς κατατεθυηυίης,
Αὐτολύκου θυγάτηρ μεγαλήτορος 'Αυτίκλεια,
τὴν ζωὴν κατέλειπον ἰὼν εἰς Ἰλιον ἱρήν.
τὴν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ·
ἀλλ' οὐδ' ὡς εἴων προτέρην, πυκινόν περ ἀχεύων,
αἵματος ἄσσον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.

The ghost of Teiresias reveals to Odysseus his further trials and the manner of his death.

Ήλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Θηβαίου Τειρεσίαο, χρύσεου σκῆπτρου ἔχωυ, ἐμὲ δ' ἔγυω καὶ προσέειπε·

' [Διογενες Λαερτιάδη, πολυμήχαν' 'Οδυσσεῦ,] τίπτ' αὖτ', ὧ δύστηνε, λιπων φάος ἠελίοιο ἤλυθες, ὄφρα ἴδη νέκυας καὶ ἀτερπέα χωρον; ἀλλ' ἀποχάζεο βόθρον, ἄπισχε δὲ φάσγανον ὀξὺ, αἵματος ὄφρα πίω καί τοι νημερτέα εἴπω.'

'Ως φάτ', ενώ δ' αναχασσάμενος ξίφος αργυρόηλου κουλεῷ εγκατέπηξ' ο δ' επεί πίεν αίμα κελαινου, και τότε δή μ' επέεσσι προσηύδα μάντις αμύμων

'Νόστον δίζηαι μελιηδέα, φαίδιμ' 'Οδυσσεῦ'
τὸν δέ τοι ἀργαλέον θήσει θεός' οὐ γὰρ ὀίω
λήσειν ἐννοσίγαιον, ὅ τοι κότον ἔνθετο θυμῷ,
χωόμενος ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλάωσας.
ἀλλ' ἔτι μέν κε καὶ ὡς κακά περ πάσχοντες ἵκοισθε,
αἴ κ' ἐθέλης σὸν θυμὸν ἐρυκακέειν καὶ ἐταίρων,
ὑππότε κε πρῶτον πελάσης εὐεργέα νῆα
Θρινακίη νήσῳ, προφυγὼν ἰοειδέα πόντον,
βοσκομένας δ' εὕρητε βόας καὶ ἴφια μῆλα
'Ἡελίον, δς πάντ' ἐφορᾳ καὶ πάντ' ἐπακούει.
τὰς εἰ μέν κ' ἀσινέας ἐάςς νόστον τε μέδηαι,

85

90

καί κευ έτ' είς 'Ιθάκηυ κακά περ πάσχουτες ϊκοισθε εὶ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὅλεθρον νηί τε καὶ ετάροις αὐτὸς δ' εἴ πέρ κεν ἀλύξης, όψε κακώς νείαι, όλέσας άπο πάντας εταίρους, νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης δήεις δ' ἐν πήματα οἴκω, 115 ανδρας ύπερφιάλους, οί τοι βίστον κατέδουσι μνώμενοι αντιθέην άλοχον καὶ έδνα διδόντες. άλλ' ή τοι κείνων γε βίας αποτίσεαι έλθών. αὐτὰρ ἐπὴν μνηστήρας ἐνὶ μεγάροισι τεοίσι κτείνης ήε δόλφ ή άμφαδον δξέι χαλκώ, 120 έρχεσθαι δη έπειτα, λαβών εύηρες έρετμον, είς ο κε τους αφίκηαι οι ουκ ίσασι θάλασσαν ανέρες, οὐδέ θ' άλεσσι μεμιγμένον είδαρ έδουσιν οὐδ' ἄρα τοί γ' ἴσασι νέας φοινικοπαρήους, οὐδ' εὐήρε' ἐρετμὰ, τά τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται. 125 σημα δέ τοι έρέω μάλ' άριφραδες, οὐδέ σε λήσει όππότε κεν δή τοι ξυμβλήμενος άλλος όδίτης φήη αθηρηλοιγου έχειν ανα φαιδίμω ώμω, καὶ τότε δη γαίη πήξας εὐηρες ερετμον, ρέξας ίερα καλά Ποσειδάωνι άνακτι, 130 άρνειον ταθρόν τε συών τ' επιβήτορα κάπρον, οίκαδ' αποστείχειν έρδειν θ' ίερας έκατόμβας αθανάτοισι θεοίσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι, πασι μάλ' έξείης θάνατος δέ τοι έξ άλδς αὐτώ άβληχρὸς μάλα τοῖος έλεύσεται, ὅς κέ σε πέφνη 135 γήρα υπο λιπαρώ άρημένον άμφι δε λαοί όλβιοι έσσονται τὰ δέ τοι νημερτέα είρω. *Ως έφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον* ' Τειρεσίη, τὰ μὲν ἄρ που ἐπέκλωσαν θεοὶ αὐτοί. άλλ' ἄγε μοι τόδε είπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον. 140 μητρός τήνδ' δρόω ψυχήν κατατεθνηυίης.

ή δ' ἀκέουσ' ήσται σχεδον αίματος, οὐδ' έον υίον

έτλη ἐσάντα ἰδεῖν οὐδὲ προτιμυθήσασθαι.
εἰπὲ, ἄναξ, πῶς κέν με ἀναγνοίη τὸν ἐόντα;'

^Ως ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε'
' ῥηίδιόν τοι ἔπος ἐρέω καὶ ἐνὶ φρεσὶ θήσω'

146
ὅν τινα μέν κεν ἐᾳς νεκύων κατατεθνηώτων
αἴματος ἄσσον ἴμεν, ὁ δέ τοι νημερτὲς ἐνίψει'
ῷ δέ κ' ἐπιφθονέοις, ὁ δέ τοι πάλιν εἶσιν ὀπίσσω.'

^Ως φαμένη ψυχὴ μὲν ἔβη δόμον "Αϊδος εἴσω

Τειρεσίαο ἄνακτος, ἐπεὶ κατὰ θέσφατ' ἔλεξεν'

Next comes the ghost of Anticleia, mother of Odysseus.

αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, ὄφρ' ἐπὶ μήτηρ ἥλυθε καὶ πίεν αἷμα κελαινεφές· αὐτίκα δ' ἔγνω, καί μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

'Τέκνον ἐμὸν, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα ζωὸς ἐών; χαλεπὸν δὲ τάδε ζωοισιν ὁρᾶσθαι. [μέσσφ γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα, 'Δκεανὸς μὲν πρῶτα, τὸν οὔ πως ἔστι περῆσαι πεζὸν ἐόντ', ἢν μή τις ἔχῃ εὐεργέα νῆα.] ἢ νῦν δὴ Τροίηθεν ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκάνεις νηί τε καὶ ἐτάροισι πολὺν χρόνον; οὐδέ πω ἦλθες εἰς 'Ιθάκην, οὐδ' είδες ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκα;'

^ Ως ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον 'μῆτερ ἐμὴ, χρειώ με κατήγαγεν εἰς 'Αίδαο ψυχῆ χρησόμενον Θηβαίου Τειρεσίαο οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον 'Αχαιίδος, οὐδέ πω ἀμῆς γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχων ἀλάλημαι ὀιζῦν, ἐξ οῦ τὰ πρώτισθ' ἐπόμην 'Αγαμέμνονι δίφ "Ίλιον εἰς εὖπωλον, ἵνα Τρώεσσι μαχοίμην. ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον τίς νύ σε Κῆρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο; ἢ δολιχὴ νοῦσος; ἢ "Αρτεμις ἰοχέαιρα

155

160

165

οις άγανοις βελέεσσιν έποιχομένη κατέπεφνεν; είπε δέ μοι πατρός τε καὶ υίέος, δυ κατέλειπου, ἢ ἔτι πὰρ κείνοισιν ἐμὸν γέρας, ἢ ἐτις ἤδη ἀνδρῶν ἄλλος ἔχει, ἐμε δ' οὐκέτι φασὶ νέεσθαι. είπε δέ μοι μνηστῆς ἀλόχου βουλήν τε νόον τε, ἢε μένει παρὰ παιδὶ καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσει ἢ ἤδη μιν ἔγημεν 'Αχαιῶν ὅς τις ἄριστος.'

Δς ἐφάμην, ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ.

'καὶ λίην κείνη γε μένει τετληότι θυμώ

175

σοισιν ένὶ μεγάροισιν διζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἤματα δακρυχεούσῃ. σὸν δ' οὕ πώ τις ἔχει καλὸν γέρας, ἀλλὰ ἔκηλος Τηλέμαχος τεμένεα νέμεται καὶ δαίτας ἐίσας δαίνυται, ας ἐπέοικε δικασπόλον ἄνδρ' ἀλεγύνειν πάντες γὰρ καλέουσι. πατὴρ δὲ σὸς αὐτόθι μίμνει ἀγρῷ, οὐδὲ πόλινδε κατέρχεται οὐδέ οἱ εὐναὶ δέμνια καὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα, ἀλλ' ὅ γε χεῖμα μὲν εὕδει ὅθι δμῶες ἐνὶ οἴκῳ ἐν κόνι ἄγχι πυρὸς, κακὰ δὲ χροὶ εἴματα εἶται αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθησι θέρος τεθαλυῖά τ' ὀπώρη, πάντη οἱ κατὰ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο φύλλων κεκλιμένων χθαμαλαὶ βεβλήαται εὐναί.

ένθ' ο γε κείτ' άχέων, μέγα δε φρεσί πένθος άξξει

σον νόστον ποθέων χαλεπον δ' επί γήρας ικάνει.

οῦτω γὰρ και ἐγὼν ὀλόμην και πότμον ἐπέσπον

οῦτ' ἐμέ γ' ἐν μεγάροισιν ἐύσκοπος ιοχέαιρα

οῖς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν,

οῦτε τις οῦν μοι νοῦσος ἐπήλυθεν, ἥ τε μάλιστα

τηκεδόνι στυγερή μελέων έξείλετο θυμόν

180

185

190

195

200

σή τ' αγανοφροσύνη μελιηδέα θυμὸν απηύρα.'
Δε έφατ', αὐτὰρ ενώ γ' έθελον φρεσὶ μερμηρίξας

άλλά με σός τε πόθος σά τε μήδεα φαίδιμ' 'Οδυσσεῦ,

215

220

230

μητρὸς ἐμῆς ψυχὴν ἐλέειν κατατεθνηυίης.
τρὶς μὲν ἐφωρμήθην, ἐλέειν τέ με θυμὸς ἀνώγει,
τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκιῆ εἴκελον ἢ καὶ ὀνείρω
ἔπτατ'· ἐμοὶ δ' ἄχος ὀξὸ γενέσκετο κηρόθι μᾶλλον,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

' Μῆτερ ἐμὴ, τί νύ μ' οὐ μίμνεις ἐλέειν μεμαῶτα, 210 όφρα καὶ εἰν 'Αίδαο φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε ἀμφοτέρω κρυεροῖο τεταρπώμεσθα γόοιο; ἢ τί μοι εἴδωλον τόδ' ἀγαυὴ Περσεφόνεια ὅτρυν', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω;'

Δε ἐφάμην, ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ'
ἀ μοι, τέκνον ἐμὸν, περὶ πάντων κάμμορε φωτῶν, οὔ τί σε Περσεφόνεια, Διὸς θυγάτηρ, ἀπαφίσκει,
ἀλλ' αὕτη δίκη ἐστὶ βροτῶν, ὅτε τίς κε θάνησιν'
οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἶνες ἔχουσιν,
ἀλλὰ τὰ μέν τε πυρὸς κρατερὸν μένος αἰθομένοιο
δαμνᾶ, ἐπεί κε πρῶτα λίπη λεύκ' ὀστέα θυμὸς,
ψυχὴ δ' ἠύτ' ὅνειρος ἀποπταμένη πεπότηται.
ἀλλὰ φόωσδε τάχιστα λιλαίεο' ταῦτα δὲ πάντα
ἴσθ', ἵνα καὶ μετόπισθε τεῆ εἴπησθα γυναικί.'

The ghosts of famous women, wives and daughters of heroes.

Νῶι μὲν ὡς ἐπέεσσιν ἀμειβόμεθ', αὶ δὲ γυναῖκες ἤλυθον, ὥτρυνεν γὰρ ἀγαυἢ Περσεφόνεια, ὅσσαι ἀριστήων ἄλοχοι ἔσαν ἢδὲ θύγατρες. αὶ δ' ἀμφ' αἶμα κελαινὸν ἀολλέες ἢγερέθοντο, αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον ὅπως ἐρέοιμι ἐκάστην. ἤδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ οὐκ εἴων πιέειν ἄμα πάσας αἶμα κελαινόν. αἱ δὲ προμνηστῖναι ἐπήισαν, ἢδὲ ἐκάστη ὃν γόνον ἐξαγόρευεν ἐγὼ δ' ἐρέεινον ἀπάσας.

Tyro.

Ένθ' ή τοι πρώτην Τυρώ ίδον εὐπατέρειαν, 235 ή φάτο Σαλμωνήσε αμύμονος έκγονος είναι, φη δε Κρηθηος γυνη έμμεναι Αιολίδαο. η ποταμοῦ ήράσσατ', Ένιπηος θείοιο, δε πολύ κάλλιστος ποταμών έπὶ γαῖαν ζησι, καί δ' επ' Ενιπηος πωλέσκετο καλά δέεθρα. 240 τῷ δ' ἄρ' ἐεισάμενος γαιήοχος ἐννοσίγαιος έν προχοής ποταμού παρελέξατο δινήεντος πορφύρεον δ' άρα κυμα περιστάθη, ούρει Ισον, κυρτωθέν, κρύψεν δε θεον θνητήν τε γυναικα. [λῦσε δὲ παρθενίην ζώνην, κατὰ δ' ὅπνον ἔχευεν.] 245 αὐτὰρ ἐπεί ρ' ἐτέλεσσε θεὸς φιλοτήσια ἔργα, έν τ' άρα οἱ φῦ χειρὶ έπος τ' έφατ' έκ τ' ὀνόμαζε·

' Χαιρε, γύναι, φιλότητι, περιπλομένου δ' ενιαυτοῦ τέξεαι ἀγλαὰ τέκνα, επεὶ οὐκ ἀποφώλιοι εὐναὶ ἀθανάτων σὰ δὲ τοὺς κομέειν ἀτιταλλέμεναι τε. 250 νῦν δ' ἔρχευ πρὸς δῶμα, καὶ ἴσχεο μηδ' ὀνομήνης αὐτὰρ εγώ τοι εἰμι Ποσειδάων ενοσίχθων.'

*Ως εἰπὼν ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα.

ἡ δ' ὑποκυσαμένη Πελίην τέκε καὶ Νηλῆα,

τὰ κρατερὰ θεράποντε Διὸς μεγάλοιο γενέσθην

ἀμφοτέρω Πελίης μὲν ἐν εὐρυχόρῳ Ἰαωλκῷ

ναῖε πολύβρηνος, ὁ δ' ἄρ' ἐν Πύλῳ ἢμαθόεντι.

τοὺς δ' ἐτέρους Κρηθῆι τέκεν βασίλεια γυναικῶν.

Αἴσονά τ' ἦδὲ Φέρητ' 'Αμυθάονά θ' ἱππιοχάρμην.

Antiope.

Τὴν δὲ μέτ' 'Αντιόπην ίδον, 'Ασωποίο θύγατρα, 260 ἢ δὴ καὶ Διὸς εὕχετ' ἐν ἀγκοίνησιν ἰαῦσαι, και ρ' ἔτεκεν δύο παίδ', 'Αμφίονά τε Ζῆθόν τε, οἱ πρῶτοι Θήβης ἔδος ἔκτισαν ἐπταπύλοιο,

πύργωσάν τ', ἐπεὶ οὐ μὲν ἀπύργωτόν γ' ἐδύναντο ναιέμεν εὐρύχορον Θήβην, κρατερώ περ ἐόντε.

265

Alcmena and Megara.

Την δε μέτ' 'Αλκμήνην ἴδον, 'Αμφιτρύωνος ἄκοιτιν, η ρ' 'Ηρακληα θρασυμέμνονα θυμολέοντα γείνατ' εν ἀγκοίνησι Διὸς μεγάλοιο μιγεῖσα καὶ Μεγάρην, Κρείοντος ὑπερθύμοιο θύγατρα, την έχεν 'Αμφιτρύωνος υἱὸς μένος αἰεν ἀτειρής.

270

Epicasta.

Μητέρα τ' Οἰδιπόδαο ἴδου, καλὴν Ἐπικάστην,
ἡ μέγα ἔργου ἔρεξευ ἀιδρείῃσι υόοιο,
γημαμένη ῷ ὖιι· ὁ δ' ὃυ πατέρ' ἐξευαρίξας
γῆμεν· ἄφαρ δ' ἀνάπυστα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν.
ἀλλ' ὁ μὲν ἐν Θήβῃ πολυηράτῳ ἄλγεα πάσχων
Καδμείων ἤνασσε θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλάς·
ἡ δ' ἔβη εἰς ᾿Αίδαο πυλάρταο κρατεροῖο,
ἀψαμένη βρόχον αἰπὸν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου,
ῷ ἄχεϊ σχομένη· τῷ δ' ἄλγεα κάλλιπ' ὀπίσσω
πολλὰ μάλ', ὅσσα τε μητρὸς Ἐρινύες ἐκτελέουσι.

275

280

Chloris.

Καὶ Χλῶριν εἶδον περικαλλέα, τήν ποτε Νηλεὺς γῆμεν ε΄δν διὰ κάλλος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα, ὁπλοτάτην κούρην 'Αμφίονος 'Ιασίδαο, ὅς ποτ' ἐν 'Ορχομενῷ Μινυείῳ ῖφι ἄνασσεν' ἡ δὲ Πύλου βασίλευε, τέκεν δέ οἱ ἀγλαὰ τέκνα, Νέστορά τε Χρομίον τε Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον. τοῖσι δ' ἐπ' ἰφθίμην Πηρὼ τέκε, θαῦμα βροτοῖσι, τὴν πάντες μνώοντο περικτίται' οὐδέ τι Νηλεὺς τῷ ἐδίδου δς μὴ ἔλικας βόας εὐρυμετώπους ἐκ Φυλάκης ἐλάσειε βίης 'Ιφικληείης

285

άργαλέας· τὰς δ' οἶος ὑπέσχετο μάντις ἀμύμων ἐξελάαν· χαλεπὴ δὲ θεοῦ κατὰ μοῖρα πέδησε, δεσμοί τ' ἀργαλέοι καὶ βουκόλοι ἀγροιῶται. ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο ἄψ περιτελλομένου ἔτεος καὶ ἐπήλυθον ὧραι, καὶ τότε δή μιν ἔλυσε βίη Ἰφικληείη, θέσφατα πάντ' εἰπόντα· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.

295

Leda, Iphimedeia and many others.

Καὶ Λήδην είδον, τὴν Τυνδαρέου παράκοιτιν, ἢ ρ' ὑπὸ Τυνδαρέω κρατερόφρονε γείνατο παίδε, Κάστορά θ' ἱππόδαμου καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα, 300 τοὺς ἄμφω ζωοὺς κατέχει φυσίζοος αἶα οὰ καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχουτες ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἐτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε τεθνᾶσιν τιμὴν δὲ λελόγχασιν Ἱσα θεοῖσι.

Την δε μέτ' Ίφιμέδειαν, 'Αλωησς παράκοιτιν, 305 είσιδου, ή δη φάσκε Ποσειδάωνι μιγήναι, καί ρ' έτεκεν δύο παίδε, μινυνθαδίω δε γενέσθην, 'Ωτόν τ' ἀντίθεον τηλεκλειτόν τ' 'Εφιάλτην, ούς δη μηκίστους θρέψε ζείδωρος άρουρα καὶ πολὺ καλλίστους μετά γε κλυτὸν 'Ωρίωνα' 310 έννέωροι γάρ τοί γε καὶ έννεαπήχεες ήσαν εύρος, απαρ μηκός γε γενέσθην εννεόργυιοι. οί ρα καὶ αθανάτοισιν απειλήτην εν 'Ολύμπφ φυλόπιδα στήσειν πολυάικος πολέμοιο. 314 *Οσσαν επ' Οὐλύμπφ μέμασαν θέμεν, αὐτὰρ επ' *Οσση Πήλιον είνοσίφυλλον, ἵν' οὐρανὸς ἀμβατὸς εἴη. καί νύ κεν εξετέλεσσαν, εί ηβης μέτρον Ικοντο. άλλ' όλεσεν Διὸς υίὸς, δυ ψύκομος τέκε Λητώ, αμφοτέρω, πρίν σφωιν ύπὸ κροτάφοισιν Ιούλους ανθήσαι πυκάσαι τε γένυς εθανθέι λάχνη. 320

Digitized by Google

Φαίδρην τε Πρόκριν τε ΐδον καλήν τ' 'Αριάδνην, κούρην Μίνωος όλοόφρονος, η ποτε Θησεύς εκ Κρήτης ες γουνον 'Αθηνάων ιεράων ηγε μεν, οὐδ' ἀπόνητο' πάρος δέ μιν 'Αρτεμις εκτα Δίη εν ἀμφιρύτη Διονύσου μαρτυρίησι.

Μαῖράν τε Κλυμένην τε ίδου στυγερήν τ' Ἐριφύλην,
ἡ χρυσὸν φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήεντα.
πάσας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
ὅσσας ἡρώων ἀλόχους ίδον ἠδὲ θύγατρας.
πρὶν γάρ κεν καὶ νὺξ φθῖτ' ἄμβροτος. ἀλλὰ καὶ ὥρη 330
εὕδειν, ἡ ἐπὶ νῆα θοὴν ἐλθόντ' ἐς ἐταίρους
ἡ αὐτοῦ πομπὴ δὲ θεοῖς ὑμῖν τε μελήσει.'

*Ως ἔφαθ', αἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ, κηληθμῷ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα. τοῦσιν δ' ᾿Αρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων'

' Φαίηκες, πῶς ὅμμιν ἀνὴρ ὅδε φαίνεται εἶναι εἶδός τε μέγεθός τε ἰδὲ φρένας ἔνδον ἐίσας; ξεῖνος δ' ἄμτ' ἐμός ἐστιν, ἔκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς τῷ μὴ ἐπειγόμενοι ἀποπέμπετε, μηδὲ τὰ δῶρα οὕτω χρηίζοντι κολούετε' πολλὰ γὰρ ὅμμιν κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν ἰότητι κέονται.'

Τοίσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ήρως Ἐχένηος, [δς δη Φαιήκων ἀνδρων προγενέστερος ήεν·]

'Ω φίλοι, οὐ μὰν ἡμὶν ἀπὸ σκοποῦ οὐδ' ἀπὸ δόξης μυθείται βασίλεια περίφρων ἀλλὰ πίθεσθε. 345 'Αλκινόου δ' ἐκ τοῦδ' ἔχεται ἔργον τε ἔπος τε.'

Τὸν δ' αὖτ' 'Αλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε' τοῦτο μὲν οὕτω δὴ ἔσται ἔπος, αἴ κεν ἐγώ γε ζωὸς Φαιήκεσσι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω: ξεῖνος δὲ τλήτω, μάλα περ νόστοιο χατίζων, ἔμπης οὖν ἐπιμεῖναι ἐς αὖριον, εἰς ὅ κε πᾶσαν δωτίνην τελέσω: πομπὴ δ' ἄνδρεσσι μελήσει

325

335

340

πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί' τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ δήμφ.'
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις 'Οδυσσεύς'
''Αλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν, 355
εἴ με καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἀνώγοιτ' αὐτόθι μίμνειν,
πομπήν τ' ὀτρύνοιτε καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῖτε,
καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον εἴη,
πλειοτέρη σὺν χειρὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἰκέσθαι'
καί κ' αἰδοιότερος καὶ φίλτερος ἀνδράσιν εἴην 360
πᾶσιν, ὅσοι μ' 'Ἰθάκηνδε ἰδοίατο νοστήσαντα.'
Τὸν δ' αὐτ' 'Αλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε

Alcinous asks if the ghosts of the Trojan heroes appeared.

' ω 'Οδυσεῦ, τὸ μεν ου τί σ' είσκομεν είσορόωντες ηπεροπηά τ' έμεν και επίκλοπον, οίά τε πολλούς βόσκει γαια μέλαινα πολυσπερέας ανθρώπους 365 ψεύδεά τ' άρτύνοντας, ὅθεν κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο. σοί δ' έπι μεν μορφή επέων, ένι δε φρένες εσθλαί, μῦθον δ' ώς ὅτ' ἀοιδὸς ἐπισταμένως κατέλεξας, πάντων τ' 'Αργείων σέο τ' αὐτοῦ κήδεα λυγρά, άλλ' άγε μοι τόδε είπε και άτρεκέως κατάλεξου, 370 εί τινας αντιθέων ετάρων ίδες, οί τοι αμ' αὐτῷ "Ιλιον είς ἄμ' ξποντο καὶ αὐτοῦ πότμον ἐπέσπον. νὺξ δ' ήδε μάλα μακρη ἀθέσφατος οὐδέ πω ώρη εύδειν έν μεγάρω σὸ δέ μοι λέγε θέσκελα έργα. καί κεν ές ηω δίαν ανασχοίμην, ότε μοι σύ 375 τλαίης εν μεγάρω τὰ σὰ κήδεα μυθήσασθαι.

Τον δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις 'Οδυσσεύς' 'Αλκίνοε κρείον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν, ὥρη μὲν πολέων μύθων, ὥρη δὲ καὶ ὕπνου' εἰ δ' ἔτ' ἀκουέμεναί γε λιλαίεαι, οὐκ ᾶν ἐγώ γε 380 τούτων σοι φθονέοιμι καὶ οἰκτρότερ' ἄλλ' ἀγορεῦσαι, κήδε' ἐμῶν ἑτάρων, οἱ δὴ μετόπισθεν ὅλοντο,

οὶ Τρώων μὲν ὑπεξέφυγον στονόεσσαν ἀυτὴν, ἐν νόστφ δ' ἀπόλοντο κακῆς Ιότητι γυναικός.

Odysseus tells how he saw Agamemnon and learned his fate.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς μὲν ἀπεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλην 385 ἀγνη Περσεφόνεια γυναικῶν θηλυτεράων, ηλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ 'Αγαμέμνονος 'Ατρείδαο ἀχυυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ', ὅσσοι ἄμ' αὐτῷ οἴκῳ ἐν Αἰγισθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον. ἔγνω δ' αἰψ' ἐμὲ κεῖνὸς, ἐπεὶ πίεν αἶμα κελαινόν 390 κλαῖε δ' ὅ γε λιγέως, θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἴβων, πιτνὰς εἰς ἐμὲ χεῖρας, ὀρέξασθαι μενεαίνων ἀλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ην τς ἔμπεδος οὐδέ τι κῖκυς, οῖη περ πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῦσι μέλεσσι. τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ, 395 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων.

''Ατρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, 'Αγάμεμνον, τίς νύ σε κὴρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο; ἢε σέ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν ὅρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀντμὴν, ἢέ σ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου βοῦς περιταμνόμενον ἢδ' οἰῶν πώεα καλὰ, ἢὲ περὶ πτόλιος μαχεούμενον ἢδὲ γυναικῶν;'

"Ως εφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε"
'διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' 'Οδυσσεῦ, 405
οὕτ' ἐμέ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀυτμὴν,
οὕτε μ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσον,
ἀλλά μοι Αἴγισθος τεύξας θάνατόν τε μόρον τε
ἔκτα σὺν οὐλομένη ἀλόχω, οἶκόνδε καλέσσας,
δειπνίσσας, ὧς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνη.

ως θάνον οικτίστω θανάτω. περί δ' άλλοι έταιροι νωλεμέως κτείνοντο, σύες ως άργιόδοντες, οι ρά τ' εν άφνειοῦ ανδρός μέγα δυναμένοιο η γάμω η εράνω η είλαπίνη τεθαλυίη. 415 ήδη μεν πολέων φόνω ανδρών αντεβόλησας, μουνάξ κτεινομένων καὶ ἐνὶ κρατερή ὑσμίνη. άλλά κε κείνα μάλιστα ίδων όλοφύραο θυμώ, ώς άμφὶ κρητήρα τραπέζας τε πληθούσας κείμεθ' ενὶ μεγάρω, δάπεδον δ' άπαν αξματι θῦεν. 420 ολκτροτάτην δ' ήκουσα όπα Πριάμοιο θυγατρός, Κασσάνδρης, την κτείνε Κλυταιμνήστρη δολόμητις άμφ' έμοί αὐτὰρ έγω ποτί γαίη χείρας άείρων βάλλον ἀποθνήσκων περί φασγάνω ή δε κυνωπις νοσφίσατ', οὐδέ μοι ἔτλη ἰόντι περ εἰς 'Αίδαο 425 χερσί κατ' δφθαλμούς έλέειν σύν τε στόμ' έρεισαι. ώς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικὸς [η τις δη τοιαθτα μετά φρεσίν έργα βάληται]. οίου δη καὶ κείνη εμήσατο έργον άεικες, κουριδίω τεύξασα πόσει φόνον. ή τοι έφην γε 430 ασπάσιος παίδεσσιν ίδε δμώεσσιν εμοίσιν οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι ή δ' ἔξοχα λυγρὰ Ιδυῖα οί τε κατ' αίσχος έχευε καὶ έσσομένησιν οπίσσω θηλυτέρησι γυναιξί, καὶ ή κ' εὐεργὸς ἔησιν.'

'Ως ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον 435 'ὧ πόποι, ἢ μάλα δὴ γόνον 'Ατρέος εὐρύοπα Ζεὺς ἐκπάγλως ἤχθηρε γυναικείας διὰ βουλὰς ἐξ ἀρχῆς· Ἑλένης μὲν ἀπωλόμεθ' εῖνεκα πολλοὶ, σοὶ δὲ Κλυταιμνήστρη δόλον ἤρτυε τηλόθ' ἐόντι.'

*Ως ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε·

'τῷ νῦν μήποτε καὶ σὰ γυναικί περ ἤπιος εἶναι·

μήδ' οὶ μῦθον ἄπαυτα πιφαυσκέμεν, ὅν κ' ἐὰ εἰδῆς,

ἀλλὰ τὸ μὲν φάσθαι, τὸ δὲ καὶ κεκρυμμένον εἶναι.

άλλ' οὐ σοί γ', 'Οδυσεῦ, φόνος ἔσσεται ἔκ γε γυναικός' λίην γὰρ πινυτή τε καὶ εὖ φρεσὶ μήδεα οίδε κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια. η μέν μιν νύμφην γε νέην κατελείπομεν ήμεις έρχόμενοι πόλεμόνδε πάις δέ οί ην έπὶ μαζώ νήπιος, δς που νῦν γε μετ' ἀνδρών ζζει ἀριθμώ, όλβιος ή γὰρ τόν γε πατήρ φίλος όψεται έλθων, 450 καὶ κείνος πατέρα προσπτύξεται, ή θέμις έστίν. ή δ' έμη οὐδέ περ υίος ένιπλησθηναι ακοιτις δφθαλμοίσιν έασε πάρος δέ με πέφνε καὶ αὐτόν. Γάλλο δέ τοι έρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι: κρύβδην, μηδ' αναφανδά, φίλην ές πατρίδα γαίαν 455 νηα κατισχέμεναι έπει οὐκέτι πιστά γυναιξίν.] άλλ' ἄγε μοι τόδε είπε καὶ άτρεκέως κατάλεξου, εί που έτι ζώουτος ακούετε παιδός έμοιο, ή που εν 'Ορχομενώ, ή εν Πύλω ήμαθόεντι, ή που πάρ Μενελάφ ενί Σπάρτη ευρείη **46**0 οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος 'Ορέστης.' *Ως έφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον ' 'Ατρείδη, τί με ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τι οΐδα, ζώει δ γ' ή τέθνηκε κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν.'

Νῶι μὲν ὡς ἐπέεσσιν ἀμειβομένω στυγεροῖσιν ἔσταμεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες ἢλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πηληιάδεω 'Αχιλῆσς καὶ Πατροκλῆσς καὶ ἀμύμονος 'Αντιλόχοιο Αἴαντός θ', δς ἄριστος ἔην εἶδός τε δέμας τε τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.

Odysseus talks with the ghost of Achilles.

έγνω δὲ ψυχή με ποδώκεος Αἰακίδαο,
 καί ρ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' 'Οδυσσεῦ,

465

σχέτλιε, τίπτ' έτι μείζον ενί φρεσί μήσεαι έργον; πῶς ἔτλης *Αιδόσδε κατελθέμεν, ἔνθα τε νεκροὶ άφραδέες ναίουσι, βροτών είδωλα καμόντων;

475

^ΔΩς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον· ' δ 'Αχιλεῦ, Πηλέος υίε, μέγα φέρτατ' 'Αχαιων, ηλθον Τειρεσίαο κατά χρέος, εί τινα βουλην είποι, όπως 'Ιθάκην ές παιπαλόεσσαν ικοίμην' 480 οὐ γάρ πω σχεδον ήλθον 'Αχαιίδος, οὐδέ πω άμης γης ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχω κακά σεῖο δ', 'Αχιλλεῦ, ού τις ανηρ προπάροιθε μακάρτατος ούτ' άρ' οπίσσω. πρίν μέν γάρ σε ζωὸν ετίομεν ίσα θεοίσιν 'Αργείοι, υθυ αθτε μέγα κρατέεις νεκύεσσιν ενθάδ' εων τῷ μή τι θανων ἀκαχίζευ, 'Αχιλλεῦ.'

485

490

*Ως εφάμην, δ δέ μ' αὐτίκ' άμειβόμενος προσέειπε ' μη δή μοι θάνατόν γε παραύδα, φαίδιμ' 'Οδυσσεῦ. βουλοίμην κ' επάρουρος εων θητευέμεν άλλω, ανδρὶ παρ' ακλήρω, ώ μη βίστος πολύς είη, η πασιν νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ανάσσειν. άλλ' άγε μοι τοῦ παιδὸς άγαυοῦ μῦθον ἐνίσπες, η έπετ' ες πόλεμον πρόμος ξμμεναι η ε καὶ οὐκί. είπε δέ μοι, Πηλήος αμύμονος εί τι πέπυσσαι, ή έτ' έχει τιμην πολέσιν μετά Μυρμιδόνεσσιν, η μιν ατιμάζουσιν αν' Έλλαδα τε Φθίην τε, ουνεκά μιν κατά γήρας έχει χειράς τε πόδας τε. ού γὰρ ἐγων ἐπαρωγὸς ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο, τοίος έων οίός ποτ' ένὶ Τροίη εὐρείη πέφνον λαὸν ἄριστον, αμύνων Αργείοισιν. εί τοιόσδ' έλθοιμι μίνυνθά περ ές πατέρος δώ, τῷ κέ τεφ στύξαιμι μένος καὶ χείρας ἀάπτους, οι κείνου βιόωνται εέργουσίν τ' από τιμής.

495

500

*Ως έφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον: ' ή τοι μεν Πηλήος αμύμονος ού τι πέπυσμαι,

αὐτάρ τοι παιδός γε Νεοπτολέμοιο φίλοιο πασαν αληθείην μυθήσομαι, ως με κελεύεις. αὐτὸς γάρ μιν έγω κοίλης ἐπὶ νηὸς ἐίσης ήγαγον έκ Σκύρου μετ' ευκνήμιδας 'Αχαιούς. η τοι ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην φραζοίμεθα βουλὰς, 510 αλεί πρώτος έβαζε καὶ οὐχ ἡμάρτανε μύθων Νέστωρ τ' ἀντίθεος καὶ ἐγὼ νικάσκομεν οίω. αὐτὰρ ὅτ' ἐν πεδίφ Τρώων μαρνοίμεθα χαλκῷ, οὖποτ' ἐνὶ πληθυῖ μένεν ἀνδρῶν οὐδ' ἐν ὁμίλφ, άλλα πολύ προθέεσκε, το δυ μένος οὐδευὶ είκων 515 πολλούς δ' ἄνδρας ἔπεφνεν εν αίνη δηιοτήτι. πάντας δ' οὐκ αν εγώ μυθήσομαι οὐδ' δνομήνω, οσσον λαὸν ἔπεφνεν αμύνων 'Αργείοισιν, άλλ' οδου του Τηλεφίδην κατενήρατο χαλκώ, ηρω' Εὐρύπυλου· πολλοί δ' άμφ' αὐτὸν ἐταῖροι 520 Κήτειοι κτείνοντο γυναίων είνεκα δώρων. κείνον δη κάλλιστον ίδον μετά Μέμνονα δίον. αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν, δυ κάμ' Ἐπειὸς, 'Αργείων οι άριστοι, έμοι δ' έπι πάντ' έτέταλτο, [ήμεν ανακλίναι πυκινον λόχον ήδ' επιθείναι] 525 ένθ' άλλοι Δαναών ήγήτορες ήδε μέδοντες δάκρυά τ' ωμόργυυντο τρέμου θ' ύπὸ γυῖα ἐκάστου• κείνον δ' οὖ ποτε πάμπαν έγων ίδον όφθαλμοῖσιν ούτ' ώχρήσαντα χρόα κάλλιμον ούτε παρειών δάκρυ' δμορξάμενου δ δέ με μάλα πόλλ' ἰκέτευεν 530 ίππόθεν εξέμεναι, ξίφεος δ' επεμαίετο κώπην καὶ δόρυ χαλκοβαρές, κακὰ δὲ Τρώεσσι μενοίνα. άλλ' ότε δη Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αλπην, μοίραν καὶ γέρας ἐσθλὸν ἔχων ἐπὶ νηὸς ἔβαινεν ἀσκηθης, οὖτ' τρ βεβλημένος ὀξέι χαλκώ 535 ούτ' αὐτοσχεδίην οὐτασμένος, οδά τε πολλά γίγνεται εν πολέμφ επιμίξ δέ τε μαίνεται "Αρης."

*Ως εφάμην, ψυχὴ δὲ ποδώκεος Αἰακίδαο φοίτα μακρά βιβάσα κατ' ἀσφοδελου λειμώνα, γηθοσύνη δ οί υίων έφην αριδείκετον είναι.

٨,~

540

The ghost of Ajax turns away in angry silence.

Αἱ δ' ἄλλαι ψυχαὶ νεκύων κατατεθνηώτων ξστασαν άχνύμεναι, είροντο δε κήδε' εκάστη. οίη δ' Αίαντος ψυχή Τελαμωνιάδαο νόσφιν άφεστήκει, κεχολωμένη είνεκα νίκης, τήν μιν έγω νίκησα δικαζόμενος παρά νηυσί τεύχεσιν άμφ' 'Αχιληος' έθηκε δε πότνια μήτηρ. [παίδες δε Τρώων δίκασαν καὶ Παλλάς 'Αθήνη.] ώς δη μη δφελον νικάν τοιφδ' έπ' ἀέθλφ. τοίην γάρ κεφαλην ένεκ αὐτών γαία κατέσχεν, Αΐανθ', δε περί μέν είδος, περί δ' έργα τέτυκτο των άλλων Δαναων μετ' αμύμονα Πηλείωνα. τον μέν έγων επέεσσι προσηύδων μειλιχίοισιν

55**0**

' Αΐαν, παι Τελαμώνος αμύμονος, οὐκ ἄρ' ἔμελλες οὐδὲ θανὼν λήσεσθαι ἐμοὶ χόλου είνεκα τευχέων ούλομένων; τὰ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν Αργείοισι, τοίος γάρ σφιν πύργος ἀπώλεο σείο δ' 'Αχαιοί ίσου 'Αχιλλήος κεφαλή Πηληιάδαο αχνύμεθα φθιμένοιο διαμπερές· οὐδέ τις άλλος αίτιος, άλλὰ Ζεὺς Δαναών στρατὸν αίχμητάων έκπάγλως ήχθηρε, τείν δ' έπὶ μοιραν έθηκεν. άλλ' ἄγε δεῦρο, ἄναξ, ἵν' ἔπος καὶ μῦθον ἀκούσης ήμέτερου δάμασον δε μένος και αγήνορα θυμόν.

560

555

*Ως εφάμην, ό δε μ' οὐδεν ἀμείβετο, βῆ δε μετ' ἄλλας ψυχας είς "Ερεβος νεκύων κατατεθνήωτων. ένθα χ' δμως προσέφη κεχολωμένος, ή κεν έγω τόν 565

άλλά μοι ήθελε θυμός ενί στήθεσσι φίλοισι των άλλων ψυχάς ιδέειν κατατεθνηώτων.

The ghosts of Minos, Orion, Tantalus and Sisyphus.

"Ενθ' ή τοι Μίνωα ίδον, Διός άγλαδν υίδν, χρύσεον σκήπτρον έχοντα, θεμιστεύοντα νέκυσσιν, ήμενον οι δέ μιν άμφι δίκας είροντο ἄνακτα, ήμενοι έσταότες τε, κατ' εὐρυπυλὲς "Αϊδος δω.

570

Τον δε μετ' 'Ωρίωνα πελώριον είσενόησα θήρας όμοῦ είλεῦντα κατ' ἀσφοδελον λειμώνα, τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν εν οἰοπόλοισιν ὅρεσσι, χερσὶν ἔχων ῥόπαλον παγχάλκεον, αἰεν ἀαγές.

575

Καὶ Τιτυὸν είδου, Γαίης ερικυδεός υίου, κείμενου εν δαπέδω ό δ' επ' εννέα κείτο πελεθρα, γῦπε δε μιν εκάτερθε παρημένω ήπαρ εκειρου, δερτρου εσω δύνουτες ό δ' οὐκ ἀπαμύνετο χερσί Λητώ γὰρ ελκησε, Διὸς κυδρὴν παράκοιτιν, Πυθώδ' ερχομένην διὰ καλλιχόρου Πανοπήος.

580

Καὶ μὴν Τάνταλον εἰσείδον χαλέπ' ἄλγε' ἔχοντα, ἐστεῶτ' ἐν λίμνη: ἡ δὲ προσέπλαζε γενείω στεῦτο δὲ διψάων, πιέειν δ' οὐκ εἶχεν ἐλέσθαι όσσάκι γὰρ κύψει' ὁ γέρων πιέειν μενεαίνων, τοσσάχ' ὕδωρ ἀπολέσκετ' ἀναβροχὲν, ἀμφὶ δὲ ποσσὶ γαῖα μέλαινα φάνεσκε, καταζήνασκε δὲ δαίμων. δένδρεα δ' ὑψιπέτηλα κατὰ κρῆθεν χέε καρπὸν, ὄγχναι καὶ ῥοιαὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι συκέαι τε γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι τῶν ὁπότ' ἰθύσει' ὁ γέρων ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι, τὰς δ' ἄνεμος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα.

590

585

Καὶ μὴν Σίσυφον εἰσείδον κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα, λᾶαν βαστάζοντα πελώριον ἀμφοτέρησιν. ἢ τοι ὁ μὲν σκηριπτόμενος χερσίν τε ποσίν τε λᾶαν ἄνω ἄθεσκε ποτὶ λόφον ἀλλ' ὅτε μέλλοι ἄκρον ὑπερβαλέειν, τότ' ἀποστρέψασκε κραταιίς

αὖτις ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λᾶας ἀναιδής. αὐτὰρ ὅ γ' ἄψ ὤσασκε τιταινόμενος, κατὰ δ' ίδρὼς ἔρρεεν ἐκ μελέων, κονίη δ' ἐκ κρατὸς ὀρώρει.

600

The ghost of Heracles.

Τον δε μετ' είσενόησα βίην 'Ηρακληείην, είδωλου αὐτὸς δε μετ' άθανάτοισι θεοίσι τέρπεται εν θαλίης και έχει καλλίσφυρον "Ηβην [παίδα Διὸς μεγάλοιο καὶ "Ηρης χρυσοπεδίλου]. άμφὶ δέ μιν κλαγγή νεκύων ήν οίωνων ως. 605 πάντοσ' άτυζομένων ό δ' έρεμνη νυκτί έοικως. γυμυον τόξον έχων καὶ έπὶ νευρηφιν διστον, δεινόν παπταίνων, αλεί βαλέοντι έοικώς. σμερδαλέος δέ οἱ ἀμφὶ περὶ στήθεσσιν ἀορτήρ χρύσεος ην τελαμών, ενα θέσκελα έργα τέτυκτο, 610 άρκτοι τ' άγρότεροί τε σύες χαροποί τε λέοντες, ύσμιναί τε μάχαι τε φόνοι τ' ανδροκτασίαι τε. μη τεχνησάμενος μηδ' άλλο τι τεχνήσαιτο. δς κείνον τελαμώνα έξι έγκάτθετο τέχνη. έγνω δ' αὐτίκα κείνος, ἐπεὶ ἴδεν δφθαλμοίσι, 615 καί μ' όλοφυρόμενος έπεα πτερόεντα προσηύδα. ' Διογενές Λαερτιάδη, πολυμήχαν' 'Οδυσσεῦ, à δείλ', ή τινά καὶ σὺ κακὸν μόρον ἡγηλάζεις, ου περ έγων δχέεσκου ύπ' αύγας ήελίοιο. Ζηνός μεν παις η α Κρονίονος, αὐτὰρ διζύν 620 είχον απειρεσίην μάλα γαρ πολύ χείρονι φωτί δεδμήμην, δ δέ μοι χαλεπούς ἐπετέλλετ' ἀέθλους. καί ποτέ μ' ἐνθάδ' ἔπεμψε κύν' ἄξουτ' οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον φράζετο τοῦδέ γέ μοι χαλεπώτερον είναι ἄεθλον. του μευ εγών αυένεικα και ήγογου εξ 'Αίδαο. 625 Ερμείας δέ μ' έπεμψεν ίδε γλαυκώπις 'Αθήνη.'

Odysseus retires fearing he might see the Gorgon's head.

*Ως είπων δ μεν αθτις έβη δόμον "Αϊδος είσω, αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, εἴ τις ἔτ' ἔλθοι ἀνδρών ήρώων, οὶ δὴ τὸ πρόσθεν ὅλοντο. καί νύ κ' έτι προτέρους ίδον ανέρας, οθς έθελόν περ. 630 [Θησέα Πειρίθοόν τε, θεών ερικυδέα τέκνα:] άλλα πρίν έπι έθνε αγείρετο μυρία νεκρών ηχη θεσπεσίη εμε δε χλωρον δέος ήρει, μή μοι Γοργείην κεφαλήν δεινοίο πελώρου εξ "Αϊδος πέμψειεν άγανη Περσεφόνεια. 635 αὐτίκ' ἔπειτ' ἐπὶ νῆα κιων ἐκέλευον ἐταίρους αὐτούς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι. οί δ' αίψ' είσβαινον καὶ έπὶ κληίσι καθίζον. την δε κατ' 'Ωκεανον ποταμον φέρε κυμα ρόσιο, πρώτα μέν είρεσίη, μετέπειτα δε κάλλιμος ούρος. 640

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Μ.

Σειρηνες, Σκύλλα, Χάρυβδις, βόες 'Ηλίου.

Return to Aeses and burial of Elpenor.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο λίπεν ρόον 'Ωκεανοῖο νηῦς, ἀπὸ δ' ἴκετο κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο νῆσόν τ' Αἰαίην, ὅθι τ' 'Ηοῦς ἤριγενείης οἰκία καὶ χοροί εἰσι καὶ ἀντολαὶ 'Ηελίοιο, νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν ἐν ψαμάθοισιν, ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῦνι θαλάσσης. ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν 'Ηῶ δῖαν.

"Ημος δ' ήριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος 'Ηὼς, δη τότ' έγων έτάρους προίειν ές δώματα Κίρκης οισέμεναι νεκρον 'Ελπήνορα τεθνηωτα. φιτρούς δ' αιψα ταμόντες, δθ' άκροτάτη πρόεχ' άκτη, θάπτομεν άχνύμενοι, θαλερον κατά δάκρυ χέοντες. αὐτὰρ ἐπεὶ νεκρός τ' ἐκάη καὶ τεύχεα νεκροῦ, τύμβον χεύαντες καὶ ἐπὶ στήλην ἐρύσαντες πήξαμεν ἀκροτάτω τύμβω εὐηρες ἐρετμόν.

'Ημεῖς μὲν τὰ ἔκαστα διείπομεν' οὐδ' ἄρα Κίρκην ἐξ 'Αίδεω ἐλθόντες ἐλήθομεν, ἀλλὰ μάλ' ὧκα ἢλθ' ἐντυναμένη' ἄμα δ' ἀμφίπολοι φέρον αὐτῆ σῖτον καὶ κρέα πολλὰ καὶ αἴθοπα οἶνον ἐρυθρόν. ἡ δ' ἐν μέσσφ στᾶσα μετηύδα δῖα θεάων' 'Σχέτλιοι, οἱ ζώοντες ὑπήλθετε δῶμ' 'Αίδαο, 5

10

15

δισθανέες, ὅτε τ' ἄλλοι ἄπαξ θνήσκουσ' ἄνθρωποι.
ἀλλ' ἄγετ' ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον
αὖθι πανημέριοι· ἄμα δ' ἠοῖ φαινομένηφι
πλεύσεσθ' αὐτὰρ ἐγὼ δείξω ὁδὸν ἠδὲ ἔκαστα
σημανέω, ἵνα μή τι κακοἰραφίη ἀλεγεινῆ
ἢ ἁλὸς ἢ ἐπὶ γῆς ἀλγήσετε πῆμα παθόντες.'

*Ως έφαθ', ἡμιν δ' αὐτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ. ὡς τότε μὲν πρόπαν ἢμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα ἡμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ ἡμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν, οἱ μὲν κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηὸς, ἡ δ' ἐμὲ χειρὸς ἑλοῦσα φίλων ἀπονόσφιν ἐταίρων εἶσέ τε καὶ προσέλεκτο καὶ ἐξερέεινεν ἔκαστα αὐτὰρ ἐγὼ τῆ πάντα κατὰ μοῦραν κατέλεξα. καὶ τότε δἡ μ' ἐπέεσσι προσηύδα πότνια Κίρκη .

Circe tells Odysseus of the dangers that beset his voyage:

'Ταῦτα μὲν οὕτω πάντα πεπείρανται, σὸ δ' ἄκουσον,
ως τοι ἐγὼν ἐρέω, μνήσει δέ σε καὶ θεὸς αὐτός.
Σειρῆνας μὲν πρῶτον ἀφίξεαι, αἴ ρά τε πάντας
ἀνθρώπους θέλγουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται.
6ς τις ἀιδρείη πελάση καὶ φθόγγον ἀκούση
Σειρήνων, τῷ δ' οὕ τι γυνὴ καὶ νήπια τέκνα
οἴκαδε νοστήσαντι παρίσταται οὐδὲ γάνυνται,
ἀλλά τε Σειρῆνες λιγυρῆ θέλγουσιν ἀοιδῆ,
ἤμεναι ἐν λειμῶνι πολὺς δ' ἀμφ' ἀστεόφιν θὶς
ἀνδρῶν πυθομένων, περὶ δὲ ρίνοὶ μινύθουσι.

how he must avoid the Sirens,

άλλα παρέξ έλάαν, έπι δ' οὖατ' ἀλεῖψαι ἐταίρων κηρὸν δεψήσας μελιηδέα, μή τις ἀκούση τῶν ἄλλων' ἀτὰρ αὐτὸς ἀκουέμεν αἴ κ' ἐθέλησθα,

25

30

δησάντων σ' εν νηλ θοή χείράς τε πόδας τε όρθον εν ίστοπέδη, εκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω, όφρα κε τερπόμενος ὅπ' ἀκούης Σειρήνοιιν. εί δέ κε λίσσηαι ετάρους λῦσαί τε κελεύης, οί δέ σ' ἔτι πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῦσι διδέντων.

and the perils of the passage by the Planctae.

Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τάς γε παρέξ ἐλάσωσιν ἐταίροι, 55 ένθα τοι οὐκέτ' έπειτα διηνεκέως άγορεύσω όπποτέρη δή τοι όδὸς ἔσσεται, άλλὰ καὶ αὐτὸς θυμφ βουλεύειν ερέω δέ τοι αμφοτέρωθεν. ένθεν μεν γάρ πέτραι επηρεφέες, προτί δ' αὐτάς κύμα μέγα ροχθεί κυανώπιδος 'Αμφιτρίτης' 60 Πλαγκτάς δ' ή τοι τάς γε θεοί μάκαρες καλέουσι. τῆ μέν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται οὐδὲ πέλειαι τρήρωνες, ταί τ' αμβροσίην Διὶ πατρὶ φέρουσιν, άλλά τε καὶ τῶν αίὲν ἀφαιρεῖται λὶς πέτρη άλλ' άλλην ενίησι πατήρ εναρίθμιον είναι. 65 τη δ' ού πω τις νηθς φύγεν ανδρών, η τις ίκηται, άλλά θ' δμοῦ πίνακάς τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν κύμαθ' άλὸς φορέουσι πυρός τ' όλοοῖο θύελλαι. οίη δη κείνη γε παρέπλω ποντοπόρος νηθς 'Αργω πασι μέλουσα, παρ' Αλήταο πλέουσα. 70 καί νύ κε την ένθ' ωκα βάλεν μεγάλας ποτί πέτρας, άλλ' "Ηρη παρέπεμψεν, επεί φίλος ήεν 'Ιήσων.

She tells him of the passage between Scylla and Charybdis,

Οί δε δύω σκόπελοι δ μεν οὐρανον εὐρον ἰκάνει ὀξείη κορυφή, νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε κυανέη· το μεν οὕ ποτ' ἐρωεῖ, οὐδέ ποτ' αἴθρη κείνου ἔχει κορυφὴν οὕτ' ἐν θέρει οὕτ' ἐν ὀπώρη· οὐδέ κεν ἀμβαίη βροτὸς ἀνὴρ, οὐ καταβαίη,

85

90

95

100

οὐδ' εἴ οἱ χεῖρές τε ἐείκοσι καὶ πόδες εἶεν πέτρη γαρ λίς έστι, περιξεστή είκυία. μέσσω δ' εν σκοπέλω εστί σπέος ήεροειδες, πρός ζόφον είς "Ερεβος τετραμμένον, ή περ αν ύμεις νηα παρά γλαφυρην ιθύνετε, φαίδιμ' 'Οδυσσεῦ. οὐδέ κευ ἐκ υηὸς γλαφυρής αίζήιος ἀυὴρ τόξω διστεύσας κοίλον σπέος είσαφίκοιτο. ένθα δ' ένὶ Σκύλλη ναίει δεινον λελακυῖα. της ή τοι φωνή μέν όση σκύλακος νεογιλης, γίγνεται, αὐτὴ δ' αὖτε πέλωρ κακόν οὐδέ κέ τίς μιν γηθήσειεν ίδων, οὐδ' εί θεὸς ἀντιάσειε. της η τοι πόδες είσι δυώδεκα πάντες ἄωροι, έξ δέ τέ οι δειραί περιμήκεςς, εν δε εκάστη σμερδαλέη κεφαλή, εν δε τρίστοιχοι οδόντες, πυκνοί και θαμέες, πλείοι μέλανος θανάτοιο. μέσση μέν τε κατά σπείους κοίλοιο δέδυκεν. έξω δ' εξίσχει κεφαλάς δεινοίο βερέθρου, αὐτοῦ δ' ἰχθυάα, σκόπελον περιμαιμώωσα, δελφινάς τε κύνας τε και εί ποθι μειζον έλησι κήτος, à μυρία βόσκει αγάστονος 'Αμφιτρίτη. τη δ' οὖ πώ ποτε ναθται ἀκήριοι εὐχετόωνται παρφυγέειν σύν νηι φέρει δέ τε κρατί έκάστω φωτ' εξαρπάξασα νεδς κυανοπρώροιο.

Τὸν δ' ἔτερον σκόπελον χθαμαλώτερον δψει, 'Οδυσσεῦ. πλησίον ἀλλήλων' καί κεν διοϊστεύσειας. τῷ δ' ἐν ἐρινεός ἐστι μέγας, φύλλοισι τεθηλώς' τῷ δ' ὑπὸ δῖα Χάρυβδις ἀναρροιβδεῖ μέλαν ὕδωρ. τρὶς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἤματι, τρὶς δ' ἀναροιβδεῖ 105 δεινόν' μὴ σύ γε κεῖθι τύχοις, ὅτε ροιβδήσειεν' οὐ γάρ κεν ρύσαιτό σ' ὑπ' ἐκ κακοῦ οὐδ' ἐνοσίχθων. ἀλλὰ μάλα Σκύλλης σκοπέλω πεπλημένος ὧκα νῆα παρὲξ ἐλάαν, ἐπεὶ ἢ πολὸ φέρτερόν ἐστιν

120

125

εξ ετάρους εν νηὶ ποθήμεναι ἢ ἄμα πάντας.' 110
*Ως εφατ', αὐτὰρ εγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον'

' εί δ' ἄγε δή μοι τοῦτο, θεὰ, νημερτες ἐνίσπες, εἴ πως τὴν ὀλοὴν μεν ὑπεκπροφύγοιμι Χάρυβδιν, τὴν δέ κ' ἀμυναίμην, ὅτε μοι σίνοιτό γ' ἐταίρους.'

*Ως ἐφάμην, ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων ' σχέτλιε, καὶ δ' αὖ τοι πολεμήια ἔργα μέμηλε καὶ πόνος οὐδὲ θεοῖσιν ὑπείξεαι ἀθανάτοισιν; ἡ δέ τοι οὐ θνητὴ, ἀλλ' ἀθάνατον κακόν ἐστι, δεινόν τ' ἀργαλέον τε καὶ ἄγριον οὐδὲ μαχητόν οὐδὲ τίς ἐστ' ἀλκή φυγέειν κάρτιστον ἀπ' αὐτῆς. ἡν γὰρ δηθύνησθα κορυσσόμενος παρὰ πέτρη, δείδω μή σ' ἐξαῦτις ἐφορμηθεῖσα κίχησι τόσσησιν κεφαλῆσι, τόσους δ' ἐκ φῶτας ἔληται. ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάαν, βωστρεῖν δὲ Κραταιὶν, μητέρα τῆς Σκύλλης, ἡ μιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν ἡ μιν ἔπειτ' ἀποπαύσει ἐς ὕστερον δρμηθῆναι.

and of the Thrinacian isle, and the herds of Helios.

Θρινακίην δ' ἐς νῆσον ἀφίξεαι· ἔνθα δὲ πολλαὶ βόσκοντ' Ἡελίοιο βόες καὶ ἴφια μῆλα, ἐπτὰ βοῶν ἀγέλαι, τόσα δ' οιῶν πώεα καλὰ, πεντήκοντα δ' ἔκαστα· γόνος δ' οὐ γίγνεται αὐτῶν, 130 οὐδέ ποτε φθινύθουσι. θεαὶ δ' ἐπιποιμένες εἰσὶ, νύμφαι ἐνπλόκαμοι, Φαέθουσά τε Λαμπετίη τε, ὰς τέκεν Ἡελίφ Ὑπερίονι δια Νέαιρα. τὰς μὰν ἄρα θρέψασα τεκοῦσά τε πότνια μήτηρ Θρινακίην ἐς νῆσον ἀπώκισε τηλόθι ναίειν, 135 μῆλα φυλασσέμεναι πατρώια καὶ ἔλικας βοῦς. τὰς εἰ μέν κ' ἀσινέας ἐάςς νόστον τε μέδηαι, ἢ τ' ὰν ἔτ' εἰς Ἰθάκην κακά περ πάσχοντες ἴκοισθε· εἰ δὲ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὅλεθρον

νηί τε καὶ ετάροις· αὐτὸς δ' εἴ πέρ κεν ἀλύξης, ὀψε κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἄπο πάντας εταίρους.'

140

Odysseus sets sail with his comrades.

*Ως ἔφατ', αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν 'Ηώς. ή μεν έπειτ' ανα νησον απέστιχε δια θεάων αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιὼν ὅτρυνον ἐταίρους αὐτούς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι. 145 οί δ' αίψ' είσβαινον καὶ ἐπὶ κληίσι καθίζον. [έξης δ' έζόμενοι πολιην άλα τύπτον έρετμοις.] ήμιν δ' αὖ κατόπισθε νεὸς κυανοπρώροιο ζκμενον οδρον ζει πλησίστιον, έσθλον έταιρον, Κίρκη ἐυπλόκαμος, δεινή θεὸς αὐδήεσσα. 150 αὐτίκα δ' ὅπλα ἔκαστα πουησάμενοι κατὰ νῆα ημεθα την δ' άνεμός τε κυβερνήτης τ' ίθυνε. δη τότ' έγων έτάροισι μετηύδων άχνύμενος κηρο ' Ω φίλοι, οὐ γὰρ χρη ένα ίδμεναι οὐδε δύ' οίους θέσφαθ' & μοι Κίρκη μυθήσατο, δια θεάων 155 άλλ' ἐρέω μὲν ἐγὼν, ἵνα εἰδότες ή κε θάνωμεν ή κεν άλευάμενοι θάνατον καὶ κήρα φύγοιμεν. Σειρήνων μεν πρώτον ανώγει θεσπεσιάων φθόγγον αλεύασθαι και λειμων' ανθεμόεντα.

160

They reach the Sirens' coast, and Odysseus hears their song unharmed.

οίον ξμ' ηνώγειν όπ' ακουέμεν αλλά με δεσμώ

δήσατ' ἐν ἀργαλέφ, ὄφρ' ἔμπεδον αὐτόθι μίμνω, ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδη, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω. εἰ δέ κε λίσσωμαι ὑμέας λῦσαί τε κελεύω, ὑμεῖς δὲ πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι πιέζειν.'

[®]Η τοι εγώ τὰ εκαστα λέγων ετάροισι πίφαυσκου^{*} 165

τόφρα δε καρπαλίμως εξίκετο νηθς εθεργής νησον Σειρήνοιιν έπειγε γαρ οθρος απήμων. αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος μεν ἐπαύσατο ήδε γαλήνη έπλετο νηνεμίη, κοίμησε δε κύματα δαίμων. άνστάντες δ' έταροι νεός ίστία μηρύσαντο, 170 καὶ τὰ μὲν ἐν νηὶ γλαφυρή θέσαν, οἱ δ' ἐπ' ἐρετμὰ εζόμενοι λεύκαινον ύδωρ ξεστής ελάτησιν. αὐτὰρ ἐγὼ κηροῖο μέγαν τροχὸν ὀξέι χαλκῷ τυτθά διατμήξας χερσί στιβαρήσι πίεζου. αίψα δ' ιαίνετο κηρός, έπει κέλετο μεγάλη ις 175 'Η ελίου τ' αὐγὴ 'Υπεριονίδαο ἄνακτος· έξείης δ' ετάροισιν επ' ούατα πασιν άλειψα. οί δ' εν νηί μ' έδησαν όμοῦ χειράς τε πόδας τε δρθου εν Ιστοπέδη, εκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνηπτου. αὐτοὶ δ' εζόμενοι πολιὴν άλα τύπτον ερετμοῖς. 180 άλλ' ὅτε τόσσον ἀπην ὅσσον τε γέγωνε βοήσας, δίμφα διώκοντες, τὰς δ' οὐ λάθεν ὧκύαλος νηῦς έγγύθεν δρυυμένη, λιγυρην δ' έντυνον αοιδήν

' Δεῦρ' ἄγ' ἰὰν, πολύαιν' 'Οδυσεῦ, μέγα κῦδος 'Αχαιῶν, νῆα κατάστησον, ἵνα νωιτέρην ὅπ' ἀκούσης. 185 οὐ γάρ πώ τις τῆδε παρήλασε νηὶ μελαίνη, πρίν γ' ἡμέων μελίγηρυν ἀπὸ στομάτων ὅπ' ἀκοῦσαι, ἀλλ' ὅ γε τερψάμενος νεῖται καὶ πλείονα εἰδώς. ὅμεν γάρ τοι πάνθ' ὅσ' ἐνὶ Τροίη εὐρείη 'Αργεῖοι Τρῶές τε θεῶν ἰότητι μόγησαν' 190 ιδμεν δ' ὅσσα γένηται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρη.'

<u>Ως φάσαν</u> ίεισαι όπα κάλλιμον αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ ἤθελ ἀκουέμεναι, λῦσαί τ' ἐκέλευον ἐταίρους, ὀφρύσι νευστάζων οἱ δὲ προπεσόντες ἔρεσσον. αὐτίκα δ' ἀνστάντες Περιμήδης Εὐρύλοχός τε πλείοσί μ' ἐν δεσμοισι δέον μᾶλλόν τε πίεζον. αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τάς γε παρήλασαν, οὐδ' ἔτ' ἔπειτα

φθογγης Σειρήνων ηκούομεν οὐδέ τ' ἀοιδης, αιψ' ἀπὸ κηρὸν Ελουτο ἐμοὶ ἐρίηρες ἐταιροι, ὅν σφιν ἐπ' ἀσιν ἄλειψ', ἐμέ τ' ἐκ δεσμῶν ἀνέλυσαν. 200

The surf and the smoke at the Planctae.

'Αλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, αὐτίκ' ἔπειτα καπνὸν καὶ μέγα κῦμα ἴδον καὶ δοῦπον ἄκουσα' τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατ' ἐρετμὰ, βόμβησαν δ' ἄρα πάντα κατὰ ῥόον' ἔσχετο δ' αὐτοῦ νηῦς, ἐπεὶ οὐκέτ' ἐρετμὰ προήκεα χερσὶν ἔπειγον. αὐτὰρ ἐγὰ διὰ νηὸς ἰὰν ἄτρυνον ἐταίρους μελιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον'

" Ω φίλοι, οὐ γάρ πώ τι κακῶν ἀδαήμονές εἰμεν οὐ μὲν δὴ τόδε μεῖζον ἔπι κακὸν ἢ ὅτε Κύκλωψ εἴλει ἐνὶ σπῆι γλαφυρῷ κρατερῆφι βίηφιν ἀλλὰ καὶ ἔνθεν ἐμῆ ἀρετῆ βουλῆ τε νόῳ τε ἐκφύγομεν, καί που τῶνδε μνήσεσθαι ἀίω. νῦν δ' ἄγεθ', ὡς ὰν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες. ὑμεῖς μὲν κώπησιν ἀλὸς ῥηγμῦνα βαθεῖαν τύπτετε κληίδεσσιν ἐφήμενοι, αἴ κέ ποθι Ζεὺς δώη τόνδε γ' ὅλεθρον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι σοὶ δὲ, κυβερνῆθ', ὧδ' ἐπιτέλλομαι ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ βάλλευ, ἐπεὶ νηὸς γλαφυρῆς οἰήια νωμᾶςς. τούτου μὲν καπνοῦ καὶ κύματος ἐκτὸς ἔεργε νῆα, σὰ δὲ σκοπέλου ἐπιμαίεο, μή σε λάθησι κεῖσ' ἐξορμήσασα καὶ ἐς κακὸν ἄμμε βάλησθα.'

Ως εφάμην, οι δ' ὧκα εμοις επεεσσι πίθοντο. Σκύλλην δ' οὐκετ' εμυθεόμην, ἄπρηκτον ἀνίην, μή πώς μοι δείσαντες ἀπολλήξειαν εταιροι εἰρεσίης, εντὸς δε πυκάζοιεν σφέας αὐτούς. καὶ τότε δὴ Κίρκης μεν εφημοσύνης ἀλεγεινῆς λανθανόμην, επεὶ οὔ τί μ' ἀνώγει θωρήσσεσθαι 205

210

215

220

235

240

αὐτὰρ ἐγὼ καταδὺς κλυτὰ τεύχεα καὶ δύο δοῦρε μάκρ' ἐν χερσὶν ἐλὼν εἰς ἴκρια νηὸς ἔβαινον πρώρης ἔνθεν γάρ μιν ἐδέγμην πρῶτα φανεῖσθαι Σκύλλην πετραίην, ἥ μοι φέρε πῆμ' ἐτάροισιν. οὐδέ πῃ ἀθρῆσαι δυνάμην ἔκαμον δέ μοι ὅσσε πάντῃ παπταίνοντι πρὸς ἠεροειδέα πέτρην.

The strait between Scylla and Charybdis.

'Ημεις δε στεινωπον ανεπλέομεν γοόωντες'
ενθεν γαρ Σκύλλη, ετέρωθι δε δια Χάρυβδις
δεινον ανερβοιβδησε θαλάσσης άλμυρον ὕδωρ.
η τοι στ' εξεμέσειε, λέβης ως εν πυρι πολλώ
πασ' αναμορμύρεσκε κυκωμένη' ύψόσε δ' άχνη
ἄκροισι σκοπέλοισιν επ' αμφοτέροισιν επιπτεν.
αλλ' στ' αναβρόζειε θαλάσσης άλμυρον ὕδωρ,
πασ' εντοσθε φάνεσκε κυκωμένη, αμφι δε πέτρη
δεινον βεβρύχει, ὑπένερθε δε γαια φάνεσκε
ψάμμω κυανέη' τους δε χλωρον δέος ήρει.
ημεις μεν πρὸς την ἴδομεν δείσαντες δλεθρον'

Scylla's attack.

τόφρα δέ μοι Σκύλλη κοίλης έκ νηδς έταίρους ξε έλεθ', οι χερσίν τε βίηφί τε φέρτατοι ήσαν σκεψάμενος δ' ές νηα θοην άμα και μεθ' έταίρους ήδη των ἐνόησα πόδας και χειρας ὕπερθεν ὑψόσ' ἀειρομένων ἐμὲ δὲ φθέγγοντο καλεῦντες ἐξονομακλήδην, τότε γ' ὕστατον, ἀχνύμενοι κῆρ. ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προβόλφ ἀλιεὺς περιμήκει ῥάβδφ ἰχθύσι τοις ὀλίγοισι δόλον κατὰ εἴδατα βάλλων ἐς πόντον προίησι βοὸς κέρας ἀγραύλοιο, ἀσπαίροντα δ' ἔπειτα λαβων ἔρριψε θύραζε, ὡς οί γ' ἀσπαίροντες ἀείροντο προτὶ πέτρας. 245

250

αὐτοῦ δ' εἰνὶ θύρῃσι κατήσθιε κεκλήγοντας, χεῖρας ἐμοὶ ὀρέγοντας ἐν αἰνῆ δηιοτῆτι. οἴκτιστον δὴ κεῖνο ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσι πάντων ὅσσ' ἐμόγησα πόρους ἀλὸς ἐξερεείνων.

Arrival at the Thrinacian isle.

260

265

270

Αὐτὰρ ἐπεὶ πέτρας φύγομεν δεινήν τε Χάρυβδιν Σκύλλην τ', αὐτίκ' ἔπειτα θεοῦ ἐς ἀμύμονα νῆσον ἱκόμεθ'· ἔνθα δ' ἔσαν καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι, πολλὰ δὲ ἴφια μῆλ' 'Υπερίονος 'Ηελίοιο. δὴ τότ' ἐγὼν ἔτι πόντῳ ἐων ἐν νηὶ μελαίνη μυκηθμοῦ τ' ἤκουσα βοῶν αὐλιζομενάων οἰῶν τε βληχήν καί μοι ἔπος ἔμπεσε θυμῷ μάντηος ἀλαοῦ, Θηβαίου Τειρεσίαο, Κίρκης τ' Αἰαίης, οἱ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλον νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου 'Ηελίοιο. δὴ τότ' ἐγὼν ἔτάροισι μετηύδων, ἀχνύμενος κῆρ'

' Κέκλυτέ μευ μύθων, κακά περ πάσχοντες εταίροι, όφρ' ύμιν είπω μαντήια Τειρεσίαο
Κίρκης τ' Αιαίης, οί μοι μάλα πόλλ' επέτελλον
νησον άλεύασθαι τερψιμβρότου 'Ηελίοιο'
ενθα γὰρ αἰνότατον κακὸν εμμεναι ἄμμιν εφασκον. 275
ἀλλὰ παρεξ την νησον ελαύνετε νηα μέλαιναν.'

*Ως εφάμην, τοίσιν δε κατεκλάσθη φίλον ήτορ. αὐτίκα δ' Εὐρύλοχος στυγερῷ μ' ημείβετο μύθῳ.

' Σχέτλιός εἰς, 'Οδυσεῦ, περί τοι μένος οὐδέ τι γυῖα κάμνεις' ἢ ρά νυ σοί γε σιδήρεα πάντα τέτυκται, 280 ος ρ' ἐτάρους καμάτφ ἀδηκότας ἢδὲ καὶ ὕπνφ οὐκ ἐάᾳς γαίης ἐπιβήμεναι, ἔνθα κεν αὖτε νήσφ ἐν ἀμφιρύτη λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον, ἀλλ' αὖτως διὰ νύκτα θοὴν ἀλάλησθαι ἄνωγας, νήσου ἀποπλαγχθέντας, ἐν ἢεροειδέι πόντφ. 285

έκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποὶ, δηλήματα νηῶν,
γίγνονται· πῆ κέν τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὅλεθρον,
ἤν πως ἐξαπίνης ἔλθη ἀνέμοιο θύελλα,
ἢ Νότου ἢ Ζεφύροιο δυσαέος, οἴ τε μάλιστα.
νῆα διαβραίουσι, θεῶν ἀέκητι ἀνάκτων.
ἀλλ' ἢ τοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνη
δόρπον θ' ὁπλισόμεσθα θοῆ παρὰ νηὶ μένοντες·
ἀθθεν δ' ἀναβάντες ἐνήσομεν εὐρέι πόντω.'

'Ως έφατ' Εὐρύλοχος, ἐπὶ δ' ἤνεον ἄλλοι ἐταῖροι. καὶ τότε δὴ γίγνωσκον δ δὴ κακὰ μήδετο δαίμων, καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων'

295 L*

' Εὐρύλοχ', ἢ μάλα δή με βιάζετε μοῦνον ἐόντα· ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὀμόσσατε καρτερὸν ὅρκον, εἴ κέ τιν' ἢὲ βοῶν ἀγέλην ἢ πῶυ μέγ' οἰῶν εὕρωμεν, μή πού τις ἀτασθαλίησι κακῆσιν ἢ βοῦν ἠέ τι μῆλον ἀποκτάνη· ἀλλὰ ἔκηλοι ἐσθίετε βρώμην, τὴν ἀθανάτη πόρε Κίρκη.'

300

305

*Ως ἐφάμην, οἱ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυον ὡς ἐκέλευον. αὐτὰρ ἐπεί ρ' ὅμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον, στήσαμεν ἐν λιμένι γλαφυρῷ εὐεργέα νῆα ἄγχ' ΰδατος γλυκεροῖο, καὶ ἐξαπέβησαν ἐταῖροι νηὸς, ἔπειτα δὲ δόρπον ἐπισταμένως τετύκοντο. αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο, μνησάμενοι δὴ ἔπειτα φίλους ἔκλαιον ἐταίρους, οῦς ἔφαγε Σκύλλη γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλοῦσα κλαιόντεσσι δὲ τοῖσιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος. ἢμος δὲ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει, ὧρσεν ἔπι ζαῆν ἄνεμον νεφεληγερέτα Ζεὺς λαίλαπι θεσπεσίη, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ. ἢμος δ' ἢριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος 'Hὼς, νῆα μὲν ὡρμίσαμεν, κοῖλον σπέος εἰσερύσαντες.

310

ξυθα δ' ξσαν Νυμφέων καλοί χοροί ήδε θόωκοι και τότ' έγων άγορην θέμενος μετά πάσιν ξειπον

' Ω φίλοι, ἐν γὰρ νηὶ θοῆ βρῶσίς τε πόσις τε ἔστιν, τῶν δὲ βοῶν ἀπεχώμεθα, μή τι πάθωμεν δεινοῦ γὰρ θεοῦ αἴδε βόες καὶ ἴφια μῆλα, 'Ηελίου, ὃς πάντ' ἐφορῷ καὶ πάντ' ἐπακούει.'

320

Weather-bound and half-famished, they slaughter the cows of Helios.

* Ως εφάμην, τοισιν δ' επεπείθετο θυμός αγήνωρ. μηνα δε πάντ' άλληκτος άη Νότος, οὐδε τις άλλος 325 γίγυετ' έπειτ' ἀυέμων, εί μη Εθρός τε Νότος τε. οί δ' είως μεν σίτον έχον και οίνον ερυθρον, τόφρα βοών ἀπέχοντο λιλαιόμενοι βιότοιο. άλλ' ὅτε δη νηὸς ἐξέφθιτο ἤια πάντα, καὶ δὴ ἄγρην ἐφέπεσκον ἀλητεύοντες ἀνάγκη, 330 ίχθυς όρνιθάς τε, φίλας δ τι χειρας ικοιτο, γυαμπτοίς άγκίστροισιν έτειρε δε γαστέρα λιμός. δη τότ' έγων ανα νησον απέστιχον, όφρα θεοίσιν εὐξαίμην, εἴ τίς μοι δδὸν φήνειε νέεσθαι. άλλ' ὅτε δη διὰ νήσου Ιων ήλυξα έταίρους. 335 χειρας νιψάμενος, δθ' επί σκέπας ην ανέμοιο, ηρώμην πάντεσσι θεοίς οι "Ολυμπον έχουσιν" οί δ' άρα μοι γλυκύν ύπνον έπὶ βλεφάροισιν έχευαν. Εὐρύλοχος δ' ετάροισι κακής εξήρχετο βουλής.

'Κέκλυτέ μευ μύθων, κακά περ πάσχοντες εταιροι· 340 πάντες μεν στυγεροι θάνατοι δειλοισι βροτοισι, λιμῷ δ' οἴκτιστον θανέειν και πότμον επισπείν. ἀλλ' ἄγετ', 'Ηελίοιο βοῶν ελάσαντες ἀρίστας ρέξομεν ἀθανάτοισι, τοι οὐρανὸν εὐρὰν ἔχουσιν. εἰ δέ κεν εἰς 'Ιθάκην ἀφικοίμεθα, πατρίδα γαιαν, 345 αιψά κεν 'Ηελίφ 'Υπερίονι πίονα νηὸν τεύξομεν, εν δέ κε θείμεν ἀγάλματα πολλὰ και εσθλά·

εὶ δὲ χολωσάμενός τι βοῶν ὀρθοκραιράων νῆ' ἐθέλῃ ὀλέσαι, ἐπὶ δ' ἔσπωνται θεοὶ ἄλλοι, βούλομ' ἄπαξ πρὸς κῦμα χανὼν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι 350 ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι ἐὼν ἐν νήσφ ἐρήμῃ.'

*Ως ἔφατ' Εὐρύλοχος, ἐπὶ δ' ἤνεον ἄλλοι ἐταῖροι. αὐτίκα δ' Ἡελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας έγγύθεν οὐ γὰρ τῆλε νεὸς κυανοπρώροιο βοσκέσκουθ' έλικες καλαί βόες εὐρυμέτωποι 355 τας δε περίστησαν τε και εύχετόωντο θεοίσι, φύλλα δρεψάμενοι τέρενα δρυός ύψικόμοιο. ού γὰρ ἔχον κρί λευκὸν ἐυσσέλμου ἐπὶ νηός. αὐτὰρ ἐπεί ρ' εὕξαντο καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, μηρούς τ' εξέταμον κατά τε κνίση εκάλυψαν 360 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ώμοθέτησαν. ούδ' είχου μέθυ λείψαι έπ' αίθομένοις ίεροίσιν, άλλ' ύδατι σπένδοντες ἐπώπτων ἔγκατα πάντα. αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο, μίστυλλόν τ' ἄρα τἄλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν. 365

Καὶ τότε μοι βλεφάρων εξέσσυτο νήδυμος υπνος βην δ' ιέναι επι νηα θοην και θινα θαλάσσης.
ἀλλ' ὅτε δη σχεδόν ηα κιων νεως ἀμφιελίσσης,
και τότε με κνίσης ἀμφήλυθεν ήδυς ἀυτμή
οιμώξας δε θεοισι μετ' ἀθανάτοισι γεγώνευν

' Ζεῦ πάτερ ἢδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αίὲν ἐόντες, ἢ με μάλ' εἰς ἄτην κοιμήσατε νηλέι ὕπνω, οἱ δ' ἔταροι μέγα ἔργον ἐμητίσαντο μένοντες.'

'Ωκέα δ' 'Η ελίφ 'Υπερίονι ἄγγελος ἢλθε, Λαμπετίη τανύπεπλος, ὅ οἱ βόας ἔκταμεν ἡμεῖς. αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετηύδα χωόμενος κῆρ

375

370

Helios demands vengeance, which Zeus promises. ' Ζεῦ πάτερ ἦδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες, τίσαι δὴ ἐτάρους Λαερτιάδεω 'Οδυσήος,
οί μευ βοῦς ἔκτειναν ὑπέρβιον, ἦσιν ἐγώ γε
χαίρεσκον μὲν ἰων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,

380
ἢδ' ὁπότ' ᾶψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτραποίμην.
εἰ δέ μοι οὐ τίσουσι βοων ἐπιεικέ' ἀμοιβὴν,
δύσομαι εἰς 'Αίδαο καὶ ἐν νεκύεσσι φαείνω.'

Τον δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς ' 'Ηέλι', ή τοι μὲν σὰ μετ' ἀθανάτοισι φάεινε 385 καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν τῶν δέ κ' ἐγὼ τάχα νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ τυτθὰ βαλὼν κεάσαιμι μέσφ ἐνὶ οἴνοπι πόντφ.'

Ταῦτα δ' έγων ἤκουσα Καλυψοῦς ἢυκόμοιο ἡ δ' ἔφη Ἑρμείαο διακτόρου αὐτὴ ἀκοῦσαι.

Αὐτὰρ ἐπεί ρ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν, νείκεον ἄλλοθεν ἄλλον ἐπισταδὸν, οὐδὲ τι μῆχος εὐρέμεναι δυνάμεσθα· βόες δ' ἀπετέθνασαν ἤδη. τοῦσιν δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοὶ τέραα προῦφαινον εἶρπον μὲν ρίνοὶ, κρέα δ' ἀμφ' ὀβελοῦσι μεμύκει, ὀπταλέα τε καὶ ἀμά· βοῶν δ' ὧς γίγνετο φωνή.

Έξημαρ μεν έπειτα εμοί ερίηρες εταίροι δαίνυντ' Ἡελίοιο βοῶν ελάσαντες ἀρίστας ἀλλ' ὅτε δη ἔβδομον ήμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων, καὶ τότ' ἔπειτ' ἄνεμος μεν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων, ἡμεῖς δ' αἰψ' ἀναβάντες ἐνήκαμεν εὐρέι πόντφ, ἱστὸν στησάμενοι ἀνά θ' ἱστία λεύκ' ἐρύσαντες.

Storm and shipwreck of Odysseus,

'Αλλ' ὅτε δὴ τὴν υῆσον ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη φαίνετο γαιάων, ἀλλ' οὐρανὸς ἢδὲ θάλασσα, δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρουίων 405 υηὸς ὕπερ γλαφυρῆς, ἦχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς. ἡ δ' ἔθει οὐ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον αἶψα γὰρ ἦλθε

390

κεκληγὼς Ζέφυρος, μεγάλη σὰν λαίλαπι θύων, ἱστοῦ δὲ προτόνους ἔρρηξ' ἀνέμοιο θύελλα
ἀμφοτέρους・ ἱστὸς δ' ὀπίσω πέσεν, ὅπλα τε πάντα 410
εἰς ἄντλον κατέχυνθ'・ ὁ δ' ἄρα πρύμνη ἐνὶ νηὶ
πλῆξε κυβερνήτεω κεφαλὴν, σὰν δ' ὀστέ' ἄραξε
πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς・ ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ἐοικὼς
κάππεσ' ἀπ' ἰκριόφιν, λίπε δ' ὀστέα θυμὸς ἀγήνωρ.
Ζεὰς δ' ἄμυδις βρόντησε καὶ ἔμβαλε νηὶ κεραυνόν· 415
ἡ δ' ἐλελίχθη πᾶσα Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ,
ἐν δὲ θεείου πλῆτο・ πέσον δ' ἐκ νηὸς ἔταῖροι.
οἱ δὲ κορώνῃσιν ἵκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
κύμασιν ἐμφορέοντο, θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον.
Αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἐφοίτων, ὄφρ' ἀπὸ τοίχους

Αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἐφοίτων, ὄφρ' ἀπὸ τοίχους λῦσε κλύδων τρόπιος τὴν δὲ ψιλὴν φέρε κῦμα. ἐκ δέ οἱ ἱστὸν ἄραξε ποτὶ τρόπιν αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ ἐπίτονος βέβλητο, βοὸς ρινοῖο τετευχώς. τῷ ρ' ἄμφω συνέεργον ὁμοῦ τρόπιν ἢδὲ καὶ ἱστὸν, ἐζόμενος δ' ἐπὶ τοῖς φερόμην όλοοῖς ἀνέμοισιν.

425

430

435

who is drifted back to the terrible strait.

"Ευθ' ή τοι Ζέφυρος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων, ήλθε δ' ἐπὶ Νότος ὧκα, φέρων ἐμῷ ἄλγεα θυμῷ, ὅφρ' ἔτι τὴν ὀλοὴν ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδιν. παννύχιος φερόμην, ἄμα δ' ἠελίφ ἀνιόντι ήλθον ἐπὶ Σκύλλης σκόπελον δεινήν τε Χάρυβδιν. ἡ μὲν ἀνερροίβδησε θαλάσσης άλμυρὸν ὕδωρ αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἐρινεὸν ὑψόσ' ἀερθεὶς τῷ προσφὸς ἐχόμην ὡς νυκτερίς οὐδέ πῃ εἶχον οὕτε στηρίξαι ποσὶν ἔμπεδον οὕτ' ἐπιβῆναι ρίζαι γὰρ ἐκὰς εἶχον, ἀπήωροι δ' ἔσαν ὄζοι, μακροί τε μεγάλοι τε, κατεσκίαον δὲ Χάρυβδιν. νωλεμέως δ' ἐχόμην, ὄφρ' ἐξεμέσειεν ὀπίσσω

ίστον καὶ τρόπιν αὖτις· ἐελδομένφ δέ μοι ἢλθον όψ'· ἢμος δ' ἐπὶ δόρπον ἀνὴρ ἀγορῆθεν ἀνέστη κρίνων νείκεα πολλὰ δικαζομένων αἰζηῶν, τῆμος δὴ τά γε δοῦρα Χαρύβδιος ἐξεφαάνθη. ἢκα δ' ἐγὼ καθύπερθε πόδας καὶ χεῖρε φέρεσθαι, μέσσφ δ' ἐνδούπησα παρὲξ περιμήκεα δοῦρα, ἑζόμενος δ' ἐπὶ τοῖσι διήρεσα χερσὶν ἐμῆσι. [Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἔασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε εἰσιδέειν· οὐ γάρ κεν ὑπέκφυγον αἰπὺν ὅλεθρον.]

Arrival at Calypso's isle.

Ένθεν δ' εννημαρ φερόμην, δεκάτη δέ με νυκτί νησον ε' Ωγυγίην πέλασαν θεοί, ενθα Καλυψώ ναίει ευπλόκαμος, δεινη θεός αὐδήεστα, η μ' εφίλει τ' εκόμει τε. τί τοι τάδε μυθολογεύω; 4 ἤδη γάρ τοι χθιζός εμυθεόμην ενὶ οἴκφ σοί τε καὶ ἰφθίμη ἀλόχφ· εχθρὸν δέ μοί εστιν αὖτις ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύειν.

440

SKETCH OF PRINCIPAL HOMERIC FORMS.

CONTENTS.

- § 1 Epic Dialect.
 - 2 Digamma.
 - 3 Shortening, lengthening, etc. of Vowels.
 - Contraction.
 - 5 Hiatus.
 - 6 Elision.
 - 7 Apocope.
 - 8 Consonants.
 - g First Declension.
 - Second Declension.
 - II Third Declension.
 - 12 Special Terminations.

- § 13 Adjectives.
 - 14 The Article.
 - 15 Pronouns.
 - 16 Augment and Reduplication.
 - 17 Terminations of Moods and Tenses.
 - 18 Contracted Verbs.
 - 19 Fut. and Aor. I. Act. and Med.
 - 20 Aor. II. Act. and Med.
 - 21 Perfect and Pluperfect.
 - 22 Aor. I. and II. Pass.
 - 23 Verbs in μ.

§ 1.

The Epic dialect, in which the Homeric forms are preserved, may be described as the Early-Ionic, of which Attic was a later development. But we cannot venture to regard these poems as a monument of a particular dialect prevalent at any one time. For the Epic is rather a poetical dialect; its forms largely modified by the metrical requirements of the hexameter; and by the many changes necessarily produced by an indefinitely long period of oral transmission, before writing was invented or had become common.

§ 2.

Besides the twenty-four letters of the Greek classic alphabet, there existed formerly a letter called, from its sound, Vau (equivalent to our v or w), and, from its form (F, i.e. F), the double gamma or digamma. This letter fell early into disuse in the written language, so that it is not found in our Homeric text; but there are unmistakeable traces of its previous existence there. We must be content with pointing out the commonest. In such a combination as $\tau \partial v \ \delta'$ $\dot{\eta} \mu e i \beta e r'$ $\dot{\epsilon} \pi e \iota \tau \alpha \dot{v} \alpha \dot{\epsilon}$ or $\mu \dot{\epsilon} \gamma \alpha \dot{v} \alpha \dot{\tau} \dot{\epsilon} \rho \gamma \rho v$, we should expect to find $\dot{\epsilon} \pi e \iota \tau' \dot{\alpha} v \alpha \dot{\epsilon}$ and $\mu \dot{\eta} \sigma \alpha \tau' \dot{\epsilon} \rho \gamma \rho v$. Instead of $\dot{\alpha} \pi o \epsilon \iota \kappa \omega$ or $\dot{\alpha} \pi o \epsilon \dot{\epsilon} \pi \omega$, we should naturally write $\dot{\alpha} \pi e \dot{\iota} \kappa \omega$ and $\dot{\alpha} \pi e \dot{\iota} \kappa \omega$. But there was a time when the words were pronounced $\dot{\epsilon} \dot{\alpha} \nu \alpha \dot{\epsilon} \dot{\epsilon} \dot{\epsilon} \rho \gamma \rho v$, $\dot{\alpha} \pi o f \dot{\epsilon} \iota \kappa \omega$, $\dot{\alpha} \pi o f \dot{\epsilon} \iota \kappa \omega$, so that no elision took place. The presence of an original digamma may be inferred not only from its effect upon the metre and the forms of words, but from a comparison of Greek with cognate languages, e.g. $f o \dot{\epsilon} \kappa \omega$, $f o \dot{\epsilon} \dot{\epsilon} \dot{\epsilon} \dot{\epsilon} \rho \gamma \nu v$, 'work.'

§ 8. Vowels.

(1) The ā in Attic generally appears in the Homeric dialect as η, e. g. άγορη, πειρήσομαι, πρήσοω, λίην. Sometimes ā is changed to η, as ήνορέη, ήνεμόειs: or to aι, as παραί, καταιβατόε.

(2) ε may be lengthened to ει, χρύσειος, κεινός, είως, Ερμείας, σπείος,

θείω: into η, τιθήμενος, ήύ,

- (3) ο lengthened to ου, πουλύε, μοῦνοε, ούλοε for όλοε: to οι, πνοιή, ηγνοίησε: to ω, Διώνυσοε, ἀνώιστοε.
 - (4) η shortened to ε, as in Conjunctives ίθυνετε, είδετε, πειρήσεται, μίσγεαι:

ω to o, as in Conjunctives τραπείομεν, έγείρομεν.

- (5) Before or after η the addition of ε is not uncommon, as ἔηκε = ἡκε, ἡέλιοε = ἥλιοε, as also before ε, as ἔεδνα, ἐείκοσι.
- (6) do (η0) often changes to εω, as 'Ατρείδαο, 'Ατρείδεω. This interchange between short and long vowels is called Metathesis quantitatis; as in ξωs often read as είσε. Cp. ἀπειρέσιος and ἀπερείσιος.

§ 4. Contraction.

- (I) Contraction generally follows the ordinary rules, with the exception that εο and εου may contract into ευ, as θάρσευε, γεγάνευν, βάλλευ.
- (2) Frequently words remain uncontracted, as ἀξκων, πάϊε, δστέα. Sometimes contraction takes place when it does not occur in Attic, as in Ιρὸs (Ιερὸs), βώσαs (βοήσαs).
- (3) When two vowels which do not form a diphthong come together, they are often pronounced as forming one syllable, as κρέα, 'Ατρείδεω, δη αδ, δη έβδομος, ἐπεὶ οὐ. This is called Synizesis.

§ 5. Hiatus.

The concurrence of two vowels without elision or contraction taking place is called *Hiatus*. This generally occurs when one word ends and the next begins with a vowel. Hiatus, which is rarely admissible in Attic poetry, is frequent in the Homeric hexameter, especially (1) after the vowels ι and υ , as $\pi \alpha \iota \delta \lambda$ | $\delta \pi \alpha \alpha \sigma \sigma \epsilon \nu$: or (2) when there is a pause in the sense between the two words, as $\langle O\lambda \dot{\nu}\mu\pi\iota\epsilon. | o\dot{\nu} \nu\dot{\nu} \dot{\tau}' \langle O\delta \nu\sigma\sigma\dot{\epsilon}\dot{\nu}\epsilon$: or (3) when the final vowel is long, and stands in Arsis, as $d\nu\tau\iota\theta\dot{\epsilon}\psi$ | $\langle O\delta \nu\sigma\dot{\eta}\iota:$ or (4) when a final long vowel or diphthong is made short before a vowel following, as $\pi\lambda\dot{\alpha}\gamma\chi\partial\eta$ | $\delta\pi\dot{\epsilon}\ell$ ($-\upsilon-\rangle$, $\delta\hbar\omega$ | $\delta\sigma\alpha\nu$ ($-\upsilon-\rangle$). Many apparent cases of Hiatus are only traces of a lost digamma. See § 2.

6 6. Elision.

In the Homeric hexameter not only are the vowels a, ϵ , o, elided, but also frequently the diphthongs $a\iota$, as $\beta o \dot{\nu} \lambda o \dot{\mu}' \dot{\epsilon} \gamma \dot{\omega}$, and $o\iota$ in $\mu o\iota$ and $\tau o\iota$, as well as ι in the dative and in $\delta \tau \iota$. The ν $\dot{\epsilon} \phi \epsilon \lambda \kappa \nu \sigma \tau \iota \kappa \dot{\nu} \nu$ stands before consonants as well as before vowels.

§ 7. Apocope.

§ 8. Consonants.

We often find-

- (1) Metathesis, especially with ρ and a, e. g. καρδίη and κραδίη, θάρσος and θράσος, κάρτιστος and κράτιστος.
- (2) Doubling of a consonant, especially of λ, μ, ν, ρ, as ἔλλαβον, ἔμμαθον, ἐὐννητος, τόσσος: so, also, ὅππως, ὅττι, πελεκκάω, ἔδδεισε. A short final vowel is often made long when followed by a word which begins with λ, μ, ν, ρ, σ, δ, or which originally began with the f (§ 2), as πολλὰ λισσομενος, ἔτὶ νῦν, ἐνὶ μεγάροισι.
- (3) Conversely, a single λ or σ may take the place of the double liquid or sibilant, as 'Αχιλεύε, 'Οδυσεύε.

DECLENSIONS.

§ 9. First Declension.

- For ā in the singular, Homer always has η, Τροίη, θήρη, νεηνίηs, except θεὰ and some proper names.
- (2) à remains unchanged, as βασίλεια, except in abstract nouns in εια, οια, as άληθείη for άλήθεια.
- (3) The Nom. sing. of some masculines in ηs, is shortened into α, as ἐπ-πότα, νεφεληγερέτα.
- (4) Gen. sing. from masc. in ηs ends in αo or $\epsilon \omega$ (see § 3. 6); sometimes contracted to ω .
- (5) Gen. plur. ends in aan or ean, sometimes contracted to an, as γαιάων, ναυτέων, παρειών.
 - (6) Dat. plur. ησι or ηs, as πύλησι, σχίζης; but θεαίε, άκταίε.

§ 10. Second Declension.

Special forms-

- (1) Gen. sing. in o.o.
- (2) Gen. and Dat. dual ouv.
- (3) Dat. plural oioi[v].

§ 11. Third Declension.

- (1) Dat. and Gen. dual our.
- (2) Dat. plur. εσι, εσσι, and, after vowels, σσι.
- (3) Nouns in ηs (εs) and os (Gen. εos) and as (Gen. αos) retain for the most part the uncontracted forms; εos is often contracted into εvs. In the

terminations ϵos , $\epsilon \epsilon s$, ϵas , the ϵ often coalesces, not with the vowel of the termination, but with a preceding ϵ , into $\epsilon \iota$ or η , as $\epsilon \iota \iota h \rho \epsilon - \epsilon os$ contracts into $\epsilon \iota \iota h \rho \epsilon \iota \iota s$, $\sigma \pi \ell - \epsilon os$ into $\sigma \pi \eta os$, 'Hrakh $\ell - \epsilon os$ into 'Hrakh ηos , $- \eta \iota$, $- \eta a$.

(4) Words in ϵvs form their cases with η instead of ϵ , as $\beta a \sigma \iota \lambda \hat{\eta} o s$, $-\hat{\eta} \iota$, $-\hat{\eta} a$; the Dat. plur. often ends in $\hat{\eta} \epsilon \sigma \sigma \iota$. But proper names may retain the ϵ , as Tudeli. Odvo $\sigma \ell a$.

(5) Words in is generally retain in their cases, as πόλιος, πόλιος, πόλιος, πόλιος, πόλιος, λων, ιας, λεσσι. But we find also πόληος (cp. μάντηος), πόληι, πόληες, πόλησε. The Dat. plur. sometimes makes ισι. and the Acc. plur. is.

(6) For ναῦε Homer uses νηῦε, declined with both ε and η. Gen. νεὸε or

νηδε, Dat. νηλ, Acc. νέα or νηα, Dat. plur. νηυσλ, νήεσσι, and νέεσσι.

(7) Among anomalous forms may be mentioned:-

- (a) Nom. and Acc. κάρη, Gen. κάρητου, καρήστου, and κράστου (as if from κράσε, neut.), and κρατόυ, Dat. κράστι and κρατί, Acc. κράτα (from κράν, masc.).
- (b) γόνυ and δόρυ make γούνατος, γουνός, and δούρατος, δουρός.
- (e) viòs, besides the regular forms in Second Declension, has Gen. vios, Dat. vii, Acc. via, Nom. plur. vies, Dat. viáos, Acc. vias, Dual vie.

§ 12. Special Terminations.

- (1) The termination $\phi_\ell[\nu]$ (appearing with nouns of First Declension as $\eta\phi_\ell$, of Second Declension as $\phi\phi_\ell$, and of Third Declension as, generally, $\epsilon\sigma\phi_\ell$) serves for a Genitive or Dative sing. and plur.; e.g. Gen. $\xi\xi$ εὐνῆφ_ℓ, $\delta\pi$ $l\kappa\rho i\phi i\nu$, δια στήθεσφιν, δοτεόφιν θίs; Dat. θύρηφ_ℓ, βιήφ_ℓ, φαινομένηφ_ℓ, θεόφιν, σὺν ἵπποισιν καὶ δχεσφ_ℓ, πρὸς κοτυληδονόφιν (κοτυληδόσι), and, in anomalous form, ναῦφ_ℓ. In the form $\xi\sigma\chi\alpha\rho i\phi i\nu$ we find the vowel of Second Declension attached to a noun of the First.
 - (2) There are three local suffixes:-
 - (a) Answering to the question where? in θι, as οἶκοθι, Ἰλιόθι πρό, κηρόθι.
 - (b) To the question whence? in θεν, as οἴκοθεν, θεόθεν: also with prepositions, as ἀπ' οὐρανόθεν, κατὰ κρῆθεν.
 - (c) To the question whither? in δε, as ἀγορήνδε, λόχονδε, ἄλαδε (also εἰε ἄλαδε), and analogous forms φύγαδε, οἶκαδε. With 'λιδόσδε supply δῶμα, 'to the house of Hades.' In the phrase δνδε δόμονδε the termination is added both to the possessive and the noun.

§ 13. Adjectives.

- The Femin. of Adjectives of Second Declension is formed in η instead of ā, as δμοίη, αἰσχρὴ, except δία.
- (2) Adjectives in os are sometimes of two, sometimes of three, terminations. The Attic rule is not strictly observed, for an uncompounded Adjective may have but two, as is the case with πικρόs, etc., and the compounded three, as εὐξέστη, ἀπειρεσίη.
- (3) Adjectives in us are also often of two terminations only, and often shorten the Femin. εια to εα or εη, as βαθέη, ἀκεξα,
- (4) A common termination is ειε, εσσα, εν. In this form η ειε may contract to ys, as τιμήειε, τιμής, and οειε may contract οε to ευ, as λωτεύντα for λωτόενται

(5) πολύε is declined from two stems, πολυ- and πολλο-, so that we have as Homeric forms πολέοε Gen. sing., πολέεε Nom. plur., πολέων Gen. plur., πολέσσε, πολέσσε, πολέσε Dat. plur., and πολέαε Acc. plur.

(6) In the Comparison of Adjectives, the termination ωτερ-, ωτατ-, is admissible in the case of a long vowel in the penult. of the Positive, as λαρώτατοs, οἰζυρώτατοs. The Comparative and Superlative forms in ιων, ιστοs are more frequently used than in Attic.

§ 14. The Article.

Special forms of the Article are:—Gen. τοῖο, Dual Gen. τοῖν, Nom. plur. τοὶ, ταὶ, Gen. τάων, Dat. τοῖοι, τῆσι, τῆς.

§ 15. Pronouns.

(1) Special forms of the Personal Pronouns are as follows.

	(a) First Person.	(b) Second Person.	(c) Third Person,
Nom. Sing.	έγὰν	τύνη	
Gen. "	έμέο, έμεθ, μεν	σέο, σεῦ, σεῖο	€૦, લ્પે, લીં૦, દેθ€ν
	ἐμεῖο, ἐμέθεν	σέθεν	
Dat. "	•• ••	τοι, τείν	ર્દી, દેવદે
Acc. "	.,		έ, έὲ, μιν
N. A. Dual	νωι, νω (Acc.)	σφῶι, σφὼ	σφωὲ
G. D. "	ง พิเท	σφῶιν, σφῷν	σφωίν
Nom. Plur.	ἄμμε ε	ύμμε ε	_
Gen. "	ήμέων, ήμείων	ύμέων, υμείων	σφέων, σφείων, σφῶν
Dat. "	ἄμμι(ν), ήμιν	ύμμι(ν), δμιν	σφι(ν), σφίσι(ν)
Acc.	άμμε, ήμέας, ήμας	ύμμε, ύμέα:	σφέαε, σφάε, σφε.

(2) Special forms of the Possessive Pronouns.

	Sing.	Plur.	Dual.
First Person Second Person Third Person	τεδε, ή, δν	άμδε and άμδε (ā), η, δν ύμδε, η, δν σφόε, η, δν	νωίτερος. σφωίτερος.

(3) Special forms of the Pronoun vis.

1	Sing.	Plur.
Gen.	τέο, τεῦ	TÉON
Dat.	τέφ	τέοισι.

(4) Special forms of the Pronoun Soris.

Nom.	Sing.	Plur.
Gen.	ότευ, όττεο, όττευ	δτέων
Dat.	δτεφ	δτέοισι
Acc.	δτινα, δττι	δτινας, άσσα.

(5) Special forms of Relative Pronouns.

Gen. 800, (al, 80), 878. Dat. plur. \$\int_0 \sigma_i, \textit{\eta}_s.

VERBS.

§ 16. Augment and Reduplication.

- (1) The syllabic and temporal Augments may be omitted. After the syllabic augment λ , μ , ν , σ are often doubled; ρ may be doubled or not at will, as $\xi \rho \epsilon \sigma \nu$, $\xi \rho \epsilon \sigma$.
- (2) Reduplication of the Second Aor. Act. and Med. is common. Cp. ε-πέφραδον (φράζω), ἔπεφνον and πέφνον (φένω), πεπίθωμεν (πείθω), πεφιδέσθαι (φείδομαι), ἐρύκω makes a sort of reduplicated Aor. in ἐρύκακον and ἐνίπτω in ἡνίπαπον.
- (3) Some of the reduplicated Aorists give also a reduplicated Future, as πεπιθήσω, πεφιδήσομαι, κεκαδήσω, κεχολώσομαι.
- (4) The forms ἔμμορα (μείρομαι) and ἔσσυμαι (σεύω) follow the analogy of the reduplication of verbs beginning with ρ. But cp. ῥερυπωμένα, Od. 6. 59. In δέγμαι (δέχομαι) the reduplication is lost, in δείδεγμαι, δείδια (root δι) it is irregular.

§ 17. Terminations.

- (1) The older forms of the termination of the verb (Sing.) μι, σθα, σι are common in Homer; cp. ἐθέλωμι, ἴδωμι, ἐθέλησι, βάλησι, ἐθέλησθα, καλοίσθα.
- (2) The termination of the third person Dual in historic tenses is τον as well as την, in Pass. σθον as well as σθην, διώκετον, θωρήσσεσθον. In the plural μεσθα is frequently used for μεθα, Dual first person μεσθον.
- (3) In the second person sing. Pass. and Med. σ is omitted from the termination σαι, σο, as λιλαίεαι, βούλεαι, Conjunct. ἔχηαι. This mostly remains uncontracted. εο, as in ἔπλεο, often makes ευ, viz. ἔπλευ. In Perf. Med. for βέβλησαι we find βέβλησαι.
- (4) The third Plur. in νται and ντο mostly appear as αται and ατο, as δεδαίαται, κέατο (ἔκειντο), ἀπολοίατο.
- (5) The termination of the Inf. is frequently μεναι, οτ μεν. Pres. ἀκου-έ-μεν(αι), Fut. κελευσ-έ-μεν(αι), Perf. τεθνάμεν(αι), Pass. Aor. βλήμεν(αι), μιχθήμεν(αι), Second Aor. Act. ἐλθέμεν(αι). Another termination is έειν, as πιέειν, θανέειν, and from some -αω and -εω verbs we have -ήμεναι and -ῆναι, as φορῆναι.
- (6) The terminations σκον and σκομην express repetition of the action (iterative form). They are attached to Imperf. and Second Aor. of verbs in ω by the connecting vowel ε, or sometimes α, θέλγεσκον, ώθεσκον, βίπτασκον, κρύπτασκον. In the First Aor. Act. the termin, follows the acristic vowel α, ἐλάσασκον, μνησά-σκετο. In μ verbs the terminations are attached directly to the stem, δό-σκον, στά-σκον, ἔσκον for ἔσ-σκον (εἰμί), κέ-σκετο from κείμαι. These forms are rarely augmented. Cp. φάνεσκε, Od. II. 587, from ἐφάνην.

§ 18. Contracted Verbs.

(1) Verbs in έω (for the most part uncontracted) change εε and εει into ει, sometimes εε into η, εο οτ εου to ευ. In the uncontracted form the stem
 vowel ε is sometimes lengthened into ει, as ἐτελείετο for ἐτελέετο.

- (2) Verbs in άω are for the most part contracted. In these verbs the long vowel produced by contraction has often a corresponding short (sometimes a long) vowel inserted before it, as δρόω (δρῶ), δράφ (δρῆ), δράωσι (δρῶσι), μνάασθαι (μνᾶσθαι). Occasionally this short vowel appears after the long vowel of contraction, as ἡβώοντει, from ἡβάω, δρώοιμι from δράω.
- (3) Verbs in όω are generally contracted. In forms that remain uncontracted the o is often lengthened to ω, as ὑπνώοντες. Such forms as ἀρόωσι (ἀροῦσι) and δηιόφεν (δηιοῖεν) follow the rule of verbs in άω.

§ 19. Future and Aor. I. Act. and Med.

- (1) (a) Pure verbs which do not lengthen the vowel of the stem in forming their tenses, often double the σ in Fut. and Aor. I. Act. and Med., as (νεικέω) νείκεσσα, (αἰδέομαι) αἰδέσσομαι, (γελάω) ἐγέλασσα. This is sometimes the case with verbs in ζω, as (ἀναχάζομαι) ἀναχασσάμενοs, (φράζομαι) ἐφράσσατο. (b) Or the σ may be altogether dropped in the Fut., as τελέει, μαχέονται, ἀντιόω, i.e. ἀντιάσω, ἀντιώ, ἀντιῶ, expanded by the principle explained in § 18. 2.
- (2) The future of liquid verbs, i. e. that have for characteristic λ, μ, ν, ρ, commonly have the Fut. uncontracted as βαλέοντι, κατακτανέουσι, σημανέω. Some liquid verbs have a σ in Fut. and Aor. I., as εἶλσα, κύρσω, κέλσαι, and there is an anomalous form κένσαι (κεντέω).
- (3) Conversely some verbs, not liquid, form an Aor. I. without σ, as χέω έχεια έχεια, καίω έκηα, σεύω έσσευα. Ορ. είπα for είπον.

§ 20. Aor. II.

- (I) The Aor. II. contains the root of the verb in its simplest form. The present tenses to which certain Aor. II. are referred are often of later formation, e.g. ἔστυγον is more primitive than στυγέω, ἔκτυπον than κτυπέω, ἔμακον than μηκάομαι, ἔγηραν than γηράσκω, ἔχραον than χράω.
 - (2) Reduplicated Aor. II. Act. and Med., see § 16. 2.

(3) 'Mixed Aor.' with o and ϵ instead of δ . We find such forms as $\xi \epsilon \nu$ ($\ell \nu = 0$), $\ell \nu = 0$ ($\ell \nu = 0$), $\ell \nu = 0$), $\ell \nu = 0$ ($\ell \nu = 0$), $\ell \nu = 0$), $\ell \nu = 0$ ($\ell \nu = 0$), $\ell \nu = 0$), $\ell \nu = 0$

(4) Syncopated Aor. II. An Aor. is common, formed, on analogy of Aor. of verbs in μ, without connecting vowel, as (Act.) ἔκταν (κτείνω), ἔνμβλήτην (βάλλω), οὖτα (οὖτάω). In the Med. these forms are often without augment, and are distinguishable from Plpf. Pass. only by want of reduplication, e.g. ἐδέγμην, δέγμενος (δέχομα), φθίμην (Opt. from φθίνω), λῶτο (λύω), ἔχυτο, χύμενος (χέω), σύτο (σεύω), ὧρτο (ὅρνυμ).

§ 21. Perfect and Pluperfect.

(1) The First Perf. is only found with verbs having a vowel stem. The Second Perf. is the commonest, and is formed without aspiration, as κέκοπα. Even in vowel verbs the Perf. is often without a κ, as βεβαρηψε, πεφύασι, δοτηψε, δεδιότες, etc.

222 SKETCH OF PRINCIPAL HOMERIC FORMS.

(2) The Pluperfect is found with the uncontracted terminations ϵa , $\epsilon a s$, $\epsilon \epsilon(\nu) = \epsilon \iota(\nu)$; sometimes $\epsilon \epsilon$ becomes η , as in $\tilde{\eta} \delta \eta$.

§ 22. Aor. I. and II. Passive.

- The 3rd pers. plur. Indic. often ends in εν instead of ησαν, as ξμιχθεν, τράφεν, ξεταθεν, and the Infin. in ήμεναι and ημεν instead of ηναι.
- (2) In the Conjunctive the uncontracted form in εω is generally used, and ε is often lengthened to ει or η, while the connecting vowel in Dual and Plural is shortened; e. g. δαείω (ἐδάην), σαπήη (σήπω), μιγήην, (αl. μιγείην), μιγέωσι, δαμείετε.

§ 23. Verbs in µ.

The principal peculiarities of the verbs ἔστημ, τίθημ, ἵημ, δίδωμ, are given as follows.

Indic. Pres.	(α) ζοτημι	(6) тնθημι	(c) ໂημι	(d) δίδωμι
maic. Fres.				(διδοῖσθα
and Sing.	•• ••	τίθησθα	રિલા ક	διδοίε
3rd Sing.		τιθεΐ	Tei	διδοῖ
3rd Plur.		τιθεῖσι	leîσι	διδοῦσι
Indic. 1st Aor.	: : :		ξηκα	0.0000.
" Imperf.		· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	ξει ν	έδίδουν
Imperat.	ίστα	:: ::		δίδωθι
•		·		(διδόμεν
Infin. Pres.	Ιστάμεναι	τιθήμεναι	ίέμεν[αι]	διδοῦναι
" 2nd Aor.	στήμεναι	θέμεν[αι]	ξμεν	δόμεν[αι]
" Perf.	ξστάμεν[αι]			
Conjunctive				1
2 Aor.				
1st Sing.	στέω (στείω)	θέω (θείω)	μεθ-είω	1
and Sing.	στήηε`	θήης (θείης)		[δῷσι
3rd Sing.	στήη	θήη (θείη)	ήσι, άν-ήη	δώησι, δώη,
1st Plur.	στέωμεν (στείομεν)	θέωμεν (θείομεν)		δώομεν
and Plur.		θείετε		
3rd Plur.	περι-στήωσι		•• ••	δώωσι.
Dual	παρ-στήετον			1

(2) In the Third Plural of Past tenses εν is a common termination for εσαν, as τίθεν, ἔεν: also ἔσταν and στὰν = ἔστησαν, ἔφαν = ἔφασαν, ἔφαν = ἔφνσαν, ἔβαν and βὰν = ἔβησαν. Notice also the forms ἐσταὰs, ἐστεὰs, perf. act. particip.; and and pers. plur. perf. ἔστατε, 3rd pers. plur. pluperf. ἔστασαν.

(3) Eim (ibo) has the following peculiar forms.

Second Sing.	Pres. Indic. εἶσθα	Conjunct. Ίησθα	1	Inf. ἶμεν(αι).
Third Sing. First Plur.		ίησιν Ιομεν	ἰ€ίη	

Imperf. First Sing. hia, hiov
Dual Trnv

Third Sing. $\eta(\epsilon(v), \ell(v), \eta'(\epsilon v))$

(4) Eiul (sum) has the following.

(a)	First Sing.	Pres. Indic.	Conjunct. ἔω, μετ-είω	Opt.	lmp.
	Second Sing. Third Sing. First Plur.	ἐσσὶ, εἰs εἰμὲν	έη ε έησι, ἦ σι, έη	€018 €01	έσσο
	Second Plur. Third Plur.	 ξασι	έωσι	€₹₹€	

(b) Inf. ξμμεν [au] and ξμεν [au].

(c) Particip. ἐων, ἐοῦσα, ἐον, Gen. ἐόντοε.

 (d) Imperf. First Sing. ηa, έa, έον, Second έησθα, Third ηεν, έην, ήην, Third Plur. έσαν.

(e) Iterative tense έσκον, Fut. έσσομαι, Third Sing. ἐσσεῖται.

(5) Under φημί we find φήη (Third Sing. Conjunct.), φὰs (Particip.), φάο (Imp. 2 Sing.).

(6) Under κέθμαι we have κέαται, καίαται, and κέονται, = κείνται: κέατο, κείατο = ἔκειντο: κῆται = κέηται. Iterative tense κεσκόμην, Fut. κέω, κείω, Inf. κειέμεν, Particip. κέων.

(7) Under hua, farai, flarai for hvrai: faro, flaro for hvro.

(8) Under olda

(a) Pres. Indic. Second Sing. oldas, First Plur. ίδμεν.

(b) Conjunct. First Sing. εἶδέω, First Plur. εἴδομεν, Second εἴδετε, Particip. Ιδυῖα, Inf. ἴδμεναι, ἴδμεν.

(c) Imperf. First Sing. ήδεα, Second Sing. ἠείδη*, Third ήδεε, ἠείδη, Third Plur. ἴσαν, Fut. εἰδήσω.

THE METRE OF HOMER.

THE Homeric verse is, technically, the catalectic dactylic Hexameter, consisting of six dactyls, of which the last is incomplete by a syllable (καταληκτικόs, i. e. καταλήγει, 'stops short').

A verse which thus consists entirely of dactyls is called στίχου ὁλοδάκ-τυλου, and is of frequent occurrence.

A spondee may be substituted for the dactyl in every foot, as Od. 15. 334. $\sigma l \tau \sigma v \mid \kappa \alpha l \kappa \rho \epsilon l \mid \tilde{\omega} v \vec{\eta} \delta' \mid \tilde{o} l v \sigma v \mid \beta \epsilon \beta \rho l \mid \theta \alpha \sigma l$, but this form of verse is extremely rare.

The $\sigma r l \chi os$ $\delta \lambda \delta \delta \delta \alpha r \nu \lambda os$ is the most frequent form; the next commonest is a verse where the 1st or 2nd, or both feet are spondees, e.g. Od. 1. 6, Od. 1. 2, Od. 1. 3. The spondee is less common in the 3rd, and still less in the 5th; where a spondee occurs in the 5th, the verse generally ends with a quadrisyllable. Cf. Od. 1. 29, 35, 36.

Caesura (τομή).

The scheme of the hexameter is here given with two modes of division; (1) into six feet, marked by the lower line of figures, and (2) into half-feet, marked by the upper line.

The commonest Caesurae are

 After the first long syllable of 3rd foot (τομή πενθ-ημι-μερήs, i. e. at 5th half-foot). This is called strong caesura. e.g.

πλάγχθη ἐπεὶ Τροί | ης ἰερ | ὸν πτολίεθρον ἔπερσε. Od. 1. 2.

(2) After the first short syllable of 3rd foot (τομή κατὰ τρίτον τροχαίον), weak caesura. e. g.

αὐτῶν γὰρ σφετέρ | ησιν ά | τασθαλίησιν ὅλοντο. Od. I. 7.

(3) After the first long syllable of 4th foot (τομή ἐφθ-ημι-μερή», i.e. at 7th half-foot). e. g.

είμ' 'Οδυσεύε Λαερτιά | δης δς | πασι δόλοισιν. Od. 9. 19.

(4) After the first short syllable of 4th foot (κατὰ τέταρτον τροχαῖον). e. g. Πληιάδαs τ' ἐσορῶντα καὶ | ὁψὲ δύ | οντα Βοάντην. Od. 5. 272. (5) At end of 4th foot (βουκολική, because frequent in Theorr. and poets of his school); e. g.

τι Κύδωνει έναιον Ἰαρδάνου | άμφὶ ρέεθρα.

There is frequently a pause in the sense after the 4th foot, when the Bucolic caesura occurs, as

ναιετάω δ' 'Ιθάκην εὐδείελον' | ἐν δ' ὅρος αὐτῆ. Od. 9. 21, (cf. Od. 1. 60, &c.)

Hiatus (see Homeric Forms, § 5).

Hiatus is frequent in the Homeric verse; e. g.

ἐκ τοῦδ' οὕτ' 'Οδυσῆα | ἐγώ. Od. 1. 212.

έσθητά τε | έσφερον είσω. Od. 7. 6.

Where a final short vowel suffers no elision when followed by a word that begins with a vowel, it may be the case that originally the word began with the digamma (Homeric Forms, § 2), so that the hiatus is only apparent; e. g. ἐνθάδε Fol—ἐπὶ Γῆρα—μέγα Γέργον—πίονα Γοῖκον—αίθοπα Folνoν.

Long Vowels used short.

This occurs when a word ending with a long vowel or diphthong is followed by a word with an initial vowel; e. g.

έν μεγάροισι 'Ολυμπτου | άθρόοι | ήσαν. Od. 1. 27.

τίσιε ἔσσεταϊ | 'Ατρείδαο. Od. I. 40.

θέλγει δπως 'Ιθάκης επιλήσεται. Od. 1. 57.

This shortening is occasionally found in the middle of a word, as vids | w | Od. 11. 270. olos | w | Od. 7. 312. "spaces | -w | Od. 6. 103.

Lengthening of short Syllables in Arsis.

e. g. Πριαμίδη:— ἀμφηρεφέα—φλόγεα—φιλε— ἀπονέεσθαι— ἀποπέσησι ζεφυρίη— ἀγοράασθε— καταλοφάδια— συβόσια.

A short final vowel is often lengthened before a succeeding consonant: e. g. before δΓείδω and δΓέοs, δΓηρον and δΓὴν: before a liquid, as πολλὰ λισσομένη—πυκνᾶ ρωγαλέην—περὶ δὲ μέγα βάλλετο φᾶρου—τοιοι δ' ἀπὸ νύσσης. The word νέφου lengthens a preceding vowel because its original form was δνέφου. Cf. ἔπεὶ—ἔπίτονου, Od. 12. 423.

Generally speaking the Homeric verse uses great freedom in altering the quantity of words to suit the needs of the metre.

Cf. Martial Epigr. 12. 9, 13-

Dicant Eărinon tamen poetae, Sed Graeci, quibus est nihil negatum, Et quos "Apes "Apes decet sonare.

HOMERIC SYNTAX.

Ir would be impossible to attempt here anything like a complete sketch of Homeric Syntax, or to point out the contrast that it offers to the later constructions used by Attic writers, but a few hints may be given, that can be more fully worked out by the student for himself.

THE USE OF THE ARTICLE.

To enable us to define accurately the use of the Article peculiar to the Greek of the Homeric poems, all doubts ought to be cleared up as to the date of the composition of the poems, the number and the age of interpolated passages, and the relation of the existing text to the original language. In the midst of so many uncertainties it is impossible to establish definite rules. We shall find the Article sometimes used with the force of a demonstrative, or relative pronoun, sometimes approaching more nearly the ordinary Atticuse.

a. Pronominal use, as a weak Demonstrative.

Od. 2. 160 δ σφιν εὐφρονέων άγορήσατο.

In this sense it may be the repetition of something mentioned before,

Od. 3. II νηλε είσηε ιστία . . την δ' ωρμισαν, or may introduce a contrast,

may introduce a contrast,

II. 4. 9 άλλ' ἢ τοι ταὶ νόσφι καθήμεναι εἰσορόωσαι τέρπεσθον τῷ δ' αὖτε, κ.τ.λ.

In this sense the Article frequently begins a new clause, generally with the addition of a conjunction; e. g. $\delta \mu \delta \nu - \delta \delta \epsilon - \delta \gamma d\rho - \alpha \delta \tau d\rho$.

The combination $\delta \gamma \epsilon$ mostly serves to resume the main subject of the sentence, as

Od. 2. 131 πατήρ δ' έμδε άλλοθι γαίηε,

'ζώει δ γ' ή τέθνηκε;

The Article may also sum up or repeat a foregoing relative clause,
Od. II. 147 δυ τινα μέυ κευ ἐζε νεκύων κατατεθυηώτων
αίματος ἄσσον ἵμεν, δ δέ τοι νημερτὲς ἐνίψει,

or may prepare for a subsequent relative clause, as

Od. 2. 119 τάων αὶ πάροι ήσαν.

B. Attributive use.

The commonest form of this is when the Article stands at the beginning of the clause, and the subject is expressed later by a sort of apposition; e. g. η μὲν ἄρ' ἄδ' εἰποῦσ' ἀπέβη—γλαυκῶπις ᾿Αθήνη.

When the Article draws nearer to the subject to which it belongs, we naturally approach the regular Attic use. In the Homeric poems when the Article is used in direct combination with a noun it will be found for the most part that this noun either serves to point a contrast or to add a definition: thus we find of $\delta\lambda\lambda\omega-\tau d$ $\pi\rho\omega\tau a-\tau\omega$ $\delta\tau\epsilon\rho\omega\omega-\tau\delta$ $\chi\theta\iota\zeta\delta\nu-\tau\dot{\alpha}s$ $\pi\epsilon\nu\tau\epsilon$, where one class of things is marked off from another.

In the frequent combinations δ fewes— δ draf— δ hpws, the noun substantive must be regarded as a regular title.

y. The Relative use.

This arises from the common custom in an early stage of literary composition of putting together two or more demonstrative clauses without a connecting link (asyndeton). e. g.

II. 1. 330 άλλ' ὅ γε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε, τώ οἱ ἔσαν κήρυκε.

The $\tau \omega$ here is merely the demonstrative, and the sentence has no syntactical connection with the preceding clause. 'They were his heralds.' Attic Greek would write of, and English idiom render 'who were his heralds,' but the simpler Homeric syntax leaves the two clauses distinct. Cp.

Od. q. 334 οἱ δ' ἔλαχον | τοὺς ἄν κε καὶ ήθελον.

Il. 7. 452 τοῦ δ' ἐπιλήσονται || τὸ ἐγὰ καὶ Φοίβοι .. πολίσσαμεν. From this usage the transition to the real relatival force is natural. Co.

ΙΙ. Ι. 125 άλλα τα μέν πολίων έξεπράθομεν, τα δέδασται,

i. e. quae vero ex urbibus diripuimus, ea sunt divisa.

Od. 4. 349 άλλα τὰ μέν σοι ἔειπε γέρον...
τῶν οὐδέν τοι ἐγὰ κρύψοι ἔποι.

These last instances will serve to introduce a new feature of Homeric Syntax, viz.

COORDINATION OF SENTENCES.

If we examine a paragraph in some Attic writer, we shall find that the sentences are elaborately connected with and subordinated to one another by means of relative pronouns, relative conjunctions, participles, etc. In Homeric syntax the mere juxtaposition of two sentences is often the only link of connection between them. This is called Coordination or Hapárafes. Cp.

Od. 1. 433 εὐνη δ' ου ποτ' έμικτο, χόλον δ' άλέεινε γυναικόε.

Here we might expect χόλον γάρ or χ. άλεείνων.

Od. 2. 10 $\beta \hat{\eta}$ δ΄ ίμεν εἰs ἀγορὴν, παλάμη δ΄ ἔχε χάλκεον ἔγχοs = παλάμη ἔχον.

Ib. 18 "Αντιφοε αἰχμήτης" τὸν δ' ἄγριος ἔκτανς Κύκλοςψ = δν ἄγρ. ἔκ Κ.

See also Od. 2. 20, 86, 313; 3. 252, 391; 4. 374, 729; 6. 234; 7. 30, 171, 263; 9. 8, 374; 11. 520. Cp. also

HOMERIC SYNTAX.

Ir would be impossible to attempt here anything like Syntax, or to point out the contrast that the but a few hints but a few h of Homeric Syntax, or to point out the contrast that & constructions used by Attic writers, but a few hints " be more fully worked out by the student for himself

THE USE OF THE A

To enable us to define accurately the use Greek of the Homeric poems, all doubts our date of the composition of the poems, the r passages, and the relation of the existing the midst of so many uncertainties it is We shall find the Article sometimes or relative pronoun, sometimes approuse.

a. Pronominal use

Od. 2. 160 ο σφω εψε In this sense it may be the r

Od. 3. 11 vyòs čio & or may introduce a contr

Il. 4. 9 ἀλλ' ή

τέρπεα

In this sense the A addition of a conju-

The combinati sentence, as

Od. 2.

pronouns.

Je corrective, where, in Attic Greek, we should find

πατέρα, νήα, έρέτας.

The Art'

. ભી pos . . જાલτρέ τ' દેμοῦ mai દેμοὶ.

ces chause is a more accurate statement than the former, unless Dete to explain mos as an ethical dative. Occasionally, the epexgrammatically irregular, as

N. 1. 30 Phop . . Phoos beropheada

an everegetical use of the infinitive.

(Ν. 4. 197 τούτο νών και γέρας οΐον . . κείρασθαι κόμην.

• See note on Od. 1, 1,

~OS.

```
TO BE THE REAL PROPERTY OF THE PROPERTY OF THE
                                                                                                                                                                                                                                           HOMERIC SYNTAX.
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                            229
generally refers to a noun in the nom. or acc., but cp.
                                                                                                                                                                                                                                                                      τί κακῶν ἱμείρετε τούτουν
                                                                                                                                                                                                       Κίρκης ε μέγαρον καταβήμεναι;
                                                                                                                                                                                                    is to a noun in the genit. This restriction is not
                                                                                                                                                                                             inbination of the definite article with the infin. has come
                                                                                                                                                                                                                            serve as an epexegesis,
                                                                                                                                                                                                                                      τόντο . . ἀείδοντες, μέλποντες,
                                                                                                                                                                                                                                                    'γοντα . . ἐσταότ' ἐν λίμνη.
                                                                                                                                                                                                                                                                         by an epexegesis.
                                                                                                                                                                                                                                                                                        . παρακλιδόν,
                                                                                                                                                                                                                                                                                                      μελαθρόφιν,
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                      Λακεδαίμονα,
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                  me such addition, Od. 2. 317; 3. 397;
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                              'o explain another, as
The state of the s
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                             и..
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                      'd by a periphrasis, follow-
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                   .α πλάγχθη.
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                       \mu \epsilon \rho o s is a form of epexegesis, the \mu \epsilon \rho n
```

MOODS.

antion of the δλον: e.g. .ρόμος έλλαβε γυΐα, κ.τ.λ.

ong the peculiarities of the use of Moods in Homer, the student will re with respect to the Conjunctive, that (1) it often stands absolutely, analogous in meaning to the future Indicative:

ΙΙ. 1. 262 ἴδωμαι, 7. 87 εἴπησι, 24. 551 πάθησθα,

Od. 2. 333 ἀπόληται, 5. 299 γένηται.

Similar to this is the use of the Conjunctive to introduce the possible and likely, though not actual, circumstances of a simile, Od. 4. 337; 5. 328, 368.

(2) The Imperatival use of the Conjunctive in Homer in 1st pers, sing, and plur. is always accompanied by άλλ' άγε . . άγετε . . δεῦτε, Od. 9. 37; 10. 44. Here should be noticed a usage which couples such a Conjunctive mood with a foregoing Imperative.

> ΙΙ. 6. 340 άλλ' άγε νῦν ἐπίμεινον, ἀρήια τεύχεα δύω, Od. 3. 18 άλλ' άγε νῦν ἰθὺε κίε . . είδομεν (Conj.).

This is really the earliest or paratactic stage of syntax which afterwards developes into the subordinated use with ώs, ὄφρα, ὅπωε. Cp. also Il. 22. 417, 450; 23.71.

ΙΙ. 6. 147 φύλλα τὰ μέν τ' ἄνεμος χάμαδις χέει, ἄλλα δέ θ' ὕλη τηλεθόωσα φύει, ξαρος δ' ἐπιγίγνεται ώρη. = ἐπιγιγνομένηε ώρηε οι ὁπόταν ἐπιγένηται.

Analogous to this is the tendency noticeable in Homeric syntax to drop from a construction with the Relative to the simpler one with the Demonstrative; e. g.

Od. 2. 225 Μέντωρ, δε β' 'Οδυσησε αμύμονοε η εν εταίροε, καί οἱ ἰὼν . . ἐπέτρεπεν.

" g. 19 είμ' 'Οδυσεύε Λαερτιάδη: δε πασι δόλοισιν άνθρώποισι μέλω . . καί μευ κλέος οὐρανὸν ίκει.

ΙΙ. 1. 79 Ου με το Αχαιοί. 'Αργείων κρατέει, και οι πείθονται 'Αχαιοί.

This disconnected style of syntax is peculiarly favourable to the frequent use in Homer of

EPEXEGESIS*.

This 'appended explanation' is thus described by Schol. on Il. 22. 468 έστι δε συνηθεε 'Ομήρο το δφειλόμενον άπλωε έρμηνεύεσθαι έν δυσί περικοπαίε ξκφέρειν.

The simplest form of this is where one substantive explains or adds a closer definition to the preceding,

Od. 2. 420 οδρον . . Ζέφυρον,

., 6. 122 κουράων ἀυτή . . νυμφάων,

or when the constituent parts of a whole are expressed,

Od. 7. 114 δένδρεα . . όγχναι . . βοιαί . . μηλέαι,

" 10.5 παίδεε . . ξέ θυγατέρεε . . ξέ υίέεε, , 12.330 άγρην . . lχθûs . . ὅρνιθαs.

By a similar epexegesis we may explain the idiomatic use of άλλοs.

Od. I. 132 άλλων . . sc. μνηστήρων,

.. 5. IO5 άλλων . . sc. των ανδρών,

.. ΙΟ. 485 άλλον . . sc. ετάρου.

There is also a frequent epexegesis of pronouns,

Od. I. 194 μιν . . . σον πατέρα.

,, 2. 307 ταῦτα . . νῆα, ἐρέταε.

Such an epexegesis may be corrective, where, in Attic Greek, we should find μέν οὖν used,

Od. 3. 208 ού μοι . . πατρί τ' έμφ καὶ έμοὶ,

where the latter clause is a more accurate statement than the former, unless we prefer here to explain $\mu o \epsilon$ as an ethical dative. Occasionally, the epexegetic reference is grammatically irregular, as

Od. I. 50 νήσφ . . νησος δενδρήεσσα. We find an epexegetical use of the infinitive,

Od. 4. 197 τούτο νύν και γέρας οίον . . κείρασθαι κόμην.

* See note on Od. I. I.

This infin. generally refers to a noun in the nom. or acc., but cp.

Od. 10. 431

τί κακῶν ἱμείρετε τούτων

Κίρκης ές μέγαρον καταβήμεναι;

where the reference is to a noun in the genit. This restriction is not found when the combination of the definite article with the infin. has come thoroughly into use.

A participial sentence may serve as an epexegesis,

ΙΙ. Ι. 473 Ιλάσκοντο . . ἀείδοντες, μέλποντες,

Od. 11. 582 άλγε' έχοντα . . έσταότ' έν λίμνη.

An adverb may be explained by an epexegesis,

Od. 4. 348 παρέξ παρακλιδόν,

,, 8. 279 καθύπερθε.. μελαθρόφιν,

,, 4. 312 δεῦρο ἐε Λακεδαίμονα,

and abrow is constantly explained by some such addition, Od. 2. 317; 3. 397; 9. 194; 11. 187.

Sometimes one whole sentence is made to explain another, as

Od. 8. 402 έγω τον ξείνον αρέσσομαι... δώσω οι τόδ' άορ.

Cp. Od. 1. 241; 11. 314.

Sometimes again a single word may be explained by a periphrasis, following,

Od. I. I πολύτροπον . . δε μάλα πολλά πλάγχθη.

Cp. Od. 1. 300; 2. 65; 3. 382; 9. 271.

The so-called $\sigma \chi \hat{\eta} \mu \alpha \kappa a \theta^{\dagger}$ of $\delta \lambda \sigma \kappa \alpha \lambda \mu \ell \rho \sigma s$ is a form of epexegesis, the $\mu \ell \rho \eta$ being added to make a closer definition of the $\delta \lambda \sigma \nu$: e. g.

Τρώας τρόμος έλλαβε γυία, κ.τ.λ.

MOODS.

Among the peculiarities of the use of Moods in Homer, the student will note with respect to the Conjunctive, that (1) it often stands absolutely, analogous in meaning to the future Indicative:

Il. 1. 262 ΐδωμαι, 7. 87 είπησι, 24. 551 πάθησθα,

Od. 2. 333 ἀπόληται, 5. 299 γένηται.

Similar to this is the use of the Conjunctive to introduce the possible and likely, though not actual, circumstances of a simile, Od. 4. 337; 5. 328, 368.

(a) The Imperatival use of the Conjunctive in Homer in 1st pers. sing. and plur. is always accompanied by άλλ' άγε. . άγετε. . δεῦτε, Od. 9. 37; 10. 44. Here should be noticed a usage which couples such a Conjunctive mood with a foregoing Imperative.

ΙΙ. 6. 340 άλλ' άγε νῦν ἐπίμεινον, ἀρήια τεύχεα δύω,

Od. 3. 18 ἀλλ' ἄγε νῦν ἰθὺε κίε . . εἴδομεν (Conj.).

This is really the earliest or paratactic stage of syntax which afterwards developes into the subordinated use with ωs, δφρα, δωσε. Cp. also II. 22. 417, 450; 23. 71.

The Optative mood represents an action merely as a conception of the mind; for this reason, where we find it contrasted with the Conjunctive, it generally expresses a more distant contingency, while the Conjunctive is more analogous in usage to the Indicative future. The Optative may stand absolutely to express a possible result, as

Il. 23. 151 Πατρόκλω ήρων κόμην δπάσαιμι φέρεσθαι, Od. 3. 231 βεία θεόν γ' ἐθέλων, καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαώσαι, or in a negative sentence,

Od. 22. 462 μη μεν δη καθαρφ θανάτφ άπο θυμον ελοίμην τάση.

When such a possible realization is qualified by an additional clause, it is easy to see the transition to the use of the Optative as a conditional mood,

Il. 10. 246 τούτου γ' έσπομένοιο, καὶ ἐκ πυρὸι αἰθομένοιο άμφω νοστήσαιμεν

Od. I. 265 τοιοε εων μνηστήρσιν διμλήσειεν 'Οδυσσεύε' πώντεε κ' ωκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε

THE USE OF AV AND KEV.

While the Attic poets employ only $d\nu$ as the conditional particle, with indic., optat., infin., and particip., and with conjunct. only in combination with a relative pronoun or adverb, Homeric Greek uses both $d\nu$ and $\kappa\epsilon(\nu)$ with much fewer restrictions. The use of $d\nu$ is more common in negative sentences than in affirmative in the proportion of 2:1. $K\epsilon(\nu)$ is not unfrequently repeated in each element of a disjunctive sentence, as

ΙΙ. 20. 311 ή κέν μιν ερύσσεαι ή κεν εάσει»,

,, 22. 253 έλοιμί κεν ή κεν άλοίην,

while $d\nu$ is never so used. Similarly we find the double $\kappa\epsilon(\nu)$ in Homer, as Od. 4. 733, and $d\nu$ $\kappa\epsilon$ together, as Od. 5. 361; 6. 259; 9. 334, but never the double $d\nu$.

In Homeric Greek both $d\nu$ and $\kappa\epsilon(\nu)$ may be used with an independent conjunctive; $d\nu$ is only so used occasionally, and then almost without exception in negative sentences, as

ΙΙ. 3. 54 οὐκ ἄν τοι χραίσμη κίθαριε.

The only exceptions to this negative use being Il. 1. 205; 22. 505: $\kappa\epsilon(\nu)$ with the conjunctive is not uncommon, but is always found in affirmative sentences. Cp. Od. 1. 396; 10. 507; 17. 418: $\kappa\epsilon(\nu)$ is also freely used with indicative future; cp. Il. 1. 139, 523; 3. 138; 4. 176; 8. 404; 9. 61, Od. 3. 80; 4. 80; 12. 346; 14. 99; 16. 297: but $\Delta\nu$ with the indicative future is only found three times, Il. 22. 49, 66, Od. 6. 221; for in Il. 9. 167 the $\Delta\nu$ belongs to the relative.

NOTES.

BOOK I.

N.B. The sections and numbers in thick type refer to the 'Homeric forms,' pp. 215 foll.

line I. έννεπε, 'tell of.' Buttmann (Lexil. 123 foll.) takes ἐνέπω as a lengthened form of 'ΕΠΩ, through a step ἔμπω. It seems rather to be compounded of ἐν and ἔπω, i.e. Γέπω, and the second ν represents the

original digamma, § 2.

πολύτροπον = the man 'of many wanderings;' the word explained by the next clause δs.. πλάγχθη. So inf. v. 300 πατροφονῆα, δs of πατέρα κλυτὸν ἔκτα. Cp. also Od. 2. 65, 66; 3. 383 and 9. 271. This 'appended explanation' is called in Gk. ἔπεξήγησιs. Others render the word, 'clever,' of many devices or shifts,' cp. Od. 9. 19, 20.

1. 2. πλάγχθη = ἐπλάγχθη. The syllabic and temporal augments are dropped or retained at will in Homer; as πλάγχθη .. ἔπερσεν. Cp.

§ 16. 1.

- 1. 3. voov = mores, as Horace translates it, Ep. 1. 2, 20; A. P. 141.
- 1. 4. δ γε, generally used to make an emphatic reference back to the original nominative. Cp. Od. 2. 327; 4. 821. See on p. 226, α.

1. 5. ην from ôs, η, ôν = suus. ἀρνύμ., 'trying to win.'

1. 6. 006° as, 'not even thus'=notwithstanding all his efforts; explained by $l\ell\mu\nu\rho\delta$ $\pi\epsilon\rho$. For the $\rho\dot{\rho}$ in $\dot{\epsilon}\rho\dot{\rho}\dot{\nu}\sigma\sigma\tau$ 0, see § 16. 1.

1. 7. αὐτῶν σφέτερ = suis ipsorum.

1. 8. Join κατ-ήσθιον. This separation of the preposition from a compound verb is called *Thesis* ($\tau\mu\hat{\eta}\sigma\iota s$, $\tau\epsilon\mu\nu\omega=$ cutting ').

1. 10. 'Of these things (from some point of them at least), tell us too.' των (= the whole story of the wanderings) is the genit. after εἰπὲ, as εἰπὲ πατρὸς, Od. II. 174. ἀμόθεν γε [ἀμὸς Doric for τις, cp. οὐδ-αμοῦ and ἀμωσγέπως] adds a qualification: the poet only asks to know some portion of the story. Cp. ἔνθεν ἐλὼν, Od. 8. 500, 'taking it up at that point.' καὶ ἡμῖν='even as thou hast told others,' or, perhaps, 'even as thou thyself knowest it.' The ἔνθα of v. II is, then, the point at which the Muse consents to begin; viz. the eighth year (Od. 7. 261) of the captivity of Odysseus in Calypso's isle, and the tenth after the sack of Troy.

1. 11. alπ'w, properly steep.' Death is regarded as a plunge down a precipice. Cp. Soph. O. T. 877 απότομον ωρουσεν els ανάγκαν. Trans.

generally 'violent.' Cp. the use of praeceps in Latin.

l. 13. κεχρημένον. The perf. pass. of χράομαι has in Epic the sense of 'yearning after.' Cp. εἰνῆς κεχρημένος, Il. 19. 262.

16. ἐνιαυτὸς is a year regarded as a series of seasons; ἔτοι, as a
date. 'But when the year came as the seasons revolved (περιπ[ε]λομέ-

vow, in which the Gods destined for him, etc.

l. 18. où8' iv0a, 'not even then (antith. to $\delta\tau\epsilon$ $\delta\eta$) was he escaped from his trials and [safe] among his friends.' i. e. The time for his return was come, but there were still many ordeals to undergo, before he found himself safe in Ithaca. $\pi\epsilon\phi\nu\gamma$. with genit. implies escape from troubles in which one has been actually involved: with the accus. (cp. Od 9. 455) it implies that one is spared them altogether. Others render less well, 'Not even there (sc. in Ithaca) was he safe from troubles even when among his friends,' alluding to the struggle with the suitors still in store.

1. 21. πάρος, used, like πρίν, with infin.

l. 24. δυσομένου Υπερίονος, here a local genit., as Αργεος, 'at Argos,' Od. 3. 251. For δεδαίαται, cp. § 17. 4; δυσομένου, § 20. 3. For άντιδων, cp. §§ 18. 2; 19. 1.

1. 28. rolor, 'for them.'

1. 29. ἀμύμονος, i. e. in point of birth or beauty, not of virtue.

1. 32. αἰτιόωνται, § 18. 2; ἡμέων, § 15. 1.

1. 33. of δt , whereas they, even of their ownselves, by their infatuation, have sorrow beyond the claims of fate.' Every man had a certain amount of suffering which he could not forego, but this minimum could be indefinitely increased by recklessness and folly; $\sigma \phi \hat{\eta} \sigma t$, § 15. 2.

1. 36. νοστήσαντα, 'slew Agamemnon on his return [from Troy], though well aware of an awful doom, since we told him beforehand.'

1. 38. ἀργειφόντην. This epithet represents Hermes as the slayer of Argus the watchful guardian of Io. The word originally had some connection with the 'brightness of day,' ἀργὸι-φαίνω (the change from φάντης to φόντης being an Aeolic variation), and the latter story seeks to explain an epithet whose meaning had become unintelligible.

1. 39. μνάασθαι for μνᾶσθαι, § 18. 2.

1. 40. rious 'Arpeibao = 'vengeance for Agamemnon.'

1. 41. iμείρεται for iμείρηται, conjunct., § 3. 4.

1. 44. γλαυκώπις, 'with flashing eyes.' Cp. of Athene II. 1. 200 δεινώ δε οἱ δσσε φάανθεν. Cp. γλήνη, γλαῦξ, λάω ('I see'). Others render 'grey-glittering;' cp. γλαυκὸς as epithet of the olive.

1. 46. καὶ λίην, ' Aye verily! that man lies low in befitting destruction;

so perish too any one else!'

1. 50. 36. $\tau\epsilon$. Notice the Epic $\tau\epsilon$, used not as a copulative, but appended to pronouns, adverbs, and particles, adding a slight tinge of indefiniteness, by pointing rather to general cases than to a special instance. It is retained in Attic in olds $\tau\epsilon =$ the sort of person to do so and so.

- 1. 51. νήσος, ἐστὶ being omitted, as in Od. 4. 606. But a similar anacoluthon occurs II. 6. 396 θυγάτηρ Ἡετίωνος .. Ἡετίων δε ἔναιεν, κ.τ.λ.: ἐν here is adverbial = 'therein.'
- 1. 52. δλοόφρων. Atlas is called a being 'of baleful mind,' because of his deep knowledge. With ignorant nations a very clever man has something 'uncanny' about him. A wizard is only 'one who knows.' (Germ. wissen.)
- 1. 53. αὐτὸς, emphatic. ἀμφὶς ἔχουσι, 'keep asunder;' so ἀμφὶς ἔέργει, Π. 13. 706. The name ' $\Lambda \tau \lambda as$ ($\tau \lambda \delta a$) signifies the 'upholder.'
 - 1. 55. δδυρόμενον, to be taken predicatively with κατερύκει.
 - 1. 58. και καπνον, 'if it were but the smoke,' θανέων, § 17. 5.
- 1. 59. où8í vu σοί περ, 'and thine heart even recks not of it.' οὕ νύ $\tau[\alpha]$, § 6.
- 1. 62. &860000, only the first aor. and perf. pass. (cp. Od. 5. 423) used in Homer. The word contains a pun upon the name of Odysseus.
 - 1. 63. νεφεληγερέτα, § 9. 3.
- 1. 64. σε.. έρκος. In Epic diction a personal accusative is often joined with an epexegetic (see on v. 1) accusative of the part affected, τον δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν. It is sometimes found in Attic, as ποῦ μ' ὑπεξάγεις πόδα; Eur. Hec. 812.

ξρκος δδόντων=' the fence formed by the teeth,' like πύργου ρ̂ῦμα, 'a defence in the shape of a tower.'

- 1. 66. δε περὶ μὲν, i. e. δε περὶ .. ἐστὶ βροτῶν νόον, 'who is beyond mortals in wit (so περίεσσι γυναικῶν, Od. 18. 248), and beyond all others (περὶ = περισσῶε) gave offerings.'
 - 1. 70. Πολύφημον, assimilated in case to δν. For δου cp. § 15. 5.
- 1.71. Κυκλώπεσσι, a local dat., 'among the C.' Cp. Πυλίοισι μεγ' ξέρχα, Od. 15. 227.
- 1. 75. of n karakreive, parenthetical; as we should say, 'without indeed slaying him.'
- 1. 76. husis othe, 'we here,' in opposition to the absent Poseidon. Thomos, § 17. 1.
- 1. 78. Join ἐριδαινέμεν (§ 17. 5) οἶος ἀντία πάντων, 'to contend alone against all,' viz. in despite of ἀθ. θεῶν.
 - 1. 82. τοῦτο, sc. νοστῆσαι 'Οδ.
 - 1. 83. δνδε δόμονδε, 'to his home,' § 12. 2. (c.)
- 1.84. διάκτορος, 'guide,' from διάγω. Cp. Od. 11.626. Buttmann refers the word to διάκω = διώκω, and renders 'the runner.'
 - 1. 85. ότρύνομεν, i. c. ότρύνωμεν, § 3. 4.
 - 1. 89. 04 (w, cp. §§ 3. 2 and 23. I.
- 1. 90. καλέσαντα, attracted into construction of accusat. with infin. κομόωντας, from κομάω, § 18. 2.
 - 1. Q1. ἀπειπέμεν, § 17. 5, 'to tell out,' as inf. v. 373.
 - 1.92. åδινά, descriptive epithet, 'close-thronging.' είλίποδας expressed

the circling movement of the foot, which is brought round at each step, instead of being lifted fairly and set down again. Buttmann would render 'heavy tramping.' But 'roll' is the primary notion of root εἰλ-οτ ἐλ-. ἔλικας has its meaning decided by κεράεσσιν ἐλικτὰς, Hymn. Herm. 192.

1. 95. έχησι, cp. Il. 17. 143 ή σ' αύτων κλέου ἐσθλὸν ἔχει.

97. ὑγρὴ, a femin. adject. used substantively, as ζεφυρίη, Od. 7. 119;
 1ση, Od. 9. 42.

1. 100. δάμνησι, from form δάμνημι.

1. 101. τοισίν τε κοτέσσεται, i. e. κοτέσηται, §§ 8. 4 and 8. 2 = quibuscunque irata fuerit. The lines 97-100 were rejected by the Alexandrian critics as an interpolation from II. 10. 135 and 5. 746 foll. Athene does not go to Ithaca in the character of a war-goddess.

1. 110. of μèv takes up κήρυκες, and of δ' αυτε refers to θεράποντες.

1. 112. $\pi p \delta \tau \cdot \theta \epsilon v = \pi p o[\epsilon] \tau i \theta \epsilon \sigma av$, § 22. 1; 'set them in the front of the seats,' cp. Od. 10. 354. Sateuveo, § 4. 1.

1. 114. τετίημαι-μένος and τετιηώς (Il. 9. 30) are the only forms in use of a root TIE.

1. 116. μνηστήρων τῶν μέν. The demonstrative rarely follows the noun unless a relative clause succeeds, as Od. 2. 119; 10. 74. Here it strengthens the antithesis to τιμήν δ' αὐτός. σκέδασιν θείη = σκεδάσειε.

1. 120. ἐφεστάμεν, § 23. Ι.

 I 122. Join ἔπεά μιν προσηύδα as αἶψα δ' ἄρ' Εύμαιον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα, Od. 17. 543, the verb being used with a double accusative.

l. 124. πασσάμενος (πατέομαι), § 19, 1. With όττεό σε χρή, cp. Od. 4.

463 = cujus rei tibi opus sit.

1. 125. \$\frac{3}{6}\$ correcto II. A. In Epic diction a clause often begins, as here, with the article, and the noun follows later by a sort of apposition. 'She, i. e. Pallas Athene.' See p. 226.

1. 130. εἶσα, aor.; εἶσον, imperat. A defective verb from a present "ΕΩ. Join ὑπο-πετάσσας, § 19. 1. That λῖτα is accus. sing. from a masc. nom. λὶs seems settled by the dat. λιτὶ, Π. 18. 352; others take it as accus. plur. from an old nom. λῖ=λισσὸς, λεῖος, 'smooth,' i. e. not embroidered. In any case the epithets καλὸν δαιδ. will be referred back to θρόνον (cp. Od. 10. 314, 366), the words ὑπὸ. πετάσσας being parenthetical. 'And below (ὑπὸ, adverbial) was a stool for the feet.' The κλισμὸς is a low easy chair with a back: the θρόνος had none.

1. 132. πάρ δὲ (§ 7), 'and beside it,' adverbial.

έκτοθεν άλλων μνηστήρων. This use is explained by taking μνηστ. as the epexegesis of άλλων, 'apart from the others,' sc. the suitors. So Soph. Aj. 516 άλλη μοῖρα='something else,' i. e. fate. Phil. 38 άλλα βάκη='other things,' viz. rags. Cp. Livy 4. 41. 8 plaustra jumentaque alia. See p. 228.

1. 134. ashows, 'should feel a loathing at,' properly the loathing that

comes from satiety. ἄδην, = Lat. sa-tur, sa-tis. ὑπερφίαλος, from ὑπερφυής = 'over-grown,' i. e. over-weening; for φυ changing to φι, cp. φύτον with φίτυ.

1. 136. Join προχόφ φέρουσα. ἐπέχευε, sc. over their hands, above the basin. νίψασθαι, 'to wash withal.'

1. 138. mapa eravore, 'drew to their side.'

- l. 140. imberoa, 'having laid on [the board] many cates, lavishing from her stores.'
 - 1. 141. κρειών, § 8. 2.

1. 143. Join αὐτοῖσιν οἰνοχοεύων.

- 1. 147. παρενήνεον, imperf. from unused form νηνέω, reduplicated from νέω = ' to heap.'
- 1. 148. ἐπι-στέφ-εσθαι, Lat. stip-are = ' to fill brim-full of drink.' Cp. Od. 2. 431. Virgil's vina coronant, means to wreath the bowl with flowers. (Aen. 1. 724; 3. 525.)

1. 150. έξ.. έντο, from εξίεσθαι, to dismiss from one's self.

l. 152. ἀναθήματα = 'appendages,' i.e. accompaniments. The notion of 'ornaments' is later.

1. 155. ἀνεβάλλετο, 'struck up' the prelude.

1. 160. βεῖα, 'lightly.' νήποινον = 'without payment.'

1. 163. ίδοίατο, άρησαίατο, § 17. 4.

1. 164. With the double comparative, of two qualities contrasted in the same object, (the latter comparative being assimilated to the former), cp. Hdt. 3. 65 ἐποίησα ταχύτερα ἡ σοφώτερα. Lat. libentius quam verius, Cic. pro Mil. 29.

1. 167. « πέρ τις, 'even supposing any one should declare.' φη̂σι, the conjunct. of an imaginary case.

1. 170. τίε πόθεν; two questions fused into one. At ὁπποίη: appears an indirect question after κατάλεξον, the direct is resumed at πω.

l. 172. εὐχετόωντο, εὐχετάομαι, § 18. 2.

- 1. 173. welov. Notice the naïveté of this remark in the mouth of an islander.
- 1. 175. The general interrogative particle is $\hat{\eta}$, but the rule of the early grammarians was to write in a double question (where Attic would have used $\pi \acute{o}\tau \epsilon \rho o r ... \acute{\eta}$) $\hat{\eta}$ or $\hat{\eta} \acute{\epsilon}$ in the first clause, and, in the second, $\hat{\eta}$ or $\hat{\eta} \acute{\epsilon}$. (See La Roche, Hom. Textkrit., s. v.)

πατρώιος, 'ancestral.'

1. 176. loav, § 23. 3. So in xópor, Od. 18. 194.

1. 177. άλλοι, i. e. strangers.

1. 182. &86= 'as you see,' 'thus;' never in Homer = bere.

l. 183. πλέων, one syllable, § 4. 3.

1. 184. Τεμέση, in Cyprus, the great storehouse for copper (cuprum = aes Cyprium).

1. 185. \$\delta \epsilon = 'yonder;' he points as he speaks.

l. 185. ἐπ' ἀγροῦ refers to the 'cultivated land,' as opposed to the city. πόληος, § 11. 5.

l. 190. ἔρχεσθ[aι], § β.

192. παρτιθεῖ=παρατίθησι, §§ 7 and 23. I. Join κατα-λάβησι.
 Trans. 'crawling along the slope (γουνδε from γόνυ) of his vineyard-plot.'

l. 193. ἀλωή, properly 'a threshing-floor,' stands for any plot of smoothed land. In Il. 9. 579 οἰνόπεδον stands as substantive.

1. 195. βλάπτουστ κελ., 'bar him from his homeward voyage.' Cp. Od. 4. 380. βλαβ-εῦν seems connected with λαβ-εῦν.

1. 199. ερυκανόωσι, from ερυκανάω, § 18. 2.

1. 201, τελέεσθαι, fut., § 19. 1.

1. 204. έχησι, sc. αὐτὸν, δέσματα is the subject of the verb.

1. 207. τόσος = τήλικος, ' grown so big.'

1. 209. θάμα τοῖον, like our familiar 'ever so often.' This addition of τοῖον gives an emphasis which was probably marked by some expressive gesture. Cp. σιγῆ τοῖον, i. e. with finger on lip. Od. 4. 776; see also Od. 3. 321, and 11. 135.

1. 210. avabhuevat és, 'embarked for;' $\xi \beta \alpha v = \xi \beta \eta \sigma \alpha v$.

1. 213. πεπνυμένος. Irregular perf. part. from πνέω. Lit. 'having the breath of life' (Od. 10. 495), and thence='intelligent.' Cp. the Lat. anima and animus.

1. 216. γόνον = γονήν, ' parentage.'

1. 217. TEU=TIVOS, § 15. 3.

l. 218. ἔτετμε, i. e. ἔτετ[ε]με, redupl. second aor. (§ 16. 2) from unused pres. τέμω.

1. 220. τοθ μέ φασι ἐκγενέσθαι = nunc vero, qui infelicissimus est bominum, ejus me filium dicunt esse.

1. 222. νώνυμνον ὀπίσσω, 'inglorious for the time to come.' We speak of 'looking forward' to the future. To Homer it appeared as the unseen things coming up behind us. Cp. $\ell\mu\pi\rho\rho\sigma\theta\epsilon\nu$ in the sense of 'the past.' Plat. Phaedr. 277 D.

l. 223. τοιον έγείνατο, (§ 19. 3). Cp. Virg. Aen. I. 609 Qui te talem

genuere parentes.

1. 225. ἐπ[έ]λετο, (πέλομαι,) the aorist, where our idiom uses the present. Cp. Tempus erat, Hor. Od. 1.37.4. τίπτε [i.e. (κατά) τί ποτε;] δέ σε χρεώ; literally, quanam de re opus te babet? With χρεώ supply γίγνεται as Od. 4.634, or ίκει, as Od. 2.28. The sense is, 'What do you want with this sort of thing?'

1. 226. εἰλαπίν | π, η μος, § 4. 4. τάδε, 'this that I see.'

- 1. 227. δε τέ μοι, 'since with insolent behaviour these men seem to me to be arrogantly feasting.' Cp. Od. 3. 246. Others render, 'How insolently!'
- 1. 229. 55 745, 'who might chance to come among them with his senses about him.'

- 1. 232. μέλλεν, 'was like to be,' or, as we say, 'to have been.' Cp. μέλλετ' ἀκουέμεν, Od. 4. 94, 181. The Schol. interprets it by ώφειλεν, debuit.
- 1. 234. ἐβόλοντο, for ἐβουλ., as ἀελλοπὸs, for ἀελλοποὺs, II. 8. 409. μητιδωντες, § 18. 2.
- 1. 235. περὶ πάντων, prae caeteris, i. e. He has been lost to our sight, under sadder circumstances than any other man; not merely removed by death.
 - 1. 238. ev xepoi, 'in the arms.'
 - 1. 239. τφ̂, 'in that case,' taking up δάμη.
- 1. 241. ἄρπιια, = 'the snatchers,' a personification of storm-winds. Cp. Od. 20. 66, 77, where the same thought is expressed by ἀνέλοντο θύελλαι. The Harpyies of Virg. Aen. 3. 210 are a later creation.
 - 242. οἴχετ[αι], § β.
- 1. 246. Ithaca, Same [Cephallenia], and Zacynthus (1l. 2. 631), formed the kingdom over which Odysseus ruled; but it did not include Dulichium (ibid. 625), which is supposed to have been one of the Echinades, perhaps afterwards joined to the mainland by the deposit of the Achelous.
 - 1. 249. τελευτήν ποιήσαι, sc. by choosing a husband.
 - 251. τάχα, in Homer always='quickly;' never='perhaps.'
 Join καί ἐμ' αὐτόν.
 - 1. 253. πολλόν, § 13. 5.
 - 1. 254. 8 ke xelpas épein, qui manus inferat.
- 1. 255. et yáp. This combination = utinam; it is resumed by the simple optative in v. 265, but it also introduces a protasis, to which $\pi \acute{\alpha} \nu \tau \epsilon s$ $\kappa \epsilon$ gives the apodosis (v. 266). The use of the Latin si is similar.
- 1. 259. Έφύρηs. There are several places of this name. The choice here lies between the Thesprotian and Elean Ephyra.
- 1. 261. δόρο οἱ είη, 'that he might have it, to smear his arrows withal.' Cp. Od. 9. 248.
 - 1. 264. φιλέεσκε, § 17. 6.
- 1. 267. ἐν γούνασι. This phrase seems to be interpreted by the expressions γουνάζομαι, τὰ σὰ γούναθ' ἰκάνω, Od. 3. 92 and 11. 68. Cp. also Il. 6. 303, where the votive robe is laid upon Athena's knees.
- 1. 268. ἀποτίσεται. Indic. fut. with κε, as in II. 1. 175 οι κέ με τιμήσουσι.
 - 1. 270. δππως, (§ 8. 2), trans. 'how thou wilt expel.'
- 271. el δ' άγε. Generally interpreted as an ellipse for el δè [βούλει]
 Δγε. But el may be an exclamation, like Latin eia.
 - 1. 273. πέφραδε, (φράζω), imperat., § 16. 2.
- 1. 275. μητέρα... δψ ίτω, an anacoluthon. The sentence would rightly have run, μητέρα δὲ [ἄνωχθι] ἀψ ἰέναι.
 - 1. 277. of 82, i. e. the father and other members of the family. in

warbos = 'along with.' in with genit., when used with verbs of motion, means, literally, 'taking the direction of,' as Od. 3. 171.

1. 280. άρσας, άρω, § 19. 2.

- 1. 283. κλέος, 'news,' got by hearsay. Cp. Il. 2. 486 ήμειε δε κλέος οίον ακούομεν, ούδέ τι ίδμεν.
 - 1. 286. 6s yap, (demonstr.), for be came back last.

1. 288. τρυχόμενός περ, sc. by the suitors of his mother.

l. 201. χεθαι, (χέω, § 19. 3), κτερείξαι, δούναι, φράζεσθαι, are all

infinit. for imperat. έπl= 'besides.'

1. 297. νηπιάαs. The nom. νηπίη is lengthened to νηπιέη (§ 3. 5), cp. Il. 9. 491; and analogously the acc. νηπίαε to νηπιάαε, as αἰτιᾶσθαι to alτιάασθαι, Il. 10. 120. 'You ought not to practise childishness, since you are no longer of the age for it.' Homer uses plurals where in later Greek we find an abstract noun. Cp. Od. 2. 346; 5. 250.

1. 208. A our, § 4. 3.

1. 299. ἔπ' ἀνθρώπους, 'spreading over.' πατροφονήα, δ οί π. κ. ёкта. See on Od. 1. 1, and p. 228.

1. 302. ἔσσ[ο], § 23. 4.

- 310. τεταρπόμενος, (τέρπω), § 16. 2.
- 313. οἶα, sc. κειμήλια. διδοῦσι, § 23. 1.
- 1. 315. λιλαιόμενόν περ, 'very eager.' περ here intensive and not concessive.

1. 317. δόμεναι, see on sup. v. 291.

1. 318. καὶ μάλα καλὸν ἐλών, i.e. 'taking it out from among your treasures, (not = 'choosing'), and it will be worth a return-present to

you,' i. e. when you visit me, I will give you as good an one.

1. 320. ἀνοπαία. The meaning and accentuation of this word are altogether uncertain. It is interpreted, (1) 'upwards' (cp. Anopaea, as name of mountain-pass, Hdt. 7, 216); (2) 'the anopaea,' a sort of sea-eagle; (3) 'up the smoke-vent;' δπή, (query if ἀν' ὁπαι̂α?), and (4) 'unseen,' (d+ δπ-ωπα). The choice semes to lie between (1) and (2).

1. 326. elar [o], § 24. 7.

1. 328. ὑπερωιόθεν (ὑπερώιον) § 12. 2 (b).

1. 330. κατεβήσετο, § 20. 3.

1. 337. πολλά γάρ. The clause containing the reasons of her action is thrown first. Cp. Od. 10. 174, 190. oldas, § 23. 8.

1. 338. κλείουσι, § 8. 2.

1. 343. μεμνημένη, 'calling it to mind.' The particip. stands free from the construction, (as in Od. 4. 151), and ανδρόε depends on κεφαλήν, the person, I mean, of a man who, etc. Cp. sup. v. 161 and Od. 11. 549. The phrase Edds and merov Appos is a sort of familiar saying like 'from Dan to Beersheba,' and signifies the whole of Greece. Hellas, properly a district in Thessaly, is extended to signifiy all extraPeloponnesian Greece, and μέσον Άργος (sc. Άχαϊκὸν), the kingdom of Agamemnon, is taken to include the whole of the Peloponnese.

1. 347. οῦ νύ τ[οι], § 6, ' are not the cause,' sc. of your sorrow.

1. 349. ἀλφηστής, generally interpreted 'enterprising,' 'gain-getting,' from ἀλφάνω, is also explained as 'corn-eating,' from ἄλφι-ἔδειν. Cp. σιτοφάγος, Od. 9. 191; 8. 222. ἐκάστω, is in apposition with ἀνδράσιν.

1. 356. olkov here, and olkóvőe (§ 12. 2), v. $360 = \theta \dot{\alpha} \lambda \alpha \mu o v$.

1. 359. 700 resumes the ἐμοὶ, 'to this person (sc. to me) belongs.' The lines 356-359 were rejected by the Alexandrian critics as an interpolation from Hector's interview with his wife, Il 6 900.

1. 365. σκιδεντα, probably because the only light came through the door when opened; or through the smoke-vent.

1. 366. Join παρακλιθήναι [αὐτῆ ἐν] λεχέεσσι.

370. τόδε καλὸν, 'this is a fine thing,' viz. ἀκουέμεν ἀοιδοῦ. Cp. sup.
 82, inf. v. 376.

374. ἐξιέναι, infin. explaining and in apposition with μῦθον.

1. 375. ὑμὰ, § 15. 2. ἀμειβόμενοι κ. οίκ., 'changing about from house to house,' i. e. the guest of to-day is the host of to-morrow, and so on.

1. 377. νήποινον, v. 380 νήποινοι, 'without recompence;' in first case = without paying; in second = unavenged.

1. 378. ἐπιβώσομαι, § 4. 2.

1. 379. δώσι, § 23. 1. παλίντιτα έργα, 'acts of requital.'

1. 381. ἐμφύντες χείλεσι ὁδὰξ, 'fastening on (lit. 'growing on ') their lips with set teeth.' 'Ο-δαξ, δάκ-ν-ω = Lat. mordicus.

1. 382. 8, 'in that;' propter id quod = on.

11. 385-389. Antinous and Eurymachus preserve their characteristics throughout; the insolent scoffer, and the smooth man of false professions.

1. 387. πατρώιον, 'thine ancestral right.'

1. 391. τοῦτο κάκιστον. Telem. pretends to believe that Antinous must have thought it a bad thing to come to the throne, since he hopes Telem. may be spared that burden. The subject to βασιλευέμεν is not expressed, but it is implied by the of that follows. $\delta \hat{\omega} = \delta \hat{\omega} \mu a$.

1. 394. Baoulies, 'chieftains.'

1. 396. κεν έχησι, 'may have this' = Attic opt. with αν. Cp. Od. 4. 692; 10. 507.

l. 400. Cp. v. 267.

1. 403. βίηφι, § 12. 1.

1. 404. ἀποβραίσει σε κτήματα, double accusative on the analogy of the construction with ἀφαιρεῖσθαι.

vaιετοώσης (not ναιεταώσης, § 18. 2), 'existing,' properly = 'dwelling,' as if the lands stood for their inhabitants. So Soph. Aj. 595

°Ω κλεινά Σαλαμίε σύ μέν που vales άλίπλακτοε εὐδαίμων.

maidds = 'along with.' in with genit., when used with verbs q means, literally, 'taking the direction of,' as Od. 3. 171. 1. 280. άρσας, άρω, § 19. 2. Cp. Il. 2. 48 1. 283. khéos, 'news,' got by hearsay. οίον ἀκούομεν, οὐδέ τι ίδμεν. 1. 286. ôs ydp, (demonstr.), for be came back last 1. 288. τρυχόμενός περ, sc. by the suitors of his z 6. 1. 201. xedat, (xéw, § 19. 3), krepetfat, δούν & 3 infinit. for imperat. imi = 'besides.' 1. 297. νηπιάας. The nom. νηπίη is length Il. 9. 491; and analogously the acc. μηπίαν 3 5 6 alτιάασθαι, Il. 10. 120. 'You ought not 是 意思 \mathbf{H}_{i}^{I} you are no longer of the age for it.' Greek we find an abstract noun. Cp. 3 1. 298. A oùk, § 4. 3. 1. 299. ἔπ' ἀνθρώπους, 'spreadir ёкта. See on Od. 1. 1, and p. 225 302. ἔσσ[ο], § 23. 4. 1. 310. τεταρπόμενος, (τέρπας 1. 313. οία, sc. κειμήλια. 1. 315. λιλαιόμενόν περε concessive. 0ا ،۔. 1. 317. δόμεναι, see or 1. 318. καὶ μάλα καὶ ..ver hook, and drew treasures, (not = 'chor/ is a bar on the inner side you,' i. e. when you / o door, through which passed a l. 320. άνοπαία. 🚣 nad left the room, and shut the door altogether uncert to pull the loose end of the strap which name of mou .id this drew the bolt across the door into a sea-eagle; (3) e it in the jamb (σταθμός). The bar could be and (4) 'ur/ ne outside by passing through the strap-hole a hook and (2). med κληίε). See Od. 21. 47 foll. 1. 326. 1. 328 BOOK II. κυήφιν, § 12. 1.

dvryv, literally, 'if looked at face to face '= 'in presence.' 27 αγορή, see on Od. 3. 127.

ηγερθεν, § 22. I; δμηγερ. έγένοντ. expresses the completed result

1. 11. kúves, cp. Virg. Aen. 8. 461. άργὸs, in its original meaning = white and glistering, gets the sense of swift through the notion of quick glancing movement. Cp. alohos and Lat. micare, coruscare.

to Charles The A I III

"TAS TO BANK

The same of the sa

The Mining

θηεύντο, § 4. 1; from an Epic form θηέομαι for θεάομαι. sportes, the head men of the noblest families, generally the dvisers of the king. The notion of age is not necessarily The state of the s word, any more than in senatus ('senex') or in our

ms to be the explanation of δε δη γήραι κυφοε έην. rugh if, twenty years ago, he had a son old enough e of Trov.

> dressed him last for supper.' 'Sociorum Ulyssis ' Cyclops,' Bothe. Cyclops had threatened Ovres had anticipated that by blinding

> > ge appears in the title of Hesiod's

ough he had three sons left. him.' So δδύρεσθαι with

ent to the βουλή of the

w ikei, cp. Od. 1. 342. ... 1 of = 1 tkeivor oi. ... y to refer to any invading host. But

he army returning from Troy.

, i.e. Ke, which he might tell us of, when he had ar of it.

evos, 'favoured by heaven,' an aoristic participle, used y (δυίνημι), properly expresses the condition of one on whom ressing (οναιο) has been fulfilled; as οὐλόμενος is one for whom the _urse (δλοιο) has worked.

1. 35. The φήμη, or 'lucky omen,' consisted in the unconscious blessing pronounced on Telemachus; for Aegyptius did not know who had called the assembly. For a similar opportune von emissa, cp. Livy 5. 55.

1. 36. ετι δήν, the i lengthened before δF., § 2, the original form of δήν is $\delta_i Far$; (cp. Lat. diu and dies) properly = 'a whole day long.'

1. 39. Join γέροντα προσέειπ. Trans. καθαπτόμενος 'accosting him.

1. 43. elwo. In the corresponding passage, sup. v. 31, the optative occurs. Perhaps Telemachus changes it to a conjunctive, as implying that he 'really will' give every information which he happens to be the first to hear.

1. 45. 8, 'inasmuch as,' cp. Od. 1. 382. Others translate, 'which has fallen upon my house [in the shape of] mischief,'

1. 406. ὁππόθεν, indirect question after ἐρέσθαι, ποίης and ποῦ direct.

1. 409. Trans. 'Or comes he thus, desiring his own business [done]?' τόδ' ἰκάνει; lit. 'comes he this coming ?' = τήνδ' ἄφιξιν ἀφικνείται; cp. Od. 5. 215.

1. 411. γνώμεναι, 'for us to know him;' and he need not have been so shy, οὐ γάρ τι κακῷ, κ.τ.λ.

1. 414. εἴ ποθεν ἔλθοι, sc. ἀγγελίη: others make πατήρ ἐμὸς the nom.

1. 417. The nom. to the sentence is ouros, 'this man.'

1. 420. άθανάτην, § 13. 2.

ll. 422, 423. Join έπ-ελθείν, έπ-ηλθεν.

1. 424. Kakkelovtes, §§ 7 and 23. 6.

1 425. αὐλῆs, local gen., as Αργεοε, Od. 3. 251. Others make it depend on ὅθι, like ἄλλοθι γαίηε, Od. 2. 131.

428. κέδνα ίδυῖα (i.e. Γιδυῖα, § 2), 'with trusty heart.' This use of οἶδα is common, to denote character; e. g. ἀθεμίστια, ὁλοφώια, αἴσιμα, εἶδώs. The fem. of particip. εἶδῶs has the shortened vowel, as τεθηλῶs, τεθαλυῖα.

1. 433. χόλον δε, where one would expect χόλον γάρ. The connection of clauses in Homer is often marked only by their thus being put side by side (co-ordinated) instead of being made dependent on one another (subordinated). See p. 227.

1. 436. ώιξεν, (οίγω), Attic form φέρα.

1. 439. ἀσκήσασα, 'smoothed.' τρητός, not bored with holes to carry the ropes that supported the bedding, but bored with holes in order to be bolted together.

1. 441. Trans. 'She pulled the door to with the silver hook, and drew home the bolt by its strap.' The $\kappa\lambda\eta$ here is a bar on the inner side of the door. There was a hole in the door, through which passed a strap fixed to the bar. When you had left the room, and shut the door after you, the next thing was to pull the loose end of the strap which hung outside the door, and this drew the bolt across the door into a socket made to receive it in the jamb $(\sigma\tau\alpha\theta\mu\delta s)$. The bar could be lifted again from the outside by passing through the strap-hole a hook or key (also called $\kappa\lambda\eta$ is). See Od. 21. 47 foll.

BOOK II.

2. εὐνῆφιν, § 12. I.

1. 3. ἐσσάμενος, § 19. Ι (ἔννυμι). Join περι[έ]θετ[ο].

1. 5. dvrnv, literally, 'if looked at face to face '=' in presence.'

1. 7. άγορη, see on Od. 3. 127.

1. 9. ήγερθεν, § 22. 1; δμηγερ. έγένοντ. expresses the completed result of η γερθεν.

1. 11. κύνες, cp. Virg. Aen. 8. 461. ἀργὸς, in its original meaning = 'white and glistering,' gets the sense of swift through the notion of quick glancing movement. Cp. alόλος and Lat. micare, coruscare.

- 1. 13. θηεθντο, § 4. 1; from an Epic form θηέομαι for θεάομαι.
- 1. 14. Yépovres, the head men of the noblest families, generally the immediate advisers of the king. The notion of age is not necessarily retained in the word, any more than in senatus ('senex') or in our alderman.
- l. 17. καl γdρ seems to be the explanation of δε δη γήραϊ κυφόε ἔην, which was natural enough if, twenty years ago, he had a son old enough to carry arms at the siege of Troy.
- 1. 20. πύματον δὲ, 'and dressed him last for supper.' 'Sociorum Ulyssis ultimus ille fuit quem devoravit Cyclops,' Bothe. Cyclops had threatened Οὖτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι, but Οὖτιν had anticipated that by blinding him, Od. 9. 344, 360.
 - l. 21. oi = ' for him.'
- 1. 22. ἔργα, opera rustica, which usage appears in the title of Hesiod's poem, εργα καὶ Ἡμέραι.
 - 1. 23. 008' &s, 'notwithstanding,' i.e. though he had three sons left.
- 1. 24. τοῦ δακρυχέων, 'shedding tears for him.' So ὁδύρεσθαι with genit., Od. 4. 104.
- 1. 26. θόωκος (Epic for θῶκος), is here equivalent to the βουλή of the elders, Od. 3. 127.
 - 1. 28. ωδε. See on Od. 1. 152. χρειώ ίκει, cp. Od. 1. 342.
 - 1. 29. Join τίνα νεών ἀνδρών, κ.τ.λ. ἡ ο $\hat{i} = \hat{\eta}$ ἐκείνων ο \hat{i} .
- 1. 30. στρατοῦ seems naturally to refer to any invading host. But the Schol. interprets it of the army returning from Troy.
- 1. 31. ην χ' ημιν. χ', i.e. κε, which he might tell us of, when he had been the first to hear of it.'
- 1. 33. ὀνήμενος, 'favoured by heaven,' an aoristic participle, used adjectively (ὀνίνημι), properly expresses the condition of one on whom the blessing (ὄναιο) has been fulfilled; as οὐλόμενος is one for whom the curse (ὅλοιο) has worked.
- 1. 35. The φήμη, or 'lucky omen,' consisted in the unconscious blessing pronounced on Telemachus; for Aegyptius did not know who had called the assembly. For a similar opportune von emissa, cp. Livy 5. 55.
- 36. ἔτι δὴν, the ι lengthened before δF., § 2, the original form of δήν is διFaν; (cp. Lat. diu and dies) properly = 'a whole day long.'
- 1. 39. Join γέροντα προσέειπ. Trans. καθαπτόμενος 'accosting him.'
- 1. 43. 47mw. In the corresponding passage, sup. v. 31, the optative occurs. Perhaps Telemachus changes it to a conjunctive, as implying that he 'really will' give every information which he happens to be the first to hear.
- 1. 45. 8, 'inasmuch as,' cp. Od. 1. 382. Others translate, 'which has fallen upon my house [in the shape of] mischief.'

1. 46. Soud, in apposition to wander, 'that is to say, two sorts of things.'

The simplest way is to read ward, with Aristophanes.

υμιν τοίσδεσσι, 'you here.' This and τοίσδεσι are the usual Homeric forms of τοίσδε. The Epic datival termination seems to have been appended to the already inflected case, i. e. τοίσδε -σσι.

l. 49. Join ἀπ-ολέσσαs.

1. 50. μοι, dativus etbicus. ἐπέχραον, 'beset.'

1. 53. Icarius was said to be then living in Samé (Cephallenia).

- 1. 54. δοίη δ'. The sentence in full would run, δοίη δε αὐτὴν τούτφ ὅ κε ἐθέλοι δοῦναι, καὶ ὅε οἱ [sc. Ἰκαρίψ] κεχαρισμένος ἔλθοι. Cp. inf. v. 113.
- 1. 55. els ἡμέτερον, sc. δῶμα. Most MSS. read els ἡμετέρου, which may have been an inaccurate idiom formed on a false analogy from els ᾿Αῖδου, els Αἰγύπτοιο, such phrases making it seem as if the preposition was properly followed by a genitive.

1. 58. τὰ δὲ πολλὰ κατ. 'And these things are wasted largely.' Cp.

Οd. 5. 323. ἔπ'= ἔπεστι.

1. 59. Eokev, § 23. 4.

- 1. 60. τοιοι άμυνέμεν, 'such men (as he was) to ward off mischief;' cp. ὅσσον ἔρυσθαι, Od. 5. 483. ἔπευτα, 'thereupon (sc. if we made the effort) we should prove but sorry folk and unskilled in defence.'
- 1.63. Trans. 'For deeds have been wrought no longer endurable $(dv[a]\sigma\chi\epsilon\tau d)$, and no longer decent is the ruin of my house.' Hospitality can put up with a great deal, but there is an end to even the most lavish generosity.
- 1. 64. νεμεσσή. αίδέσθ., imperatives. The words οι περιναιετάουσι form the epexegesis of περικτίονας. So II. 9. 123 ἵππους ἀθλοφόρους, οι ἀέθλια ποσσίν ἄροντο.
- 1. 67. Join μεταστρέψ. έργα, 'bring back your deeds upon your own heads.'
- 1. 68. λίσσομαι with gen., as γουνάζομαι, Od. 11. 66. More common with the addition of πρόε.
- 1. 70. He addresses the whole body of the Ithacensians in contrast to the suitors: 'Let be, my friends, and suffer me to pine with melancholy grief all alone [he would not have his sorrow for his father disturbed by the tumult of the suitors]: unless perchance my father, Odysseus the good, did spitefully work woes to the Achaeans, by way of requiting me for which ye are spitefully working me woe, by encouraging these suitors. But for my interests it were better that you should be the men to eat my store and stock. If you should eat it, there would soon be recompence made, for we would address you with our claim throughout the city, asking back our substance, till everything had been restored. But as it is, you are laying incurable anguish on my heart.' i.e. The Ithacensians by taking the part of these suitors who came from distant

homes were robbing Telemachus of his chance of recovering his losses. He might claim damages from the Ithacensians, he could not from the suitors.

1. 80. Join ποτι-βάλε = προσέβαλε.

- 1. 81. ἀναπρήσας. πρήθειν, an onomatopoeia, is generally used of the rush and roar of flame, but is transferred to the sounds of streams and winds.
- 1. 82. ἀκὴν, adverb, of the form of a femin. accus., prop. ἀκάαν (ἄκαος) from ἀ-χάω = biscere.
 - 1. 86. Trans. 'and would fain attach blame to us also.'

1. 88. περί .. οίδεν, 'knows beyond all others.'

1. 89. τάχα δ' είσι τέταρτον, 'the fourth is fast passing away;' cp. inf. v. 107. So léva, of departure, inf. v. 367.

1. 93. 86λον άλλον, i.e. 'besides' the constant false promises.

- 1. 94. στήσασθαι ίστὸν is, properly, to 'erect the loom itself.' Here it is to 'set up a large web,' or rather to set up the warp, i.e. the vertical threads, which hung from the ζύγον or top piece of the frame of the loom. The weaver when at work threw the shuttle (κερκὶς, Od. 5. 62) through the threads of the warp, and then had to cross over to the other side, to pick up the shuttle and send it back. This walking across was technically called ἐποίχεσθαι, Od. 5. 62.
 - 1. 96. épol, the possessive pronoun, as in Od. 3. 325, 475.
 - 1. 97. Join ἐπειγόμενοι τὸν έ. γ., 'though eager for.'
 - 1. 99. els ote kev, as we say, 'against the time when.'
- 1. 100. τανηλεγής, 'the outstretcher,' a picturesque epithet, alluding to the body 'streaked' for burial, from ταν-αδε.. λέγω, root ΛΕΧ, 'to lie.'

1. 102. κήται, § 23. 6.

- 1. 104. ένθα καὶ, 'so then she would weave.' καὶ = she really did, as she said she would.
- 1. 105. ἀλλύεσκε, §§ 7 and 17. 6. παραθεῖτο, 'when she had set at her side.' Optative of repeated action after a historic tense; cp. Od. 4. 222.
- 1. 108. καl τότε δή. A common formula for the introduction of the apodosis.

1. 110. τὸ μἐν, sc. φᾶροε.

- 1. 113. i. e. γαμέεσθαι τούτφι φτινι πατήρ γαμέεσθαι κελεύει και δε άνδάνει αὐτή. See on sup. v. 54.
- 1. 115. The apodosis to el d' ére is forgotten in the long parenthesis which follows; but it ultimately comes, though changed in form, in v. 123.
- 1. 117. ἐπίστασθαι.. κέρδεα.. φρένας stand as three accusatives, descriptive of the gifts ἄ οἱ δῶκεν ᾿Αθήνη.
- 1. 118. τιν' ἀκούομεν, sc. ἐπίστασθαι or νοῆσαι. 'Such as we have never heard that any of the dames of old [knew], of those who,' etc. We should expect εὐπλοκαμίδον 'A., but these words are attracted into

the case of the relative. For Tyro and Alcmene, see on Od. 11. 235, 266. Mycene was a daughter of Inachus.

1. 121. The full phrase would be νοήματα δμοῖα νοήμασι Πηνελοπείηε. For a similar brachylogy, see Od. 4. 279, and cp. κόμαι Χαρίτεσσιν δμοῖαι, 'hair like the [hair of the] Graces,' Il. 17. 51.

1. 125. τιθείσι, § 23. 1.

1. 126. ποιείτ[aι], § 6.

1. 128. 'Aχαιών, genit. after φ; cp. Od. 5. 448.

1. 131. πατήρ δ' έμὸς, 'and my father is in some other part of the world, whether he be alive or dead.' For the 7, see on Od. 1. 175; the conjunction is omitted with the first clause, as in Od. 4. 110, 837.

1. 132. dmortvetv, sc. 'the amount of dowry which Penelope originally

brought with her to the family of Odysseus.

1. 134. ex ydo rou, 'for from him, her father.'

1. 135. ἀρήσετ[αι], § 6.

1. 137. μῦθον, sc. 'the order to depart.'

ll. 139-145 = Od. 1. 374-380.

1. 148. two her, for a while, generally expressed by rews. two one syllable, § 4. 3.

ne syllable, § 4. 3. l. 151. πολλά. Several good MSS. read πυκνd, 'with rapid beats.'

1. 152. ἐs δ' ἰδέτην, 'And they glared down on the heads of all, and their look boded death. And having torn each other round cheek and throat,' etc., ἀμφὶ being retracted to the first clause. This usage is very rare in Homer. So perhaps ἀμφὶ may be taken as an adverb, 'all around,' and the accusatives be directly governed by δρυψ.

1. 154. δεξιώ, sc. Eastward, the observer faced the North; cp. II. 12.

1. 156. έμελλον, by Attic rule έμελλε.

1. 158. δμηλικίην = δμήλικας, 'his peers.' ἐκέκαστο from καίνυμαι.
 For the infin. γνώναι introducing the points of excellence, cp. ἀριστεύεσκε μάχεσθαι, II. 6. 460, Od. 5. 170.

1. 162. « present tense, found only in Odyssey = dico.

1. 166. πολέσιν, § 13. 5. 'He will prove a curse to many besides of us who dwell,' etc. Cp. κακὸν πάντεσσι γενοίμην, Od. 16. 103.

1. 167. εὐδείελος, see Od. 9. 21.

1. 168. καταπαύσομεν, conjunct., § 8. 4, 'to check,' sc. the suitors, taken

up in the following abroi.

1. 171. τελευτηθήναι, cp. inf. v. 280, 'will be accomplished.' The sense of futurity being transferred from the $\phi\eta\mu l$ ='I foretell,' to the infinitive. Cp. ἔειπε $\phi\theta l\sigma\theta a\iota$, sc. periturum esse, Il. 13. 666, φαίη μυθήσασθαι, Od. 3. 125. Cp. νόμιζε πεσεῖν, 'believe that it will fall,' Soph. Aj. 1082.

l. 172. Τλιον είσανα. = ἐε Τροίην ἀναβήμεναι, Od. 1. 210.

1. 178. Cp. Virg. Aen. 9. 399.

- 1. 180. Join έγω πολλον άμείνων σέο μαντεύεσθαι ταθτα.
- 1. 181. ὑπὸ with accus. after φοιτῶσι, 'moving to and fro beneath.'
- 1. 182. evaloupor, 'significant.'
- 1. 185. dvieins, drinm, 'to let loose,' 'to hound on.'
- 1. 186. ποτιδέγμενος, § 20. 4.
- 1. 189. παρ[a]φάμενος, 'having talked over.'
- 1. 190. ἀντηρέστερον, as if from ἀνιηρήε not ἀνιηρός. αὐτ $\hat{\mathbf{q}} = \mathbf{T} \eta \lambda \epsilon \mu \hat{\mathbf{q}} \chi \hat{\mathbf{q}}$.
- 1. 191. This line has been generally rejected as an inappropriate imitation of II. 1. 562. είνεκα τῶνδε may mean, with the aid of all these omens of thine.
 - 1. 194. ἐν πᾶσιν, 'in presence of all.'
- 1. 195. es πατρόs, see sup. v. 55. ἀπονέεσθαι with long initial vowel metri grat. Cp. Od. 7. 119 and 12. 423, and see p. 225.
 - 11. 196, 197 = Od. 1. 277, 278.
- 1. 199. έμπης here, as always in Homer, = 'notwithstanding;' οδ τινα is subdivided into οδτ' οδν.. οδτε.
 - 1. 202. μυθέαι syncopated for μυθέεαι, § 17. 3.
- 1. 203. βεβρώσται, § 16. 3. τσα, 'recompense,' neuter plural in abstract sense, as φυκτά = 'escape,' Od. 8. 299.
- 1. 204. διατρίβειν μητρός γάμον occurs in Od. 20. 341. Here the verb is used with direct personal object, and γάμον is added as accus. respectus.
- 1. 206. της, sc. Πηνελοπείης, 'the excellence of her,' or perhaps 'that excellence,' sc. which we all know of.
 - 1. 210. 7a07a='your departure from my house.'
 - ll. 215-217 = Od. 1. 281-283.
 - ll. 218-223 = Od. 287-292.
- 1. 222. χείω.. κτερείξω, apparently conjunctive of a rist though parallel with δώσω. Yet χείω may be the indicative future, χείσω having dropped the σ.
- 1. 227. γέροντι may be most simply referred to Laertes. Others render, 'Οδυσσεθε ἐπέτρεπέν οΙ [Μέντορι] οἶκον, [διστε οἶκον] πείθεσθαι γέροντι [Μέντορι] καὶ [αὐτὸν] φυλάσσειν πάντα. The change of subject is not uncommon.
 - 11. 228, 229 = sup. vv. 160, 161.
- 230. πρόφρων, 'with all his heart,' adverbial to dyards and ήπιοs.
 Το ἔστω the optatives είη and βέζοι answer.
 - 1. 235. μνηστήρας, subject, not object, to έρδειν.
- 1. 237. παρ[a]θέμενοι, 'jeoparding,' lit. 'staking,' as Lat. pono. σφds 6 15 2.
- 1. 240. ἄνεφ, with iota subscript, is nominative plural from ἄνεωε, Attic form of ἄναοε = ἄνανδοε. Buttmann would write ἄνεω or ἀνέω as an adverb, like οὕτω. In ἡ δ ἄνεω δὴν ἦστο the number and gender show that ἄνεω must be adverbial there (Od. 23. 93).
 - 1. 245. Leiocritus threatens Mentor thus—You call us few (v. 241),

and so we are in comparison with the Ithacensians, but remember that you stand alone, 'and it is terrible work to fight about a meal with men who moreover [not] outnumber you.' Even Odysseus would not stand before us, and shalt thou stand? This interpretation alone fits in with the context.

1. 250. ἐλθόντ[ι], § 6. ἐπίσποι (ἐφέπω). αὐτοῦ, 'there.'

l. 255. Trans. He will have to wait a long while and hear news of his father in Ithaca.'

l. 257. αἰψηρὴν, some render as $= a l \psi a$. Better as a descriptive epithet, 'quick to disperse,' at his bidding.

1. 261. With νίζεσθαι άλλος, local genitive, cp. λούεσθαι ποταμοίο, Il.

6. 508. Others describe it as a partitive gen.

1. 262. δ χθιζὸς θ. η., tu qui venisti besternus deus. We might expect κλῦθί μευ, θεὸς δ χθιζὸς ηλ. But the θεὸς is drawn into the relative clause.

1. 263. ἡεροειδήs, 'hazy;' ἀήρ is never 'clear 'air.

1. 269. προσηύδα, governs both accusatives. φωνήσασα - having lifted up her voice, intransitive.

1. 270. οὐδ' ὅπιθεν. Thou hast not been, 'nor in time to come shalt thou be.'

l. 272. olos έκεινος έην, supply τοιοῦτόν σε εἶναι. έργον τε έπος τε seems to signify, 'all that should be said or done.' Cp. Il. 15. 234 φράσσομαι έργον τε έπος τε.

1. 274. où and not $\mu\eta$, as the negative only qualifies $\kappa\epsilon\dot{\nu}$ ou and not the

whole sentence; cp. Od. 12. 382.

1. 284. δs , as the gender shows, only takes up the word $\theta \delta r a \tau \sigma r$, disregarding $\kappa \hat{\eta} \rho a$. $\dot{\epsilon} n' \dot{\eta} \mu a \tau = 'in [one] day.' Cp. II. 10. 48. So <math>\dot{\epsilon} \phi \eta \mu \dot{\epsilon} \rho \iota o s = 'in$ the course of a day,' Od. 4. 223.

l. 286. τοῦος .. ὄς τοι, 'so good .. as that I, etc., the δε τοι explaining how the kindness will work; cp. Od. 11. 135, 549.

l. 289. ápoov, § 19. 2.

1. 293 = Od. 1. 395.

1. 295. ἐνιέναι, sc. νῆα, 'to launch.'

1. 298. τετιημένος, cp. Od. 1. 114.

1. 300. ἀνιεμένους, 'ripping up,' lit. = 'letting loose in an upward direction.' The knife is put in at the lowest part and works towards the head. Cp. κόλπου ἀνιεμένη, Il. 22. 80.

1. 301. Join κίε ίθυς Τηλεμ. Od. 1. 119.

1. 302. ἐνέφυ οἱ χειρὶ, 'he fastened on his hand;' i. e. grasped his hand. χειρὶ dative after ἐνέφυ and not instrumental. Cp. Od. 3. 374; see also Aen. 8. 124. ἐξονομάζειν does not always mean, 'called him by name,' as, e.g., in Od. 5. 181, but it always implies a direct personal address.

L 304. έργον τε έπος τε, in apposition to κακόν.

- 1. 305. ἐσθιέμεν, κ.τ.λ. Infinitive for imperative. μοι = 'I prithee;' ethical dative.
 - 1. 306. 'Axaiol, here = Ithacensians.

311. ἀκέοντα, supply με or τινά.

1. 312. η ούχ (§ 4. 3) αλις ως = nonne satis est quod?

1. 313. ἡα, § 23. 4. Instead of a fresh sentence introduced by δè, Attic style would have put ἐμοῦ ἔτι νηπίου ὅντος.

1. 316. Join ἐπι-ιήλω = quomodo vobis inmittam.

1. 319. ξμποροs, 'a passenger, for I am not to be (γίγνομαι) possessed of ship or rowers.'

l. 321. $\hat{\eta}$ $\hat{\rho}a$, 'he spake;' not a shortened form for $\hat{\epsilon}\phi$ - η , but an imperfect from a defective $\hat{\eta}\mu$, corresponding to Lat. \hat{a} -j-o, i. e. aio.

l. 322. βεΐα, 'lightly,' 'without more ado.' The line was rejected, as a late interpolation made to introduce the μηνοτήρεε.

1. 324. εἴπεσκε, § 17. 6. πs=' one and another.'

1. 327. δ γe, see on Od. 1. 4, and cp. the use of ille, Virg. Aen. 5. 457.

έπεί νύ περ. 'Since you see he is so terribly set [upon killing us].'

1. 334. The meaning of the gibe is that now the suitors find enough to do in eating the substance of Telemachus; but it would be double trouble to have to make a division of it, should he die.

1. 336. ἡδὲ [τούτφ] ὅς τις. Cp. sup. v. 29.

1.337. κατεβήσετο, § 20. 3. The κατά is explained by Od. 4. 680.

1. 338. Join vytòs «κειτο.

343. καὶ = καίπερ.

1. 345. δικλίδες, (κλίνω), doors 'folding double.' Such doors (Il. 12

455 foll.) had double cross-bars to secure them.

1. 346. $\xi \sigma \chi' = \xi \sigma \kappa \epsilon$, § 23. 4. This does not mean that she slept and lived in the store-house, but was constantly about it at all hours of the day and night.

1. 350. λαρώτατος, (λάω), 'nicest.' For this form of comparison in

an adjective with long penult., see § 12. 6.

1. 351. κάμμορον, § 7. οιομένη, 'expecting.'

1. 356. ἀθρόα, predicat. with $\tau\epsilon\tau\dot{\nu}\chi\theta\omega$, let them all be made ready together.

1. 363. Alle Tékvov, constructio ad sensum.

1. 365. μοῦνος, may='all alone,' as Od. 3. 217; but comparing Od. 16. 117 foll.

ήμετέρην γενεήν μούνωσε Κρονίων, μοῦνον Λαέρτην 'Αρκείσιοε υίον έτικτε μοῦνον δ' αδτ' 'Οδυσήα πατήρ τέκεν, αὐτὰρ 'Οδυσσεὺε μοῦνον ἔμ' ἐν μεγάροισι τεκὰν λίπεν,

it would rather mean her 'only child.'

1. 367. aurik' love, 'directly you start.'

- 1. 369. μέν' αδθ' = μένε αδθι, 'remain here, abiding amongst thy possessions.'
- 1. 370. ἐπὶ is followed by the accusative here as if the sentence ran κακοπαθοῦντα ἀλάλησθαι ἐπὶ πόντον.
- 1. 373. μυθήσασθαι, for the tense, see sup. v. 171, 'not to tell my mother before the eleventh or twelfth day be come, or she herself miss me.' The construction with πρὶν changes from conjunct. to infin. A converse change is found in Il. 17. 504 foll.

1. 375 = Od. 4. 749.

1. 376. Join κατ-ιάπτη = 'damage.'

1. 377. ἀπώμνυ, 'swore she would not;' so ἀπώμοτος, Soph. Antig. 388. Others render, 'swore unreservedly;' so ἀπ-ειπεῖν, Od. 1. 91.

1. 378 = Od. 10. 346.

1. 385. ἀγέρεσθαι, an aorist inf. with irregular accent; the rule requiring that it should fall on the penult. The old critics regarded it as a shortened form of the pres. ἀγείρεσθαι.

1. 387. ὑπέδεκτό οἱ, 'promised it him.'

1. 301. έσχατίη, 'at the outer edge,' i.e. the mouth of the harbour.

396. πλάζε, 'bewildered.'

398. εἴατ[ο] = ἦντο, § 23. γ.
 403. εἴατ[αι] = ἦνται. See also § 6.

- 1. 404. ίομεν (for ίωμεν, § 3. 4), with the genit. δδοίο, cp. Od. 1. 195.
- 1. 409. ts Τηλεμ., for the periphrasis = 'the mighty Telemachus,' cp. Od. 7. 167.

1. 412. άλλαι δμωαί, 'nor the handmaids either.' Cp. Od. 1. 132.

- 1. 416. ἀνέβαινε νηὸς (cp. Od. 9. 177) follows the analogy of the construction with ἐπιβαίνειν. Generally ἀναβαίνειν, when used with a case directly, takes the accus., Od. 3. 481, 492. ἡρχε, 'led the way.'
- 1. 420. [κμενος, properly ledμενος from lew, like Lat. secundus from sequor = favouring. The favouring wind is in the same way called εσθλον εταίρον, Od. 11.7. ούρος is from δρνυμ = the speeder on.

1. 421. κελάδοντα, 'whistling;' cp. Ζέφυρον κελαδεινόν, Il. 23. 208.

1. 423. δπλων ἄπτεσθαι, 'to lay their hands to the tackling.'

- 1. 424. Trans. 'And they raised and fixed the pine-mast inside the hollowed centre-block, and fastened it down with the forestays.' The $\mu\epsilon\sigma\delta\delta[o]\mu\eta$ signifies anything 'constructed in the middle,' e. g. the recess between two pilasters or beams in a house, Od. 19. 37; here of a vertical timber trough or three-sided box in a ship that held the mast upright. (See Illustration in Frontispiece.)
- 1. 425. πρότονοι are two ropes from the masthead to the bows. The ships only carried one square sail, so loτία includes all the sail-rigging as well.
- 1. 428. πορφύρεον, from the same root as in φρέ-αρ with reduplication, bubbling up: others take it of colour (φύρω, 'to make turbid'), viz.

the 'dark' wave of ruffled water that does not break into white foam. Cp. Virg. Georg. 4. 357.

1. 430. δησάμενοι δπλα='having made fast the sheets,' as the wind

was blowing fair.

1. 431. ἐπιστεφέας, κ.τ.λ. See on Od. 1. 148.

1. 434. 10, 'all through the morning;' accus. of duration.

BOOK III.

1. 1. This introduces the third day of the events in the Odyssey. λίμνην, (λείβω), here of the sea, as in Il. 13, 21 βένθεσι λίμνηs.

1. 2. πολύχαλκον. This seems to mean of solid brass, like σιδήρεος οὐρανὸς, Od. 15. 329. Others render, bright like polished brass. φαείνοι, 'give light,' as in Od. 7. 102; 12. 383.

1. 3 = Od. 12. 386.

1. 4. of δè, i.e. Telemachus and Athena. Πύλον—the position of the home of Neleus has always been a doubtful question. Strabo, the geographer, placed it in Triphylia, south of the river Alpheus, but the Messenian Pylos, on the coast (cp. the epith. ἡμαθόεντα, Od. 1. 93) opposite the island of Sphacteria, suits the story far better. From this Pylos, Telemachus reaches Sparta on the second day (Od. 4. 1), having rested one night at Pherae (3. 485), which lies in the straight line between the Messenian P. and Sparta.

1. 5. ίξον, (ίκω), § 20. 3. τοὶ = οἱ Πύλιοι.

- 1. 7. ἐννέα ἔδραι. Nestor (Il. 2. 591 foll.) was lord over nine townships represented here by nine groups of sacrificers.
- 1. 8. προύχοντο, 'held in front of them,' 'ready for sacrificing.' Cp. πρὸ δὲ δούρατ' ἔχοντο, Il. 17. 355. ἐκάστοθι = at each of the nine ἔδραι. This gives a sum of 81 victims and 4500 men.

1. 9. μηρία, see on inf. vv. 456 foll. σπλάγχνα includes heart, liver, lungs, etc.

1. 10. of 8' ibis, 'now the others straightway put into shore.'

eίσης, seems to mean 'fairly trimmed,' of a ship that 'steadies with upright keel.' The Schol. prefers to take it of the equal rounding of the vessel's hull, interpreting it by lσόπλευρος. Cp. ἀσπὶς παντόσ' ἐίση, Il. 3. 347.

1. II. στεῖλαν ἀείραντες, 'they furled the sails by brailing them up.' A sail is 'brailed up' when instead of being lowered from the mast altogether it is hauled up tight to the yard. This would be done when the crew purposed only to make a short stay. ἐκ δ' ἔβαν αὐτοὶ, that is, after mooring by stones cast out at the ship's bows (εὐναὶ), they hauled the stern close into the shore by the πρυμνήσια, and so landed; for they had no small boats.

έπέπλως, a second aor. from ἐπι-πλώω, another form of πλέω.

1. 18. είδομεν, for είδωμεν, (οίδα), § 23. 8= ' let us learn.'

1. 19. λίσσεσθαι, infin. for imperat. αὐτὸς, emphat., ' you yourself.'

1. 22. πως τ' τρ προσπτ. τρ for τρα by apocope, § 7.

 1. 23. μυθοίσι, 'I have never yet proved myself in speeches;' different from πειράσθαί τινο. Cp. ἔπεσιν πειρήσομαι [αὐτῶν], Il. 2. 73.

1. 27. où .. où. The où, which negatives the whole sentence, is re-

peated again before the $\sigma\epsilon$ to emphasise it. Cp. Od. 8. 32.

1. 28. τραφέμεν is generally taken as a form of the second aor. inf. act. τραφέειν with neuter signification; others regard it as a syncopated form for -ήμεναι, i. e. τραφῆναι.

ll. 20, 30 = Od. 2. 405, 406.

33. They were already roasting some of the meats, and were preparing others by 'piercing' (ἔπειρον) them with the spits.

1. 39. πάρ, § 7. φ from the possessive δε.

1. 41. δειδισκ. The act of 'welcome' was performed by holding out the full cup towards the guest. Cp. δέπαϊ δειδίσκετο, Od. 18. 121.

1. 44. τοῦ γὰρ, 'for it is a feast in his honour that you have fallen

upon.' avrav, as inf. v. 97.

1. 45. εύξεαι, for εύξηαι, § 3. 4. ¶ θέμιε, 'which is right,' ἡ being assimilated to the gender of θέμιε, as in Lat. si qua est ea gloria, Virg. Aen. 7. 4.

48. εύχεσθαι = 'is a worshipper.'

- 1. 49. δμηλικίη, lit. 'there is to me equality of age with him.' Trans. 'his years and mine are the same.'
- 1. 52. Síkolos means a 'proper' man, who, as we say, 'knows what he is about.' One who practises $\delta i \kappa \eta$, = the usual behaviour or custom of men. Cp. Od. 4. 691.

1. 58. Join αμοιβήν έκατόμβης.

1. 60. Join πρήξαντα [ἐκεῖνο] οὖ ἔνεκα δεθρ' ἰκόμεσθα.

1. 62. Trans. 'Thus she made her prayer accordingly' [ἐπειτα seems only to take up the circumstances of the scene, cp. &s ὁ μὲν ἐνθ' ἡρᾶτο, Od. 7. 1], 'and was herself bringing it to pass.' She seemed to be a mere mortal dependent upon Poseidon's good pleasure, but was really a goddess who could answer prayer herself.

1. 63. δέπας άμφικ., 'a goblet with double cup,' i. e. forming a cup at

either end, something like an hour-glass open at top and bottom.

1. 64. ως δ' αύτως = the later form ωσαύτως δέ.

- 1. 65. ὑπέρτερα = the 'upper' or outside meats, in opp. to the σπλάγχνα. ἐρύσαντο = 'drew them off the spits.'
- 1. 68. Γερήνιοs, of Gerenia, a Messenian town, where Nestor took refuge when Heracles sacked Pylos. ἱππότα, § 9. 3.

1. 69. ἐρέσθαι, second aor. infin. from Epic pres. είρομαι.

71. πόθεν πλεῖτε, (πλέω), 'from whence are ye sailing over the watery ways?' The forms κέλευθα and -θοι are both found; cp. Od. 10. 86.

11. 71-74 = Od. 0. 252-255.

1. 72. $\vec{\eta}$ $\tau_i ... \vec{\eta}$. These are two separate direct questions; see Od. 1. 175 for the general rule for the accentuation of $\vec{\eta}$ in double questions. $\pi \rho \hat{\eta}_{k}^{2} \nu_{i}$, 'business,' especially 'commerce;' cp. $\pi \rho \rho_{k} \nu_{i} \nu_{j} \nu_{i}$, Od. 8. 162. $\vec{\lambda} \lambda \hat{\lambda} \lambda \hat{\eta}_{i} \hat{\eta}_{i} \hat{\eta}_{j}$, perfect with pres. signif. from $\vec{\lambda} \hat{\lambda} \hat{\omega}_{i} \mu_{i} \hat{\omega}_{i}$; cp. Od. 2. 370. This word suits $\mu \alpha \mu_{i} \hat{\nu}_{i} \hat{\omega}_{i} \hat{\omega}_{i} \hat{\omega}_{i}$ 'recklessly,' but is used by zeugma with $\kappa \alpha \tau \hat{\omega}_{i} \hat{\eta}_{i} \hat{\nu}_{i} \hat{\omega}_{i}$ also.

1. 73. οἰά τε, see on Od. 9. 128. With the whole passage, cp. Thucyd.
1. 5. 2 δηλοῦσι δὲ τῶν ἡπειρωτῶν τινὲς ἔτι καὶ νῦν, οἶς κόσμος καλῶς τοῦτο δρῶν [sc. τὸ ληστεύειν], καὶ οἱ παλαιοὶ τῶν ποιητῶν τὰς πύστεις τῶν καταπλεόντων πανταχοῦ ὁμοίως ἐρωτῶντες, ἐι λησταί εἰσιν, ὡς οὕτε ὧν πυνθάνονται ἀπαξιούντων τὸ ἔργον, οἶς τ' ἐπιμελὲς εἴη εἰδέναι οὐκ ὁνειδιζόντων.

άλόωνται, § 18. 2.

74. παρ[α]θέμενοι, 'jeoparding their lives by bringing mischief,' etc.
 78. This line is wanting in the best MSS, and is rightly rejected here as introducing a repetition of wa that is unhomeric. It is probably

interpolated from Od. 1. 95.

 80. εἰμἐν, § 23. 4.
 81. ὑπονηίου, 'at the foot of Mt. Neion;' cp. Od. 1. 186. εἰλήλουθμεν for εἰληλούθαμεν = ἐληλύθαμεν.

1. 83. κλέος, see on Od. 1. 282. Cp. also πευσόμενος μετά σὸν κλέος,

Od. 13. 415.

1. 87. πευθόμεθα, so πεύθομαι, inf. v. 187, and ἀκούετε, inf. v. 193, where our idiom uses an historic tense.

1. 88. ἀπευθέα θηκε, 'has kept it untold.'

1. 92 = Od. 4. 322.

1. 95. Join περί .. διζυρόν, 'wretched exceedingly.'

1. 96. Join albôpevos and electron with $\mu \epsilon$. Trans. And do not speak comfortably through any consideration or pity for me, but tell me frankly how you got a sight of him. Cp. $d\nu\tau\hat{a}\nu$, sup. v. 44.

1. 99. ἔπος .. ἔργον, see on Od. 2. 272. ὑποστὰς, 'having made his promise.'

- 1. 101. ένίσπες, imperat. of second aor. of ένέπω, like σχès, θès, is a contracted form of ἐνίσπ-εθι. The other form of the imperat., ἔνισπε, is found in the middle of a verse, as Od. 4. 642; ἔνισπες, Il. 24. 388, is the indic. mood.
- l. 103. ênel here is followed by no actual apodosis. It would be possible to introduce one after $\mu a p \nu a \mu a \mu$. 108, e. g. $\delta \gamma a \delta \delta \kappa \epsilon \tau o \kappa a \tau a \lambda \epsilon \epsilon \omega$. But, really, the form of the sentence is forgotten in the excitement of speaking. For a similar use, cp. Od. 4. 204.

1. 104. Join μένος .. ἄσχετοι, 'invincible in spirit.'

1. 106. ὅπη ἄρξειεν 'A., 'wherever A. might be our guide.' The optative of circumstances repeated from time to time.

- 1. 107. δσα μαρνάμεθα = δσα ἀνέτλημεν μαρνάμενοι.
- 1. 108. κατέκταθεν, (κτείνω), § 22. Ι.
- 1. 110. θεόφιν, § 12. 1, 'a counsellor equal in weight to Gods.'
- 1. 112. περί, sup. v. 95. θείειν, (θέω), § 3. 2. 112 = Od. 4. 202.
- 1. 113. ent rois, 'upon,' i. e. 'besides these.'
- 1. 114. Trans. ['It could not all be told] not even though thou shouldest abide here for five, aye! and for six years, and shouldest question me of all the ills that we noble A. endured, ere that, thou wouldest return home, wearied out.'
 - 1. II8. ἀμφιέποντες = occupati circa eos.
- 1. 120. Trans. 'Then no one ever chose to match himself face to face with him in wisdom, since O. was far superior in all manner of craft.'
- 1. 124. It is simpler to render both ἐοικότες and ἐοικότα, 'like.' Verily, the speaking is like his; nor would you think that a young man would speak thus like [one so much older].' Others translate both words 'seemly;' or the first 'like,' and the second, 'seemly.'
 - 1. 126. $\epsilon l\omega s$, (§ 3. 2), here = $\tau \epsilon \omega s$, 'all that while.'
- 127. ἀγορή, the general assembly of the people; βουλή, the cabinet council of the γέροντεs.
 Cp. Od. 2. 26. See also II. 2. 50-53

κέλ€υσ€

κηρύσσειν άγορήνδε 'Αχαιούε... βουλήν δε πρώτον μεγαθύμων ίζε γερόντων.

- 1. 129. [έ] φραζόμεθα, 'we schemed how the best issue might be secured for the A.' άριστα, neut. plur. used as an abstract noun. Cp. loa Od. 2. 203, φυκτά, 8. 299.
- 1. 131. Modern editors generally reject this line, as inconsistent with the following one, and as anticipating the account of the departure inf. v. 152.
 - 1. 132. Kal 7676. Here begins the apodosis.
 - 1. 133. πολέες, § 13. 5.
- 1. 137. They summoned an assembly, 'thoughtlessly and not in order,' by appointing it for evening. As clear heads were needed, morning would have been the proper time. The words of δ'..'Αχαιῶν are parenthetical, giving the reason why the assembly was οὐ κατὰ κόσμον.
 - 1. 139. βεβαρηότες, a second perf. from βαρέω with intrans. signification.
 - l. 142. Join νόστου ἐπ' εὐρ. ν. θ.
- l. 143. ἐἡνδανε (ἀνδάνω), with double augm. βούλετο, 'he preferred.' Cp. inf. v. 232.
- 1. 146. οὐδὲ τὸ, 'nor did he know this, viz. that she was not minded to comply;' sc. 'Αθηναίη.
- l. 151. ἀέσαμεν (ἄημι), 'we rested:' properly of ' breathing ' in sleep. Cp. πνέοντα ἕπνφ, Aesch. Cho. 619.
 - 1. 152. πήμα κακοίο, 'the curse of misfortune.' Join έπ-ήρτυε.
 - 1. 154. βαθύζωνος describes the wearing of the ζώνη not high under the

breast, but low down over the hips: as we make the distinction between 'short and long waist.'

1. 155. hatores $\delta \hat{\epsilon}$, the antithesis to of $\mu \hat{\epsilon} \nu$ (v. 153), who appear again as $\hat{\eta} \mu l \sigma \epsilon \epsilon \epsilon$ in v. 157.

1. 157. ¿λαύνομεν, sc. νέας, to which the following al δè refers.

1. 158. μεγακήτεα, 'gulfy,' connected with κητώεις, καιάδας, χανδάνω. See Buttmann Lexil. § 70.

1. 161. Join ἐπὶ-ὧρσε, as in inf. v. 176.

1. 162. Join ἀποστρέψαντες νέας. ἀμφιέλισσαι occurs only in the fem. gender as an epith. of ships. The lexicons give the meaning 'rowed on both sides,' or 'rocking from side to side.' It is more probably as descriptive epithet of the ship's shape='rounded at either side,' (ἔλιξ). This would be parallel to the later phrase στρογγύλη ναῦς. Join οἱ μὲν.. ἀμφ' 'Οδυσ.=' Odysseus and his followers.'

1. 164. Though later writers employed eninpa as one word, it would seem that in the Homeric phrase eni belongs to $\phi \in \rho$ overs, or is used adverbially. How may be (vide Buttm. s. v.) an accus. sing. from $\partial \rho = \chi \dot{\rho} \rho$ s or an accus. plur. from an adjective $\partial \rho$ os ($\partial \rho$ os). In II. 14. 132 we

have θυμφ ήρα φέροντες.

1. 166. 8 = 'that,' Lat. quod.

1. 168. vŵt, (§ 15. 1) = 'me and Odysseus.'

1. 169. ἐν Λέσβφ. The first day's voyage was to Tenedos (v. 159), the second to Lesbos. 'In Lesbos he found us debating on our long voyage home, whether we should go above steep Chios in the direction of the Psyrian isle, keeping it (νῆσον) on the left, or below Chios past gusty Mimas.' There would be a choice of routes from Lesbos to Euboea; the first, directly across the Aegean, passing outside Psyra which lies W.N.W. of Chios; the second, between Chios and the Erythrean peninsula, and thence by short voyages from Cyclad to Cyclad till they made Euboea.

1. 170. παιαπαλόειs, expressing the rugged lines of upheaved rock on the Chian coast, from παιπάλλω a reduplicated form from πάλλω, as δαι-

δάλλω from root ΔΑΛ.

1. 176. al δè, sc. νέεε.
1. 177. ἱχθυόεντα, like Horace's belluosus Oceanus (Od. 4. 14, 47), refers to the dangers of the sea. The Greeks in the heroic period reckoned fishes among beasts of prey (cp. ἰχθύες ἀμησταὶ, Il. 24. 82), and never ate them except under pressure of hunger. Trans. 'monsterteeming deep.'

l. 178. At Geraestus, the S. promontory of Euboea, where was a temple of Poseidon, 'they put in to shore during the night.'

1. 179. έπι. : εθεμεν, sc. on the altar. With πέλαγος μετρ., cp. Virg. Georg. 4. 389 aequor curru metitur.

L 181. Τυδείδεω, § 4. 3.

1. 182. ζοτασαν, the imperfect tense, is a probable conjecture for the commoner reading ξοτασαν, which is described as a shortened form for ξοτησαν, first aor. third plur.

έχον, sc. νέαε. 'I kept my ships sailing for Pylos;' so έχειν with

Travous = ' to keep driving,' Il. 3. 263. Cp. Od. 9. 279; 10. 91.

1. 184. φίλε τέκνον, Od. 2. 363. ἀπευθής, active, 'without tidings;' in sup. v. 88 it is used passively.

- 1. 185. κείνων, genit., depending on olda, as in Il. 12. 228 ds σάφα θυμφ είδειη τεράων. Οί τε .. οί τε are then the subdivisions of the whole number.
- 187. πεύθομαι, cp. sup. v. 87. ຖ, sup. v. 45. κεύθω properly means to 'keep in the dark,' like Lat. celare, and so used with personal object.
- 1. 188. ἐγχεσι-μώρουs. The termination is of uncertain origin. The older commentators referred it to μοῖρα, others to μαρ-μαίρω, in the sense of 'brilliancy' or 'distinction.' Perhaps it is connected with root MEP, appearing in μερ-μερίζω, Lat. me-mor, 'men whose thoughts are about ἔγχεα.'

1. 190. Ποιάντιον, 'of Poeas,' a prince in Thessalian Magnesia.

- 1. 103. ἀκούετε, cp. sup. v. 87. Join καὶ αὐτοὶ, to which the participial sentence is a concessive addition; 'though far away.'
- 1. 194. Trans. 'How he came,' etc.; the accent on δs is from the enclitic $\tau \epsilon$ that follows.
- 1. 195. ἐπισμυγερῶς, 'miserably,' from μογερὸς (μόγος), the σ is inserted as in σ -μικρός; the change of o to v is the same as in ἐπώνυμος from ὄνομα. κεῖνος ἀπέτισεν, sc. Αἴγισθος.
- l. 197. κεῖνος ἐτίσατο, sc. 'Ορέστης. The word πατροφονήα, generally meaning one who slays his own father, is explained by the addition δ... ἔκτα, see on Od. 1. 1.
 - l. 198 = Od. 1. 300.
- 1. 199. This and the next line are bracketed, as being an interpolation from Od. 1. 301, 302.
- 1. 203. ἐτίσατο, sc. πατροφονῆα. Trans. And the A. will spread his fame abroad, even for men yet unborn to hear of. Modern edd. concur in the reading πυθέσθαι, the majority of MSS. give ἐσσομένοισιν ἀοιδήν.
 - 1. 205. περιθείεν, 'invest me with,' cp. ἐπιειμένου άλκην, Od. 9. 214.
- 1. 206. τίσασθαί τινά τινος. Here only and II. 3. 366 τίσασθαί τινα κακότητος.
- 1. 209. The words kal épol, in this line, are not superfluous after the μ_{0i} of v. 208, if it be merely used in an unemphatic ethical sense='I'm sorry to say.' Others explain the second clause as a corrective epexegesis, p. 228. τ ethápev, perfect with pres. signification. épuns, here, as always in Homer, 'notwithstanding.'
- 1. 214. Nestor supposes either that Telemachus has voluntarily ceded his rights, or that, influenced by some oracle, the populace are making common cause with the pretenders to the crown.

1. 216. Trans. 'Who knoweth whether he (sc. thy father, sup. v. 209) having come may take vengeance on their outrages, either by himself alone, or all the Greeks together?' sc. $\frac{\partial \sigma}{\partial t} = \frac{\partial \sigma}{\partial t}$. It is uncertain whether $\frac{\partial \sigma}{\partial t} = \frac{\partial \sigma}{\partial t}$ be the fut. indic., or, as is more likely, be put for $\frac{\partial \sigma}{\partial t} = \frac{\partial \sigma}{\partial t}$. Join $\frac{\partial \sigma}{\partial t}$ with the verb = on them.'

218. εἰ γὰρ, 'if only!' spoken as a wish expressed, but taken up again in v. 223, after the parenthesis, so as to form the protasis to the sentence τῷ κέν τιε. 'In that case, many a one of those suitors would

forget all about his marriage.'

227. οὐκ ἂν ἐμοί γε= 'This could never take place, as far as any hopes of mine go.'
 Cp. ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένφ εἴη, Il. 14. 108.

1. 230. σε έρκος, see on Od. 1. 64.

1. 231. Trans. 'A god indeed, if he chose, could bring a man safe home even from afar.' So is oluor σωθήναι, Hdt. 4. 97. For this absolute use of the optat. mood, cp.

τούτου γ' έσπομένοιο καλ έκ πυρός αlθομένοιο άμφω νοστήσαιμεν,

II. 10. 247. οδ τις πείσειε γυναίκα, Od. 14. 122. Cp. also inf. v. 321.

1. 232. βουλοίμην. The contrast is between reaching home safe at last, after much suffering, and a speedy return like Agamemnon's, which so soon had a fatal ending. With βούλεσθαι ἢ, cp. inf. Od. 11. 489.

l. 235. Join ὑπ' Aiy. καὶ ἡs άλόχοιο. The dat. δόλφ stands alone,

'by craft.'

l. 238 = Od. 2. 100.

1. 241. ἐτήτυμος, reduplicated form of ἔτυμος (ἐτεὸς from εἰμὶ, properly meaning, that which is), stands here almost in an adverbial sense, 'For certain, there is no more return for him.'

l. 242. φράσσαντο, (φράζομαι), 'designed,' § 19. 1.

l. 244. ἐπεὶ περίοιδε, 'since he is acquainted beyond all others, with men's customs and thoughts.' So βουλ $\hat{\eta}$ περιίδμεναι ἄλλον, Il. 13. 728; cp. περὶ πάντον, Od. 1. 255.

1. 245. ἀνάξασθαι, aor. mid. inf. of ἀνάσσειν, only found here. 'For they say that he hath been king through three generations of men.' γένεα, accusative of duration of time. τρὶς, ter, is here equivalent to τρία. So, speaking of Nestor, the poet says, II. 1. 250-52

τῷ δ' ήδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων Εφθίατο.. μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν.

The Greeks reckoned a generation at about thirty years. So Hdt. 2. 142 yeveal yap tress dropon exardy éted éstiv.

1. 246. Join &s TE allavaros, 'like an immortal.'

1. 251. "Αργεος, a genit. of place. So οὕτ' ἡπείροιο μελαίνης οὕτ' αὐτῆς Ἰθάκης, Od. 14. 97; cp. Od. 1. 24. 'Αχαικὸν, as distinguished from Πελασγικὸν "Αργος in Thessaly, Π. 2. 681.

1. 252. δ δὶ θαρσ., though put as an independent sentence, is equivalent to, 'so that he had the courage to slay him.'

1. 255. $\tilde{\eta}$ του μέν, 'Verily, thou thyself suspectest this, how it would have turned out, if,' etc. Another reading is $\tilde{\omega} = \pi \epsilon \rho \ \tilde{\epsilon} \tau \dot{\nu} \chi \theta \eta$, followed by a full stop; meaning that Telemachus was right in suggesting that such an outrage implied the absence of Menelaus.

1. 256. For ζωόντ' others read ζωόν γ'= 'If he had found him so much as alive,' to say nothing of what he would have done, had he caught him red-handed.

1. 258. τῷ, 'in that case.' The particle κε must be repeated with κατέδαψαν, dilaniassent. Join οὐδὲ θανόντι. The nom. to ἔχευαν is 'Αχαιοί, not expressed.

1. 260. The reading "Appeas gets over the difficulty of the digammated Fάστεοs after ἐκᾶs, but introduces a geographical confusion. The other reading, ἄστεος = Μυκήνης, inf. v. 305.

1. 261. μέγα, 'monstrous.'

1. 262. κείθι, sc. at Troy. πολέας, a dissyllable, §§ 4. 3; 13. 5.

1. 263. μυχῷ 'Αργεοs, not so much=' the heart of the Peloponnese,' as describing the position of Mycene, in the far corner of the plain of Inachos, in the Argive territory.

1. 266. Sia, 'lady.' poerl, 'understanding.'

1. 268. expresses to be a syncopated form of the pres. infin. of $\epsilon \rho \dot{\nu} \rho \mu a u$ with change of ϵ to $\epsilon \iota$, or to be formed on the analogy of verbs in $\mu \iota$.

1. 269. μιν. There are no less than four personages to whom this pronoun may refer: Agamemnon, the Minstrel, Aegisthus, and Clytaemnestra. The two former may be dismissed as unlikely, leaving the decision between the two latter. Of Aegisthus it may be said that the gods had begun to prepare for his ruin as soon as he began to plan his treachery, and from this point his destruction works itself out without delay. But on the whole it is best to understand by μιν Clytaemnestra; δαμῆνωι will then mean to be 'overcome,' and to yield to Aegisthus. Cp. II. 14. 315 θεῶν ἔρον. θυμὸν ἐδάμασσεν, ibid. 353 φιλότητι δαμείν. The words ἀλλ' ὅτε δὴ form then a direct antithesis to τὸ πρὸν μὲν, sup. y. 265.

1. 272. δνδε δόμονδε, cp. Od. 1. 83.

1. 274. ὑφάσματα, such e.g. as the πέπλου given to Athena, Π. 6.

1. 276. ἡμεῖς μέν γάρ, 'now we.' See sup. v. 262.

l. 280. ἀγανοῖs. Sudden deaths of men were ascribed to the 'painless shafts' of Apollo: those of women to the arrows of Artemis. See Od. 11. 172.

1. 286. Kal Kelvos, 'he too.' This implies that Nestor had gone on alone.

- 1. 287. Μαλεια (Μάλεια, Od. 9. 80), the S.E. headland of the Peloponnese.
- 1. 290. τροφόεντα, 'swollen,' 'big;' cp. τρόφι κῦμα, Π. 11. 307. Aristarchus read τροφέοντο, intumescebant.
 - 1. 293. αίπεῖα eis άλα, 'sheer into the sea.'
- 1. 295. oracio = 'western:' in geographical descriptions, the face fronts northward.
 - 1. 296. The μικρός λίθος is the λισσή πέτρη of v. 293.
 - 1. 297. σπουδή, 'with much ado,' = hardly; cp. μόγιε.
 - 1. 299. τας πέντε, 'the other five,' in opposition to τας μέν, ν. 291.
- 1. 300. Αἰγύπτφ. Homer uses this word to express both the land of that name, and also the Nile, 'the river of Egypt.' Cp. Od. 4. 355, 477.
- 1. 301. 'Thus he indeed went wandering.' We should rather expect for, which Nitzsch reads.
 - 1. 303. τόφρα δέ, 'but in the meanwhile.'
- 1. 304. The common reading inverts the order of vv. 304, 305, putting only a comma at λυγρά. The order given in our text has the authority of the Scholiast on Soph. Electr. 267, by whom the lines are quoted. The mistake may have arisen from a misinterpretation of ταῦτα, which does not refer to what follows, but to the preceding words, sc. v. 264 foll. Aegisthus compassed Agam.'s death, and then, after the murder, ruled with a rod of iron for seven years over Mycene.
- 306. τῷ δὲ ὀγδοάτφ, 'but in the eighth year (cp. τῷ δ' ἄρα πέμπτφ,
 Od. 5. 263) the noble Orestes came as an avenger upon him (κακόν οἱ).'
 Cp. Od. 2. 166.
- 1. 307. 'Αθηνάων. This is a different account of the story from that followed by the Greek tragedians, who represent Orestes as sent to Phocis. The reading of Zenodotus here was ἀπὸ Φωκήων.
 - 1. 308 = Od. 1. 300.
- 309. δαίνυ τάφον, 'gave a funeral feast.' So δαινύναι γάμον, Od.
 3. It is here implied that Clytaemn. perished along with Aegisth.
- 1. 311. In βοην άγαθὸs the hero is represented as a general, shouting the word of command to his troops (μακρὸν ἄυσε, Il. 3. 81), or encouraging his friends, or striking terror into the foe. Cp.

εί μὴ ἄρ' δὲὰ νόησε βοὴν ἀγαθὰ: Διομήδη: σμερδαλέον δ' ἐβόησεν ἐποτρύνων 'Οδυσῆα. Il. 8. 91, 92.

- L 315. Join κατα-φάγωσιν.
- 1 318. άλλοθεν, 'from abroad,' sc. ἐκ τῶν ἀν., 'from those nations from which one would never have a hope in his heart to return, whom storms have once drifted into so vast a sea.'
 - 1. 319. For μέγα τοΐον, cp. Od. 1. 209.
 - 1. 321. For thmouro without av, see sup. v. 231.
- 1. 322. τε δεινόν τε. The ε is lengthened because originally δεινόs is spelt with the digamma, δΓεινόε.

- 1. 327. λίσσεσθαι, infin. for imperat. αύτδε, the reading of Aristarchus; αὐτδν the commoner reading.
- 1. 333. The tongues of the victims, as being the choicest portion, were cut out, and burned (inf. v. 341) in honour of the Gods.

1. 334. Tolo, sc. koltowo, 'it is time for it.'

ll. 338, 339 = Od. 1. 146, 148.

1. 340. νώμησαν. Cp. Od. 18. 418 οἰνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσι. This settles the construction of δεπάεσσι. The cups were not brought round but stood already on the board by each guest. The force of ἐπὶ in ἐπαρξάμενοι is that of 'in succession,' as in ἐπ-οίχεσθαι. Cp. Od. 18. 425 νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπι-σταδόν. The meaning of the ritualistic word ἄρχεσθαι is 'to offer a first portion to the Gods.' Cp. ἀπαρχαί. Putting these interpretations together, we have as the whole meaning, 'They served it round to all, having poured a first drop into their cups in succession.' The κοῦροι carried the bowl (κρητήρ) and a ladle (πρόχοος), with which a drop was put into each cup; this drop was then poured out as a libation, and the cup filled for the man's own drinking.

1. 347. δε.. κίοιτε, epexegesis of τό γε in the preceding line. έμεῖο, § 15. 1.

1. 348. The order of the words is ω τε παρά τευ (§ 15. 3) ἡ πάμπαν ἀνείμ. ('short of clothing'), ἡὲ πενιχ. ('badly off'), 'who has not in his house cloaks (either to wear, or to use as coverlets, Od. 4. 299) and many blankets, either for himself or for his guests to sleep softly on.'

1. 352. τοῦδ' ἀνδρὸς, 'this man' of whom I am now thinking, viz.

Odysseus.

1. 353. ἰκριόφιν, § 12. 1; see on Od. 5. 163. ὄφρ' αν, 'so long as.'

1. 357. Join σοὶ πείθεσθαι.

1. 364. δμηλικίη for δμήλικες, as in Od. 2. 158.

1. 365. Evoa, explained by the following words mapa vni.

- 1. 366. The Καύκωνες lived in Triphylia to the North of Nestor's dominion.
 - 367. The χρεῖοs was probably a claim for stolen cattle. Cp.
 ⁷/₄ τοι 'Οδυσσεὰε

ηλθε μετά χρείου τό ρά οἱ πῶυ δημου ὅφελλε, μηλα γὰρ ἐξ Ἰθάκηυ Μεσσήνιοι ἄνδρευ ἄειραν,

Od. 21. 17; δφέλλειν Ερίο for δφείλειν.

1. 373. Thus then, 'how he had seen,' i.e. at the sight he had seen. Eustathius reads incl.

 376. Join ωδε, not with νέφ, but with ἔπονται, 'accompany thee as I see they do.'

378. τριτογένεια probably means only 'born from the water.' Cp.
 [']Ωκεανόν τε, θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθὺν,

Il. 14. 201, though later legends referred the word to a Boeotian stream

called Triton, or to a lake of the name in Egypt, both connected with the worship of the goddess. Others, finding that in the Cretan dialect $\tau \rho_1 \tau \hat{\omega} = \kappa \epsilon \phi \alpha \lambda \hat{\eta}$, saw in the word the embodiment of the story of Athena's birth from the head of Zeus.

1. 380. δίδωθ, the oldest form of the imperat., § 23. 1.

- 1. 382. βέζειν, like ἔρδειν=' to sacrifice.' Cp. Lat. facere and operari. ηνιν was referred by the ancients to ἔνου=' one year old,' which makes ἀδμήτην superfluous. It is better to connect it with ἄνω, ἀνύω, and so make it = τέλειου.
- l. 384. περιχεύαs, i. e. not by melting, but by laying on gold in leaf or foil.
 - l. 387. &d, § 15. 2.
 - 1. 389 = Od. I. 145.

1. 390. ava-képassev, 'mixed up.' Cp. Od. 9. 209.

1. 392. κρήδεμνον, here = 'the stopper' that made fast the top (κάρα-δέω)

of the jar, or perhaps 'the string' over the cork.

1. 396. of μέν, sc. υἰέες καὶ γαμβροὶ, sup. v. 387, who had each his own apartment (οἶκόνδε ἔβαν, cp. inf. v. 413) in the court of the palace. αὐτοῦ, in next line, means 'in the actual house,' sc. ὑπ' αἰθούση, 'under the echoing verandah' formed by a sloping roof from the front wall of the house.

1. 300. τρητοῖs, see Od. 1. 440.

- 1. 401. Join 8s mails w, cp. Od. 5. 448. The married sons had detached lodgings in the court; the unmarried Peisis. $(\hat{\eta}i\theta\epsilon\sigma)$ sleeps in the house, as Telemachus does.
- 1. 403. πόρσινε. This phrase, which is used in the honourable sense of 'sharing the bed' as a wife, gains its meaning from the fact that the wife is the one who has free access to the husband's room, and actually prepares his bed for the night's rest. So Theocr. 6. 33

αὐτὰρ ἐγὼ κλαξῶ θύρας ἔς τέ κ' ὀμόσση αὐτά μοι στορέσειν καλὰ δέμνια.

1. 408. ἀποστίλβοντες ἀλ., 'shining with an oil-like gloss.' The gen. may have been suggested by the ἀπὸ in composition, as the dative is more natural, as in II. 18. 595

χιτώνας ευννήτους ήκα στίλβοντας ελαίφ.

See too on Od. 7. 107. Others interpret it of a sort of varnish.

- l. 410. "Αϊδόσδε, sc. δόμον, 'to the house of A.,' always a person in Homer.
- l. 411. οδρος, 'warder,' from δρ-άω. Cp. Lat. tueri in a similar double sense.
 - 1. 418. κρηήνατε, with double η, from κραίνω.
 - 1. 419. **λάσσομαι**, indic. fut. after δφρα, so with ὅπωε, Od. 1. 57.
- 1. 420. ἐναργής, cp. Virg. Aen. 4. 358 manifesto in lumine vidi. θεοθ, sc. Ποσειδῶνος.

1. 421. ἐπὶ βοῦν, 'for a cow :' so ἐπὶ τεύχεα ἐσσεύοντο, Od. 24. 466.

422. βοῶν ἐπιβουκόλος, a pleonasm, like al-πόλος alγῶν, Od. 17. 247.
 Cp. inf. v. 472.

1. 427. ol δ' άλλοι μένετε, for this use of imperat. cp. Od. 2. 252.

1. 429. "δρας, 'places' for the guests. Δμφί must go with πένεσθαι, but it is superfluous, and, as it were, an afterthought. οἰσέμεν is the second aor. infin., § 20. 3.

1. 432. χαλκεύς, called χρυσοχόος, sup. v. 425.

1. 433. πείρατα = instrumenta; lit. the 'completions' of his art, in which word the significations of πείρατα easily meet.

1. 436. avriówca, see on Od. 1. 25.

1. 439. ἀγέτην κεράων. So ἔλκειν ποδός, Il. 17. 289. ἄγειν χεροῖν, Eur. Bacch. 1068.

1. 441. ἐτέρη, sc. χειρὶ=' the left.' οὐλάs. It is difficult to decide whether this word be connected with ὅλου=' whole grains,' or the root Γελ appearing in ἀλέω, ἄλευρον, which would make it=' coarse-ground grain.' The latter seems on the whole better, and more consistent with the Attic form ὁλαὶ, Aristoph. Eq. 1167, Pax. 948. The grain when poured between the horns of the victim is called οὐλο-χύται (v. 445).

1. 445. κατήρχετο. Cp. Il. t. 449 χερνίψαντο δ' έπειτα καὶ οὐλοχύται ἀνέλοντο,

sc. took them out of the κάνεον to sprinkle. Here κατήρχ. οὐλοχύτ. is equivalent to κατήρχ. ἀνελόμενος οὐλ. 'He began the sacred office with handwashing and the grain for sprinkling, and he prayed earnestly to Athena at the initiatory rite, throwing in the fire the lock of hair from the victim's head; but when they had prayed and tossed the sprinkled grain,' etc. The ἀπαρχόμενος is defined more closely by the words which follow it. Cp. ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Il. 19, 254.

450. δλόλυξαν, 'raised a joyful cry,' at the consummation of the sacrifice; not a shriek of horror. For δλολυγή in this good sense, cp. Eur. Med. 1176.

l. 453. ἀνελόντες, 'having raised the victim['s head],' equivalent to αὐερύσαντες, Il. 1. 459; 2. 422.

1. 454. ἔσχον, 'held him fast.' This was to facilitate the next process (σφάξεν, 'cut the throat').

1. 456. διέχευαν, 'dismembered.' μίστυλλον (v. 462), 'cut into small pieces.' άφαρ δε, 'and at once they cut out slices from the thighs, all properly, and wrapped them in fat, making a double layer of it.'

1. 458. δίπτυχα may be taken as an adverbial accus. plur., or better, as a fem. accus. sing. (agreeing with κνίσην), a metaplastic form from δίπτυχο pointing to a nom. δίπτυξ. Cp. δίπτυχα λώπην, Apoll. Rhod. 2. 32. For a description of meat from the thigh thus wrapped in an upper and lower layer of fat, cp. Soph. Antig. 1011 μηροὶ καλυπτῆς ἐξέκευττο πιμελῆς.

L 459. σχίζης, § 9. 6.

1. 460. παρ' αὐτὸν ἔχον, 'came to his side and held.'

11. 461, 462 = Od. 12. 364, 365.

1. 463. The apodosis begins with ωπτων δ', 'then they set to roasting them.'

1. 466. ἔχρισεν λίπ' ἐλαίφ [and simply λίπ' ἄλειψεν Od. 6. 227], 'anointed him with oil-olive.' According to Herodian λ ίπ' was an actual dative, sc. λ ίπαι οτ λ ίπα, from an old noun τ δ λ ίπα, so that ἐλαίφ is an adjective. Others regard λ ίπα as an adverb analogous in form to κρύφα, τ άχα='smoothly,' 'oilily.'

1. 471. ἀνέρες ἐσθλοὶ, so κοῦροι, sup. v. 330, Od. 1. 148.

έπι-όροντο, acc. to some = 'rose up,' or 'passed along them,' like ἐποίχεσθαι, 'to wait on the guests;' others, with more probability, refer ὅρομαι to a root ορ, Γορ, from which come ὁράω and οὖρος, 'looked after them,' i. e. 'waited on them.'

1. 472. οίνον οίνοχ., a pleonasm, as sup. v. 422. The ultima of οίνον is long before the digammated word Fοίνοχοεῦντες.

- 1. 476. ὑψ' ἄρματ' άγοντες, here, as often = 'under the yoke;' ἄρματα of one chariot, but in plural number, as including all the apparatus connected with it, cp. τόξα, μέγαρα, ἰστία. ὁδοῖο, partitive gen., 'some of his journey;' so in II. 24. 264 ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο.
 - 481. βήσετο, § 20. 3. αν, § 7.
 - 1. 484. έλάαν, infin. denoting purpose; cp. Od. 1. 138 νίψασθαι.
- 1. 486. σεῖον ζυγὸν, 'kept rattling the yoke supporting it [on their necks] at either end.'
 - 1. 487. δύσετο, § 20. 3.
 - 1. 488. Appal, on the N.E. side of the Messenian gulf.

1. 490. devav, see on sup v. 151.

1. 493. The verse is wanting in the majority of MSS.

1. 495. Ifov, § 20. 3.

496. ἦνον, ἀνω, i. q. ἀνύω, 'made for their journey's end,' 'for so quickly the swift horses bore them forward.' Others take ὑπέκφερον intransitively, as in Il. 23. 376

ῷκα δ' ἔπειτα.

αί Φηρητιάδαο ποδώκεες έκφερον ίπποι.

BOOK IV.

1. 1. of 88, sc. Telemachus and Peisistratus. This introduces the evening of the second day after their departure, the first night being spent at Pherae, Od. 3. 488. Ασκεδοίμων is the name for the district of which Sparta was the capital. κοίλην is best described by Euripides (Cresphont. 1), κοίλην γὰρ, ὅρεσι περίδρομον, 'mountain-pent;' the surrounding mountains being Taÿgetus on the west, and Parnon on the

east. κητώσσαν (for which Zenodotus wrote καιστάσσαν)='with deep ravines,' perhaps from κε-άζω, 'to split.' But vid. Buttm. Lexil. s. v.

1. 3. δαινύντα γάμον, cp. Od. 3. 309.

- 1. 5. Menelaus had promised his only daughter Hermione to Neoptolemus, while they were still at Troy; now he 'was just sending her off' in performance of his promise.
 - 1. 7. Efertheov, 'were bringing to accomplishment.'
 - 1. 8. Immotory, instrumental dative.
 - 1. 9. doru = Phthia, in Thessaly.
- l. 10. ηγετο. Menelaus was 'bringing home' for his son a bride from their own city, Sparta.
- 1. 11. τηλύγετος seems to mean 'grown big,' and = Lat. adolescens. The notion of 'last-born' or 'late-born' from τῆλε is unsatisfactory, and the first part of the word may be referred to θάλ-λω, or to an adjective ταὖs='big,' seen in Ταΰγετος, 'the huge mountain.' See on Τηλέπυλος, Od. 10. 82; cp. further, Il. 5. 153; 9. 143, 482, Od. 16. 19; to which passages the meaning 'grown up' is quite appropriate. And here, Megapenthes, born after Helen's flight, but before the Trojan expedition, would now be 19 or 20 years old. The 'great grief,' which the name implies, commemorates Helen's faithlessness.

l. 13. ἐπεὶ, metr. grat.

- ll. 15-19. Athenaeus says that these lines were interpolated by Aristarchus, partly from Il. 18. 604-606. Most modern editors reject them, but the first two seem almost necessary to give a meaning to the opposition in $\tau \tilde{\omega} \delta^* a \tilde{v} \tau \epsilon$, v. 20.
- 1. 19. κατὰ μέσσους defines more closely κατ' αὐτοὺς, with which cp. θαύμαζον κατὰ δῶμα, inf. v. 44. ἐξάρχοντος [sc. ἀοιδοῦ] μολπῆς, genit., as ἐξῆρχε γόοιο, Il. 18. 51.
 - 1. 20. ἐν προθύροισι, sc. at the entrance of the αὐλή.
 - 1. 26. τώδε, 'yonder,' cp. ήδ', Od. 1. 185.
- l. 27. čiktov, a syncopated form of the dual from perfect čoka. The dual of plupers. occurs inf. v. 662.
 - 1. 28. For σφωιν, cp. § 15. 1; καταλύσομεν for -ωμεν, § 3. 4
- 1. 29. Join ἡ πέμπωμεν ἰκανέμεν άλλον. Eteoneus thought the house was full enough already, and it might be wiser to 'send them on to visit some one else, for him to entertain them.'
- 1. 33. Notice the combination of dual and plural, φαγόντε.. ἰκόμεθα, we are come hither [waiting to see] whether Zeus will for the time to come ease us of our sorrow.' Menelaus has learned kindness in the school of adversity.
 - 1. 36. προτέρω, 'forwards.' θοινηθήναι (θοινάομαι), 'that they may feast.'
 - 1. 37. κέκλετο, §§ 16. 2; 20. 4.
 - 1. 38. σπέσθαι, from ξπομαι, έσπόμην.
 - 1. 39. λθσαν ὑπὸ ζ., 'from beneath the yoke,' cp. Od. 7. 5.

1. 41. ava. . žužav, cp. Od. 3. 390.

- 1. 42. ἐνώπια. See plan of house. παμφανόωντα, because they were whitewashed, or because the sun streamed through the gateway and lit them up.
- 1. 45. The order of the words is αίγλη γὰρ πέλεν ως τε [αίγλη] ἡελίου ἡὲ σελήνης.
- 1. 47. δρώμενοι, 'gazing,' with the additional notion of wonder = Od. 10. 181.
- 1. 50. oðlos, in this sense of 'shaggy' or 'with close nap,' is referred by Buttmann to $\epsilon l \lambda \ell \omega =$ 'squeeze.' It is more likely parallel to Lat. vellus, Greek $F \ell \rho \iota \nu \sigma$, Eng. 'wool.'
 - l. 51. ès θρόνους έζοντο, cp. θῶκόνδε καθίζανον, Od. 5. 3.

II. 52-58 = Od. 1. 136-142.

1. 59. δεικνύμενος, see on Od. 3. 41.

1. 61. πασσαμένω, sc. σφώ, accus. object of είρησόμεθα.

Il. 62-64. The Alexandrian critics rejected these lines as unnecessary, and as containing an unhomeric form $\sigma\phi\hat{\varphi}\nu$, the dative elsewhere being $\sigma\phi\hat{\omega}\nu$. Trans. 'the type of your parents is not lost in you' (Haym.). $\sigma\phi\hat{\varphi}\nu$ dativ. ethicus = 'as far as you are concerned.'

1. 65. vara. Slices from the back or chine were the best pieces reserved for honoured guests. Cp. Od. 8. 475.

11. 67, 68 = Od. 1. 149. 150.

1. 70 = Od. 1. 157.

- 1. 73. ἡλέκτρου. It is impossible to decide whether this is amber—so called, as Buttmann thinks, from its attractive properties (ἔλκω)—or a mixture of gold and silver in the proportion 5: 1, which it certainly meant in later times. Amber as a decoration would not be very lustrous.
- 1. 74. 'Like unto this, no doubt, is the court of Zeus within, for the untold multitude of things that are here.'
- 1. 75. δόσα is roughly equivalent to δτι τόσα. The proper meaning of αὐλη is the outer court. If we retain that meaning here, Telemachus must be supposed to be thinking of the place where the splendour of the palace first struck his eye. But probably αὐλη is loosely used for the whole dwelling, as in Il. 24. 452.

1. 77. See on Od. 2. 269.

1. 80. Trans. 'But of men, whether any one rival me in wealth or not [I care not].' For the conjunctive, cp. Il. 9. 701 ἀλλ' ἢ τοι κείνον μὲν ἐάσομεν ἡ κεν ἔησι ἢ κε μένη.

1.82. ήγαγόμην, sc. τὰ κτήματα.

1. 83. Aiyuntovi, three syllables. The countries are not mentioned in any order of geographical sequence; the Sidonians are close to the Phoenicians, and the Erembi are, perhaps, a branch of the Aethiopians.

1. 85. Ινα τε [so δθι τε, inf. v. 426], 'where lambs are horned from the very first.' Cf. Arist. Hist. Anim. 8. 28 εν μεν Διβύη εὐθὺς γίνεται κέρατα

έχοντα τὰ κερατώδη τῶν κριῶν. Indeed, all increase is rapid, τρὶ: γὰρι τίκτει, κ.τ.λ.

- 1. 86. τελεσφόρον (notice accent, which makes the epith. active) = 'the maturing year,' i.e. that brings all things to completion, including itself. For εls ένιαντὸν, cp inf. v. 527.
- 1. 87. Trans. 'There neither master nor shepherd lacks cheese or meat or sweet milk, but [the ewes] always give a constant supply of milk, to draw,' lit. 'to be milked.' $\tilde{\epsilon}\pi t \delta \epsilon v \eta_s = \tilde{\epsilon}\pi t \delta \epsilon F \eta_s$, from $\delta \epsilon \rho \mu a_s$.
- 1. 89. ἐπ-ηε-τανὸς, from ἐπ-αἰεί, with termination τανος, as in Lat. diutinus. Θῆσθαι, from θάομαι, as χρῆσθαι from χρίομαι.
- 1. 90. elos, met. grat. for ess, § 3. 6. περὶ κείνα, 'about that neighbourhood.'
 - 1. 91. τείως, Epicè for τέως, ' meanwhile.'
 - 1. 92. ούλομένηs, see on Od. 2. 33.
- 1. 94. καὶ πατέρων, κ.τ.λ., 'and about these [riches] you are likely to have heard (cp. Od. 2. 118) from your fathers, whosoever those fathers of yours may be.' These words are purely parenthetical, by way of saying that his wealth is now common matter of history: the ἐπεὶ explains his lack of enjoyment in his wealth (v. 93). ἀπώλεσα = 'let it go to ruin,' as it certainly did go to ruin in his long absence. Another reason for his joylessness is the loss of dear friends, inf. vv. 96 foll.
- 1. 97. Join ὄφελον ναίειν έχων τριτάτην περ μοίραν τούτων. With of δ' ἄνδρες repeat ὄφελον.
 - l. 100. έμπης, 'notwithstanding,' explained by πάντας. . ἀχεύων.
- 1. το4. τῶν πάντων οὐ. 'For these men, all of them, I lament not so much.' ὁδύρομαι (with accus. sup. v. 100) is here used with gen.
- l. 105. ἀπεχθαίρει = 'makes me loathe.' Cp. στύξαιμι, Od. 11. 502.
 - 1. 106. μνωομένφ (μνάομαι, § 18. 2), 'when I think upon it.'
- l. 107. ήρατο, 'undertook,' [αίρω]. Join τῷ δ'. αὐτῷ, 'to that man himself troubles were destined to come, and to me sorrow for him never to be forgotten, to think how he is so long away, and we know not whether he be dead or alive.'
 - l. 112. νέον, adverbial to γεγαῶτα.
- l. 113. τῷ δ' ἄρα, ' and in his heart he stirred a desire of tears for his father.' Join ὑπὸ .. ὧρσε.
- 1. 115. αντ[α]. Notice accent which distinguishes it from αντὶ, and cp. αντα πορειάση, Od. 1. 334.
 - l. 120. clos, see on sup. v. 90.
- l. 122. χρυσηλάκατος was interpreted by the ancient commentators as = 'with golden arrow;' but ἡλακάτη, at any rate, always means the 'distaff,' though there may be an ambiguity of meaning in άτρακτος between 'spindle' and 'arrow.' It is a generic epithet of the goddess

as a female, and not specific with reference to her favourite pursuits of hunting. Pindar applies the epithet to Amphitrite and the Nereids.

l. 126. $\Theta \hat{\eta} \beta \omega$ or $\Theta \hat{\eta} \beta \eta$, the chief city in upper Egypt, which was called after it 'the Thebaid.'

1. 131. ὑπόκυκλον = with little wheels or castors at the bottom, that the basket might easily be pushed about. Cp. Il. 18. 375

χρύσεα δέ σφ' ὑπὸ κύκλα ἐκάστφ πυθμένι θῆκε.

1. 132. κεκράαντο, 'the edges thereon [ἐπὶ] had been finished off with gold,' from κραίνω. Others derive the form, strangely enough, from κεράννυμ, from the idea of the mixture of the two metals. The basket was full of the yarn already spun off. This was packed away, probably, in skeins or balls, while the distaff, with its charge of wool ready for spinning, lay across the basket from edge to edge. Others interpret τετάννοτο of standing upright, but the other rendering is simpler. Cp. Od. 1. 138 ἐτάννοσε.

1. 138. ίδμεν, § 23. 8.

1. 140. This line is generally rendered, 'Shall I be wrong in what I am going to say, or shall I be speaking the truth?' or else as a quasi-indirect question = 'whether I shall be wrong or right, my heart bids me speak.' It seems simpler to consider that Helen is debating upon her own question, $t\delta\mu\nu$ $\delta\eta$; and doubting whether to answer it or not. She says, therefore, 'Shall I withhold the truth $(\psi\epsilon\psi\sigma\nu\mu\omega)$, or shall I speak the truth out? I have a great mind to do so.'

1. 141. ἐοικότα ὧδε, tam similem.

l. 145. έμειο, § 15. 1.

- 1. 151. Join μεμνημένος ἀμφ' 'Οδ., as Od. 1. 48. So μνησόμεθα περὶ πομπῆς, Od. 7. 191. Others join μυθ. ἀμφ. 'Οδ., and take μεμνημ. as standing alone.
 - 1. 153. ἀμφὶ ἐμοί. Explained by είνεκ' ἐμείο, inf. v. 170.

1. 158. σαόφρων = σώφρων.

1. 159. Δδ' ἐλθών, see on Od. 1. 182. ἐπεσβ. ἀναφαίν. = ' to make show of much talking.' There is no idea of φλυαρία or nonsense in the word. τὸ πρῶτον = ' his first visit.'

1. 160. Join τοῦ . . αὐδη.

- 163. ὑποθήσεω, fut. indic. after ὅφρα, as εἶμ' ἐν πόλιν ὅφρα με μήτηρ ὅψεται, Od. 17. 6.
 - 1. 165. $\mu\eta$ and α coalesce by synizesis, § 4. 3.

1. 166. of, enclitic dat. as the accent on oùôé shows.

1. 170. πολέας, § 13. 5, two syllables.

1. 171. The order of words is, καὶ ἔφην [ἐμὲ] φιλησέμεν μιν ἐλθόντα, *And I thought that I would entertain him when he came, beyond all other Argives, if Olympian Zeus had granted that a return should be vouchsafed us. And I would have given him for a home [νάσσα, transit. aor. of ναίω] a city in Argos, and would have made him a house, having

brought him from Ithaca with his goods and his son and all his folk, having cleared out one town [of those] that lie round us, and [which] are ruled over by myself.'

1. 181. μέλλεν ἀγάσσεσθαι, 'must himself have been jealous of this happiness.'

l. 187. 'Αντιλόχοιο, Od. 3. 112.

1. 188. Hous vids, Memnon, king of the Aethiopians.

190. The order of the words is, N. δ γέρων φάσκ' είναι σε πεπνυμένον περί (= 'beyond') βροτών.

- 1. 192. Aristarchus is said to have rejected this line, and most modern editors have followed him, because the οἶσιν seems wrong after ἐπιμνησαίμεθα. But the clauses really cross, so that οἶσιν ἐ. μεγ. refers closely to Νέστωρ φ. δ. γ., and ἐπιμν. σεῖο to ἀλλήλ. ἐρέοιμ. A similar interchange comes Od. 8. 477 τοῦτο πόρε κρέαι—ὄφρα φάγησι—Δημοδόκψ—καί μιν προσπτύξομαι. Peisistratus and his brothers are the subjects of ἐπιμν. and ἐρέοιμεν.
- 1. 193. είτι που έστι='if it may be so,' a modest way of urging his advice.
- l. 194. μεταδόρπιος may mean 'after supper,' μετά δόρπον. Peisistratus likes not to end the day in sorrow; so that Menelaus (inf. v. 213) suggests they should fall to again. Or it may be, 'during supper,' μετά δόρπον, in which case v. 213 will describe the meal resumed after the interruption of weeping. This is simpler.

άλλα και Ήως έσσεται, 'but the morning shall serve for that,' sc. έσσεται δδυρομένω.

1. 195. Join οὐ νεμεσ. τινα κλαίειν [τοῦτον] βροτών δε κε θ.

 197. γέρας. The only 'bonour' men can show the dead is, κείρασθαί [τινα], that one should cut his hair as a sign of mourning.

l. 199. και γάρ follows οὐ νεμεσσώμαι.

1. 200. μέλλαις ίδμεναι, see sup. v. 94. Peisistratus had never been in his company nor seen him. Perhaps he was not born when Antilochus went to Troy.

l. 202 = Od. 3. 112.

1. 206. τοίου = πεπνυμένου. 8 = 'wherefore,' cp. Od. 1. 382.

1. 208. γαμέοντί τε γειν., 'at bridal and birth.' For similar hysteron proteron, see Od. 4. 723; 10. 417, etc.

l. 211. viéas av, where Attic Greek would have used dé.

1. 214. χουάντων, 'let them pour,' indef. subject, as often φασλ, 'and there shall be stories in the morning for Telemachus and me to tell at length [διά] to each other.'

1. 220. Join βάλε φάρμακον els olvov ένθεν έπινον. It is impossible to say what the φάρμακον was. Plutarch thought it only symbolised the glamour of Helen's eloquence: many moderns think it refers to opium.

- 1. 226. δηιόφεν, § 18. 3. For the subject to δ., see sup. v. 214.
- 1. 227. μητιόεντα, not 'cunningly devised' but (active) 'helpful.'
- 1. 229. τη, 'where,' taking up the Αίγυπτος implied in the adj. Αίγυπτίη.
- 1. 230. μεμιγμένα, 'intermixed,' good and bad together.
- l. 231. ἰητρὸs is the predicate. 'Each one is a leech skilled beyond all men.'
 - 1. 235. olde, see on Od. 1. 76.
 - 1. 236. ἀτὰρ refers back to ἐσθλῶν, ' though good, yet the God,' etc.
 - 1. 239. ἐοικότα, 'suited thereto,' sc. to feasting and enjoyment.
 - 1. 240. μυθήσομαι, i. e. -ωμαι. Conjunct. parallel to ὀνομήνω.
- 1. 242. άλλ' οἷον τόδ' ἔρεξε. We may supply καταλέξω or some such word, or make a sort of exclamation of it, 'But to think of what a thing this was that he did!' which latter way the Schol. prefers.
 - 1. 244. αὐτόν μιν = the later ἐαυτόν.
 - 1. 247. κατακρύπτων, 'disguising himself.'
- 1. 248. δε οὐδὲν τοῖος ἐἡν, 'who was in no wise such an one,' sc. anything but a beggar. δέκτης and οἰκεὺς seem irreconcileable.
 - 1. 240. άβάκησαν=' took no notice.'
- 1. 250. τοῖον ἐόντα = ' though so disguised.' Others interpret, ' I knew him to be such an one as he really was,' Od. 11. 144.
- 1. 254. μή πριν ἀναφήναι . . πριν ἀφικέσθαι, non prius ostendere quam advenisset.
 - 1. 258. κατά δὲ φρόνιν ή. π., 'brought back much information.'
 - 1. 262. δώχ' = ξδωκε.
- 1. 263. νοσφισσαμένην, 'having quitted;' so with accus. Κρήτης ὅρεα νιφόεντα νοσφισάμην, Od. 19. 338.
- 1. 264. φρένας . . . elδos. For this accusativus respectus defining τευ more closely, cp. Od. 11. 336.
- 1. 269. τοιούτον is probably masc. agreeing, κατὰ σύνεσιν, with 'Οδυσ. φίλον κῆρ, which is merely a periphrasis for 'Οδυσσεύs.
 - 1. 272. ξεστῷ=' fine-wrought.' (va=' where.'
- 1. 274. κελευσέμεναι δέ σ' ἔμελλε, 'some God must have bidden you [come].' μέλλω is followed by a future, as in Od. 9. 477, or by an aor., as inf. v. 377. κελευσέμεναι may, therefore, be an aor. with the sigma, like οἰσέμεναι, σαωσέμεναι, etc. Had Helen's purpose come to pass the Greeks were lost.
 - 1. 277. περι[έ]στειξας, 'thou didst walk round.'
 - 278. ἐκ δ' ὀνομακλ. = ἐξονομακλήδην δέ.
 - 1. 279. Ισκουσ' άλόχοισιν, see on Od. 2. 121.
 - 1. 283. ὑπακοθσαι, 'to answer,' Od. 10. 83.
 - 1. 285 = Od. 2. 82.
- 1. 292. άλγιον, 'all the harder!' cp. βέλτερον, Od. 6. 282. τά γε= 'his cleverness and endurance.'
 - 1. 294. τράπετε, 'send us off.'

ll. 297-300 = Od. 7. 336-339. δέμνια, 'bed-steads,' ἔσασθαι, 'to wrap themselves in.'

l. 302. ἐν προδόμφ. This merely resumes the phrase ὑπ' αἰθούση = 'under the verandah.'

1. 312. τίπτε δέ σε = quâ vero de caussâ necessitas buc te attulit?

1. 314. δήμιον ή, 'Is the matter a public one, or private?'

1. 317. el evismois, '[To see] if you could tell me.' κληηδόνα for κλεηδόνα, from Epic form for κληδών.

l. 320=Od. 1. 92.

11. 322-331 = Od. 3. 92-101.

1. 335. This simile is remarkable for having several points of comparison. The hind and fawns represent the suitors: the thicket is the house of Odys. The lion is Odys. himself. Notice how the hypothetical mood [εξερέησι] passes into the perf. and aor. indic. as the picture becomes realized in the poet's mind. Cp. Od. 5. 328 φορέησιν. έχονται.

1. 339. ἀμφοτέροισι includes the dam and her fawns, as representing

both divisions of the family. Cp. Virg. Aen. 1. 462

Atridas Priamumque et saevum ambobus Achillen.

1. 341 = Od. 7. 311.

1. 343. ¿ξ τριδος, 'in a match.' Philomeleides, the king of Lesbos, was said to have challenged to a contest in wrestling all who landed on his shores.

11. 345, 346 = Od. 1. 265, 266.

1. 345. Tolos tow takes up the same words from v. 342. 'O that in such strength Odys. might come among the suitors; all of them would find speedy doom, and would rue their wooing.'

1. 348. παρακλιδὸν adds a closer description to παρὲξ, 'I won't give you a different answer off the point and shirking your question, nor will I mislead you,' i. e. he will neither withhold the truth nor tell him what is false.

1. 349. άλλα τα .. των ούδεν, i.e. quae vero senex mibi narravit, ex iis nibil celabo.

1. 351. Αἰγύπτφ. It is doubtful whether this is the land or the river of Egypt, sc. the Nile; see inf. vv. 477, 581.

Join έτι . . έσχον and δεῦρο . . νέεσθαι.

1. 352. έπει ου. Synizesis, § 4. 2. τεληέσσαs = not so much 'perfect' as 'effective,' that win an answer (τέλου) from heaven.

1. 354. ἔπειτα, begins the story = 'now.'

1. 355. Pharos lies so near the coast (less than a mile) that it is hopeless to reconcile the story with actual topography.

l. 356. τόσσον ἄνευθ' δ., 'as great a way off as a ship makes in a whole day.'

1. 357. hvuoev, aor. of custom.

έπιπνείησι. For the diphthong ει, see § 3. 2.

- 1. 358. ἀπὸ . . βάλλουσι, 'they push off.'
- 1. 359. μέλαν=' from deep wells,' so κρήνη μελάνυδρος, Od. 13. 409.
- 1. 363. κατέφθιτο, syncop. aor. from form φθίω, 'all our victuals would have been spent.'
 - 1. 367. νόσφιν έταίρων defines οίφ. μ' is for μοι, § 6.
- 1. 369. έτειρε δε, where later Greek would have γάρ. No man in Homeric times would eat fish when he could get meat.
- 1. 371. Trans. 'Art thou utterly a fool and spiritless; or art thou wilfully reckless, and takest pleasure in sorrow? seeing thou art so long cooped up in this island, and canst find no escape, while the heart of thy comrades is fainting.' μεθίεις, § 23. 1.
 - 1. 377. See on sup. v. 94.
- 1. 380. πεδάα = 'keeps me a prisoner here.' έδησε, 'stopped me' originally, cp. sup. v. 351.
 - 1. 387. τεκέσθαι, sc. έμε, 'begat me.'
 - 1. 388. λελαβέσθαι, § 16. 2.
 - 1. 389. 8s Kev, apodosis, 'he will tell thee.' 8s demonstr., Od. 1. 286.
 - 11. 389, 390 = Od. 10. 539, 540.
- 1. 393. οίχομένοιο όδον, 'while thou art away on a journey;' so ἐλθεῖν όδον, Od. 3. 316.
- 1. 395. auri, emphat., 'Do thou thyself;' for Odys does not understand the plan.
- 1. 400. Constant usage seems to prove that $\delta \ell$ and not $\delta \eta$ as proposed is the word after $\eta \mu os$: $\delta \ell$ may here be compared with $\ell nei ra$, sup. v. 354. $\delta \mu \phi_i \beta \epsilon \beta \eta \kappa \epsilon_i$ is the reading of the majority of MSS., and if it be adopted, we must treat it as an aor. of custom, being the only past tense in use from the pres. perf. $\delta \mu \phi_i \beta \epsilon \beta \eta \kappa a$. But $\delta \mu \phi_i \beta \epsilon \beta \eta \kappa \eta$, the reading in the text, is much simpler.
 - 1. 402. pois, the ruffled surface of water. Cp.
 - οΐη δε Ζεφύροιο εχεύατο πόντον έπι φρίς δρνυμένοιο νέον μελάνει δέ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς. II. 7. 63, 64.
- 1. 404. νέποδεs. This word has been variously interpreted as 'footless,' web-footed,' and 'offspring.' The last is best. It may be referred to root NEII. seen in ἀνέψιος, nep-os, nep-tis, etc.
 - 1. 406. πικρον όδμην, see § 13. 2, and cp. inf. v. 442.
- 1. 408. εξείης, 'in order,' i. e. Odys. and his companions, though only σε is used in the preceding line.
 - 1. 410. δλοφώια, the 'black arts' of a wizard; δλοδε, δλοώιοε, δλοΓώιοε.
 - 1. 411. ἔπεισιν, 'goes his rounds;' cp. ἐποίχεσθαι, inf. v. 451.
- 1. 412. πεμπάσσεται, i. e. πεμπάσηται, properly, 'to count on the five fingers.'
- l. 416. a361 $\frac{2}{2}$ xev, 'keep him where he is ;' so $a^{7}\theta\iota$ $\mu\ell\nu\epsilon\nu$, Od. 5. 208. The infin. for imperat., as sup. v. 408.

- 1. 417. πειρήσεται, sc. ἀλύξαι, 'He will try to do so by turning into everything that is made for moving on the ground.'
 - 1. 420. autòs = Proteus bimself.
 - 1. 421. τοῖος ἐων, in his original shape.
 - 1. 422. σχέσθαι, 'cease;' so έσχοντο μάχης, Il. 3. 84.
 - 1. 426. Eoragav. Virg. Aen. 6 ad fin., stant littore puppes.
- 1. 427. ήμα, § 23. 3. πόρφυρε, 'was troubled.' Either a redupl. from φύρω, or connected with root ΦΡΥ, seen in φρέ-αρ and Lat. fer-veo.
 - 1. 434. πεποίθεα, § 21. 3. ίθυν, 'enterprise'
 - l. 435. ὑποδῦσα, 'having plunged beneath,' described sup. v. 425.
 - 1. 438. covas, 'lairs,' shallow pits scooped in the sand.
 - 1. 442. ὀλοώτατος, § 13. 2.
- 1. 445. ἀμβροσίη, a fem. adjective used substantively, as ηοίη, inf. v. 447. Here it must mean not the food of the gods, but a refreshing perfume. The corpse of Patroclus is kept from decay by its use, Il. 19. 38.
- 1. 449. ἡηγμῖνι, 'at the breaker's edge;' κῦμα χέρσφ ἡηγνύμενον, Il. 4. 425.
 - 1. 450. Evolos, 'at noon,' lit. in full daylight. Root AIF, Lat. di-es.
- 1. 451. ζατρεφέαs, 'plump, well fed.' ζa = δid, through the pronunciation of the iota as j, 'thoroughly.'

λέκτο ἀριθμὸν, 'told their number.'

- 1. 453. λέκτο αὐτὸς, 'lay down himself.' Two syncopated aorists from distinct roots, viz. ΛΕΓ and ΛΕΧ. So in Latin lěgo from 1st, and lectus ('a bed') from 2nd. ώἰσθη (οίμαι), commoner in middle aor. δίσατο, 'suspected.'
- 1. 458. ὑψιπέτηλον. The first half is the emphatic part, the latter is generically applicable to all trees. So δρῦε ὑψίκομος, Od. 12. 357; πυκνόπτεροι ἀηδόνες, Soph. O. C. 17.
 - 1. 460. aviale, 'grew tired;' intrans., as inf. v. 598.
 - 1. 463. τέο σε χρή; see on Od. 1. 124.
 - 1. 465, παρατροπέων με, 'seeking to mislead me.'
 - 1. 472. ἀλλὰ μάλα, cp. Od. 5. 342, 'Why of course you ought,' etc.
- 1. 476. ἐυκτίμενον. The other reading is ἐε ὑψόροφον. But ἰκέσθαι can be used with the accus. without a preposition, as in Od. 3. 1.
- 1. 477. Sumeris, lit. 'fallen from Zeus,' i. e. from the sky; here it means 'rain-fed.'
 - 1. 490 = Od. 1. 238.
 - 1. 492. οὐδέ τί σε χρή, nec te oportet baec rescire.
 - 1. 493. ¿µòv vóov = ' what I know.'
 - 1. 495. λίποντο = supererant, Od. 3. 196, inf. v. 537.
- 1. 497. μάχη δέ τε και σν), 'At the battle you yourself were present' = I need tell you nothing of the doings before Troy.
 - 1. 498 = Od. 1. 197.
 - 1. 499. Aias = the Locrian Ajax, son of Oileus.

1. 500. Gyrae, probably off the south of Euboea (Virg. Aen. 11. 261).

Ajax was wrecked thereon, but got on terra firma.

1. 503. καὶ μέγ' ἀάσθη, 'and had been recklessly presumptuous.' The ἄτη was the folly that suffered him to make such a boast. Cf. furias Aiacis Oilei, Virg. Aen. 1. 41.

1. 504. φυγέει. Although after words expressing expectation and the like, aorists may be used where the future would be more natural (cp. Od. 2. 171, 280), still it is likely that φυγέειν keeps its past signification here. He sat on the rock and boasted that he bad escaped.

1. 508. τὸ μὲν, 'And the one part stayed where it was, but the other fell in the sea, the broken piece,' on which Ajax had been sitting.

1. 510. τὸν δὲ, 'And him [the crag] carried down through the vast surging sea: so there he died, when he had drunk the brine.' This line was rejected as unworthy by many critics, because they failed to see the grim humour of it, that almost partakes of the nature of a σκῶμμα παρὰ προσδοκίαν. Cp. Od. 12. 350.

1. 512. σὸς ἀδελφεὸς = Agamemnon.

1. 514. Μαλειώων. As this lay out of Agamemnon's course, we must suppose that a storm (Od. 5. 109) first drifted him south, and as he worked up again and sighted Malea, a fresh hurricane drove him northeast to the Argolic promontory. Here the wind changed, and let him make his port.

519. κείθεν takes up not ἀγροῦ but ἐσχατιὴν, while ὅθι refers back to ἀργοῦ only. The wind shifted in his favour, and gave him a fair run from the promontory of Argolis. Bekker, Ed. 2, proposes to meet the difficulty by inserting vv. 517, 518 after v. 520.

1. 520. (kovto, sc. Agamemnon and his friends.

1. 521. 1 701 6. Here the apodosis begins.

1. 522. ἀπτόμενος, 'as he touched it.'

1. 523. χέοντο. Notice the use of plural verb with neut. plur., Od. 2.
 1.56.

1. 525. ὑπέσχετο δὲ μισθὸν, 'and promised as his pay.'

1. 526. Both δ γε and ε are best referred to the σκοπός. 'He watched for a year, lest he (Agamemnon) should pass him by unobserved.'

1. 531. The whole scene is laid ἐν μεγάροισι, so that ἐτέρωθι means 'at the other side of the hall.'

1. 532. Join βη ίπποισιν καὶ ὅχεσφιν. Cp. sup. v. 8.

1. 534. avnyaye, ' brought up from the shore.'

1. 535 = Od. 11. 411. κατέκτανε, aor. of custom.

537. ἔκταθεν (κτείνω), § 22. The story here told is inconsistent with the form of it in Od. 11. 405 foll.

1. 541. For grief shown by 'rolling on the ground,' cp. Od. 10. 499.

1. 546. κεν κτείνεν. If κεν [for which Bekker, Ed. 2, reads καί] be retained, we must regard it as a loosely expressed apodosis to a protasis

- understood. 'Either you will find Aegisthus alive, or [if you don't] Orestes will have been his slayer, and you will come in for the funeral feast.' Cp. Od. 3. 300.
- 1. 553. This verse is generally rejected as inconsistent with the statement of Proteus (sup. v. 496) that only two chieftains were dead.
 - 11. 557-560 = Od. 5. 14-17.
 - 1. 562. "Apyer here = Peloponnese.
- 563. The heroes are transported alive (οὐ θέσφατόν ἐστι θαν ἐειν) to Elysion, and are found there not as είδωλα καμόντων, but with real bodies. Elysion (ήλυσιε, 'where men go') lies in the far west.
- 1. 566. οὐ .. οὕτε .. οὕτε. So οὐ Τρώων .. οὕτ 'Εκάβης οὕτε Πριάμοιο ἄνακτος, Π. 6. 450.
 - 1. 569. σύνεκα takes up πέμφουσι, sup. v. 564. σφιν='in their eyes.'
 - II. $570-576 = \sup$ vv. 425-431.
 - 1. 577 = Od. 11. 2.
- l. 581. cis Αλγύπτοιο, supply εδωρ, as sup. v. 477. cis with στήσα means, 'I sailed them back thither and moored them there.'
 - 1. 584. χεθα τύμβον, 'I heaped up a cairn.'
 - 1. 596. τοκήων, here used loosely for mother and grandfather.
 - 1. 597. Emp means 'the story;' wood includes the way of telling it.
- 1. 600. δῶρον δέ. 'But let the gift which you shall give me be something to treasure up: horses I will not take to Ithaca.'
- 1. 602. πεδίοιο. The Eurotas valley is too narrow to come under this description, which may refer to the east part of Messenia, under the rule of Menelaus.
- l. 603. λωτόs (different from λωτόs of Od. 9) is a sort of 'clover:' κύπειρον is probably the marsh plant called 'galingale.'
 - 1. 604. cupuques, 'broad in the ear,' a characteristic of barley.
- 1. 606. ἐπήρατος cannot mean 'lofty' (ἐπαίρω) as some commentators interpret, but 'charming,' as elsewhere. The awkward asyndeton in v. 606, and the unusual adversative sense which has to be forced upon καὶ (καὶ μᾶλλον ἐπ.) are both avoided if we place v. 606 after v. 608 Ἰθάκη δέ τε καὶ περὶ πασέων αἰγίβοτος καὶ μ. ἐ. ὶ.
 - 1. 610. κατέρεξεν, (καταρρέζω).
 - 1. 6:5. See on sup. v. 132.
 - 1. 618. ἀμφεκάλυψε, so κεύθειν, Od. 6. 303.
- 619. κεῖσέ μ. νοστ.=' as I came there on my home voyage.' τεὶν = σοι.
- Il. 621-624. These lines are unsuited to the feast which Menelaus is represented as giving, sup. vv. 3 and 16. They describe a sort of έρανος the very details of which (e.g. ἦγον, ἔπεμπον) are unhomeric. Probably the lines were introduced to soften the abrupt change of scene from Sparta to Ithaca.
 - 1. 627. δθι περ πάρος (sc. τέρποντο). The reading in the text is

that of Aristarchus; the majority of MSS. have δθι περ πάροι δβριν έχεσκον.

1. 633. veîτ[aι], 'will return.' νέομαι, used in a fut. sense Od. 11. 114.

1. 634. χρεώ γίγνεται, 'need is come for it.' χ. γ. governs the same case as its equivalent χρή.

1. 636. ὑπὸ='at the teat.'

1. 637. των κεν, 'I should like to drive away one of them and break him in.'

1. 639. Join αὐτοῦ ἀγρῶν, 'there on the estate,' as ἄλλοθι γαίηε, Od. 2. 131.

1. 642. Antinous asks whether any of the young Ithacensian nobles accompanied him, or his own servants; he had servants of his own, so

the latter was equally possible (δύναιτό κε).

1. 646. ἀέκοντος. The conjectural reading ἀέκοντα removes all difficulty from the line, for ἀπηύρων generally takes a double accus. Cp. Od. II. 202. As the line stands, we may suppose a mixed construction between ἀπαυρῶν σε νῆα and ἀπαυρῶν ἀέκοντος νῆα. The construction βίη ἀέκοντος, 'in spite of your reluctance,' is posthomeric. But it is not unlikely that ἀέκοντος stands in a loose participial construction almost equivalent to the gen. absolute. For such a usage, cp. Od. 6. 157 σφισι. . λευσσύντων, 9, 256 ἡμῦν . . δεισάντων, 9, 458 οἰ . . θεινομένου.

1. 652. $\mu\epsilon\theta$ ' $\eta\mu\epsilon\alpha s$, 'next to us.' Others make the phrase = $\mu\epsilon\theta$ ' $\eta\mu\hat{\omega}\nu$,

' among us,' as Od. 16. 419

καὶ δέ σέ φασιν

έν δήμο 'Ιθάκης μεθ' δμήλικας έμμεν' άριστον.

1. 653. οί οἱ ἔποντο = bi eum comitabantur.

1. 654. τῷ αὐτῷ, ' to the man himself [Mentor].'

1. 658. ἀμφοτέροισιν, sc. Antinous and Eurymachus.

Il. 661, 662. These lines were probably transferred hither from Il. 1. 103. If αμφιμέλαιναι is rightly written in one word (instead of letting αμφί stand as an adverbial adjunct to πίμπλαντο), it may mean darkened all through, either by mental gloom, or by the 'black gall,' which was supposed to be an accompaniment of passion. Cp. μελαγχίτουν φρην, Aesch. Pers. 114, κελαινόφρων μήτηρ, Eum. 459.

1. 662. ἐίκτην, cp. sup. v. 27.

1. 665. Trans. 'Away this young lad has gone, as you see, in spite of so many of us here.' The simplest account of αύτως (rendered here 'as you see') is that it is another form of ούτως, and the many different meanings assigned to it by different commentators only prove that it is in each case coloured by the context in which it occurs, and is interpreted by tone and gesture to express the speaker's feelings. If it be referred to αὐτὸς, we might here render, 'he has simply taken himself off.'

1. 667. dofes, 'He will get the start by-and-by, in being our ruin.'

He had already got the start of them in slipping out of Ithaca unopposed. Cp. ἦρχε νέεσθαι, 'He was the first to go,' Il. 2. 84.

1. 660 = Od. 2.212.

1. 670. 16vra = 'on his way.' The context may imply that this means 'on his return;' but $\epsilon l\mu$ in itself contains no such idea.

1. 672. ναυτίλλεται, conjunctive, § 3. 4.

1. 675. amoros, 'uninformed,' used passively Od. 1. 242.

1. 682. ἡ είπεμ., § 4. 3.

1. 684. $\mu\dot{\eta}$ $\mu\nu\eta\sigma\tau\epsilon\dot{\nu}$. Searv $\dot{\eta}\sigma\epsilon\omega\nu$. Penelope meant to say two things: (1) Would that they had never wooed me, nor even met here at any other time! and (2) Would that they might now eat their last meal here! But only (2) is put out in full, and (1) shrinks into a mere participial sentence; the initial $\mu\dot{\eta}$, which would have introduced a negative wish, serving only to negative the participles. The whole sentence might be turned, Utinam..nec me unquam petentes neque alio tempore congressi..ultimam bic cenam jam nunc comedant! The parallel generally quoted from Od. 11. 613 is not altogether in point, as there a negative wish is introduced in the ordinary way by $\mu\dot{\eta}$.

1. 686. The change to the 2nd person in κατακέρετε shows that Penelope includes Medon in the charges against the μνηστήρες.

1. 688. τὸ πρόσθεν, 'ere this,' 'long ago,' explained by maîdes covres

='in the days of your childhood.' ἀκούετε, cp. Od. 3. 84.

1. 690. Join ούτε ρέξας πνα έξαισιόν π, ούτε είπών. Trans. 'In that he never did anything unfair to any one in the town, nor said it, which is the common way with high-born kings: one man [a king] will likely enough hate, another he may love.'

1. 691. δίκη, in the sense of 'custom,' Od. 11. 218. The conjunct. and optat. moods express the relative probability of an ordinary king showing hatred or favour. Cp. ή κε φέρησι μέγα κράτος ή κε φεροίμην, Il. 18. 308. With βέζειν τινά τι, cp. Il. 2. 195 μή τι χολωσάμενος βέζη κακὸν υἶας 'Αχαιῶν. So inf. ἐψργει ἀτάσθαλόν [τι] ἄνδρα.

695. εὐεργέων, from εὐεργέα plur. of εὐεργήs.

1. 704. αμφασίη ἐπέων for ἀφασίη, as ἄμβροτοε for ἄβροτοε.

1. 705. θαλερή φωνή, 'the flow of her voice;' so θαλερόν δάκρυ, the notion being 'fresh growing,' 'vigorous.'

1. 709. πουλύν, see sup. v. 406.

1. 712. ώρορε, redupl. aor.

1. 717. πολλών. . ἐόντων, 'though there were many [seats] in the chamber.' οἰκος, as in Od. 1. 356.

1. 721. άδινον, άδην, = 'her fill of weeping.'

1. 722. περί γάρ, see on Od. 1. 66. τράφεν ήδ' έγένοντο. Cp. sup. τ. 208.

1. 726 = Od. 1. 344. The Schol. rejects the line here as superfluous.

1. 728: deléa, for deleéa = ' without any tidings (eléos) of him.'

- 1. 733. τῷ κε μάλ' ἢ κεν. The only instance of the double $\kappa\epsilon$. The double $\hat{\alpha}\nu$ is not found in Homer; for $\hat{\alpha}\nu \dots \kappa\epsilon$, cp. Od. 5. 361. Here the first $\kappa\epsilon$ gives a conditional character to the whole sentence, which is then subdivided into two conditional clauses.
- 1. 736. En seems to point to the time when she was yet at home, before she reached Odysseus' house.
- l. 740. δδύρηται, 'make his plaint to the people who are bent on destroying.' It is simpler to make $\lambda aoi \sigma_i$ the direct antecedent to of and to consider them as siding with the suitors. Otherwise we must render 'complain to the people [about those] who,' etc.
- 1. 743. Eurycleia means to say, 'Whether you slay or spare me, yet I will speak out.'
 - 11. 747-749 = Od. 2. 374-376.
 - 1. 752. εὕχε[ο].
 - 754. κάκου (for κάκος from κακόω) = 'trouble not.'
 - 1. 755. 'Αρκεισιάδαο. Arcesius was father of Laertes.
 - 1. 756. ἐπέσσεται = supererit.
 - 1. 757. ὑψερεφέα. Synizesis of last syllables.
- 1. 761. There is no mention of Penelope burning the barley; so that we are to suppose that she poured it from the basket as though it had been a libation.
 - 1. 764. Join κατά.. ἔκης, 'burned up.'
 - 1. 767. ολόλυξε, as in Od. 3. 450. ol, dativus commodi.
 - 1. 768 = Od. 1. 365.
 - 1. 769 = Od. 2. 324.
- 771. ἀρτύει. The suitors misinterpreted the meaning of Penelope's sacrifice and prayer. δ = quod, 'that.'
- 1. 772. τσα, § 23. 8, 'But this they knew not, how things really were.' Viz. that Penelope was aware of their plans.
- 1. 774. δαιμόνιοι, 'reckless men,' i.e. rendered infatuate by the influence of some higher power.
- 1. 775. πάντας ὁμῶς, 'all alike' (distinguish ὅμῶς and ὁμῶς), whether about the plot against Telemachus or about Penelope's wedding.
 - 1. 776. σιγή τοΐον, see on Od. 1. 209.
- 1. 782. τροποί, leathern loops to hold the oar at the gunwale. Cp. the use of τροποτήρ, Thuc. 2. 93.
 - 1. 783 = Od. 8. 54.
- 1. 785. The ship was ready to start at a moment's notice; not drawn up on the sand, but riding at her moorings ($\epsilon i \nu a l$) 'well out in the water.' She was made fast to the shore also by the $\pi \rho \nu \mu \nu \eta \sigma \iota a$, so they were able to warp her in and disembark ($\epsilon \kappa \delta$ ' $\epsilon \beta \alpha \nu$), as they had no small boats.
 - 1. 788. апастос го. 4. пот. is added as epexegesis to астос.
 - 1. 792. The point of comparison is the fear and helplessness of the

lion, and the narrowing circle of huntsmen drawing in upon him. Join περιάγειν μιν κύκλον, as ἀμφιεννύναι με χλαῦναν, Od. 10. 542.

1. 793. νήδυμος. See Buttmann Lexil. sub voc., where νήδυμος is held to be an erroneous form for Fήδυμος, i.e. ήδύς. The interpretation of Aristarchus, sc. ἀνέκδυτος, points to a derivation νη-δύω.

1. 799. πέμπε, sc. 'Αθήνη.

1. 800. elws, properly = 'until,' here means, 'in order to.'

1. 802. παρά κληΐδος ίμάντα, see on Od. I. 442.

1. 803. Join και προσέειπέ μιν μύθον, with double accus., as προσαυδάν.

1. 807. ἀλυτήμενος (like βλήμενος, οὐτάμενος, ἀλαλήμενος), is a participle of the syncopated second aor., in a sort of adjectival sense = 'sinful,' 'guilty in the eye of the Gods.' ἀλυταίνω generally takes the accusative.

1. 809. ἐν ὀνειρείησι πύλησι. Cp. Od. 19. 562 foll.

δοιαί γάρ τε πύλαι άμενηνων είσιν ονείρων,

αί μεν γάρ κεράεσσι τετεύχαται, αί δ' ελέφαντι.

των οι μέν κ έλθωσι δια πριστού έλέφαντος,

οί δ' έλεφαίρονται, έπε' ακράαντα φέροντε:

οι δε δια ξεστών κεράων έλθωσι θύραζε

οί ρ' έτυμα κραίνουσι, βροτών ότε κέν τις ίδηται.

The adjective overperor only occurs here.

811. πωλέαι, pronounced as two syllables by synizesis, as κέλεαι inf.
 812. For the use of the present tense with πάροε cp. Od. 5. 88.
 Another reading is πωλέ', sc. πωλέ[αι].

1. 821. δ γε resumes the original subject [παι], as Od. 1. 4. των ένι δήμω, ίν' οίχεται, eorum in populo apud quos bine procul versatur; for wa must not be construed as if='quo' digressus est, but it marks the place where he now is.

1. 831. θεοιό τε έκλυες αὐδής, 'and didst hearken to some god's bid-

ding.' As Hermes, himself a $\theta \in \partial s$, might be sent by Zeus.

1. 834. είν 'Αίδαο δόμοισι, supply ἐστί.

836. ἀγορεύσω κεῖνον, parallel construction to κατάλεξον κεῖνον, sup.
 832.

1. 838. κληίδα σταθμοΐο = 'the bolt that fitted into the doorpost.'

1. 841. νυκτός ἀμολγφ. See Buttmann Lexil. sub voc.

1. 846. 'A ortspis. There is no islet to be found now answering to Homer's description. The attempt to identify it with Dascalion (a mere rock without a port or the possibility of one), does not mend matters. Besides, this is a poem and not a treatise on geography.

BOOK V.

In Book I (82 foll.) Athena had proposed to send Hermes to Ogygia, and to proceed herself to Ithaca to counsel Telemachus. Her own part had been performed; but Hermes had not yet been despatched, though six days had elapsed since Athena's request. She therefore repeats it.

1. I. The story of Tithonus and the gift of 'cruel immortality' is later

than the Odyssey. Here he appears as a noble hero.

1.3. θωκόνδε. The daily gathering of the gods in the Hall of Zeus. For the construction, cp. ἐε θρόνους ἔζοντο, Od. 4. 51.

1. 6. μέλε γάρ ol, 'For he was in her mind while staying in the halls of Calypso.' The impersonal use of μ έλειν is later than Homer.

1. 7 = Od. 8. 306, etc.

- 1. 8. πρόφρων, see on Od. 2. 230. We must either suppose the following lines to be an interpolation, or else regard them as an intentional resumption of familiar passages; vv. 8-12=Od. 2. 230-234; 14-17=Od. 4. 557-560; 18=Od. 4. 727 and 700; 19, 20=Od. 4. 701, 702.
 - 1. 18. μεμάσσι, the subject to this is suggested by λαῶν, sup. v. 12.

1. 20. Πύλον, see on Od. 3. 4.

- 1. 23. ού γὰρ δη, 'Why, did not you yourself counsel this plan, that Odysseus may wreak vengeance on them at his return?' As a matter of fact Athena had not alluded to the vengeance.
- 1. 27. παλιμπετές, a neut. adj. used adverbially, like ἐπιτηδέε. It conveys here the notion of a fruitless enterprise. Cf. 'I will turn thee back by the way by which thou camest' (2 Kings 19. 21). ἀπονέωνται, the initial syllable lengthened metr. grat.
- 1. 29. ave is further explained by $\tau \acute{a} \tau' \acute{a} \lambda \lambda a \pi \epsilon \rho$ (cf. ave of repeated acts, Od. 9. 393=' as often as they dip it'). The sentence opens with $\gamma \grave{a} \rho$, as the clause introducing the reason for an act is often put first in Homeric syntax. Cp. Od. 1. 337; 8. 159; 10. 190, 226.

1. 30. εἰπεῖν, infin. for imperat.

11. 30, 31 = Od. 1.86, 87.

1. 33. σχεδίης (sc. νηδε), properly, a femin. adjective from ξχω. The epithet πολυδέσμου suggests that it may mean a structure of joined planks. Cp. σχεδόν.

1. 34. Σχερίη. The Phaeacians had formerly dwelt in Ἡπερείη (Od. 6. 4), 'the Highland;' then they were settled in Scheria, which place later tradition identified with Corcyra (Thuc. 1. 25 and 3. 70). But Scheria only means 'coast-line,' and has no 'local habitation.' The ships, gardens, and palace are the marvels of fairy-tale, and the people and their country are equally fabulous.

- 1. 36. περὶ κῆρι.. τιμήσουσι. It is better to interpret περὶ in this phrase adverbially = περισσῶε, and to take κῆρι as a local dative. We get the constituent elements of the full expression; e.g. περὶ.. φιλεῖν, Od. 8. 63, and κῆρι.. φιλεῖν, Il. 9. 117. It is not easy to say what περὶ κῆρι could mean, though later writers may have used analogous phrases, as περὶ φόβφ, Aeschyl. Cho. 35.
 - 1. 39. Toolys, sc. yains = 'Troy-land.' 'Ilion is the city.

1. 4I = Od. 4.475.

1. 43. διάκτορος, see on Od. 1. 84.

11. 44-46 = Od. 1. 96-98.

1. 47. είλετο δὲ ράβδον. So Virg. Aen. 4. 242

Tum virgam capit; bac animas ille evocat Orco Pallentes, alias sub tristia Tartara mittit: Dat somnos adimitque, et lumina morte resignat.

1. 50. Πιερίην δ' ἐπιβάs, seems to refer to his flight over the peaks of the Pierian range that runs N.W. from Olympus, from which clear mountain heights (ἐξ αlθέροs) he plunged into the sea.

 1. 53. πυκινὰ πτερὰ, 'his thick plumage.' Hermes does not take the shape of a cormorant, but only rides over the waves like one, for πέτετο, v. 49, can be used of any rapid motion.

1. 54. πολέεσσιν, § 13. 5. Cf. πολλά κύματα . . βάντ' ἐπιόντα τε, Soph.

Trach. 112.

- 1. 56. ήπειρος may be used of any land in opposition to sea. Here it is an island-coast. So used of Ithaca, Od. 13. 114.
- 1. 59. ἐσχαρόφιν. For the position of the ἐσχάρη, see plan of House. The termination δ - φ ιν points to a noun of the second and not of the first declension. Cp. εὐνῆφιν, the ordinary form, Od. 2. 2.

1. 60. εὐκεάτοιο, either Virgil's fissile lignum, or 'deftly split' into

billets. Ovov, perhaps the arbor vitae.

1.62. ἐποίχεσθαι, 'moving at the loom.' Weavers had to cross from side to side of the loom to take up the shuttle after it had been thrown across through the warp. Cp. Pind. Pyth. 9. 33 (18) Ιστῶν παλιμβάμους δδούς.

κερκίδ[ι] = ' with the shuttle,' § 6.

1. 66. σκῶπες may mean the 'little horned owl,' and εἰνάλιας κορῶνας, 'cormorants,' so called from their plumage, which is not unlike the 'crow's.' τανύγλωσσοι, 'long-tongued,' refers to their constant screeching.

1. 67. θαλάσσια έργα, 'business in the waters;' e. g. fishing.

1. 68. We have done with the background and the surroundings; a new feature is now introduced. 'But on the spot (αὐτοῦ), round the cave, a garden-vine trained luxuriantly.'

1. 70. πίσυρες, Aeolic form for τέσσαρες.

λευκφ, ' bright,' 'sunlit.' Cp. μέλαν ύδωρ, Od. 4. 359.

1. 77. Join αντην ίδουσα.

- 1. 84. This line belongs properly to inf. v. 158, and is rejected by the Schol.
- 1. 88. વાંદેભાંદ $\tau \epsilon$ φίλος $\tau \epsilon$, 'an honoured and welcome guest;' with πάρος θαμίζεις, cp. Od. 4. 811.
- l. 90. τετελεσμένον has got its meaning of 'possible,' from the thought that 'what has been done once,' can be done again.
- 1. 91. This line should be omitted, as contradictory to v. 86. It is absent from the majority of MSS.
- 1. 95. ἥραρε θυμον ἐδωδῆ, ' had comforted his heart with meat.' (Cp. Genesis 18. 5.)
 - 1. 98. τον μύθον, 'my story.' ένισπήσω, from ενέπω.
- 1. 103. Trans. 'It is wholly impossible that any other God should overreach or baffle the will of Zeus.' For έστι with accus. and infin., cp. Od. 11. 158.
- 1. 105. This idiomatic use of the superlative with the genitive need not be described as a substitution for the comparative; but, rather, the superlative retains its force, and the genitive stands simply as the case of reference. Here, 'The most wretched creature, viewed in reference to all others.' Cf. Thuc. I. 36 ἡ Κέρκυρα τῆς Ἰταλίας καὶ Σικελίας καλῶς παραπλοῦ κεῖται, i. e. 'favourably in relation to.'
 - 1. 106. των άνδρων takes up and defines more closely άλλων.
 - 1. 108. 'Aθηναίην άλίτοντο, cp. Od. 3. 135; 4. 378.
- 1. 110. The Scholiasts rejected the whole passage vv. 105-111; at any rate we must dispense with vv. 110, 111, which represent Odysseus as driven on Calypso's shore by the storm raised by Athena.
 - 1. 112. ἡνώγει, 'he bade me,' sc. sup. vv. 30 foll.
- 1. 118. σχέτλιοι, from ἔχεσθαι, implies (like Lat. improbus) a pertinacious determination of carrying out a purpose at all hazards.
- 1. 120. ἀμφαδίην. Fem. accus. of adject. used adverbially (cp. σχεδίην...κρύβδην)='honourably,' a marriage that one may confess to without shame. ποιήσετ[αι], conjunctive.
- 1. 123. The legend that makes Orion to be slain by Artemis, serves to confirm the identity of Ortygia and Delos; at any rate the name Ortygia is always connected with the worship of Artemis. The flights of quails $(\delta\rho\tau\nu\xi)$ common in the Archipelago suggest the etymology of the name.
- 1. 124. ayavoîs. This proves that the phrase is used of every form of sudden death; for the visitation here is a wrathful one. Trans. 'painless.'
- 1. 125. Taciww. This word (from ala or la) points to the origin of the myth as connected with the fertile powers of the soil.
- 1. 126. Φ θυμφ εξασα, 'yielding to her own inclination,' i.e. not perforce.
- 1. 127. νειφ ένι τριπόλφ. The three ploughings of the soil took place (1) in autumn, (2) in spring, (3) in summer, for a second crop.

The third ploughing was called νεῶσαι, when the ground was 'freshened up;' νειὸε is hardly parallel in meaning with the Latin novalis.

1. 127. атиотов, see Od. 4. 675.

1. 130. περί τρόπιος βεβαώτα, 'bestriding the keel;' see inf. v. 371.

1. 132. ίλσας, of a 'crushing' blow, from είλω, 'to squeeze.' Cp. κέλσας, from κέλλω. Cp. Od. 7. 250.

Il. 133, 134. These lines come in appropriately here, but not sup. vv. 110, 111, where they first occur.

1. 139. ἀνώγει is the present tense from a verb ἀνώγω, ἥνωγον, formed from the earlier perf. ἄνωγα.

l. 140. ού τη πέμψω is not so much 'I won't' as 'I can't dismiss him,' ου γαρ πάρα νήτε.

1. 143. ούδ' ἐπικεύσω, parenthetical='without reserve.' & κε follows directly from ὑποθήσομαι.

l. 150. ήι[ε], § 23. 3.

1. 153. οὐκέτι, 'no longer.' At first she found favour in his eyes till he became home-sick.

1. 155. παρ' οἰκ ἐθέλων ἐθελούση, i.e. οἰκ ἐθέλων παρ' ἐθ. The grammatical order is disturbed to bring the two contrasting words into juxtaposition. Cf. inf. v. 224 μετὰ καὶ τόδε τοῦσι γενέσθω, sup. v. 97 θεὰ θεόν.

1. 156. hióveron, see inf. vv. 418 foll.

1. 160. κάμμορε = κατάμορε, 'fate-crushed;' cp. καμμονίη, for καταμονίη, Il. 22. 257.

1. 161. πρόφρασσα, cp. the form μέτασσα, Od. 9. 221, a femin. adj., like πρόφραν in meaning, but pointing to a masc. πρόφρας, from προφράζομαι, 'to be careful for.'

1. 163. Ikpia, see on v. 252 inf.

1. 164. ὑψοῦ, as the ἴκρια form the highest part of the hull. He naturally begins by laying the keel.

1. 173. άλλο τι δή τόδε μήδεσι, 'Surely thou art berein devising something else, and not my safe despatch.'

1. 174. κέλεαι, § 4. 3.

1. 175. moa, cp. Od. 3. 10.

1. 179. μή τί μοι αὐτῷ, ' that thou wilt not devise any other mischief, to do me harm;' κακὸν ἄλλο is the object, and πῆμα in apposition to it as a predicate. Cp. Od. 7. 195.

ll. 180, 181 = Od. 4. 609, 610.

1. 182. Trans. 'In sooth thou art a rogue, with no simplicity in thy heart—(her address is of a playful character)—seeing what the words are that thou hast devised to utter.'

1. 185. κατειβόμενον, 'that down-flowing water of Styx,' running from the upper world into the realms below.

1. 189. The Me xpend, 'whenever need might press so hard on me.'

1. 197. ola βροτοί ανδρες έδουσι. Calypso has no hope of making

Odysseus an immortal (sup. v. 135), so nectar and ambrosia are not suited to him.

l. 202. τοις άρα. Yet the conversation is only between two. Cp. Od. 7. 47.

1. 205. σι δε χαιρε και έμπης, 'Yet a blessing go with you notwith-standing.'

l. 215. τόδε χώεο, 'be thus angry;' τόδε, a cognate accus with the verb. Cp. Od. 1. 409; and Eur. Med. 157 κείνω τόδε μὴ χαράσσου.

1. 224. τόδε τοῖσι, see on sup. v. 155.

l. 225 = Od. 3. 329.

1. 226. ἐλθόντες. . τώγε. Notice the confusion between plural and dual.

1. 230. ἀργύφεον. The second half of the word is referred by some to the root ΦA = appearance. Others compare it with the termination of diminutives, e.g. ζωύφιον.

1. 234. πέλεκυς (πλή-σσω), the axe for felling (inf. v. 244), σκέπαρνον, the adze for squaring and smoothing (inf. v. 237). Join αρμενον έν παλάμησι, as in Il. 18. 600 τροχὸν ('potter's wheel') αρ. έν. παλ. Syncop. 2nd aor. particip. of αρω.

1. 235. ἀμφοτέρωθεν, like the Lat. bipennis.

l. 237. évéov, not in an active sense, but 'smooth-polished,' referring to the handle of the adze.

l. 240. αὖα πάλαι περίκ., 'long sapless, quite dry,' the best substitute he could get for wood felled when green and put to season.

1.244. πάντα 'in all'. Cp. Od. 8.258. πελένεντας 'lopped'. The

1. 244. πάντα, 'in all.' Cp. Od. 8. 258. πελέκκησεν, 'lopped.' The work of the σκέπαρνον begins at ξέσσε.

l. 245. στάθμη is not the plummet (σταφύλη), but a string rubbed with chalk, that is drawn tight on any surface, then lifted in the centre and let to fly back, so tracing a straight line.

l. 248. γόμφοισιν. Trans. 'Then he hammered it together with pegs and clamps.' Metal nails were called $\hbar \lambda oi$. The $\delta \rho \mu o \nu (ai)$ may represent some simple form of mortice and tenon, or more likely cross clamps of wood laid over parallel timbers to keep them together, and pegged down to each timber with a $\gamma \delta \mu \phi o s$.

l. 249. δοσον τίς τ'. Trans. 'As wide as a man may trace out the hull of a broad freight-ship, of such size did Odysseus frame his raft.' τορνώσεται is probably for τορνώσηται. The τόρνος used is a pencil at the end of a string working round a centre to mark circles.

251. τόσσον ἔπ' = ἐπὶ τόσσον.

1. 252. Ikpus δὲ στήσαs. Trans. And he worked away at his ship ([έ]ποίει), putting up the decks by fitting them to the close-set ribs, and he finished off with the long side-planking. The Schol compares the σταμῶνες to the vertical threads or warp $(\sigma \tau \eta \mu \omega \nu)$ of the loom, which sufficiently describes their position. The side-planking (έπηγκενὶs, cp. διηνεκὴs) was naturally fastened on last (τελεύτα). The middle or waist

of the ship was undecked, and contained the rowers' benches and the hold $(\mathring{arr}\lambda os)$. The Ispa are two small decks, at the bows and at the stern, broad enough to sleep on (Od. 3, 353) or to walk on (Od. 12, 229). This falls in with the ordinary use of ispa os = platform,' as in Herodt. 5. 16, and is quite consistent with the statement that the ancient ships were not covered in, for these decks only extended for a short distance. The timbers carrying the decks were naturally pinned to the upright ribs. See generally the Sketch of Ship, with Description (frontispiece).

1. 256. φράξε δέ μιν, 'And he fenced it from end to end with wattlework of osier, to be a guard from the waves;' i.e. he made a wicker bulwark to prevent the broken water from splashing into the hold.

1. 257. ὕλην, the Schol. interprets as ballast, ξύλα, λίθουε, ψάμμον.

- 1. 200. $\delta \pi \dot{\epsilon} \rho \alpha =$ braces, to trim the yard-arm to the wind; $\kappa \dot{\alpha} \lambda \alpha =$ halyards, to raise and lower the $\dot{\epsilon} \pi \dot{\epsilon} \kappa \rho \omega \sigma$, cp. Od. 2. 426, where they are described as $\dot{\epsilon} \dot{\nu} \sigma \tau \rho \dot{\epsilon} \pi \tau \omega \omega \sigma$. $\pi \dot{\epsilon} \delta \dot{\epsilon} s$ (Lat. $\rho e d s$) = sheets, at the two lower corners of the square sail. The $\sigma \chi \dot{\epsilon} \delta \dot{t} \eta$ is here treated as an ordinary ship of the period. There is nothing in the text to induce us to interpret it as the description of a mere make-shift. The whole story is a tale of marvel; and if Odysseus seems to have done more than any one man could do, it is quite in the spirit of the whole passage.
 - 1. 262. $\tau \hat{\varphi} = \text{for him}$; cp. Od. 8. 417.
- 1. 265. ἐν δέ οἱ ἀσκὸν, 'And on board (ἐν) the goddess put a skin of dark wine for him: one skin, that is, and a second big one of water.'
- 1. 266. τω or τω. This word is pronounced in three different ways to suit the metre τω, as here; τω, Od. 2. 289; and τω, Od. 12. 329.
- 1. 272. Huntsmen and husbandmen had for different constellations different names derived from familiar objects. So the same group of stars was represented either as a bear or a wain. Similarly, sailors saw in the Pleiades the stars whose setting closed the time for making a voyage $(\pi \lambda \epsilon \hat{\nu})$, while others regarded them as a flight of doves $(\pi \epsilon \lambda \epsilon \iota \Delta \delta \epsilon s)$ scared by the hunter Orion. Boötes, called by Hesiod ' $\lambda \rho \pi \tau o \hat{\nu} \rho o s$, is said to 'set slow,' because at that time he occupies a line of greatest perpendicular length; at the time of rising he lies horizontally, and so comes into view more quickly.
- · 1. 273. ἐπίκλησιν καλέουσι, 'they sur-name,' cognate accus.
- 1. 274. ໗ τ' αὐτοῦ στρέφεται, 'it turns round on the same spot and watches Orion.' The huntsman has the bear at bay, and circles round him; the bear keeps turning too and never takes his eyes off the hunter. To say that the bear is the 'only constellation that never sets' is untrue; if we are to seek a justification, it may be that in Homer's time the Bear was the only group of stars in the N. sky reduced to a constellation.
 - 1. 277. xerpos seems to be used with special reference to the pilot's

band on the rudder. ἐπὶ ἀριστερὰ, 'towards the left,' used substantively, as Od. 3. 171; cp. ἐπὶ δεξιὰ χειρὸε, Pind. Pyth. 6. 19. Trans. 'Bid him sail, keeping this (constellation) on his left hand,' i.e. he is to sail from N.W. to S.E.

1. 270 = Od. 7. 268.

1. 280. δθι τε, '[in that part] where it (sc. γαία) was nearest to him.'

1. 281. είσατο δ' ὡς ὅτε. The ὅτε disappears in the English idiom. The phrase is a short way of writing είσατο δ' ὡς ρινὸν ὅτε είδεται, κ.τ.λ. Aristarchus reads ὅτ' ἐρινὸν, but it is hard to see how mountains could look like a fig-tree; others read ριὸν, 'a peak,' Od. 9. 191. A further difficulty in βινὸν is that the ultima of ὅτε should be lengthened before $F\rho$ (§ 2), as inf. v. 426; but if ρινὸν can stand, the simile is intelligible enough. The low lands represent the rim of the shield, the mountains its boss. With είσατο δ' ὡς ὅτε, cp. ἡριπε δ' ὡς ὅτε πύργος, Π. 4. 462.

1. 282. Ailiónwy, cp. Od. 1. 22.

1. 284. μάλλον, 'more than before,' Od. 1. 20, 69.

1. 289. πείραρ, like τέλοι θανάτου, inf. v. 326.

1. 290. ἀλλ' ἔτι μέν μιν, 'But I promise that I will yet drive him to his heart's content on the path of misery;' cp. Il. 19. 423 οὐ λήξω πρὶν Τρῶας ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο. With ἐλάαν κακ., cp. ἐπειγόμενος πεδίοιο, κ.τ.λ., where the gen. is local.

1. 293. Join συν-εκάλυψε νεφέεσσι.

1. 296. αίθρηγενέτης = 'sky-born,' not = 'making clear weather.'

1. 300. δείδω μη είπεν. For the fact of her having spoken was certain. 'I fear lest she have spoken only too true,' cp. Od. 13. 215 ίδωμαι μή τί μοι οίχονται, Soph. El. 580 ὅρα μη πῆμα σαυτῆ τίθης (not conjunctive), Eurip. Ion 1525 ὅρα.. μη σφαλείσα. . αἰτίαν θεῷ.. προστίθης = 'see whether you be not actually doing so.'

l. 309. In the struggle for the possession of the corpse of Achilles, Odysseus kept off the Trojans, while Ajax carried the body.

1. 311. μευ κλέος ήγον, with κε from preceding clause, 'would have spread my fame,' like κλέος φέρειν, Od. 3. 204.

1. 313. κατ' άκρης. Virg. Aen. 1. 114 Ingens a vertice pontus.

1. 319. τον δ' ἀρ' ὑπόβρυχα θῆκε. The subject to θῆκε is κῦμα of v. 313. Some commentators treat ὑπόβρ. as adverbial accus. plur. from ὑπόβρυχοs, comparing δίπτυχα, Od. 3. 458, q. v. It is simpler to make it a heteroclite accus. masc. pointing to a nom. ὑπόβρυξ, and similarly δίπτυχα (κνίσην) as if from δίπτυξ.

320. ἀνσχεθέειν, poet. form for ἀνασχεῖν, ' to hold up.'

1. 323. Kparós. Notice quantity and accent.

1. 325. μεθορμηθείς, 'darting after it.' ἐλλάβετο, § 8. 2.

1. 328. ἀκάνθας, 'thistle-heads,' ἀκή . . ἄνθος.

1. 329. αμ πέλαγος .. πέδιον, § 7. ἔχονται, for change of mood, cp. Od. 4. 338.

1. 331. προβάλεσκε, 'would toss him' as a ball.

1. 332. elfaone, 'gave him over to the W. wind to chase.'

1. 334. αὐδήσοσα. This epithet distinguishes human speech from the language of the Gods; while $\mu\ell\rho\sigma\psi$ marks off the civilized nation from the savage or the brute. But cp. Od. 10. 136, where Circe is called $\theta\epsilon\delta s$ αὐ. Another old reading was οὐδήσοσα which was interpreted ἐπίγειον (from οὐδαs).

1. 337. The verse has been generally rejected as imitated and interpolated from inf. v. 353.

1. 340. 871, ' in that,' explaining the form that his anger took.

1. 342 = Od. 6. 258.

1. 344. xelperon view, 'swimming with your hands, secure a landing on the shore of the Phaeacians;' lit. (make for your arrival).

l. 345. γαιής depends on νόστον, as γης πατρώας νόστος, Eur. Iph. Taur. 1066.

1. 346. τη, an imperat. from root TA. (τείνω etc.), it is almost always joined with another imperat., like βασκ' ἴθι. Here with τάνυσσαι (better written proparox. as the imperat. I aor. mid., though the commoner reading is the inf. τανύσσαι).

ύπο στέρνοιο. The easier reading is στέρνοισι, but cp. Il. 4. 106 ύπο στέρνοιο τυχήσας.

1. 357, $\delta \tau \dot{\epsilon} \mu \epsilon$. It is better to read with Aristoph. $\delta \tau \epsilon$ as two words $= \delta \tau_i \tau \epsilon$ [Epic $\tau \epsilon$ of emphasis] than $\delta \tau \epsilon$. Cp. $\delta = \delta \tau_i$, Od. 1. 382. But $\delta \tau \epsilon$ would be possible in a quasi-causal sense on the analogy of the Latin cum.

1. 359. φύξιμον, 'chance of escape,' adject. for abstract noun.

1. 361. δφρ' âν μέν κεν. This is like the double âν of Attic syntax which is never found in Homer. Cp. Od. 4. 733; 9. 334.

1. 367. κατηρεφές, 'over-arching.'

1. 368. ήίων, cp. sup. v. 266. Perhaps, 'corn,' (from εία = ζεία), here = 'chaff.'

1. 369. τὰ μὲν ἄρ τε, 'the chaff indeed the wind scatters.' For τε, see v. 357. διεσκέδ., aorist of custom.

1. 371. άμφὶ .. ἔβαινε, ' bestrode.'

l. 377. ἀλόω, i. e. ἀλάου (ἀλαόμαι), contracted to ἀλῶ, and lengthened by inserted o, § 18. 2.

1. 379. ἀλλ' οὐδ' ὧs, 'But for all that I don't expect that thou wilt disparage thy sufferings;' i.e. that thou wilt have enough and to spare of them: spoken sarcastically.

1. 381. Alγds (iπ-aιγ-ίζω, diσ-σω). The home of storms: perhaps, as Schol. says, on the wild coast of Achaea, others put it near Euboea.

1. 385. πρὸ, i. e. in front of the swimmer.

1. 389. mlášero, 'drifted.'

1. 390. τέλεσε, i. e. brought to full perfection, not = 'ended.' Cp. τέλου θανάτου, sup. v. 326 = 'realisation or accomplishment of death.'

1. 391. ἢδέ. For this Aristarchus read ἡ δè, but there is no real antithesis between ἄνεμος μὲν and the next clause.

1. 393. ὀξύ .. ἀρθείς, 'Having given a sudden look forward, as he was raised up by the huge wave.' Cp. Virg. Aen. 6. 357

Prospexi Italiam summa sublimis ab unda.

- 1. 304. βίοτος φανήμ= 'a glimpse of returning life.'
- 1. 306. Expae, 'assailed him.'
- 1. 398. 'Οδυσῆ[ι], § 6.
- 1. 400. δσσον τε γέγωνε βοήσας, 'as far as [one] makes himself heard with a shout.' γέγωνα, perf. like ἄνωγα, with pres. signification.
 - 1. 402. [ἐρ]ρόχθει, imperf.
- 1. 404. ού γαρ έσαν, 'For there were no harbours, receptacles for ships, nor roadsteads.' ἐπ-ἰωγη, perhaps from άγ-νυμι, where the seas are broken. Cp. κυματωγη, Hdt. 4. 196.
- 1. 409. τόδε λαῖτμα .. ἐτέλεσσα, 'I have got over this gulf by cutting my way through it,' sc. by swimming. λαῖτμα is governed both by verb and participle, as οὕ τι διαπρήξαιμι λέγων ἐμὰ κήδεα, Od. 14. 197.
 - 1. 410. φαίνετ[αι], § 6. θύραζε, 'clear away,' epexegetical addition.
- 1. 411. Extorbey. There was an outlying reef of sharp rocks where the surf broke. Inside this came a strip of smooth water up to the edge of the cliff which rose sheer from deep sea.
- 1. 416. To cross, not in the government of $\mu\eta$, but a vivid statement of what seems an absolute certainty.
- 1. 418. ἡιόνας παραπληγας, 'spits that meet the seas aslant.' A cliff is struck full by the sea (ἀντιπληξ, Soph. Antig. 592); on a low beach that runs out from the line of coast each wave necessarily strikes obliquely, so that it does not come down with such crushing weight. Two such spits form a harbour, so that λιμένας is a true epexegesis.
- 1, 426. ἔνθα κ' ἀπὸ.. ἀράχθη, 'There he would have had his skin stripped off, and his bones broken.' ρινούς and ὀστέα, both accusatives of part affected.
 - Î. 430. τὸ μὲν, sc. κῦμα.
- 1. 432. The point of comparison lies only in the firm hold, for the details do not suit both cases. The stones come away with the suckers of the polypus; but the skin of the man's hands is left on the rocks.
- 438. ἐξαναδὺs = 'getting outside the surf.' κύματος .. τά τε, cp. Od.
 312; 14.177: Virg. Aen. 8. 427 fulmen quae plurima, etc.
 - 1. 439. νηχε παρέξ = 'he kept swimming along outside.'
- 1. 444. ἔγνω δὲ, (apodosis to ἀλλ' ὅτε, v. 441), ' he recognised him [for a river-god] as he came flowing forth.'
 - 1. 447. alboios, 'He deserves respect who,' etc.
 - 1. 448. Join δε τις ανδρών.

- 1. 452. πρόσθε, 'in front of him.'
- l. 453. čκαμψε, 'let them droop.'
- 458. ἄμπνυτο for ἀνέπνυτο, perhaps = ἀνεπνέ Γετο (πνέω).

1. 459. ἀπὸ ἔο, o lengthened before Fεο, § 2.

1. 466. ev moraµo, probably=' in the torrent-bed.'

467. μή μ' ἄμιδις, '[I fear] lest at once the hurtful frost and fresh dew quench my life, exhausted after my swooning.' Cp. τε-θαλ-ῦιά τ' ἐέρση, Od. 13. 245.

1. 468. κεκάφηα for κέκηφα, from κάπτειν (καπ-ύσσειν).

1. 469. ἡῶθ. πρὸ, cp. Od. 8. 851, lit. 'in the morning, early.' The πρὸ is adverbial and does not govern ἡῶθι.

l. 471. εί με μεθείη, 'to see whether the chill will release me;' μεθείη,

Epic subjunct., § 23. 1, parallel to ἐπέλθη.

- l. 476. ἐν περιφαινομένφ, 'in a place with a clear view round it.' Cp. Od. 10. 211.
- 1. 477. Join ἐξ δμοθεν, as wap' αὐτόθι, Il. 23. 147, 'growing from the same spot,' or perhaps 'from the same root.'
 - 1. 478. διάη, aorist: others read διάει, imperf. (cp. ἐτίθει) from διάημι.

481. Join άλλήλ... ἐπαμοιβ.

- 1. 482. ἐπαμήσατο, 'gathered together,' prior to the ἐπεχεύατο (v. 487), which implies the heaping of leaves over his body. Cp. ἀμησάμενος, Od. 9. 247.
- l. 483. φύλλων γὰρ, 'For there was a fall of leaves in full plenty, enough to shelter two or three men.'

ήλιθα from äλιs.

1. 484. δσσον τε έρυσθαι, cp. Od. 2. 60, 217.

1. 487 The picture is that of a man living in a lonely place (ἀγρ. ἐπ. ἐσχ.) with no neighbours near him from whom he may get a light (αὖη) if his fire should go out. Therefore he keeps a brand smouldering under a covering of ashes, so as to be able to fan it up at will. So Odysseus under his covering of leaves kept up the faint spark of life.

1. 492. παύσειε, sc. υπνοε.

BOOK VI.

1. 2. υπνω= sleepiness. άρημένος, some connect with άραιός, others refer it to βαρέω through a form Γαρέω.

1. 4. Trepein, Od. 5. 34.

- 1. 8. ἀλφηστάων, see on Od. 1. 349. They were removed to a home beyond the molestation of all adventurers.
- 1. 12. 'Alkivoos. There seems a touch of irony in the warlibe character of this name. Almost without exception, other Phaeacian

names refer to their naval pursuits. Perhaps in the luxury and arrogance of the Phaeacian court there is a sly satire intended against some colony of adventurers in the Western Mediterranean.

l. 14. μητιόωσα, § 18. 2.

- 1. 18. χαρίτων. Homer mentions no definite number of 'Graces,' and only names one, Pasithaë, Il. 14. 276.
 - 1. 19. ἐπέκειντο, 'were closed;' lit. 'lay on [the σταθμοί].'

l. 23. δμηλικίη for δμηλιξ. Lat. aequalis. Cp. Od. 3. 49.

- l. 24. μιν, is governed by $\pi \rho \sigma \epsilon \phi \eta$, 'addressed her.' $\epsilon \epsilon \iota \sigma \sigma \mu \epsilon \nu \eta$ means 'having likened herself,' as in $\tau \hat{\varphi}$ δ' άρ' $\epsilon \epsilon \iota \sigma \delta \mu \epsilon \nu \sigma s$, Od. 11. 241.
- l. 25. τί νύ σ' ὧδε = 'How is it that thy mother has such a lazy daughter in thee?' ἀκηδέα is the predicate.
- 1. 27. [va='at which,' cp. Od. 4.821. τὰ δὲ τοῖοι, 'and provide fine clothes too for those who take thee to thy home;' so ήγετο, Od. 4. 10.

1. 29. ἀνθρώπους ἀναβαίνει, 'spreads among men.'

- 1. 33. evrúvecu, aor. conjunct. with long v, the last two syllables being scanned in synizesis.
- 35. δθ. seems to take up ἀριστῆεε. Others refer it to Φαιήκων, as if to remind Nausicaa that she is wooed by native suitors. One MS. reads δθι τοι γένοε (by birth) ἐσσὶ καὶ αὐτή.

1. 36. ἡῶθι πρὸ, see on Od. 5. 469.

- 40. πλυνοί, probably tanks dug in the river bank, and communicating by a channel with the water. The inside may have been lined with stone.
 11. 22. 153.
- l. 43. ούτ' ἀνέμοισι. We must interpret this of the supramundane dwelling of the Gods. The earlier legend of the Iliad locates the Gods on the actual Mysian Olympus which is called ἀγάννιφος, Il. 18. 186, and which is shrouded in πυκινὸν νέφος. Cp. Lucret. 3. 18, foll.

Apparet divom numen sedesque quietae,
Quas neque concutiunt venti, neque nubila nimbis
Adspergunt, neque nix, acri concreta pruina,
Cana cadens violat; semperque innubilus aether
Integit, et large diffuso lumine ridet.

- 45. πέπταται = 'is outspread,' ἀνέφελος, the a long because the original form of the word is δνέφος (δνοφερός).
 - 1. 47. διεπέφραδε (διαφράζω), second aor. redupl., 'had said her say.'
- 1. 49. ἀπεθαύμασε, ἀπὸ intensive, 'was lost in wonder at,' as in ἀπεχθαίρειν, ἀπο-μηνίω. Lat. de.
 - 1. 53. ήλάκατα (no singular in use) = 'yarn.' The distaff is ήλακάτη.
 - 1. 54. Join έρχομένφ μετά, 'going to join.' (va='where.'
 - 57. οὐκ ᾶν δή μοι ἐφοπλ., Couldn't you get me ready?
 ἀπήνη, like ἄμαξα, is a four-wheeled cart.

L 59. ρερυπωμένα, an Epic form for έρδυπωμένα (δυπόω).

1. 60. col coike . . corra, the participle being drawn into the accusatival

construction with the infin. The reading town .. tyown is a needless attempt to get over the difficulty. Cp.

οὐκ ἔμελέν μοι ταῦτα μεταλλησαι καὶ ἐρέσθαι ἄστυ καταβλώσκοντα. Od. 16. 465.

1. 66. θαλερόν γάμον, probably = 'fruitful marriage:' which gives the reason why a maid was shy of naming it.

 70. ὑπερτερίη only means 'upper part.' It may be interpreted, with Scholl, as a square wooden box for baggage, or as an 'awning' over

the cart.
1. 71. ἐκεκ[ϵ]λετο. Reduplicated and syncopated aor. (κέλομαι).

1. 73. υπαγον, ὑπὸ=' under the yoke.' Od. 3. 476.

1. 80. χύτλον, (χέω), is properly a mixture of water and oil used by

bathers. xurlovota includes both washing and anointing.

1.83. αμοτον τανύοντο, 'stepped straight on without flagging.' αμοτον may be connected with $\mu \ell - \mu a - a$ or compounded with priv. a and root $\mu \epsilon$ in $\mu \ell \tau \rho \rho \nu$.

l. 84. άλλαι='as well,' Od. 1. 132.

1. 87. ὑπεκπρορέει = 'flowed up from below (ὑπὸ), passed on (πρὸ) and ran out again (ἐκ),' see on sup. v. 40. An analogous force of the prepositions may be traced in ὑπεκπροέλυσαν.

1. 91. εσφόρεον, 'carried them into;' cp. κοίλον σπέοε είσερύσαντες,

Od. 12. 317.

1. 94. ήχι μάλιστα = 'just where the sea washed up pebbles on the beach;' i.e. above the line of sand where the shingle begins. Others render, 'where the sea [beating] on the shore scours the pebbles clean.'

1. 96. λίπ' έλαίφ, see Od. 3. 466.

1. 98. μένον είμ. τερσ., 'waited for the clothes to dry;' cp. Od. 1. 422.

1. 101. μολπή, includes dancing and music. Here we must suppose that the game consisted in a chant and a measured step, and that the throwing and catching of the ball kept time with this. So in Od. 8. 371, ball-play and dancing go together.

1. 102. κατ' ούρεος... κατὰ Τηθγετον. Το keep the signification of the prepositions accurately with either case, we must suppose that Artemis descends from a peak and travels along the ridges. loχέωρα, (χέω),

'archer.'

l. 107. The order is ή γε έχει κάρη ήδε μέτωπα ύπερ πασάων. Cp. εψοῦ δε κάρη έχει, 'rears his head,' Il. 6. 509.

1. 110. ξμελλε, 'was thinking of.' She does not begin to pack till inf. v. 252.

- l. 114. η ol ηγ. πόλιν, 'who might be his guide to the city;' cp. Od. 7. 22.
 - l. 116. ἄμαρτε . . ἔμβαλε, sc. Nausicaa.
 - l. 117. Join ἐπ .. ἄυσαν.
 - l. 119. τέων, § 15. 3.

1. 121. $\theta \in \partial \eta$, i. e. $\theta \in \partial \eta$ for $\theta \in \partial \varepsilon \eta$, $(\theta \in \partial s, \delta \in \partial s)$.

1. 122. ως τέ με, 'A feminine cry floats round me, as it were of girls, nymphs who haunt,' etc. Cp. Od. 4. 45.

1. 123. νυμφάων is added as a nearer definition of κουράων.

1. 126. πειρήσομαι, i. e. conjunctive, parallel to ίδωμαι.

1. 129. Δε ρύσαιτο, 'that girt round his body it might cover his nakedness.'

l. 131. ὅσσε is often treated as a neut. plur. Cp. ὅσσε φαεινά, Il. 13. 435.

1. 132. μετά βουσί...μετ' ἐλάφους. The two cases with μετὰ are accurate. He comes among the beasts in the foldyard; he runs after the wild deer. 'And his belly bids him to force his way even into the close-shut fold, to make a raid on sheep.'

1. 135. ἔμελλε, 'was fain;' χρειώ γάρ Ίκανε.

1. 138. τρέσσαν, 'fled scared.' ἡιόνας (Od. 5. 440), 'the jutting spits;' for they had been drying the linen on the beach.

1. 141. ἄντα σχομένη, 'halting in front of him;' cp. σχέσθαι βίηε, Od. 4. 422.

1. 143. αὖτωs='just as he was;' explained by ἀποσταδά.

1. 148. κερδαλέον, 'shrewd.' The word may mean 'honestly wise' or 'basely selfish,' according to the means adopted for securing κέρδοs.
 Cp. κερδώ as name for a fox.

1. 149. θεός νύ τις ή βροτός έσσι, see on Od. 4. 140.

1. 157. λευσσόντων, after σφισι, may be taken as a gen. after θυμός or a gen. absolute. Cp. Od. 9. 257, 458, and see on Od. 4. 646. θάλος .. είσοιχνεθσαν, constructio ad sensum. So ψυχή ... έχων, Od. 11. 90, where ψυχή implies ἀνήρ.

1. 158. περὶ κήρι, see on Od. 5. 36.

1. 159. βρίσας (βρίθω), 'having prevailed by his gifts.' σε is governed by ἀγάγηται, βρίθω being always intransitive in Homer. Cp. also Soph. Aj. 130 η χερί βρίθεις.

1. 162. Δήλφ. This visit took place on the voyage from Aulis to Troy through the Cyclades. Cp. Od. 3. 169, foll. A sacred palm seems to have been always preserved in the precinct at Delos. Cp. Latona's πρωτόγονος φοῦνιξ, Eur. Hec. 458.

1. 166. ἐτεθήπεα, pluperf. from perf. τέθηπα, referred to root θάπω or τάφω, second aor. ἔταφον, Aesch. Pers. 1000.

1. 167. δόρυ, in its first meaning = 'tree.'

1. 172. κάββαλε (κατέβαλε), 'cast me ashore.'

1. 174. παύσεσθαι, sc. $\tau \delta$ κακόν,... πάροιθε = ' ere that,' before it ceases. τελέουσι is fut. tense.

l. 175. σε .. ές πρώτην = έε σε πρώτην.

1. 179. είλυμα σπείρων, 'any wrapper of the linen.' His request is modest; he does not ask for any of the clothes, but only for the canvas sheet in which the clothes were brought to be washed.

1. 182. κρεῖσσον τοῦ γε ἡ ὅτε. ἡ ὅτε resumes and explains the τοῦ. Cp. Il. 15. 509.

ού τιε τουδε νόοε και μήτιε άμείνων, ή μίξαι.

1. 184. άλγεα, accus in apposition to the sentence. Cp. II. 14. 28 λαδν άγειρούση, Πριάμφ κακά. Ib. 196

δν τις διστεύσας έβαλεν ...

...τῷ μὲν κλέος ἄμμι δὲ πένθος.

The construction is more common in the tragedians, as Aesch. Agam. 225 έτλα δ' οδν

θυτήρ γενέσθαι θυγατρός γυναικοποίνων πολέμων άρωγάν.

1. 185. μάλιστα δέ τ'ἔκλυον αὐτοί, 'they feel it best themselves.' That is to say, 'They bear the congratulations of friends; and they bear the envious words of enemies' (this suggests the use of κλύειν), 'but they hear the story of their joy told best by their own hearts.' ἔκλυον is aor. of custom. Cp. Il. 13. 734, where it is said of the wise man,

καί τε πολέας ἐσάωσε μάλιστα δὲ καὐτὸς ἀνέγνω.

1. 187. ἐπεὶ, the apodosis to this is at νῦν δὲ, ν. 191. The second ἐπεὶ there only gives an additional reason. The apologetic parenthesis is inserted to express the fact that the miserable plight of a man ought not to tell against him, for the good suffer as well as the bad.

1. 190. τάδ' ἔδωκε, 'assigned these woes to you.'

 193. ὧν (sc. μὴ δεύεσθαι from οὐ δευήσεαι) ἐπέοικε ἴκέτην, ' which it is right that a suppliant should not lack.'

άντιάσαντα, 'when he has met any one' [who can help him].

1. 197. The order is κάρτος τε βίη τε Φαιήκων έχεται έκ του, 'depends on him.' Cp. Od. 11. 346.

1. 200. ἡ μή που φάσθε = 'You don't mean that you think, do you?'

1. 201. οὐκ ἐσθ' οὖτος ἀνήρ. Trans. 'That man exists not as a creature of flesh and blood, nor ever will be born, who shall come as a forman to the Phaeacians' land.' This interpretation connects διερδε with δεύω and διαίνω, the meaning passing from 'moist' or 'juicy' to that of 'active,' 'vigorous,' etc. Cp. the phrase ἀλίβωντες for the 'sapless' dead, Plato de R. P. 787 C. Others refer διερδε to δίεσθαι and δέος, and trans. 'That man is not a being to scare us.' But this is very doubtful. Cp. Od. 16. 437

ουκ έσθ' ουτος άνηρ, οὐδ' έσσεται οὐδε γένηται.

 207. πρὸς Διὸς='under the guidance of,' as οι τε θεμίσταε πρὸς Διὸς εἰρύαται, il. 1. 238.

1. 208. δόσις δ' όλίγη, 'and a gift, though little, is welcome.' So II. 1. 167

σολ το γέρας πόλυ μείζον, έγω δ' ολίγον τε φίλον τε έρχομ' έχων.

1. 210. ent='besides.' Not only fresh water to wash with, but shelter

- 1. 212. Join Kard (#dð) eloav.
- 1. 214. είματα, 'for raiment,' in apposition to φάροε, χιτώνα.
- 1. 218. οῦτω, explained by a wave of the hand, = 'yonder.'
- 1. 224. νίζετο χρόα άλμην, the double accus. on the analogy of ἀφαιρεῖσθαί τί τινα, Il. 1. 275. So ἀπολούειν, Il. 18. 345. ἐκ ποταμοῖο = ' with water from the river.' Cp. λό' ἐκ τρίποδος, Od. 10. 361.
 - 1. 229. The apodosis to ἐπεὶ δὴ begins here.
 - 231. ὑακινθίνφ ἄνθει ὁμοίας, apparently because of its dark colour.
 καὶ τὸ ἴον μέλαν ἐντὶ καὶ ἀ γραπτὰ ἐάκινθος.

Theorr. 10. 28. Others understand it as alluding to the clustering head of flowers.

l. 232. περιχεύεται (conjunctive), 'plates gold upon silver.' Cp. for the construct. Od. 3. 384; Virg. Aen. 1. 596

Argentum Phrygiusve lapis circumdatur auro.

1. 234. τελείει, sc. the ἀνὴρ of v. 232. In Attic syntax the clause would be introduced by ωστε, inasmuch as it gives the result of the instruction.

1. 240. Join οὐ .. ἀέκητι = Virg. Aen. 2. 777 non sine numine divum.

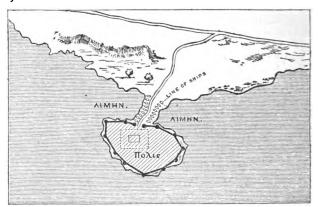
1. 242. δέατο (pres. δέαται), a 2nd aor. form, the 1st aor. is δοάσσατο and the fut. δοάσσεται. The change of ϵ to σ depends on the presence of a F in the root, which is frequently represented by an omicron. So $\delta \eta \nu = \delta F d\nu$ appears in Doric as $\delta \sigma d\nu$.

1. 244. Trans. 'O that such a man might be called my husband: and

that it might suit him to stay here.'

- 1. 255. δρστο ίμεν, 'rouse yourself to go,' as δρτο πόλινδ' ίμεν, Od. 7. 14. δρστο (which appears as δρστυ, Il. 4. 264) presupposes an aorist form δρσόμην, parallel to the shorter form without sigma, from which come δρτο, δροντο.
 - 1. 257. είδησέμεν, § 23. 8.
- 1. 259. ὅφρα ἃν μέν κε. For the combination ἄν κε, cp. Od. 5. 361. With ίσμεν ἀγρούς, 'move along the fields,' cp. δδδν lέναι, Od. 10. 103; στείχειν ἀνηρότουε γύαε, Aesch. P. V. 708. Cp. εἰρύαται δδὸν, inf. v. 262.
 - 1. 261. Epxerta, infin. for imperat.
- 1. 262. Enfp. The construction is forgotten, and no apodosis appears to this word.
- έπιβείομεν, metathesis quantitatis, for ἐπιβέωμεν (ἐπιβώμεν), as εῖos for ἔωι, § 3. 6. Translate the passage, 'But when we set foot in the city; round which runs a lofty rampart, and there is a fair haven at either side of the city, and narrow is the entrance. And rounded ships are drawn up along the road; for all the men have, each one to himself, a dock.' Like 'Αστερὶs, Od. 4. 846, the town had two harbours, for it was situated on a peninsula, and a harbour was formed on either side, leaving a narrow isthmus, along which the ships were drawn up. The

accompanying sketch is an attempt to show the relative position of the objects described.

1. 265. It is a mistake to render εἰρύαται as='guard,' for the idea of ships guarding a road is unhomeric.

έπίστιον, can hardly be regarded as = ἐφέστιον, although written in that form by Herodotus, for Homer uses ἐφέστιον, Od. 7. 248. But it may possibly be referred to ἐπιστῆναι, and so may = 'halting place,' meaning the slips whereon the ships are drawn up.

- l. 266. (voa 86. 'Next comes their place of assembly, on either side of the fair precinct of Poseidon, walled in with huge stone-blocks deep
- bedded.'
- 1. 267. βυτοῖs, properly='dragged to the spot,' being too large to carry. This is a true description of the so-called Cyclopean architecture, occurring again in Od. 9. 185. ἀραρυῖα cannot mean 'paved,' which is a process of much later date.
- 1. 269. The usual reading σπείρα, = 'sails,' causes a metrical difficulty. Eustathius wrote σπείρας, = 'hawsers.' For ἀποξύνουσι, 'taper,' Buttmann conjectured ἀποξύνουσι, which most modern editors accept.
 - 1. 273. ὀπίσσω, 'by-and-by'=' if I am so reckless.'
- 1. 276. κομίσσατο = 'rescued.' He must be a man from a distant land, for we have no near neighbours.
- 1. 280. 71s. The accent on this indefinite pronoun is thrown back by the enclitic.
- 1. 281. Εξειδέ μιν, 'and he will have her to wife for evermore.' There is a sneer implied in this, as the loves of gods for mortal women were proverbially inconstant. Cp. Εχειε Έλένην, Od. 4. 569.

- 1. 282. βίλτερον. 'Better it should be so! that she should herself have gone about and picked up a husband from some other place than this, for she scorns the Phaeacians here in this land,' etc. The sneering tone continues.
- 1. 286. ή τις βίζοι. The optative introduces a merely hypothetical case; when this is narrowed to a special and actual instance the mood changes to conjunctive, e.g. μίσγηται.
- 1. 287. ἐόντων stands in so emphatic a position, that the interpretation, 'her friends still living,' seems necessary; φίλων is more closely defined by πατρόε καὶ μητρόε.

1. 288. ἀμφάδιον, see on Od. 5. 120.

1. 280. ώδε=' just as I say it.'

1. 291. άλσος 'Αθήνης αίγείρων, 'a grove of Athena, of black poplars;' both 'Aθ. and alγ. depend on άλσος, but the latter gen. adds a further description. Otherwise we might take άλσος αίγείρων as one logical noun='a poplar grove.'

1. 293. τέμενος = 'the royal park.' Cp. Thucyd. 3. 70, 5.

1. 300. καὶ πάις, vel infans.

1. 301. οὐ μὲν γάρ τι. Trans. 'For the houses of the Phaeacians are not at all made like it $(\tau ο i \sigma \iota$, sc. δάμασι), seeing of what sort the house of Alcinous the hero is.' For the additional clause $o i o \iota$, $\kappa. \tau. \lambda$., cp.

ού τι τοιοῦτον ἐτύχθη,

οίην τερπωλήν θεό: ήγαγε. Od. 18. 36.

1. 303. The shortening of the middle syllable of ήρωσε is unusual. Perhaps βέβληαι, Il. 11. 310, is a dactyl, which would afford a parallel.

1. 304. διελθέμεν, for the ἐσχάρη was at the further end.

1. 307. Arete is represented sitting ($\dot{\eta}$ δ $\dot{\eta}$ $\sigma\tau\alpha$), so the words must mean that her seat is set against a column.

1. 308. ποτικέκλιται αὐτῆ may be ποτικ. κίονι = both seats against the same. Or αὐτῆ may be a brachylogy for αὐτῆs (sc. Αρήτηs) θρόνφ. Cp. ὁμοῖα νοήματα Πηνελοπείη for νοήμασι Πηνελοπείηs, Od. 2. 121.

1. 312. ei καὶ μάλα. 'Even though thou art from a distance,' adding

emphasis to the καρπαλίμως.

11. 313-315. These verses, which occur in Od. 7. 75-77, seem superfluous here and are wanting in several MSS.

1. 316. φαεινή. The handle of the whip was probably polished and ornamented.

1. 318. εὖ μὰν τρώχων, 'and well they sped with prancing pace.' It does not seem that different paces are being described, but the second clause is thrown into a new sentence with a finite verb instead of standing as a participial addition, viz. πλισσόμενοι πόδεσσι.

1. 319. ἡ δὲ μάλ' ἡνιόχευε, 'and she drove skilfully, and laid on the lash with judgment.' She had to suit her pace to those who were on foot.

- 1. 321. δύσετό τε .. καὶ (κοντο='As the sun set they came.' Cp. Od. 7. 289.
 - 1. 330. $\epsilon \pi \iota \zeta a \phi \epsilon \lambda \hat{\omega} s$. $\epsilon \pi \iota \zeta a [\delta \iota a]$ and $\phi \epsilon \lambda =$ 'swell,' as seen in $\delta \phi \epsilon \lambda \lambda \omega$.

BOOK VII.

1. 1. ήρᾶτο, takes up the εὐχόμενος of 6. 328.

1. 4. στήσεν, sc. τοὺε ἡμιόνουε. So στήσαι ἵππουε, Π. 5. 755. Toin άμφίς μιν.

l. 7. éòv, § 15. 2.

- 1. 9. 'Απείρηθεν, from 'Απείρη = ' the limitless land;' a fanciful name, like Υπερείη, Od. 6. 4.
- 1. 10. εξελον, sc. Φαίηκες, 'chose out of the booty for Alcin.' Cp. Od. g. 160.

l. II. δήμος άκουεν [αὐτοῦ], 'listened to him,' ὡς θεοῦ.

l. 12. τρέφε, 'was nurse to.' The following η.. η are both demonstrative, not relative. Nausicaa sups in her own room, not in the hall. 1. 15. 1/40a, 'mist.' So Virg. Aen. 1. 411 aere sepsit.

- 1. 20. παρθενική = παρθένος (as δρφανικός, Il. 6. 432), 'a virgin, a young girl.'
- 1. 23. 'Aλκινόου, a nearer definition of ἀνέρος, sup., just as έξ ἀπίης γαιής is of τηλόθεν. ἀπίος from ἀπὸ is like ἀντίος from ἀντί. Γη ἀπία as a name for the Peloponnese is a different word.

25. τῶ, 'wherefore.'

1. 28. δν με κελεύεις, sc. δείξαι.

1. 29. vale, Od. 1. 404.

1. 30. σιγή τοῖον, see on Od. 1. 200.

1. 31. προτιόσσεο = πρόσβλεπε.

- 1. 32. οὐ μάλα, as we should say, 'not so very fond of strangers,' meaning, 'not at all fond;' 'nor do they welcome and entertain one who may come from elsewhere.' The reception of Odysseus is hardly consistent with this confession of Phaeacian inhospitality.
- 1. 34. θοησι is such a regular epithet of νηνσί that here it is quite unemphatic: but weigor supplies the emphasis = 'trusting in the speed of their swift ships.'

35. ἐκπερόωσι, § 18. 2. δῶκε, sc. λαῖτμα ἐκπερᾶν.

- 1. 36. ἡἐ νόημα. This comparison is worked out Il. 15. 80.
- 1. 40. Sid obéas, i. e. going through the midst of the people to reach the palace.
 - 1. 44. ἡρώων refers to the chieftains who came each with his retinue.
- 1. 47. Tolor. This plural is loosely used, as the conversation is only between two. Cp. Od. 5. 202.
 - 1. 49. πεφραδέμεν, Schol. ἐπιδείξαι, cp. § 16. 2 and § 17. 5.

'l. 54. ἐπώνυμον refers properly to a sur-name, added with a special significance; e. g.

'Αλκυόνην καλέεσκεν ἐπώνυμον, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῆε μήτηρ ἀλκυόνοι πολυπενθέοι οἶτον ἔχουσα κλαῖε. Π. 9. 562.

Here Arete is so called καθό άρητῶν καὶ εὐκταίων ἐγεννήθη, Schol Cp. the use of ἐπίκλησιν, Od. 5. 273.

τοκήων must refer to ancestors and not to immediate parents, for Alcinous was uncle as well as husband to Arete, as the genealogy shows,

Poseidon = Periboea Nausithoos Rhexenor Alcinous Arete.

- 1. 59. Γιγάντεσσιν. The giants over whom Eurymedon was king were a savage race living near the home of the Cyclops (cp. inf. v. 206, Od. 6. 4). The wars between the Gods and the Giants are a later fable, and are not alluded to here. Eurymedon is represented as having brought destruction on his people and himself in some unsuccessful battle.
 - 1. 61. τη, sc. Periboea.
- 1. 64. τον μεν ('Ρηξήνορα) ακουρον, i. e. without a male heir, as the addition μίαν οίην, κ.τ.λ. shows.
 - 1. 65. νυμφίον, Schol. = νεωστί γεγαμηκότα.
 - 1. 68. ὑπ' ἀνδράσι, 'in subjection to their lords.'
- 1. 69. περί κήρι, see on Od. 5. 36. τετίμηταί τε και έστιν. Damm interprets rightly, 'sicut illa maxime ex animo in pretio babita est, et etiamnum babetur, nam saepe uxores primis mensibus vel annis carae fuerunt, et nunc non sunt adhuc.' With έστιν supply τιμήεσσα from τετίμηται. Nitzsch compares Propert. 2. 13, 38

Nec minus baec nostri notescet fama sepulcri,

Quam fuerant Phthii busta cruenta viri;

where fuerant = fuerant nota, from notescet.

1. 72. δειδέχαται, from δείδεγμαι, Epic perf. with present sense, from δείκνυμι, in the sense of 'to hold out the hand to any one,' 'to greet;' cp. in a similar sense, δεικανάομαι, Od. 18. 111. Others refer the form to δέχομαι, pf. δέδεγμαι, or δείδεγμαι, and so translate it 'welcome her.' Cp. § 17. 4.

1. 73. Kal airi, i.e. she does not only shine with reflected honour

from the king.'

1. 74. Trans. And for those whom she favours (even though they be men) she settles their quarrels; a task out of the sphere of an ordinary woman.

1. 80. 'Αθήνη, 'Athens;' later, 'Αθήναι. The 'strong house of Erechtheus,' is the temple in the Acropolis dedicated to the joint worship of Athena and Erechtheus the primitive Athenian hero. Cp. Hdt. 8. 55 ἔστι ἐν τῷ ἀκροπόλι ταύτη Ἐρεχθέος τοῦ γηγενέος λεγόμενου εἶναι νηὸς, ἐν τῷ ἐλαίη τε καὶ θάλασσα ἔνι.

1. 80. ἐληλάδατο, for ἐλήλαντο, from ἐλαύνω. The δ is introduced for the sake of euphony, as in ἀκηχέδαται, Il. 17. 637. The form is found in Herodot. with verbs in ζω, as κεχωρίδαται, I. 140; ἐσκευάδαται 4. 58. Trans. 'walls had been run;' cp. inf. v. 113. ἐλαύνω may possibly refer here to the forging of the brass of which the walls were made.

1. 87. The $\mu\nu\chi ds$ is the point farthest from the entrance. The phrase is equivalent to 'from front to back;' cp. Od. 3. 402. $\kappa\dot{\nu}a\nu\sigma s$ is a doubtful word. In II. 11. 24, it seems to be spoken of as a metal, and so many render 'blue steel,' i. e. tempered till blue, like a watch-spring. Others, more naturally, regard it as a native ore of copper of a bright blue like verditer. It may have been in the form of an enamel. Trans. simply, 'a cornice of blue.' The reference is still to the outside walls of the house, the description of the interior begins inf. v. 95.

1. 88. ἔντος ἔεργον (εἶργον), 'closed in.' The plural, θύραι, seems to imply the two leaves of a folding door. So δικλίδες, Od. 2. 345.

1. 90. Trans. 'Of silver was the lintel above them, and of gold the hook,' which served as a door-handle; cp. Od. 1. 441.

1. 91. There were two dogs on either side of the door, one of gold and one of silver, 'which H. had wrought with cunning mind to keep ward at the house of Alcinous, being deathless and ageless for ever.' For similar magical works of Hephaestus, cp. Il. 18. 418.

1. 92. πραπίδες (like φρένες), properly = the diaphragm or midriff;

cp. II. 11. 579 βάλε. . ήπαρ ὑπὸ πραπίδων.

1. 95. έρηρέδατο, Schol. έρηρεισμένοι ήσαν, from έρείδω, (cp. the use of κλίνω, Od. 6. 308), 'were planted leaning along the wall, right through from front to back. Ένθα = έν θρόνοιε.

1. 97. ἐύννητοι (for ἐύνητοι), § 8. 2. βεβλήατο, § 17. 4.

1. 99. emperavov, see on Od. 4. 89.

1. 100. 'Statues of boys on pedestals (βωμό», like βάθρον, from βαίνω) were there, giving light all night long.'

1. 102. φαίνειν, used absolutely, as in Od. 18. 307

αὐτίκα λαμπτήρας τρείς Ιστασαν έν μεγάροισι δφρα φαείνοιεν.

Cp. Od. 19. 25. vúктаs is the accus. of duration of time.

1. 103. ol = 'Αλκινόφ. Cp. Virg. Aen. 1. 703.

1. 104. μύληs, gen. Others read μύληs = μύλαις. μήλοπα καρπόν, 'the yellow grain.'

1. 105. ὑφόωσι, § 18. 2. ἡλάκατα, see on Od. 6. 53, 306.

1. 106. As ολά τε follows directly on ημεναι, it is natural to lock for the point of comparison in that word. The maidens, then, sit together row behind row like close-clustering leaves. But the more picturesque interpretation is given by the Schol. δια το εὐκίνητον τῶν χειρῶν ἐν τῷ στρέφειν τὴν κρόκην (thread) ὡς καὶ τὰ φύλλα τῆς αἰγείρου .. εὐκίνητα ραδίως καὶ ὑπὸ τυχούσης αὕρας, i.e. 'any breath of air that comes.'

1. 107. καιροσέων, properly καιροέσσεων from καιρόειs, the adject from καιροε, the woof or cross-threads in weaving, for which other edd. write καιρουσσέων and καιροσέων. Trans. 'and from the close-wove linen, trickles off liquid oil.' The simplest interpretation is that the linen is os close a texture that oil would run off its surface instead of soaking in. Others take it of the glistening look of the linen, which is a proof of good weaving. So Il. 18. 595

χιτῶναε

εΐατ' ἐυννήτουε ήκα στίλβονταε ἐλαίφ.

Cp. also Od. 3. 408. Others again refer it to the actual use of oil in dressing' the fabric.

1. 108. 'As the P. are cunning beyond all men at sailing a swift ship on the sea, so $(\delta s = \tau \delta \sigma \sigma r)$ are the women skilled in weaving.'

1. 110. τεχνήσσαι is for τεχνήεσσαι, from τεχνήειs, a reading preserved by the Schol. The word is parallel to tδριεε. The ordinary reading lστδν τεχνήσαι (first aor. inf. τεχνάω), would answer to ελαυνέμεν. νηα. Ιστόν may be retained with τεχνήσσαι as an accusative of reference; but lστών is found in several good MSS. For the words περι.. εσθλώς, see on Od. 2. 117.

1. 113. ἀμφοτέρωθεν. This the Schol. rightly interprets as equivalent to παντάχοθεν, because it gives the enclosure in length and breadth. So ένθα και ένθα in the same sense, Od. 10. 517.

1. 114. πεφύκασι, as λελόγχασι, Od. 11. 304; others read πεφύκει.

1. 117. τάων, § 14.

1. 118. xeimatos, 'in winter,' genit. of point of time.

θέρευs, § 4. 1. 'Their fruit never falls or fails, winter or summer; lasting all the year round; but ever and aye (μάλ' alei) the zephyr as it breathes is forming some fruits and ripening others.'

ζεφυρίη (cp. Od. 2. 195) is a fem. adj. used substantively, as ήοίη for

ர்**ல்க, Od. 4. 44**7.

1. 120. int='after.' The marvel both in the garden and the vineyard (see below) is that the various stages of growth and maturity are all going on together. The accuracy of the description is marred by the introduction of σταφυλή, as the garden is separate from the vineyard, where alone the vines are growing.

1. 122. oi, see on v. 103 sup. For alwn, cp. Od. 1. 193.

έρρίζωται = πεφύτευται, Schol.

1. 123. Trans. 'Of it (sc. ἀλωή) one part, a warm spot on level

ground, is dried by the sun' $(\theta \epsilon \iota \lambda \delta \pi \epsilon \delta \sigma r \text{ from } \epsilon \tilde{\iota} \lambda \eta$, 'sun's rays.' For the addition of the θ cp. $\theta \delta \lambda a \sigma \sigma a$ with $\delta \lambda s$), 'other grapes again $(\epsilon \tau \epsilon \rho a s$, sc. $\sigma \tau a \phi \nu \lambda \delta s$) they are gathering, and others they are treading; and in the foreground are setting-grapes shedding their blossom, and others again are just colouring.' The simplest way to make an antithesis between $\epsilon \tau \epsilon \rho \sigma \nu \mu \delta \nu$ (v. 123) and $\epsilon \tau \epsilon \rho a s \delta s$ (v. 124) is to suppose that the sunny spot on level ground is used for drying the gathered grapes into raisins. In the other parts of the vineyard the grapes hang yet on their vines, or are being carried to the wine-press.

- l. 127. (v0a bé. 'And there again trim garden beds of every sort [of herb] are planted, along the last row, looking ever gay.' The last row, sc. of vines. Where the vineyard ends, the garden of herbs begins.
 - l. 128. γανόωσαι, § 18. 2. πεφύασι, § 21. 1.
- 1. 131. δθεν = ἐξ ἡε κρήνηε. For ໂησιν used intransitively, cp. Od. 11. 239.
 - 132. ἐν ᾿Αλκινόοιο, sc. δόμφ.
- 1. 135. Join είσω δώματος, as Od. 8. 290. είσω goes usually with accus.
 - 1. 138. σπένδεσκον, § 17. 6.
- 1. 140. ἡέρα ἔχων, 'clad in mist,' as εξματα ἔχειν, Od. 17. 24. Join βή διά δῶμα.. ὄφρα ἵκετο.
- 143. 'And then the marvellous mist melted away from him.' For the gen., cp. πάλιν τράπεθ' νίοι έξιοι, Π. 18. 138. Cp. Virg. Aen. 1. 568.
 - l. 144. ibóvres (aorist), 'when they caught sight of.'
 - l. 145. opowres (present), 'as they gazed.'
- 1. 148. δλβια can hardly be taken as adverbial to ζωέμεναι, but the infin. must be regarded as an addition to the sentence. 'May the Gods grant them blessings (Od. 8. 413) in [all the circumstances of] their lives.' Lit. 'with reference to their lives.' For the infin. so used to express the sphere in which some action takes place, cp. δε δμηλικίην ἐκέκαστο, δρνιθαι γνῶναι. 'His superiority is shown in his knowledge,' Od. 2. 159. Cp. also 3. 246, and 5. 217.
 - 1. 152. θασσον, 'all the quicker,' sc. than I should without your aid. φίλων άπο, 'far from friends.'
 - 1, 154. akriv, see on Od. 2. 82.
- 1. 156. ἀνδρῶν, partitive genit. after δε, 'who among the Phaeacians,' cp. Od. 5. 448. προγενέστεροs, a qualifying comparative, as γεραίτεροs, Od. 3. 362.
- 1. 150. κάλλιον, 'more honourable.' The comparative means that our present neglect is no *improvement* on our usual custom. Cp. Od. 3. 70. The $\tau \delta \delta \epsilon$ is explained by the words that follow, $\xi \epsilon \hat{\nu} \nu \nu$, $\kappa. \tau. \lambda$.
- 1. 161. σον, emphatic, 'waiting for the word from thee.' ποτιδέγμενοι, (προσδέχομαι), § 20. 4. Ισχανόωνται, 'are holding back.'
 - 1. 164. ἐπικρήσαι for ἐπικεράσαι, i.e. to mix with water in the κρητήρ.

- 1. 165. σπείσομεν, (σπένδω), § 3. 4.
- 1. 166. evoor correr, 'from what she has within,' Od. 1. 140.
 - L 167. lepdy µ. 'A., cp. Od. 2. 409.
 - l. 169. dπ' ἐσχαρόφιν, § 12. I. Cp. Od. 5. 59.
- 1. 170. 'Having made to rise up his son who was sitting near him; and him he loved most of all.' Later syntax would substitute by for be μιν. Cp. Od. 1. 71; 2. 54.
 - ll. 172-176 = Od. 1. 136-140.
 - l. 177 = Od. 6. 249.
 - ll. 183 foll., see on Od. 3. 340 foll.
- 1. 188. Katakelete, § 23. 6. Apparently an imperat agrist formed from the future neiw. Others take neiw as a desiderative verb and not a tense of κείμαι.
 - 1. 189. Join im-kalisavres.
- 1. 192. & Ecivos, 'this stranger,' demonstrat, use of definite article. &s Y'= ŭs KE.
- 1. 195. μηδέ πάθησι, in construct with ω κε. μεσσηγύς, 'meanwhile,' i.e. between his departure hence and his arrival at home: explained by the following words πρὶν.. ἐπιβήμεναι.
- l. 197. The common reading is κατακλώθες. But the Schol. writes τὸ δὲ κατά πρὸς τὸ νήσαντο: the preposition goes with the verb. Trans. 'Whatsoever Fate and the stern spinners span off for him with their thread at his birth when his mother bare him.' Join οἱ γεινομένφ. κατανήσαντο is like ἐπινήθω, Il. 20. 128, or ἐπικλώθω, Od. 3. 208. κλώθες is a metaplastic form for κλώθοι from κλώθω.
- 1. 201. evapyers, 'in visible presence.' He feels that 'the Gods are contriving something else in this,' if they are going to hide their divinity in mortal disguise.
- 1. 204. καὶ μοῦνος, 'even when by himself,' in opposition to the assembly that gathers at the sacrificial feast. ξύμβληται, conjunctive of syncop. aor. ξυμβλήμην, § 20. 4.
- 1. 205. ού τι κατακρύπτ., used absolute, 'they make no manner of concealment.' έγγυθεν, sc. in lineage.
- l. 211. Trans. 'Whomsoever of men ye know most burdened with sorrow, to them I may liken myself in my troubles.' For the form of sentence, cp. Od. 1. 219.
 - 1. 213. καὶ δέ. Trans. 'Aye! and'.. καὶ μᾶλλον, vel magis.
- 1. 216. 'Nothing is more shameless beyond [i.e. than] an angry belly.' So έξοχ' αρίσταε (κούραε) άλλά τε πόλλ' έπὶ τῆσι, Il. g. 63g.
- 1. 217. ἐπ[έ]λετο.. ἐκέλευσεν, aorists of customary action. There is no need of ν έφελκυστικόν after εκέλευσε, because έο [Féo] takes the digamma, § 2.
- 1. 221. έκ-ληθάνει, 'makes me forget;' cp. ἐκλέλαθον κιθαριστὸν, they made him forget his harp-playing,' Il. 2. 600.

l. 222. δτρύνεσθαι, infin for imperat. φαινομένηφι, § 12. 1.

1. 223. ἐπιβήσετε, conjunet., § 3. 4, 'land me upon;' transitive 1st aor.

1. 224. Ral mep. Only in this passage written together; elsewhere always divided by one or more words, as Lat. ne. quidem.

ίδόντα με, 'When once I have had a sight of my possessions, proyeven my life leave me.' Cp. II. 5. 685 ἔπειτά με καὶ λίποι αἰων.

en my life leave me.' Cp. II. 5. 685 ἐπειτά με καὶ λίποι αίων. l. 229. of μèv, this includes the guests who lived in the town.

1. 232. έντεα δαυτός. So Virg. calls the implements for baking etc. Cerealia arma, Aen. 1. 181. ἀπεκόσμεον, 'began to clear away.'

1. 234. είματα, in apposition with and descriptive of φάρω and χιτών.

Cp. Od. 6. 214.

l. 237. Trans. 'This, the first question, I myself will ask.' On the double interrogative, τίε πόθεν, see on Od. 1. 170.

1. 239. The readings vary between φη̂s (i.e. ἔφηs) and φη̇s, 2nd

person pres. The former is better, 'Saidst thou not?'

1. 248. έφέστιον to be taken predicatively with ήγαγε, 'brought me to her hearth.'

ll. 249-251 = Od. 5. 131-133.

1. 251. ένθα takes up the moment of ἐκέασσε. The lines 251 258 were rejected by some of the Alexandrian critics as a later interpolation. ἀπέφθιθεν, § 22. 1.

1. 256. ενδυκέωs. Perhaps, as v may represent o in Aeolic, this is for

ἐνδοκέωε, i. e. = κατὰ δόξαν, 'decently,' 'properly.'

1. 261. Scan ἀλλ' ὅτε | δη ὅγ | δοόν μοι ἐ | πιπλόμεν | ον ἔτοι | ῆλθε |. Here ὅγδοον must be a dissyllable, as in Od. 14. 287. Dindorf conjectures δη ΄ ὀγδόατον by synizesis.

l. 263. ή και νόος. We should expect ή και ότι νόος. Cp Od. 9. 339.

The ayyelin mentioned here is brought by Hermes, Od. 5. 29 foll.

1. 265. ἔσσεν, ' clad me with,' ἔννυμι.

1. 266 = Od. 5. 268.

11. 267, 268 = Od. 5. 278, 279.

1. 270. ξυνέσεσθαι οιζυί. So Soph. Phil. 1168 άχθος φ ξυνοικεί.

1. 273. The meaning is that the waves swept him from his boat.

1. 274. Join άδινα στεν., as βορέα στεν., Od. 5. 420.

1. 276. τόδε λαῖτμα, 'yonder deep.' He points in the direction of the sea. διέτμαγον, cp. Od. 5. 409.

1. 278. 'There (sc. ἐν ὑμετέρη γαίη) the wave would have dashed me on the beach as I tried to land.'

1. 280. clos, see on Od. 4. 90 and § 3. 6.

1. 281, 282 = Od. 5. 442, 443.

1. 283. Trans. 'And [having got clear] from the water I sank down, rallying my spirit.' Cp. Od. 5. 458.

- 1. 284. διιπετέος, see on Od. 4. 477.
- 1. 285. ἐκβὰs is intended to give the same picture as ἐκ ποταμοῖο λιασθεὶs, Od. 5. 462.
 - 1. 286. Join κατ-έχευεν.
- 289. δύσετο. Cp. Od. 6. 321, which shows that there were yet some hours of daylight after Odysseus awoke. To avoid the contradiction, Aristarchus reads δείλετο, 'the sun was westering.' δείλη was the 'afternoon,' Il. 21. 111.
 - l. 290. τεήs, § 15. 2.
- 1. 292. ἡμβροτεν, i.e. ἡμαρτεν (ἀμαρτάνω), with a metathesis of αρ to ρα, i.e. ἡμρατον οτ ἡμροτον (cp. above κατέδ-ρα-θον from καταδ-αρ-θάνω). The β is inserted to harmonise the sound of $\mu \rho$, as in $\mu \epsilon \sigma \eta \mu [\beta] \rho i \alpha$.
 - 1. 293. avriágavra, see on Od. 6. 193.
- l. 294. ἐρξέμεν may be a future tense, or the Epic 2nd aor. with the sigma, as ἀξέμεν, Il. 23. 111. See § 20. 2. 'As you would not expect a young person to do when meeting any one.'
 - 1. 297. άληθείην, '[as] the truth,' in apposition to ταῦτα.
- 301. 'And yet it was to her first that thou didst make thine appeal.'
 Cp. Od. 6. 176.
- l 303. The statement of Odysseus here becomes more diplomatic than true. Cp. Od. 6. 260 foll.
- 1. 307. 'We, the race of men, are touchy.' δύσζηλοι (ζηλοι, ζέω, ferveo), in the masculine by constructio ad sensum.
- l. 311. at γάρ. . έχέμεν. For this use of an infin. in place of the usual optative, cp. Od. 17. 355, where both constructions are combined,

Ζεῦ ἄνα, Τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὅλβιον εἶναι, καί οἱ πάντα γένοιθ' ὅσσα φρεσὶν ἢσι μενοινᾶ.

- Trans. Would that, O father Zeus, and Athena and Apollo, thou, being such an one as thou art, and feeling as I feel, mightest have to wife my child, and be called my son-in-law abiding here. Cp. also Od. 24. 370.
- 1. 314. οἶκον δέ τ' ἐγώ. The reading of κ'[ε] for τ'[ε], which better suits the sense, is given in one and suggested (by the word κάγὼ) in another MS. The reading in the text is generally translated, 'And O! that I might give thee an house:' carrying on the wish from at γὰρ, sup. v. 311.
 - 1. 316. μή.. γένοιτο, i.e. 'heaven forbid.'
- 317. ἐs τόδε.. αῦριον ἐs, 'I appoint your departure for this date, viz. for to-morrow.'
 Cp. ἐs τόδ' ἡμέρας, Eurip. Alcest. 9.
 - 1. 318. τήμος δέ, 'and then,' i.e. when to-morrow comes.
- 1. 319. ἐλόωσι. Probably the present tense from ἐλάω Epic form of ἐλαύνω, § 18. 2. It may also be regarded as an open form of ἐλῶσι, the contracted future, 'While they row you over the calm sea.' So πόντον ἐλαύνειν, 11. 7. 6.
 - 1. 320. καὶ εί που, as we say, 'and anywhere else you like.'

1. 322. ol. . daw, ii en civibus nostris qui.

1. 323. This visit of the righteous Rhadamanthus, who is elsewhere represented (Od. 4. 564) as living in Elysium, belongs to an unknown legend. For Tityos, cp. Od. 11. 576.

1. 326. απήνυσαν, sc. τον πλούν. Cp. νηθε ανύσειε θαλάσσηε ύδωρ,

Od. 15. 294.

1. 330. The use of this verse, which has passed into a formula, is inaccurate here, as it introduces no personal address to an interlocutor, but a prayer to Zeus. See on Od. 2. 302.

11. 336-339 = Od. 4. 297-300.

1. 342. δρσο, see on Od. 6. 255. κέων, a shorter form of κείων.

1. 345 foll., see on Od. 3. 399, 402 foll.

BOOK VIII.

1. 3. åv, § 7.

1. 4. ἡγεμόνευε, cp. Od. 3. 386.

1. 6. λίθοισι, i. e. the λαέσσι of Od. 6. 267.

1. 7. πλησίον = 'near one another.'

μετφχετο (explained by v. 9), 'went about to accost every one she met.'

l. 11. dγe, singular verb used with plural subject, because the form had become merely interjectional. Cp. Od. 2. 212.

12. léval is not dependent on δεῦτε, but stands as infin for imperat.,
 Od. 1. 292.

1. 16. ἔμπληντο, § 20. 4. Join ἔμπλ. βροτῶν. The ἔδραι = the $\lambda i\theta \omega_i$, sup. v. 6.

l. 18. τφ.. ωμοις, 'over him, on head and shoulders;' for this epexe-

gesis, cp. Od. 6. 235.

1. 21. ως κεν γένοιτο. The addition of κεν implies that the desired result naturally follows the fulfilment of the condition. Cp. Od. 2. 53. And, for the same mood after a fut tense, cp. Od. 13. 401 κυνζώσω τὰ ὅσσε .. ὡς ὡν φανείης. Cp. Plato, Phaedr. 230 B, ' The tree ἀκμὴν ἔχει τῆς ἄνθης ὡς ὡν εὐωδέστατον παρέχοι τὸν τόπον.'

1. 22. δεινός τ' alδοιός τε=' awe-inspiring and reverend.' έκτελέσειε

is still in construction with &s KEV.

1. 23. πολλούς τούς πειρήσαντο, 'those many trials of skill in which the Phaeacians made proof of Odysseus;' τούς may stand for τοίς attracted into the case of ἀέθλους, if it may be taken as accusativus respectus. Cp. ἔκαστά τε πειρήσαιτο, Od. 4. 119. The line is suspicious and was rejected by Zenodotus, since Odysseus did not engage in many contests. But v. 214 shows that he was at any rate ready for more.

1. 24. See on Od. 2. 9.

11. 25-27=Od. 7. 185-187.

- 1. 29. 1 is a further description of οδκ οίδ' δε τιε, 'whether he be come from E. or W.'
- 1. 30. πομπήν δὶ, 'He is urging upon us his dismissal, and is praying that it be confirmed for him.'
- 1. 31. ω το πάρος περ, i.e. as we have always done on behalf of those who have sought our aid.
- 1. 32. ούδὲ γὰρ ούδέ. The whole sentence is negatived by the first οὐδὲ, which negation is again repeated before the emphatic άλλος. Cp. Od. 3. 27.
- 1. 36. κρινάσθων, 'let them choose two-and-fifty youths among the people.' κρινάσθων is middle voice, as in Od. 4. 408; the ordinary form in -θωσαν being always contracted in Homer. The subject to κρίνασθ. is an indef. plural, as in $\phi \alpha \sigma l =$ 'men say.' The dual κούρω, here and inf. v. 48, where also κρινθέντε is added, is suggested by the δύω. The change introduced in the number by the addition of πεντήκοντα is as it were forgotten. For the use of πάρον with pres., cp. Od. 4. 811.
 - 1. 37. eŭ δησάμενοι, see on Od. 4. 782.
 - 39. ἡμέτερόνδε=' to our [house]."
- 1. 40. airdo of allo, 'But as for you others, you sceptred kings, come ye to my fair house.'
 - 1. 44. περί, Cp. Od. 2. 116.
 - 1. 46. ἡγήσατο, 'led the way,' as ἡγεμόνευε, sup. v. 2.
 - 1. 47. σκηπτοθχοι, used substantively without βασιλείε.
 - μετώχετο = 'went to fetch.' Cp. Od. 1. 184, for this use of μετά.
 - 1. 48. κρινθέντε, see on sup. v. 36.
 - 11. 50-55 = Od. 2. 407 and 4. 780-783, 785.
- 1. 57. αίθουσα. There were two sets of these: one set built inside the front wall of the αὐλη, on either side the gateway, and so turning the open side of the verandah to face the house. The other set was similarly built against the front wall of the house, so that the two were opposite one another. The latter are alluded to Od. 3. 399. Ερκεα may be the walls enclosing the court; δόμοι includes the house and its entrance; so that these three words are together descriptive of what we should call the whole premises.
- 1. 58. This verse is wanting in some MSS, and may have been copied from sup. v. 17.
- 1. 61. τοὺς δέρον, 'These they flayed and made ready, and prepared a delicious meal.' τετύκοντο (τεύχω), § 16. 2.
- 1.63. The 'good and evil' which falls to the lot of the bard is described in the following line.
- 64. ἀμέρδω, 'to deprive of,' like its cognate form ἀμείρω, is equivalent
 to ἀμερίζω, the ι passing into δ through the j sound.
 - 1. 67. Join έκ δὲ πασσάλοφι (§ 12. 1) κατεκρέμασεν.

1. 68. αύτοῦ, not = ipsius, but a local adverb, 'there,' explained by the addition ὑπὲρ κεφαλῆε. Cp. Od. 9. 96.

ἐπέφραδε (φράζω, § 16. 2), 'showed him how to take it with his hands.' For as he was blind, he could only feel for it.

l. 71, foll. = Od. 1. 149, foll.

1. 73. ἀνιέναι, like ἐποτρύνειν, sup. v. 45. κλέα ἀνδρῶν. In Il. 9. 189, Achilles sings to the lyre, of the glorious deeds of heroes.

1. 74. oǐ μης τῆς may be an inverse attraction for τῆς oǐ μης = cuius carminis laus caelum pervenit. So Od. 21. 13 δῶρα τά oi ξεῖνος δῶκε = quae dona. Or οἴ μης may be a partitive gen., and the sentence may mean, 'choosing from the whole story. the strife of A.' According to this, οἴ μη would be the whole tale of Troy, and νεῖκος one scene in it. Cp. inf. v. 500 ἔνθεν ἑλῶν, 'taking it up from the point where.' Agamemnon had been told by the Delphic oracle that he might hope to take Troy when he should see an angry quarrel arise between the noblest of the Achaeans. So when Odysseus and Achilles disputed at some sacrificial feast whether Troy could best be taken by stratagem or assault, Agamemnon saw in their dispute the fulfilment of the oracle.

1. 76. We must suppose two forms, δηρίομαι and δηριάομαι, to give δηρίσαντο and δηριόωντο, respectively.

- 1. 79. χρείων (χρέω), Schol. μαντευόμενος. The meaning of the middle voice, χρησόμενος, is 'to get an oracle for one's self.'
 - 1. 80. oùôòv = ' the threshold of the temple.'
- 1. 81. κυλίνδετο, metaphor from a wave.
 - 1. 82. διά βουλάs, see on inf. v. 520.
- 1. 84. \$\phi\text{papes}\$. This square of cloth was put on so as to cover the left arm and shoulder tightly. The right arm was left bare, and a long corner hung down from the right shoulder. This corner Odysseus threw over from behind, and 'drew it down over his head.'
- 1. 87. δτε λήξειεν, not = 'when he stopped,' which would be δτ' έληξεν, but 'each time he stopped,' as is further shown by the iteratives έλε σκε (v. 88) and γοάασκε (v. 92). There must have been separate divisions, or 'fyttes,' in his recital.
- 1. 89. ἀμφικύπελλον, Od. 3. 63. σπείσασκε (σπένδω, § 17. 6), bv way of acknowledgment to the Gods for each fresh instance of their care of him, which Demodocus recited.
 - 1. 91. ἐπέεσσι, 'the stories,' Od. 4. 597.
- 1. 99. συνήορος (άρω), 'the accompaniment' The lyre is called δαιτός έταίρη, Od. 17. 271.
 - 11. 104, 105 = sup. vv. 46, 67.
 - 1. 106. Notice the tenses eAe, efaye, 'seized, and began to lead.'
- 1. 107. ἦρχε τῷ αὐτὴν δδ. = praeibat illi eam ipsam viam quam ceteri [sc. ibant].
 - 1. 108. θαυμαίνω, Epic variant for θαυμάζω.

- 1. III. All Phaeacian names recall the seafaring life, except Alcinous, Arete, Laodamas, Polybus (inf. v. 373), Dymas (Od. 6. 22), and Rhexenor (Od. 7. 63).
- 1. 116. The common reading is Nauβολίδηs 6', but it is better to omit the τε and make the patronymic refer to Euryalus.
- l. 121. νύσσα is here the 'scratch,' or starting-line. Schol. ή ἀφετηρία. It stands also for the turning-post (Lat. meta) in the δίαυλος, but here there is a straight course and no turning. τέτατο δρόμος means that 'the running was made right away from the start.' Cp. Il 23. 375

άφαρ δ' ξπισισι τάθη δρόμου.

The use of relver probably points to the constant exertion of the runner.

1. 122. πεδίοιο. For this local genitive, cp Od. 3. 251, etc.

In this passage the ἡμόνων-οὖρα, or 'mules' range,' represents the distance by which a team of mules beats a team of oxen in ploughing. The phrase ἡμόνων-οὖρα seems afterwards to have become a familiar expression, and was used without the explanatory addition about the oxen. Cp. δίσκου οὖρα, Il. 23. 431.

1. 125. Join λάους ίκετο, came in to the people [who stood waiting at the winning-post].' Cp. Il. 11. 595 ίκετο έθνος έταιρῶν. ὑπεκπροθέων='outstripping the rest, who were thus left in the lurch (ἐλίποντο).'

l. 134. οίδε και δεδάηκε, equivalent to οίδε δεδαώς, knows by having

learned it 'Cp. Od. 4. 493.

- 1. 135. ὕπερθεν adds a simple and picturesque touch. μηρούς τε κνήμας τε refer to the lower part of the body: with χείρας begins the description of the upper part. So Od. 20. 352 κεφαλαί τε πρόσωπά τε νέρθε τε γοῦνα. The words μέγα τε σθένος seem to sum up the general result of the foregoing description.
 - 1. 138. 'Nothing worse than the sea at crushing a man['s spirit].'
 - 1. 147. όφρα κεν ήσιν, 'as long as he lives,' Od. 2. 119.

1. 148. ξήσιν, § 15. 2.

1. 154. καὶ μᾶλλον, 'far more.'

1 159. οὐ.. οὐδέ, see on sup. v. 32. The γάρ means, 'I can well understand your refusal, for,' etc.

1. 160. άθλων, from neut. άθλον. If it be referred to the masc. form, then old τε πολλά must be regarded as merely adverbial = quemadmodum saepe. Cp. Od. 3. 73.

1. 161. άλλα τφ δε, 'But [I liken thee] to one who.' αμα νηὶ θαμίζων

= apud navem versari solitus.

X

l. 162. πρηκτήρες, 'traders.'

1. 163. φόρτου τε, 'Is heedful of the freight, and is in charge of the wares, and the gains so eagerly sought.' δδαΐα signifies the backfreight, produced by the sale of the φόρτοι, and so is rightly described by the epexegesis κερδέων θ' ἀρπαλέων. Cp Od 15. 445 ἄνον ὁδαίων. Τσιν is the old and better reading. Some edd. write εἶσιν = 'goes.'

l. 167. outrus, 'thus,' i.e. as we see in your case. Trans. Thus we see that not to all men do the Gods grant [all] graces, neither form, nor wisdom, nor eloquence. For one man is meaner than another in looks, but God sets a beauty upon his words, and his hearers gaze upon him with delight, while he speaks unfalteringly with winning modesty.'

l. 170. θεὸς μορφήν έπ. στέφ., lit. deus formam sermoni addit. So μορφή ἐπέων, Od. 11. 367. For this use of στέφειν, cp. Il. 18. 205

άμφὶ δέ οι κεφαλή νέφος έστεφε δία θεάων.

Cp. also inf. v. 175 = 'no charm surrounds his words.'

- 1. 176. ώs, 'even as.' He makes Euryalus the special instance of his words. οὐδέ κεν άλλως = 'not even would God fashion thee different,' i.e. on a better model.
 - l. 180. μυθείαι, so νείαι, Od. 11. 114, § 3. 2.
 - 1. 181. Emperar, 'that I was.' So evar of past time, Il. 5. 639.
- 1. 183. πείρων is appropriate to κύματα, Od. 2. 454, and is used by a zeugma with πτολέμους in the sense of completing.
- 1. 186. αὐτῷ φάρει, 'cloak and all.' Such phrases as αὐτῷ σὺν πήληκι, Il. 14. 498, αὐτῷ σὺν φόρμιγγι, Il. 9. 194, show what was the original form of this idiom.
- 1. 187. πάχετος, apparently a collat. form of πάχυς, as περιμήκετος (Od. 6. 103) is of περιμηκής. Cp. πάχετος δ' ἢν ἡύτε κίων, Od. 23. 191. Trans. 'He seized a quoit, bigger [than the rest], a thick one, far more massive than the sort with which,' etc.
 - 1. 190. \(\lambda \text{loss}\). The quoit was of stone.
- l. 192. ὑπερ[ε]πτατο (πέτομαι) σήματα, 'flew past the marks of all,' sc. of the other throwers. The σήματα showed the distances of all the former throws.
 - l. 193. τέρματα, 'the range,' merely repeats σήματα.
 - l. 196. δμίλφ, 'the mass of other marks more or less close together.'
- l. 198. τόδε γε, sc. σῆμα is the reading of Aristarch.; the common reading is τόν γε, sc. δίσκον. ὑπερήσει (ἵημι), 'will throw beyond it.'
 - l. 201. κουφότερον = ' with lighter heart.'
 - 1. 203. † τοσσοῦτον, 'either as far as this, or still further.'
- 1. 204. Stiva, § 15. 4, i. e. quemcumque vero e ceteris omnibus animus impellit, is periculum faciat.
- 1. 207. πάντων Φαι. resumes and explains τῶν ἄλλων, so that οὖ τι μεγαίρω is parenthetical.
 - 1. 208. φιλέοντι, ' with a man while entertaining you.'

- 1. 211. κολούε. The mood changes, because the second clause simply gives the reason why such a man is άφρων και οὐτιδανὸς, ' for he cuts short all his own advantage' by quarrelling with his best friend. το αὐτοῦ = the later ἐαυτοῦ.
- 1. 214. Join οὐ κακὸς = ἄριστοι. πάντα is further explained by δσσοι ά ϵ θλοι.
- 1. 215. τόξον. The quantity of the syllable before the digammated (§ 2) οδο is noticeable.
- 1. 216. Trans. 'I should be the first to hit any man, even though many of my comrades stood at my side,' etc., i. e. He would beat all his companions in shooting, showing himself both more accurate, as picking out his man in a crowd, $(i\nu \, \delta\mu i\lambda \psi)$ and more prompt $(\pi\rho\hat{\omega}\tau os)$.
- l. 224. Ήρακλη, Od. 11. 606, foll. Eurytus was king of Oechalia in Thessaly, Il. 2. 596, 730. The bow of Eurytus was used in the massacre of the suitors. Od. 21. 14-22.
- l. 226. τῷ= 'wherefore.' οὐδ' ἐπὶ γῆρ. ίκ., cp. Od. 15. 246 οὐδ' ίκετο γήραος οὐδόν.
- 1. 229. The meaning is, He can throw a dart with his hand as true as an archer can shoot an arrow from his bow.
- 1. 230. The order is δείδοικα μή τις παρέλθη με ('outstrip') οίοισι πόσσι (='in running only'), for 'I was very cruelly battered in the thronging waves, since there was no constant comfort for me on shipboard, wherefore my poor limbs are drooping.' This includes both the privations on the raft and the horrors of the actual shipwreck. Notice plural numb, with neut, noun, as in Od. 5, 381.
- 1. 239. Join έθέλεις σὴν ἀρετὴν φαινέμεν .. ὡς ᾶν οῦ τις ὅνοιτο. 'Thou art anxious to make a display of thy prowess in such a way that no man, who knows in his heart how to speak becomingly, may disparage thy manhood.' The words χωόμενος .. νείκεσεν stand in a parenthesis. The protasis introduced by ἐπεὶ (ν. 236) has no proper apodosis, but the construction changes at inf. ν. 241 ἀλλ' ἄγε.
 - l. 241, έμέθεν, § 15. I.
- 1. 244. Join old έργα Zeùs καὶ ἡμῖν ἐπι-τίθησι. 'What works Zeus commits to us, also [for we have our special gifts], right on from our fathers' times.'
 - L 246 foll. Cp. Hor. Epp. 1. 2, 28

Alcinoique

In cute curanda plus aequo operata iuventus, Cui pulcrum fuit in medios dormire dies et Ad strepitum citbarae cessatum ducere curam.

- 251. παίσατε (παίζω).
- 254. Join οἰσέτω Δημοδόκφ, as inf. v. 261.
- 1. 258. alσυμνήτης, from also and root μνη in μμνήσκω, properly one who regards what is fair.' The v is introduced as in dμύμων from

μωμοs. The alσυμν. are like the 'Stewards of the Course.' They smoothed the dancing-floor, and made a wide 'ring.' They were public servants whose regular duty was to order the lists (πρησσεσκον, tense). The aor. λείηνων shows what they did on the present occasion.

l. 264. πέπληγον [§ 16. 2] χορὸν may mean only, 'beat the floor;' but some render, 'trod a measure,' like Virgil's pars pedibus plaudunt choreas, Aen. 6. 644. The dance was probably so arranged as to interpret the spirit of Demodocus' song by the dancers' gestures.

l. 266. ἀνεβάλλετο, Od. I. 155.

1. 267. ἀμφὶ, with gen. = 'concerning,' as μάχεσθαι πίδακοε ἀμφ' δλίγηε,
Π. 16. 825.

1. 271. "Ήλως, only found here. The regular Homeric form is $\dot{\eta}\dot{\epsilon}\lambda\iota\sigma s$. $\sigma\dot{\phi}\epsilon=\dot{\tau}$ them.'

1. 275. μένοιεν, sc. the lovers. αὖθι=' where they were,' Od. 5. 208.

1. 276. δόλον, 'the trap.'

1. 279. μελαθρόφιν, Od. 11. 278.

1. 281. περί .. δολόεντα, 'very subtle.'

1. 283. elouro = 'made show of going,' lit. 'seemed.'

1. 284. γαιάων, § 9. 5.

1. 288. ἰσχανόων (ἰσχανάω, § 18. 2), 'desiring.' So δρόμου ἰσχανόωσαν, Il. 23. 300.

1. 292. τραπείομεν. The Schol. interprets ἀντὶ τοῦ τερφθῶμεν. The form stands for ταρπῶμεν, 2 aor. pass. conjunct. of τέρπω. From ταρπῶμεν we get τραπῶμεν, as ἔ-δρα-θου from δαρ-θάνω, and τραπῶμεν οτ τραπέωμεν becomes [§ 3. 6] τραπείομεν. Trans. 'That we may take our pleasure.' λέκτρονδε goes at once with εὐνηθέντες; cp. θῶκόνδε καθίζανον, Od. 5. 3. Others refer τραπείομεν to τρέπω, and join it with λέκτρονδε, but cp. Il. 3. 441

άλλ' άγε δή φιλότητι τραπείομεν εύνηθέντε,

where the addition of λέκτρονδε is wanting.

1. 293. μεταδήμιος, 'at home.'

1. 294. The Sintian (σίνομαι, 'to ravage') brigands were the earliest inhabitants of Lemnos.

1. 297. ἔχυντο (χέω), § 20. 4.

1. 298. ἡν=ἐξῆν.

1. 209. δτ' οὐκέτι φ. π., 'that there was no longer chance of escape.' For φυκτά, see on Od. 3. 129. Others write δτε as a direct antithesis to τότε δη γίγνωσκον = tum... cum.

1. 300. ἀμφιγυήσιε, 'lame of both feet,' lit. 'on both sides,' from γυιδε, 'lame;' cp. γυιδω.

1. 303. This line, wanting in the best MSS., seems to be introduced from Od. 2. 298.

l. 307. έργα γελαστά, 'deeds of mockery.' But as Hephaestus thought it no laughing matter, it may be better to divide the letters

έργ' ἀγέλαστα. Join οἰκ . . ἐπιεικτὰ='hard,' lit. 'not yielding;' cp. σχέτλιος.

1. 309. ἀίδηλον. The Schol. rightly interprets ἀφανιστικόν. The adj. has both a passive and an active sense, (1) destructive, as here, (2) invisible, as in Hesiod Op. et Di. 754.

1. 310. ἀρτίπος, for ἀρτίπους, as ἀελλόπος, Π. 8. 409, ' sound of limb.'

1. 311. ἡπεδανός, lengthened from ἀπεδανός, the opposite of εμπεδος.

1. 312. τω δφελλον = qui utinam me nunquam genuissent.

1. 313. iva, 'where.'

1. 315. Trans. 'I don't expect that they will care to lie thus one moment longer, though so very fond; very soon they will both have no fancy for sleep.' κειέμεν is from κείω, which is said to be a desiderative of κείμαι. But cp. Od. 7. 188. Join οὖκ .. ἐθελήσετον.

1. 318. ἀποδώσει. After els δ κε the conjunctive is usual; and so some read here ἀποδώσιν. Hermann. ad Vig. 903 remarks, indicativum poeta praetulit rei fortius adfirmandae caussa, i. e. implying that restitution will be made. πατήρ is Zeus, father of Aphrodite by Dione. Il. 5. 370.

1. 324. θηλύτερα. With this termination, cp. δρέστερος, αγρότερος,

δεξίτερος, etc.

1. 325. How, 'good things;' an irregular gen. from the, of which the neut. is $\epsilon \delta$. There is great uncertainty about the breathing; most edd. write it with the smooth. Both the and $\delta \epsilon \delta \delta \lambda \delta$ are derivatives from $\epsilon l \mu (\delta \sigma \mu)$, and mean, literally, that which really is,' i. e. the true and good. We find an analogous uncertainty in the breathing of two other derivatives from the same root, e.g. $\epsilon \tau \omega \mu \omega \delta$ with the aspirate, and $\epsilon \tau \omega \mu \omega \delta$ with the smooth breathing.

1. 328. πλησίον is substantive.

1. 329. άρετᾶ, from ἀρετάω.

1. 332. τὸ = 'therefore,' propierea, as δ= 'wherefore,' guod; cp. Il. 3. 176 τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα.

Il. 340-342. The three optatives are taken most simply as three separate wishes. ἀπείρονες = 'strong,' as going round and round without end.

1. 347. 'I promise you that he himself shall pay all fair claims.'

1. 348. per' alav. leoîou = publicly, in Olympus.

1. 351. δειλαί τοι δειλαν γε. 'In behalf of sorry fellows (like Ares) even securities are sorry things to accept.' δειλαν is the gen. after εγγύα. The middle voice εγγυάασθαι is spoken of the one who takes security. εγγυά μεν δ διδούν εγγυάται δε δ λαμβάνων, Eustath. Hephaestus asks, 'What guarantee shall I have that Ares will pay? I cannot come upon you for the claim.'

1. 352. Stoum does not mean, 'bind you under an obligation,' but actually, 'put you in chains' as I have done to Ares.

1. 353. χρέος = μοιχάγρια, sup. v. 332.

1. 358. où k tot' où de toure = neque licet neque decet.

1. 359. δεσμον (the older and better reading for δεσμών) is the direct

object of aries, so areaar πύλας, Il. 21, 537.

- 1. 365. Exertivole. For this word, as well as $d\nu h \nu o \theta \epsilon$, see Buttmann, Lexilog. 110 foll. He considers them to be from supposed verbal forms $i\nu i\theta \omega$ and $d\nu i\theta \omega$, expressing the meaning of the preps. $i\nu$ and $d\nu i\theta \omega$ respectively, i. e. 'being on' and 'rising up.' Curtius (Gk. Etymol. 226) prefers the connection with $d\nu i\theta \omega$, which Buttmann rejects. old may be strictly adverbial, as in Od. 9. 128=' even as,' the phrase old ... $i\omega i \nu i \omega i$ being a further description of $d\mu i \mu i \nu i \omega i$ or it may stand as a relative to all the antecedents suggested by the foregoing clause, e. g. brightness and smoothness and softness.
 - l. 368. άλλοι, Od. 1. 132.
 - 1. 372. οί δ' ἐπεί. The apodosis to this begins at την ἔτεροε ρίπτασκε.
- 1. 375. δ δ' άπὸ χθονὸς, 'the other leaped up and caught it [each time] before he reached the ground again.'
- 1. 377. ἀν' ἰθύν. Some interpret this, 'straight up,' in distinction to the direction of the ball thrown from hand to hand in the next dance. But πᾶσαν ἐπ' ἰθὺν, Od. 4. 434, seems to decide the meaning to be, 'with might and main,' like ἀνὰ κράτου.
- 1. 378. ταρφέα, adverbial accus. from ταρφώ, 'with frequent change from side to side.' ἐπελήκεον, 'beat time.'
- 1. 379. ἐστεῶτες, three syllables by synizesis. Another form is ἐστἄότες. ὑπ'. ὀρώρει, 'rose up from below.'
 - 1. 382. ἀπειλεῖν, in the sense of promising, occurs Il. 23. 872 αὐτίκα δ' ἡπείλησεν ἐκηβόλφ 'Απόλλωνι

Trans. 'Thou didst both promise, and lo! here it was ready done,' i. e. 'As thou didst promise, so it was done.'

1. 390. These twelve princes 'rule as lords' among the people.

- 1. 392. τῶν οἱ ἔκαστος. The sentence would naturally run, τῶν ἔκαστος φερέτω, 'let each of these princes bring;' but the construction changes to the direct address, ἐνείκατε='bring ye.' Trans. 'Now bring for him .. each one of these princes .. a garment,' etc. Cp. τῶν πάντων οἱ ἔκαστος διν δώσουσι, Il. 10. 215.
 - 1. 396. ε αὐτὸν='him, personally.'
- 1. 399. οἰσέμεναι, § 20. 3. ἔκαστος, distributive, in apposition to the collective subject of πρόεσαν.
 - 1. 403. ἔπι = ἔπεστι.
- 1. 405. αμφιδεδίνηται. Cp. δινωτήν ελέφαντι, Od. 19. 56. πολέσε [§ 13. 5] δέ οἱ άξιον ἔσται, 'he will find it worth much.'
- 1. 417. Súcrero. Here ends the day that begins with v. I of this book; but the company does not separate for the night before Od. 13.17.

- 1. 421. rolow, sc. Odysseus and the princes.
- 1. 426. dupl wupl, as we say, 'on the fire.' The preposition is accurately used, as the legs of the tripod enclose the fire. ol='for him.'
 - 1. 429. ἀκούων,—we should expect ἀκοῆ or ὅμνφ as parallel to δαιτί.
- 1. 435. λοετρο-χόον. Notice the accent, lit. = 'bath-pouring.' Trans. 'for filling the bath.' ίστασαν, (imperf.), 'proceeded to set.'
- 443. ίδε πῶμα, 'look to the lid, and quickly fix a knotted cord thereon.' Cp. δρη δίφρον, 'see to a chair,' Theocr. 15. 2.
 - 1. 444. δηλήσεται, conjunctive.
 - 1. 448. ποικίλον, 'intricate.' δέδαε, redupl. 2 aor. as if from ΔΑΩ.
- 1. 451. ἐπεὶ οῦ τι κομιζόμενός γε, 'He did often have comfort like this.' θαμίζειν with participle is best translated by an adverb. So διατελεῖν μαχόμενος, 'to be constantly fighting.' Cp. Od. 5. 88.
 - l. 452. ἐπεὶ, as in Od. 4. 13.
 - 1. 453. τόφρα δέ, 'but all that while,' etc.
 - 1. 462. ὅτι μοι πρώτη, 'since to me first you owe the debt of rescue.'
 - 1. 465. οῦτω='as you say.'
 - 1. 466. ἐλθέμεν, sc. ἐμέ.
 - 1. 467. Kal Keith, 'there too' (as I do here).
- 1. 468. ἐβιώσαο, a strong word; trans. Thou didst give me my life.
 - 470. μοίρας, Od. 3. 67.
 - 1. 472. λαοΐσι τετιμ., an explanation of the meaning of Δημό-δοκος.
- 1. 475. Trans. 'Having cut off a portion from a chine of a hog with white tusks; but the larger part was still left over.' ἐπὶ δέ πλ. ἐλέλ. is a parenthesis.
 - L 477. τῆ, Od. 5. 346.
 - 1. 478. προσπτύξομαι, conjunctive in construction with δφρα.
- 1. 488. μοῦσα. The Muses would be accountable for his gift of song, and Apollo for his skill on the lyre. Or perhaps the reference is to Apollo as prophet, who has revealed to him the truth of the stories he sings.
 - l. 401. άλλου, sc. παρεόντοι.
- 1. 492. μετάβηθ, 'change your ground,' i. e. pass to another story. κόσμον = 'the fashioning.'
- 1. 493. δουρατίου, cp. Virg. Aen. 2. 15. τον . . ον, both refer to ξππον.
- 1. 494. δόλον, 'as a snare,' as sup. v. 276. Cp. Virg. Aen. 4. 264 doli fabricator Epeus. Another reading is δόλφ=fraude.
- 1. 499. Es φάθ', δ δὲ, 'so he spake, and the other, moved by the god, set forth his strain, having taken it up at the point where they,' etc. With δρμηθείε θεοθ, cp. Od. 22. 347 θεδε δέ μοι ἐν φρεσὶν οἴμαε παντοίαε ἐνέφυσε. See Od. I. 347. After making the Horse, the Greeks fired

their tents, and made show of sailing away in the direction of Tenedos Cp. Virg. Aen. 2. 21 foll.

l. 504-506. μιν . . δ . . αὐτὸν, all refer to the Horse.

1. 505. ακριτα, 'undecided,' as shown by τρίχα δέ σφισιν ήνδανε βουλή.

1. 507. διαπλήξαι, (πλήσσω). Others read διατμήξαι, (τέμνω).

1. 508. κατά πετράων. The Pergama of Troy stood on a rock which had a steep escarpment on the side of the Scamander.

l. 509. Å ¿dav, 'or to leave it there as a splendid present, to be a peace-offering to the Gods,'

1. 510. The subject to έμελλεν is βουλή.

1. 511, ἀπολέσθαι. The subject is πόλιν, from the following πόλιε.

1. 520. δια 'Αθήνην, ' by means of;' where in Attic syntax we should find δια with the gen., which is not used in this sense by Homer. Cp. sup. v. 82, Od. 11. 276, 437.

l. 523. Join πόσιν άμφιπεσ., as in v. 527.

 527. ol, 'the enemy smiting her back and shoulders with their spear-shafts carry her off to bondage.' So εἰσφορεῖν ὕδωρ, Od. 6. 91.

l. 529. «Ιρερον from «Ιρω, (cp. σειρή), 'to tie,' as Lat. servus from sero (serui).

1. 530. Join The maperal.

1. 537. σχεθέτω, 'let him hush.'

 539. Φρορε, intrans. aor. from δρνυμ, used here parallel with a present tense, as in Il. 13. 78 χείρες ἄαπτοι μαιμῶσι καί μοι μένος Φρορε.

l. 540. ἐκ τοῦδ', 'from that time forth.'

1. 546. avri = 'in the light of.'

547. δε τ' δλίγον περ, 'who hath reached even a little way with his wits.' ἐπιψαύειν seems used without an object expressed, as ἐπαυρεῖν,
 II. 11. 391 εἴ κ' δλίγον περ ἐπαύρη. It is contrary to usage to make πραπίδεσσι governed by ἐπιψαύειν, which would require a genitive.

1. 548. τφ, 'wherefore;' sc. because there is such real intimacy between

host and guest.

1. 551. of is the relative qui in urbe [sunt,] quique circa babitant.

1. 553. έπην .. γένηται = ex quo primum natus fuerit.

1. 556. πιτυσκόμεναι φρεσί, 'purposing it in their minds.' The ships of the Phaeacians were supposed to be gifted with intelligence, like the canoe in the legend of Hiawatha.

1. 560. πόλιας, a dissyllable, § 4. 3.

1. 562. οὐδέ ποτέ σφιν, 'nor ever is there any fear upon them (ξπι = ἔπεστι) either of taking any harm or of being lost.'

1. 564. ωs. The uncertainty about the meaning of ωs here is increased by the fact that the ποτε throws back its accent upon it. We may render, Hoc vero ita quondam audivi, or, less simply, Hoc vero [narrabo] sicut quondam audivi.

 566. ἀπήμονες resumes πημανθήναι of sup. v. 536. Poseidon was jealous because this immunity from harm seemed to be too great

independence of his power.

1. 567. φη, '[My father] said that he [Poseidon] would one day wreck a P. ship .. and would throw a huge mountain over our city.' So dμφικαλύπτευν βάκου κεφαλη, Od. 14. 349, and, in Latin, circumdare vincula collo, Ov. Met. 1. 631.

1. 571. επ[ε]λετο, 'was,' i.e. at the time the threat was made.

1. 573. δππη, 'how.'

1. 574. αὐτούς τε πόλιάς τε, a sort of apposition to χώρας.

 578. 'Αργείων Δαναῶν seem to mean the Danai living in Argos, i.e. in Southern Greece.

l. 580. joi, § 23. 4.

1. 581. Τλιόθι πρό, see on Od. 5. 469.

1. 583. $\mu\epsilon\theta$ alma = 'next to one's own blood relations.'

584. κεχαρισμένα εἰδώs = ' with fond heart.'

BOOK IX.

11. 3, 4. 1 Tot. . a von v = Od. 1. 370, 371.

5. τέλος = 'consummation,' not 'end.' So dawn is said to bring the day to perfection, τελεῦν ἦμαρ, Od. 5. 290. Cp. τέλου θανάτοιο, γάμοιο, etc.

- δ. ἔχη .. ἄπαντα, 'possesses [men] throughout all the people;' the object to ἔχη, sc. ἀνθρώπους, is not expressed. Others make ἔχη κάτα = κατέχη governing δῆμου.
 - 1. 9. kpelŵv, § 3. 2.

10. ἐγχεῖη, ibid.

- l. 11. The common order of words would be τοῦτο είδεται κάλλιστόν τι είναι.
- 13. 'But thine heart did incline to ask of my sad troubles.'
 εξρεσθ[αι], § 6.
- 1. 14. 'What shall I recount first then, and what last?' έπειτα, as in δε ἄρ' έπειτ' ήρῶτο, Od. 3. 62, 'So then he prayed.'

l. 15 = Od. 7. 242.

1. 17. είδετε for είδητε, § 3. 4, from είδω, Ep. conj. from οίδα. Cp. είδωσι, Od. 2. 112; conjunct. after όφρα as έω, [from είμι § 23. 4].

1. 18. kal valov, 'even when dwelling.'

- 1. 19. $\delta s ... μέλω$, 'who am esteemed by all men for craftiness.' μέλω used personally in H. Cp. Od. 5. 6; and 12. 70. In Attic Greek μέλει is an impers. verb.
- 1. 21. εὐδείελος, for εὐδέελος, i. e. εὕδηλος = 'conspicuous,' others derive it from $\delta είλη$, 'the evening sunlight,' making the word mean 'westering,' lying to the western sun.
 - 1. 22. ἀμφὶ δὲ.. ἱδέσθαι, 'And round it are set many islands very

close to one another, Dulichium and Same and wooded Zacynthus; but [Ithaca] itself lies low in the sea, furthest of all toward the west, but the others lie away towards the east and the sun[-rise]: it is rugged but a kindly nurse of young heroes: truly I can see nothing sweeter than one's own land.' For ναιετάω in the rarer sense of 'position,' cp. Soph. Aj. 596

δ κλεινά Σαλαμίε, σθ μέν που ναίειε άλίπλακτοε εὐδαίμων.

Samè, called later Cephallenia, is the modern Cephalonia; Zacynthus is now Zante: Dulichium, probably one of the Echinades at the mouth of the Achelous, may have been joined afterwards to the mainland by the deposit of the river. The epithet χθαμαλή [cp. χαμαί] does not really describe the coast-line of Ithaca, nor is the relative position of the islands reconcileable with fact. Homer writes as a poet, not as a geographer. For πανυπίρτατος, signifying 'last in a row,' cp. Il. 23. 451

ηστο γαρ έκτος.. υπέρτατος έν περιωπη.

Odysseus says, $\hat{\eta}_s$ yains ($\hat{\eta}_s$ from $\delta_s = \hat{\eta}_s$) to make the sentiment more general than if he had used $\hat{\epsilon}\mu\hat{\eta}_s$: cp. inf. v. 33.

l. 29. αὐτόθι, 'on the spot,' namely, ἐν σπεσσὶ γλαφυροίσι.

l. 33 = Od. 7. 258.

- 1. 37. et δ' άγε, cp. Od. 1. 271. ένίσπω is subjunct. of aor. ένισπον: the fut. is ένίψω. Trans. 'Come, let me tell.'
- 1. 38. ἀπό Τροίηθεν. Either the prep. or the termination is superfluous. Cp. ἀπ' οὐρανόθεν, Od. 11. 18, εἰε ἄλαδε, 10. 351.
- 1. 40. Τσμάρφ, the name of the Ciconian town, defines more accurately the place already implied in Κικόνεσσι, with which word it is in apposition.
- 1. 42. Trans. 'That no one, as far as I am concerned (μοι, ethical dative) might go off robbed of fair share.' τσης, sc. μοίρας.
 - l. 44. ἡνώγεα, § 21. 2.
 - l. 47. γεγώνευν, § 4. I.
- 1.48. The Cicones of Ismarus lived on the south coast of Thrace: others of the same stock dwelt inland, ηπειρον ναίοντες.
- 1. 49. The full sentence would be καὶ ἐπιστάμενοι πεζοὶ μάρνασθαι δοι χρή τινα μάρνασθαι πεζὸν ἐόντα, 'and knowing how to fight on foot where one ought to fight on foot.' ἀφ' ἵππων = ' from the chariot.'
 - 1. 51. Spy, 'in their season.'
- l. 54. Join στησ. μάχην, 'having set the battle in array;' cp. Od. 11.
 - 1. 56. δφρα μέν=' while.'
 - 1. 57. τόφρα δέ, [apodosis], 'so long.'
- 1. 58. But when the sun began to slope down towards eventide; werd gives the change of his course after reaching the meridian. With

βουλυτόνδε, cp. Hor. Odd. 3. 6. 42 Sol ubi .. juga demeret bobus fatigatis.

1. 59. khîvav 'Axaloùs, 'turned them to flight.' Cp. inclinare in

fugam, Livy 34. 28.

- 1. 62. ακαχήμενοι διά τοθε όλωλότας. ασμενοι ότι μη αυτοί απολώλαμεν, Eust.
- 1. 65. πρίν τινα.. ἀθσαι, 'ere one [=we, like French on, or Germ. man] had called thrice on each of my poor comrades.' This is like the magna manes ter voce vocavi, Virg. Aen. 6. 505.

l. 69 = Od. 5. 294.

70. ἐπικάρσιαι, according to Schol. = obliquae, i.e. drifting away from the wind. Cf. ἐπικαρσίαε τοῦ Πόντου, 'at an angle to the Euxine,' Hdt. 7. 36. Others render it praecipites, of ships plunging bows under, in a heavy sea, from κάρα, 'head.'

1. 76. τέλεσ' ἡωs, see on v. 5, sup.

l. 77=Od. 12. 402.

- 1. 81. παρέπλαγξεν δὲ Κ., 'drifted me past Cythera' (now Cerigo). He wished to sail between C. and Malea, but the N. wind drove him southward as far as the lotus-eaters' land.
- 1. 84. γαίης Λωτ., probably near the Little Syrtis on the coast of Africa. The lotus mentioned here is a prickly shrub with a yellow fruit like a plum, if it is to be identified with the jujube tree that still grows in that neighbourhood.
 - 1. 88. mpoter, § 23. I, ' I sent them forward to go and enquire,' etc.
- 1. 89. The phrase ourse distinguishes mortals from Gods and brutes.

l. 90 = Od. 10. 102.

 96. βούλοντο, 'were fain.' βούλεσθαι implies a preference, Cp. βούλομ' ἐγὰ λαὸν σῶν ἔμμεναι ἡ ἀπολέσθαι,

Il. 1.117. θέλαν expresses a decision in the mind.

- 1. 98. Join άγον .. ἀνάγκη. With ὑπὸ ζυγὰ (acc. of motion towards) ἐρύσσα must be closely joined, 'dragging them under the thwarts, I made them fast there.'
- l. 100. After κελόμην we might expect λάθοιτο instead of λάθηται, but the conjunctive really follows ἐπιβαινέμεν. The actual words spoken were ἐπιβαίνετε νηῶν μή τις λάθηται, but they are here put in a sort of oratio obliqua.

ll. 103, 104 = Od. 4. 579, 580, etc.

1. 105. Later writers sought the home of the Cyclopes in Sicily, but the whole scene belongs only to a region of the poet's fancy.

l. 106. ὑπερφιάλων. Their 'trust in the Gods' was not devoutness, but expresses only a simple confidence in the bounties of nature.

1. 111. καί σφιν, 'And the rain of Zeus makes [the fruits] grow for them.'

1. 115. The plural subject to άλέγουσι is implied in ξκαστοε.

l. 116. ἔπειτα introduces a change of subject: trans. 'Now.' It is doubtful whether we should read ἔπειτα λάχεια = 'deep-soiled,' or 'thick-grown,' (perhaps from λαχ-αίνω), or ἔπειτ' ἐλάχεια = 'small,' from ἐλαχύs. The gen. γαίηs is dependent on λιμένοs.

l. 120. εἰσοιχνεῦσι, § 4. I.

1. 122. ούτ' άρα κατατοχεται, poet, for κατίσχεται or κατέχεται, neque gregibus occupatur neque arationibus.

1. 125. Trans. 'For the Cyclopes have by them [πόρα for πάρεισι] no ships with red-painted bows, nor men in their country as shipwrights who might build strong-benched ships, which should do all their business, travelling to the cities of men, as oftentimes men cross the sea to visit one another.' The passage αι κεν τελέοιεν. Θάλασσαν gives a parenthetical description of ships and their uses. With οι κέ σφιν the sentence takes up again the ἀνδρες τέκτονες of v. 126, 'who might also have worked their island into a fair settlement for them.' ἐυκτιμ. used predicatively with ἐκάμοντο.

1. 128. In such a phrase as olá τε πολλά = veluti saepe, olá τε or ola, was originally a cognate accusative with some verb in the sentence. We can say τόδε ἰκάνειε (Od. 10. 75) = τήνδ' ἀφιξιν ἰκάνειε, so here the full phrase would be something like, 'such frequent passages as men make,' τοίουε πόρουε, οίουε πολλοὺε ἀνδρεε περόωσι: but the phrase has passed into an adverbial formula like the later ἄτε, and καθά.

1. 134. aiel eis woas, 'ever as the seasons come.'

l. 135. πιαρ is most likely a noun here, as in Il. 11. 550, and ὑπὸ governs the acc. οὐδαs, as ὑπὰ αὐγὰs, Od. 2. 182. Others write ὅπὰ, i.e. ὅπεστι and make πιαρ an epithet of οὐδαs, 'since there is fat soil beneath.'

l. 136. πείσματος, 'moorings,' generally; subdivided into the anchorstones, εὐναὶ, to which the bows were made fast in deep water, and the stern-cable, πρυμνήσιον, attached to the shore. Between the two a ship could ride with her bows pointing seawards.

 138. μεῖναι, governed by χρεω from v. 136, with a change of construction.

l. 143. ούδὲ προϋφαίνετο, used impersonally, 'nor was there light enough before us to see.'

1. 149. vnvoi, 'for our ships when beached,' dat. commodi.

l. 156. auxos is the metal collar which fixed the spear-head to the shaft.

l. 157. Join τρίχα δὲ διακοσμηθέντες.

l. 159. 'To each ship nine goats fell by lot, and for me by myself they chose out ten.'

163. ἐξέφθιτο (§ 20. 4) with νηῶν, ex navibus absumptum erat.

1. 166. ἐλεύσσομεν, properly, can only go with καπνόν and not with

Φθογγήν. This usage is called Zeugma. a row seems to distinguish the voice of the men from that of the flocks—' both smoke, and voice of men, and of sheep and goats.'

11. 168-170 = inf. vv. 558-560, Od. 10. 185, 187.

l. 171=Od. 10. 188; 12. 319.

- l. 176. 'And whether they have a heart that fears the Gods,' $\theta \in \partial s$.. $\delta \acute{e}os$..
 - 1. 177. Join ἀνέβην νηὸς, and cp. Od. 2. 416.
 - 182. ἔνθα δὲ, apodosis to ὅτε δὴ of preceding line.
 - l. 184. μῆλα, small cattle, divided into sheep and goats.

περὶ δ' αὐλη, 'And round [the cave's mouth] a high-walled yard was made with deep-bedded stones;' i. e. the yard was walled in with huge polygonal blocks, the lower edge of which was sunk in the ground, and rows of trees planted along the walls.

- 1. 189. ἀθεμίστια ήδη = 'had a lawless mind,' like δλοφώια, ἀπατήλια είδών.
- 1. 192. The reading δ τε φαίνεται, quad quidem apparet, gives better sense than δτε φαίνεται, quando apparet, 'Like a peak which stands out alone.'

δ τε, the neut. of 8s τε.

- 1. 194. ἔρυσθαι, § 20. 4, 'to protect,' from the notion of ἐρύω, in med. voc. = 'to draw to one's self.' 194 = Od. 10. 444.
- 1. 198. ἀμφιβεβήκα, plqpf. from ἀμφιβέβηκα, a perfect with present signification; 'used to guard,' sc. before the town was destroyed. This sense of guarding comes from 'walking around,' 'patrolling.'

1. 204. δυώδεκα πάσιν, see on Od. 5. 244.

1. 206. ἡείδη, § 23. 8.

1. 209. Όδατος, κ.τ.λ., 'poured it to mix with [dvd of distribution] twenty measures of water.'

l. 212. Join τοῦ . . ἀσκόν. Κια, two syllables, § 4. 3.

ἀσκὸν μέγαν .. ὁίσατο γάρ. Odysseus took care to be well supplied with this wine, which would be strong enough for the gigantic visitor whom he expected.

1. 214. ἐπιειμένον (ἔννυμι) ἀλκήν, ' clothed with might.'

1. 217. evop. v. K., 'he was feeding his sheep at pasture.'

l. 218. ἐθηεύμεσθα, § 4. I.

l. 219. στείνοντο, § 3. 2, ' were crowded with sheep and kids' (στεινός, στενός.)

1. 221. $\tilde{\epsilon}\rho\chi\alpha\tau_0$, plqpf. $\epsilon\tilde{\epsilon}\rho\gamma\omega$, § 17. 4. 'By themselves were the first-lings: by themselves the later-lambs [properly, 'intermediate,' $\mu\epsilon\tau d$, $\mu\epsilon\sigma\sigma_0$], and by themselves again the newly-yeaned.' $\tilde{\epsilon}\rho\sigma\eta=$ ' dew,' is, like $\delta\rho\delta\sigma\sigma_0$, used for tender young of animals. valow, irreg. imp. from $\nu\dot{\epsilon}\omega=$ ' swam' or 'flowed.'

l. 224. πρώτιστα, opposed to αὐτὰρ ἔπειτα, v. 225.

1. 229. 'That I might both see the man himself and [learn] whether,' cf. inf. v. 267, 'he would give me entertainment: notwithstanding, he was not going to be a joy to my comrades when he appeared.'

l. 231. ἐθύσαμεν, sc. by making such burnt-offerings as we were able,

with cheese instead of flesh.

l. 234. ΐνα οἱ ποτιδόρπιον είη, ' that it might serve him for [light at] supper,' not for cooking; he did not roast his meat.

1. 238. 'He left the males without, (viz.) outside the deep yard,' which

was in front of the cave's mouth, sup. v. 184.

1. 239. For ἔκτοθεν it is proposed to read ἔντοθεν. It is easier to imagine that the ewes were driven into the cave and the rams left outside, viz. in the yard.

1. 240. θυρέον, two syllables, § 4. 3.

l. 245. In v. 308 πάντα κατὰ μοῖραν follows μῆλα, with which it agrees in gender. In this passage it may be assimilated to μῆλα implied in ὅιε and αἶγαε, or it may be regarded in the light of a mere formula = 'everything in order.'

ὑφῆκεν ἔμβρ. ἐκάσ., 'put a young one under each [mother],' sc. to be suckled; 'and having forthwith curdled' [sc. with fig-juice, ôπὸs, Il. 5 902] 'half the white milk, he set it down in wicker baskets, having collected it together.'

248. οἱ εἴη πίνειν, see on Od. 1. 261.

1. 250. σπεύδειν τι, 'to do it with despatch,' II. 13. 235.

11. 252-255 = Od. 3.71-74.

1. 252. πλείθ', i. e. πλείτε, (πλέετε), from πλέω, ' to sail.'

1. 253. ἀλάλησθε, perf. from ἀλάομαι.

1. 254. ἀλόωνται, § 18. 2.

255. ψυχὰs παρθ., i.e. παραθέμενοι, 'risking their lives,' properly, 'laying as a stake.'

1. 256. ἡμιν . . δεισάντων, see on Od. 6. 157.

1. 258. all wal as, 'but yet for all that,' lit. 'even thus.'

266. Join τὰ σὰ γοῦνα ἰκόμεθα, as in Od. 3. 92. κιχανόμενοι, absol.,
 lighting on thee.'

1. 267. el n, see on sup. v. 229.

1. 268. \$ 0\(\epsilon\) see on Od. 3. 45.

1. 269. albeio, § 3. 3, for albeo, albov.

1. 273. A TAL eld., i. e. and so art a stranger to our ways.

274. ἀλέασθαι, sometimes ἀλεύασθαι, first aor. from ἀλέομαι
 19. 3.

1. 276. inel 1, two syllables, § 4. 3. 276 = Od. 8. 281.

1. 277. πεφιδοίμην, second aor. redupl. med. of φείδομαι, § 16. 2.

279. είφ'= είπέ. ἔσχες νῆα, 'moored your ship,' cp. Od. 10. 91.
 280. δαείω, § 22.

1. 281. 'But he did not deceive me with all my great knowledge.'

1. 283. vea, one syllable, § 4. 3.

1. 291. Join διαταμών μελεϊστὶ, which form of adverb occurs in Il. 24. 400.

1. 294. ἀνεσχέθομεν, from aorist form ἀνέσχθον, lengthened from ἀνεσχον, cp. Od. 4. 284.

1. 297. eml .. πίνων, sc. 'on the top of the meat.'

1. 298. δια μήλων, 'down the whole length of the flock.'

1. 301. δθι φ. ή. έ., 'where the midriff holds the liver.'

1. 302. χείρ' ἐπιμασσ., i. e. χείρὶ, 'having clutched it with my hand;' for the accent thrown back, cp. είφ', sup. v. 279. Cp. inf. v. 446.

1. 303. ἀπωλόμ. ὅλεθρον, as ἀπόλωλε μόρον, Od. 1. 166, cognate accus.

1. 311. σύν δ' δ γε, apodosis. δη αύτε, two syllables, § 4. 3.

1. 319. The γάρ comes in here because the reason of the action in the main sentence is given before the action itself is described. The sentence would run logically, 'We cut off a piece of the Cyclops' club, for it lay at the side of the sheep-pen.' Cp. Od. 5. 29.

1. 320. EKTAMEV, i. e. efftame, second aor. of ektémvo.

1. 321. A shortened form of sentence for τὸ μὲν ἄμμες ἐἰσκομεν τόσσον εἶναι ὅσσος τε [cp. the phrase οἶός τε] ἐστὶν ἱστὸς νηός: the relative is attracted into the case of the unexpressed antecedent. 'We guessed it to be as big as [is] a mast,' etc. Cp. ὅσον τ' ὅργυιαν, ν. 325.

1. 330. κέχυτο μεγ., 'was spread out wide;' μεγάλα, like μεγαλωστί:

here ήλιθα only qualifies πολλή=' in vast abundance.'

l. 331. The readings vary between $\pi \epsilon \pi \alpha \lambda \dot{\alpha} \gamma \theta \alpha \iota$ and $\pi \epsilon \pi \alpha \lambda \dot{\alpha} \sigma \theta \alpha \iota$, which may be distinct forms of perfect from $\pi \alpha \lambda \dot{\alpha} \sigma \sigma \omega$ [$\pi \dot{\alpha} \lambda \lambda \omega$]. The proparoxyton $\pi \epsilon \pi \dot{\alpha} \lambda \alpha \sigma \theta \alpha \iota$, a reduplicated second aor. retaining α for ϵ , and formed directly from $\pi \dot{\alpha} \lambda \lambda \omega$, seems to be the more appropriate tense. As the lots were pebbles, $\psi \dot{\eta} \dot{\phi} \omega \iota$, which they used to shake [$\pi \dot{\alpha} \lambda \lambda \epsilon \iota \nu$] in a helmet, the simple verb has taken the sense of 'voting by lot.'

1. 332 έμοὶ σύν = mecum.

1. 334. av ke, see on Od. 5. 361.

1. 335. ἐλέγμην, Od. 4. 451, syncopated second aor., § 20. 4.

1. 347. κρέα, one syllable, cp. v. 283, sup. and § 4. 3.

1. 348. Odyss. slily flatters Cyclops by assigning him divine honours, such as a libation. In olóv π the addition of τι gives a sort of general meaning to the olos, as in δσσοε τιε, Od. 10. 45.

1. 352. πολέων, i.e. 'out of all the numbers of men that there are.'

1. 355. 'Be good enough to give me more.' For πρόφρων, cp. Od. 2. 230.

1. 362. Join περιήλυθε Κ. φρένας, 'stole round the Cyclops' senses.' φρένας epexegetical accusative, i. e. one that appends a closer description, as Τρῶας τρόμος έλλαβε γυῖα, 'the Trojans, that is to say, their limbs.' See p. 229.

- 1. 366. Ovris here becomes a proper name, 'No-man,' so in the accus. it appears as Ovriv instead of ovriva.
 - 1. 369. perd ols et., i. e. 'in the list of his comrades,' not = 'after.'
- 1. 372. He lies on his back, drooping (lit. sloping) his head on one shoulder.
 - 1. 374. οἰνοβαρείων, particip. from οἰνοβαρέω, § 3. 3.
- 1. 377. ἀναδύη, opt. for ἀναδυίη. So II. 16. 99 ἐκδυμεν for ἐκδυίημεν, and δύη, Od. 18. 348; trans. 'might shirk.'
- 1. 382. 'But I standing above [it] kept twirling it, as when a man might bore ship-timber with a drill, and the others at the lower end keep it moving with a strap, grasping the strap at either end.' The $\tau \rho \dot{v} \dot{v} u v v (v. 385)$ is a drill with a long shaft. The master shipwright stands on a plank leaning his weight on the wooden head in which the drill revolves. His men wind a long strap round the shaft of the drill, and by alternately pulling they make the tool spin first one way and then the other till it pierces the wood.
 - 1. 384. τρυπώ, opt. for τρυπάοι, a rare mood in similes.
 - 1. 389. ἀμφὶ, 'all around,' adverbially with εδσεν.
 - 1. 300. ol βίζαι, i. e. 'its roots.' σφαραγεύντο, § 4. I.
- 1. 392. ἰάχοντα agrees grammatically only with the masc. πέλεκυν. τὸ γὰρ, 'for this' [sc. βάπτειν] gives iron its strength.
- 1. 305. 'And terribly he howled aloud, and the rock echoed around.'
- ταχε [ιάχοντα] is lengthened by the augment.
- 1. 400. δι' ἄκριας, 'along the heights,' Epic accus. from ἄκριε, another form of ἄκρα or ἄκρη, so πόλιαε, Od. 8. 560, § 11. 5.
- 1. 403. Join τίπτε τόσον άρημένος, i.e. quid tibi tanti mali accidit ut tantopere vociferares, Ernest. For άρημ, see on Od. 6. 2.
- 1. 408. Polyphemus means, "No-man" is slaying me by craft and not by force. The Cyclopes understand his words, 'No man is slaying me by craft or force,' and so in v. 410 οῦ τιε appears as μή τιε, which suggests the pun of μῆτιε, inf. v. 414.
- l. 415. ώδιν. ὀδύνησι, 'in agony of anguish;' the ring of the two words being intentional.
 - 1. 420. dpiota, Od. 3. 129; see on 2. 203.
 - 1. 423. ώς τε περί ψ., utpote de vita.
- 1. 425. õies. Aristarch. seems to have written here olies metri grat. But as õfis (Lat. ovis) has the digamma, the short o may be lengthened before it, on the analogy of a short vowel lengthened before a liquid.
- 1. 433. Join τοῦ νῶτα καταλαβών, 'Having grasped his back, I lay curled up under his shaggy belly; and having turned over, I held on by my hands firmly to the thick wool.'
- 1. 435. στρεφθείε seems to refer to his position of holding on back downwards; others render, 'twisting my hands in.' χερσίν is emphatic; the εταίροι were tied on.

- 1. 438. καὶ τότε, apodosis, cp. sup. vv. 59, 171.
- 1. 439. ἐμέμηκον, an imperfect formed from μέμηκα, perf. of μηκάομαι.
- l. 443. as of. The enclit. of, 'for him,' throws back its accent. 'He did not know that men had been tied, unawares to him.'
- 1. 445. στεινόμενος, see on sup. v. 219, 'loaded with his wool and me.'
 - 1. 446. ἐπιμασσ., sup. v. 302.
 - 1. 447. έσσυο, § 20. 4.
- 1. 448. λελειμμ. οίων, 'left behind by.' Μενέλαοι 'Αντιλόχοιο λείπετο, Il. 23. 523. With πάρος έρχεαι, cp. Od. 4. 811.
 - 1. 455. πεφυγμένον, with accus. In Od. 1. 18 with genit., q. v.
 - 1. 456. el δη, 'couldest thou feel as I do.'
 - 1. 458. For oi .. θεινομένου, see on Od. 6. 157.
 - 1. 460. oùribavòs Oùris, 'good-for-nothing No-man.'
- 462. ἐλθόντες has no plural verb with which to go. The main idea is split up into λυόμην and ὑπέλυσα, 'I began to loose myself from under the sheep, and then I released,' etc.
- 1. 464. $\tau \alpha v \alpha \dot{v} \pi o \delta \alpha$, the v represents the digamma, § 2. The original form was $\tau \alpha v \alpha F \delta \pi o \delta \alpha$, from root $\tau \alpha v$ as in $\tau \epsilon i v \omega$, etc. $\delta \eta \mu \hat{\varphi}$, notice the accent.
 - 1. 465. πολλά περιτροπέ., 'often turning round,' sc. in fear.
- 1. 468. ἀνανεύειν=to intimate refusal by shaking the head: κατανεύειν=to assent, v. 490 inf. Join οὐκ εἴων κλαίειν.
 - 1. 473. See on Od. 5. 400.
 - 1. 474. κερτομ., 'with abusive [words].'
- 1. 475. The emphasis is on ἀνάλκιδος, 'no coward's comrades,' etc. 'Your evil deeds were sure to come home to you.'
 - 1. 480. κηρόθι, § 12. 2.
- 483. This line has no place here. A stone thrown προπάρ. νηὸs would not go near the rudder. See on v. 540 inf.
- 1. 486. πλημυρίς, 'the [shoreward] wash from the sea,' explaining παλιβρ. κῦμα. Not the current or tide, but the swell caused by the stone, 'made the ship come to land.' Θεμόω, cp. Θε-ῦναι, Θεσμός.
 - 1. 489. ἐμβαλέειν κώπης, Lat. incumbere remis, Virg. Aen. 5. 15.
- 1. 491. Join άλα πρήσσοντες, cp. κέλευθον πρήσσειν, Od. 13. 83. προσηύδων, 'was going to hail,' imperf.
 - 1. 497. φθεγξ., of sound generally; αὐδήσαντος, of words.
 - 1. 498. Join συνάραξε, cp. Od. 12. 412.
 - 1. 504. φάσθαι, dic.
 - 1. 507. ἰκάνει, as κιχήσεσθαι, sup. v. 477.
- 1. 510. Join μαντευ. Κυκλώπ., dative = 'for the C.' κατεγήρα, § 20. 1.
 - l. 511. τάδε πάντα, 'all this,' viz. 'that I should lose my sight.'
 - 1. 513. ἐδέγμην, § 20. 4.

1. 366. Ours here becomes a proper name, 'No-man,' so if it appears as Οὖτιν instead of οὕτινα. 1. 369. perd ols et., i. e. 'in the list of his comrades,' 1. 372. He lies on his back, drooping (lit. sloping) shoulder. 1. 374. οἰνοβαρείων, particip. from οἰνοβαρέω, § ? 1. 377. ἀναδύη, opt. for ἀναδυίη. So Il. 16. 9 and δύη, Od. 18. 348; trans. 'might shirk.' 1. 382. 'But I standing above [it] kept t might bore ship-timber with a drill, and keep it moving with a strap, grasping the τρύπανον (v. 385) is a drill with a long stands on a plank leaning his weight can drill revolves. His men wind a long and by alternately pulling they mal then the other till it pierces the wo nd أس. 1. 384. τρυπώ, opt. for τρυπάοι, 1. 389. ἀμφὶ, 'all around,' adv representing a 1. 390. oi pisa, i. e. 'its root 1. 392. láxovra agrees gr island (sup. v. 116), not τὸ γὰρ, 'for this' [sc. βάπτε] 1. 305. 'And terribly her ταχε [ιάχοντα] is lengthe 1. 400. δι' ἄκριας, 'al .p. v. 42.

form of akpa or akpn, s

1. 403. Join τίπτ/ ut tantopere vocifera 1. 408. Polyphe

BOOK X.

by force.' The , νήσον. The ancients identified this with one of the by craft or forc on the north coast of Sicily, the group to which belong the pun of $\mu \hat{\eta}$

gromboli. The names Αίολος [ἀῆναι, 'to blow'] and 'Ισπο-ال 415. مُلَّ الْمُعَامِدُ الْمُعِمِدُ الْمُعَامِدُ الْمُعِلَّ الْمُعَامِدُ الْمُعِمِي مِنْ الْمُعِمِي الْمُعِلَّ الْمُعِمِي مِنْ الْمُعِلَّ الْمُعِمِي مِنْ الْم are chosen to describe the speed of the winds.

floating.' So the island of Delos was said to float pelos, Ov. Met. 6. 333), till Zeus rooted it in the sea. Cp. Virg.

"ai='as well,' i. e. besides himself. γεγάασιν = είσιν, Od. 5.35, But 15 d perf. from root-verb ΓΑ-Ω, referred to γίγνομαι. bef 6. ήβώοντες, § 18. 2.

17. ἀκοίτις, i. e. ἀκοίτιας, acc. plur. from ἄκοιτίς. So ήνιε from ήνιε,

1 10. κνισ η̂εν, κ.τ.λ., and the steaming house echoes all around its outer court.' The steam comes from the roasting meats suggested in salveνται and ὀνείατα. The meaning seems to be, that the palace of the

Son Book of the St. 11. Vinds is full of moaning sounds, which make themselves heard And the state of t uter yard. Others read αύλη = αὐλήσει, 'flute-playing,' or Call Hard Control of the state εναχίζετ' ἀοιδῆ.

'eolus (included in των, v. 13) entertained me.'

καὶ έγω, 'but when I, too, [in my turn] began to τε is οὐδέ τι. Cp. Od. I. 16-18.

40ι. ἐννεώροιο, [ἐννέα-ἄρη], 'nine-seasons-old;' express full maturity (as ἐννημαρ). Others - δρη, analogous to δπώρη. The word ένvould then mean, 'in youthful strength.'

a breath might get past the

r own folly.' Cp. Od. 1. 17. and night alike.'

e I was always handling the vessel's ope at the lower corner of the sail, by . angle to catch the wind.

. Id. 5. 39 = the land of Troy. Join κειμ. ληίδ.,

partit. gen.

رچی

N χ. έχ. Here σὺν is adverbial, bringing along with , hands.' Others join συνέχοντας, holding together [i.e. here is nothing between them] empty hands.'

15. δσσος τις, see on Od. 9. 348.

1. 51. ἀποφθίμην, 2 aor. med. optat.; so φθίτο, Od. 11. 330.

11. 56-58 = Od. 9.85-87.

1. 56. ἡπείρου, used generally for terra firma; here it refers only to an island.

1. 59. δπασσάμενος, as Schol. δπαδον έλόμενος, having taken to attend me.'

l. 66 = Od. 7. 320.

1. 68. πρὸς τοῖσί τε, 'and besides them [sc. εταίροιε] cruel sleep.'

1. 69. σχέτλιος, cp. Lat. improbus, and see note on Od. 5. 118.

1. 75. τόδ' ἰκάνεις, 'thou art come thus;' lit. 'art come this [coming].' Cp. Od. 1. 409. ἀπεχθόμενος is, according to Buttmann, an aorist part. from pres. ἀπεχθάνομαι. Others refer it at once to a present ἀπέχθομαι. Aeolus does but express the common belief (which Job's friends held), that misfortune was a sign of a man having offended heaven.

1. 79. introduces the reason why they were obliged to row, 'since no more did any wafting wind show itself.' πομπή includes every means for the accomplishment of a journey. With pairero, cp. Od. 4-

1.81. Aduov. The later Greeks put the Laestrygones in Sicily. Cp. Thucyd. 6. 2. The Romans made Formiae the city of Lamus, and 1. 517. θείω, §§ 3. 3 and 23. 1.

- 1. 518. πομπὴν τ' ὁτρύνω. Trans. 'And may hasten your return home.. that the Earth-shaker may grant you one.' πομπ. ότρ. occurs Od. 7.
 151. The δομέναι.. ένν. describes the particular form of πομπὴ, viz. a safe-conduct from Poseidon. Others render, 'And may urge the Earth-shaker to grant you a return home.'
- l. 525. ώς οὐκ, κ.τ.λ. The word ών takes up an unexpressed οὅτων that qualifies the foregoing sentence. Trans. Would that I, etc... as surely as not even Pos. will heal your eye.' Cp. Od. 17. 253, Il. 13. 827.

1. 527. χεῖρ'[ε].

1.535. allorpins. Odyss. came home in a Phaeacian ship, Od. 13. 95 foll. 535 = Od. 11. 115.

538. ἐπέρεισε δὲ, 'he put into [his throw] immense strength.'

1. 539. 'And he dashed it down a little behind the ship, but it failed to reach the rudder's tip.' Others join τυτθ. ἐδ. δὲ, 'but he failed by a little.' It is, however, against Homeric usage that δὲ should stand in this position.

540. ἐδεύησεν, from a form δεύω for δέω, the υ representing a digamma, § 2.

1. 542. The χέρσοs here is the shore of the island (sup. v. 116), not of the land of the Cyclops.

1. 545. εΐατ[ο], § 23. 7.

546. νῆα μέν, apodosis.

1. 549. μή τίς μοι, see on sup. v. 42.

BOOK X.

1. I. Aloλίην νήσον. The ancients identified this with one of the Aeolian Islands on the north coast of Sicily, the group to which belong Lipari and Stromboli. The names Αίολος [άῆναι, 'to blow'] and 'Ιπποτάδης [ἵππος], are chosen to describe the speed of the winds.

1. 3. πλωτή, 'floating.' So the island of Delos was said to float (erratica Delos, Ov. Met. 6. 333), till Zeus rooted it in the sea. Cp. Virg.

Aen. 3. 76.

- 1. 5. $\kappa\alpha = 'as$ well,' i. e. besides himself. $\gamma = \epsilon i\sigma i\nu$, Od. 5. 35, a second perf. from root-verb $\Gamma A \Omega$, referred to $\gamma i \gamma \nu o \mu \alpha i$.
 - 1. 6. ἡβώοντες, § 18. 2.
- 1. 7. akolvīts, i. e. akolvias, acc. plur. from akolvīs. So hvis from hvis, II. 6. 94.
- 1. 10. κνιστήςν, κ.τ.λ., 'and the steaming house echoes all around its outer court.' The steam comes from the roasting meats suggested in δαίνυνται and δνείατα. The meaning seems to be, that the palace of the

King of Winds is full of moaning sounds, which make themselves heard even in the outer yard. Others read $a\tilde{u}\lambda\eta = a\tilde{u}\lambda\eta\sigma\epsilon\iota$, 'flute-playing,' or $a\tilde{u}\delta\tilde{\eta}$, or $\pi\epsilon\rho\iota\sigma\tau\epsilon\nu\alpha\chi^{i}(\xi\epsilon\tau')$ doid $\tilde{\eta}$.

1. 14. φίλει, 'Aeolus (included in τῶν, v. 13) entertained me.'

1. 17. ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ, 'but when I, too, [in my turn] began to ask.' The apodosis to ὅτε is οὐδέ τι. Cp. Od. 1. 16-18.

1. 19. δῶκε δέ μ', i.e. μοι. ἐννεώροιο, [ἐννέα-ἄρη], 'nine-seasons-old;' perhaps a round number to express full maturity (as ἐννῆμαρ). Others suppose a noun νεώρη, i.e. νέα ἄρη, analogous to ὁπώρη. The word ἐννεώροι (cp. ἔν-διοι, Od. 4. 450) would then mean, 'in youthful strength.' ἐννέωροι, three syllables, § 4. 3.

l. 24. παραπνεύση, sc. that not a breath might get past the fastening.

1. 26. αὐτοὺς .. αὐτῶν, 'ourselves,' 'our own folly.' Cp. Od. 1. 17.

28. δμῶς [not ὅμως] = ὁμοίως, 'day and night alike.'

1. 31. κεκμηῶτα, ' tired out, because I was always handling the vessel's sheet myself.' The πους is the rope at the lower corner of the sail, by which it was set at the proper angle to catch the wind.

1. 40. Τροίηs, sc. γη̂s, Od. 5. 39 = the land of Troy. Join κειμ. ληίδ.,

'store from the booty,' partit. gen.

- 1. 42. κενεὰς σὰν χ. ἔχ. Here σὰν is adverbial, 'bringing along with us only empty hands.' Others join συνέχοντας, 'holding together [i.e. because there is nothing between them] empty hands.'
 - 1. 45. δσσος τις, see on Od. 9. 348.
 - 1. 51. ἀποφθίμην, 2 aor. med. optat.; so φθίτο, Od. 11. 330.

11. 56-58 = Od. 9.85-87.

- 1. 56. ἡπείρου, used generally for terra firma; here it refers only to an island.
- 1. 59. ὁπασσάμενος, as Schol. ὁπαδὸν ἐλόμενος, 'having taken to attend me.'
 - 1. 66 = Od. 7. 320.
 - 1. 68. πρὸς τοῖσί τε, 'and besides them [sc. εταίροιε] cruel sleep.'
 - 1. 69. oxéthus, cp. Lat. improbus, and see note on Od. 5. 118.
- 75. τόδ' ἰκάνεις, 'thou art come thus;' lit. 'art come this [coming].'
 Cp. Od. 1. 409. ἀπεχθόμενος is, according to Buttmann, an aorist part. from pres. ἀπεχθάνομαι. Others refer it at once to a present ἀπέχθομαι. Aeolus does but express the common belief (which Job's friends held), that misfortune was a sign of a man having offended heaven.
- 1. 79. irel introduces the reason why they were obliged to row, 'since no more did any wasting wind show itself.' πομπή includes every means for the accomplishment of a journey. With φαίνετο, cp. Od. 4. 361.
- 1.81. Λάμου. The later Greeks put the Laestrygones in Sicily. Cp. Thucyd. 6.2. The Romans made Formiae the city of Lamus, and

Horace says that Formian wine ripens in a Laestrygonian jar. Hor. Odd. 3, 16, 34; 17, 1, foll.

- 1. 82. Τηλέπυλος seems to be the name of the town, Λοισ. the epithet. The name can hardly signify 'far-gated' [τῆλε-πύλη], which is meaningless; but rather 'big-gated,' as suited for giants, v. 120. The root τηλ-, seen in τηλεθάω, is ΘΑΛ='to grow big.' See note on τηλύ-γετος. Od. 4. II.
- δθι ποιμένα ποιμήν, κ.τ.λ. Trans. 'Where, as he drives home his flock, shepherd hails shepherd, and the other, driving forth his flock, answers him. In this place a man who could do without sleep might earn two sets of wages; one by minding cattle, and the other by pasturing white sheep, for the outgoings of night and day are close together.' As in northern latitudes, of which Homer may have heard some stories, there is no real night in the country of the Laestrygones. Day dawned almost the same instant that night fell. So we may roughly consider the twenty-four hours of day and night divided into two halves of twelve hours of uninterrupted daylight. A man who could do without sleep could spend half this time in feeding sheep, and the other half in minding cattle, and so get double wages for double work. He would drive home the first batch as twilight fell, and would be ready to take out the second batch directly the daylight reappeared, which happened so immediately that the outward-bound and homeward-bound herdsmen actually passed one another in the gateway. Strictly speaking, the words eyyde... κέλευθοι ought equally to imply the nearness of the night to the dawn, as well as of dawn to night; but it is only of the latter that the poet is thinking.
- 1. 88. τετύχηκε, [τυγχάνω], scarcely stronger than έστί. Cf. πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκώς, Il. 17. 748. διαμπερές, 'right along,' of the unbroken continuity of the cliff.
- 1. 91. ένθ' οι γε, apodosis to ένθ' ἐπεὶ, sup. v. 87. έχον, 'steered,' Od. 3. 182; 9. 279.
- 95. αὐτὰρ ἐγών, 'But I [opp. to αἰ μὲν] kept back my ship outside the harbour, there, at its outermost edge.'
- 1. 96. ἐπ' ἐσχατ., a nearer definition of αὐτοῦ, as αὐτοῦ τῷδ' ἐνὶ χώρφ, inf. v. 271. Join ἐκ-δήσας, 'having made my hawsers fast to a rock.'
 - 1. 97. παιπαλόεσσαν, Od. 3. 170.
- 1. 98. βοῶν ἔργα = 'ploughed land;' ἀνδρῶν = 'vineyards and gardens.'
 - l. 100. mpoter, § 23. 1.
- 1. 103. ἐκβάντες, sc. νηῶν. With ἱέναι δδὸν, cp. ἔρχεσθαι δδὸν, Il. 1. 151.
 - l. 105. ξύμβληντο, § 20. 2.
 - 106. θυγατέρ[ι], § 6.
 - 1. 110. 'Asked who was king of this people, and over whom he

reigned.' So with reading olow. For & after & 718 in an indirect question, cf. Od. 17. 363

γνοίη δ' οι τινές είσιν εναίσιμοι, οι τ' αθεμίστοι.

The common reading $\tau o i \sigma i \nu$, is by some regarded as $= \tau \ell o i \sigma i$, i. e. $\tau \ell \sigma i$, as $\tau \epsilon \hat{v} = \tau \ell \nu o \epsilon$.

1. 112. ἐπέφραδεν, § 16. 2.

1. 113. δσην.. κορυφήν, for the attraction, cp. Od. 9. 322. ἔστυγον, § 20. 1. Join κατέστυγον=' they loathed her.'

1. 121. ἀπὸ πετράων, probably the throwers were standing on the ἀκταί of v. 80.

1. 124. 'And spearing them like fishes, they carried them off for a horrid meal.' ἀτερπ. δαῖτα, used predicatively.

1. 126. τόφρα δὲ, apodosis to ὅφρα, sup. ol = Laestrygones, τοὺs = the crews of Odysseus.

1. 129 = Od. 9.489.

ll. 133, 134 = Od. 9. 62, 63.

 135. Alalη νῆσος, so Alalη Κίρκη, Od. 5. 334. Cp. Virg. Aen. 3. 385

Et salis Ausonii lustrandum navibus aequor Infernique lacus Aeaeaeque insula Circes,

for the Romans put Circe's home on the promontory of Circeii (Monte Circello) in Italy.

1. 136. θεόs αὐδήεσσα, see on Od. 5. 334.

1. 140. κατηγ. νηὶ, 'we put in with our ship;' opposed to ἀνάγεσθαι, 'to put out to sea.' νηὶ is an instrumental dative, as ἵπποισι, Od. 4. 8.

ll. 143, 144 = Od. 9. 75, 76.

1. 144. τέλεσε, i. e. 'brought full daylight.' Cp. Od. 9. 5.

1. 149. ἐείσατο, § 3. 5.

1. 152. αίθοπα, 'ruddy,' because of the flames showing through it.

1. 153. δοάσσατο, 'seemed,' 1st aor. form from root ΔIF. From same root comes δέατο or δόατο, Od. 6. 242.

1. 155. προέμεν, 2nd aor. inf. of προίημι.

1. 156 = Od. 12. 368.

1. 159. δ μèν.. πιδιιενος, 'He came down to the river from his feeding-ground in the wood, to drink.' The fut. of πίνω in Homer always with $\bar{\iota}$.

162. Lit. 'and it,' viz. the brazen spear, 'passed,' cp. Od. 5. 68
 δδ ... ήμερίε. For μακών, see under μηκάομαι in Lex. and cp. § 20. 1.

1. 165. το μεν [sc. δόρυ], 'The spear I laid down there on the ground and let it lie, but I pulled brushwood and withies, and having plaited a rope, a fathom-long, well twisted across and across, I tied, etc. αμφορέν thus applies to the method of plaiting, others make it refer

'whole length' of the rope from end to end. With the attraction δσον τ' δργυιαν, cp. Od. q. 325.

1. 169. καταλοφάδεια, the older spelling, according to Eustath. Others read καταλοφάδια, with the short syllable lengthened metri grat. Odysseus tied the creature's legs together and put his head through, so the deer hung down behind from his neck.

1. 171. ετέρη, 'one hand,' i.e. the 'other,' in reference to the hand that held the spear.

1. 172. νεός, § 11. 6. εταίρους .. άνδρα εκαστον, cf. Od. 2. 252, 258.

1. 176. ὅφρα, sc. ἐστὶν, 'so long as there is.' In this address the main clause begins ἀλλ' ἄγετε, but the sentence that gives the reason is put first, sc. οὐ γόρ πω. Cp. inf. vv. 190, 192, 226.

1. 179. ἐκκαλυψ. They had covered their heads in their sorrow. Cf.

Od. 8. 85, 92.

1. 181 = Od. 4.47.

l. 182. Cp. Od. 2. 261.

11. 183-187 = Od. 9.556-560.

l. 188 = Od. 9. 171.

1. 189 = Od. 12, 271,

ll. 190-192. ζόφος and ἡως, west and east, and more nearly defined by the following οὐδ' ὅπη .. ἀννεῖται (i. e. ἀνανεῖται from ἀνανέομαι).

1. 195. πέρι .. ἐστεφάνωται = 'rings round,' 'surrounds.'

1. 196. αὐτη, in opposition to the high ground, σκοπίη.

1. 202. ἀλλ' οὐ γάρ = 'but [all in vain], for no good came by their weeping.'

1. 200. άμμε, § 15. 1. 'They found in the glens Circe's house built of polished stones, on open ground,' i.e. with clear view all round: περισκέπτω from σκέπτομαι. Others render 'sheltered,' from σκέπο.

1. 212. ὁρέστεροι, 'of the mountain;' for the termination, cp. ἀγρότεροs, θηλύτεροs, ἡμέτεροs.

1. 213. εθελξεν, 'charmed.'

l. 217. Their master (ἄναξ) always brings them 'tit-bits for their appetite;' so ἵνα πλησαίατο θυμὸν, Od. 19. 199.

1. 225. κήδ. κεδνότ., 'nearest and dearest.'

1. 231. κάλει, ' bade them in.'

1. 234. The proper name for this mess (here called σῖτος) is κυκεών, as inf. v. 290. Cp. II. 11. 624. χλωρός = 'yellow.'

1. 238. Join κατά .. ἐέργνυ.

l. 241. ἐέρχατο, cp. Od. 9. 221.

1. 242. παρ-έβαλεν, 'threw beside them.'

1. 247. βεβολημένος, as if from form βολέω, for the perfect pass. of βάλλω is βεβλημένος. Cp. βεβολήστο, Il. 9. 3.

1. 249. ἀγασσάμεθ' ἔξερ., lit. 'were amazed as we questioned,' where we should say, 'questioned him in our amazement.'

- ?. 262. ἀμφὶ δὲ [sc. βαλόμην] τόξα, 'and across my shoulders I threw my bow and arrows.'
 - 1. 263. ἡνώγεα, § 21. 3.
 - 1. 264. ἀμφοτέρησι, sc. χερσί, Od. 5. 428.
 - 1. 265 = Od. 2. 362.
- 1. 268. τοίσδεσι, Od. 2. 47, 'with these men here;' the έταροι who had not gone to Circe's house. σων, tuorum.
- 1. 273. ἔπλετο, aor. πέλομαι, cf. Od. 2. 364, properly refers back to the moment of Eurylochus' story. Trans. 'is come upon me.'
- 1. 279. πρῶτον ὑπηνήτη, [ὑπήνη properly the part below the mouth; then, the hair thereon], 'just bearded.' Cp. Virg. Aen. 9. 181

Ora puer prima signans intonsa iuventa.

- 1. 280=Od. 2. 302.
- 1. 281. 87 avr', one syllable, § 4. 3.
- 1. 282. olde, 'yonder,' pointing to Circe's house.
- 1. 283. ἔρχαται, Od. 9. 221.
- 1. 288. ἀλαλκεῖν, Ep. aor. from root ἀλκ., which occurs in form ἀλέξω, 'to ward off,' generally with dat., as ἀλ. νήεσσι πῦρ, Il. 9. 347; here with genit., κρατὸς (κάρα).
 - 1. 290. κυκέω = κυκέωνα, see sup. v. 235.
- 1. 295. ἐπατξαι, (inf. for imperat., as v. 297 ἀπανήνασθαι, v. 299 κέλεσθαι), 'rush upon her.'
 - 1. 298. $a\dot{v}\dot{\tau}\dot{\delta v} = a\dot{v}\dot{\tau}\dot{\delta v}$ $\sigma\epsilon$, 'and may intreat you well yourself.'
- 1. 299. μακάρων δρκον, 'the oath of the blessed Gods,' i. e. the oath which the Gods take, sc. by Styx. Cp. Od. 2. 337. See the similar act of Calypso, Od. 5. 184. Others translate, 'by the Gods,' deos obtestata.
 - 1. 300 = Od. 5. 179.
- l. 301. ἀπογυμνωθέντα = 'disarmed,' so γυμνὸς ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, Il. 21. 50.
 - 1. 303. φύσιν, here (like φυή) 'its appearance.'
 - 1. 304. Éoké, § 17. 6.
- 305. θεοὶ καλέουσι is a phrase that may imply that it is a poetical or an old-fashioned word. Cp. Πλαγκτὰs τάs γε θεοὶ μάκαρες καλέουσι, Od. 12. 61. See also II. 1. 403; 2.814; 14. 291; 20. 74.
 - 1. 309. hia, § 23. 3.
- 1. 316. δέπα is the reading of most editions, an older form is δέπαι, from δέπαι, so γήραι, Od. 11. 136.
 - 1. 318. où8é µ' é0., 'and she failed to charm me.'
 - 1. 320. λέξο, § 20. 3, from λέγω, [root ΛΕΧ], 'lie down.'
- 1. 323. ὑπέδραμε, i.e. 'ran crouching under his sword-arm and so clasped his knees.'
 - 1. 325. τίς πόθεν; quis bominum [et] unde?
- 327. The force is not changed by the doubled οὐδέ. One neg. goes to the verb and one to negative the άλλοε.

- 1. 3 28. δε κε πίη και ἀμειψ. The full phrase would be και οῦ ἔρκου οδ. πρῶτ. ἀμείψηται τάδε φάρμ., 'and whose teeth these drugs have once passed.' Perhaps we might render ἀμείψεται, 'lets pass;' so that both verbs may have the same subject.
 - 1. 330. πολύτροπος, see Od. 1. 1.
 - 1. 333. $\theta \acute{e}o = \theta o \hat{v}$, 'put up thy sword in its sheath.'
 - 1. 334. ἐπιβείομεν, cp. Od. 6. 262.
 - 1. 335. πεποίθομεν = πεποίθωμεν.
- 1. 337. πῶς γάρ με κέλεαι; 'Why, how canst thou bid me?' Cp. inf. v. 383. κέλεαι, two syllables.
 - 339. αὐτὸν, sc. με.
 - ll. 343, 344=Od. 5. 178, 179,
 - 1. 348. τέως, 'meanwhile.'
 - 1. 349. Eaor, § 23. 4.
 - 1. 351. els alabe. See on Od. 11. 18.
 - 1. 353. λιτα, see Od. 1. 130.
 - 1. 360. ζέσσεν, ζέω, 'boiled.'
- 1. 361. Evasa, particip. from aor. Eva. 'I set' (root En). Trans. 'Having seated me in a bath, she washed me from [i.e. with water from] a great tripod-basin, [pouring it] down over head and shoulders, after she had mixed it to a nice warmth;' lit. $\theta \nu \mu \bar{\sigma} \rho \delta s$, 'what suits the fancy,' used predicatively with $\kappa \epsilon \rho \Delta \sigma \sigma \sigma a$. $\lambda \delta$ ' for $\delta \lambda \delta s$, imperf. from $\lambda \delta s$, another form of $\lambda \delta s \delta s$.
- 1. 363. Join ἐξείλετο γυίων, 'till she had taken the heart-breaking weariness from my limbs.'
 - 1. 364. λίπ' ἐλαίφ, Od. 3. 466.
 - 11. 364, 365 = Od. 3. 466, 467.
 - 1, 366. eloe begins the apodosis.
 - 11. 368-372 = Od. 1. 136-140.
 - 1. 378. loos ἀναύδφ, 'like a dumb man.'
- 1. 383. τίς γάρ κεν ἀνήρ; 'Why, what man who was right-minded could bear to taste meat and drink before he had rescued his comrades?'
 - 1. 384. $\pi \rho i v ... \pi \rho i v = ante... quam.$
- 1. 385. λύσαφθαι (mid. voice), of Odysseus rescuing his comrades for bimself: λύσον (active, v. 387), of Circe doing it for Odysseus. So of Chryses, λυσόμενοι θύγατρα, and of Agamemnon, την δ' έγω οὐ λύσω, Il. I. I. 3, 29.
- 1. 386. πρόφρ. κελεύεις, 'dost bid me with all thine heart,' see on Od. 5. 161.
- 1. 388. δι' έκ μ. βεβ., i. e., ' passed through the hall and went out of it.'
- 1. 393. as πρίν, which the baleful drug had made to grow thereon before.
- 1. 397. 'They clung to my hands .. each one of them,' cp. Od. 2. 252, 'and into the hearts of all there stole a tender sorrow.'

1. 398. thep. yoos is like 'tears of joy;' yoos implies the noise of crying, and not only the feeling in the heart.

1. 403. To draw a ship up on land implied the intention of a long stay. 'Bring all your stores to grottos and place them therein,' if we read εν σπ. πελαζ. The reading κτήματα δε σπη. = 'Bring them to the grottos, and all the ship's tackling (δπλα).

1. 405. lévai, inf. for imperat.

1. 409. katá . . xéovtas.

1. 410. 'And as when the calves in the homestead around the drove of cows that have come back to the fold-yard when they have had their fill of grass'—(here the verb in the conjunct. after 87' av should come in, but the construction changes after the parenthesis and goes on with the simple indicative)—'they all leap together before them, nor can the pens hold them, but with loud lowing they run round their mothers; so they, when they saw me, threw themselves upon me, with tears'έχυντο, like ἀμφιέχυντο, used with accus., Od. 16. 214)—'and their feeling seemed to be just as if they were come to their home and the very city of rugged Ithaca.'

1. 425. ὀτρύνεσθε . . ἔπεσθαι, 'make haste to accompany me;' so

ωτρύνοντ' ίέναι, Od. 17. 183.

1. 427. ἐπηστανὸν, 'good store,' Od. 6. 86. 427 = Od. 7. 99.

1.430 = Od.4.77

1. 431. πόσ' ίμεν; 'Whither are we going?' So ίμεν, 1st plur. from εlμ, Od. 2. 127.

1. 432. καταβήμεναι, the epexegesis of κακῶν τούτων. See p. 228,

1. 433. mothoreau, i. e. mothontal, § 3. 4, with $\kappa \epsilon \nu$, who will make us all either swine or wolves or lions, so that perforce we should have to keep ward at Circe's house, cf. Od. 7. 93. ως περ Κ. έρξε seems to take up only the καὶ ἀνάγκη, 'all against our own will, even as the Cyclops treated us,' (ἔρδω). But ἔρξ', or ἔρξ', might come from ἔργω, 'shut us up.'

1. 435. ol µέσσαυλον, 'bis inner court.'

1. 437. τούτου, sc. 'Οδυσσέωε.

1. 440. τῶ οἱ ἀποτμήξας, 'having therewith smitten off his head, near kinsman though he was, to dash it to the ground.' τώ, sc. ξίφει.

1. 442 = Od. 9. 493.

1. 444. via "puota, 'to guard the ship.' 444 = Od. 9. 194.

1. 451 = Od. 4.50.

1. 453. φράσσαντό τ' έσάντα, 'and recognised each other face to face."

1. 457. θαλ. γόον, 'a burst of sorrow,' on the analogy of θαλ. δάκρυ.

1. 463. ἀσκελέες [σκέλλω, 'to dry'] καὶ άθυμοι, 'withered and spiritless.'

- 1. 465. ἐπεὶ τη, two syllables, § 4. 3. πέποσθε for πέπονθτε, i.e. πεπόνθατε, (πάσχω), passi estis.
 - 1. 467. τελεσφόρον, see on Od. 4. 86.
- 1. 469. περί.. ἔτραπον, 'returned on their course,' so as to begin anew. The next line seems to have been interpolated from Hes. Theog. 59.
- 1. 472. δαιμόνιος, properly, 'a man possessed,' a term used to describe any one whose conduct seems extraordinary. Here meaning 'demented,' as proved by his forgetfulness of home.
- 1. 481. γούνων, 'by her knees,' so λισσέσθαι Ζηνὸς, 'by Zeus.' The phrase is suggested by the ordinary γούνων ἄπτεσθαι.
 - 1. 486. ἀμφ' ἐμὲ, simply, 'around me.'
- 1. 491. ἐπαινή, 'dread,' an epithet only of Persephone, is rightly interpreted by Scholiast as =alvή. Buttmann Lexil. s. v. would write ἐπ' alvη, 'and dread P. besides.' Others regard the word as = ἐπαινετὴ, 'renowned,' like ἀγανη, Od. 11. 213.
- l. 493. μάντησε, from μάντιε, as πόλησε from πόλιε. Others read μάντιος, which requires āλāσυ or αλάσο.
- 1. 494. 'To whom P. granted his wits even after death, alone [of all the dead] to have his senses, while they flit as phantoms.'
- 1. 495. οίφ attracted into case of τφ. πεπνύσθαι, perf. from πνέω. Cf. πεπνυμένος.
 - ll. 496-499 = Od. 4. 538-541.
 - 1. 499. κυλινδόμενος, Od. 4. 542.
- 502. "Aϊδοs, sc. δῶμα. The forms ἄῖδοs gen., and ἄῖδι dat., necessitate a form of the nom. "Αῖs.
 - 1. 506. Join ava merágous, 'having spread aloft.'
- 507. ἡσθαι, inf. for imper. κε φέρησι, almost='future.' Cp. sup. v. 288, Od. 1. 396.
- 1. 508. 'Ωκεανὸs is represented as a river encircling the whole expanse of land and sea. When the earth is represented on the shield of Achilles (Il. 18), the ocean-stream forms the rim of the shield. It was perhaps separated by a bank from the sea round which it flowed, and in this bank there may have been one or two openings. At any rate, when this stream was crossed ($\pi\epsilon\rho\hat{a}\nu$) the traveller was beyond the confines of the world, and the $\hat{a}\kappa\tau\eta$ $\lambda\hat{a}\chi\epsilon\iota a$ on the further side belonged to the kingdom of Hades.
 - 509. For λάχεια, (v. l. ἐλάχεια), see on Od. 9. 116.
- 511. κέλσαι (§ 19. 2), inf. for imperat. Here begins the apodosis to ἀλλ' ὁπότ' ἄν.
- l. 513. Πυριφ. τε βέουσι Κώκυτός τε. The grammarians call this arrangement of the plural verb with a singular subject preceding and following, the $\sigma \chi \hat{\eta} \mu a$ 'Αλκμανικόν, as if it were common in Alcman's writings. So in Il. 5. 774

ήχι ροας Σιμόεις συμβάλλετον ήδε Σκάμανδρος.

1. 515. δύω ποταμών, according to Schol., the meeting of the Cocytus and Pyriphlegethon, whose united waters flow into Acheron.

1. 517. δσον τε πυγούσιον, for the constr., see Od. 9. 322. πυγ. adj.

from πυγών, 'a cubit in length and breadth.'

1. 518. ἀμφ' αὐτῷ δὲ, 'and round the edge thereof pour a drink-offering for all the dead.'

1. 521. γουνοῦσθαι, with double meaning of supplication and promise, viz. that you will perform $(\beta \epsilon \xi \epsilon \nu)$ a sacrifice.

1. 523. ἐσθλῶν, 'treasures,' lit. 'good things.'

1. 524. ἀπάνευθεν = 'apart from the rest.' οίφ, 'for himself alone.'

1. 526. λίση, I aor. subj. λίσσομαι, cum vero supplicaveris.

1. 527. For the gender θηλυν μέλαιναν, see on Od. 4. 406. 'Turning the victim towards the nether-darkness,' not with head stretched back and looking upwards, as in sacrificing to the Gods above, ' and do thou thyself turn away '—(not to pry into such mysteries)—' moving towards the stream of the river (Oceanos).' He is to look back from the ἀκτη λάχεια of v. 509, in the direction of the world of the living, across the ocean-stream over which he has now passed.

1. 531. ἀνῶξαι, aor. from ἀνώγω.

1. 532. κατάκειτ[aι] = jacent, the ordinary reading (κατέκειτ') is unintelligible. From ἐτάροισι the construction passes into the accus. and infin. in δείραντας κατακήαι.

1. 537. πρὶν Τ. πύθεσθαι, 'Suffer not the shades to come near to the blood [in the trench] till thou hast enquired of Teiresias.'

11. 539, 540 = Od. 4. 389, 390.

11. 543-545 = Od. 5. 230-232.

1. 548. ἀωτεῖτε, probably as Buttm., only as a strengthened form of ἄημ., 'to breathe;' spoken of the deep breathing of sleep. Others, from the use of ἄωτον, 'flower,' or 'prime,' interpret it by ἀπανθίζετε, 'cull the flower of sleep,' like the molles carpere somnos, Virg. Georg. 3. 435.

1. 551. The second οὐδε goes closely with ενθεν, ne abbine quidem.

1. 554. 6s here seems to be the demonstr., bic quidem.

ἐν δώμασι. To enjoy the cool air he lay down on the flat roof. Starting up suddenly, he forgot to descend 'by going to the long ladder,' these last words forming the important clause.

1. 556. κινυμένων, from κίνυμαι, another form of κινουμαι.

1. 559. καταντικρύ is written in some edd. as one word = 'right down from.' Others join κατὰ τέγεος, and make ἀντικρύ the adv. qualifying πέσεν. Join ἐξεάγη, as in ἐξ αὐχένα ἄξη, Il. 5. 161.

1. 562. 'Ye are thinking, may be, to return.' The mid. indic. of $\phi \eta \mu l$

is rare. Cp. Od. 6. 200.

1. 563. ήμιν . . χρησομένους, see on 532, sup.

1. 567. Join κατά with έζόμενοι = καθεζόμενοι, or take it adverbially.

Others join καταΐθι, as κατόπισθε, παραΐθι. $\gamma \delta \omega v = \mathring{\epsilon} \gamma \delta \alpha o \nu$, 3rd plur. imperf. of $\gamma o \delta \omega$.

1. $568 = \sup$ v. 202.

1. 571. Join παρὰ νηὶ κατέδησεν with θηλ. μέλαιν. Cp. sup. v. 527. οἰχομένη, 'having left us,' i.e. unperceived, as the following words explain, 'having easily slipped away from us.'

BOOK XI.

- 4. 'We took and put on ship-board those (sup. 10. 572) sheep.'
 ξβησα, transitive aor. from βαίνω.
- l. 5 = Od. 10. 570.

1.8 = Od. 10.136.

1. 9. πονησάμενοι δπλα, 'having set in order the tackling.' Cp. Od. 9. 250.

l. 10=Od. 9. 78.

- l. 11. πανημερίηs, used adverbially with ποντοπορ., 'as she moved over the waters all day long.'
- 1. 13. πείρατα 'Ωκεανοῖο, 'the bounding-line [of the world] formed by the ocean-stream;' so ἀνέμων κῦμα, 'the wave caused by the winds,' Od. 13. 99.
- 1. 14. Κιμμερίων πόλις . . κεκαλυμμένοι. Constructio ad sensum. See on inf. v. 91.

15. ἡέρι, 'mist.' 15 = Od. 8. 562.

1. 18. ἀπ' οὐρανόθεν, see Od. 10. 351, εἰε ἄλαδε, where either termination or preposition is superfluous.

1. 19. Join ent . . Tétatai.

1. 20 = Od. 9. 546.

1. 21. παρά ρόον, 'along the stream.'

1. 22. φράσε, sc. in Od. 10. 516.

1. 24. ἔσχον, perhaps 'held them' till Odysseus was ready to slay them, as in v. 35. Al. 'brought them.'

ll. 25-37. See Od. 10. 517-530.

1. 35. ἀπεδειροτ. ès βόθρον, 'cut their throats [for the blood to run] into the trench.' Cp. μῆλα ἰερεύειν ès πηγάs, Il. 23. 148.

1. 37: ἐξ Ἐρέβευς, § 4. 1.

- Il. 38-43. Cp. Virg. Georg. 4. 471, foll., and Aen. 6. 306, foll. These verses have been rejected by many ancient and modern commentators, as being inconsistent with the following account of the ghosts coming up one by one.
- 1. 40. οὐτάμενοι. These participles are best described as from the syncopated aorist, § 20. 4, with a passive signification. Cp. κτάμενοι, Od. 22. 412; ἀλιτήμενοι, Od. 4. 807. Others regard them as perf.

pass. forms with change of accent, because they have passed in usage from verbs into adjectives.

1. 42. of πολλοί έφοίτων, qui adveniebant frequentes.

11. 44-50 = Od. 10. 531-537.

1. 51. Elpenor appeared first, because, his corpse [so σωμα always in Homer] having remained unburied, he could not go down δόμον "Αϊδο:

elow. Cf. Virg. Aen. 6. 337-339.

1. 58. 'Thou wast quicker coming [lww in best MSS. instead of \epsilon \widetilde{\psi}] here on foot than I with my black ship.' of diver implies a comparative notion, and so is followed by ħ, as sometimes βούλομαι. **489.**

l. 60=Od. 10. 504.

- 1. 61. ἀσε, ἀάω. The form ἄασα occurs Od. 10. 68. ἀθέσφατος here refers to the excessive quantity, as in the phrase κρέα ἄσπετα. See, for ἀθέσφ., Buttm. Lexil. s. v.
 - 1. 62. καταλέγμενος, § 20. 4. See on 10. 555-560.

11. 63-65 = Od. 10. 558-560.

1. 66. των όπιθεν, rightly the Schol. καταλελειμμένων οίκοι, further explained by the words οὐ παρεόντων. Trans. 'And now I beseech thee by [genit. as in Od. 2. 68] those we have left behind, not here with us.'

1. 70. σχήσεις νηα, Od. 10. QI.

- 1. 72. καταλείπειν, inf. for imperat., as in vv. 74, 75.
- 1. 73. νοσφισθείε, 'turning away from me.' So νοσφίσατο, inf. V. 425.
- 1. 76. ανδρός δυστήνοιο does not follow the case of μοι, but depends directly upon σημα, 'the tomb of an unhappy man,' as a monument to all posterity; lit. 'even for posterity to hear of.' Od. 3. 204.

1. 81. στυγεροίσι, 'sad.' So inf. v. 465.

- 1. 82. ἄνευθεν ἐφ' αίματι ίσχων, 'holding away from myself over the blood.' Odysseus sits on the side of the pit nearest to the living world. and holds out his sword at arm's length.
 - 1. 83. ετέρωθεν is the side of the pit nearest to Erebus.
- 1. 88, προτέρην ίμεν πρίν πυθέσθαι = ante accedere quam sciscitatus essem. προτέρην .. πρίν, like πρίν .. πρίν.

1. 89 = Od. 10. 537.

- 1. QI. χρύσεον, two syllables. έχων agreeing with Τειρεσίαs implied in Tel. ψυχή: constructio ad sensum. See sup. v. 14.
- 1. 94. ήλυθες δόρο ίδη, subjunct. after aor. tense, because in sense it = **ἐλήλυθα**ε.
- 1. 97. αναχασ., 'having retreated.' Join ξίφος έγκατέπηξα, 'But he, that faultless seer, when he had drunk the dark blood, then accosted me.'
- 1. 100. δίζησι for δίζησιι. For a similar dropping of σ , cp. the forms BéBanas, uéurnas. 'Thou enquirest after a pleasant return, Odysseus; but, the God will make it a hard one for you.'

Others join καταῦθι, as κατόπισθε, παραῦθι. $\gamma \delta \omega v = \epsilon \gamma \delta \alpha o v$ imperf. of $\gamma o \delta \omega$.

1. 568 = sup. v. 202.

1. 571. Join παρὰ νηὶ κατέδησεν with θηλ. μέλαν. οἰχομένη, 'having left us,' i.e. unperceived, as t'explain, 'having easily slipped away from us.'

BOOK XI.

1. 4. 'We took and put on ship-board t' ξβησα, transitive aor. from βαίνω.

1. 5 = Od. 10. 570.

1.8=Od. 10.136.

9. πονησάμενοι ὅπλα, 'having
 250.

l. 10=Od. 9. 78.

l. II. πανημερίηs, used adverthe waters all day long.'

1. 13. πείρατα 'Ωκεανοῖο, the ocean-stream;' so ἀνέ 13. 99.

1. 14. Κιμμερίων πό) on inf. v. 91.

l. 15. ήέρι, 'mist.'

1. 18. ἀπ' οὐραν/
tion or prepositic

1. 19. Join ἐπ΄
 1. 20 = Od. ϵ

1. 20=Od. ϵ 5. $\epsilon \chi \epsilon v$, sc. $\sigma \epsilon$. The apodosis begins with and 1. 21. $\pi \alpha \rho$ 1. 22. Φr ϵv the mate.

1. 24. 7 04 4 479.

them, a awares έξ άλὸς, 'a death far away from the sea.' So & ll. 2 od 16. 288. Others join ἐλεύσεται ἐξ ἀλὸς, 'shall come upon l. the sea,' which agrees with the later legend that Odysseus introduced by Telegonus (his son by Circe) who, not recognising his shot at and mortally wounded him with a spear tipped with a shore, as if the sea would be his foe to the last. But this agrees less with dβληχρος = 'mild,' from root βλακ, i. e. μλακ, as in μαλακ-όκ.

1.135. For rolos, see on Od. 1. 209. 55 Kf or, 'which shall slay thee when pressed by the burden of a fair

old age.

1.36. λιπαρφ, lit. 'sleek' or 'shining.' For άρημ., see on Od. 6.2.

shall slid.

1. τήνδε, 'yonder.'

. 'sleeHeels' . 'sleeHeels' . onder.' 'sonder.'

Digitized by Google

χειν and ερδειν, inf. l.

uainted with salt seems to

we quietly settled down inland,

e of salt known to the ancients.

Odysseus would know that he had

man of the country would meet him, and

or sea life by mistaking an oar for a winnowing-

τον εόντα. τον predicate = τοῦτον εόντα, how she can recogbeing the man [I really am]. Cp. οῦ πώ φησι τὸν είναι, Od.

The Control of State a... evite, quemcunque mortuorum sanguinem accedere · renuntiabit (for & & introducing the apodosis, cp. e vero denegaveris, is tibi rursus revertetur. €€€¥.

us, as being inconsistent with vv. 502, 508,

χρόνον.

s is the regular instrumental dat. = 'by

= Peloponnesus. αμής = ήμέτερας.

.her,' on analogy of πεύθεσθαι,

gnty.

.us oppetiisse Anticlea quam Penelopen proci .es diriperent,' Löwe.

... 4, the royal demesnes. δαῖτας, κ.τ.λ., 'banquets mat a judge should enjoy, for all invite him.' A king .. of his position, a judge also.

. άλεγύνειν, properly, 'to take trouble about,' 'be interested in.' description of Telemachus is hardly reconcilable with the fact that ne could not have been more than fourteen years of age at this time.

1. 187. πατήρ, 'Laertes.' αὐτόθι defined by ἀγρφ, 'in the country.'

1. 188. edval, used predicatively, 'nor has he by way of bedding.'

1. 190. yeîua, 'through the winter.'

,

1. 191. elta, perf. pass. in med. sense from Evrupe.

1. 193. γουνὸν ἀλωῆs, Od. 1. 193. οἱ βεβλήσται, 'are laid for him.'

1. 105. défet méya, makes his sorrow grow big, and old age besides (ἐπὶ) is come upon him.'

1. 201. 'Robs the limbs of life.' εξείλ., aorist of custom.

1. 202. The key-word of the sentence is $\pi \delta \theta os$, the sense of which is carried on both to μήδεα and άγανοφρ. Trans. But regret for thee, and [for] thy counsels, and [for] thy tenderness.' As if it were, 'and thy counsels [now lost to me] and thy tenderness [so much missed].'

l. 205. Cp. Virg. Aen. 2. 792 foll.

Ter conatus ibi collo dare bracchia circum: Ter frustra comprensa manus effugit imago, Par levibus ventis volucrique simillima somno.

1. 207. eikehov, adverbial as loov, inf. v. 577.

l. 208. γενέσκετο, § 17. 6. κηρόθι, § 12. 2 (a).

- 1. 102. λήσειν, sc. σε, 'that thou wilt go unnoticed of P.' 8, i.e. καθ' δ, propterea quod, 'because he hath stored up wrath in his heart against you, but still for all that [καὶ Δε, even thus], though suffering troubles, you may yet come home.' For δ so used, cp. Od. 12. 295. Others make it equivalent to δε, which occurs in the corresponding line, Od. 13. 342.
- 1. 107. Θρινακίη, a legendary island, not to be confounded with Sicily, which was called Trinacria from its three promontories (τρεῖε ἄκραι). The name may have some allusion to the trident (θριναξ) of Poseidon. See Od. 12. 127.
 - 1. 108. ευρητε, conjunctive after δππότε κε, sup. v. 106.
- 1. 110. 'Now if you leave them unharmed ἀσῦνεῖες, § 4. 3) and keep the thought of your return in mind, then you may still reach Ithaca.' ἐάφς for ἐάης, from ἐάω.
- 1. 113. And should you yourself escape, you will come there late, in wretched plight, having lost all your comrades. νεῖαι, 2 sing. pres. from νέομαι or νείομαι, which contain a future notion like εἶμι. In Od. 12. 188, we have νεῖται.
 - ll. 114, 115 = Od. 9. 534, 535.
 - 1. 120. KTELVIS, conjunct. of aor. EKTELVA.
- 1. 121. ἔρχεσθαι, infin. for imperat., as ἀποστείχειν and ἔρδειν, inf. 1. 132. To come to the country of men unacquainted with salt seems to be a poetical way of saying, 'when you have quietly settled down inland, far away from the sea,' the only source of salt known to the ancients.
- 1. 127. The token by which Odysseus would know that he had reached the place was that a man of the country would meet him, and show his utter ignorance of sea life by mistaking an oar for a winnowing-shovel.
- 1. 128. φήη, § 23. 5. έχειν, sc. σε. The apodosis begins with καὶ τότε δή.
 - 1. 131. ἐπιβήτορα, 'the mate.'
 - 1. 133 = Od. 4. 479.
- 1. 134. θάνατος ἐξ ἀλὸς, 'a death far away from the sea.' So ἐκ καπνοῦ, Od. 16. 288. Others join ἐλεύσεται ἐξ ἀλὸς, 'shall come upon you from the sea,' which agrees with the later legend that Odysseus was slain by Telegonus (his son by Circe) who, not recognising his father, shot at and mortally wounded him with a spear tipped with a fish-bone, as if the sea would be his foe to the last. But this agrees less well with ἄβληχρος=' mild,' from root βλακ, i. e. μλακ, as in μαλακ-όε.
 - 1. 135. For rolos, see on Od. 1. 209.
- δς κέ σε, which shall slay thee when pressed by the burden of a fair old age.
 - 1. 136. λιπαρφ, lit. 'sleek' or 'shining.' For άρημ., see on Od. 6. 2.
 - l. 141. τήνδε, 'yonder.'

- 1. 144. τον έόντα. τον predicate = τοῦτον έόντα, 'how she can recognise me as being the man [I really am].' Cp. οῦ πώ φησι τον εἶναι, Od. 23, 116.
- 1. 147. δν τινα... ενίψει, quemcunque mortuorum sanguinem accedere siveris, is tibi vera renuntiabit (for δ δε introducing the apodosis, cp. Od. 12. 41), cuicunque vero denegaveris, is tibi rursus revertetur.
 - l. 151. Join kard Elegev.
 - 1. 153. ἔγνω, sc. ἐμέ.
- vv. 157-159 are suspicious, as being inconsistent with vv. 502, 508, 513.
 - 1. 160. Join άλώμενος πολύν χρόνον.
- l. 161. The case of νηὶ.. ἐτάροιs is the regular instrumental dat. = ' by means of.'
 - 1. 166. 'Axailos, ('Axails), sc. $\gamma \hat{\eta} = \text{Peloponnesus}$. $\hat{\alpha} \mu \hat{\eta} = \hat{\eta} \mu \hat{\epsilon} \tau \epsilon \rho as$.
 - 1. 171. τανηλεγέος, Od. 2. 100.
- l. 174. είπε πατρόs, 'tell me of my father,' on analogy of πεύθεσθαι, ἀκούειν.
 - 1. 175. γέραs, here = ' the sovereignty.'
- 1. 183. 'Videtur nimirum prius oppetiisse Anticlea quam Penelopen proci ambirent, Ulyssisque facultates diriperent,' Löwe.
- 1. 185. τεμένεα, § 3. 4, the royal demesnes. δαῖτας, κ.τ.λ., 'banquets which it is meet that a judge should enjoy, for all invite him.' A king was, by right of his position, a judge also.
- l. 186. aleyover, properly, 'to take trouble about,' 'be interested in.'
 This description of Telemachus is hardly reconcilable with the fact that
 he could not have been more than fourteen years of age at this time.
 - 1. 187. πατήρ, 'Laertes.' αὐτόθι defined by ἀγρφ, 'in the country.'
 - 1. 188. edval, used predicatively, 'nor has he by way of bedding.'
 - 1. 190. χείμα, 'through the winter.'
 - 1. 191. etra, perf. pass. in med. sense from Europe.
 - 1. 193. γουνον άλωήs, Od. 1. 193. οἱ βεβλήσται, 'are laid for him.'
- 1. 195. ἀξει μέγα, 'makes his sorrow grow big, and old age besides (ἐπὶ) is come upon him.'
 - 1. 201. 'Robs the limbs of life.' ifeid., a orist of custom.
- 1. 202. The key-word of the sentence is $\pi \delta \theta os$, the sense of which is carried on both to $\mu \eta \delta \epsilon a$ and $d \gamma a \nu o \phi \rho$. Trans. 'But regret for thee, and [for] thy counsels, and [for] thy tenderness.' As if it were, 'and thy counsels [now lost to me] and thy tenderness [so much missed].'
 - 1. 205. Cp. Virg. Aen. 2. 792 foll.

Ter conatus ibi collo dare bracchia circum: Ter frustra comprensa manus effugit imago, Par levibus ventis volucrique simillima somno,

- 1. 207. eikehov, adverbial as loov, inf. v. 577.
- 1. 208. γενέσκετο, § 17. 6. κηρόθι, § 12. 2 (a).

- l. 211. είν 'Αίδαο, sc. δόμφ. Notice dual combined with plural in φίλας χείρε. So Δύ Αΐαντες μενέτην, Il. 8. 70.
- 1. 212. τεταρπώμεσθα = 'may weep our fill.' Est quaedam flere voluptas. Ov. Trist. 4. 2, 37.
- 1. 213. The predicate is « Towkov. Did she send this appearance a mere phantom, so that,' etc.

1. 216. κάμμορε, § 7.

- 1. 218. Sin in its first sense of 'custom,' Od. 4. 601. Trans. 'But this is the way with mortals, when one is dead.'
 - 1. 219. exouri=' keep together.'
 - 220. τὰ μὲν, sc. σάρκαε, ὀστέα, ἴναε.
- 1. 222. πεπότηται, 'flits about,' perfect with present force. So πεποτήαται, Il. 2. 90. From ποτάομαι, Epic form of πέτομαι.
- 1. 223. 'But hasten back as speedily as thou mayest to the light of day, and bear in mind (lit 'know') all this [that thou hast seen].'
- 1. 238. ἡράσσατο, (ἐράομαι), 'fell in love with Enipeus,' a Thessalian river that rises in Othrys and falls into the Apidanus.
 - 1. 239. Ino., 'sends' [his waters], used intrans. Cp. Od. 7. 130.
- 1. 241. τῷ δ' ἄρ' ἐεισάμενος, 'now having likened himself unto him,' sc. unto the river-god Enipeus.
 - 1. 242. έν προχοής, § 9. 6.
- 1. 245. The verse was rejected by the Alexandrian critics, as Carny λύειν is unhomeric.
- 1. 250. τούs, 'the sons,' masc. gend. implied in τέκνα. κομ. ἀτιταλλ., infin. for imperat.
 - l. 251. 10xeo = 'keep silent.'
 - 1. 253 = Od. 4. 425.
- 1. 255. θεράποντε Διὸs = 'kings,' as Zeus is the representative king. Warriors are called θ. "Apples, Il. 2. 110.
- 1. 256. Iolcos, (now Volo), the capital of the Aeolidae, lay in the district of Magnesia in Thessaly.
 - 1. 257. δ δ' αρ' = Neleus.
- 1. 258. τους έτέρους, i.e. 'the other children' whom she bare, she bare to Cretheus. Cp. οἱ ἄλλοι, Od. I. 26.
- 1. 260. την δε μέτα = post illam vero. Asopus, a river in Boeotia. The founding and fortifying of Thebes by Amphion and Zethus is an older legend than the one which assigns the act to Cadmus; unless we suppose the upper city (Καδμεία) to be the work of the latter, and Thebes (ἡ κάτω πόλιε) of the former.
 - 1. 265. valépev, because of the Phlegyae who dwelt around.
 - 1. 267. θρασυ-μέμνονα, (-μέμονα-μέμ-αα) = audacio animo.
 - 1. 268. ἀγκοίνησι, § 7. 6. Join έν άγ. μιγείσα.
- 1. 269. Creon, king of Thebes (not to be confounded with C. brotherin-law of Oedipus), gave his daughter Megara to Heracles for aiding him against the Minyae.

- l. 270. viòs, with first syllable short; so ηρώοs, Od. 6. 303; because the diphthong or long vowel is followed by another vowel.
- 1. 271. Οἰδιπόδοο, § 9. 4, from nom. form Οἰδιπόδης. Έπικάστη, called by the tragedians Ἰοκάστη.
 - 1. 272. μέγα έργον, Od. 3. 261.
- 1. 274. ἄφαρ δ', 'At once [after the union] the Gods made the matter [ἀνάπυστα, neut. plur. as Ισα, etc.] known to men.'
 - 1. 275. Join άλγεα πάσχων δια όλοας βουλάς θεων.
 - 1. 277. eis 'Aίδαο, sc. δώμα. 'The mighty warder,' lit. 'gate-fitter.'
- 1. 278. ἀψαμένη. 'Having fastened a noose on high [αἰπὰν, predicat. with ἀψαμ.] from the beam, absorbed in her own sorrow.'
- 1. 279. σχομένη = 'taken up,' 'fast held,' cp. inf. v. 334. τῷ δ', sc. Oedipus.
- 1. 284. The Minyan (as distinct from the Arcadian, inf. v. 459) Orchomenos was a city in Boeotia at the point where the Cephisus empties itself into the Copaic lake.
 - 1. 285. ol, sc. 'to the king,' suggested in the word έβασίλευε.
 - 1. 287. τοῖσι δ' ἐπ' = ἐπὶ τοῖσι, ' besides these.'
- 1. 280. ἐδίδου, 'Nor was Neleus minded to give her [imperf. tense] to the man who could not,' etc. The cows of the 'mighty Iphiclus' were hard to drive away; ἀργαλ. sc. ἐλάσαι. Melampus, son of Amythaon, was the 'blameless prophet' who undertook to recover these cows from Iphiclus, who had robbed Tyro (v. 235 sup.) of them. But he was caught and imprisoned by the herdsmen, and not released till he had 'uttered all the oracles;' this perhaps means till he had told Iphiclus, who was childless, how he might have an heir. The story is told again Od. 15. 230 foll.
 - 1. 292. Join κατά-πέδησε, lit. 'fettered him down.'
 - 1. 300. Πολυδεύκεα, § 4. 3.
- 1. 301. γατά κατέχαι is a common phrase for to be 'dead and buried,' inf. v. 549. In Il. 3. 243, the Tyndarids are described, in the same words, as 'dead and buried in Lacedaemon;' for in the Iliad they are merely mortal. Here, if the lines are genuine, the meaning must be, they are under the earth but not dead, as the next line shows, for though νέρθεν γῆε they are still alive, each one on alternate days living in Olympus or in the underworld.
- l. 304. λελόγχἄσιν, see on Od. 7. 114. The indefinite periods άλλοτε .. άλλοτε are defined by the addition of ἐτερήμεροι.
 - 1. 305. την δε μέτ', see on sup. v. 260.
- 1. 311. Perhaps because of their brief life (μννυθαδίω) the poet specifies that at nine years old they were nine cubits high. ἐννέωροι (see on Od. 10. 19) and ἐννέοργιοι, § 4. 3. The γὰρ introduces an explanation of μηκίστουν, 'biggest of men.'
 - 1. 314. φυλόπιδα, generally φύλοπιν. With φ. στήσαι, cp. μάχην στη-

σάμενοι Od. 9. 54. If vv. 315-316 are genuine, which is doubtful, they must mean that the gods had fled from Mount Olympus into the σύρανος above, and that the Aloidae began piling mountains on Olympus to make a great staircase up to heaven.

1. 310. πρίν.. λάχνη, 'ere the curly hair had sprouted below their (σφων, § 15. 1) temples, and covered their chins (γένῦς for γένυας, acc. plur. from γένῦς) with thick down.'

1. 321. Phaedra, daughter of the Cretan Minos, and wife of Theseus after the death of Hippolyte. She loved her step-son Hippolytus, who rejected her passion. The Hippolytus of Euripides is on this subject.

Procris, daughter of Erechtheus king of Athens, and wife to Cephalus, to whom she proved untrue, and by whose hands she was unwittingly slain.

Ariadne, daughter of Minos and Pasiphae. She loved Theseus, and followed him on his voyage from Crete, but was killed by Artemis on the island of Dia.

1. 324. ἡγε μὲν, 'was fain to take' (imperf.), or 'was carrying off,' but he had no joy of her. The legend is not identical with that of the desertion of Ariadne by Theseus in Dia (Naxos) and the love of Dionysus for her. The Dia here named must be the little island (Standia) to the north of Crete.

1. 325. μαρτυρίησι. Perhaps the 'information' that she had yielded to Theseus when pledged to Dionysus.

1. 326. Maera, a nymph of Artemis, and mother of Locrus by Zeus. Clymene, mother of Iphiclus, sup. v. 290.

Eripbyle, wife of Amphiaraus, bribed with a necklace by Polynices to send her husband on the fatal expedition against Thebes.

1. 327. avopos, 'for her lord['s life],' gen. of price.

328. μυθήσομαι = μυθήσωμαι.

1. 330. φθίτο, optat., see on Od. 10. 51.

1. 334. κηληθμῷ, 'by the magic' of his story-telling. Then Arete asks, What think you of this man, his outward form and his well-balanced (ἐίσαε, al. 'in accordance' with his external beauty) mind? 'Now, it is my guest that he is, yet every one has his share in the honour [of entertaining such a hero]; wherefore be not in a hurry to send him off, nor give short measure of your gifts to one who needs them so sorely.'

1. 341. κέονται, Epice for κείνται.

1. 344. οὐκ ἀπὸ σκοποῦ οὐδ', 'not away from the mark, nor at variance with our own idea.' So the Schol. Others render ἀπὸ δόξης, 'Not different from what we should expect of our queen,' which is simpler. 'But on Alcinous here (τοῦδε) depend both promise and performance.'

1. 351. έμπης = 'notwithstanding,' taking up the περ of the last line.

The own strengthens the qualifying force of $\xi \mu \pi \eta z$, as in the combinations δ' ove, $\gamma c \hat{\nu} v$.

- 1. 353 = Od. 1. 359.
- 1. 354 = Od. 9. 1.
- l. 358. καί κε τό. Apodosis, 'I should like this better,' viz. to go back full-handed. For καί κε, see on sup. v. III.
- 1. 363. τὸ μὲν οῦ σε, κ.τ.λ. This indeed we don't think thee to be, viz. a knave. So ἐίσκειν with accus. and infin, Il. 21. 332

αντα σέθεν γάρ Εάνθον δινήεντα μάχη ήίσκομεν είναι.

- 1. 364. old τε πολλούς, κ.τ.λ. 'Inasmuch as the dark earth breeds many [such] men broadcast'—(others read old τε πολλα='as oftentimes,' see on Od. 9. 128)—fashioning falsehoods out of things which one can never see with one's eyes.'
- 1. 366. δθεν = ἐκ τοιούτων λ, meaning from things which don't admit of proof; or 'pushing falsehoods [to a point (i. e. a perfection)] from which no man can so much as see (sc. that they are falsehoods).' δθεν in this case = ἐκείσε δθεν. The latter is simpler.
 - 1. 367. $\xi \pi i = \xi \pi \epsilon \sigma \tau i$. $\xi v i = \xi \nu \epsilon i \sigma i$.
 - 1. 368. &s or' doidos, cp. Od. 5. 281.
 - 1. 369. 'Apyelwe, specially of the comrades of Odys.
- 371. ἐτάρων, perhaps of the chieftains with him at Troy. The first ἄμα must be closely joined with αὐτῷ= tecum; the second with ἔποντο = comitati sunt.
- l. 373. Odyss. (v. 330) thought the night far spent; Alcinous, in his eagerness to listen, says it is long yet, 'infinitely long' $(d\theta \ell \sigma \phi)$.
 - l. 381. Join τούτων οἰκτρότερα.
 - 1. 383. ἀυτή, 'cry,' i. e. battle, as φύλοπιε, 'clansmen's shout.'
 - 1. 384. γυναικόs = Clytaemnestra.
- 1. 388. ἀγηγέρατο, congregatae erant, plqpf. with Attic reduplication from ἀγείρω, § 17. 4.
 - 1. 392. πιτνάs, from form πίτνημι an earlier form of πετάννυμι.
 - 1. 393. ἀλλ' οὐ γάρ, 'But [he could not do it] for,' etc.
- 401 = Od. 10. 459.
 402. περνταμνόμενον, lit. 'encircling and cutting off from the herd.'
 A picturesque word to describe cattle-lifting.
- 1. 403. μαχεούμενον, a form of the present participle with the olengthened into a diphthong metri grat. μαχέοιτο appears as pres. optat.
 II. 1. 272.
 - 1. 411. κατέκτανε, aorist of custom. 411=Od. 4. 535.
 - 1. 414. ἐν ἀφνειοῦ ἀνδρὸς, sc. δόμφ.
 - 1. 415. ή γάμφ, see on Od. 1. 226.
- 1. 417. wov'd = in single combat, or it may refer to any single instances of death.

- 1. 418. Join δλοφύραδ κε θυμφ μάλιστα.
- l. 421. οἰκτροτάτην, predicat., 'but saddest of all that I heard was the voice,' etc.
- 1. 423. ἀμφ' ἐμοὶ, 'at my side,' sc. at the feast. 'But I, lifting up my hands [sc. beseeching mercy], dropped them to the ground, dying with the sword through me.' Others join χείραι βάλλον περί φασγ., as if he made a last effort to defend himself.
- 1. 424. With ἀποθνήσκ. περί φ., cp. Il. 8. 86; 13. 441, 570; 18. 231; 21. 577; 23. 30, and Soph. Aj. 828 φασγάνφ περιπτυχήε, lit. 'folded round the blade;' 'but she, merciless one, turned away from me, nor would she bring herself to close my eyes, nor shut my mouth for me, though going to the realm of Hades.'

1. 426. Join καθελείν όφθ. στόμα τε συνερείσαι.

1. 429. olov 81, a special instance of the general principle in v. 427, such a deed [for example] as she did in having wrought.'

1. 432. lõula, Od. 9. 189.

- 1. 433. of the kat' = $\kappa \alpha \tau' = \kappa \alpha \tau' \in \chi$ ever $\epsilon \alpha \nu \tau \hat{\eta}$ aloco. The antecedent to $\hat{\eta}$ is also in dative, $\kappa \alpha \hat{\iota}$ $\epsilon \kappa \epsilon \nu \tau \hat{\eta}$ firs an everyon $\hat{\eta}$.
- 1. 437. ηχθηρε διά = 'worked out his hatred by means of a woman's devices,' cp. sup. v. 276.
- 1. 441. eval. This infin. and the foll. with imperatival force. 'Wherefore, in this present case $[\nu \hat{\nu}\nu]$ do thou never be gentle even towards thy wife.'
- 1. 443. τὸ δὲ κεκρυμμένον εἶναι. For εἶναι we should expect έστω, but it is attracted into the infin. to balance φάσθαι. Cp. II. 6. 87 foll. $\frac{1}{2}$ δὲ .. πέπλον θεῖναι 'Αθηναίηε ἐπὶ γούνασι = Illa vero vestem deponat.
- 1. 452. 'But that wife of mine suffered me not so much as to take my fill of joy in my son in gazing on him,' [lit. 'in my eyes'].

453. Join με αὐτὸν = ἐμαυτόν.

- 1. 456. κατισχέμεναι, inf. for imperat. = κάτισχε, appelle. These lines are inconsistent with the praise of Penelope's virtue (sup. v. 445), and have been generally rejected. πιστά, neut. adjective as substantive, 'no trust;' so φυκτά, 'escape,' Od. 8. 299.
- 1. 458. ἀκούετε, sc. 'thou, Odysseus, and thy comrades.' For the tense, equivalent to our use of the perfect, cp. Od. 2. 118.
 - 1. 461 = Od. 1. 196.

1. 464 = Od. 4.837.

- 1. 467. Πηληιάδεω. Epic form for Πηλείδου, δέω, one syllable, § 4. 3.
- 1. 468. Πατροκλήσε, as if from nom. Πατρόκληε. For Antilochus, see Od. 3. 110; 4. 202, 187, etc.
- 1. 473. 'What stranger feat wilt thou devise,' sc. than this descent to Hades, explained in next line.
 - 1. 476. appadées, see on Od. 10. 495.

1. 479. Τειρ. κατά χρέος, (cp. ψυχή χρησόμενος), 'on business with

Teiresias;' so κατὰ πρῆξιν, Od. 3. 72.

1. 482. With σείο μακάρτ., cp. Od. 5. 105.

1. 483. προπάροιθε, 'in time past.' Man stands with his back to the future; events thus come up behind $(\delta m i \sigma \sigma \omega)$, and so, when past, are προπάροιθε.

1. 488. μή μοι θ. γ. παραύδα. 'Comfort me not respecting death.'

θάνατον, accus. of reference.

1. 490. ἀκλήρφ, explained by the next words, 'one who hath not much substance.'

1. 493. πρόμος ἔμμεναι, 'to be a chieftain.'

1. 494. πέπυσσαι, with doubled σ, perf. from πυνθάνομαι.

1. 497. Join κατ-έχει. With μιν . . χειραs, cp. Od. 1. 64.

498. ὑπ' αὐγὰς [sc. εἰμὶ], ὑπὸ sometimes used in H. when no idea of motion seems implied, cp. Il. 15. 267 ἔασιν ὑπ' ἡῶ ἡέλιόν τε.

1. 499. Tpoin, 'the Troad.'

1. 502. τῷ κε, κ.τ.λ. 'In that case would I make grievous my might and invincible hands to [many an] one [of those] who outrage him and shut him out from his meed of honour.' With τεφ [τινι, § 15. 2] in this sense, cp. Od. 3. 224. Here the first aor. of στυγέω is used in a causative sense, στυγητού αν ποιήσαιμ.

1. 503. For of = $\tau \hat{\omega} \nu$ of, cp. Od. 4. 177.

1. 509. Scyros, where he had lived with his grandfather Lycomedes, till Odys. brought him away to the war, because the oracle declared that Ilium could not be taken without his aid.

1. 512. νικάσκομεν, § 17. 6, 'beat him.'

- 1. 513. The readings vary between μαρναίμεθα (the natural opt. from μάρναμαι), and μαρνοίμεθα, which has the better MS. authority, and is supported by the analogy of ὅνοιο (ὁνίνημι) and κρέμοισθε (κρεμάννυμ, κρεμάω).
- l. 515. τὸ δν μένος οὐδενὶ είκων, 'yielding to nobody in that might of his.'
- 1. 519. å\lambda' olov, see on Od. 4. 242. Eurypylus, son of Telephus king of the Ceteans (so the Mysians are here called from the river Ceteus), was kept back from the expedition to Troy by his mother Astyoche, sister of Priam; she was afterwards persuaded to let her son go by the present of a golden vine which Priam gave her.

1. 521. Yuvalaw='given to a woman,' cp. sup. v. 327. The death of the Ceteans was due to these 'gifts,' because they were the cause of their leader being sent to the war.

1. 524. Join ἐπετέταλτο (ἐπιτέλλω),

- 1. 525. The line seems a late imitation from II. 5. 751, where the verbs are appropriately used of the cloud-gates of heaven; but here they are unsuitable as describing the closing or opening of the 'Trojan Horse.'
 - 527. ὁπὸ, 'under them.'
 531. ἐξέμεναι, (ἐξίημι), 'to let him go forth.'
- 1. 534. μοιραν, 'fair share' [of the spoil], so ίσηε, Od. 9. 42. γέρας ἐσθλὸν=' the choice prize,' viz. Andromache, cp. Virg. Aen. 2. 469.
 - 1. 536. οίά τε πολλά, see on Od. 9. 128.
- 1. 539. βιβάσα, § 21. 1, 'with grand step.' ἀσφοδελὸς, adjectival, is accented on ultima. The noun is proparoxyton.
 - 1. 540. γηθοσύνη δ, gaudens quod.
- 1. 542. είροντο δὲ κ. ἐ., sciscitabantur vero de suis quaeque curis, i.e. about their objects of interest in the upper world. Others render είροντο, narrabant, following the Scholl.
- 1. 545. την (νίκην) νίκησα, so φιλείν φιλότητα, Od. 15. 245. δικαζόμ., defending my right.
- 1. 546. ἔθηκε, 'put them up (as a prize).' After the death of Achilles, Thetis offered his armour (Il. 18) to the greatest hero of the Greeks. The claim lay between Odysseus and Ajax. The decision was referred to the captive Trojans (v. 547), who declared for Odysseus. (This version being posthomeric, the line 547 is generally rejected).
 - 1. 549. yala κατέσχεν, see on sup. v. 301.
- 1. 550. So $\pi \in pl$, $\kappa.\tau.\lambda.$, who was beyond all the other Danai both in beauty and achievements, next to, etc., see on Od. 1. 66.
- 1. 553. ούκ ἄρ', 'Didst not thou mean then, even in death, to forget thy wrath against me for those accursed arms? The Gods set them up (as a prize) to be a mischief to the Argives. So mighty a defence for themselves they lost in thee (lit. 'thou didst perish'), and for thy death we Achaeans sorrow continually, even as for the person of Achilles.'
- 1. 556. With ἀχνύμ. σεῖο, § 15. 1, cp. Od. 14. 376 ἀχν. οἰχομένοιο άνακτοι.
- 1. 558. A shorter form of sentence for άλλὰ Ζεὺs αἴτιος δε ήχθηρε, κ.τ.λ.
 - 1. 560. τείν, § 15. 1.
- 1. 565. The whole passage from this line to v. 627 is probably the later introduction of some Rhapsodist, as the earlier commentators did not fail to observe. The main inconsistency lies in making Odysseus an eye-witness of the scenes enacted down in the underworld, whereas according to the original plan of the book, he remains sitting at the side of the trench to question the ghosts as they come up. Trans. 'There, notwithstanding, he would have addressed me in spite of his wrath, or I would (have accosted) him.' This use of δμων is apparently posthomeric, and the use of κατατεθνηώτων, without a noun, is at least unusual.

1. 568. Minos, son of Zeus and Europa, king of Crete, and a famous lawgiver. It is thus that he appears as lawgiver and arbitrator in the lower world; not because he sentences the ghosts to their punishments (a later adaptation), but because men after death are represented as still carrying on the pursuits of their life in the upper world.

1. 570. μιν ἀμφὶ ἄνακτα, 'round him, the king.' είροντο, see on sup.

v. 542, 'asked concerning their rights.'

1. 572. Orion is the hunter still, and drives his quarry before him in a frightened herd (ὁμοῦ εἰλεῦντα).

1. 578. μιν . . ήπαρ, sup. v. 497. γῦπε . . δύνοντες, dual with plur.

579. δέρτρον = 'the caul.'

1. 580. The readings vary between ηλκησε and ελκησε, a first aor.

from ἐλκέω, a poetical form of ἔλκω='maltreated.'

1. 584. $\sigma\tau\epsilon\hat{v}\tau$ o. The ancients rendered this 'stood,' but the word in Homer always implies 'eager straining' after something. Trans. 'Thirsting, he strove to drink (supply $\pi\epsilon\epsilon\nu$ from next clause), but was not able (Od. 12. 433) to take it to drink.' The verb only occurs in third sing. pres. and imperf., and is probably from a form $\sigma\tau\epsilon\rho\mu\alpha$ ($\sigma\tau\eta\mu$) in the sense of 'raising one's self' in a particular direction, 'craning after something.'

1. 586. άπολέσκετο, iterative form from απώλετο; so φάνεσκε from

έφάνη. καταζήνασκε from κατ-αζαίνω.

1. 588. κατὰ κρήθεν, sync. from κάρηθεν, κάρη, 'down from above.' Others write κατ' ἄκρηθεν = κατ' ἄκρηθ.

1. 590. συκέαι, two syllables, § 4. 3.

1. 591. Join των επιμάσασθαι χεροί, quae comprehendere manibus.

l. 592. τds δέ, apodosis. βίπτασκε, § 17. 6.

- 1. 597. ἄκρον ὑπερβ., 'to send it over the hill top.' κραταίs='the over-mastering force.' Cp. Od. 12. 124, where the name recurs actually personified. Here it is a sort of half impersonation. 'The force turned the stone back.'
- 1. 598. Notice the rhythm of these lines describing the slow laborious ascent of the stone and its rapid and bounding descent. With ἀναιδής, cp. the use of the Lat. improbus.

1. 602. αὐτὸς, the hero himself, in opp. to είδωλον, 'his phantom form.' The lines 602-604 are generally rejected; 604 is borrowed from Hesiod, and the former lines express an idea too refined for Homeric psychology, and are inconsistent with the early conception of Hebe the virgin.

1. 605. 'And round him was raised a clamour of the dead, flying everywhere in dismay $(\frac{\partial \tau}{\partial \epsilon})$ $\pi \epsilon \delta ioo$, II. 6. 24): and there was he, like dark night, holding his bow bare (from its case) and an arrow on the string, glaring about terribly, like one ever about to shoot. And the awful belt round his breast was a strap of gold, whereon were wrought marvellous devices, bears and wild boars and fierce-eyed lions,

and battles and slayings of men. May he who treasured up [the design of] that belt in his craft, having once fashioned it, never fashion any other work.' In this passage, the multiplication of participles without a finite verb is remarkable. The wish expressed may only imply that the belt was simply perfection and the craftsman had better 'let well alone,' lest he should fall short of it, or more likely, σμερδαλ. gives the key, and so the poet naïvely hopes that never may such a belt be made again. It was too dreadful.

1. 618. ἡγηλάζειν (ἡγεῖσθαι) μόρον='to endure fate,' on the analogy of the later ἄγειν, διάγειν.

l. 619. ὑπ' αὐγάς, cp. sup. v. 498.

l. 621. The χείρων φωs is Eurystheus, to whom Heracles was enslaved through the contrivance of Hera.

1. 623. κύνα = Cerberus as Hesiod names him.

ἔπεμψε, 'conducted me.'

1. 629 = Od. 4. 268.

1. 631. This line is said to have been inserted to gratify Athenian vanity by introducing the names of their national heroes.

1. 632. άλλὰ πρίν, 'but ere that, up thronged the countless tribes of

dead.' Join έπαγείρετο.

1. 634. Γοργείην κ., 'the Gorgon-head of some terrible monster.' This general translation seems better than referring the story to any one particular Gorgon.

l. 633 = Od. 3. 150.

1. 640. The readings vary between εἰρεσίη and -ίη, the former is easier as making a better antithesis to κάλλιμος οὖρος.

BOOK XII.

1. 4. ἀντολαὶ = ἀνατολαὶ, § 7 = 'the place where the sun rises;' so the plur. τροπαὶ for the spot where he turns to begin his journey back, Od. 15. 404.

xopol, 'lawns' for dancing.

1. 5. vηα μέν begins the apodosis, Od. 9. 546.

11. 6-8 = Od. q. 150-152.

l. 10. οἰσέμεναι, § 20. 3.

l. 11. δθ' ἀκροτ. πρόεχ' [προείχε] ἀκτὴ marks the site of the burial. Join ἀκροτ. predicatively with προέχε.

l. 14. ἐπερύσαντες, ' having hauled up thereon.'

l. 16. τὰ ἔκαστα, so inf. v. 165, 'these things severally.' Cp. ταῦτα ἔκαστα, Il. 1. 550, Od. 14. 362.

1. 22. ore. In this use of ore with the present, and in a corresponding

use with a past tense (είλει... Εκτωρ... δτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν, Π. 8. 216), we may notice a transition from the temporal to the logical force of the particle, like in the Lat. cum and quando, or in English 'while.' See on Od. 5. 357.

1. 23 = Od. 10. 460.

1. 27. ἡ ἀλὸς ἡ ἐπὶ γῆς. It is better to take ἀλὸς as a simple local gen.='on sea,' as "Αργεος, Od. 3. 251, ἡπείροιο, Od. 14. 97, than to throw back the force of the ἐπὶ to govern it, which seems to be a later form of construction. ἀλγήσετε=ἀλγήσητε.

1. 28 = Od. 10. 466.

- 11. 29-32 = Od. 10. 476-479.
- 1. 34. προσέλεκτο, § 20. 4, 'reclined at my side, and began to ask.'

1. 35 = Od. 10. 16.

1. 37. The journey to Hades 'has been accomplished,' $\pi \epsilon \rho alveiv$. The two (v. 52, dual) Sirens are represented living in an island (v. 167) S.E. from Aeaea. Their name may mean the 'enchainers,' from $\sigma \epsilon \iota \rho \eta$. Later legend placed them off Capri or in the straits of Sicily.

1. 42. τφ δε, apodosis. γυνή alone stands as subject to παρίσταται,

but with γάνυνται must be taken also τέκνα.

1. 45. ἀμφὶ, (adverbial), 'all around.' ὀστεόφιν = ὀστέων, § 12. Ι.

- 46. περὶ, sc. περὶ τὰ ὀστέα, 'and the skin round the bones is wasting.'
 These words add a further explanation to πυθομένων (πῦθω).
- 1. 47. παρέξ έλάαν, inf. for imperat., so ἀλείψαι, and inf. v. 58 Βουλεύειν.
- 1. 49. ἀτὰρ, κ.τ.λ. 'But if thou desirest to hear them thyself, let [thy comrades] tie thee hand and foot, upright in the mast-step, and to [the mast] itself let the rope-ends be fastened.'
- 1. 51. ἱστοπέδη is a socket in which the square end of the mast was set, when it was hauled up. Odysseus was to be set upright with his feet resting in this, and he was lashed round and round till the rope-ends passed round the mast where they were tied.' With ἀνάπτειν ἐκ, cp. Od. 10. 96. αὐτοῦ, sc. ἱστοῦ out of ἱστοπέδη.

54. διδέντων, imperat. from δίδημ, older form of δέω. An imperf. δίδη is found in Il. 13. 105.

Trans. 'Let them bind thee.'

- 1. 58. βουλεύειν, see sup. v. 47. ἀμφοτέρωθεν, 'I will tell you the way in both directions.' One route (vv. 59–72) passes the Πλαγκταλ, the other lies between Scylla and Charybdis (vv. 73–110).
- 1. 61. Πλαγκταὶ, (πλήσσω), these 'striking' rocks, that dash together, appear in the Argonautic legend as Συμ-πλήγαδες at the entrance of the Pontus. The Planctae were localised by the ancients in the Straits of Messina, while the mention of the smoke (v. 218), and the fire (v. 68), has made others identify them with the Lipari Isles, to which group the volcanic Stromboli belongs.

θεοί καλέουσι, see Od. 10. 305.

- 1. 62. τη, 'there,' sc. where these rocks stand, 'not even do birds pass by, no! not the timorous doves, which carry ambrosia for Zeus; but even of them the sheer rock ever steals one away, and the Father sends in another to make up the number.' This story seems to have an obscure reference to the notion of a 'lost Pleiad,' (cp. Od. 5. 273), πελειάδεε, a group of seven stars, one of which is generally invisible.
 - 1. 66. φύγεν, agrist of custom, parallel to παρέρχεται (v. 62).

1. 70. μέλουσα πάσι, cp. Od. 9. 20.

- 1. 71. With βάλεν must be supplied a nom. from v. 68, sc. κύματα.
- 1. 73. of δξ, antithesis to ξυθευ μὲν, v. 59. Trans. 'But yonder are two rocks; one of them,' etc. The antithesis to ὁ μὲν is τὸν δ' ξτερον in v. 101. For the form of sentence, cp. Od. 8. 361.
- 1. 75. το μèν, 'the cloud,' agreeing with νέφοι, suggested by νεφέλη, or, more likely, taking up the notion and expressing it in a general way by the neut. adj. So in Od. 9. 359, where the οἶνοι of the preceding line is referred to as τόδε and not ὅδε. ἐρωεῖ, 'never streams off from it.' See Buttmann, Lexil. s. v.
- 1. 77. The common reading is, as here, οὐ καταβαίη. There is good authority for οὐδ' ἐπιβαίη, ἐπιβαίνειν denoting the accomplishment of ἀναβαίνειν, sc. 'set foot on it.'
- 1. 81. $\tilde{\eta}$ περ &ν ὑμεῖs, i. e. $\tilde{\eta}$ περ ὑμεῖs παριθύνητε &ν νῆα, 'in which direction you shall steer your ship past.' Cp. $\tilde{\phi}$ κε σὸ χαίρηε, Od. 9. 356; 10. 507 τὴν δέ κέ τοι πνοιὴ φέρησι, where κε with subjunctive is used almost as fut. indic.
- 1. 86. These three lines seem introduced to assign an etymol, to Σκύλλη, sc. σκύλαξ, 'a whelp.'
- 89. ἄωροι, 'uplifted,' outstretched,' from ἀείρω, cp. μετέ-ωροε.
 Others render, 'ugly,' from ἀ and ὅρα, cp. ὑραῖοε.
 - 1. 93. μέσση, 'as far as the waist.' κατά σπείους, Od. 9. 330.
- l. 97. κήτος å, cp. Od. 5. 421 κήτος οἶα, κ.τ.λ., 'a monster [from those] which,' or 'of such a kind as.'
- l. 101. τον δ' ἔτερον, in opp. to δ μὲν, ν. 73. 'Now the other rock you will see [to be] lower, Odysseus. They are close to one another.' Some write πλησίοι against the MSS., but πλησίον-[εἰσὶ] ἀλλήλ. is quite admissible. Cp. συφεοὺε ποίει πλησίον ἀλλήλων, Od. 14. 13.

l. 104. τῷ δ' ὑπὸ, sub illa autem [arbore].

- 1. 108. ἀλλὰ μάλα, 'But be sure [so ἀλλὰ μάλα, Od. 4. 472] to send your ship past [inf. for imperat.] quickly nearing Scylla's rock.' πεπλημ., perf. from πελάζω.
 - 1. 113. ὑπ-εκ-προφύγ. = secretly escape from and get forward.
 - 1. 114. τὴν δὲ=Scylla.
 - l. 116. δή αΰ, § 4. 3.
 - 1. 121. Join δηθύνησθα [§ 17. 1] παρά πέτρη.
 - 1. 123. Join έξ-έληται, sc. out of the ship.

1. 124. ἐλάαν, βωστρεῖν, inf. for imperat.

- l. 127. Θριν. νήσοs. Identified by the ancients (Thuc. 2. 6) with Sicily and its three promontories (τρείε ἄκραι). But we are still in fableland.
 - 1. 134. θρέψασα τεκοῦσά τε. A prothysteron, as in Od. 4. 208.
 - ll. 137-141 = Od. 11. 109-113.
 - ll. 144-146 = Od. 11. 636-638.
 - ll. 148-152=Od. 11, 6-10.
- 1. 157. The readings vary between φύγωμεν and φύγοιμεν. The optative would imply that escape was less probable than death. See on Od. 4. 692. Join θαν. καὶ κῆρα φύγ. The particip. ἀλευ. stands alone, as in II, 5. 28 τὸν μὲν ἀλευάμενον τὸν δὲ κτάμενον.
 - 1. 161. αὐτόθι, 'where I am placed,' sc. δρθον ἐν ίστοπ.
 - 1. 164. upeis de mieser, 'Then do ye make me fast !'
 - 1. 165. Ta EKAGTA, Sup. v. 61.
 - 1. 175. μεγάλη is, sc. στιβαρών χειρών.
 - l. 181 = Od. o. 470.
- 1. 182. With διώκοντες may be supplied νηα, 'urging on the ship,' as ἄρμα διώκειν, Il. 8. 439.
- l. 189. δσα μόγησαν, the mood points to the definite circumstances of the war, γένηται is general, and includes all occurrences irrespective of time; cp. Od. 10. 38.
- 1. 203. The oars flew from the hands of the startled rowers. They were kept from falling overboard by the leathern loops [τροποί, Od. 4. 782] which served for rowlocks, but the blades dropped with a splash on the water.
- 209. ἔπι, sc. ἔπεστι. [A Schol. reads ἔπει, as if from ἔπω, ἔπομαι, 'follows us'].
 - 1. 210. είλει, imperf. from είλέω, Ep. form of είλω, 'to shut in.'
 - 1. 212. μνήσεσθαι, sc. ήμᾶε. Cp. Virg. Aen. 1. 103.
 - 1. 217. κυβερνήθ' = κυβερνήτα.
 - 1. 220. σκοπ. ἐπιμαίεο, 'Keep near to the rocks,' viz. to Scylla and Charybdis. Others read σκοπέλου = Σκύλληs. 'Lest unawares [the ship] sheer off in that direction,' viz. towards the dangerous Πλαγκταί.
 - l. 222 = Od. 10. 428.
 - l. 223. οὐκέτ' ἐμυθ., i. e. 'said no more about her' than this vague reference in the word σκοπέλον.
 - 1. 225. evròs, sc. within the ship.
 - 1. 229. ἴκρια νηὸς πρψρης, 'the deck of the fore-ship.' πρψρη, like πρύμνη, is properly an adj. For ἴκρια, see on Od. 5. 252.
 - 1. 230. έδέγμην, § 20. 4.
 - 1. 235. ένθεν μεν γάρ Σκύλλη [ήν]. The verb ἀνερροίβ. suits Charybdis only.
 - 1. 238. ἀναμορμ., § 17. δ.

1. 239. ἀμφοτέρ., sc. on Scylla and Charybdis.

1. 241. φάνεστε, § 17. 6. έντοσθε, in the hollow gulf of down-drawn water. 'And below the ground showed dark with sand.' The common, but less accurate reading is κυανέη, in agreement with ψάμμφ.

247. ἐς νῆα, 'at the ship.' μεθ' ἐταίρ., 'in search of my crew.'
 252. Join καταβάλλων είδατα, δόλον ἰχθύσι, 'as a bait for fishes.'

1. 253. The *épas is generally interpreted to be a little sheath of horn slipped over the shank of the hook where it joins the line, to save the line from being bitten through.

l. 254. ἀσπαίροντα, sc. $l\chi\theta\dot{\nu}\nu$, the singular number referring to each fish as caught. εδόνψε, acrist of custom, here parallel with προίησι.

nsn as caught. ερριψε, aorist of custom, here parallel with προιησί.
1. 256. κεκλήγοντας, as if from a pres. κεκλήγω. Others read κεκλη-

γῶτας (κλάζω).

l. 265. μυκηθμοθ.. βληχήν. Gen. and acc. are both used with ἀκούειν, cp. vv. 198, 41, where gen. and acc. are used respectively; here the uses are combined. αὐλιζομ., 'housed for the night.'

1. 267. The readings vary here (as in Od. 10. 493, q. v.) between

μάντηος and μάντιος.

2. With άδηκ. cp. Od. 1. 134.

1. 279. 'A hard man thou art, beyond all measure [is] thy strength, nor dost thou weary in thy limbs.' περl, advbl., as in Od. 3. 95.

l. 281. καμάτφ ΰπνφ, 'exhausted with toil and sleepiness;' cp. Od. 6.

1. 284. αδτως, 'just as we are.' θοη, 'sudden,' because in those latitudes the darkness falls without the long northern twilights. The epithet implies the idea of 'terrible,' but only from this reason. Cp. δρώρει δ' οὐρανόθεν νὺξ, inf. v. 315. άλάλησθαι, irreg. Ep. perf. ἀλάλημαι from ἀλάομαι.

1. 286. The wind that rises at night-fall is represented as coming out

of the night. With the plur. cp. artolai, sup. v. 4.

1. 290. θεων ἀέκηπ, 'despite the will of the Gods.' This describes the fate of men who bring on themselves destruction which heaven never meant for them. Cp. ὑπὲρ μόρον, Od. 1. 34.

1. 291. πειθώ. νυκτί, 'let us do night's bidding,' i. e. get our supper, as

the next line shows.

1. 293. ἐνήσομεν, (lημι), sc. νη̂α, 'will push out.'

1. 311. κλαιόντεσσι = κλαίουσι. νήδυμος, see on Od. 4. 793.

1. 312. 'But when it was in the third part of the night.' έην used impers., as κακῶν ἢν, II. 9. 551. The night was divided into three parts, and so in the present instance was in its last third, or, as we say, was more than two-thirds gone.

παρφίχηκεν δὲ πλέων νὰξ τῶν δύο μοιράων, τριτάτη δ΄ ἔτι μοῖρα λέλειπται, Il. 10. 252. μεταβεβήκει, 'had crossed the zenith;' so μετενίσσετο, of the sun, Od. 9. 58. 1. 313. ζαήν, a heteroclite acc. from ζαή, the ordinary form being ζαή. 11. 313-315 = Od. 9. 67-69.

1. 317. elospúo. oméos, 'having hauled her into a cave.'

1. 320. ἐν γὰρ . . τῶν δὲ βοῶν = ' since there is . . so let us,' etc.

1. 325. αη, flabat, an aor. from αημι. Another form is αει, the imperf.

 330. καὶ δὴ ἄγρην, (the δὴ ἄγρ. coalescing by synizesis), 'and when they were questing game.'

l. 332. દેવસામ દેશે gives the reason why they condescended to such food. But the line is of doubtful authority.

1. 333. ἀπέστιχον, that he might be alone with the god, Od. 4. 367.

1. 336. em okémas hv. Cp. Od. 5. 443.

 344. βέξομεν, i. e. βέξωμεν. The sacrifice would imply a meal for the sacrificer.

l. 345. Notice the optat. ἀφικοίμεθα to express a possible, and the subjunct. ἐθέλη... ἐφέσπωνται (ἔπομαι), a probable result.

1. 346. κεν τεύξομεν. For κεν with fut. indic., cp. II. 14. 267 έγὼ δέ κε δώσω, Od. 19. 558 οὐδέ κέ τις ἀλύξει. See p. 230.

1. 350. βούλομαι ή, cp. Od. 11. 489.

l. 351. στρεύγεσθαι, 'to be exhausted,' properly of things squeezed

out by drops, στράγξ, στραγγόε.

1. 354. The parenthesis, from ου γαρ τηλε.. ευρυμέτωποι, is the explanation of ἐγγύθεν. After the parenthesis, the constr. is broken, the ταs δὲ taking up the βοῶν ἀρίστας of v. 353, and serving as an apodosis to the sentence.

l. 356. περίστησάν τε, [al. περιστήσαντο], 'stood round the victim.' Cp. Il. 2. 410

. βοῦν τε περίστησάν τε καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.

Here they had no barley, and were obliged to use oak-leaves for the οὐλοχύται.

1. 360. Cp. Od. 3. 458 foll. for a similar description.

363. ἐπώπτων, sc. ἐπὶ σχίζηε, Od. 3. 459.

1. 369. ἡδὺs ἀντμή. For the gender of adj., cp. Od. 4. 442.

1. 370. μ er' á θ av. is strange, as Odysseus was not in the presence of the gods. We may trans. 'Made my voice heard in the assembly of the gods.' Perhaps we may read μ e γ [a] = 'aloud.' γ e γ ώνευν, § 4. I.

1. 374. ἀκέα (§ 13. 3) άγγ. ἡλθ., 'came with the message.'

1. 375. δ [δτι] οι βόας έκταμεν ἡμεῖς [κτείνω], al. έκταν έταῖροι. Od. 9. 320 has έκταμεν for ἐξέταμε from τέμνω.

1. 378. τίσαι, imperat. 1 aor. med. τίνω.

1. 383. φαείνω. Conjunctive in sense of future, as ἐνίσπω Od. 9. 37; περίκλυτα δῶρ' ὀνομήνω, Il. 9. 121. Trans. 'and give light,' as inf. v. 385.

387. Join των δὲ [ἐταίρων] νῆα ἐγὰ ἀν τυτθὰ κεάσαιμι, βαλών ά. κ.,
 I will split into shivers.'

1. 239. ἀμφοτέρ., sc. on Scylla and Charybdis.

1. 241. φάνεσκε, § 17. 6. έντοσθε, in the hollow gulf of down-drawn water. 'And below the ground showed dark with sand.' The common, but less accurate reading is κυανέη, in agreement with ψάμμω.

1. 247. es vija, 'at the ship.' μεθ' έταίρ., 'in search of my crew.'

1. 252. Join καταβάλλων είδατα, δόλον ίχθύσι, 'as a bait for fishes.'

· 32c

1. 253. The κέραs is generally interpreted to be a little sheath of horg 130. slipped over the shank of the hook where it joins the line, to save the line from being bitten through. tie line is :

1. 254. ἀσπαίροντα, sc. lχθὸν, the singular number referring to ex fish as caught. ἔροιψε, aorist of custom, here parallel with προίησι.

h as caught. ερριψε, aorist of custom, μετο parameters read κει τη 1. 256. κεκλήγοντας, as if from a pres. κεκλήγω. Others read κει τη δε

γώτας (κλάζω).

1. 265. μυκηθμού .. βληχήν. Gen. and acc. are υσιμ απούειν, cp. vv. 198, 41, where gen. and acc. are used respectively; δοίσε το κούειν, cp. vv. 198, 41, where gen. and acc. are used respectively; δοίσε το κούειν, cp. vv. 198, 41, where gen. and acc. are used respectively; δοίσε το κούειν, cp. vv. 198, 41, where gen. and acc. are used respectively; δοίσε το κούειν, cp. vv. 198, 41, where gen. and acc. are used respectively; δοίσε το κούειν, cp. vv. 198, 41, where gen. and acc. are used respectively; δοίσε το κούειν, cp. vv. 198, 41, where gen. and acc. are used respectively; δοίσε το κούειν, cp. vv. 198, 41, where gen. and acc. are used respectively.

e uses are combined. aunque, nousecutor and la 1. 267. The readings vary here (as in Od. 10. 493, q. v.) b

μάντησε and μάντισε.

2. With ασηκ. cp. ca.
1. 284. αύτως, 'just as we are.' θοη, 'sudden, but tudes the darkness falls without the long northern twilights. The Residue of 'terrible,' but only from this reason. Cf.

of the night. With the pius. γ.

1. 290. θεῶν ἀἐκηπ, 'despite the will of the Gous.

the fate of men who bring on themselves destruction which 158 for them. Cp. ὑπὲρ μόρον, Od. I. 34.

To them. Cp. ὑπὲρ μόρον, Od. I. 34.

To night's bidding,' i. e. get the pius of the course of the pius of the course of the

e next time such that the suc 1. 293. ενησος.
1. 311. κλαιόντεσοι = κλαίουσι.
1. 312. But when it was in the third part of the impers., as κακῶς ην, II. 9. 551. The night was divided in the present instance was in its last third, of the following from the present instance was in its last third, of the following from the present instance was in its last third, of the following from the present instance was in its last third, of the following from the present instance was in its last third, of the following from the present instance was in its last third, of the following from the present instance was in its last third, of the following from the present instance was in its last third, of the following from the present instance was in its last third, of the following from the present instance was in its last third, of the following from the present instance was in its last third, of the following from the present instance was in its last third, of the following from the present instance was in its last third, of the following from the present instance was in its last third, of the following from the present instance was in its last third, of the following from the present instance was in its last third, of the following from the present instance was in its last third, of the following from the present instance was in its last third, of the following from the present instance was in its last third, of the following from the foll

των δύο μοιρών, τριτάτη δ΄ έτι μοίρα λέλ. Το in sense of future. Târ δύο μοιράων, τριτάτη δ' έτι μοϊρα κεκ.

11. 10. 252. μεταβεβήκει, 'had crossed the zenith;' '\$ 121. Trans. and sin old 0. 58.

I. 313. Sain, a beteroclite acc 11. 313 315 Od 2 6 5 5 1. 313-315 = Ort 9.65-09.

1. 317. Storpio ortios having h 1. 317 dopin onios, having hav 1. 325. En, Maker, an aor, from some description of the by different strains of the by 1. 325. En flobat, an aor from one were Questing same, (the b) the same of the ey were Questing same, Same of the line is of doubtful authority. the line is of doubtful authority.

333. Grand Orixov, that he might be also at the state of the control of the 4. Stoper, i. c. phane. The state was a Motice the oplat deprotes a Time REP TO SOUTH STATE OF THE STATE Darenthesis, from After the parenthesis to Parenthesis, from the Parenthesis, from the Bosin dolores of v. 353 and the Parenthesis of v. 35 Moga se' [a] sewantheory, man mar si. barley, and were obliged to the For the gender of the Ar or the genuer or and a straight as odysseus read my rune Trapes Theis levers or med rive. re to sense of future Lat. Trans and And the fat when Diajtized by Google

- 1. 392. άλλοθεν άλλον ἐπισταδ., the adv. contains the idea of walking from one to another, and standing facing him, which explains άλλοθεν.
 - 1. 394. Tolow, 'in the sight of my comrades.'
- 1. 399. δη εβδομον, synizesis. επέθηκε, sc. to the sixth.

1. 401. ἐνήκαμεν, cp. sup. v. 293.

1. 404. γαιάων, so γέων, (terrarum), Hdt. 4. 198.

1. 407. ἡ δ' ἔθει [θέω], ' and she scudded on.'

- l. 409. Two forestays held up the mast and were made fast to the bows. Here both broke, so the mast at once fell aft into the hold, rigging and all.
- 1. 414. ἰκριόφιν, § 12. 1; see on Od. 5. 252. κάππεσε=κατέπεσε, § 7.

l. 417. πλήτο, § 20. 4, (πίμπλημι).

1. 419. ἀποαίνυτο. Elsewhere written ἀπαίνυμαι, Π. 11. 582.

- 1. 420. 'But I kept pacing the length of the ship till the wave loosened $(d\pi\ell + \lambda \nu \sigma \epsilon)$ the sides from the keel, and the surge carried her along dismantled, and broke off $(\ell \xi \dot{q} \rho a \xi \epsilon)$ her mast close to the keel, but the backstay had tumbled over it [the mast] made of ox-hide.'
- 1. 423. $\epsilon\pi\ell\tau\sigma\sigma\sigma$, (here with long ϵ , metri grat.), may be the rope which pulls up the sail-yard. But it is better to take it as the back-stay of the mast. Vide Frontispiece.

l. 427. ἡλθε... ὄφρα ἀναμετ., 'came.. so that I retraced my course to fell Charybdis.'

1. 433. τῷ προσφὺς ἐχ., 'held on, clinging to it like a bat; but I could nowhere either plant myself firm on my feet, or mount the tree, for the roots stretched far away [εἶχον, neut., as ὑψόσ' ἔχοντεε, Od. 19. 38], and the branches hung far above my head.'

1. 438. ħλθον. sc. mast and keel.

1. 439. 'Now [at the hour] when a man rises [aor, of custom] from the assembly.' This denotes evening. The verses are suspected because Odysseus came to the place at sun-rise, and the whirlpool disgorged three times a day, v. 105; so he was kept waiting too long.

l. 442. ἡκα δ' ἐγὼ, 'And I let down my hands and feet from above to make a plunge, and I plumped down in the middle of the water, beyond the long timbers.'

L 451. x0130s, sc. Od. 7. 244.

1. 453. Join αὐτις μυθολ. and ἀριζή. είρημ., ' clearly told.'

INDEX.

The principal words and phrases explained in the Notes.

A.

άγορή, 3. 127. άδινός, 1. 92. ἀέσαμεν, 3. 151. αίδηλος, 8. 309. αΐθουσα, 8. 57. αἰπύς, Ι. ΙΙ. αὶσυμνήτης, 8. 258. ἀκήν, 2. 82. άλαλκείν, 10. 288. άλιτήμενος, 4. 807. άλιτρός, 5. 182. ἄλλος, 1. 132. άλός (loc. gen.), 12. 4. ἀλφηστής, 1. 349· άμέρδω, 8. 64. άμφί, 2. 153. άμφ' έμοί, 11. 423. άμφαδίην, 5. 120. **ἀμφιβεβήκει, 9. 198.** άμφιγυήεις, 8. 300. **ἀμφιέλισσαι, 3. 162.** αμφικύπελλον, 3. 63. άμφιμέλαιναι, 4. 661. ảμφίς, I. 54. ἀν' ὶθύν, 8. 377. avaβaίνειν (gen.), 2. 416. ἀνελόντες, 3. 453. ἄνεφ, 2. 240. ἀνιέμενοι, 2. 300. ἀνοπαία, I. 320. άντολαί, 12. 4.

ἀνώγει, 5. 139. ἀπεθαύμασε, 6. 49. ἀπειλείν, 8. 382. ἀπεχθόμενος, 10. 75. ἀπήνυσαν, 7. 326. ἀπὸ δόξης, 11. 344. ἀπογυμνωθείς, 10. 301. άργειφόντης, 1. 38. "Apyos. See Έλλάς. ἀργός, 2. II. άργύφεος, 5. 230. αρημένος, 6. 2. άριστερά χειρός, 5. 277. άρμονίαι, 5. 248. ἄρπυιαι, 1. 24. ἀσκελέες, 10. 463. άσφοδελός, 11. 539. αὐδήεσσα, 5. 334. αὐλός, 9. 156. αΰτως, 4. 665. ἄωροι, 12. 8g. ἀωτείν, 10. 548.

R

βαθύζωνος, 3. 154. βέλη ἀγανά, 3. 280. βλάπτειν (gen.), 1. 195. βοὴν ἀγαθός, 3. 311. βουλή, 3. 127. βούλομαι, 9. 96. βούλυτώνδε, 9. 58. βρίσας, 6. 159. г.

γεγωνείν, 5. 400. γλαυκῶπις, 1. 44. γόμφος, 5. 248.

Δ.

δαιμόνιος, 10. 472. δέατο, 6. 242. δέατο, 6. 242. δειδέχαται, 7. 72. διάκτορος, 1. 84. διδέντων, 12. 54. διερός, 6. 201. δίζηαι, 11. 100. δίκαιος, 3. 52. δίκη, 4. 691. δίπτυχα, 3. 458.

E.

έαῶν, 8. 325. έγγυάασθαι, 8. 351. έγχεσίμωροι, 3. 188. έδεύησε, 9. 540. εἰδώς (of character), 1. 428. *ϵἰλίποδϵς*, 1. 92. *ε*ῖλυμα, 6. 179. ειρερον, 8. 529. *ϵῖροντο*, ΙΙ. 542. εἶρύαται όδόν, 6. 265. *ξ*ϊσος, 3. 10. έκληθάνει, 7. 22**1.** ἔκλυον, 6. 185. **ёктаµє**ν, 9. 320. *ἐ*λάαν, 5. 290. έλάχεια. See λάχεια. *ϵ*ληλάδατο, 7. 86. *ϵ*λικες, 1. 92. Έλλάς, 1. 343. *ϵ*λόωσι, 7. 319. **ἔλσας, 5. 132.** ἐν χείλεσι φύντες, 1. 381; 2. 302. έναργείς, 7. 201. ἔνδιος, 4. 456. ένδυκέως, 7. 256. *ἐνιαυτός*, 1. 16. ένίσπες, 3. 101. έννέωρος, 10. 19.

ἐνώπια, 4. 42. έξ άλός, II. I34. έοικότες, 3. 124. έπαινή, 10. 491. ἐπάρξασθαι, 3. 340. $\vec{\epsilon}\pi\epsilon \nu \dot{\eta} \nu o \theta \epsilon$, 8. 365. έπήρατος, 4. 606. έπηετανός, 4. 89. έπηγκενίδες, 5. 256. $\epsilon \pi i \ (= tban), 7.216.$ έπιεικτά, 8. 307. *ἐπιζαφε*λῶς, 6. 330. ἐπίηρα, 3. 164. ἐπικάρσιαι, 9. 70. **ἐ**πίκλησιν, 5. 273. έπισμυγερῶς, 3. 195. έπιστέφεσθαι, 1. 148. έπίστιον, 6. 265. έπιψαύειν, 8. 547. έπιωγή, 5. 404. *ἐποίχεσθαι*, 5. 62. *έπών*υμος, 7. 54. **ἔργον τε ἔπος τε, 2. 272.** *ἔρκεα*, 8. 57. ἔρση, 9. 222. έρωείν, 12. 75. έσχαρόφιν, 5. 59. *ἐτεθήπεα*, 6. 166. έτήτυμος, 3. 241. εὐδείελος, 9. 21. εὐκέατος, 5. 60. ἔχυντο, 10. 410.

z.

ζαῆ, 12. 313. ζωέμεναι, 7. 148.

H.

Θ.

θαλερός, 4. 705; 6. 66. θέλειν, 9. 96. θεουδής, 6. 121. θοὴ νηῦς, 7. 34.

θοὴ νύξ, 12. 284.

θυμαρής, 10. 361.

I.

τησι (intrans.), 7. 131. ϊκμενος, 2. 420. ĩκρια, 5. 252. ίμάς, Ι. 44Ι. ίστοπέδη, Ι2. 5Ι. ίστός, 2. 94.

ĸ.

καιροσέων, 7. 107. κάμμορος, 5. 160. κατακείετε, 7. 188. καταλοφάδια, 10. 169. κατάρχεσθαι, 3. 445. κατέχειν, 9. 6; 11. 301. κατισχέμεναι, ΙΙ. 456. κεκράαντο, 4. Ι 32. κελευσέμεναι, 4. 274. κέρας, I 2. 253. κερδαλέος, 6. 146. κητώεσσα, 4. Ι. κλέος, 1. 283. κληίς, Ι. 44Ι. κλῶθες, 7. 197. κραταιίς, 11. 597. κρινάσθων, 8. **3**6. κύανος, 7.87.

Λ.

λάχεια, 9. 116. λέκτο, 4. 453. λελειμμένος, 9. 448. λέχος πορσύνειν, 3. 403. λίπ' έλαίφ, 3. 466. λίτα, Ι. Ι30. λοετροχόος, 8. 435. λωτός, 4. 603.

M.

μαρνοίμεθα, 11. 513. μαχεούμενος, ΙΙ. 403. μέλουσα, 12. 70. μέλω, 9. 19. μεσόδμη, 2. 424. μεταδόρπιος, 4. 194. μέτασσαι, 9. 221. μητιόεις, 4. 227· μολπή, 6. 101. μορφή, 8. 170. μυχός, 7. 87.

N.

ναιετάω, Ι. 404. νάσσα, 4. 171. νειός, 5. 127. νέποδες, 4. 404. νήδυμος, 4. 793. νηπιάας, Ι. 297. νύσσα, 8. 121.

o.

όδαῖα, 8. 163. οίμη, 8. 74. όλοόφρων, Ι. 52. δμῶς, 4. 775· ονήμενος, 2. 33. ὄπιθεν, 11. 66. ὀπίσσω, I. 222. δροντο, 3. 47 I. ότε, 12. 22. ού μάλα, 7. 32. οὐλαί, 3. 441. ούλος, 4. 50. See ημιόνων. οὐτάμενος, ΙΙ. 40.

п.

παιπαλόεις, 3. 170. παλιμπετές, 5. 27. πανυπέρτατος, 9. 22. $\pi a \rho a \pi \lambda \hat{\eta} \gamma \epsilon s$, 5. 418. παραυδάν, ΙΙ. 488. $\pi a \rho \theta \epsilon \mu \epsilon \nu o \iota$, 9. 255. παρθενική, 7. 20.

A a

Г.

γεγωνείν, 5. 400. γλαυκώπις, 1. 44. γόμφος, 5. 248.

Δ

δαιμόνιος, 10. 472. δέατο, 6. 242. δειδέχατιι, 7. 72. διάκτορος, 1. 84. διδέντων, 12. 54. διερός, 6. 201. δίζηαι, 11. 100. δίκαιος, 3. 52. δίκη, 4. 691. δίπτυχα, 3. 458.

E.

έαῶν, 8. 325. έγγυάασθαι, 8. 351. έγχεσίμωροι, 3. 188. έδεύησε, 9. 540. elδώς (of character), 1. *ε*ἰλίποδες, 1. 92. είλυμα, 6. 179. είρερον, 8. 529. είροντο, II. 542. εἰρύαται όδόν, 6 είσος, 3. 10. έκληθάνει, 7 έκλυον, 6. έκταμεν, τ έλάαν, F έλάχει Jai, 12. 351. veis, 9. 435. έλυ ξαιμι, 11. 502. F , soly, 5. 33. exertios, 5. 118. σχομένη, 6. 141; 11. 279.

> τ. ενάποδα, 9. 464. εγής, 2. 100. 5. 390. ιόρος, 4. 86. ε, 4. 352.

> οις, 4. 131. ψιπέτηλος, 4. 458.

. iol.

φαίνειν, 7. 102. φαρος, 8. 84. φήμη, 2. 35. φθάνειν, 11. 58. φθίτο, 11. 330. φόρτος, 8. 163. φυκτά, 8. 299.

χθαμαλή, 9. 22. χρείων, 8. 79. χρυσηλάκατος, 4. 122. χυτλοῦσθαι, 6. 80.

พื้ชิ้ะ, 1. 182. ผัหะฉ*ท*อ์ร, 10. 508.

Ω.

Digitized by Google

πάχετος, 8. 187. πείραρ, 5. 289. πείσματος, 9. I 35. πεπαλάσθαι, 9. 331. πέπληγον χόρον, 8. 264. πεπότηται, ΙΙ. 222. περὶ κῆρι, 5. 36. περὶ φασγάνω, ΙΙ. 424. περίσκεπτος, 10. 209. περιστεναχίζεται, 10. 10. περιταμνόμενον, ΙΙ. 402. πίαρ, 9. 135. πλημυρίς, 9. 486. πλωτή, 10. 3. πόδες, 5. 260. πόθος, 11. 202. πολύτροπος, Ι. Ι. πολύχαλκος, 3. 2. πορφυρέος, 2. 428. πούς, 10. 31. πραπίδες, 7. 92. προπάροιθε, ΙΙ. 483.πρότονοι, 2. 425. πρόφρασσα, 5. 161.

ρινόν, 5. 281. ρυτός, 6. 267.

Σ.

σκιόεις, 1. 365. στάθμη, 5. 245. σταμίνες, 5. 253. στεύτο, 11. 584. στρεύγεσθαι, 12. 351. στρεφθείς, 9. 435. στύξαμι, 11. 502. σχεόλη, 5. 33. σχέτλιος, 5. 118. σχομένη, 6. 141; 11. 279.

T.

ταναύποδα, 9. 464. τανηλεγής, 2. 100. τελεΐν, 5. 390. τελεσφόρος, 4. 86. τελήεις, 4. 352. τέμενος, 6. 293.
τετάνυστο, 4. 132.
τετέλεσμένον, 5. 90.
τετύχηκε, 10. 88.
τεχνήσσαι, 7. 110.
τηλέπυλος, 10. 82.
τηλύγετος, 4. 11.
τόδε, 5. 173.
τοίον, 1. 209.
τοίσδεσι, 2. 46.
τραπείομεν, 8. 292.
τρίχα νυκτός, 12. 312.
τριτογένεια, 3. 378.

Υ.

ὐακίνθινος, 6. 231.

ὅλη, 5. 257.

ὑπεκπροέλυσαν, 6. 87.

ὑπεκπρορέει, ibid.

ὑπερ μόρον, 1. 33.

ὑπερφίαλος, τ. 134.

ὑπερτερίη, 6. 70.

ὑπηνήτης, 10. 279.

ὑπό (with accus.), 2. 181.

ὑπόκυκλος, 4. 131.

ὑψιπέτηλος, 4. 458.

Φ.

φαίνειν, 7. 102. φᾶρος, 8. 84. φήμη, 2. 35. φθάνειν, 11. 58. φθίτο, 11. 330. φόρτος, 8. 163. φυκτά, 8. 299.

X.

χθαμαλή, 9. 22. χρείων, 8. 79. χρυσηλάκατος, 4. 122. χυτλοῦσθαι, 6. 80.

Ω.

ώδε, 1. 182. ωκεανός, 10. 508. 883.1 .R1ma
Homer. Odessy, books I-AJB2404
Stanford University Libraries
3 6105 045 015 968

OCT 29 1988TE DUE

ORIINO TANNAT STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES STANFORD, CALIFORNIA 94305

TanfOR[190 Tanvat

